АРХИВЪ
ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССІИ,

ИЗДАВАЕМЫЙ

КОММИССІЕЮ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ,

состоящей при кіевскомъ, Подольскомъ и Волынскомъ Генералъ-Губернаторѣ.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ,

томъ XII.

КІЕВЪ.
Типографія Императорскаго Университета св. Владиміра Акц. О-ва печ. и изд. дѣла Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Меринговская ул. д. № 6.
1904

Въ складѣ Коммиссіи продаются слѣдующія ея изданія:

		ЦѢНА.
1	**Памятники Коммиссіи:** т. I—II и III, въ двухъ книгахъ, изд. 1898 г	4 р. — к.
	„ „ томъ IV, изд. 1859 г. . . .	2 р. — к.
2	**Лѣтопись Величка,** т. IV, изд. 1864 г.	1 р. 25 к.
3	**Сборникъ лѣтописей,** относящихся къ исторіи Южной и Зап. Россіи, изд. 1888 г.	1 р. 50 к.
4	**Лѣтопись Самовидца** по новооткрытымъ спискамъ съ приложеніемъ трехъ малороссійскихъ хроникъ, изд. 1878 г.	2 р — к.
5	**Сборникъ матеріаловъ** для исторической топографіи г. Кіева и его окрестностей, 1874 г., стр. 416	1 р. 50 к.
6	Планъ г Кіева 1695 г.	1 р. — к.
7	Палеографическій Сборникъ, изд. 1899 г.	5 р. — к.
8	Матеріалы для исторіи Русской Картографіи, вып. I, изд. 1899 г.	5 р. — к.

Архивъ Юго-Западной Россіи:

9	*Часть первая,* т. 5-й. Акты о подчиненіи Кіевской митрополіи Московск. патріархату (1620—1694 г.). Изд. 1872 г.	2 р. — к.
10	*Часть первая,* т. 6-й. Акты о церковно-религіозныхъ отношеніяхъ въ юго зап. Руси (1322—1648 гг.) Изд. 1883 г.	2 р. — к.
11	*Часть первая,* т. 7-й. Памятники литературной полемики православныхъ южно-руссовъ съ латино-уніатами въ XVI—XVII вв. Изд. 1887 г.	2 р. — к.
12	*Часть первая,* т. 9-й. Лиѳосъ, полемическое сочиненіе 1644 г. Изд. 1893 г.	2 р. — к
13	*Часть первая,* т. 10 Акты, относящіеся къ исторіи Галицко-русской православной церкви (1423—1714 гг.). Изд. 1904 г.	2 р. — к.
14	*Часть первая,* т. 11. Акты, относящіеся къ исторіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства. Протоколы и другія дѣловыя бумаги Львовскаго Ставропигіальнаго братства (1599—1702 гг.). Изд. 1904 г.	2 р. — к.
15	*Часть 2-я,* томъ 2-й. Акты для исторіи провинціальныхъ сеймиковъ Юго-зап. края во второй половинѣ XVII вѣка. Изд. 1888 г.	2 р. — к.
16	*Часть третья,* томъ 2-й. Акты о козакахъ (1679—1716 гг.). Изд 1868 г.	2 р. — к.

АРХИВЪ

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССІИ,

ИЗДАВАЕМЫЙ

КОММИССІЕЮ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ,

состоящей при Кіевскомъ, Подольскомъ и Волынскомъ Генералъ-Губернаторѣ.

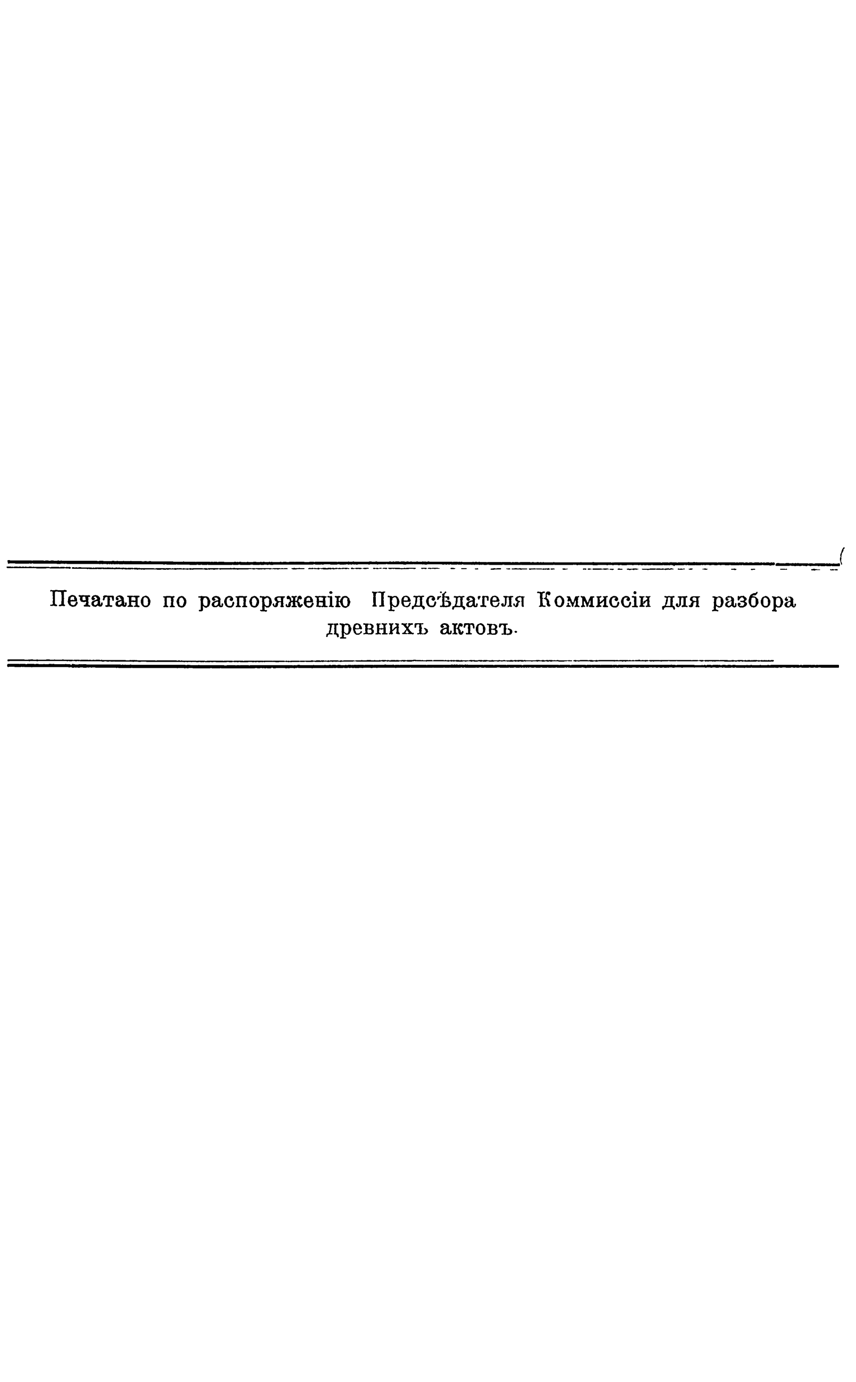

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ,

ТОМЪ XII.

КІЕВЪ
Типографія Императорскаго Университета св Владиміра Акц. О-ва печ и изд дѣла
Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Меринговская ул. д. № 6.
1904

Печатано по распоряженію Предсѣдателя Коммиссіи для разбора древнихъ актовъ.

АКТЫ,

относящіеся къ исторіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства (продолженіе).

ПРОТОКОЛЫ,

дѣловыя бумаги и переписка Львовскаго Ставропигіальнаго братства (1586—1881 г.г.).

V.

Хорошо организованное и тѣсно сплоченное Львовское братство, полагая главнѣйшею своею задачею охраненіе и поддержаніе праотцевской вѣры и тѣсно соединенной съ нею русской народности, всѣ усилія направляло къ осуществленію этой задачи. Дѣятельность братства въ этомъ отношеніи была сколь разнообразна, столь же и плодотворна. Приступая къ изложенію этой дѣятельности, начнемъ рѣчь съ заботы братства о главной его святынѣ, около которой оно группировалось—о братской Успенской церкви.

Русскій народъ издревле смотрѣлъ на храмы, какъ на надежнѣйшее прибѣжище и утѣшеніе въ скорбяхъ и печаляхъ,—и потому, прежде всего, заботился объ ихъ созиданіи и украшеніи. Львовское братство, съ одной стороны, всецѣло проникнутое этими взглядами, а съ другой—въ виду отовсюду окружавшихъ его иновѣрцевъ, тоже не жалѣвшихъ средствъ на сооруженіе своихъ костеловъ и молитвенныхъ домовъ,—заботы о храмостроительствѣ и благочинномъ отправленіи богослуженія поставляло одною изъ существенныхъ своихъ задачъ и обязанностей. Въ связи съ этимъ выдвигались и рѣшались вопросы о благотворительныхъ учрежденіяхъ, группировавшихся около храма.

Успенская церковь Пр. Богородицы, около которой сосредоточивалось Львовское братство (видимое по документамъ XV в.), въ 1527 году сгорѣла, и хотя была скоро возстановлена, но именно,

какъ возстановленная наскоро, просуществовала недолго—„распалась на полы“. Братство въ то время не располагало значительными средствами, а потому обратилось за совѣтомъ и помощію къ мѣстному епископу Макарію Тучапскому, состоявшему членомъ братства. Послѣдній посовѣтовалъ братству, имѣющему въ виду благо всего русскаго народа, обратиться за содѣйствіемъ къ Кіевскому митрополиту Макарію и Перемышльскому епископу Арсенію. Братство такъ и сдѣлало. Митрополитъ и помянутый владыка издали посланіе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, убѣждая ихъ оказать помощь Львовскому братству въ постройкѣ церкви „што кому Богъ милосердный на сердце положитъ для своего богомолья и душевнаго спасенія“ [1]). Не извѣстно, сколько такимъ способомъ получено было пожертвованій; но, вѣроятно, сборъ былъ незначителенъ: онъ далъ возможность братству только начать постройку храма. Гораздо существеннѣе и въ матеріальномъ и въ нравственномъ отношеніяхъ была помощь въ данномъ случаѣ, оказанная братству Молдавскимъ господаремъ Александромъ Лопушаниномъ. Когда братство обратилось къ нему съ просьбою о своихъ нуждахъ, вызванныхъ храмозданіемъ, Александръ сочувственно откликнулся на этотъ призывъ. Одобрялъ и воодушевлялъ братство въ его святомъ дѣлѣ и послалъ на первый разъ 100 злотыхъ, обѣщая при этомъ сдѣлать на свой счетъ образа, завѣсы, царскія врата, священную утварь и одежду и вообще все, наиболѣе необходимое для храма, убѣждая, однако, братство, чтобы оно всецѣло не возлагало на него надежды, а и само прилагало заботы о начатомъ дѣлѣ [2]). Посылая деньги, господарь даетъ братству совѣты о надлежащемъ ихъ расходованіи, облегчаетъ пріобрѣтеніе нужныхъ для церковнаго строительства матеріаловъ (такъ ходатай-

---

[1]) Ак. З. Р., т. III, № 6; Юбилейное изданіе, № 83; Monumenta Confraternitatis, №№ 10, 11.

[2]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—1, 4, 7; Юбилейное изданіе, №№ 7 10, 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 1, 4, 8.

ствуетъ предъ королемъ о безпошлинномъ провозѣ металла для отливки колокола[1]), о разрѣшеніи построить кирпичный заводъ[2]) и т. п.[3]). Вообще всячески старается ускорить и облегчить постройку храма, при окончаніи котораго беретъ на свой счетъ позолоту креста для него, и принимаетъ участіе въ расходахъ по освященію храма (посылаетъ достаточно „живности и питія)“[4]). Въ концѣ 1559 года постройка церкви была окончена и вѣроятно освящена Молдавскимъ епископомъ, по крайней мѣрѣ на это изъявлялъ согласіе Александръ[5]), а въ слѣдующемъ году была заложена при ней часовня во имя св. Юрія[6]). Оказавъ столь существенную помощь братству при постройкѣ имъ храма, Александръ и послѣ этого не переставалъ печися о своемъ любимомъ дѣтищѣ, заботясь объ его украшеніи и популярности. На его средства церковь перекрывается черепицей и расписывается снаружи и внутри масляными красками[7]). Въ храмовые праздники (для привлеченія большаго числа народа) имъ посылаются повѣренные съ обильнымъ угощеніемъ, при чемъ братство предупреждается[8]), чтобы оно не приглашало поляковъ въ церковь на служеніе, а только къ угощенію[9]). На ряду съ этимъ видимъ заботы господаря

---

[1]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—2, 4, 5, 6, 7; Юбилейное изданіе, №№ 8, 10, 11, 12, 13, 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 2, 4, 5—8.

[2]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—5; Юбилейное изданіе, № 12; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 5.

[3]) Supplementa, № 168; Юбилейное изданіе, № 11; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 11.

[4]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—7; Юбилейное изданіе, № 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 8.

[5]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—8; Юбилейное изданіе, № 15; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 9.

[6]) Юбилейное изданіе, № 16 и стр. 8; Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—9; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 10.

[7]) Юбилейное изданіе, №№ 19, 20, 22; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 12, 14, 16.

[8]) „Ижъ бы ляхове не пришли до церкви: у нашомъ законѣ тогося не годитъ, у стола могутъ сидѣти“.

[9]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—12, 13; Юбилейное изданіе, №№ 21, 23; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 13, 15.

о благочинномъ и благолѣпномъ богослуженіи въ храмѣ (предлагаетъ братству прислать къ нему четырехъ молодыхъ дьячковъ съ хорошимъ голосомъ, которыхъ обѣщаетъ выучить пѣнію по гречески и по сербски) [1]), объ устраненіи нѣкоторыхъ вкравшихся въ церковную практику безпорядковъ (обращалъ вниманіе на малаго размѣра просфоры и расхищеніе ихъ изъ церкви), объ установленіи надлежащихъ отношеній братства къ священнослужащимъ (укорялъ братство въ скудости содержанія священника, жена котораго, по недостатку средствъ, должна была заниматься продажею хлѣба и луку [2]).

Разумѣется, братство не могло не цѣнить столь существенныхъ услугъ, оказанныхъ ему господаремъ Александромъ. Сооруженную церковь оно назвало „Волошскою" [3]) и начертало надъ главнымъ ея входомъ слѣдующую надпись: „Изволеніемъ Отца и поспѣшеніемъ Сына и совершеніемъ Святаго Духа благочестивый и Христолюбивый І. О. Александеръ, воевода Божіею милостію господинъ земли Молдавской, сынъ Богдана воеводы, вожделѣвъ одъ всего своего сердца и одъ всего помышленія, начатъ и созда сей храмъ во славу и хвалу Господу нашому Исусъ Хрісту и Успенію Пречистыи Его Матери, Ей же естъ храмъ въ славномъ градѣ Ильвовѣ во здравіе и за души себѣ и госпожи своей Роксандры и чадій ихъ Богданъ и Петръ и Іоаннъ и Ѳеодора княжна въ лѣто ҂афнѳ, ҂ꙁѯꙁ" [4]).

Соорудивъ преимущественно на средства Александра храмъ, братство стало просить его помочь ему и при постройкѣ колокольни; но Александръ, будучи въ то время въ крайне затрудни-

[1]) Ак. Ю. и З. Р., т. I, № CXXXIII—3; Юбилейное изданіе, № 9; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 3.

[2]) Ак. Ю. и З. Р., т. I. № CXXXIII—10; Юбилейное изданіе, № 17; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 11.

[3]) Это названіе за церковію Успенія Пр. Богородицы сохранилось до настоящаго времени. Галицкій народъ иного названія не знаетъ.

[4]) Юбилейное изданіе, стр. 9.

тельныхъ обстоятельствахъ, отложилъ это дѣло до болѣе удобнаго времени [1]). Тогда движимый ревностью ко славѣ Божіей и желая увѣковѣчить свое имя въ потомствѣ, одинъ изъ братчиковъ, по имени Давидъ, рѣшился построить колокольню на свои средства. Постройка быстро двигалась впередъ; но стѣны колокольни по непрочности фундамента рухнули въ 1570 году. Сокрушенный несчастіемъ старецъ Давидъ умеръ, а строитель ея Петръ Красовскій попалъ въ тюрьму [2]).

Въ этомъ же году одинъ изъ членовъ братства Константинъ Корняктъ [3]) изъявилъ согласіе построить новую колокольню. Но

[1]) Юбилейное изданіе, № 18; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 17.

[2]) Zubrycki, Kronika miasta Lwowa, стр. 192, и Лѣтопись братства стр. 11.

[3]) Константинъ Корняктъ, грекъ, происходилъ съ острова Кандіи. (Львовскій бернардинскій архивъ, т. 332, стр. 341; т. 333, стр. 60; т. 41, стр. 507—508; т. 334, стр. 696—697). Онъ первоначально поселился въ Молдавіи (Тамъ же, т. 41, стр. 507—508), гдѣ торговалъ виномъ (Тамъ же, т. 333, стр. 60; т. 334, стр. 696—697). Молдавскій господарь далъ ему чинъ казначея и боярина (Временникъ Ставропигійскій за 1867 г., стр. 60). Постоянныя распри въ Молдавіи и зависимость отъ прежнихъ своихъ господъ-турокъ заставили Корнякта перекочевать во Львовъ, гдѣ были его родственники. Во Львовѣ онъ еще болѣе расширилъ свою торговлю. Въ 1569 г. Сигизмундъ-Августъ разрѣшилъ Корнякту жить, гдѣ ему угодно, и освободилъ его торговлю отъ таможенныхъ пошлинъ (Львов. бернард. архивъ, т. 41, стр. 507—508), что́ вновь подтверждено было грамотою въ 1571 году. (Тамъ же. т. 334, стр. 696—697). Въ этомъ же году онъ возведенъ былъ въ шляхетское достоинство и назначенъ таможеннымъ чиновникомъ русскихъ земель (Тамъ же, т. 334, стр. 711—712, 714—715; т. 335, стр. 179—180, 195, 960—961). Сдѣлавшись шляхтичемъ, Корняктъ скупаетъ громаднѣйшія имѣнія: Сосницу, Бѣлобоки, Альбисовъ, Гусаковъ, Журавцы, Кошну, Однову, Куликовъ и Збоиска (Encyklopedia powszechna, Warszawa, 1859—68, т. XV, стр. 509; Львов. бернард. архивъ, т. 334, стр. 2625—2626) и становится истиннымъ защитникомъ и поборникомъ православной вѣры и русской народности. Онъ отказываетъ въ пользу братства на имѣніи Збоиска 4000 злотыхъ, проценты съ коихъ по 100 злотыхъ должны были идти въ пользу церкви Успенія Пр. Богородицы и монастыря св. Онуфрія, остатокъ же на пропитаніе школы, госпиталя и на ремонтировку церкви и колокольни (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 345; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 420 и Album, czyli księga wpisuiących się do Institutu Stawropigialnego członkow, стр. 402—408; Акты Петрушевича, № 31).

еще не начата была постройка последней, какъ на братство обрушилось страшное несчастіе: во время бывшаго въ 1571 году пожара нововыстроенная братская церковь сгорѣла. Братство на скорую руку ремонтировало ее. Между тѣмъ Корняктъ приступилъ къ постройкѣ обѣщанной имъ колокольни [1]), которая въ 1578 году и была окончена. Она существуетъ до настоящаго времени [2]). Ремонтированная братствомъ послѣ пожара 1571 года Успенская церковь долго не могла простоять; потому братство на общей сходкѣ рѣшило строить новую церковь при томъ въ размѣрахъ еще бóльшихъ и въ видѣ болѣе художественномъ. Задумавъ такое великое дѣло, братство обратилось за совѣтомъ къ гостившему въ это время проѣздомъ во Львовѣ патріарху Антіохійскому Іоакиму, который не только одобрилъ и благословилъ мысль братства, но даже пришелъ ему на помощь, обратившись съ окружнымъ посланіемъ ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, прося ихъ внести посильныя лепты на постройку новой церкви [3]). Постановленіе братства и благословеніе патріарха Іоакима утвердилъ патріархъ Константинопольскій Іеремія II-ой, повторивъ воззваніе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ съ приглашеніемъ къ посильнымъ пожертвованіямъ: „гражане Львовскіе", пишетъ патріархъ, „имѣютъ нужную потребу новобудовати храмъ Успенія Пресвятыя Богородицы состарелый и разтлѣнъ суще прежде. Воспріймете ихъ тихимъ лицемъ любезнѣ и дадите имъ подобающую милостыню и вспоможеніе, каждый по благому его изволенію отъ своея маестности" [4]). По тому же поводу патріархъ Іеремія пишетъ письма: къ Кор-

---

[1]) Въ 1672 г. помянутая колокольня много потерпѣла отъ турецкихъ ядеръ. Братство на сходкѣ въ 1695 г. единогласно рѣшило ее исправить. Для этой цѣли просило короля Яна III-го дать ему лѣса изъ казенныхъ имѣній. Король разрѣшилъ взять лѣса и далъ ему своего архитектора, по плану коего колокольня и была исправлена (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 268—269, 342—345). Она существуетъ до настоящаго времени. См. рис.

[2]) См. рисунокъ.

[3]) Юбилейное изданіе, № 84; Ак. З. Р., т. III, № 157.

[4]) Юбилейное изданіе, № 86.

някту, господарямъ Молдавскимъ Петру и Стефану и господарю Волошскому, которыхъ проситъ, чтобы и они помогли братству въ постройкѣ церкви [1]). Въ 1593 году патріархъ Іеремія II-ой призналъ новостроющуюся Успенскую церковь своею Ставропигіею: „узаконяемъ“, говорится въ грамотѣ по сему случаю, „чтобы сей вновь воздвигаемый божественный храмъ Успенія Пресвятыя Богородицы, предназначаемый въ нашу патріашую Ставропигію, былъ и именовался патріаршею Ставропигіею, подобно другимъ патріаршимъ Ставропигіямъ, чтобы былъ свободенъ и независимъ ни отъ какого лица, ни митрополичьяго, ни епископскаго, свободно признавая и имѣя одну только главу наше смиреніе, отъ насъ только ожидая и принимая всякое устройство, судъ, управленіе и власть...“ [2]). Это обстоятельство было великимъ утѣшеніемъ для братства: оно послужило толчкомъ къ его энергической дѣятельности и сдѣлалось для него залогомъ будущаго самостоятельнаго, самоотверженнаго и благотворнаго служенія на пользу православія и русской народности, хотя, какъ мы видѣли, нерѣдко и служили причиною прискорбныхъ столкновеній съ мѣстною высшею іерархіею.

Оказывали братству помощь при постройкѣ церкви и мѣстные епископы Гедеонъ Балабанъ въ періодъ добрыхъ отношеній къ братству и Іеремія Тисаровскій. Первый, обращаясь съ окружнымъ посланіемъ къ своимъ чадамъ, между прочимъ пишетъ: „ознаймуемъ, ижъ во Львовѣ церковъ Успенія Пресвятыя Божія Матери и шпиталь и домы церковные, огнемъ погорѣвши, упадаютъ жалостне всему христіанству нашему съ поруганіемъ иновѣрныхъ людей. Протожъ панове мѣщане Львовскіе подвигнулись выше силъ ихъ поправляти упадлые справы, будучи сами въ людехъ и на маетности зешлые. Сего ради посылаемъ къ вамъ, благочестивые

---

[1]) Тамъ же, №№ 117, 118.

[2]) Diplomata Statutaria, № 23; Памятники временной коммиссіи, т. III, № 9; Временникъ Ставропигійскій за 1869 г., № 7.

христіане, просячи воспоможенія, отдѣлите нѣкую часть зъ маетностей своихъ, што вамъ Господь Богъ далъ для славы имени Его святого и для своего и своихъ сыновъ душевнаго спасенія"... [1]). Второй, изобразивъ горестное матеріальное состояніе православныхъ, происходящее отъ того, что поляки запрещаютъ имъ заниматься торговлею и ремеслами, говоритъ: „зачали и другіе тяжари бременъ духовныхъ на собѣ носити, т. е. церковнаго мурованя, и домы на помѣшканя священникомъ, и домы для церковныхъ и школьныхъ наукъ, хотячи дѣтокъ вашихъ и васъ самихъ, рекше всю церковь въ родѣ Россійскомъ, яко *каменямъ живымъ* збудовати и союзомъ любви совокупити. Сего ради просимъ вашихъ милостей о милостивое и ласковое баченя и о вспоможеня на такъ ясные и всѣхъ васъ посполитые потребы. Просимъ, отдѣлите часть нѣкую зъ маетностей своихъ, не лѣтуйте подати..." [2]). Заручившись содѣйствіемъ іерарховъ, въ особенности патріарха Іереміи, который „розсказалъ ѣздити, просячи милости и вспоможеня всѣхъ христіанъ, и подъ непрощеніемъ запретилъ, абысмо *тое не занедбали*" [3]), братство созвало сходку, на которой единогласно рѣшило отправить довѣренныхъ трехъ братчиковъ: Мануила Арфаниса, Ивана Красовскаго и Ѳому Стомици къ Молдавскому архіепископу Георгію съ просьбою о возвращеніи братству денегъ, занятыхъ у него нѣкіимъ Бернардомъ Гампелисомъ, и вообще о содѣйствіи братскому предпріятію [4]). Архіепископъ внялъ этимъ просьбамъ братства и ходатайствовалъ по данному дѣлу предъ господаремъ, который не только изъявилъ согласіе помогать братству, отчисливъ на первоначальныя издержки изъ таможенныхъ пошлинъ 50 талеровъ [5]), но даже просилъ польскаго короля разрѣшить помянутыя

---

[1]) Юбилейное изданіе, № 85; Zubrycki. O drukarniach, стр. 61—63.

[2]) Юбилейное изданіе, №№ 107, 110.

[3]) Тамъ же, № 87.

[4]) Тамъ же.

[5]) Тамъ же, № 25; Supplementa, № 181; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., стр. 150.

постройки и своею грамотою охранить православныхъ отъ дѣлаемыхъ имъ непріятностей [1]). Послѣ этого братство рѣшило приступить къ проектируемымъ постройкамъ. Для этой цѣли оно сдѣлало посильную складчину, но такъ какъ собственныхъ средствъ было далеко недостаточно, то обратилось съ просьбою о содѣйствіи къ Кіевскому митрополиту Михаилу Рогозѣ. Митрополитъ охотно откликнулся на просьбу братства и, лично прибывъ во Львовъ 18 января 1591 года, 20 января написалъ окружное посланіе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, въ коемъ, изобразивъ бѣдственное положеніе братства, проситъ православныхъ помочь ему отъ избытка своего состоянія въ постройкѣ церкви, госпиталя, священническихъ домовъ и т. п. [2]). На посланіе митрополита Михаила отозвались многіе благочестивые христіане [3]), жертвовавшіе деньгами и вещами [4]), и братства, особенно Виленское [5]).

Съ 1591 года началась кипучая и безпрестанная дѣятельность братства: не было почти ни одной сходки, на которой братство такъ или иначе не касалось бы начатыхъ имъ построекъ: добыванія необходимыхъ средствъ для сего, назначенія кого-либо изъ братчиковъ смотрителемъ работъ и заботы о выборѣ хорошаго архитектора. Послѣднимъ первоначально былъ избранъ Павелъ Римлянинъ, съ которымъ заключено было такое условіе: архитекторъ

---

[1]) Юбилейное изданіе, № 24; Supplementa, № 180; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2.

[2]) Ак. З. Р., IV, № 32; Monumenta Confraternitatis, № 211; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 113—115; Zubrycki, Rys do historyi narodu ruskiego w Galicyi i hierarchij cerkewney w temże królewstwie Lwow, 1837, A.

[3]) Для пожертвованій братство завело въ 1592 г. книгу: „да всякъ подаяй милостыню запишется въ книгахъ сихъ въ вѣчную память“. Изъ этой книги сохранилось только два листа, остальные вырваны и неизвѣстно, куда дѣвались.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 340, 351, 352, 358, 360, 361, 362, 363. 364, 365, 366, 367, 369, 370, 371, 374, 643, 644, 672, 703; Юбилейное изданіе, №№ 116, 97; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 125—128.

[5]) Юбилейное изданіе, №№ 97, 98.

обязывался по данному ему образцу приготовлять и доставлять на свой счетъ камни гладкіе и „замсованные“, длиною въ 14 вершковъ, высотою и шириною 7—, за что братство должно было платить ему по 9 грошей за штуку; за надзоръ за работами назначена была особая плата,—именно при работахъ 4—6 человѣкъ—2 злотыхъ въ недѣлю, при работахъ 7—8 человѣкъ $2^{1}/_{2}$ злотыхъ. Наемъ рабочихъ и заключеніе условій съ ними братство оставило за собою [1]). Къ этому договору примкнулъ въ 1597 г. тесть архитектора Павла Войтѣхъ Капиносъ, при чемъ въ договоръ внесено было условіе о размѣрахъ камней для колоннъ и капителей и предусмотрѣна небрежность архитекторовъ, за каковую послѣ трехкратнаго напоминанія братство предоставляетъ себѣ право смѣнить ихъ [2]). Къ двумъ предыдущимъ архитекторамъ присоединился въ 1598 г. еще третій—Амвросій, по случаю чего братствомъ вновь пересмотрѣны были договоры [3]).

Въ 1592 году прибылъ во Львовъ на обратномъ пути изъ Москвы Діонисій, митрополитъ Терновскій. Братчики воспользовались его пріѣздомъ и просили его ходатайства передъ Московскимъ государемъ о матеріальной помощи братству. Діонисій далъ свое согласіе и вручилъ братчикамъ для доставленія въ Москву три посланія: царю [4]), царицѣ [5]) и всесильному въ то время боярину Борису Θеодоровичу Годунову [6]). Всѣ эти посланія напол-

---

[1]) Юбилейное изданіе, № 3.

[2]) Тамъ же, № 4.

[3]) Тамъ же, № 5. Здѣсь братство требовало, чтобы мастера и челядь пьяные на работу не являлись, чтобы между ними не было ссоръ, дрязгъ и пустой болтовни, „але якъ на мѣсце святомъ церковномъ зо всякою учтивостію и зъ боязнію Божіею вѣрне работы пилновали“.

[4]) Юбилейное изданіе, № 91; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—2; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 4.

[5]) Юбилейное изданіе, № 92; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—3; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 5.

[6]) Юбилейное изданіе, № 93; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—4; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г.. № 6.

нены похвалами братству за „благочестіе“ (ревность къ православію, терпящему скорби и притѣсненія отъ иновѣрцевъ и крайне нуждающемуся въ средствахъ при построеніи храма и богоугодныхъ заведеній) и просьбами объ оказаніи ему матеріальной помощи. Къ посланіямъ митрополита братство присоединило собственную челобитную о своихъ нуждахъ къ царю[1]) и письмо къ Андрею Щелкалову[2]), бывшему тогда посольскимъ дьякомъ. Послами въ Москву выбраны были три братчика: Лука Григорьевичъ Губа, Николай Семеновичъ Добрянскій и Иванъ Яковлевичъ Пятницкій[3]). Въ инструкціи, выработанной на общемъ собраніи и врученной имъ, наказывалось просить царя и царицу о пожертвованіи золота для позолоты мѣдныхъ царскихъ вратъ, подсвѣчниковъ, церковныхъ сосудовъ, для украшенія купола, архіерейскаго облаченія и другихъ церковныхъ одеждъ. Для украшенія иконъ братству желательно было получить чистое, бѣлое золото, при чемъ и самыя иконы желательно было имѣть Московскаго письма, такъ какъ во Львовѣ не имѣлось искуснаго „зографа“. Просили братчики и нѣкоторыхъ книгъ: „Псалтырь великаго толкованія“ и Толкованіе 14 посланій св. ап. Павла[4]). Кромѣ упомянутыхъ челобитныхъ и посланій митрополита Діонисія посламъ вручены были и другіе цѣнные документы, хранившіеся въ братскомъ архивѣ и съ выгодной стороны рекомендовавшіе заботливость братства на пользу церкви (грамоты патріарховъ, митрополитовъ, данныя въ разное время братчикамъ).

Посольство это увѣнчалось большимъ успѣхомъ. Царь Θеодоръ Ивановичъ приказалъ отпустить братству богатую милостыню: пять сороковъ соболей и пять сороковъ куницъ на сооруженіе

---

[1]) Юбилейное изданіе, № 90.
[2]) Тамъ же, № 94; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—5; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 6.
[3]) Юбилейное изданіе, № 90, 95.
[4]) Тамъ же, № 96.

храма, пятьдесятъ золотыхъ венгерскихъ на позолоту царскихъ вратъ и креста, 25 рублей на причтъ церковный, 10 рублей на больницу [1]). Обѣщана была помощь и на будущее время [2]).

Въ ряду благотворителей братства, оказавшихъ ему въ разсматриваемое время матеріальную и нравственную помощь, на первомъ мѣстѣ должна быть поставлена фамилія Могилъ. Іеремія Могила, еще будучи маршалкомъ земли Молдавской, оказывалъ Львовскому братству матеріальную помощь. Помощь эта приняла очень большіе размѣры, когда Іеремія сдѣлался Молдавскимъ господаремъ. Постройка Успенской церкви въ значительной степени производилась на средства, жертвуемыя имъ. Такъ въ 1593 году имъ оказано было братству значительное денежное пособіе [3]), а съ 1598 года не проходило почти ни одного года, чтобы господарь, внимая просьбамъ братства, не посылалъ ему крупныхъ денежныхъ суммъ. Всего съ 1598 по 1606 гг. включительно братствомъ получено было наличными деньгами 3620 червоныхъ и 9760 польскихъ злотыхъ. При этомъ, чтобы надлежаще оцѣнить значеніе ревности Іереміи и его денежныхъ услугъ братству, нужно имѣть въ виду, что громадныя суммы посылались господаремъ во Львовъ въ то время, когда въ его родной странѣ „было бы досыть, что направовати, бо мало не вездѣ было скажено" (вслѣдствіе военныхъ смутъ) и самъ благотворитель крайне нуждался въ средствахъ, прибѣгая для удовлетворенія ихъ даже къ займамъ [4]). Независимо отъ крупной матеріальной помощи Іеремія оказывалъ братству много и другихъ услугъ: ходатайствовалъ предъ королемъ о братчикахъ, результатомъ чего была королевская привилегія, ограждавшая братство отъ притѣсненій со стороны поляковъ [5]); заботился

[1]) Юбилейное изданіе, № 99.

[2]) Малышевскій И. И. Мелетій Пигасъ, т. II, стр. 13—14.

[3]) Зубрицкій, Лѣтопись, стр. 30.

[4]) Юбилейное изданіе, №№ 33, 34, 37; Ак. Ю. и З. Р., т. I, № 222—4, 7; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2, 4, 7.

[5]) Юбилейное изданіе. № 2.

о примиреніи братчиковъ съ мѣстнымъ епископомъ Гедеономъ Балабаномъ [1]). Въ частности относительно храмостроительства онъ не ограничивался денежными пособіями, но и заботился объ успѣхѣ этого дѣла, ревностно слѣдя черезъ уполномоченныхъ лицъ за постройкою церкви и производимыми при этомъ расходами [2]), и вообще побуждалъ братство прилагать всевозможныя старанія къ благополучному и скорѣйшему окончанію начатаго дѣла [3]). Іеремія Могила скончался въ 1607 году, когда Успенская церковь была еще далеко не окончена. Братство обратилось за помощью къ его вдовѣ господаринѣ Елисаветѣ и къ его брату Симеону. Первая, вслѣдствіе тяжелыхъ обстоятельствъ, затруднялась исполнить просьбу братства, но Симеонъ посылалъ довольно щедрыя пожертвованія [4]). Это возбудило соревнованіе со стороны Елисаветы и ея сына Константина [5]), и они неоднократно оказывали денежныя вспомоществованія братчикамъ [6]), хотя и не столь обыльныя, какими надѣлялъ братство Іеремія. Находились въ это время и другіе благотворители у братства [7]), но ихъ жертвы были далеко не такъ значительны, какъ отъ фамиліи Могилъ. Поэтому, когда для послѣдней наступили тяжелыя времена, то братство въ теченіи цѣлыхъ восьми лѣтъ (1616—1627 гг.) должно было почти совершенно

---

[1]) Юбилейное изданіе, № 27; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—1; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 1.

[2]) Юбилейное изданіе, №№ 28, 30; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—2; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2, за 1883 г., № 2.

[3]) Юбилейное изданіе, №№ 31, 34, 35, 36, 39, 46, 51, 52; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—3, 5, 8, 9, 12, 17; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., №№ 3, 5, 6, 8, 11, 14 и 15.

[4]) Юбилейное изданіе, № 55; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 165.

[5]) Юбилейное изданіе, № 60; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., № 8, стр. 162.

[6]) Юбилейное изданіе, № 57, 58, 59, 63; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 166; Supplementa, №№ 189—191.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 70, 76, 85; Петрушевичъ, Сводная Лѣтопись, стр. 54.

прекратить храмостроительство [1]), которое возобновилось только со вступленіемъ на Молдавскій престолъ Мирона Бернавскаго, внука Стефана Могилы (брата Іереміи и Симеона). Съ просьбою къ Мирону братство обратилось тотчасъ по вступленіи его на престолъ. Послѣдній (письмомъ отъ 12 мая 1627 г.) отвѣтилъ братству, что онъ, по примѣру своихъ родственниковъ и предковъ: Іереміи, Константина и Симеона Могилъ, будетъ оказывать пособіе братчикамъ, но въ настоящее время, не имѣя наличныхъ денегъ, по случаю отъѣзда къ султану, дастъ селитры, которую братство можетъ продать, а вырученныя деньги обратить на постройку храма [2]). Получивъ такое извѣстіе, братство, собравшись на сходку, постановило: немедленно приступить къ окончанію постройки храма, и для этой цѣли рѣшило занять денегъ, полагая погасить долгъ послѣ продажи селитры, посланной братству Бернавскимъ, что въ свое время и было исполнено (селитры было продано 593 камня за 4746 зл. 12 гр. [3]). Къ пожертвованіямъ Бернавскаго присоединились и другія: п. Потоцкая дала 110 зл. [4]), Даніилъ Малынскій 200 зл. [5]), завѣщанныхъ его родителями, Анна Потоцкая, дочь Іереміи Могилы,—11 зл. и другіе.... [6]), а львовяне, греческіе купцы, торговавшіе во Львовѣ, и окрестные жители сдѣлали складчину и со-

[1]) Въ 1614 г. постройка храма поднялась до сводовъ (Юбил. изд., № 65; Времен. Ставр. за 1883 г., № 2), кои въ алтарной части были сдѣланы частію на средства п. Курицинoй (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 344), частію на пожертвованія конфедератовъ (Тамъ же, стр. 340, 344) и войскъ, расположенныхъ во Львовѣ (Тамъ же, стр. 358—371); только 27 августа 1627 г. начали склепити надъ притворомъ и кончили 8 сентября 1627 г. (Тамъ же, стр. 640, 641).

[2]) Юбилейное изданіе, № 69; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 509; Supplementa, № 197; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 171—172.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр 637.

[4]) Тамъ же, стр. 351.

[5]) Тамъ же, стр. 370.

[6]) Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XI, стр. 351, 352, 358, 360, 361, 362, 363, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 374, 380, 644, 645

брали нѣсколько сотенъ злотыхъ; къ этой суммѣ братство постановило на одномъ изъ засѣданій прибавить еще и вырученныя деньги за продажу книгъ. Сверхъ того въ 1628 году Миронъ Бернавскій прислалъ еще 2000 зл., въ 1629 г. 3000 зл., а его логоѳетъ „кѵр Дмитріе" 150 талеровъ [1]). Эти средства дали братству возможность продолжать храмостроительство и оно, будучи возобновлено въ 1627 году, вчернѣ было окончено въ 1629 году: объ этомъ (окончаніи) свидѣтельствуетъ слѣдующая, вырѣзанная на камнѣ надъ входомъ въ церковь, надпись: „храмъ сей честный совершися року Божія ҂ахкѳ [2]).

Совершенно храмъ оконченъ былъ въ 1630 году. Такъ какъ онъ строился преимущественно на средства Могилъ, то признательное братство озаботилось увѣковѣчить ихъ усердіе къ своему храму соотвѣтствующими въ немъ надписями. Въ главномъ куполѣ выгравированъ гербъ фамиліи Могилъ и подъ нимъ помѣщена слѣдующая надпись: „Ясно свѣтлыя двоица воеводъ Молдавскихъ паметь: Іеремеи и Сѵмеона Могилъ, ктитореи церкви; Ясно свѣтлый господарь воевода Молдавскій Міронъ Барнавскій Могила съвершител церкви" [3]). Независимо отъ этого въ честь здравствующаго благотворителя изъ фамиліи Могилъ, на средства котораго оконченъ былъ храмъ,—Мирона Бернавскаго помѣщена была въ храмѣ такая надпись: „Твоя, отъ Твоихъ Тебѣ, Царю Христе, рабъ Твой Мѵронъ Бернавскій [4]), воевода Молдовлахіи, совершеніе храма сего лю-

[1]) Тамъ же, стр. 637—638.

[2]) Юбилейное изданіе, техническій очеркъ, стр. 2.

[3]) Тамъ же, стр. 4. Въ этомъ куполѣ помѣщены еще слѣдующія двѣ надписи: 1) „Всесвѣтло кралствующу Жигимонту Третему начало и съвершеніе пріять сія церкви"; 2) „Пресвѣтлый царъ и великій князь Москворосіи Ѳеодоръ Ивановичъ бысть благодатель церкви". Всѣ эти надписи сохранились до настоящаго времени.

[4]) Сверхъ этого признательное братство посвятило тому же Бернавскому изданную въ 1630 году церковно-богослужебную книгу—Октоихъ, гдѣ между прочимъ писало: „абы несмертельная слава велможности вашей вѣчне на всѣхъ мѣсцахъ слынула", мы рѣшили „эту душеполезную

безнѣ приноситъ. Пріими убо милостивнѣ, распныйся плотію Іисусе, Слове Божій, и всѣхъ ктиторъ освяти, храмъ сей и люди зловѣрія избави. Року ҂ахкѳ" [1]).

Въ этомъ же 1629 году братство приступило къ внутренней отдѣлкѣ храма. Послѣдняя продолжалась безъ перерыва, несмотря на то, что Миронъ Бернавскій не могъ оказать братству значительной помощи, лишившись Молдавскаго престола въ концѣ 1629 года; тѣмъ не менѣе, когда братство обратилось къ нему за помощью въ снабженіи храма всѣмъ необходимымъ, онъ прислалъ слѣдующія драгоцѣнныя вещи въ оконченный его средствами храмъ: Евангеліе виленской печати въ серебряно-золотомъ переплетѣ [2]), серебряно-вызолоченную чашу, дискосъ, лжицу, звѣздицу, кадильницу, двѣ „каци", лампаду [3]), кіотъ съ разными мощами Святыхъ [4]) и „мисочку для анафоры" [5]), драгоцѣнныя ризы, епитрахили, стихари [6]) и персидскій коверъ [7]).

Покончивъ съ отдѣлкою храма, братство извѣстило объ этомъ Константинопольскаго патріарха [8]) и господаря Бернавскаго. Перваго просило благословить новосозданную церковь, а второго назначить время освященія. Бернавскій, желая освященію храма

книгу"—Октоихъ выдать „подъ пресвѣтлымъ именемъ велможности вашей, а выдаючи, то по себѣ обецуемо, ижъ будетъ завше тое знаменитое добродѣйство, отъ велможности вашей намъ оказанное, въ памяти нашей потомне тквитнути, будемо завше всѣ, такъ духовныи, яко и свѣцкіи Бога нашего молитвословити, абы той преславный учинокъ велможности вашей и въ семъ и въ будущемъ вѣцѣ стократне нагородилъ". Справедливо замѣчая, что „жадного земля тяжару тяжшого не двигаетъ, якъ человѣка *невдячного*: прировныва ючи его до пропастнои горы Этны..., до бездны ненасыченои: горшимъ его быти менуючи над самыи нѣмыи бестіи..." (Октоихъ, Львовъ, 1630 г., посвященіе).

[1]) Юбилейное изданіе, техническій очеркъ, стр. 4.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 76, стр. 145.

[3]) Тамъ же, стр. 149—151.

[4]) Тамъ же, стр. 154, 158.

[5]) Тамъ же, стр. 157.

[6]) Тамъ же, стр. 160, 169.

[7]) Тамъ же, стр. 176.

[8]) Юбилейное изданіе, № 112 и стр. 16.

придать торжественный видъ и нравственно-назидательный смыслъ, желая соединить подъ покровомъ храма воедино всѣ русско-галицкія силы и воодушевить ихъ на будущую защиту православной вѣры и русской народности, предлагалъ отложить освященіе до времени, болѣе благопріятнаго для него, т. е. когда онъ возвратитъ себѣ свое господарство. Но братство, перенесшее столь много жертвъ и трудовъ, претерпѣвшее столь много непріятностей и гоненій отъ своихъ исконныхъ враговъ, ожидало съ величайшимъ нетерпѣніемъ и напряженіемъ окончанія своего любимаго и дорогого дѣтища и просило Бернавскаго по возможности скорѣе назначить день для освященія. Бернавскій назначилъ освященіе храма на 21 ноября 1630 года [1]), но послѣ отложилъ оное до третьей недѣли по Богоявленіи въ слѣдующемъ году, т. е. на 16 января 1631 [2]). На освященіе храма Бернавскій прислалъ изъ Устья, гдѣ онъ жилъ въ это время, своего архимандрита, привезшаго съ собою отъ имени господаря древній рѣзаный на деревѣ крестъ [3]), придворныхъ и слугъ, а съ ними и все необходимое для пріема многочисленныхъ гостей. На освященіе храма прибылъ во Львовъ съ пѣвчими и Кіево-Печерскій архимандритъ Петръ Могила [4]), сынъ Симеона и племянникъ Іереміи Могилъ, столь много благодѣтельствовавшихъ братству, и царьградскіе монахи съ патріаршимъ благословеніемъ [5]). Освященіе храма совершалъ 16 января 1631 года Львовскій епископъ Іеремія Тисаровскій въ сослуженіи множества бѣлаго и чернаго духовенства, при большомъ стеченіи народа,—мѣщанъ, дворянъ и духовенства. По поводу этого торжества у братства, епископа и братскаго священника было большое и обильное угощеніе [6]).

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 517.

[2]) Юбилейное изданіе, №№ 112, 113.

[3]) Этотъ крестъ хранится въ Успенской церкви до настоящаго времени.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 380—381, 384, 647.

[5]) Тамъ же, стр. 379, 381.

[6]) Тамъ же, стр. 647.

Окончаніе братствомъ величественнаго храма совпало съ лучшими сравнительно временами, когда, послѣ смерти фанатическаго короля Сигизмунда III, православные на слѣдовавшихъ за симъ сеймахъ добились возстановленія правъ своей церкви, что̀ если не уничтожило совершенно притѣсненій ихъ со стороны латино-уніатской партіи, то по крайней мѣрѣ ослабило оныя. Сравнительно легче жилось въ то время и братству. Притокъ пожертвованій братству не прекращался и послѣ окончанія имъ постройки храма. Пожертвованія эти назначаемы были большею частію для благоукрашенія храма. Такъ въ 1633 году на средства братчика Григорія Ѳеодоровича онъ былъ росписанъ внутри, для каковой цѣли приглашенъ былъ опытный греческій живописецъ [1]). Изобильны были пожертвованія (съ 1586—1647 гг.) и разными предметами богослужебнаго характера. Жертвовали „за свое спасеніе“ и своихъ родителей цѣнные кресты, [2]), дорогіе потиры, дискосы, лжицы [3]), лампады [4]), иконы, кіоты [5]), золотые, осыпанные жемчугомъ, вѣнцы [6]), подсвѣчники [7]), разнообразныя церковныя облаченія [8]) и т. п., такъ что по количеству и цѣнности своей церковной утвари братская Успенская церковь сдѣлалась вскорѣ одною изъ богатѣйшихъ въ юго-западномъ краѣ. Изъ документовъ видно, что въ ней находилось девять напрестольныхъ Евангелій (изъ коихъ два были оправлены въ позолоченное серебро) [9]), 17 крестовъ (одинъ золотой, украшенный драгоцѣнными камнями, 12 серебряныхъ, 1 мраморный, обложенный серебромъ, 3 деревянныхъ тоже обложен-

---

[1]) Тамъ же, стр. 101.
[2]) Тамъ же, т. X, № 76, стр. 148.
[3]) Тамъ же, стр. 149—150.
[4]) Тамъ же, стр. 150—152, т. XII, стр. 347, 348, 349.
[5]) Тамъ же, т. X, № 76, стр. 154, 156.
[6]) Тамъ же, стр. 152—153.
[7]) Тамъ же, стр. 154, 156.
[8]) Тамъ же, стр. 165—171, 174—177.
[9]) Тамъ же стр. 145—146.

ныхъ серебромъ)[1]), девять потировъ (всѣ серебряные, два позолоченные)[2]), 4 серебряныхъ кадильницъ (двѣ позолоченныя)[3]), 12 лам-

Братская церковь Успенія Пресв. Богородицы, именуемая Волошской. ‖ Колокольня Корнякта.

[1]) Тамъ же, стр. 146—148.

[2]) Тамъ же, стр. 148—149,

[3]) Тамъ же, стр. 150.

падъ (всѣ серебряныя)[1]), 2 вѣнчальныя короны (серебряныя позолоч. съ камнями)[2]), семь цѣнныхъ вѣнцовъ къ образамъ (одинъ изъ нихъ золотой, осыпанный жемчугомъ)[3]), пять серебряныхъ позолоченныхъ кіотовъ, шесть паръ серебряныхъ подсвѣчниковъ и множество другихъ золотыхъ и серебряныхъ вещей[4]), жертвуемыхъ въ качествѣ привѣсокъ къ иконамъ. Не менѣе цѣнны были и церковныя облаченія, при томъ находившіяся здѣсь въ большомъ количествѣ[5]). Были въ это время частыя пожертвованія и деньгами. Такъ Иванъ Мазаракій завѣщалъ братской церкви 2000 злотыхъ, проценты съ которыхъ должны были употребляться на двѣ большія свѣчи предъ намѣстными иконами и на лампадное масло предъ его могилою[6]). Изъ болѣе щедрыхъ благотворителей за нѣсколько позднѣйшее время (1666 году) укажемъ на Анну Могилянку-Потоцкую, пожертвовавшую въ братскую церковь Евангеліе, оправленное въ чистое золото, стоимостію въ 1200 дукатовъ[7]).

Кромѣ Успенской церкви и возлѣ нея Корняктовской часовни Трехъ Святителей, обновленной Балабаномъ изъ Янины въ 1671 году, братство имѣло еще церковь въ монастырѣ св. Онуфрія[8]).

---

[1]) Тамъ же, стр. 150—152.

[2]) Тамъ же, стр. 152—153.

[3]) Тамъ же, стр. 153—154.

[4]) Тамъ же, стр. 155—157, 177—178.

[5]) Тамъ же, стр. 158—178. Album, czyli księga wpisuiących się przyiętych do Institutu Stauropigialnego człąkow, стр. 375, 376—380.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 348—349.

[7]) Юбилейное изданіе, стр. 18 Дукатъ равнялся 16 злотымъ или около 2 р. 70 коп.

[8]) Онуфріевскій монастырь, по преданію, основанный Констанціею, женою князя Льва, былъ возобновленъ Львовскимъ братчикомъ (мѣщаниномъ) Стефаномъ Дропаномъ, который надѣлилъ его угодьями (Album czyli księga wpisuiących się prziętych do Institutu Stauropigialnego człąkow, стр. 383). Съ этого времени онъ и находился во владѣніи Львовскаго братства, которое выхлопотало подтвердительныя монастырю грамоты, сначала (въ 1463 г.) отъ Львовскаго старосты Андрея Одровонжа, а затѣмъ отъ самого короля Казиміра (1469 г.) (Album, стр. 383; Шематизмъ за 1867 г., стр. 5 и Лѣтопись Зубрицкаго подъ 1463 г.). Королевскими гра-

и при немъ часовню во имя Св. Троицы, построенную въ 1701 году въ память избавленія отъ преслѣдованій епископа

мотами отъ 1522 и 1524 гг., выданными по просьбѣ князя Константина Ивановича Острожскаго, монастырь освобожденъ былъ отъ поземельныхъ податей (Album, стр. 383; Памятники, т. III, №№ 13, 14; Monumenta Confraternitatis, №№ 3 и 4). Также сочувственно относился къ монастырю и Константинъ Константиновичъ Острожскій: въ 1585 г. монастырь въ значительной своей части обновленъ на его счетъ. Благоустроивъ монастырь для иноковъ, братство возъимѣло намѣреніе устроить на купленной подлѣ него землѣ обитель и для инокинь (Юбил. изд., № 103). за совѣтомъ и благословеніемъ относительно чего и послало въ 1590 году къ митрополиту Михаилу Рогозѣ двухъ братчиковъ: Ивана Красовскаго и Юрія Рогатинца. Митрополитъ сочувственно отнесся къ означенной просьбѣ и совѣтовалъ это дѣло оформить путемъ оффиціальнымъ. Онъ предложилъ братчикамъ отправить съ означенною цѣлію игумена на предстоящій сеймъ „Тамъ", писалъ митрополитъ, „я буду самъ и отдамо вамъ всѣ привилея монастырю тому належачіе и кролевскимъ писанемъ утвердится общему житію вашему въ вѣчныя лѣта въ наше воспоминаніе, вы же по благочестію законову вѣры восточныя Божія церкве въ молитвѣ и постѣ и въ трудехъ, терпѣніи и въ Христовой любви мирно. благочестно пребывайте, обшему рукодѣлію прилежаще. да имате что подаяти требующимъ, да просвѣтится свѣща ваша во встрѣтеніи Христа, жениха вашего. съ мудрыми дѣвами, да не внѣ лишитеся, но внидите въ небесный чертогъ ко Христу, жениху вашему, съ ангельскими чины, веселящеся во вѣки вѣкомъ". (Львовскій Ставропигіальный архивъ). Хлопоты братства увѣнчались успѣхомъ, и въ 1591 году митрополитъ Михаилъ Рогоза, прибывши во Львовъ, лично благословилъ начатую постройку женской обители (Памятники, т. III, № 8; Monumenta Confraternitatis, № 170), и постройка эта хотя и встрѣтила противодѣйствіе, въ особенности со стороны иновѣрцевъ, однако окончена была благополучно.

Возвращаемся къ Онуфріевскому монастырю для иноковъ. Онъ былъ общежительный; содержался доходами съ угодій и доброхотными пожертвованіями (Арх Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 71, т. XII, стр. 345—349) (такъ на пожертвованія возобновлены были крыши на монастырской церкви, два раза—въ 1612 и 1623 гг., уничтоженныя пожаромъ). Доходы были въ вѣдѣніи Львовскаго братства, которое и снабжало монастырь всѣмъ необходимымъ. Отъ него-же зависѣло и избраніе игумена. Какъ игуменъ, такъ и находившіеся въ монастырѣ іеромонахи (ихъ было около 4—5 человѣкъ), іеродьяконъ, поваръ и звонарь жалованье получали отъ братства (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 180, 186, 190. 192, 195, 199, 200, 212, 213. 228, 235, 241, 245, 249). Въ ряду разнаго рода обязанностей, возложенныхъ на монашествующее духовенство, подчеркивалась обязанность совершать че-

Іосифа Шумлянскаго, и украшенную женою Николая Красовскаго [1]).

Заботясь о благоукрашеніи своихъ храмовъ, братство пеклось и о неопустительномъ отправленіи въ нихъ богослуженія. Съ этою цѣлію оно содержало на свой счетъ двухъ священниковъ, а съ 1645 г. пригласило и третьяго [2]). Былъ и дьяконъ [3]). Обязанности пѣвчихъ отправляли (по воскреснымъ и праздничнымъ днямъ) ученики братской школы *). При назначеніи священниковъ между братчиками и мѣстнымъ магистратомъ возникали недоразумѣнія [4]).

тыре раза въ году заупокойныя литургіи съ панихидами за благотворителей обители (Тамъ же, стр. 179, 180, 233, 250, 269). Наблюдало братство также за благоговѣйнымъ совершеніемъ богослуженія и нравственною жизнію иноковъ. Этотъ надзоръ для послѣднихъ не всегда былъ желательнымъ и возбуждалъ протесты, не имѣвшіе, впрочемъ, серьезныхъ послѣдствій (Тамъ же, т XI, стр 67, 72, 74, 79, 82, 109—111, 145). Благодаря разумному завѣдыванію экономическими средствами со стороны братства, монастырь былъ не бѣденъ ими. Въ 1683 году братство нашло возможнымъ соорудить въ немъ каменныя кельи и новую трапезную, что стоило около 5000 злотыхъ (Шараневичъ, Николай Красовскій, стр. 71—73). Въ 1696 году монастырь былъ обнесенъ каменною стѣною стоимостію въ въ 10000 злотыхъ (Зубрицкій, Лѣтопись братства подъ 1696 г.) Не бѣдна была и монастырская церковь. Въ ней въ 1701 году было семь серебряныхъ лампадъ, двѣ серебряныя кадильницы, серебряная риза на чудотворной иконѣ, два серебряныхъ креста: большой и малый, три серебряныхъ Евангелія, три серебряныхъ чаши съ дискосомъ и звѣздицею, 13 ризъ священническихъ и дьяконскихъ, 8 шнурковъ жемчугу, двѣ цѣпочки золотыя и т. п. (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т XII. стр. 286).

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 295.

[2]) Тамъ же, т. XI, стр. 158, 254, 297. Братскій причтъ содержался на средства братства, получая 200 зл. жалованья (Тамъ же, стр. 106), сборъ во время богослуженія отъ доброхотныхъ подаяній (Тамъ же, т. XI, стр. 74, 87, 106, 297), помѣщеніе и отопленіе (Тамъ же, стр. 155, 395) и проценты съ вкладовъ (Тамъ же, стр. 275 и т. XII, стр. 346, 347, 348, 349).

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106, 254.

[4]) Тамъ же, стр. 103, 104.

*) Братство не мало обращало вниманія и на церковное пѣніе. Для этой цѣли братство старалось „елико мощно прекраснѣе устроить у себя божественное пѣніе по чину мусикійскихъ согласій“ на посрамленіе бездушныхъ висканій римскихъ“ (Могилев. губер. Вѣдом. за 1845 г., № 40).

Послѣдній хотѣлъ присвоить право означеннаго назначенія своей власти. Не мало хлопотъ и издержекъ было со стороны братства, чтобы устранить вмѣшательство магистрата въ это чуждое ему дѣло [1]). Впослѣдствіи вмѣсто помянутыхъ священниковъ братство держало при своихъ церквахъ іеромонаховъ [2]).

Извѣстно, что конецъ XVI и начало XVII столѣтія было временемъ оживленія въ юго-западной Россіи живой проповѣди.

Оно при самомъ началѣ учрежденія училища ввело церковное пѣніе, какъ одинъ изъ главныхъ предметовъ преподаванія и изученія. Вмѣстѣ съ тѣмъ ввело и правильный порядокъ занятій по церковному пѣнію (по субботамъ), положивъ начинать обученіе ему съ самаго ранняго возраста (Арх. Ю З Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 435—437; Statutaria, № 6; Ак. Ю и З. Р., т. II, № 154—13). Для этой цѣли братство держало особыхъ учителей пѣнія (Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XI, стр. 65—66), на обязанности которыхъ лежало: учить (пѣнію) дѣтей, быть на клиросѣ и управлять хоромъ (Тамъ же, т. X, № 161, стр. 435—437), за что, конечно, полагалась особая плата (Тамъ же, т. XI, стр. 69). Хоръ братскій состоялъ изъ учениковъ, обладавшихъ хорошими голосами. Вступившіе въ хоръ получали опредѣленную плату (Тамъ же, стр. 83), пищу, одежду (темно-зеленый кунтушъ, желтый жупанъ), обувь (сапоги съ подковами) и шапку (Тамъ же, т. XII, стр. 230, 246). Изъ какого числа состоялъ братскій хоръ, съ достовѣрностію сказать этого не можемъ. Зубрицкій утверждаетъ, что онъ состоялъ изъ четырехъ человѣкъ (Лѣтопись подъ 1692 г.). Но судя по тому, что, во первыхъ, братство особенно заботилось о трехъ дискантахъ, можно думать, что хоръ братскихъ пѣвчихъ состоялъ по крайней мѣрѣ изъ 10—12 человѣкъ, противополагая числу дискантовъ соотвѣтственное число другихъ голосовъ; во вторыхъ, еще видно изъ того, что въ Ставропигіальномъ архивѣ осталось нѣсколько десятковъ чудныхъ концертовъ на разные голоса (отъ четырехъ до двѣнадцати) (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 62—71), которыми (концертами) братскій хоръ очаровывалъ приходящихъ въ храмъ.

Заботясь о благолѣпіи богослуженія, братство съ цѣлію противодѣйствія іезуитамъ, устраивавшимъ у себя въ страстную пятницу и субботу такъ называемые „Божіе гроба“, устраивало ихъ и у себя въ означенные дни, не жалѣя ни средствъ, ни трудовъ (Арх. Ю. З. Р., ч, I, т. XI, стр. 383, 417, 425, 428, 446, 462, 464, 470, 471, 489—490, 491, 492, 495, 496, 503, 504, 510, 520, 525, 572, 573; т. XII, стр. 58, 127, 427).

[1]) Тамъ же, т. XI, стр. 103, 104 и т. X, №№ 142, 252, стр. 382—386, 675—679, Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 727, 730.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр 104, 106, 261.

О хорошей постановкѣ проповѣдничества въ своемъ храмѣ усиленно заботилось и Львовское братство [1]). Кромѣ священниковъ, эту обязанность несли здѣсь дидаскалы Львовской школы и даже способнѣйшіе изъ ея учениковъ, какъ это можно видѣть изъ грамоты митрополита Михаила Рогозы, данной имъ по просьбѣ братства и разрѣшающей проповѣданіе слова Божія дидаскаламъ: Стефану Зизанію и Кириллу Транквиліону [2]) и тѣмъ ученикамъ братской школы, которые окажутся къ сему способными и подготовленными [3]). Извѣстные проповѣдники и спеціально приглашались братчиками для проповѣдыванія [4]). Такимъ, напр., былъ нѣкто Игнатій, мужъ „богодухновенныхъ наукъ и писаній отеческихъ искусенъ“ [5]). На содержаніе искусныхъ проповѣдниковъ братство не скупилось, назначивъ имъ плату за труды значительно высшую, чѣмъ обыкновеннымъ священникамъ [6]). Обыкновенно при этомъ заключаемо было и формальное условіе [7]).

О постановкѣ проповѣдничества въ братской церкви извѣстно мало; но имена нѣкоторыхъ проповѣдниковъ могутъ служить ручательствомъ, что оно здѣсь, по крайней мѣрѣ, въ нѣкоторое время стояло на высокой степени. Упомянутые дидаскалы братской школы Стефанъ Зизаній и Кириллъ Транквиліонъ довольно извѣстны въ литературѣ. Извѣстны и ихъ сочиненія. О другихъ проповѣдникахъ,

---

[1]) Тамъ же, стр. 66, 151, 220—221, 222, 254, 261, 271—272, 571, 577 и т. XII, стр. 179; Monumenta Confraternitatis, № 210; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 527.

[2]) Отъ него сохранился объемистый сборникъ проповѣдей, изданный въ 1619 году подъ названіемъ: „Учительное Евангеліе“.

[3]) Ак. З. Р., IV, № 27; Monumenta Confraternitatis, № 171; Временникъ Ставропигійскій за 1878 г., стр. 127.

[4]) Monumenta Confraternitatis, № 210; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 254, 418, 424.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, №№ 44, 45.

[6]) Тамъ же, т. XI, стр. 221 и т. XII, стр. 240; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012, стр. 37, № 1015, стр. 10, 27, 28. Проповѣдникъ получалъ жалованья 300 злотыхъ, квартиру и отопленіе, а иногда въ видѣ награды давали на столъ („страву“) 30 злот. (Тамъ же, т. XI. стр. 577).

[7]) Тамъ же, т. XI, стр. 220—221 и т. XII, стр. 211, 240.

не оставившихъ послѣ себя твореній, намъ ничего не извѣстно, кромѣ ихъ именъ [1]).

Что касается предмета [2]) проповѣди, то онъ былъ столь разнообразенъ, сколь были разнообразны запросы жизни, выдвигаемые духомъ и потребностію времени. Преимущественно же братскіе проповѣдники должны были принять на себя задачу возводить православныхъ до болѣе отчетливаго и разумнаго пониманія отличительныхъ истинъ православія въ сравненіи съ ученіями инославными, „возбуждать и приготовлять къ святому мученичеству какъ самихъ себя, такъ и сердца народа...“ и т. п. [3]).

О полемическомъ тонѣ, по крайней мѣрѣ нѣкоторыхъ „казаній“ Львовскихъ проповѣдниковъ, можно судить по дошедшимъ до насъ свѣдѣніямъ о проповѣднической дѣятельности бывшаго учителя Львовской школы Стефана Зизанія, который своими „казанями“, направленными противъ католицизма и уніи, возбудилъ противъ себя такую ненависть со стороны своихъ религіозныхъ противниковъ, что подвергнутъ былъ Михаиломъ Рогозою церковному отлученію и долженъ былъ спасать свою жизнь отъ ярости латино-уніатовъ [4]).

Писались съ цѣлію опроверженія латино-уніатовъ и спеціальныя сочиненія, въ свое время имѣвшія широкое распространеніе.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 254, 385, 418, 473, 492, 571, 627; т. XII, стр. 195, 211, 234, 240, 322; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 10, 27, 28.

[2]) Источниковъ, которыми могли пользоваться братскіе проповѣдники, было достаточно въ братской библіотекѣ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, стр. 158—162; т. XII, стр. 7—9, 13—14, 29—35); но этимъ братство не ограничивалось, оно, по желанію проповѣдниковъ, выписывало и спеціальныя книги для проповѣди, не жалѣя довольно большихъ для этого времени денегъ (188 злотыхъ) (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 572, т. XII, стр. 280).

Библіотекой братской пользовались не только учителя и ученики, но и братчики, бравшіе на домъ книги для чтенія (Арх. Ю. З. Р., ч I, т. XI, стр. 243).

[3]) Памятники, т. I, „Совѣтованіе о благочестіи“, стр. 235—236.

[4]) Ак. З. Р., т. IV, № 73.

Къ числу такихъ сочиненій должно отнести „Казане св. Кирилла Іерусалимскаго“ (1596 г.) С. Зизанія, а отчасти и его „Катехизисъ“ 1595 г. [1]); „Перестрога“ [2]) анонимнаго автора, очевидно, принадлежавшаго Львовскому братству; и въ особенности полныя воодушевленія сочиненія и посланія Іоанна Вишенскаго [3]).

Въ ряду средствъ, направленныхъ къ возвышенію православія, должно отнести также дѣла милосердія и человѣколюбія, т. е. благотворительныя учрежденія братства, именно больницу, богадѣльню и страннопріимницу. О постройкѣ этихъ зданій братство заботилось столь же ревностно, какъ и о постройкѣ храма [4]). Зданія эти предназначались для вдовъ, сиротъ и „вшелякихъ уломныхъ и недостаточныхъ людей и на пріймоване странныхъ духовныхъ“ [5]). При постройкѣ этихъ зданій братство, нуждаясь въ средствахъ, обращалось за помощію къ „многоименитому роду россійскому“ [6]), къ царю и его приближеннымъ [7]). Главнымъ образомъ на эти жертвы и построены были означенныя заведенія, дававшія

---

[1]) Свѣдѣнія о немъ см: С. Т. Голубевъ, Библіографическія замѣчанія, Кіевъ, 1876 г., стр. 9—15. Холмско-Варшавскій Епархіальный Вѣстникъ за 1882 г. Статья В З. Завитневича: „Западно-русская церковная унія въ ея полемической письменности и литературѣ“, № 12, стр. 227—234. Zebrowski, „Kąkol, ktory rozsiewa Stephanek Zizania w cerkwiach ruskich w Wilnie“. Wilno, 1595. „Plewy Stephanka Zyzaniey heretyka z cerkvie ruskiey vyklętego“. Vilno, 1596. Лиловъ. „О такъ называемой Кирилловой книгѣ“. Казань, 1858.

[2]) О ней см. Холмско-Варшавскій Епархіальный Вѣстникъ за 1882 г., № 13, стр. 244—246, и Студинскій. Перестрога, Львовъ, 1895.

[3]) О нихъ см.: Голубевъ, Петръ Могила, т. II, стр, 8—9, Приложеніе, стр. 36—44; его-же Объяснительные параграфы, Кіевъ, 1893 г., стр. 32—41; Франко, Іоаннъ Вишенскій и его твори, Львовъ, 1893; Литовскія Епархіальныя Вѣдомости за 1876 г., статья: „Іоаннъ Вишенскій, Полемистъ изъ временъ уніи XVI вѣка“, стр. 252, 261, 288, 366, 394, 409, 415.

[4]) Справедливо разсуждая, что какъ храмъ нуженъ для души, такъ больница, богадѣльня и страннопріимница для тѣла.

[5]) Юбилейное изданіе, №№ 107, 110.

[6]) Тамъ же, № 90.

[7]) Тамъ же, №№ 94, 95, 96; Ак. З. Р., т. IV, № XXXIV—5; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., №№ 2, 3, 6.

пріютъ хилымъ и немощнымъ и осушившія много слезъ. Попеченіе о сирыхъ и убогихъ высоко поднимало авторитетъ братства въ глазахъ русско-галицкаго народа. Молва объ его благодѣяніяхъ, милосердіи и человѣколюбіи широкою волною разливалась по лицу русской земли. Не оскудѣвали и дары на доброе дѣло [1]).

Богадѣльня и больница содержались какъ на проценты съ жертвуемыхъ капиталовъ [2]), такъ и на деньги, получаемыя отъ вступавшихъ въ эти благотворительныя заведенія [3]) и остававшіяся послѣ ихъ смерти [4]) и на спеціально предназначенныя кружки [5]).

Въ братскій госпиталь принимались бѣдные („нищіе") только православнаго вѣроисповѣданія.

Госпиталемъ завѣдывалъ обыкновенно одинъ изъ старшихъ братчиковъ вмѣстѣ съ своимъ помощникомъ. Обязанностію ихъ было надзирать за призрѣваемыми, выдавать съѣстные припасы повару и наблюдать за приготовленіемъ пищи. О результатахъ своей дѣятельности завѣдующіе докладывали братству въ общемъ засѣданіи (предъ

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 62; т. XI, стр. 124—126, 211, 297, 359—360, 680, 681, 683, 690—691, т. XII, стр. 346—349. Изъ пожертвованій деньгами заслуживаютъ вниманія слѣдующія: въ 1636 году Гавріилъ и Варвара Лангиши пожертвовали на „шпиталь и выживене и опатрене убогихъ и недолужныхъ и на оправу его 1700 злотыхъ", двѣ части процентовъ коихъ жертвователи положили на госпиталь (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 124—126, 211, 690), въ 1641 г. Григорій и Ксенія Поповичи пожертвовали на содержаніе госпиталя 600 зл. (Тамъ же, т. XII, стр. 346); въ 1645 г. Михаилъ Алюизій пожертвовалъ братству 1000 зл., часть процентовъ съ коихъ, т. е. 28 зл. въ годъ, должно идти на содержаніе госпиталя (Тамъ же); въ 1663 г. Василій Григоровичъ завѣщалъ 1000 зл. (Тамъ же, стр. 347), въ 1669 г. Василій Леоновичъ завѣщалъ братству половину своего дома съ „богатымъ крамомъ" (Тамъ же, стр. 348) и многія другія (Тамъ же, стр. 348—349; т. XII, стр. 297, 680, 681, 683, 691). Да и сами больные и дряхлые, поступая въ госпиталь, охотно отдавали свои крохи (Тамъ же, т. XI, стр. 679, 680, 682, 683, 688, 690, 691).

[2]) Тамъ же, т. XI, стр. 684, 688, 690—691.

[3]) Тамъ же, стр. 679, 680, 682, 683, 688, 690, 691.

[4]) Тамъ же, стр. 679, 681, 682, 690.

[5]) Тамъ же, стр. 299—301, 679, 680—683, 688—691.

элекціею), представляя при этомъ подробный отчетъ о приходахъ и расходахъ [1]).

Призрѣвая больныхъ и дряхлыхъ, предоставляя гостепріимный кровъ страннымъ, братство простирало руку помощи и въ другихъ случаяхъ, какъ скоро усматривало необходимость этой помощи и имѣло на то средства. Такъ оно оказывало попеченіе вдовамъ [2]), снабжало бѣдныхъ больныхъ лѣкарствами [3]), ухаживало за больными, не имѣвшими ни родныхъ, ни знакомыхъ [4]), ссужало деньгами подвергшихся несчастію [5]), принимало на себя опеку вдовъ и сиротъ [6]), заботилось о воспитаніи и образованіи послѣднихъ [7]) и цѣлости имущества тѣхъ и другихъ [8]). Оно не оставляло безъ своего материнскаго попеченія подкидышей [9]), оказывало свое содѣйствіе молодымъ дѣвушкамъ при вступленіи въ бракъ [10]), помогало проѣзжающимъ, оказывавшимся въ затруднительныхъ обстоятельствахъ [11]), давало средства для выкупа изъ плѣна [12]), а вышедшихъ изъ него снабжало достаточною суммою на первое обзаведеніе [13]); иногда пыталось освободить осужденнаго на смерть отъ казни [14]), а въ 1637 г.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 230, 679—692.

[2]) Тамъ же, т. XI, стр. 65, 158, 353, 527, 619; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 152, № 1015, стр. 11, № 1017, стр. 11, 12.

[3]) Тамъ же, стр. 65; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1019, стр. 11.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75.

[5]) Тамъ же, стр. 92—93, 96, 107, 621, 631; т. XII, стр. 245, 249, 284—285, 294.

[6]) Тамъ же, т. XI, стр. 105, 109, 194, 391; т. X, № 173, стр. 461—464.

[7]) Тамъ же, т. XI, стр. 119, 159, 298—299, 391—392.

[8]) Тамъ же, стр. 119, 159.

[9]) Тамъ же, 401, 512.

[10]) Тамъ же, стр. 157, 343, 464, 527; т. XII, стр. 266.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 230, 489, 495, 500, 510, 525, 621, 632; т. XII, стр. 192, 194, 197, 199, 232, 241, 244, 245; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, стр. 60, 78.

[12]) Тамъ же, т. XI, стр. 342, 506, 617, 621.

[13]) Тамъ же, стр. 384, 417, 628; т. XII, стр. 266; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1009, стр. 16, № 1015, стр. 11.

[14]) Львовскій Магистратскій архивъ, acta consularia, т. 49, стр. 1204—1207.

„показало христолюбіе надъ христіанскою кровію“: сдѣлало подписку между русскими людьми и на собранныя деньги выкупило крестьянина Павла, осужденнаго на смерть за покражу лошади [1]). Оно выкупило изъ тюрьмы двухъ молодыхъ людей за „своевольный эксцесъ“, надѣясь на ихъ раскаяніе и исправленіе [2]), погребало безпріютно умершихъ (и замерзшихъ) людей всякаго рода и званія [3]), давало милостыню страннымъ и нищимъ во дни совершенія двухъ литургій—заздравной и заупокойной, за всѣхъ членовъ братства—живыхъ и умершихъ [4]). Раздавало милостыню находящимся въ больницахъ, темницахъ и скитающимся по улицамъ въ праздники Рождества Христова, св. Пасхи [5]), сошествія Св. Духа и въ храмовой праздникъ Успенія Пр. Богородицы безъ различія вѣроисповѣданія, что особенно возвышало братство даже въ глазахъ иновѣрцевъ.

Благотвореніе братства простиралось также на бѣдныя церкви, монастыри, братства и т. п. Укажемъ на нѣкоторыя изъ такихъ дѣлъ благотворенія: такъ на возобновленіе древней Крилосской церкви братство дало 2000 злотыхъ [6]), для украшенія и возобновленія богослуженія въ опустошенной церкви турками и татарами въ Каменцѣ-Подольскомъ братство послало въ 1699 году 2 Евангелія, 2 часослова, 2 псалтыри, октоихъ, шестодневникъ, проскомидію, 10 акаѳистовъ, 12 образовъ, 2 священ. облаченія и др. [7]); сгорѣвшей братской свято-рождественской Жолкевской церкви братство подарило цѣлый кругъ церковно-богослужебныхъ книгъ на сумму 244 злота, 12 грошей [8]), на ремонтъ Креховской

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 129.

[2]) Тамъ же, стр. 440.

[3]) Тамъ же, стр. 401, 525, 549, 556; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 11.

[4]) Уставъ братства, § 527.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 428.

[6]) Тамъ же, т. XII, стр. 291—292.

[7]) Арх. Ю. З. Р,. ч. I, т. XII, стр. 292.

[8]) Тамъ же, стр. 296 и Львовскій Ставропиг. архивъ, № 1000, стр. 65.

церкви дало 103 зл.[1]). Не рѣдки свѣденія о помощи книгами и деньгами монастырямъ и церквамъ[2]). Особеннымъ попеченіемъ братства пользовался монастырь Скитскій, что въ Манявѣ. Онъ былъ подъ особымъ его покровительствомъ и на полномъ его иждивеніи[3]).

Съ такою отзывчивостію и предупредительностію относилось Львовское Ставропигіальное братство какъ къ подчиненнымъ ему (Львовскимъ) братствамъ: св. Николая[4]), св. Параскевы (Пятницы) и др., которымъ оказывало матерьяльную (не говоримъ о нравственной—) помощь въ борьбѣ съ врагами, захватывавшими достояніе ихъ церквей[5]), такъ и ко многимъ другимъ братствамъ Юго-Западной Руси, просившимъ у него помощи. Особенно дорога была такая помощь Могилевскому, Галицкому, Любачевскому[6]), Сокальскому[7]) и др. братствамъ. Послѣдніе два братства подвергались сильнымъ гоненіямъ уніатовъ и польскихъ чиновниковъ, дѣйствовавшихъ заодно съ Холмскимъ епископомъ Меѳодіемъ Терлецкимъ, извѣстнымъ гонителемъ православныхъ, и потому нуждались въ особенной поддержкѣ Львовскаго братства[8]).

Кромѣ болѣе или менѣе крупныхъ пожертвованій, носившихъ характеръ случайный, средства, необходимыя братству для проявленія столь широкой благотворительности, черпались изъ разныхъ источниковъ. Однимъ изъ нихъ была кружка для оказанія помощи вдовамъ и сиротамъ. Съ этой кружкой, по постановленію братства въ 1607 году, сидѣлъ старикъ у входа въ церковь монастыря св.

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, отдѣльн. лл., л. 19 об.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 107, 465, 476, 593, 601; т. XII, стр. 178, 231, 232, 238, 245, 246.

[3]) Тамъ же, т. XII, стр. 198, 201, 208, 209, 227.

[4]) Тамъ же, т. XI, стр. 264—265.

[5]) Тамъ же, т. XII, стр. 245 и Лѣтопись, стр. 127—128.

[6]) Тамъ же, т. XI, стр. 160.

[7]) Тамъ же, стр. 160.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 220, стр. 563—567 и т. XI, стр. 160.

Онуфрія и просилъ у проходящихъ: одна часть собранныхъ денегъ шла въ пользу просящаго, а двѣ другія дѣлились на три части, изъ коихъ первая—шла въ пользу духовенства, вторая—на *вдовъ* и *сиротъ*, а третья—на ремонтъ монастыря [1]; другимъ источникомъ были „шпитальныя“ кружки [2]; третьимъ—мѣсячные взносы, предназначенные „на ратунокъ убогимъ и утрапленнымъ братіямъ и вшелькимъ сиротамъ“ [3]; четвертымъ—проценты съ братскихъ капиталовъ [4]; пятымъ—деньги, получаемыя отъ продажи книгъ [5], печатаемыхъ въ братской типографіи; шестымъ—взносы нанимателей и арендаторовъ братскихъ домовъ [6], магазиновъ („крамовъ“) [7], погребовъ [8], луговъ [9], садовъ [10], пасѣкъ [11], хуторовъ [12] и т. п. [13]. Всѣ эти источники составляли *кассу* братства, съ коей брались деньги на расходы. Если же въ кассѣ не было достаточно суммъ, необходимыхъ для удовлетворенія нуждъ, то братство обра-

---

[1]) Тамъ же, т. XI, стр. 71.

[2]) Тамъ же, стр. 299, 300, 301. 679, 680 –683, 689—691.

[3]) Тамъ же, стр. 155, 158.

[4]) Тамъ же, стр. 124—126, 169, 211, 280, 359--360, 391, 680, 688, 690, 693—766; т. X, № 62; т. XII, стр. 191, 198—199, 209, 223, 229, 233, 242, 245, 249, 262, 266. 267, 271—272, 278, 280, 283, 284—285, 317, 319, 323, 326, 346—349, 350.

[5]) Тамъ же, т. XI, стр. 75, 76, 203, 206, 212—214, 225—232, 243—244, 363, 367, 368, 369, 539—635; т. XII, стр. 172, 173, 174, 181, 182, 184, 185, 189, 192, 193, 194, 196, 197, 199, 201—208, 209—210, 211—223, 226, 227, 230, 232, 233, 235—236, 240—241, 243; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 1000, 1003, 1009, 1019, стр. 3—7.

[6]) Тамъ же, т. XI, стр. 68, 83, 141—142, 340, 351, 358, 360, 361, 364, 366, 367, 369, 371, 374, 375.

[7]) Тамъ же, стр. 74, 168, 225, 226, 292—293, 295, 340, 351, 432, 437, 460, 692.

[8]) Тамъ же, стр. 355, 358, 359, 363, 364, 366, 367, 368, 370, 372, 373.

[9]) Тамъ же, стр. 83, 93, 127, 340, 341, 352, 354, 362, 365, 366, 367—370, 375.

[10]) Тамъ же, стр. 359, 363.

[11]) Тамъ же, стр. 373.

[12]) Тамъ же, стр. 360, 369.

[13]) Тамъ же, стр. 369, 370 давали доски на прокатъ торговцамъ во время ярмарки.

щалось съ просьбою къ сочленамъ и по подпискѣ собирало необходимую сумму.

Всѣхъ этихъ источниковъ, несомнѣнно, было-бы далеко недостаточно, если-бы братство вело свое хозяйство менѣе экономно, если-бы каждый пожертвованный грошъ, каждая пожертвованная братству вещица не вносились въ книгу [1]) и въ свое время не утилизировались. Такъ, изъ пожертвованныхъ серебряныхъ и золотыхъ вещей братство дѣлало напрестольные кресты, звѣздицы, лжицы и дискосы [2]), кіоты [3]), ризы на иконы [4]), священническія облаченія [5]) и т. п., или обмѣнивало ихъ на необходимые въ церковномъ обиходѣ предметы [6]). Жертвы-же натурой вымѣнивало на деньги [7]), или предоставляло въ пользованіе госпиталя и монастыря св. Онуфрія. Для полученія возможно большихъ процентовъ съ братскихъ капиталовъ они иногда пускались въ торговые обороты на условіяхъ для братства выгодныхъ: братчики брали изъ кассы деньги для торговли съ условіемъ предоставить братству весь получаемый барышъ; возможныя-же при торговлѣ потери принимали на свой счетъ [8]).

Отчетность по братскимъ приходамъ и расходамъ велась самая строгая. Каждое полученіе и расходы заносились въ особо

---

[1]) Арх Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 70, 76, 85. 261—262, 271, 297, 340, 342, 344, 345, 349, 350, 351, 352, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365—372, 375, 376, 380, 393, 407, 471, 482, 639, 643, 644, 673, 703; т. XII, стр. 9, 21, 52, 53, 274, 388; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1011.

[2]) Тамъ же, т. XI, стр. 361.

[3]) Тамъ же, т. XII, стр. 290.

[4]) Тамъ же, т. XI, стр. 264, 266—267, 343; т. XII, стр. 258, 259, 290, Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 124, 152, № 1007, стр. 29, 54.

[5]) Тамъ же, т. XII, стр. 321.

[6]) Тамъ же, стр. 325; т. XI, стр. 471, 481, 482.

[7]) Тамъ же, т. XI, стр. 359, 360, 365, 643, 644, 672.

[8]) Тамъ же, стр. 169.

заведенныя книги съ приложеніемъ оправдательныхъ документовъ и собственноручныхъ росписокъ [1]).

Дѣла милосердія и человѣколюбія, широко распространенныя въ братствѣ, не могли не производить благотворнаго вліянія на окружавшую среду и возвышали его авторитетъ въ глазахъ даже иновѣрцевъ.

Не меньшую заботливость обнаруживало братство о согласной съ законами вѣры и правилами нравственности жизни своихъ членовъ, воодушевляя твердыхъ и направляя тѣми или иными средствами на путь истинный немощствующихъ. Не ограничиваясь общими положеніями по сему предмету, находящимися въ братскомъ уставѣ, братство заботилось о разъясненіи этихъ положеній на своихъ засѣданіяхъ, гдѣ постоянно напоминалось присутствовавшимъ о взаимномъ мирѣ и любви между собою, о доброй семейной жизни, неукоснительномъ посѣщеніи храма Божьяго, поученіи въ законѣ Господнемъ, нравственной жизни и т. п. Въ засѣданіяхъ-же обычно разсматривались проступки братчиковъ, представлявшіе уклоненіе отъ нормальнаго порядка, и виновные подвергались тѣмъ или инымъ наказаніямъ. Обычный порядокъ при этомъ былъ такой. Обвиняемый въ извѣстномъ проступкѣ приглашался на судъ и (въ случаѣ безуспѣшности перваго призыва) неоднократно—сперва черезъ двухъ посылаемыхъ для сего братчиковъ, а затѣмъ чрезъ священника. Въ случаѣ неявки на судъ обвиняемаго послѣ этихъ призывовъ, братство постановляло тотъ или иной (соотвѣтственно проступку) приговоръ и ждало со стороны обвиненнаго раскаянія въ теченіи 4-хъ недѣль. Если такого раскаянія обвиненный не обнаруживалъ (что, замѣтимъ, случалось рѣдко), оно исключало его изъ среды братства, а иногда при этомъ

---

[1]) Тамъ же, стр. 10, 11, 17, 18, 19, 20, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 49, 51, 53, 229, 230, 299, 300, 340—766; т. XII, стр. 174—352, 353—437; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 1007, 1009, 1011, 1012, 1014, 1015, 1017, 1019, 1020, 1022(а), 1024, 1025, 1026 и др.

(смотря по важности вины) отлучало даже отъ церкви, и всякое общеніе съ нимъ воспрещалось, о чемъ братчики извѣщаемы были черезъ священника въ церкви.

По уставу „каждый братчикъ, знающій о проступкѣ своего брата, не долженъ сего скрывать, но объявлять въ собраніи братскомъ, чтобы виновный былъ наказанъ“ [1]). Это правило было причиною многихъ недоразумѣній и нерѣдко служило яблокомъ раздора между братчиками. Вслѣдствіе этого братство стало избирать изъ своей среды особыхъ лицъ (изъ числа болѣе надежныхъ) и поручало имъ слѣдить за поведеніемъ какъ братчиковъ, такъ и вообще всѣхъ православныхъ [2]), и о замѣченныхъ ими проступкахъ немедленно доносить братству. Такія уполномоченныя лица назывались „*деспектами*“ [3]). Для иллюстраціи ихъ правъ и обязанностей, а также для характеристики дѣятельности братства по затронутому вопросу приведемъ нѣкоторыя данныя изъ жизни братства.

Въ 1600 году „деспектъ“ донесъ братству, что старшій братчикъ Лука Бартниковичъ, возвращаясь изъ засѣданія и имѣя при себѣ ключи отъ братской казны, заходилъ въ корчму и пилъ тамъ водку. Факта этого Бартниковичъ не отрицалъ и за этотъ поступокъ (какъ старшій братчикъ, долженствовавшій служить образцомъ для другихъ) наказанъ былъ сидѣньемъ на колокольнѣ и штрафомъ въ одинъ камень воску. Бартниковичъ велъ себя въ засѣданіи очень нервно: сначала принялъ наказаніе съ благодарностію, а затѣмъ въ рѣзкихъ выраженіяхъ заявилъ, что онъ осужденъ несправедливо и съ бранью вышелъ изъ засѣданія, заявивъ, что онъ не подчиняется братскому рѣшенію. Братство дало время одуматься

[1]) Уставъ, §. 13.

[2]) Особенное наблюденіе было за тѣми лицами, которые, не будучи членами братства, находились съ нимъ въ тѣхъ или иныхъ отношеніяхъ, напр., мастера при постройкѣ церкви (Юбилейное изданіе, № 5), служащіе въ типографіи и т. п. (Арх. Ю. З. Р., ч. I. т. XII. стр. 380, 382, 386, 394).

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I. т. XI. стр. 59

погорячившемуся, но уважаемому братчику, и когда онъ пришелъ въ засѣданіе съ повинною, то не только съ любовію приняло его, но даже смягчило наказаніе, отмѣнивъ заключеніе его на колокольнѣ, ограничившись однимъ только штрафомъ, и дало ему опять ключи отъ казны[1]).

Съ особенною строгостію братство относилось къ тѣмъ членамъ, которые заподозрѣваемы были въ проступкахъ, сопровождавшихся вредомъ для братства. Такъ, когда братчикъ Гавріилъ Дороѳеевичъ заподозрѣнъ былъ въ сношеніяхъ съ мѣстнымъ епископомъ Гедеономъ Балабаномъ (въ то время враждовавшимъ съ братствомъ), немедленно созвано было по этому поводу экстренное засѣданіе, куда, по обычаю, приглашенъ былъ и Дороѳеевичъ. Но послѣдній на засѣданіе не явился, считая себя обиженнымъ возведеніемъ на него подозрѣнія въ измѣнѣ (обвинялся, что хотѣлъ якобы передать Гедеону ключи отъ церковной кладовой), и обратился съ жалобою на братство къ экзарху Александрійскаго патріарха Кириллу Лукарису, находившемуся въ то время въ г. Острогѣ. Лукарисъ старался уладить возникшія недоразумѣнія, съ каковою цѣлію послалъ во Львовъ въ качествѣ лицъ, отъ него уполномоченныхъ, священника Аввакума и архидьякона Іеремію. Братство готово было примириться съ Дороѳеевичемъ подъ условіемъ *покаянія* съ его стороны. Но когда Дороѳеевичъ на это не согласился и началъ открыто вредить братству, то оно „вымазало его“ изъ своихъ списковъ на вѣчныя времена „за учинки зрадливые, яко отщепенца братства Христова“[2]).

Не только измѣна строго каралась братствомъ, но и всякое вообще непослушаніе, въ особенности нарушеніе обѣта хранить тайну братскихъ засѣданій. По всей вѣроятности нарушеніе этого обѣта случалось нерѣдко. По крайней мѣрѣ въ 1635 г. на братской сходкѣ рѣшено было требовать этого обѣта *подъ клятвою*,

[1]) Тамъ же, стр. 59, 63.
[2]) Тамъ же, стр. 62—63.

при томъ не только отъ членовъ вновѣ поступающихъ, но и отъ всѣхъ братчиковъ вообще [1]), и когда одинъ изъ присутствовавшихъ на означенной сходкѣ (Стефанъ Ляшковскій) не согласился съ этимъ постановленіемъ и въ этомъ упорствовалъ, то, какъ братъ „безчинный“, исключенъ былъ изъ братства, и съ нимъ воспрещено было имѣть всякое общеніе впредь до раскаянія [2]).

Подвергались наказаніямъ братчики и невнимательно относившіеся къ своимъ обязанностямъ, именно, безъ уважительныхъ причинъ не являвшіеся на сходку [3]), или являвшіеся несвоевременно (напр. къ концу сходки) [4]). Они большею частію подвергались денежнымъ штрафамъ (безмѣну воску, двумъ и одному фунтамъ воску и т. п.) [5]). Преждевременно выходившіе изъ засѣданія наказывались строже: кромѣ денежнаго штрафа присуждались иногда и сидѣнью на колокольнѣ [6]).

Но при наказаніяхъ даже за самые большіе проступки (неповиновеніе братству и его распоряженіямъ) братство имѣло въ виду гуманитарныя цѣли и всегда радушно открывало свои объятія даже отлученному брату, коль скоро онъ обнаруживалъ раскаяніе. Такъ, упомянутаго Ляшковскаго (очевидно, раскаявшагося) мы вскорѣ послѣ отлученія опять видимъ въ числѣ братчиковъ [7]).

---

[1]) Тамъ же, стр. 90.

[2]) Тамъ же, стр. 96—97.

[3]) Тамъ же, стр. 60. 100, 112. Младшій братчикъ наказывался однимъ фунтомъ воску, а старшій двумя (Тамъ же, стр. 150) За неявку въ засѣданіе освобождали отъ наказанія тѣхъ, кто могъ доказать основательно причину своего отсутствія (Тамъ же, стр. 60, 108).

За упорное же непослушаніе и намѣренное нежеланіе являться въ засѣданіе виновный отлучался *впредь до раскаянія* отъ церкви съ воспрещеніемъ священнику совершать ему и его семьѣ какія-либо церковныя требы (Тамъ же. стр. 86—87).

[4]) Тамъ же, стр. 94.

[5]) Тамъ же. стр. 60, 94, 100, 150. Вдвойнѣ были наказываемы тѣ, которые были дома, но по неуважительной причинѣ не являлись въ засѣданіе (Тамъ же, стр. 112).

[6]) Тамъ же, стр. 58, 69.

[7]) Тамъ же. стр. 154, 165, 167.

Въ особенности съ осторожностію братство относилось къ своимъ членамъ заслуженнымъ и въ случаѣ столкновеній съ ними обнаруживало большое долготерпѣніе. Для иллюстраціи сказаннаго укажемъ на слѣдующій случай: въ 1635 году старшимъ братчикомъ былъ Григорій Романовичъ, имѣвшій ключи отъ комнаты, гдѣ происходили братскія засѣданія. Въ сентябрѣ этого года ожидалось прибытіе во Львовъ вновь назначеннаго арцыбискупа Станислава Гроховскаго... Братство, имѣя въ виду тѣ непріятности, которыя пришлось ему испытывать отъ предшественника Гроховскаго, и желая расположить къ себѣ послѣдняго, рѣшило поднести ему подарокъ, для разсужденія о чемъ назначило засѣданіе. Но Романовичъ на засѣданіе не явился, задержалъ у себя и ключи, и братчики должны были „о належномъ консултовати съ жалемъ и стыдомъ въ присѣнкахъ". По упомянутой причинѣ не могли состояться и слѣдующія три сходки. Затѣмъ „засѣдальная изба" была открыта, и засѣданія шли своимъ чередомъ, но Романовичъ продолжалъ упорствовать, заявляя, что „не только ногою, но и мыслями не хочетъ быть съ братствомъ". Послѣднее было поражено такимъ поступкомъ своего уважаемаго члена: „сплывучи зъ лѣтъ", говорило оно, „зъ розуму началъ сплывати". Однако рѣшительныхъ мѣръ противъ непокорнаго не принимало, и когда онъ на новый годъ (1 января 1636 г.) прибылъ съ раскаяніемъ въ братское засѣданіе, братчики приняли его съ распростертыми объятіями [1]).

Строго относилось братство и къ тѣмъ своимъ членамъ, которые, безъ его дозволенія, при возникавшихъ между ними ссорахъ и недоразумѣніяхъ обращались къ суду свѣтскому, ибо общимъ правиломъ въ братствѣ было, чтобы недоразумѣнія и спорныя дѣла между братчиками рѣшались семейнымъ образомъ въ братскихъ засѣданіяхъ [2]). Дѣла, разбиравшіяся здѣсь, были разнообразны, какъ

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 115-118

[2]) Уставъ, §. 20.

разнообразна была и самая жизнь. Большинство ихъ касалось взаимныхъ ссоръ между братчиками [1]), денежныхъ счетовъ [2]), уклоненій отъ нравственной жизни [3]) и т. п. [4]). Многія дѣла кончались миромъ. Обычными наказаніями за проступки противъ нравственности были: заключеніе на колокольнѣ и денежные штрафы въ пользу братства [5]).

Обычно братчики безпрекословно подчинялись суду братскому, но были и уклоненія отъ этого общаго правила, что̀ строго каралось братствомъ. Такъ, однажды, когда на братскомъ судѣ состоялось примиреніе между враждующими, а между тѣмъ одинъ изъ нихъ послѣ сего обратился съ жалобою на своего противника въ судъ свѣтскій, братство такой поступокъ своего члена назвало „нечеловѣколюбивымъ“, учиненнымъ „по нашептыванію дьявола“ [6]).

Впрочемъ, иногда по тѣмъ или инымъ соображеніямъ братство разрѣшало своимъ членамъ по тяжебнымъ дѣламъ обращаться и въ свѣтскій судъ. Такъ, въ 1616 году 27 марта, въ страстную среду, братство, будучи свидѣтелемъ страшнаго скандала, учиненнаго Романомъ Стрѣлецкимъ въ братскомъ засѣданіи по поводу разсужденія объ окончаніи постройки церкви Успенія Пр. Богородицы, не препятствовало оскорбленному Ивану Красовскому

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 39, 60, 64—66, 98—99, 101, 142—144.

[2]) Тамъ же, стр. 47.

[3]) Тамъ же, стр. 60, 64—66, 132. 298.

[4]) Тамъ же, стр. 246—247. Братство разбирало жалобы, ссоры и дрязги не только своихъ членовъ, но и обращавшихся къ нему частныхъ лицъ. Изъ множества примѣровъ приведемъ одинъ: одна православная женщина дала другой, живущей въ братской богадѣльнѣ, нѣсколько аршинъ холста одного сорта и нѣсколько другого. Изъ перваго получившая сшила заказанное, изъ второго нѣтъ, ссылаясь на то, что второе полотно воры украли. Братство постановило, чтобы взявшаяся за работу сшила изъ второго куска холста заказанное ей на свой счетъ и чтобы поклялась („присягнула“), что дѣйствительно воры украли у нея холстъ, давъ для примиренія сроку три дня (Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XI, стр. 298).

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 39—40, 64—66, 98—99. 101, 132.

[6]) Тамъ же, стр. 39—40.

жаловаться уголовному суду на своего обидчика и представить вырванные изъ его бороды сѣдые волосы [1]).

Бывали случаи, когда братство и само вынуждалось обстоятельствами и прибѣгало къ содѣйствію суда сторонняго—какъ свѣтскаго [2]), такъ и духовнаго. Укажемъ на болѣе характерный изъ такихъ случаевъ, а также и на послѣдствія, коими онъ сопровождался. Въ 1590 году братство жаловалось Львовскому суду, что Ѳома Кушниръ, Иванъ Бѣлдага, Сенько Крамаръ и Иванъ Минцевичъ съ своими приверженцами, измѣнивъ братству, перешли на сторону епископа Гедеона и, соединившись съ нимъ, старались всячески вредить братству: распространяли о немъ разныя клеветы, противодѣйствовали успѣхамъ проповѣди, раздававшейся съ каѳедры братской церкви, запрещали дѣтямъ ходить въ братскую школу и производили многія другія безчинства и смущенія въ православномъ народѣ [3]). Съ своей стороны братчики жаловались суду на старшихъ братчиковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они принесли себѣ какое-то братство изъ Турціи, отъ какого-то патріарха, вводятъ ересь, совершаютъ странныя присяги въ этомъ братствѣ, отказываются отъ повиновенія власти, сами устраиваютъ у себя судъ и наказанія, подымаютъ свои руки на церковные обряды, а тѣхъ ремесленниковъ, которые работаютъ у поляковъ, считаютъ проклятыми, не допускаютъ къ церемоніямъ церковнымъ и плюютъ на нихъ“ [4]). Желая оградить братство и его школу отъ такихъ злыхъ людей, митрополитъ, по жалобѣ и просьбѣ братства, послалъ 14 іюня 1590 года на нихъ свою неблагословенную грамоту, которою

---

[1]) Львовскій магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 98, стр. 508—510,

[2]) Было нѣсколько и другихъ случаевъ обращенія братчиковъ къ суду свѣтскому (даже самому королю), но вопреки желанію братства, причемъ эти обращенія носили характеръ *кляузническій* (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 87—88; т. X, № 182, стр. 456—460; т. XII, стр. 551- 561).

[3]) Ак. З. Р., т. IV, № 24; Monumenta Confraternitatis, № 153.

[4]) Łoziński, Lwow starożytny, т. II, Patrycyat i mieszczanstwo lwowskie въ XVI и XVII w., Lwow, 1892, т. II, стр. 344.

отлучалъ ихъ отъ общества вѣрующихъ и предавалъ клятвѣ: запрещалъ имъ ходить въ храмъ Божій, а равно отлучалъ и тѣхъ, кто захотѣлъ-бы имѣть съ ними какое-либо общеніе даже въ пищѣ и питьѣ, пока они не покаются и не исправятся [1]). Магистратъ-же во избѣжаніе дальнѣйшихъ пререканій и ссоръ наложилъ штрафъ во 100 злотыхъ на того, кто станетъ нарушать миръ и согласіе [2]). Полномочные противниковъ братства явились въ 1590 году въ Брестъ Литовскій, гдѣ въ это время былъ соборъ, и здѣсь просили митрополита снять съ нихъ клятву, но митрополитъ грамотою отъ 22 іюня 1590 г., ради блага церкви и благотворной дѣятельности братства, повторилъ свою клятву, прибавивъ, что до тѣхъ поръ не не проститъ ихъ, пока они не перемѣнятъ своихъ отношеній къ братству, не покорятся ему и не попросятъ у него прощенія [3]). Помянутые братчики не раскаялись и не исправились до Львовскаго собора 1591 года 25 января и по прежнему дѣлали непріятности братству: „нарушаючи его добрую славу, честь и непорочную вѣру, къ униженію свѣцкому приводячи и грунтовъ церковныхъ монастырскихъ право нарушаючи". Подстрекали епископа Гедеона противъ братскаго священника Михаила, котораго нѣсколько разъ епископъ проклиналъ и бросалъ въ тюрьму, вслѣдствіе чего церковь братская „въ молчаніи на многое время пребывала". Не признавали предъ свѣтскимъ судомъ значенія за патріаршими грамотами и „вѣру греческую еретическими прозвисками вездѣ именовали и по книгамъ урядовымъ писали". Однако, въ концѣ концовъ помянутые братчики сознались митрополиту, что все, что они ни дѣлали братству, то дѣлали по повелѣнію епископа Гедеона и принесли покаяніе: „покараемося, ласки, милости и згоды просимо и прощенія жадаемо, и вселенскаго патріарха,

---

[1]) Ак. З. Р., т. IV, № 24; Monumenta Confraternitatis, № 153.

[2]) Łoziński. Lwow starożytny. т. II, стр. 344 и Львовскій магистратскій архивъ подъ 1590 г., стр. 270.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I. т. X, № 36; Monumenta Confraternitatis. № 158.

зверхнѣйшаго пастыря нашего, благословенство мѣти хочемо, и архіепископа по немъ перваго митрополита Кіевскаго и Галицкаго и всея Россіи за зверхнѣйшаго пастыря себѣ признаваемо и готовы есмо досыть учинити, въ чемъ ся винны найдуемо въ духовномъ и свѣцкомъ урядѣ. Братство со всѣми ихъ благословенными привилейми вызнаваемо быти *непорочно*, *честно* и *свято*, и *благословенно*, и ни въ чемъ *николи* противитися ему не хочемо". Когда же митрополитъ подъ условіемъ неблагословенія и клятвы спрашивалъ всякаго званія и состоянія людей относительно „житія и вѣры Львовскаго братства", то никто не нашелся что-либо сказать противъ братства: „всѣ единогласно отповѣли, яко николи не вѣдаемо и ниже когда слышали есмо ни о единой винѣ братства сего, ни мало, ни велико не можемо свѣдчити, но есть *честно и во всемъ непорочно отъ начала и до сего дне*" [1]). Выслушавъ такія лестныя сужденія о братствѣ и готовность вышеупомянутыхъ братчиковъ покориться ему, просить у него прощенія и ничѣмъ не противиться ему, митрополитъ простилъ ихъ, и они сдѣлались рьяными поборниками и помощниками братства, въ особенности Иванъ Бѣлдага [2]).

---

[1]) Monumenta Confraternitatis. №№ 172. 173; Петрушевичъ, Акты, № 25.

[2]) Онъ по порученію братства отправился въ 1600 г. въ Варшаву хлопотать по дѣламъ братства (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 19, 21—22, 24, 26), въ 1613 г. ѣздилъ на сеймикъ въ Вишню (Тамъ же, стр. 11) и тамъ возбуждалъ собравшихся православныхъ къ общей и дружной защитѣ православной вѣры и русской народности, а въ 1601 и 1612 гг. избранъ былъ „на урядъ церковный", т. е. для хожденія съ кружкою въ церкви во время богослуженія (Тамъ же, стр. 63—64. 79). Сенько Крамаръ или Семенъ Луцкій также не мало оказалъ услугъ братству: такъ, онъ былъ отправляемъ по дѣламъ братства въ Варшаву и Краковъ (Тамъ же, стр 43—44). участвовалъ въ разныхъ складчинахъ (Тамъ же, стр. 19. 35. 38. 40, 41) и т. п.

VI.

Религіозное движеніе въ Юго-Западной Руси, вызванное борьбою католиковъ съ протестантами, а затѣмъ и православными, не осталось безрезультатнымъ для послѣднихъ. Оно заставило ихъ пробудиться отъ долголѣтней умственной спячки и серьезнѣе взглянуть на средства для защиты своей вѣры и народности, попираемыхъ врагами православія—католиками и протестантами. Мы говоримъ о появившемся въ средѣ русскаго народа, подъ вліяніемъ стѣснительныхъ обстоятельствъ, стремленіи къ просвѣщенію.

Правда, и до этого времени въ Юго-Западной Руси были училища при церквахъ и монастыряхъ, но только первоначальныя, гдѣ обучали чтенію церковно-богослужебныхъ книгъ и письму, а по мѣстамъ и пѣнію, чтобы приготовить для церкви чтецовъ и пѣвцовъ. Конечно, школы съ такимъ преподаваніемъ не могли создать надежныхъ и сильныхъ защитниковъ православной вѣры. „То вельми много зашкодило панству русскому", говоритъ одинъ изъ современниковъ, „же не могли школъ и наукъ посполитыхъ розширяти и оныхъ не фундовано: бо коли бы были науку мѣли, тогды бы за невѣдомостію своею не пришли до таковые погибели" [1]). „Не отъ чого инного", писалъ князь Острожскій, „размножилося между людьми такое лѣнивство, оспальство и отступленіе отъ вѣры,

---

[1]) Ак. З. Р, т. IV, № 149, стр. 204, втор. столб.

яко найбольшей отъ того, ижъ устали науки, устали казанья, а затѣмъ наступило знищенье и уменьшенье хвалы Божое въ церкви Его, наступилъ голодъ слушанья слова Божого, наступило отступленіе отъ вѣры и закону“ [1]). Между тѣмъ враги православія гордились своими школами и научною постановкою въ нихъ преподаванія. Школы эти удовлетворяли потребностямъ времени и привлекали въ свои стѣны многихъ питомцевъ, преимущественно изъ родовитой знати, поражавшейся внѣшнимъ блескомъ этихъ школъ. Въ особенной славѣ были учебныя заведенія іезуитовъ—этихъ глубокихъ знатоковъ человѣческаго сердца и человѣческихъ слабостей. Въ эти школы (заграничныя и преимущественно польскія—іезуитскія), по недостатку собственныхъ учебныхъ заведеній, отправляло своихъ дѣтей и русское дворянство, гдѣ это молодое поколѣніе, подъ вліяніемъ чуждыхъ русскимъ традиціямъ учителей, охладѣвало къ родной рѣчи, вѣрѣ и обычаямъ своихъ отцовъ и усвояло католическія воззрѣнія, а по возвращеніи на родину распространяло ихъ въ своей семьѣ, и все болѣе и болѣе дѣлалось равнодушнымъ къ вѣрѣ отцовъ своихъ, къ страданіямъ и нуждамъ своихъ единовѣрныхъ братій—русскаго народа. Вредъ отъ такого ненормальнаго положенія ясно сознавался нѣкоторыми дальновидными людьми. Вотъ что говоритъ по этому поводу одинъ изъ современниковъ: „Русь, посполитовавшись зъ ними (поляками), позавидѣла ихъ обычаемъ, ихъ мовѣ и наукамъ, и, не маючи своихъ наукъ, у науки римскіе свои дѣти давати почали, которые зъ науками и вѣры ихъ навыкли,—и такъ мало помалу науками своими все панство русское до вѣры римской привели, ижъ потомкове княжатъ русскихъ зъ вѣры православной на римскую выкрестилися и имена собѣ поотмѣняли, якобы николи не зналися быти потомками благочестивыхъ прародителей своихъ“ [2]). Такимъ образомъ лучшіе русскіе люди сознавали, что главнымъ и существеннымъ

---

[1]) Ак. З. Р, т. IV, № 45, стр. 65.
[2]) Ак. З. Р., т. IV, № 149, стр. 204—205.

зломъ, отъ котораго проистекали почти всѣ нестроенія православной церкви, былъ недостатокъ духовнаго просвѣщенія, побуждавшій западно-руссовъ утолять жажду онаго изъ чуждаго источника не безъ ущерба для православія. Сознаніе—шагъ къ исправленію. Оно, подобно лучезарному свѣту, проникающему въ сердца лучшихъ и наиболѣе дальновидныхъ людей, и привело ихъ къ мысли объ учрежденіи и распространеніи собственныхъ школъ, какъ надежнѣйшему средству для защиты православія отъ враждебныхъ посягательствъ иновѣрія, облеченнаго во всеоружіе науки.

Первою изъ такихъ школъ, съ болѣе широкою постановкою учебнаго дѣла, была школа Острожская (называвшаяся Академіею), основанная извѣстнымъ ревнителемъ православія княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ, но къ сожалѣнію не долго просуществовавшая. Честь открытія второй подобной школы принадлежитъ нашему Львовскому братству. Возникновеніе ея относится къ 1586 году. Въ грамотѣ къ Константинопольскому патріарху Ѳеолипту отъ 28 мая 1586 года братчики заявляютъ, что посѣтившій ихъ въ концѣ прошлаго года Антіохійскій патріархъ Іоакимъ, между прочимъ, совѣтовалъ имъ, „да устроится" у нихъ „школа, *яже нигдѣже въ насъ до нынѣ обрѣтается*" [1]). Извѣщая объ этомъ Константинопольскаго патріарха, Львовское братство просило у него, по поводу сего, благословенія. Такое благословеніе (за устраненіемъ съ каѳедры Ѳеолипта) въ декабрѣ 1587 года дано Константинопольскимъ патріархомъ Іеремію II [2]). Но что школа начала устраиваться ранѣе этого времени и уже со второй половины 1586 года существовала, получивъ на то благословеніе отъ мѣстнаго епископа Гедеона Балабана [3]), это ясно видно изъ

---

[1]) Monumenta Confraternitatis, № 88; Временникъ Ставропигійскій за 1871 г., стр. 149.

[2]) Monumenta Confraternitatis, № 95; Statutaria, № 7, стр. 38; Памятники, т. III, № 3.

[3]) Statutaria, № 6, стр. 21.

инструкціи, данной Львовскимъ учителямъ 8 октября. 1586 г. [1]), а также изъ записей вновь поступающихъ въ львовскую школу учениковъ, откуда видно, что школа сія уже функціонировала, по крайней мѣрѣ, въ концѣ этого года [2]). Итакъ „совѣтомъ и повелѣніемъ“ патріарха Іоакима и „благословеніемъ“ еп. Гедеона, „совершеніемъ же и утвержденіемъ“ патр. Іереміи II „составися“ въ г. Львовѣ при церкви Успенія Пр. Богородицы „школа *грецкая* и *русская* ведле стародавныхъ обычаевъ и порядковъ святыхъ отецъ закону греческого, великимъ стараньемъ и накладомъ и пильностію мѣщанъ львовскихъ русскаго народу святого закону грецкого“ [3]).

Школа эта, какъ принадлежавшая одному изъ самыхъ знаменитыхъ въ Юго-Западной Руси братствъ, при томъ пользующемуся особеннымъ расположеніемъ и симпатіями патріарха, надѣлена была отъ него (сравнительно съ многими другими) большими правами: „не быть другому“, читаемъ въ грамотѣ патріарха Іереміи II, „общественному училищу во Львовѣ, кромѣ училища братскаго Успенія Пр. Богородицы и только въ немъ учить дѣтей благочестивыхъ и православныхъ христіанъ божественному и свящ. Писанію, также славянскому и греческому языку“ [4]). Это привиллегированное положеніе школы подтверждается и соборомъ русскихъ іерарховъ на Брестскомъ соборѣ 1590 г. „одну эту (Львовскую) школу благословляемъ, соборно одобряемъ и утверждаемъ, запрещая быть школамъ при другихъ церквахъ, какъ въ предмѣстяхъ, такъ и самомъ городѣ“ [5]).

Разумѣется, устройство школы требовало средствъ, необходимыхъ, во первыхъ, для первоначальнаго своего обзаведенія (помѣ-

---

[1]) Тамъ же, № 6, стр. 29.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X. № 33.

[3]) Statutaria, стр. 21 и 30 и Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154

[4]) Statutaria, № 16, стр. 39 и Памятники, т. Ш, № 5.

[5]) Monumenta Confraternitatis. № 160; Памятники, т. Ш, № 7 и Акты Петрушевича, № 22.

Тоже самое подтвердилъ соборъ 1591 г. (Monumenta Confraternitatis, № 207) и 1594 г. (Ак. З. Р., т. IV, № 48).

щенія, снабженія учебными пособіями и т. д.), а затѣмъ для содержанія наличнаго состава преподавателей. Потребныя для сего средства братство, кромѣ отчисленія суммъ изъ братскихъ доходовъ, пріобрѣтало разными путями и прежде всего чрезъ воззваніе къ пожертвованіямъ. Въ Ставропигійскомъ архивѣ (во Львовѣ) сохранилось достаточное количество грамотъ, писанныхъ отъ имени Антіохійскаго патріарха Іоакима [1]), Константинопольскаго Іереміи [2]), мѣстныхъ епископовъ [3]), митрополита Михаила Рогозы [4]) и писемъ самого братства съ воззваніемъ о помощи, какъ на сооруженія церковныя [5]), такъ и для поддержанія школы [6]). И эти воззванія не оставались тщетны. Сознаніе въ необходимости просвѣщенія глубоко начало укореняться въ средѣ ревнителей православія и просьбы братчиковъ всегда находили отголосокъ въ ихъ сердцахъ. Щедрыя пожертвованія на означенный предметъ братство получало и отъ Молдавскихъ воеводъ, и отъ вліятельныхъ магнатовъ, и вообще отъ людей такъ или иначе матеріально обезпеченныхъ, не говоримъ уже о жертвахъ мелкихъ. Болѣе крупныя пожертвованія дѣлались подъ условіемъ неприкосновенности капитала, часть процентовъ съ котораго шла на нужды школы [7]). Такимъ образомъ у послѣдней понемногу образовывался постоянный фондъ. Кромѣ того братство отчисляло на сей предметъ извѣстную часть доходовъ, получаемыхъ съ принадлежавшаго ему свято-Онуфріевскаго монастыря [8]). Изыскиваемы были и другія средства для увеличенія школьнаго фонда, такъ напр. постановлено было пріобщить къ нему плату, взимаемую за совершеніе звона по умершимъ братчи-

[1]) Юбилейное изданіе, № 84; Ак. З. Р., т. III. № 157.

[2]) Юбилейное изданіе. № 86. 117. 118.

[3]) Юбилейное изданіе, №№ 85, 107. 110.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I. т. X, № 47; Monumenta Confraternitatis, № 212.

[5]) Юбилейное изданіе, № 87. 89. 90, 94, 95, 101, 103, 108. 109.

[6]) Юбилейное изданіе. № 87.

[7]) Арх. Ю. З. Р. ч. I, т. XI. стр. 125—126. 274—275; т. XII. стр. 345—348: Львовскій Ставропигіальный архивъ. № 492.

[8]) Monumenta Confraternitatis. № 159: Памятники. т. III, № 6.

камъ, посторонним[1]) и за выручку отъ продажи свѣчей („офяерекъ") [2]), часть штрафныхъ денегъ и т. п. Нѣкоторымъ вспомоществованіемъ школѣ служила и плата, взимаемая за право обученія. Плата эта не была строго опредѣленною и зависѣла какъ отъ „лѣтъ дѣтины", отдаваемаго въ обученіе, и той „науки", въ какую онъ поступалъ (т. е. какимъ предметамъ имѣлъ обучаться[3]), такъ и отъ средствъ родителей. Съ богатыхъ брали больше, съ менѣе состоятельныхъ—меньше: „какая будетъ", какъ говорится въ протоколахъ,—со стороны родителей „ласка" [4]). Очевидно, для облегченія небогатыхъ родителей, плата взималась и натурою, напр. дровами[5]). Преслѣдуя не меркантильныя выгоды, а преимущественно религіозно-просвѣтительныя цѣли, благо православной церкви и русскаго народа, братство съ бѣдныхъ питомцевъ (сиротъ), называемыхъ въ протоколахъ „нищими", и вовсе не взимало никакой платы. Даже наиболѣе способныхъ изъ нихъ содержало на свой счетъ, отведя для ихъ помѣщенія свято-Онуфріевскій монастырь[6]). Эти бѣдные школьники получали поддержку и отъ православныхъ жителей города. Обычай „колядованія", распѣванія „виршей" въ дни праздниковъ Рождества, Пасхи, св. Пятидесятницы и т. п.[7])—обычай, столь извѣстный въ нашемъ Кіевѣ за 18 вѣкъ, впервые сталъ примѣняться во Львовской школѣ еще въ начальные годы ея существованія.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I. т. XI, стр. 130, 531, 533—537: т. XII, стр. 291.

[2]) Арх. Ю. З. Р, ч. I. т. XI. стр. 130, 198.

[3]) Statutaria. стр. 30 и Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154. стр. 181—182.

[4]) Арх. Ю. З. Р.. ч 1, т. X. № 33.

[5]) Тамъ же. Тѣмъ не менѣе въ 1637 г. братство постановило взимать съ состоятельныхъ родителей плату за право обученія въ четверть года не менѣе 15 грошей, не взнесшаго платы ученика подвергать исключенію изъ школы (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 131).

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I. т. X, № 37; т. XII. стр. 191: Monumenta Confraternitatis, № 149.

[7]) Арх. Ю. З. Р, ч. I. т. X, № 161, стр. 437; Monumenta Confraternitatis, № 261: Supplementa, № 62; Statutaria. № VI, п. 5, стр. 31.

Для того, чтобы опредѣлить значеніе Львовской школы для своего времени, войдемъ въ нѣкоторыя подробности, касающіяся ея.

Для характеристики педагогическихъ пріемовъ, практиковавшихся въ школѣ, имѣются довольно обстоятельныя свѣдѣнія въ дошедшихъ до насъ школьныхъ уставахъ и инструкціяхъ, дававшихся учителямъ, а также въ протоколахъ братскихъ и другихъ того времени памятникахъ. О постановкѣ собственно учебнаго дѣла свѣдѣній имѣется гораздо менѣе, хотя въ общихъ чертахъ программа и характеръ обученія могутъ быть возстановлены, какъ на основаніи отрывочныхъ указаній въ поименованныхъ же памятникахъ, такъ и при пособіи сохранившихся учебниковъ и литературныхъ произведеній (хотя, къ сожалѣнію, немногихъ), дошедшихъ до нашего времени и принадлежавшихъ перу братскихъ учителей.

Имѣя въ виду исключительно интересы православія и русской народности, Львовская школа (подобно другимъ братскимъ школамъ) не была учрежденіемъ замкнутымъ. Доступъ въ нее былъ открытъ для всѣхъ—и знатныхъ, и незнатныхъ, и бѣдныхъ, и богатыхъ, или, какъ выражается епископъ Гедеонъ Балабанъ въ своемъ окружномъ посланіи ко всѣмъ православнымъ—*„для дѣтей всякаго стану: убогихъ—за прости Богъ,* а для богатыхъ *за равнымъ даткомъ"*.[1]).

Поступленіе въ школу обставлено было слѣдующими формальностями: всякій, желающій опредѣлить своего сына или родственника въ школу, долженъ былъ взять съ собою одного или двухъ свидѣтелей—„да при устѣхъ двою или тріехъ свидѣтелей станетъ всякъ глаголъ"[2]), и явиться къ школьному начальству, состоявшему обыкновенно изъ двухъ членовъ братства, предназначенныхъ для наблюденія за веденіемъ школьнаго дѣла[3]). Здѣсь ему предъявлялись и прочитывались *порядки,* практиковавшіеся въ школѣ, и

---

[1]) Юбилейное изданіе, № 85.

[2]) Statutaria, стр. 31 и № VI, п. 1.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 69 и Statutaria. стр. 30.

бралось обязательство неопустительно слѣдовать и подчиняться имъ. Сообразно съ возрастомъ поступающаго [1]) и предназначеніемъ его въ то или иное отдѣленіе школы,—заключаемо было условіе о платѣ за право обученія, если, разумѣется, новопринимаемый ученикъ не былъ, какъ мы говорили, сиротою или бѣднякомъ.

Школьные порядки касались поведенія воспитанниковъ въ классѣ и внѣ его, въ особенности во время богослуженія. За исполненіемъ этихъ порядковъ должны были наблюдать въ школѣ и при богослуженіи учителя, внѣ школы родители или родственники, а если питомецъ пользовался помѣщеніемъ въ свято-Онуфріевскомъ монастырѣ—особые педагоги [2]) (можетъ быть даже и старшіе школьники).

Ученики должны были приходить въ школу и выходить изъ нея въ опредѣленное время (въ лѣтніе мѣсяцы приходили въ девять часовъ, въ зимніе позже) [3]), притомъ два раза: утромъ и послѣ обѣда [4]). Предъ началомъ ученія читались молитвы, „по реченному: въ началѣ дѣла твоего Бога поминай“ [5]). Затѣмъ учитель обыкновенно дѣлалъ перекличку учениковъ, и если замѣчалъ, что кого-либо изъ нихъ не оказывалось, то посылалъ узнать о причинѣ ихъ неявки въ школу. Если оказывалось, что „отрокъ играніемъ

---

[1]) Какихъ лѣтъ принимались дѣти въ школу, намъ не извѣстно. Думаемъ, что отъ 7 до 16 лѣтъ, а можетъ быть и болѣе. Извѣстно, что въ старину принимали въ первый классъ духовныхъ училищъ и гимназій „великовозрастныхъ“—отъ 16 и 20 лѣтъ.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 37.

[3]) Statutaria, № VI, п. 6 и стр. 31.

[4]) Тамъ же, № VI, п. 11 и стр. 32, п. 11.

[5]) Тамъ же, № VI, п. 8 и стр. 32, Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 437, п. 10. Въ Букварѣ Львовскаго братства 1671 года помѣщена „молитва дѣтемъ хотящимъ учитися“. Приведемъ ее въ полномъ видѣ: „Боже всяческихъ слове, всѣхъ Царю, отверзи душу и сердце, уста и мысль мнѣ рабу Твоему, въ еже разумѣти и пріяти наказаніе и творити волю Твою, и избави мя отъ всякаго налога діаволя, соблюдая мя въ вся дни живота моего, преспѣвающа въ всѣхъ заповѣдехъ Твоихъ. Молитвами Пречистыя ти Матери и всѣхъ Святыхъ. Аминь“.

ся забавилъ или дома ся облѣнилъ", то такой немедленно былъ приводимъ въ школу и получалъ должное возмездіе, „бо", какъ говорится въ школьномъ уставѣ,—„иныхъ нуждею и страхомъ спасай" [1]).

Собравшіеся въ классъ ученики должны были занимать мѣста, предназначенныя для нихъ учителемъ сообразно съ познаніями и успѣхами ихъ. Строго наблюдалось, чтобы такое размѣщеніе зависѣло исключительно отъ послѣдняго обстоятельства, а не связывалось съ общественнымъ положеніемъ родителей или родственниковъ школьниковъ: „богатые передъ убогими", говорится въ уставѣ „въ школѣ ничѣмъ не могутъ быть выше, какъ только наукою" [2]). Въ школѣ воспитанники должны были соблюдать всевозможную тишину и со вниманіемъ слушать преподаваемое имъ. Въ Луцкомъ школьномъ уставѣ, однородномъ съ Львовскимъ, говорится по этому предмету: „маютъ (школьники) въ часъ приходити зъ тихостію вшелякою безъ розмовъ и шептовъ, миговъ, и до себе прехажокъ" [3]). Занятія открывались провѣркою прежде пройденнаго. Каждый ученикъ долженъ былъ дать отчетъ въ заданномъ ему урокѣ: „маютъ" (школьники), говорится въ уставѣ, „первѣе мовити кождый вчерашнюю науку свою и писмо свое, што дома писалъ" [4]). Нерадивые ученики подвергались наказанію. Наставникамъ, впрочемъ, рекомендовалось „*карати не тирански, но учительски, не вышше, но по силѣ*" [5]). Затѣмъ начинался новый урокъ. Занятія оканчивались тоже молитвою. Субботній день назначался для повторенія всего пройденнаго. Разумѣется, съ благочиніемъ и тихостію долженъ былъ совершаться и самый выходъ изъ школы.

Всѣ ученики должны были по очереди (понедѣльно) исполнять слѣдующія обязанности: двое или четверо изъ нихъ должны были

---

[1]) Statutaria, № VI, п. 7 и стр. 32.
[2]) Тамъ же, стр. 31, № VI, п. 3—4.
[3]) Памятники, т. I, № 9, стр. 86.
[4]) Statutaria, стр. 32, № VI, п. 10.
[5]) Тамъ же, стр. 31, № VI, п. 2.

приходить въ школу раньше другихъ, подметать ее, зимою топить печь и затѣмъ сидѣть у дверей, наблюдая за входомъ и выходомъ [1]). Имъ вмѣнялось въ обязанность слѣдить за благочиніемъ въ классѣ, предупреждая шалости, и доносить о нихъ наставникамъ. Наблюденіе этихъ очередныхъ простиралось и на внѣшкольные проступки питомцевъ [2]). Кромѣ того ученикамъ вмѣнялось еще въ обязанность поочереди въ будни и праздничные дни звонить на колокольнѣ [3]) и прислуживать при богослуженіи [4]). За нерадѣніе къ симъ обязанностямъ виновный младенческаго возраста подвергался тѣлесному наказанію, а старшіе—въ первый разъ выговору, а во второй—по доведеніи о семъ до свѣдѣнія „провизора школы—" лишенію братскаго содержанія, или исключенія изъ школы [5]).

Имѣя въ виду при устроеніи школы религіозно-просвѣтительныя цѣли, братство обращало, какъ и слѣдовало ожидать, особенное вниманіе на укорененіе въ сердцахъ питомцевъ началъ вѣры и нравственности. Это стремленіе братчиковъ особенно выразилось въ инструкціяхъ о препровожденіи праздничныхъ дней и вообще относительно исполненія религіозно-христіанскихъ обязанностей.

Подготовленіе воспитанниковъ къ воскреснымъ днямъ начиналось съ субботы. Въ эти дни учитель обязанъ былъ обстоятельнѣе, чѣмъ въ предшествовавшіе дни недѣли, поучать своихъ питомцевъ „страху Божію, обычаемъ встыдливымъ младенческимъ, яко маютъ быти во церкви противъ Богу, дома противъ родичомъ своимъ и инъде инымъ, цноту и встыдъ заховати" [6]). Въ воскресеніе рано—утромъ всѣ ученики собирались въ школу, гдѣ наставники объясняли имъ значеніе праздничнаго дня, затѣмъ шли къ литургіи [7]). Воспитанники, имѣющіе хорошіе голоса, должны

---

[1]) Statutaria, № VI, п. 16 и стр. 33.

[2]) Тамъ же.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 3, стр. 436; Statutaria, стр. 111.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 10, стр. 437.

[5]) Тамъ же, п. 3, стр. 436.

[6]) Statutaria, № VI, п. 14 и стр. 33.

[7]) Тамъ же, п. 15 и стр. 33.

были становиться на клиросѣ и пѣть въ хорѣ, который, какъ мы уже замѣтили, въ Львовскомъ братствѣ былъ прекрасно организованъ. Чтеніе часовъ, апостола и т. п. возлагалось тоже на питомцевъ. Не принимавшіе непосредственнаго участія въ богослуженіи мальчики должны были стоять въ храмѣ чинно и въ стройномъ порядкѣ на опредѣленномъ мѣстѣ [1]). Во время проповѣди они, обыкновенно, окружали каѳедру проповѣдника [2]). Послѣ обѣда ученики вновь собирались въ школу и здѣсь наставникъ изъяснялъ имъ смыслъ читаннаго въ тотъ день Евангелія и Апостола [3]). Исполненіе христіанскаго долга—исповѣди, св. причастія—ставилось школьникамъ въ непремѣнную обязанность, и при томъ не менѣе четырехъ разъ въ годъ [4]).

Строго религіозное направленіе воспитанія питомцевъ Львовской школы, укорененіе въ сердцахъ ихъ твердыхъ началъ вѣры и благочестія, въ духѣ православной церкви,—само собою разумѣется, требовало, чтобы руководителями ихъ были люди не только извѣстные своею ученостію, но и проникнутые любовію къ православію, люди высокой религіозной нравственности. Дѣйствительно, требованія, которыя предъявляло братство по отношенію къ своимъ учителямъ, было весьма высоко, можно сказать: идеально высоко. „Дидаскалъ или учитель школы", читаемъ въ уставѣ, „маетъ быти благочестивъ, разуменъ, смиренномудръ, кротокъ, воздержливъ, не пьяница, не блудникъ, не лихоимецъ, не гнѣвливъ, не завистникъ, не смѣхостроитель, не срамословникъ, не чародѣй, не басносказатель, не пособитель ересемъ, но благочестію поспѣшитель, образъ благихъ во всемъ себе представляюще" [5]). Поэтому, хотя мы и не имѣемъ данныхъ о недоразумѣніяхъ (не денежнаго

[1]) Памятники, т. I, № 9, п. 11.
[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 10, стр. 437.
[3]) Statutaria, № VI, п. 15 и стр. 33.
[4]) Памятники, т. I, № 9, п. 11.
[5]) Statutaria, № VI, стр. 21, стр. 30.

свойства), возникавшихъ между братствомъ и его учителями, но смѣло можемъ утверждать, что если бы такія недоразумѣнія возникли на почвѣ, касающейся нравственно-религіозной неблагонадежности учителя, то таковой немедленно былъ бы удаленъ изъ братства. Въ своемъ уставѣ братство, перечисливъ „рѣчи, ихъ же законъ не повелѣваетъ", категорически заявляетъ, что не только учитель, зараженный пристрастіемъ къ симъ рѣчамъ, не могъ бы найти пріюта въ его средѣ, но и всякій другой простой человѣкъ (житель) [1].

За свои труды учителя получали опредѣленное жалованье, которое имъ выплачивалось за каждую четверть года [2]. Кромѣ жалованья учителя пользовались еще обѣдами, которые давались имъ поочереди родителями учениковъ [3], а также получали доходы съ позвоннаго [4] и продажи свѣчей („офярекъ") [5].

Во главѣ учителей стоялъ ректоръ, избиравшійся братствомъ изъ лицъ, извѣстныхъ своими педагогическими способностями и познаніями. Онъ былъ главный руководитель въ школѣ. Ему принадлежало непосредственное наблюденіе за учителями и выполненіемъ принятыхъ ими на себя обязанностей, согласно съ братскими школьными инструкціями. Содержаніе его было нѣсколько больше, чѣмъ другихъ учителей [6]. Но власть ректора сильно была ограничена братскими „провизорами". Это ограниченіе иногда простиралось до того, что пріемъ учениковъ въ школу зависѣлъ болѣе отъ означенныхъ „провизоровъ", чѣмъ отъ ректора. Въ особенности это должно за-

---

[1]) Statutaria, № VI, п. 20 и стр. 34.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 68—69.

[3]) Тамъ же, стр. 131. „Обѣды, ведлугъ порядковъ своихъ давныхъ, отъ каждого хлопца на день назначенный дидаскалове маютъ доходити".

[4]) Тамъ же, т. XI, стр. 130, 531, 533—537; т. XII, стр. 291; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 25.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 198; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1017, стр. 15.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 69.

мѣтить объ опредѣленіи платы съ учениковъ и ея взиманіи [1]). Вообще ректору была предоставлена власть только учебно-воспитательная, а хозяйственная и матеріальная находилась всецѣло въ рукахъ „провизоровъ" школы, избираемыхъ на тѣ или другіе сроки. Состоя какъ бы посредниками между братствомъ и ректоромъ школы, они докладывали въ братскихъ засѣданіяхъ о нуждахъ школы. Были случаи, что какъ „провизоры" школы, такъ и само братство вмѣшивались въ учебную часть школы, вслѣдствіе чего многіе изъ учителей оставляли свои мѣста, и школьное обученіе клонилось къ упадку [2]).

Если учитель не исполнялъ возложенныхъ на него обязанностей, братство отказывало ему и на его мѣсто принимало другого [3]). Были случаи, что нѣкоторые изъ братчиковъ содержали пожизненно на свой счетъ учителя греческаго языка [4]). Выборъ учителя зависѣлъ отъ братства, которому ищущій мѣста представлялъ докладную записку о методѣ ученія [5]). Если совѣтъ братства находилъ удовлетворительнымъ предложенный планъ ученія и соотвѣтствующимъ задачамъ школы, то принималъ претендента. Отношенія учителей къ братству были такія, какія существуютъ между нанимателями и нанимаемыми. Отношенія учениковъ къ учителямъ, сколько можно судить по дошедшимъ даннымъ, были самыя задушевныя. Учителя были какъ бы вторыми отцами своихъ учениковъ, защищали ихъ отъ всякихъ непріятностей [6]), и помогали имъ, чѣмъ могли. Отношенія учениковъ къ братству были сыновнія. Питомцы братства не забывали своихъ благодѣтелей до могилы. Братская школа—ихъ „alma mater"—была для нихъ неприкосновенною святынею. Приказанія братства были для нихъ священны, они явля-

---

[1]) Тамъ же, стр. 69.
[2]) Голубевъ. Петръ Могила, т. I, № 28.
[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 179.
[4]) Тамъ же, т. XI, стр. 115.
[5]) Тамъ же, т. X, № 162, стр. 437—438.
[6]) Supplementa, №№ 61—62.

лись немедленно на его зовъ и исполняли его волю безпрекословно [1]). Преданность учениковъ къ братству, имѣвшихъ случай въ бытность свою въ школѣ обстоятельно познакомиться съ самоотверженною его дѣятельностію, была безгранична. Ни разстоянія, ни навѣты недруговъ не могли разъединить этихъ друзей, готовыхъ, и порознь, и сообща, положить свою жизнь за свою матерь—православную вѣру, ея церковь и связанную съ нею русскую народность, не щадя ни здоровья, ни матерьяльныхъ средствъ, часто весьма скудныхъ и не хватающихъ для прокормленія семьи.

Львовская братская школа представляла типъ школы средней или, точнѣе, низшей и средней, такъ какъ въ нее принимались дѣти иногда безъ всякихъ познаній, и дѣло обученія ихъ начиналось ab ovo.

Несомнѣнно, что воспитанники, прошедшіе *полный* курсъ школы, обучались здѣсь четыремъ языкамъ: *славянскому*, *греческому*, *латинскому* и *польскому*, хотя и не на всѣ языки обращалось здѣсь одинаковое вниманіе.

На первомъ планѣ стояло обученіе здѣсь языку *славянскому*. Ревнители православія ясно понимали, что сохраненіе православной вѣры и русской народности обусловливается сохраненіемъ своего родного церковно-славянскаго языка. Правда, латино-польская партія во главѣ съ іезуитомъ Скаргою именно въ славянскомъ языкѣ и усматривала корень всѣхъ золъ для южно-руссовъ и ему приписывала отсталость ихъ отъ лицъ съ западно-европейскимъ образованіемъ. Но ревнители православія смотрѣли на это иначе, и зло для себя усматривали въ томъ, что на Руси „ученіе святыхъ писаній зѣло оскудѣ, паче же словенского Россійскаго языка, и вси человѣцы приложишася простому несъвершенному лядскому писанію, и сего ради въ различныя ереси впадоша, не вѣдуще въ

---

[1]) Monumenta Confraternitatis, № 234; Временникъ Ставропигійскій за 1871 г., стр. 143.

богословіи силы свершеннаго грамматическаго словенскаго языка“ [1]), а потому отъ процвѣтанія этого языка въ своихъ школахъ ожидали наилучшихъ для православія, православной науки и русской народности послѣдствій.

Второе мѣсто въ братской школѣ принадлежало языку *греческому*, на который смотрѣли здѣсь какъ на языкъ страны, откуда возсіялъ для Россіи свѣтъ христіанской религіи. Видное мѣсто, отведенное въ Львовской школѣ этому языку, объясняется, между прочимъ, и тѣмъ, что, заводя ее, братчики обращались за содѣйствіемъ для ея благоустройства къ греческимъ іерархамъ, и что однимъ изъ первыхъ учителей въ этой школѣ былъ природный грекъ—извѣстный архіепископъ Арсеній Элассонскій. Изученіе греческаго языка вызывалось также и настоятельною необходимостію, вслѣдствіе усилившихся сношеній съ восточными іерархами, вести переписку съ коими необходимо было на греческомъ языкѣ: нужно было *умѣть* читать греческія грамоты, а также нужно было *умѣть* и отвѣчать на нихъ.

Изученіе *латинскаго* языка, несмотря на протесты противъ него консервативной партіи (Іоаннъ Вишенскій), вызывалось потребностями времени, такъ какъ языкъ этотъ былъ не только ключемъ къ тогдавременной наукѣ, но вмѣстѣ съ тѣмъ имѣлъ громадное и общественное значеніе: былъ языкомъ разговорнымъ образованныхъ классовъ. „Bez łaciny“, писалъ Сильвестръ Коссовъ, „Rusin płaci winy“ [2]). Но языку этому отведено было въ братской школѣ мѣсто скромное. Зависѣло это не только отъ упомянутаго несочувствія консерваторовъ, но и отъ ощутительнаго недостатка въ способныхъ для сего преподавателяхъ.

---

[1]) Ак. З. Р., т. IV, № 32.

[2]) Exegesis, to iest danie sprawy o szkołach Kiiowskich y Winickich. Kiewo-Peczerska Lawra, 1635. Перепечатанъ, переведенъ и приложенъ С. Т. Голубевымъ къ Кіевскимъ Епархіальнымъ Вѣдомостямъ за 1874 г., къ №№ 16—19. см. стр. Exegesisa 48.

Что касается до *польскаго* языка, то свѣдѣній о преподаваніи его въ Львовской братской школѣ не имѣется. Но едва-ли можетъ подлежать сомнѣнію, что онъ здѣсь изучался. Во 1-хъ, въ другихъ братскихъ школахъ (напр., Кіевской) онъ преподавался; во 2-хъ, включеніе его въ школьную программу вызывалось насущными потребностями времени. Это былъ языкъ господствующій, безъ котораго нельзя было ступить и шагу,—языкъ, имѣвшій громадную литературу, знакомство съ которою для людей даже средняго образованія было обязательно.

Обращаемся къ предметамъ, преподававшимся въ Львовской братской школѣ.

Такъ какъ въ школу, какъ мы замѣтили, принимались иногда дѣти безъ всякой подготовки, то обученіе въ младшемъ классѣ начиналось ab ovo, *съ азбуки.* Затѣмъ слѣдовали *Часословъ* и *Псалтырь* („которые“, дается наставленіе, „опусканы быти не могутъ“).

Въ среднихъ классахъ проходились *грамматика* и *реторика*,—послѣдняя, кажется, въ связи съ гомилетикой,—и науки—ариѳметическія и геометрическія; въ высшихъ — *философія* и *богословіе.* Разумѣется, объемъ преподаванія послѣднихъ наукъ не могъ быть обширенъ: преподавались, такъ сказать, начатки этихъ наукъ. Что касается до древнихъ языковъ, то преподаваніе ихъ, особенно греческаго, начиналось довольно рано, непосредственно послѣ ознакомленія съ славянскою грамматикою; но болѣе основательное изученіе продолжалось въ высшихъ классахъ. Въ Виленской школѣ (1619 г.) было *пять отдѣленій*; въ Кіевской—братской (до преобразованія ея П. Могилою)—*четыре.* Сколько было отдѣленій въ Львовской — неизвѣстно, но едва-ли, по крайней мѣрѣ, менѣе *трехъ.*

Учебниковъ, по которымъ велось преподаваніе въ Львовской и другихъ однородныхъ съ нею школахъ, сохранилось немного. Зависѣло это отъ способа преподаванія большинства предметовъ. Наставники читали лекціи или устно, или по запискамъ, которыя выдавали ученикамъ для переписки внѣ класса. Тѣмъ не менѣе

нѣсколько учебныхъ руководствъ (преимущественно для начальнаго обученія) было напечатано. Эти начальныя руководства были общими для всѣхъ братскихъ (да и другихъ русскихъ) школъ того времени. Изъ такихъ учебниковъ (изъ коихъ нѣкоторые составлены были учителями Львовской школы) извѣстны слѣдующіе:

Во первыхъ, *Азбука*, изданная Лаврентіемъ Зизаніемъ подъ слѣдующимъ заглавіемъ: „Наука ку читаню и разумѣнію писма славенского, ту тыжъ о Св. Троицы и о въчловеченіи Господни, въ Вильни, в' друкарни братской. Року Бож. ҂афѵѕ. А от созданія міра сѣмьтысячнаго р̃д". Остановимся нѣсколько на этомъ учебникѣ. Здѣсь Лаврентій Зизаній знакомитъ сначала учениковъ съ азбукою въ алфавитномъ порядкѣ: а, б, в, г, д..., затѣмъ въ разбивку: а, д, з, л, п, у.... и даже съ титлами ͠с. Познакомивъ съ буквами, Л. Зизаній переходитъ къ слогамъ двубуквеннымъ: ба, ва, бе, ве..., а затѣмъ къ трехбуквеннымъ: бра, бре, бри, бро... За слогами у Л. Зизанія слѣдуютъ для упражненія въ чтеніи и первоначальномъ усвоеніи молитвы, съ объясненіями нѣкоторыхъ изъ нихъ. Именно: „Молитва до Бога нашего Іисуса, молитва о святыхъ отецъ нашихъ, Господи Іис. Христе, Боже нашъ, помилуй насъ, аминь. Объяснѣнье за молитов. святыхъ отецъ нашихъ [1]). Молитва до Святого

---

[1]) „Ту просимъ Іс. Христа, Бога нашего, абы за причиною и молитвою святыхъ змиловался надъ нами, а иж святыхъ собѣ на помощь взываемо, тымъ Богу чести не уймуемо, кгдыжъ ихъ до Него о причину, а Его о змилованье просимо". „А ижъ святыи молятся, пишетъ Іоаннъ Богословъ въ Апокалипсисѣ, въ главѣ 6, кгды отворилъ пятую печать, видѣлъемъ подъ олтаремъ душѣ побитыхъ за слово Божее и за свѣдоцъство, которое мѣли, и кричали голосомъ великимъ, мовячи, поки, владыко святый и истинный, не судишъ и не мстишъ, крове нашеи над живучими на земли, и дано каждой з нихъ шаты бѣлыи, и зась въ 8 главѣ мовитъ и вышолъ дымъ кадилный ко молитвамъ святыхъ въ руки ангеловы предъ Бога. Ту ся явне оказуетъ, иж молятся святыи усопшіи. Господи, Іисусе Христе, Боже нашъ, помилуй насъ! Кождое реченіе того слова наполнено естъ таемницъ. Господи значитъ натуру бозскую въ Сынѣ Божомъ, а Іисусъ—человѣческую, а въ Христѣ двѣ натурѣ въ единой персонѣ, и кгды мовимо Господи, тымъ Аріа, еретика, потлумляемъ, который Христа правди-

Духа, Слава Тебѣ Боже нашъ, слава Тебѣ, Царю небесный...., Слава Отцу, и Сыну, и Святому Духу, и нынѣ и присно и въ вѣки вѣкомъ, Аминь, Молитва до Св. Троицѣ: Господи помилуй г҃, Слава и нынѣ, молитва до Бога Отца: Оче нашъ.... Господи помилуй в҃і, Слава и нынѣ, Прійдите поклонимся Цареви нашему Богу. Исповѣданіе православныя вѣры перваго и второго вселенскаго събора...." Въ концѣ всего этого мелкимъ шрифтомъ прибавлено: „Будь веселый, кгды на тебѣ фрасунокъ прійдетъ, покорный, кгды ти ласка и пріязнь отъ всѣхъ будетъ". За молитвами у Л. Зизанія помѣщенъ на $33^1/_2$ лл. „Лексисъ сирѣчъ реченія въ кратъцѣ събранъны и з словенскаго языка на простый русскій діялектъ истолкованы. Л. Z." Вотъ образчикъ „Лексиса": буква А—рядъ словъ на эту букву съ объясненіемъ, напр. „Адонай—Господь, панъ"; „Абіе—заразъ"; Авва—тато—отецъ"; „Аггелъ—вѣстникъ албо повѣдачъ"... алекторъ—пѣвень".... „афедронъ—выходъ, закретъ..." Б. „Багряница—шарлатъ, албо едвабъ багровой фарбы". „Баня—лазня". „Бреніе—глина, болото".... „Внемлю—зразумѣваю".... „Кощунство—жартъ".... „Мѵрта, мѵрсина—дерево есть во Влошехъ, которого ягоды барзо смачны суть и тиснутъ з нихъ вино". „Мечка—медвѣдица"... „Тщаніе—стараніе".... „Чресло—бокъ, бедро".... „Щитъ—тарча, заслона".

Въ разсматриваемое время церковно-славянскій языкъ, полагавшійся въ основу школьнаго обученія, далеко отстоялъ отъ обыкновенной рѣчи и уже былъ непонятенъ для большинства, значеніе нѣкоторыхъ церковно-славянскихъ словъ могло быть толкуемо неправильно. Чтобы устранить эти затрудненія у передовыхъ

вымъ Богомъ не вызнаваетъ. А кгды мовымо Іисус, Евтиха и Діоскора попираемъ, которіи не вѣрятъ, абы былъ Христосъ досконалымъ человѣкомъ, а кгды засъ мовимъ Христе—Несторія и иныхъ геретиковъ до конца потлумляемо, которіи двохъ сыновъ Божихъ повѣдаютъ, единого сына Божого Бога, а другого сына Маріина Христа—человѣка простого, а того не вѣдаютъ безумныи, же тое реченіе Христосъ, т. е. Помазанецъ, значитъ двѣ естествѣ въ единой ѵпостаси. Аминь, заправды то такъ естъ".

людей того времени явилась мысль составить словарь, гдѣ бы объяснялись непонятныя слова, встрѣчающіяся въ священныхъ книгахъ. Однимъ изъ первыхъ словарей въ такомъ родѣ и былъ помянутый выше „Лексисъ". Источники, коими пользовался Зизаній при составленіи своего „Лексиса", были: священное Писаніе и творенія нѣкоторыхъ свв. отцевъ, напр. Кирилла Іерусалимскаго и Іоанна Златоустаго. Для лучшаго пониманія какого-либо слова составитель приводитъ цѣлыя фразы, напр. на слово „восхищаю-пориваю, похапую", онъ приводитъ слѣдующее: „тогда въсхитиша Сѵмона волхва безплотныи на въздухъ—тогда порвали бѣси Сѵмона волхва въ Римѣ и взнесли его на повѣтря". Онъ указываетъ на нѣкоторыя слова, напр. „елъма", которое можетъ быть употреблено въ трояcкомъ значеніи: „колко, поневажъ, и иногда вмѣсто *бо* и *яко*", при чемъ приводитъ на каждое значеніе цѣлую фразу, напр. „елъма великъ еси, толъма смирися; елъма Богъ на землю пріиде, сирѣчъ *поневажъ*...." Объясняетъ, что извѣстное слово употребляется въ такомъ то значеніи, но можетъ быть употреблено и въ другомъ, напр. „иждевеніе—выдатокъ, иногда мѣчъ; ратую—войну точу, уживается—побиваю".... Въ „Лексисѣ" Л. Зизанія есть не мало объясненій и энциклопедическихъ. Къ этому отдѣлу словъ относятся слова изъ естественной исторіи, напр. „драчіе, зеленичіе, мѵрта, мѵреина, неясыть, оноксентавръ, онокротавъ, исопнъ" и др.... Слова и буквы въ „Лексисѣ" Зизанія не расположены въ строго-алфавитномъ порядкѣ, напр. послѣ Д слѣдуетъ Е, Г, затѣмъ Д, Г и Е, послѣ Е слѣдуетъ Ж, З и нѣсколько словъ на букву И, затѣмъ слѣдуетъ К, послѣ него опять И, З и І, К и Л. Этотъ безпорядокъ дѣлаетъ большія затрудненія при пользованіи имъ [1]).

[1]) Впослѣдствіи въ болѣе совершенномъ видѣ является словарь Памвы Берынды, тоже ученика Львовской школы и главнаго заправилы братскою типографіею. Берында въ своемъ „Лексіконѣ" славяно-россійскомъ и именъ толкованій, изданномъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ въ 1627 году (Второе изданіе этого словаря вышло въ Кутеинскомъ монастырѣ въ 1653 году. Мы пользовались первымъ изданіемъ), имѣлъ

За „Лексисомъ“ Л. Зизаній помѣстилъ сочиненіе брата своего Стефана: „Изложеніе о православной вѣрѣ. Короткимъ пытаньемъ и отповѣданьемъ для латвѣйшаго вырозумѣня христіанскимъ дѣтемъ. Странный пытаетъ зловѣрный, а православный—благовѣрный отповѣдаетъ“. „Странный. Кто еси ты? Православный. По приро-

---

ту же цѣль, что и Л. Зизаній: объяснить трудныя для пониманія слова, находящіяся въ священныхъ книгахъ. Вотъ что онъ самъ говоритъ о своемъ побужденіи при составленіи своего словаря: „широкій и великославный языкъ словенскій, маючи оквитое залецене не толко от писмъ богословскихъ и гимновъ церковных зъ еллинского нимъ претлумачоныхъ, але и зъ божст. лутургіи и иныхъ таемницъ, которыи ся тым языкомъ въ Великой и Малой Россіи, въ Сербіи, Болгаріи и по инымъ сторонамъ отправуютъ; иж трудности тежъ словъ до вырозумѣня темныхъ многіи въ собѣ маетъ, зачимъ и самая церковъ Россійская многимъ власнымъ сыномъ своимъ въ огиду приходитъ“.... Берында не останавливается только на непонятныхъ словахъ, онъ идетъ далѣе и вноситъ въ свой словарь каждое слово, представляющее хоть какое-либо отличіе отъ соотвѣтствующаго ему разговорнаго языка, напр. „волна=вовна“, „врата=ворота“, „глава=голова, гласъ=голосъ, злато=золото, златаръ=золотарь, прагъ=порогъ“ и другія. Берында раздѣлилъ свой словарь на двѣ части: въ первой—онъ изложилъ слова славянскія, во второй—собственныя имена, взятыя изъ другихъ языковъ. Берында указываетъ источники, коими онъ пользовался при составленіи своего труда. Первымъ его источникомъ былъ „Лексисъ“ Л. Зизанія, откуда по его словамъ онъ „взялъ начало“, а затѣмъ „от тлъкованія преп. Максіма Святогорца, Мануила Ритора, св. Іоанна Златоустаго, Кирилла Іерусалимскаго, Андрея Критскаго, Іоанна Дамаскина, Каллиста, Василія Великаго, Никона Черныя Горы, Григорія Богослова и др.“ Объясненіе словъ у Берынды полнѣе и отчетливѣе, чѣмъ у Л. Зизанія. Подобно послѣднему, онъ, дабы уяснить настоящій смыслъ слова, приводитъ цѣлыя фразы, но онѣ у него яснѣе и отчетливѣе опредѣляютъ ихъ смыслъ. Онъ нерѣдко, объясняя слова, ставитъ при нихъ польскія слова, напр. „благъ, добрый, цнотливый, męźny“, иногда греческія и латинскія, напр. при словѣ „благостыня χρηστότης, benignitas, clementia“ и другія... Въ словарѣ Берынды, также какъ и въ „Лексисѣ“ Л. Зизанія, есть много энциклопедическихъ свѣдѣній, касающихся различныхъ предметовъ религіи, миѳологіи, естествознанія и друг.... преимущественно встрѣчающіяся въ духовныхъ книгахъ православной церкви. „Лексіконъ“ Берынды былъ лучшимъ пособіемъ при чтеніи священныхъ книгъ и служилъ „поощреніемъ искуснѣйшимъ и въ пользу спудеемъ“ (Послѣсловіе).

женю человѣкъ, а зъ ласки Божей сынъ Его естемъ..." [1]). Въ „изложеніи" дается понятіе о православномъ христіанинѣ, о крещеніи и св. причащеніи, о православной вѣрѣ, о Богѣ въ самомъ себѣ и троичномъ въ лицахъ, о взаимномъ отношеніи лицъ между собою, о равенствѣ и о различіи ихъ между собою. Здѣсь особенно Зизаній останавливается на исхожденіи Духа Св. отъ Отца и опровергаетъ ученіе католической церкви объ исхожденіи Св. Духа и отъ Сына. За „изложеніемъ" слѣдуетъ трактатъ С. Зизанія „О въчловеченіи Господни", гдѣ говорится, что Христосъ—Мессія, что Онъ—Сынъ Божій, истинный Богъ и человѣкъ, что во Христѣ два естества—божеское и человѣческое, два рожденія: одно прежде вѣка отъ Бога Отца, другое—отъ Маріи Дѣвы, что во Христѣ одна ѵпостась, двѣ воли, два дѣйствованія. Очевидно, трактатъ этотъ направленъ былъ противъ протестантскихъ воззрѣній, имѣвшихъ широкое распространеніе въ юго-западной Россіи. Въ концѣ „Азбуки" помѣщенъ трактатъ „о знаменіи крестномъ", въ которомъ Зизаній видитъ „всю таемницу благовѣрія" православныхъ [2]). Такимъ образомъ „Азбука" Л. Зизанія имѣла въ виду не только научить питомцевъ чтенію и пониманію читаемаго, но вмѣстѣ съ тѣмъ преподать имъ начальныя свѣдѣнія объ источникахъ православной вѣры.

За „Азбукою" Л. Зизанія появляется нѣсколько другихъ учебниковъ съ программою болѣе широкою. Изъ таковыхъ учебниковъ отмѣтимъ слѣдующіе: 1) Учебникъ, изданный въ 1621 году въ Вильнѣ, подъ заглавіемъ: „Грамматіка [3]), албо сложеніе писмена

---

[1]) Не приводимъ „изложенія", такъ какъ оно напечатано у С. Т. Голубева: „Исторія Кіевской Духовной Академіи, вып. I. Кіевъ, 1886 г., стр. 194—198 и въ Волынскихъ Епархіальн. Вѣдом. за 1887 г., стр. 556—558.

[2]) Двухъ послѣднихъ трактатовъ не приводимъ, такъ какъ они напечатаны въ Волынскихъ Епарх. Вѣдом. за 1887 г., стр. 558—559.

[3]) У насъ подъ руками „Грамматіка" безъ 5—6 лл., но послѣдніе легко могутъ быть восполнены соотвѣтствующими листами изъ азбуки Бурцева (изд. 1634 года, въ Москвѣ), представляющей почти дословную перепечатку Виленской грамматики 1621 г.

хотящимъся учити словеньскаго языка младолѣтнимъ отрочатемъ" съ картинкою, изображающею классъ и учителя, который наказываетъ розгами ученика. 2) Учебникъ, изданный въ 1652 году въ Вильнѣ подъ заглавіемъ: „Букварь языка словенска, писаній чтенія учитися хотящимъ, въ полезное руковоженіе, трудолюбіемъ іноковъ въ коіновіи Виленской православія восточнаго, при храмѣ Сошествія Св. Духа". 3) Букварь, изданный въ 1664 г. въ Кіевѣ и 4) „Букварь языка словеньска, писаній чтенія учитеся хотящимъ въ полезное руковоженіе" изданъ въ 1671 г. во Львовѣ. Сравнивая всѣ эти буквари, за исключеніемъ (находящагося въ нашемъ пользованіи, кажется, unica) букваря 1652 г., гдѣ потеряны листы, на которыхъ помѣщались азбука и слоги, съ „Азбукою" Л. Зизанія, мы замѣчаемъ, что двубуквенные слоги: „ба, ва.... ша, ща.... бу, ву.... шу, щу.... бя, вя..., за исключеніемъ бъ, въ.... бь, вь", находящихся въ грамматикѣ 1621 г., совершенно схожи. Трехбуквенные же слоги: „бла, вла, гла.... шла, цла; бле, вле... бра, вра.... хро, цро, чро...., за исключеніемъ блъ, влъ.... бль, вль..., находящихся только въ грамматикѣ 1621 года, составлены не по гласнымъ бра, бре, бри, бро, бру, бры, брѣ, брю, бря, какъ у Зизанія, а по согласнымъ: бла, вла, гла, дла...., что уже показываетъ нѣкоторое улучшеніе, такъ какъ при большемъ повтореніи школьникъ скорѣе усвоялъ прочитываемое. А въ букварѣ Львовскомъ 1671 г. прибавлено какъ въ двубуквенныхъ, такъ и трехбуквенныхъ слогахъ, еще слоги на буквы ѯ, ѱ, ѳ, напр. ба, ва.... ѯа, ѱа, ѳа; бе, ве.... ѯе, ѱе, ѳе.... бла, вла, гла... ѯла, ѱла, ѳла; бле, вле.... ѯле, ѱле, ѳле..., которыхъ не было въ предыдущихъ букваряхъ. Внесеніе указанныхъ буквъ въ общее изученіе азбуки показываетъ, что составители понимали свое дѣло и требовали знанія всей азбуки вполнѣ, и потому не пренебрегали буквами, которыя рѣдко употреблялись. Составители послѣднихъ букварей пошли еще далѣе, они внесли въ свои буквари такъ называемые „триписменныи знаменательныя слоги", т. е. такіе слоги, которые выражаютъ собою

извѣстное понятіе, напр.: „тма, мна, зло, тло, гдѣ[1]), кто, чту, мню, адъ, ядъ[2]), внѣ, мнѣ, тыю, ныю, тля". Научивъ читать слоги по Виленской грамматикѣ, учитель приступалъ къ объясненію цыфръ, подстрочныхъ и строчныхъ знаковъ, т. е. давалъ ученикамъ объясненія о точкѣ, запятой, двоеточіи, оксіи, варіи и т. п., тогда какъ по Львовскому букварю съ „просодіею верхнею, ея же требуютъ Словяне „ὀξίею, варіею, облеченною" и т. д. и „строчными— точкою, точечкою, двоеточіемъ и ѵподіастолею" и цыфрами, изображенными славянскими буквами, учитель знакомилъ учениковъ уже послѣ того, какъ ученикъ умѣлъ читать по титламъ, что, несомнѣнно, болѣе сообразно съ развитіемъ и ознакомленіемъ ученика, чѣмъ приступать тотчасъ послѣ умѣнья читать слоги.

Познакомивъ ученика съ встрѣчающимися знаками, составитель букваря 1621 г. переходилъ къ ознакомленію своихъ учениковъ съ элементарною грамматикою, для каковой цѣли на каждую букву алфавита составлялъ фразы, напр. *буки*—буду азъ, будеши ты, будетъ той, будива мы два, будите вы два, будемъ мы мнози, будите вы безъ мене мнози, будутъ тіи со мною мнози, яко бы нѣцыи на насъ глаголютъ или мы на другихъ"; „*вѣди*—вразумляю, вразумляеши, вразумляетъ, вразумляева, вразумляета, вразумляемъ, вразумляете, вразумляютъ".... „*слово*—славлю, славиши...... и т. д. на каждую букву, кромѣ ѯ, ѱ, ѳ. Познакомивъ своихъ учениковъ съ дѣйствительнымъ залогомъ, учитель переходилъ къ страдательному и ко временамъ. Это показываетъ, что составители букварей уже далеко пошли впередъ и желали, чтобы ихъ ученики съ самаго начала своего ученія усваивали разныя формы залоговъ, и такимъ образомъ приготовляли своихъ питомцевъ къ переходу въ высшую область знанія, къ такъ называемымъ „artes liberales".... Вотъ что говорятъ составители трехъ букварей о страдательномъ залогѣ: „страдальна же сутъ тако: біюся, біешися,

---

[1]) Въ Львовскомъ где.
[2]) Въ Львовскомъ ядь.

біется, біевася, біетася, біемся, біетеся, біются“. При чемъ указываютъ и на времена, сколько ихъ и какъ по нимъ можно и должно провести всякій глаголъ. Такъ по нимъ „настоящее время—біютъ мя, предбывшее протяжное—біяху мя, непредѣльное—биху мя, помалѣ бывающе—бити мя хотятъ, будущее—бити мя имутъ“.

По „просодіи“ приводили почти на каждую букву примѣръ и ставили удареніе на приведенномъ словѣ, заставляя такимъ образомъ школьника задумываться, въ какомъ случаѣ и когда онъ долженъ употреблять съ такимъ именно, а не инымъ удареніемъ слово, наприм. *б*: бу́ди, буди́; *в*: вари́те, варите́; *г*: говори́те, говорите́..... *м*: му́ка, мука́; *н*: носи́те, но́сите; *п*: проси́те, про́сите.... „По ортографіи“, или, какъ выражается составитель букваря Львовскаго 1671 года: „во исправленіе языка отроча́те слози словесъ подъ титлами“, мы уже видимъ въ первыхъ букваряхъ, т. е. Виленской грамматикѣ 1621 года, не только измѣненіе именъ по нѣкоторымъ падежамъ, но даже образованіе отъ этихъ словъ именъ прилагательныхъ, такъ напр. *А.*: „А҃ггл҃ъ, агг҃ла, агг҃ле,, агг҃ло, агг҃лȣ, агг҃лы, агг҃льска, агг҃льско, агг҃льски, агг҃льскȣ, агг҃льсте, агг҃льсти.. .... *Б.*: Бг҃ъ, Б҃ъ, Бг҃а, Б҃а, Бж҃е, Б҃е, бг҃и, б҃и, Бг҃о, Бг҃ȣ, Б҃ȣ. Бг҃мъ, Бжс҃твъ, Бжс҃тва, Бжс҃тве. Бжс҃тко, Бжс҃твȣ, Бжс҃твенъ, Бжс҃твенȣ, Бжс҃твены, бл҃жатъ, бл҃жита, бл҃жите, бл҃жито, бл҃гъ, бл҃го, бл҃же, бл҃гіи, бл҃го. бл҃гȣ, блгⷣть, блгⷣтню, блгⷣтель, блгⷣтела, ѡ блгⷣтелю...“ и т. д. почти по всѣмъ буквамъ, кромѣ о, ш, ѱ, ѯ, ф, д, ѵ, ѣ, ю, о ѫ и ь нечего говорить. Казалось бы, что въ букваряхъ, вышедшихъ гораздо позже Львовскаго—1671 г., можно было ожидать еще бо́льшаго обилія въ приведеніи словъ и ихъ измѣненія по падежамъ и образованія прилагательныхъ; но не такъ вышло на дѣлѣ. Позднѣйшіе составители, вѣроятно, находили очень утомительнымъ заставлять учениковъ прочитывать такое обиліе словъ, потому сократили ихъ до минимума. Покажемъ на примѣрѣ *А.*: „агг҃лъ, агг҃ли, архаⷢ҇гъ, архаⷢ҇гли, архаⷢ҇глкій“ и т. д.

Покончивъ съ „орѳографіей“, составитель букваря 1621 года приводилъ еще на каждую букву алфавита, кромѣ ѯ, ѱ, ѳ, примѣры

изъ Св. Писанія, на которыхъ желаетъ повторить заученныя буквы и убѣдиться, выучили-ли дѣти слова съ титлами. Вотъ образчики: *А*: „азъ есмь всему миру свѣтъ".... *В*: „вижу всю тайну чл҃чкую".... и т. д. Вслѣдъ за этимъ въ букварѣ 1621 г. слѣдуютъ для упражненія въ чтеніи обычныя молитвы, предваряемыя молитвою „дѣтемъ въ началѣ хотящимъ учитися".

Характерную особенность этого букваря составляетъ то, что въ концѣ его находятся молитвы на греческомъ языкѣ (напечатанныя русскими буквами),—особенность, объясняемая сильнымъ вліяніемъ греческой школы на братскія—до Могилянскаго времени, въ особенности на Львовскую.

Изъ грамматикъ на первомъ мѣстѣ должна быть поставлена изданная въ 1586 году княземъ Константиномъ Острожскимъ въ нѣсколько передѣланномъ видѣ грамматика Іоанна Дамаскина[1]), не имѣвшая, впрочемъ, особенно широкаго распространенія. Гораздо большимъ авторитетомъ пользовалась изданная Львовскимъ братствомъ въ 1591 году грамматика „Ἀδελφότης". Полное ея заглавіе такое: „Ἀδελφότης. Грамматіка доброглаголиваго еллинно-словенскаго язы́ка. Совершеннаго искуства осми́ частей слова. Ко наказа́нію многоимени́тому Россі́йскому ро́ду. Во Львовѣ. В друка́рни Братско́й. Ро́ку ҂афча".

Грамматика эта составлена была „спудеями" Львовской школы подъ непосредственнымъ руководствомъ митрополита Димонитскаго и Элассонскаго Арсенія. Въ основу ея, какъ уже давно замѣчено, положена была грамматика Константина Ласкариса, впервые изданная въ 1471 году; но, безъ сомнѣнія, составители пользовались и другими грамматиками (напр. Кленарди, Крузія и др.), такъ что „Ἀδελφότης", какъ справедливо замѣчается въ предисловіи къ ней, дѣйствительно оказывается сложенною „отъ различныхъ грамматикъ". Она напечатана на двухъ языкахъ—греческомъ (четныя

[1]) Несмотря на усиленныя просьбы, намъ не удалось имѣть ея подъ руками.

страницы) и славянскомъ (нечетныя). Грамматика эта въ свое время пользовалась громаднымъ авторитетомъ [1]).

---

[1]) Въ виду важнаго значенія означенной грамматики считаемъ не лишнимъ представить здѣсь ея описаніе: Грамматика, in 8°, заключаетъ 183 листа, заглавіе... На оборотѣ заглавнаго листа изображенъ гербъ города Львова, сверху и снизу коего приведены слѣдующіе стихи:

„Знаменіе тезоименитаго князя Лва град сей маетъ,
Его-же имя по всей Европіи Россійскій родъ знаетъ.
В митрополіи Киево-Галицкой славно пребываетъ.
Его-же вся окрестная страна обогащаетъ".

Гербъ г. Львова

„Левъ царствуетъ безсловесным звѣремъ в начало.
Словесным-же образъ, Христово царство нам ся показало
Мужайся многоплеменный Росскій народе,
Да Христосъ начало крѣпости в тебѣ буде".

На 2-омъ листѣ напечатано предисловіе, въ которомъ говорится о значеніи грамматики и о причинахъ, вызвавшихъ учрежденіе школы: „правовѣрнымъ", читаемъ здѣсь, „ученія любителемъ единыя, святыя, каѳолическія и апостольскія церкве, многоименитому Россійскому роду, братіи нашей о Господѣ радоватися Бога всесильнаго благостію изобразихомъ вамъ, о любоучащійся христоименитый роде Россій, съ всякимъ опаствомъ, еллинословенъским языком зложеную грамматику, юже издаем въ общую вам ползу, и в началѣ убо сію начинающе, четырма же ея частми предобучаемъся, яже суть: *орѳографія, просодія, етімологія* и *синтаѯисъ*, сирѣчъ правописаніе, припѣваніе, правословіе и съчиненіе. Предреченное же ея опаство искусна творитъ быти тщателя во слювесехъ и расловіяхъ творцевъ, и яже вѣтій неудобнѣйшая, *сія бо есть первая ключъ отверзаяй умъ разумѣти писанія, от нея же, яко по степенехъ всю лѣствицу, по чину ученій трудолюбивіи достизаютъ: діялектики, риторики, мусики, аріѳметики, геометріи и астрономіи, и сими же седми, якоже нѣкіимъ съсудом разсужденія почерпаемъ источникъ философіи, разумѣвающе-же и врачевства ко благоискуству превосходимъ всесовершеннаго богословія...*" На третьемъ листѣ то же самое предисловіе напечатано по-гречески, но съ опущеніемъ разсужденія о пользѣ и значеніи грамматики. На четвертомъ листѣ помѣщены „титлы четверопрестольныя единица, святѣйшихъ патріарховъ вселенныя пастырей, святыя, Божія, каѳолическія и апостоль-

Далѣе слѣдуетъ отмѣтить изданную въ Вильнѣ въ 1596 году Лаврентіемъ Зизаніемъ грамматику подъ заглавіемъ: „Грамматіка

скія церкве: Іеремія милостію Божіею архіепископъ Костантінополя Новаго Рима и вселенскій патріархъ...“ На оборотѣ того же листа подъ заглавіемъ „писмена грецкіи“—большія и малыя греческія буквы въ алфавитномъ порядкѣ съ названіемъ буквъ, выраженнымъ письмомъ греческимъ и кириллицею и съ противопоставленіемъ греческимъ буквамъ соотвѣтственныхъ кирилловскихъ буквъ. На пятомъ листѣ слѣдуетъ опять заглавіе, сперва по гречески: „Γραμματικὴ συντεθεῖσα ἐκδιαφόρων γραμματικῶν, διὰ Σπουδαίων, οἳ ἐν τῷ τῆς Λεοπόλεως παιδοτριβίῳ“, потомъ ниже по славянски: „Грамматика сложенъна от различныхъ грамматикъ спудейми, иже въ Лвовъской школѣ“ Далѣе на той же страницѣ текстъ изъ Св. Писанія, сперва по гречески, потомъ по славянски: „Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας“. „Пріимѣте наказаніе, да некогда прогнѣвается Господь и погибнете от пути праведнаго“. На оборотѣ того же листа помѣщено по гречески опредѣленіе грамматики, а на слѣдующемъ 6 л. по славянски въ буквальномъ переводѣ: „Грамматика естъ художество, учащее насъ умная писати, и яко къ какому мѣрително, или числително вещественна, съ разсужденіемъ повѣдающа“. „Или грамматика естъ художество зрителное и дѣлателное, еже благо глаголати и благо писати учащее насъ“. „Не всякъ бо пишай или чтяй глаголется грамматикъ, но иже правило и предѣлъ отдавый; правило убо въ еже управити, предѣлъ же въ еже предѣлити....“ На оборотѣ этого листа и на слѣдующемъ 7—л. находится ученіе „о раздѣленіи писменъ“, на лѣво (или 6 л. об.) по гречески, на право (или 7 л.) по славянски, далѣе ученіе „о слозѣ, реченіи и словѣ“.

„Περὶ λόγου

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα.
Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ·
Ἄρθρον. Μετοχή.
Ὄνομα. Πρόθεσις.
Ἀντωνυμία. Ἐπίρρημα.
Ῥῆμα. Σύνδεσμος.
Τούτων κλιτὰ μὲν πέντεν·
Ἄρθρον. Ῥῆμα.
Ὄνομα. Μετοχή.
Ἀντωνυμία.
Ἄκλιτα δὲ τρία·
Πρόθεσις.
Ἐπίρρημα.
Σύνδεσμος“.

„О словѣ.

Слово естъ реченій сложеніе, мысль самосовершену являющее.
Сего-же частій осмъ:
Различіе, Причастіе.
Имя Предлогъ.
Мѣстоимя. Нарѣчіе.
Глаголъ. Съюзъ.
Сихъ скланяемыя убо пять:
Различіе. Глаголъ.
Имя. Причастіе.
Мѣстоимя.
Нескланяемыя же три:
Предлогъ.
Нарѣчіе.
Съюзъ“.

словенска съвершеннаго искуства осми частій слова и иныхъ

Затѣмъ о каждой части рѣчи говорится подробно: сперва опредѣляется „различіе", потомъ говорится о раздѣленіи „различія" на предчинное: „ὁ, ἡ, τὸ" и „подчинное ὅς, ἥ, ὅ" и его измѣненіи по родамъ, числамъ и надежамъ. „Склоненіе различій предчинныхъ и подчинныхъ" по тремъ родамъ. Далѣе слѣдуетъ ученіе „О имени": опредѣленіе и свойства его: „родъ, начертаніе, падежъ, видъ, число и склоненіе" и раздѣленіе каждаго изъ нихъ. Въ склоненіи различаемъ: „равносложныя и пресложныя имена существительныя". Склоненій пять: къ I—принадлежатъ имена сущест. равносложныя мужескаго и общаго рода на ας и ης, родит. падежъ на ου, дательн. на α и η, винит.—на ν; ко II—равносложныя женскія на α и η, родит. пад. ης, дат. на η, вин. на ν; къ III—равнослож. муж., женскія и общія на ως, ων, родит. на ω; къ IV—равнослож. мужскія, женскія, общія и преобщія на ος и ον, род. на ου, къ V склон. принадл. имена пресложныя всѣхъ родовъ и общихъ и преобщихъ, родит. пад. на ος. Приводится нѣсколько примѣровъ на каждое склоненіе. При этомъ дѣлаются замѣчанія, что имена сущ. на ων „страждутъ аттическимъ нравомъ", имена на ηρ—усѣченіемъ, напр. ἀνήρ, ἀνδρός; есть еще имена „иносклоняемыя", напр Ζεύς, διός; μέγας, μεγάλου. Далѣе слѣдуетъ склоненіе „стѣсняемыхъ именъ", которыя также раздѣляютсл на пять склоненій.... при чемъ дѣлаются разныя примѣчанія. Далѣе слѣдуетъ имя числительное: опредѣленіе, склоненія и окончанія его: „ας, ης, ον, εις, ις, ος, ους, υς, ως, ων". За нимъ слѣдуетъ изложеніе о семи видахъ производныхъ именъ: во 1-ыхъ, о имени отеческомъ, оканчивающемся въ мужес родѣ на δης, ων, αδιος, въ жен. на ας, ις, νη; во 2-хъ, о зиждительномъ, оканчив. на κος, ιν. въ 3-хъ, о разсудительномъ, оканч. на ερος и ων, въ 4-хъ, о превосход. имени на τατος. въ 5-хъ, объ умалительномъ имени, оканчив. въ муж. родѣ на ας, ων, αξ, σκος, λος, въ женскомъ—на ις, σκη, въ сред—на ον; въ 6-хъ, объ именномъ имени, напр. θεων, и въ 7-хъ, объ отглагольномъ имени, производ. отъ глагола, напр. γραφή. Далѣе излагается ученіе о мѣстоименіи: „мѣстоимя есть часть склоняемая, вмѣсто имени пріемлема". Мѣстоименіе измѣняется по родамъ, видамъ, числамъ, лицамъ и падежамъ. О каждомъ изъ нихъ говорится подробно, напр. о видѣ: „первообразный, зиждительный, показательный, наносный и сложный" и т. п.... Раздѣленіе мѣстоимѣній на: 1) „первообразныя ἐγώ, συ, ὅ, я, ты, онъ; 2) зиждительныя: ἐμός, ἡμέτερος; 3) указательныя: οὗτος, ἐκεῖνος; 4) наносныя αὐτος; 5) сложныя: ἐμαυτοῦ". За каждымъ изъ нихъ слѣдуетъ склоненіе во всѣхъ числахъ, родахъ и падежахъ. Далѣе говорится „о глаголѣ": „Глаголъ есть часть слова склоняема съ различными времены, дѣйство или страсть, или средне нѣчто знаменуяй". „Послѣдуют же сему осмь: изложеніе, видъ, лице, начертаніе, время, залогъ, число и супружество"

нуждныхъ новосъставлена Л. Z.“ Задача учебника, какъ значится

О каждомъ изъ нихъ говорится подробно. Затѣмъ авторы грамматики переходятъ къ спряженію глагола τύπτω по всѣмъ временамъ, наклоненіямъ и числамъ, затѣмъ переходятъ къ причастію, которое по ихъ словамъ „есть часть слова скланяема, свойства имене и глагола причащающіяся“. Причастіе измѣняется по родамъ, видамъ, начертаніямъ, числамъ падежамъ, временамъ, залогамъ и супружествамъ. Далѣе продолжаютъ излагать спряженіе глаголовъ въ дѣйствительномъ и страдательномъ залогахъ по всѣмъ временамъ, лицамъ и наклоненіямъ..., по мѣстамъ переходятъ и къ супружествамъ глаголовъ, а наконецъ и къ глаголамъ на μι. Послѣ глаголовъ на μι дѣлаются обьясненія, что какъ „существительныя имена иносклоняемы и несклоняемы“, такъ и глаголы бываютъ „иносклоняемы“, напр. πεπτω—πεψω, затѣмъ говорится о безличныхъ глаголахъ и излагаются правила объ образованіи временъ, видовъ, наклоненій и другихъ формъ разныхъ глаголовъ, съ предлогами и безъ нихъ, приводятся и исключенія, причемъ объясненія напечатаны только по-русски, а примѣры подведены греческіе. Сказавъ подробно о глаголѣ, его видахъ, залогахъ и прочее, авторы грамматики переходятъ къ остальнымъ частямъ рѣчи: предлогу, нарѣчію и союзу. „Предлогъ есть часть слова нескланяема, предлагаема всѣми слова частми, во сложеніи и сочиненіи“. Перечисляются всѣ предлоги и указываютъ, при какихъ случаяхъ и какими падежами они управляютъ. „Нарѣчіе есть часть слова нескланяема на глаголъ глаголема или надглаголема“. Нарѣчія раздѣляются: „времени, посредства, количества, творителная (напр. грозновато), мѣста, молитвенныя, бѣднострадательныя (охъ, увы...), отмѣтательныя (ни, никакоже), отрицательныя, уподобительныя, удивительныя“ и т. п. „Союзъ есть часть слова нескланяема, связующи иныя части слова, во помышленіе сочинимомъ“. Раздѣляется на девять видовъ: 1) „на сплѣтательныя, 2) съпряженныя, 3) совокупительныя, 4) пресовокупительныя, 5) виносдовныя, 6) отглагольныя, 7) съсмысленыя, 8) преисполнительныя и 9) противныя“. Послѣ союзовъ помѣщенъ на 17 листикахъ списокъ неправильныхъ глаголовъ въ алфавитномъ порядкѣ—слѣва по гречески, справа ихъ переводъ. За неправильными глаголами помѣщена *просодія*. „Просодія есть протяженіе от писменнаго гласа, или удареніе сонимъ-же поем.“ „Просодій десять: 1) оѯія, 2) варія, 3) облеченная, 4) долгая, 5) врахія, 6) сипливая, 7) тонкая, 8) апострофъ, 9) соединительная и 10) подстолия“. „Просодія раздѣляется: на ударенія, времена, духи и страсти“. Объясненія каждаго изъ нихъ. Въ концѣ помѣщено исповѣданіе вѣры Никео-Константинопольскаго соборовъ, слѣва по-гречески, справа по славяно-русски. На послѣдней страницѣ помѣщено вверху слѣдующее двустишіе:

„Θεοῦ διδοντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος,
Καὶ μηδιδοντος ουδὲν ἰσχύει κόπος“.

въ предисловіи къ спудіямъ [1]), состоитъ въ томъ, чтобы научить „добре читати, и безъ вонтпливости разумѣти и правописати“. Грамматика раздѣляется на четыре части: „1) орфографію, 2) просодію, 3) этимологію и 4) синтаксисъ“.

Въ „орфографіи“ Л. Зизаній слѣдуетъ греческой грамматикѣ „'Αδελφότης“. Подобно, какъ и въ ней, сначала пересчитываетъ буквы, раздѣляетъ ихъ на гласныя и согласныя и объясняетъ ихъ особенности: „гласныя, которыи голосъ зъ себе выдаютъ, а съгласныя, которыи зъ себе голосу выдати и безъ гласныхъ нѣчого справити не могутъ, якъ тѣло безъ души не дѣйствуетъ“. Раздѣленіе гласныхъ на долгія, краткія и двоевременныя—цѣликомъ взято изъ „'Αδελφότης“.

Посрединѣ печать Арсенія Элассонскаго „Αρσεν“, подъ печатью:

„Богу дающу зависть ничтоже возможе,
И не дающу труд успѣетъ ничтоже“.

[1]) „Изрядънымъ и всѣмъ любителемъ доброглаголиваго и пространънаго словенскаго языка, еже о Христѣ братіи нашей, с. о Господѣ радоватися. Два сутъ конъцѣ всякоѝ науки в писмѣ, яко философе пишутъ, вѣдати, што се естъ потребное и оповѣдати е, то естъ, не досыт на томъ, абы потребную речь только знати, але потреба еи и инымъ оповѣдати, и тыи сут два скутки науки, въ которой я, прачуючи, розумѣлемъ за рѣчъ пилно потребную, а найбольше, милуючи братію свою, важилемся вышше силы моеи ново написати и з друку выдати любезнѣйшаго словенскаго нашего языка первую отъ семи наукъ кграмматіку, которой кождый, добре ся научивши, можетъ книги словенскаго языка добре читати, и без вонтпливости розумѣти, и правописати, поневаж она естъ ключемъ вырозумѣню, отворяючи и оказуючи всякіи вонтпливости, а приоздобляючи и свѣтлый чинячи розумъ человѣческій, через ню риторіка и словесница въ купѣ чесной философіи и чрез естественнои богословіи оказуется съюзъ, без которого порядне жаднои рѣчи не справит, ку тому тыж без неи, если кто и читает много крот, вонтплячи, вырозумѣня певен не бывает, и для тогож кождому зле естъ, не учившися читати. Кгдыж якъ Катон пишет, то што читати, а не разумѣти, естъ взгарда и смѣх, до чого абысмы з себе причины не давали, за науку моцно ся имаймо, и еденъ другого добродѣтельною працею переходѣмо. Преч зависть и ненависть отложивши, мою малую працу любезно пріймѣте и Богу, хвалу давъши, сами себе на болшую подвигнѣте. Здравствуйте, но не болезнуйте, о друзи“.

Въ „просодіи“ Л. Зизаній разсуждаетъ о слогахъ, объ удареніи и о знакахъ препинанія. Рѣчь автора, обстоятельная по мѣстамъ (напр. объ облегченномъ удареніи, не имѣющая значенія въ славянскомъ языкѣ), находится въ зависимости отъ „'Αδελφότης“.

„Етимологія есть“, по опредѣленію автора—„яже части слова учитъ раздѣляти и въ своем их чину благолѣпно полагати“.

Всѣхъ частей рѣчи, согласно съ грамматикою Дамаскина и „'Αδελφότης“, насчитываетъ восемь: 1) различіе (членъ), 2) имя, 3) мѣстоимя, 4) глаголъ, 5) причастіе, 6) предлогъ, 7) парѣчіе и 8) съюзъ. При трактаціи о сихъ частяхъ рѣчи авторъ тоже слѣдуетъ преимущественно „Αδελφότης“ (такъ напр. насчитываетъ 10 склоненій), но по мѣстамъ обнаруживаетъ и нѣкоторую самостоятельность (см. напр. трактатъ о глаголахъ). Вообще грамматика Л. Зизанія есть передѣлка (иногда удачная, а иногда и нѣтъ) грамматики “'Αδελφότης“ примѣнительно къ потребностямъ славянскаго языка, и есть первая по времени *церковно-славянская* грамматика, бывшая около двадцати пяти лѣтъ въ постоянномъ употребленіи въ западно-русскихъ школахъ. Съ 1619 года она замѣнена была здѣсь новою, болѣе совершенною, можно сказать, для своего времени замѣчательною грамматикою Мелетія Смотрицкаго, о содержаніи, значеніи и достоинствахъ которой имѣются въ нашей литературѣ спеціальныя изслѣдованія [1]).

Въ 1638 году явилась изданная въ Кременцѣ передѣлка, точнѣе сокращеніе грамматики М. Смотрицкаго, но, повидимому, особеннымъ значеніемъ передѣлка эта не пользовалась.

О томъ, по какимъ руководствамъ преподавалась философія въ Львовской и другихъ братскихъ школахъ, ничего не извѣстно (едва-ли не пользовались сочиненіями Іоанна Демаскина). Что же касается до учебниковъ богословскихъ, то изъ нихъ отмѣтимъ:

[1]) См. въ Филологическихъ Запискахъ за 1871 г. статью „о преподаваніи отечественнаго языка Чудинова, стр. 176—181; Засадкевича „Мелетій Смотрицкій, какъ филологъ“, Одесса, 1883 г.; Вѣстникъ Европы за 1817 г., ч. ХСІІІ, стр. 202--208. Грамматика русскаго языка Ломоносова. Спб., 1855 г. Ученыя Зап. Ак. Наукъ, кн. ІІІ и Заря Галицкая яко Альбумъ за 1860 г.

а) Катехизисъ Стефана Зизанія, къ сожалѣнію до насъ не дошедшій. О немъ мы узнаемъ изъ полемическихъ сочиненій, направленныхъ противъ С. Сизанія: „Kąkol, ktory rozsiewa Stephanek Zizania w cerkwiach Ruskich w Wilnie“ (1595 г.), и изъ другого сочиненія того-же противника Зизанія: „Plewy Stephanka Zyzaniego“ (1596 г.), гдѣ онъ прямо говоритъ о „Катехизисѣ“ Зизанія и издѣвается надъ послѣднимъ: „Zizany ma tak wiele w głowie nauki, iako komarz sadła, napisał nową ksiąszkę, nie kąkolu w prawdzie, ale plew pełną“.

б) Катехизисъ Лаврентія Зизанія, составленный послѣднимъ около 1600 года, и сохранившійся только въ отрывкахъ (напеч. С. Т. Голубевымъ въ Чтеніяхъ въ Историческомъ Общества Нестора Лѣтописца, кн. IV за 1890 г.).

в) Извѣстный Катехизисъ того-же Зизанія, напечатанный въ Москвѣ въ 1627 году.

И г) знаменитый катехизисъ П. Могилы, впервые въ сокращенномъ видѣ напечатанный въ 1645 году на языкахъ польскомъ и западно-русскомъ и затѣмъ неоднократно переиздаваемый (въ 1646 году былъ переизданъ Арсеніемъ Желиборскимъ во Львовѣ, а въ 1649 году вышелъ въ Москвѣ въ переводѣ на славянскій языкъ) [1]).

Кромѣ указанныхъ учебниковъ, безъ сомнѣнія, оказывали вліяніе на школьное преподаваніе и другія произведенія, предназначавшіяся для болѣе широкаго распространенія, но пригодныя и въ качествѣ учебныхъ пособій. Изъ такихъ произведеній укажемъ здѣсь на сочиненія Кирилла Транквилліона-Ставровецкаго *„Перло Многоцѣнное“* и *„Зерцало Богословія“*. Изъ перваго сочиненія воспитанники могли заимствовать формы поэтическаго (стихотворнаго) искусства (на что указываетъ и самъ составитель: „будучіе студенты въ школахъ могутъ себѣ съ той книги святой выбирати

---

[1]) См. соч. С. Т. Голубева Петръ Могила, т. II, прилож. стр. 470--487.

вирши на свою потребу и творити изъ нихъ ораціи"), изъ второго—свѣдѣнія богословскаго характера. Послѣдней потребности могли удовлетворять и такія сочиненія, какъ: „*Книга* о сакраментахъ или тайнахъ въ посполитости" (Кіевъ 1657 г.), „Наука о тайнѣ св. покаянія" (Кіевъ 1671 г.) и т. п., въ особенности же „*Зерцало* до прейзренья и латвѣйшаго зрозумѣня вѣры святой, сакраментовъ десятословія Божія"..., изданное въ 1680 году по инициативѣ еп. Іосифа Шумлянскаго и представляющее по мѣстамъ (въ 1-ой части) сокращеніе катехизиса П. Могилы, по мѣстамъ (во 2-ой части) восполненіе его, и индѣ (5 и 6 части) отличающееся и самостоятельностію (именно гдѣ предлагаются практическія наставленія священникамъ).

Изъ учителей Львовской братской школы за конецъ XVI и начало XVII стол. извѣстны:

1) *Арсеній, митрополитъ Димонитскій и Элассонскій*, въ 1586 году прибывшій на обратномъ пути изъ Москвы во Львовъ и здѣсь въ братской школѣ въ теченіи двухъ лѣтъ обучавшій греческому языку. Плодомъ его преподавательской дѣятельности была, между прочимъ, упомянутая грамматика „'Αδελφότης", составленная спудеями братской школы подъ его руководствомъ [1]).

2) *Стефанъ Зизаній* уроженецъ г. Львова [2]), учительствовавшій въ братской школѣ съ 1586 по 1593 гг. и затѣмъ перешедшій на службу въ братство Виленское. Онъ былъ извѣстный ревнитель православія, принимавшій дѣятельное участіе въ борьбѣ Львовскаго братства съ католическимъ архіепископомъ Соликовскимъ и ведшій оживленную литературную полемику съ латино-уніатами. Кромѣ упомянутыхъ сочиненій, имѣвшихъ педагогическое значеніе (Азбука, Катехизисъ), его перу принадлежало, въ свое время много

---

[1]) Подробныя свѣдѣнія о немъ см. въ цѣнномъ сочиненіи А. А. Дмитріевскаго: „Архіеп. Еласонскій Арсеній и мемуары его изъ русской исторіи" и Оглоблина: „Арсеній, архіеп. Элассонскій и его описаніе путешествія въ Москву".

[2]) Ак. З. Р., т. IV, № 154.

надѣлавшее шуму, полемическое сочиненіе противъ латинянъ: „Казане Кирилла Іерусалимскаго объ Антихристѣ“ (1596 г.).

3) *Лаврентій Зизаній-Тустановскій*, братъ Стефана. Въ Львовской школѣ онъ видѣнъ до 1591 года; затѣмъ послѣдовательно былъ преподавателемъ въ братскихъ школахъ—Брестской [1]) и Виленской. Оставивъ вслѣдствіе гоненій Виленскую школу, онъ занималъ мѣсто домашняго учителя сначала у князя Богдана Соломирецкаго (1600 г), въ Боркулабѣ, а затѣмъ и у внуковъ князя К. Острожскаго, въ Ярославлѣ (1601—1605 г.). Послѣ заведенія въ Кіево-Печерской Лаврѣ типографіи онъ приглашенъ былъ въ сію обитель ея архимандритомъ Елисеемъ Плетенецкимъ и занимался здѣсь переводомъ съ греческаго языка свято-отеческихъ писаній, проповѣдничествомъ и, кажется, преподаваніемъ въ устроенной Плетенецкимъ Лаврской школѣ. Лаврентій Зизаній считался знатокомъ греческаго языка, св. писанія и богословія [2]). Безъ сомнѣнія, преподаваніемъ этихъ предметовъ онъ и занимался. Кромѣ упомянутыхъ сочиненій (Грамматики, Катехизиса) и переводныхъ (Бесѣдъ св. Іоанна Златоуста, изданныхъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ) его перу принадлежали нѣсколько казаній (проповѣдей), отличающихся большими достоинствами, но къ сожалѣнію доселѣ остающихся неизданными. (Одна изъ нихъ находится въ библіотекѣ Оссолинскихъ рук. № 827).

4) *Кириллъ Транквилліонъ-Ставровецкій*, учительствовавшій въ Львовской школѣ въ 1587—1591 гг., затѣмъ кочевавшій по разнымъ мѣстамъ—въ Волыни, при дворахъ князей Черторижскихъ, Вишневецкихъ и окончившій свою жизнь (послѣ перехода въ унію) въ Черниговскомъ монастырѣ въ санѣ архимандрита († 1646 г.). Это былъ человѣкъ по тому времени очень образованный, знатокъ

---

[1]) Тамъ же, № 33.

[2]) Предисловіе къ бесѣдамъ св. Іоанна Златоустаго на 14 посл. ап. Павла. Кіевъ, 1623 г. и Толкованіе Апокалипсиса св. Андрея, архіеп. Кессаріи Каппадок., въ концѣ книги къ читателю.

языковъ греческаго и латинскаго, свѣдущій въ Св. Писаніи, хорошій гомилетъ. Его перу принадлежатъ слѣдующія сочиненія: „*Евангеліе Учительное*“ (1616 г.),—сборникъ талантливо написанныхъ проповѣдей, хотя не чуждыхъ вліянія латино-польскаго; „*Зерцало Богословія*“ (1618 г.), заключающее въ себѣ догматическіе трактаты, вызвавшіе рѣзкія возраженія со стороны православныхъ, и „*Перло Многоцѣнное*“,—представляющее собраніе нравственно-религіозныхъ разсужденій, написанныхъ частію стихами, частію прозой.

5) *Іоаннъ* (въ монашествѣ Іовъ *Борецкій*), родомъ изъ Галиціи (мѣстечко Борча) [1]), получившій первоначальное образованіе въ Львовской братской школѣ, а окончательное въ заграничныхъ коллегіяхъ. При глубокомъ знаніи древнихъ языковъ, особенно латинскаго, былъ знатокомъ свято-отеческихъ твореній: „учитель сый благочестія и достовѣренъ въ Божественныхъ писаніяхъ“, какъ говорится о немъ въ предисловіи къ Анѳологіону (Кіевскаго изданія) 1619 г. Въ Львовской школѣ онъ преподавалъ латинскій и греческій языки [2]) (упоминается о немъ въ 1604 г.); здѣсь онъ является и ректоромъ [3]). Во второмъ десятилѣтіи XVII ст. переселился въ Кіевъ, занималъ здѣсь должность ректора въ Кіево-Богоявленской братской школѣ и мѣсто священника при Воскресенской церкви; послѣ смерти жены постригся въ монахи, получилъ настоятельство въ Кіево-Михайловскомъ монастырѣ, а въ 1620 году избранъ былъ на Кіевскую митрополію, управляя которою зарекомендовалъ себя особою ревностію къ интересамъ православной церкви.

О другихъ учителяхъ Львовской братской школы сохранились свѣдѣнія самыя скудныя (имѣемъ въ виду Ѳеодора Сидоровича,

---

[1]) Голубевъ, Петръ Могила, т. I, № 53.
[2]) Арх Ю. З. Р., ч I, т. XI, стр. 68--69.
[3]) Тамъ же, стр. 68.

учителя славянскаго языка [1]), современника Борецкаго, Леонтія, ректора Львовской школы въ 1635 г. [2]), Келесія [3]), Николая Грека [4]) и т. п.).

Въ ряду религіозно-просвѣтительныхъ средствъ, которыми располагало Львовское братство, была заведенная имъ типографія, въ изобиліи снабжавшая Юго-Западную Русь книгами религіозно-просвѣтительными, преимущественно-же богослужебными. Большинство этихъ книгъ библіографамъ извѣстны. Менѣе извѣстна судьба самой типографіи и тѣ перипетіи, которыя она переживала. На этой сторонѣ дѣла мы и сосредоточимъ свое вниманіе.

Львовская типографія была устроена братствомъ на развалинахъ прекратившей свое существованіе типографіи Ивана Θеодорова, заложенной вмѣстѣ съ 140 книгами Апостола у еврея за 411 злотыхъ. Братство купило типографію у еврея за 1500 зл.; но такой суммы братство не въ состояніи было сразу уплатить еврею, потому просило его раздѣлить уплату долга на нѣсколько сроковъ. Еврей согласился, но братство оказалось несостоятельнымъ и къ частичной уплатѣ, потому обратилось за помощію къ мѣстному епископу Гедеону Балабану, предоставляя ему часть въ этомъ предпріятіи. Гедеонъ охотно согласился, но денегъ не далъ, а обратился съ окружнымъ посланіемъ (отъ 8 ноября 1585 г.) къ православнымъ христіанамъ, прося „о вспоможеніе заплаты того святобливого дѣла, чимъ кого Господь Богъ научитъ и вразумитъ по силѣ для размноженія хвалы Бога вседержителя и для науки святому православію“ [5]). Съ этимъ посланіемъ братство разослало

---

[1]) Тамъ же, стр. 69.

[2]) Тамъ же, стр. 115, „которому есть *полецена* школа зъ еи околичностями“.

[3]) Тамъ же, стр. 91.

[4]) Тамъ же, стр. 130—131.

[5]) Monumenta Confraternitatis, № 79; Zubrycki. O drukarniach, стр. 72—74.

по Львовской епархіи своихъ довѣренныхъ лицъ, ожидая отъ нихъ благихъ результатовъ. Ожиданія братства не оправдались. Сборъ, очевидно, былъ незначителенъ, ибо епископъ Гедеонъ 10 декабря 1586 года вторично обращался къ православнымъ съ просьбою по этому же дѣлу [1]). Когда окончательно братство выплатило еврею за типографію, мы не знаемъ. Извѣстно только, что и послѣ 1587 года братство обращалось къ православнымъ за „вспоможеніемъ" при посредствѣ патріарха Іереміи II [2]), Молдавскаго митрополита Георгія [3]), Кіевскаго митрополита Михаила Рогозы [4]) и мѣстнаго епископа Гедеона [5]). Изъ посланія послѣдняго видно, что типографія была готова къ 1 мая 1587 г. и уже дѣйствовала: „и друкарню опущенную выдвинули, стараючися всполъ зъ нами, абы знову наши писма друкованы были для хвалы Бога въ Троицы единаго и для розмноженя граматическое науки старожитнаго порядку святого благочестія греческаго закону..." и людей способныхъ и понимающихъ дѣло нашли [5]). Но прежде, чѣмъ приступить къ серьезному дѣлу, братство, какъ и во всемъ остальномъ, обратилось за совѣтомъ и благословеніемъ къ патріарху Константинопольскому Іереміи II. Послѣдній благословилъ братскую типографію, давъ братству разрѣшеніе печатать книги всякаго содержанія, преимущественно же богослужебныя, богословскія и школьныя: „маютъ вольность братство друковати невозбранно священныя книги церковныя прилежно и з великимъ опатренемъ, не токмо Часословцы, Псалтыры, Апостолы, Минеи и Тріоди, Требники, Сунаксаріи, Еvангеліе, Метафрасты, Торжники, Хроники и прочая книги богослововъ церкви нашея Христовы, но училищу потребныя и нужныя, сирѣчъ Грамматику, Пѣитику, Реторику и Философію" [6]). Завѣтъ патріарха

[1]) Monumenta Confraternitatis, № 80.
[2]) Юбилейное изданіе, № 86.
[3]) Тамъ же, № 87.
[4]) Monumenta Confraternitatis, №№ 211 и 212.
[5]) Юбилейное изданіе, № 85.
[6]) Statutaria, № 16; Памятники, т Ш, № 5.

братство имѣло всегда въ виду и по возможности исполняло его, примѣняясь какъ къ нуждамъ школьнымъ, такъ и къ спросу православныхъ. Спросъ послѣднихъ былъ преимущественно на церковно-богослужебныя книги, на изданія которыхъ братство и обратило особенное вниманіе. Но и въ этомъ дѣлѣ братство не разъ встрѣчало противодѣйствія со стороны враждебныхъ ему лицъ.

Иновѣрцы, особенно Львовскій магистратъ, пользовались всякимъ случаемъ, чтобы тормозить добрыя начинанія православныхъ львовянъ и не дать развиться тому дѣлу, которое служило поддержкою православію и русской народности. Съ цѣлію обезоружить хотя отчасти своихъ враговъ, братство обратилось къ К. Острожскому и Ѳ. Скумину-Тишкевичу съ просьбою оказать содѣйствіе, чтобы король своимъ авторитетомъ подтвердилъ данное патріархомъ право печатанья помянутыхъ книгъ. Сигизмундъ III въ 1592 г. 15 октября, укрѣпляя права братства, подтвердилъ и право печатанья церковно-богослужебныхъ книгъ [1]). Это право король Владиславъ расширилъ, предоставивъ братству привилегію печатать книги не только духовнаго содержанія, но и свѣтскаго,—но съ условіемъ, чтобы онѣ не были противны римской церкви и королевской власти [2]). Хотя король Янъ-Казиміръ въ бытность свою во Львовѣ (послѣ пораженія козаковъ при Берестечкѣ) и принялъ отъ братства „уклону сто червоныхъ" [3]), тѣмъ не менѣе по навѣтамъ на братство Студзинскаго предоставилъ было ему братскую типографію (выдалъ такъ называемый кадукъ) [4]); но вскорѣ по просьбѣ сочувствующихъ братству лицъ [5]) рѣшеніе это было королемъ отмѣнено [6]).

[1]) Zubrycki. O drukarniach, стр. 74—76; Monumenta Confraternitatis, № 252.

[2]) Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. X, №№ 80, 251; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 552, 553, 589.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 171.

[4]) См. выше, стр. 116—117; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 447—449.

[5]) Арх. Ю. З. Р.„ ч. I, т. XI, стр. 171—178.

[6]) Львов. Ставропигіальный архивъ, № 604. Вотъ что пишетъ Львовскому магистрату по этому поводу коронный канцлеръ Андрей Лещинскій: „sprawa pp. typographow russkich (разумѣетъ братство и М. Слезку, на

Право печатать книги подтверждено было и Кіевскимъ митрополитомъ Петромъ Могилою, но съ тѣмъ ограниченіемъ, чтобы предварительно печатанія той или другой книги испрашивалось его, митрополита, разрѣшеніе [1]), каковое ограниченіе и вызывало протесты со стороны братства (оно жаловалось на митрополита патріарху [2]), тѣмъ не менѣе оно должно было съ нимъ сообразоваться.

Первоначально братство устроило типографію при строющейся церкви—Успенія Пр. Богородицы, но такъ какъ всѣ находящіяся здѣсь пристройки необходимы были братству подъ матеріалы и рабочихъ при церкви, то братство рѣшило перенести типографію на предмѣстье города—въ монастырь св. Онуфрія. Здѣсь типографія находилась до 1616 года. Въ этомъ году братство рѣшило перенести типографію изъ монастыря къ церкви Успенія, чтобы имѣть ее всегда на виду и такимъ образомъ быть всегда готовымъ защитить ее отъ недруговъ [3]). Въ этомъ же году братство постигло несчастіе: сгорѣла русская улица и вмѣстѣ съ нею церковные братскіе дома, крыша на колокольнѣ, много книгъ, писемъ, актовъ и т. п., хотя типографію отстояли. Но во время пожара въ 1628 г. этого сдѣлать не удалось: изъ охватившаго ее пламени успѣли выхватить только типографскій станокъ съ его принадлежностями. Опять пришлось братству хлопотать о возстановленіи зданія и приведеніи въ дѣйствіе типографіи. Къ счастію братства находились люди, сознававшіе пользу отъ типографіи и приходившіе на помощь братчикамъ съ посильными пожертвованіями [4]). Вскорѣ зданіе ти-

---

типографію котораго тоже былъ наложенъ секвестръ), z chorążem *Gostinskim*, że tu iusz w sądzie k. i. m uspokoiona, w ktorey z kancellariey decretowey mali nic więcey nie zostaie, tylko żebyscie im w. m. te tam dobra ich y xięgi sequestrowane odpieczętować bez wszelkiey odwłoki rozkazali, w czym aby mieli większą wiare, daie teraznieysze pisanie moie do w. m....“

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 545; Памятники, т III, № 11.

[2]) Голубевъ, Петръ Могила, т. II, № 62.

[3]) Имѣемъ въ виду дѣло съ митрополитомъ Рутскимъ и еп. Мороховскимъ, см. выше, стр. 95.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 947, стр. 14.

пографіи было возстановлено, и закипѣла въ немъ работа съ новою энергіею и съ большими надеждами на будущее.

При печатаніи какой-бы то ни было книги братство всегда сообразовалось съ нуждами церкви [1]). Убѣдившись въ этомъ, братство приступало къ дѣлу, при чемъ заботилось о точности и вѣрности изданія сообразно съ вышедшими уже въ свѣтъ книгами. Для чего тѣ книги, которыя впервые печатало у себя, или въ которыхъ, послѣ перваго изданія, находило ошибки, свѣряло съ печатными уже книгами, какъ вышедшими въ Москвѣ, такъ и Молдаво-Валахіи, Сербіи и Болгаріи, а изъ Греціи получало разные списки и печатныя книги, по которымъ провѣряло имѣющіеся у него въ рукахъ переводы и только послѣ тщательной провѣрки и совѣта съ компетентными лицами и благословенія высшей духовной власти [2]) приступало къ печатанію намѣченной книги [3]): „съ опаснымъ множицею прилежаніемъ и исправленіемъ съ еллинскими взводы паче прежнихъ изданій всѣхъ, отъ малыя худости, недоумѣніа и недостоинства...“ [4]) „напечатана“, читаемъ въ послѣсловіи къ Анѳологіону 1643 г., „бысть третицею уже всеконечне изслѣдованна, распространенна и исправлена съ еллинскими истинными взводы“ [5]), „соборнымъ убо повеленіемъ и благословеніемъ не токмо древнимъ, но и новописменнымъ утвержденіемъ отъ четверопрестолныхъ пастырей вселенскихъ,—вамъ истиннымъ сыномъ моимъ, повсюду благочестія ревнителемъ всѣмъ обще принесеся и придадеся [6]). Тѣмже да не блазнится порицающе въ семъ, яко множайша здѣ нова паче *перво* и *второ изданныхъ* печатана суть; но да увѣстѣ, яко не суть нова, но ветха въ исполненіихъ... аще бо въ единѣхъ еллинскихъ и словенскихъ изданіяхъ нѣсть, но не въ другихъ

---

[1]) Октоихъ 1630 г., предсловіе къ читателю.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 241, 592; предисловіе къ Анѳологіону 1643 г.

[3]) Октоихъ 1630 г., предсловіе къ читателю.

[4]) Октоихъ 1639 г., поученіе въ книгу сію.

[5]) Послѣсловіе къ Анѳологіону 1643 г., л. 712.

[6]) Предисловіе къ Анѳологіону 1643 г.

ближнихъ своихъ въ всемъ мірѣ прилежно поискавшимъ обрѣтаются" [1]). Иногда братство брало цѣликомъ чужое (Кіевское) изданіе [2]), (конечно, полагаясь на вѣрность и точность его), и или измѣняло его, прибавляя необходимое [3]), или переставляло для удобства пользованія книгою [4]), чтобы въ случаѣ нужды священникъ имѣлъ подъ руками руководство, необходимое при исполненіи имъ своихъ обязанностей. Братство заботилось не только о полнотѣ и совершенствѣ издаваемыхъ имъ книгъ, но и о доступности по цѣнѣ и величинѣ ихъ, чтобы, отправляясь на исполненіе той или иной требы за нѣсколько десятковъ верстъ, можно было взять въ карманъ, не стѣсняя себя. „Всякъ художникъ или хитрецъ", читаемъ въ Euхологіонѣ или Требникѣ 1697 г., „въ потребу своего дѣланія приличнаго орудія потребуетъ, подобнѣ и духовный художникъ и спасенія человѣческаго служитель и строитель сея книги есть потребенъ; но понеже великаго въ Кіевѣ изданнаго Требника *не кождый священникъ убожества ради своего* набыти себѣ можетъ, аще же кто и имѣетъ, но въ *далекіе мѣста* и скороспѣшныя ради спотребы зъ собою онаго *нести не можетъ.* Сего ради мы крестоносное братство и ставропігіане Богоспасаемаго града Львова Требникъ Кіевскій съкратихомъ въ меншій, иже есть інквартовый (1695 г.), но яко и той еще нѣкоимъ зданіемъ быти приболшимъ, сего ради догажаючи священническому желанію, паче же человѣческому душевному спасенію, еще въ меншій съставъ съчнихомъ сію книгу, юже повелѣхомъ тvпомъ издати..." [5]). Не успѣло братство выпустить въ свѣтъ помянутаго Требника, какъ онъ былъ раскупленъ нарасхватъ и въ слѣдующемъ году (1698 5 марта) вышло уже новое изданіе (перепечатанное).

---

[1]) Предисловіе къ Анѳологіону 1643 г.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 362.

[3]) Тамъ же, стр, 414.

[4]) Ср. Служебникъ Кіевскій 1629 г. съ Львовскимъ 1637, 1639, 1666, 1691 и 1702 гг.

[5]) Предисловіе къ Требнику 1697 г.

При печатаніи церковно-богослужебныхъ книгъ братство не столько заботится о матерьяльныхъ выгодахъ, сколько о религіозно-просвѣтительныхъ цѣляхъ: указываетъ на благотворное вліяніе книгъ на душу читающаго [1]), на пріобрѣтеніе извѣстной помощи молитвенной и побѣды на враги... и пути покаянія и спасенія [2]). „Мѣй-же, чительнику православный", читаемъ въ предисловіи къ Апостолу 1666 г., „на таблицы сердца своего *написанную науку и мудрость Бозскую*, презъ Апостоловъ свѣту поданую! *Мѣй на сердцу своемъ написанныи листы Апостольскіи*, зъ пошанованемъ и зъ любовію и зъ охотою читай и ховай оный и *ведлугъ науки ихъ живи на свѣтѣ*" [3])...! Братство чутко прислушивается къ религіозно-нравственнымъ нуждамъ и потребностямъ своихъ собратій—русскихъ галичанъ, и при появленіи какого-либо ученія, направленнаго противъ вѣрованія православной церкви, принимаетъ мѣры: не только устно, посредствомъ проповѣдей убѣждаетъ православныхъ держаться крѣпко ученія православной церкви, но и письменно, употребляя для этой цѣли издаваемыя имъ церковно-богослужебныя книги. Вотъ что пишетъ братство въ предисловіи къ Цвѣтной Тріоди 1663 г. противъ лжеученія, направленнаго противъ Пр. Богородицы и двухъ естествъ въ Іисусѣ Христѣ: „Приносимо Тебѣ рождшей единаго отъ Троица съ Тріодію сею трое сіе: вѣру, надежду и любовь. Вѣруемо албовѣмъ, ижъ естесь по рождествѣ Дѣва и по смерти жива. Вѣруемъ, ижъ единороднаго и единосущнаго прежде всѣхъ вѣкъ отъ Отца рожденнаго Богу естесь Матка. Вѣруемъ, ижъ единa отъ Троица въ двойци естествъ не солитно познаваемаго, въ единомъ зась составѣ единаго Христа породила еси. Надѣемся, ижъ молитвами и помощію Твоею, Пречистая Дѣво, обѣщанные добра отъ Христа Бога, Бога чудесемъ и ненадѣющимся надежды зъ веселіемъ и радостію не вымовною одержимо. Любовь

---

[1]) Предисловіе къ Октоиху 1630 г.

[2]) Предисловіе къ Октоиху 1639 г.

[3]) Предисловіе къ Апостолу 1666 г.

вѣси нашу къ Тебѣ, Мати любве Сына Божія!... *утверди в вѣрѣ православныхъ*, и моли Сына Своего и Бога нашего, абы *сыновъ церкви Матки нашей утвердилъ всѣхъ*...." [1]).

На какихъ условіяхъ, за какую плату и на чьемъ иждивеніи работали въ братской типографіи до упорядоченія ея Слезкою, мы не знаемъ достовѣрно, такъ какъ въ братскомъ архивѣ не сохранилось съ этого времени подробныхъ записей братчиковъ. Можно думать, что братство всецѣло отдавало типографію довѣренному лицу, напр. монаху Минѣ, Памвѣ Берындѣ и др. Со времени же 1662 года и далѣе сохранились подробныя записи братчиковъ, на основаніи коихъ мы можемъ константировать, что братство отдавало всю свою типографію (по инвентарю) въ руки приглашенному имъ по контракту типографу [2]), назначало ему и его „челяди" еженедѣльную плату [3]), а за присмотръ за рабочими и порядкомъ въ типографіи братство давало „майстрови" въ видѣ награды нѣсколько десятковъ экземпляровъ печатаемой книги [4]). Такое условіе братства съ типографомъ было невыгоднымъ для перваго, потому въ слѣдующемъ—1663 году при заключеніи контракта съ типографами (Димитріемъ Кульчицкимъ и Семеномъ Ставницкимъ) относительно печатанія Тріоди Цвѣтной братство условилось платить за работу по предложенному экземпляру „безъ ерроровъ и вшелькихъ дефектовъ" слово въ слово по 2 злотыхъ на братской бумагѣ и въ братской типографіи, но на полномъ ихъ иждивеніи „челяди" и всѣхъ другихъ необходимыхъ расходовъ. При чемъ ставилось въ необходимое условіе, чтобы „челядь" была рачительна, спокойна, трезва и непраздна, чтобы вела себя хорошо какъ въ типографіи, такъ и на церковномъ погостѣ, а типографы не надоѣдали бы братству просьбами о выдачѣ имъ впередъ денегъ, не брали бы соразмѣрно своей

---

[1]) Предисловіе къ Тріоди Цвѣтной.
[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 353—354, 356.
[3]) Тамъ же, стр. 354.
[4]) Тамъ же, стр. 354—355.

работѣ: „жебы панове братство были безпечны и абы безпечнѣй, чулѣй и спѣшнѣй друковалася тая книга безъ жадной шкоды и забираня суммы братской“ [1]). И дѣйствительно, согласно условію братство выдавало типографамъ деньги соразмѣрно успѣху работы [2]), при чемъ типографъ долженъ былъ давать собственноручную росписку какъ во всякомъ отдѣльномъ полученіи денегъ (по частямъ) [3]), такъ и въ окончательномъ разсчетѣ той или иной книги [4]) и „контентаціи“ [5]). Сверхъ платы типографы и ихъ „челядь“ получали отъ братства „прикладки“, т. е. нѣсколько десятковъ экземпляровъ печатаемой книги на бумагѣ и остальномъ, необходимомъ при печатаніи матеріалѣ, типографовъ [6]), съ обѣщаніемъ продавать по той-же цѣнѣ, по какой продавало братство данную книгу [7]). Типографы обязаны были по своему усмотрѣнію, но по заслугамъ каждаго изъ „челяди“, роздать выговоренныя „прикладки“ [8]), послѣ чего „челядь“ уже не имѣла права просить у братства награды [9]); иногда „прикладки“ (2 кн.) давались только типографу въ видѣ награды [10]). Но чтобы типографъ охотнѣе и искреннѣе служилъ братству, послѣднее иногда обѣщало ему въ награду помимо „прикладковъ“ 100 злотыхъ [11]), иногда и хорошія вещи (сукно) [12]). Иногда братство вмѣсто условленныхъ „приклад-

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 356—357, 379—380, 381—386, 389—390, 398—399, 400—401, 403—404, 405—429.

[2]) Тамъ же, стр. 362—370, 372—378, 388, 398, 400—403, 407, 424, 425, 429, 431, 433, 435.

[3]) Тамъ же, стр. 388, 407, 409, 424 и др.

[4]) Тамъ же, стр. 401—402, 408, 409, 411, 412, 413, 419, 420, 421, 422, 429 431, 433, 435, 436, 437.

[5]) Тамъ же, стр. 415.

[6]) Тамъ же, стр. 179, 184, 200, 231, 259—260, 357, 384, 385, 388, 389, 390, 393, 396, 404.

[7]) Тамъ же, стр. 357.

[8]) Тамъ же, стр. 384, 385, 388, 389—390, 393, 396, 404.

[9]) Тамъ же, стр. 384.

[10]) Тамъ же, стр. 412.

[11]) Тамъ же, стр. 384—385.

[12]) Тамъ же, стр. 383, 386—387.

ковъ“ выдавало „контентаціи“ какъ типографу, такъ и челяди деньгами [1]), если, конечно, работа была исполнена хорошо и добросовѣстно. Иногда ставило въ условіе безъ всякихъ „прикладковъ“ [2]), и если бы какія-либо „прикладки“ нашлись у мастеровъ, то послѣдніе теряютъ условленную „контентацію“ [3]) и еще платятъ штрафъ въ 100 талеровъ [4]), 1000 гривенъ [5]), 500 злотыхъ и сидѣньемъ на колокольнѣ („вежѣ“) [6]), а въ томъ случаѣ, когда по условію не полагается „контентаціи“, теряютъ всю плату [7]) (или оставшуюся) [8]) за печатаемую книгу и платятъ штрафъ [9]).

Челядь по условію долженъ былъ держать типографъ здоровую, сильную, приспособленную къ дѣлу [10]), не обижать ее, но давать ей то, что слѣдуетъ [11]), чтобы не было жалобъ [12]). Челядь не должна ни портить, ни терять, ни обмѣнивать буквъ [13]). Въ случаѣ какихъ-либо недоразумѣній, ссоръ между челядью, типографомъ и челядью и братствомъ, никто не долженъ былъ обращаться къ стороннему суду, а только къ братскому [14]). Должны всѣ жить между собою въ мирѣ и согласіи, и взаимно другъ друга уважать [15]).

---

[1]) Тамъ же, стр. 244, 365, 366, 371, 376, 377, 378, 380, 381, 383, 401, 403, 405, 406, 407, 410—415, 419—420, 423—424, 426, 428, 430, 434—435.
[2]) Тамъ же, стр. 424, 426, 428, 430, 431, 432, 435, 436.
[3]) Тамъ же, стр. 410, 411—415, 417—418, 419, 424.
[4]) Тамъ же, стр. 415, 425, 428, 430, 435.
[5]) Тамъ же, стр. 424.
[6]) Тамъ же, стр. 426.
[7]) Тамъ же, стр. 416, 418, 420, 421, 422, 423.
[8]) Тамъ же, стр. 430.
[9]) Тамъ же, стр. 416, 422, 423.
[10]) Тамъ же, стр. 389, 393, 396, 413.
[11]) Тамъ же, стр. 385, 389, 393, 396, 413.
[12]) Тамъ же, стр. 413, 415.
[13]) Тамъ же, стр. 385.
[14]) Тамъ же, стр. 386.
[15]) Тамъ же, стр. 394, 396.

Для наблюденія за порядкомъ и нравственностію челяди братство изъ среды себя назначало „дозорцевъ“, которыхъ типографъ и его челядь должны были слушаться во всемъ, какъ самого братства [1]), относиться къ нему съ глубочайшимъ уваженіемъ и почтеніемъ [2]). „Дозорцы“ должны были отдавать отчетъ въ общихъ засѣданіяхъ всему братству [3]).

Кромѣ „дозорцевъ“ братство назначало корректора, къ которому типографы должны были относиться съ уваженіемъ и посылать пробные листы [4]).

Братство же съ своей стороны должно было заблаговременно выдавать бумагу [5]) подъ счетъ [6]), негодную—типографъ долженъ былъ хранить для отчета [7]), болѣе трехъ стопъ не имѣлъ права брать подъ страхомъ наказанія [8]). Бумаги не должно быть ни одного листа другой, кромѣ той, какую выдавало братство [9]), въ противномъ случаѣ типографъ платилъ штрафу на церковь 500 злотыхъ [10]), а братство всю найденную бумагу конфисковало [11]), или же типографъ терялъ „контентацію“ и еще доплачивалъ 300 злот. на госпиталь [12]). Если по разсчету братства типографъ израсходовалъ больше бумаги, чѣмъ на самомъ дѣлѣ вышло на напечатаніе извѣстной книги, то братство или высчитывало стоимость ея [13]), или не давало условленныхъ „прикладковъ“ [14]). Бывали

---

[1]) Тамъ же, стр. 363, 380, 383.
[2]) Тамъ же, стр. 385.
[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 78.
[4]) Тамъ же, т. XII, стр. 389, 393, 395.
[5]) Тамъ же, стр. 380, 383, 386, 428, 430.
[6]) Тамъ же, стр. 393, 397.
[7]) Тамъ же, стр. 382, 435.
[8]) Тамъ же, стр. 389.
[9]) Тамъ же, стр. 404.
[10]) Тамъ же, стр. 401, 423.
[11]) Тамъ же, стр. 401.
[12]) Тамъ же, стр. 404.
[13]) Тамъ же, стр. 179, 184, 199, 231, 243—244, 252—253, 260, 263, 267, 274.
[14]) Тамъ же, стр. 184.

случаи, что братство находило между выданною имъ бумагою другую,—но, по своей добротѣ и снисходительности къ немощи чело вѣческой, прощало [1]).

Чернила должны были быть черныя, хорошія; киноварь красная, а не блѣдная [2]).

Для болѣе успѣшнаго выполненія контракта иногда братство включало въ условіе неустойку въ 1000 и 2000 зл. [3]), а челяди награды по 10 злотыхъ [4]).

По заключеніи контракта братство выдавало типографу подъ росписку все необходимое для напечатанія той или иной книги по вѣсу и счету [5]). По минованіи надобности взятое возвращалось обратно братству по вѣсу и счету [6]), недостающее же типографы должны были пополнить на свой счетъ [7]), или братство высчитывало изъ слѣдуемой имъ платы.

По напечатаніи той или иной книги типографы сдавали братству подъ счетъ, при чемъ назначалась ревизія вновь вышедшихъ книгъ [8]). Оказавшіеся дефекты типографъ долженъ былъ допечатать на свой счетъ [9]), а за недостающее условленное количество экземпляровъ братство высчитывало съ типографа ихъ стоимость [10]), при чемъ типографы давали росписку въ томъ, что ни одной изъ печатаемыхъ книгъ не дали на сторону [11]), а братство возвращало

[1]) Арх. Ю. З. Р.. ч. I, т. XII, стр. 200, 417.

[2]) Тамъ же, стр. 389, 395, 398, 399, 400, 403, 405, 406—408, 410, 411, 413, 414—416, 418, 421, 422—424, 426, 428, 430, 431, 43[illegible].

[3]) Тамъ же, стр. 380, 382, 398, 400, 403.

[4]) Тамъ же, стр. 410.

[5]) Тамѣ же. стр. 360, 361, 362, 381, 383, 385, 387, 390, 391, 393—394, 396, 399, 401, 402, 404, 405—409, 410—416, 418, 420, 422, 432, 435, 436.

[6]) Тамъ же, стр. 360, 381, 383, 385, 390—391, 397, 399, 401, 402, 404—408, 411, 412.

[7]) Тамъ же, стр. 400.

[8]) Тамъ же, стр. 364, 365, 370.

[9]) Тамъ же, стр. 420

[10]) Тамъ же, стр. 179, 200, 364

[11]) Тамъ же, стр. 263.

типографамъ всѣ расходы, какіе были ими учинены при печатаніи [1]). По надлежащей ревизіи книги принимались въ „складъ“ [2]), откуда уже выдавались подъ росписку въ продажу „до склепу“ выбранному для этой цѣли братчику [3]), передававшему иногда (былъ только одинъ случай) отъ себя извѣстной сестрицѣ [4]), которой братство за труды назначало опредѣленную плату (30 злотыхъ на „кварталъ“ [5]).

Продавцами книгъ обыкновенно назначалось два или три братчика [6]), исполнявшіе свои обязанности по очереди, смѣняя другъ друга [7]). Цѣны книгамъ назначались братствомъ въ общемъ засѣданіи по разсчету ихъ стоимости [8]). При чемъ цѣны иногда понижались [9]), иногда повышались [10]).

Покупающій сразу много книгъ пользовался довольно большою скидкою [11]). Для большаго сбыта книгъ братство не отказывало просящему въ кредитѣ [12]). Книги продавались въ „склепѣ“ (мага-

---

[1]) Тамъ же. стр. 271, 272, 274, 279.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 203—204, 486—487

[3]) Тамъ же, стр. 227—230, 237, 243—244, 279—282, 367, 368, 369, 370, 415—416, 427, 472, 487, 540—547, 550—553, 558—563. 581—589, 595—599, 607—612, 622—624, 630—633; т. XII, стр. 174, 179, 181, 183, 184—186, 189, 190—196, 202—206, 207, 208, 209, 210, 212, 226, 228—230, 233—235.... Львов. Ставропиг. арх., № 1049, стр. 3—6, № 1015, стр. 3—4, № 1020, стр. 54—57, № 1022а, стр. 3—8, № 1000, стр. 87—92, 169—170, 173..,

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 607—611.

[5]) Тамъ же, стр. 616.

[6]) Тамъ же, стр. 78, 145, 248; т. XII, стр. 220, 255, 289.

[7]) Тамъ же, т. XI, стр. 145, 248; т. XII, стр. 220, 255, 289.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 222, 254, 256, 550—553, 586, 598..; т. XII, стр. 174, 182, 185, 186, 219, 231, 232, 356...; Львов. Ставропиг. арх., № 1000, стр. 2; № 1003, л. 3; № 1019, стр. 4.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 187.

[10]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 33.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121.

[12]) Тамъ же, стр. 121, 167, 238, 242, 245, 539, 542, 543, 544, 568—569, 581 608; т. XII, стр. 197, 227, 251, 252, 318, 326, 356; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 12 об. 31; № 1000, стр. 37, 171, 173; № 1007, стр. 2, 32 40; № 1024, стр. 27—28; № 1020, стр 77; № 1019, стр. 4, 12.

зинѣ), нарочно устроенномъ для этой цѣли, и въ „секстернахъ" (въ складѣ). Въ первомъ дороже [1]), во второмъ дешевле [2]).

Книги Львовскаго (братскаго) изданія расходились не только по всей Галицкой Руси, но и за предѣлами ея, именно: въ Молдавіи [3]), Волыни [4]), Подоліи [5]), Украинѣ [6]), Бѣлоруссіи [7]), Литвѣ [8]), и даже въ Москвѣ [9]). Больше всего, несомнѣнно, братство продавало книгъ въ Кіевъ [10]), гдѣ во время козацкихъ войнъ типографія прекратила свои дѣйствія. Обмѣнъ книгъ между Кіевомъ и Львовомъ былъ всегда [11]).

Братскаго изданія книги расходились не только по тѣмъ странамъ, гдѣ былъ въ употребленіи славянскій языкъ: въ Венгріи [12]), Сербіи [13]), Македоніи [14]), но даже въ Греціи [15]) и Палестинѣ [16]), куда братство посылало въ видѣ вспоможенія за неимѣніемъ въ наличности денегъ [16]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 539, 540, 542, 544, 561, 582, 586, 589, 596

[2]) Тамъ же, стр. 541, 543, 544, 561, 582, 586, 589, 596.

[3]) Тамъ же, стр. 76.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 62, 79, 83, 84.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 443.

[6]) Тамъ же, т. XI, стр. 182; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, стр. 75; № 1022(а), стр. 13, 16; № 1000, стр. 82.

[7]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 45.

[8]) Тамъ же, стр. 47, 48, 81; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 443.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 171, 443; Львовскій магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1371—1372.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 38

[11]) Тамъ же.

[12]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 285.

[13]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 525, 540, 582, 583, 614; т. XII, стр. 174, 230; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 47, 55, 101, № 1009, стр. 16.

[14]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 631; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 116.

[15]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31; № 1000, стр. 116; № 1020, стр. 60.

[16]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 599—600, 602—603; т. XII, стр. 215; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 35, 101; № 1009, стр. 16.

Вырученныя деньги за продажу книгъ братчики обязаны были сдавать въ братскую кассу, сначала (въ 1644 г.) въ каждые четыре недѣли [1]), а потомъ (въ 1645 и 1690 гг.) черезъ каждые 3 мѣсяца [2]), при чемъ продавцу книгъ вмѣнено было въ обязанность выдавать другимъ старшимъ братчикамъ на необходимые расходы изъ имѣющихся у него въ наличности денегъ [3]); книги же брать въ продажу разрѣшалось разъ въ $1/4$ года [4]) въ присутствіи нѣсколькихъ братчиковъ [5]), отмѣчая какъ число взятыхъ книгъ [6]), такъ и время ихъ полученія [7]).

Каковъ былъ сбытъ братскихъ книгъ, можно судить изъ того, что въ 1645 году въ продолженіи года братство выручило 3948 злот. 2 гр. [8]), съ 11 сентября 1676 г. по 27 августа 1681 г. выручило 12851 зл. 22 гр. [9]), а 1690 г. было продано на сумму 17517 зл. 13 гр. [10]) и т. п.

Какова была прибыль братства изъ продаваемыхъ книгъ, можно судить по тому, что на эти средства братство содержало почти всецѣло школу, госпиталь, богадѣльню, типографію, двухъ священниковъ, одного дьякона и проповѣдника при церкви Успенія Пр. Богородицы и монаховъ при монастырѣ св. Онуфрія. А сколько братство помогало своими книгами нуждающимся людямъ какъ свѣтскимъ, такъ и духовнымъ [11]), бѣднымъ монасты-

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 149; т. XII, стр. 171, 181, 182, 190, 194.

[2]) Тамъ же, т. XI, стр. 154; т. XII, стр. 220.

[3]) Тамъ же, т. XI, стр. 627.

[4]) Тамъ же, т. XI, стр. 149.

[5]) Тамъ же, т. XI, стр. 609, 610; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 601—604, 628, 629, 631, 633.

[7]) Тамъ же, т. XII, стр. 221.

[8]) Тамъ же, т. XI, стр. 545—546,

[9]) Тамъ же, стр. 614.

[10]) Тамъ же, стр. 626.

[11]) Тамъ же, т. XI, стр. 600, 628; т. XII, стр. 174. 185, 215, 232, 238, 239--240, 241, 243, 285; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 46, 64, 65, 66, 71, 92, 116, 123; № 1009, стр. 16; № 1024, стр. 9.

рямъ [1]), церквамъ [2]) и братствамъ [3])! Словомъ, братская типографія была неизсякаемою сокровищницею братскихъ матеріальныхъ средствъ, откуда братство черпало поистинѣ братскою рукою и давало всѣмъ истинно нуждающимся и жаждущимъ помощи и утѣшенія въ нуждѣ и скорби.

Чтобы получать такія огромныя средства, необходимо было какъ самимъ хорошо и разсчетливо хозяйничать, такъ и удачный выборъ дѣлать между завѣдывающими типографіею. Къ чести братства нужно отнести и то, что выборъ большею частію былъ удаченъ, и братству попадались типографы большею частію люди дѣльные и преданные своему дѣлу, хотя иногда и себѣ на умѣ, какъ Михаилъ Слезка.

Послѣдній своею расторопностію, знаніемъ типографскаго дѣла и дѣловымъ хозяйствомъ успѣлъ обратить на себя вниманіе братства, которое вскорѣ послѣ знакомства съ нимъ назначило его завѣдующимъ своею типографіею. Слезка какъ нельзя лучше воспользовался довѣріемъ братства. Онъ въ продолженіи нѣсколькихъ лѣтъ упорядочилъ братскую типографію, пріучилъ рабочихъ къ дѣлу и приступилъ къ печатанію церковно-богослужебныхъ книгъ, имѣвшихъ большой спросъ. Первымъ трудомъ подъ непосредственнымъ руководствомъ братскою типографіею Слезки было печатаніе „Богородичниковъ", которые были приложены къ оставшимся еще не проданными „Октоихамъ", напечатаннымъ въ 1630 г. и посвященнымъ Мирону Бернавскому [4]). Вторымъ дѣломъ, вышедшимъ

---

[1]) Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XI, стр 566, 568, 571, 581, 586, 587, 588, 589, 590, 600, 601, 602, 603, 612, 617, 628, 632; т. XII, стр 178, 203, 215, 232, 233, 249, 329, 330; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 48, 54, 59, 75, 101; № 1019. стр. 11; № 1020, стр. 58, 78.

[2]) Арх. Ю. З Р., ч I, т. XI, стр. 566, 567, 568, 569, 585, 586, 600, 603, 614, 628, 631; т. XII, стр. 232; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 53, 101; № 1020, стр. 58.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243, 566, 631, 632; т. XII, стр. 178, 238; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1001, стр. 115; № 1009, стр. 17; № 1000, стр. 65, 80, 115, 116.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч I, т XI, стр. 105; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

изъ братской типографіи подъ управленіемъ Слезки, была „Псалтырь 1634 г.“ [1]), а третьимъ, Евангеліе, вышедшее въ 1636 году. Въ отдѣльной продажѣ братство постановило въ засѣданіи продавать вышедшее Евангеліе по 14 злотыхъ, а кто-бы пожелалъ „гуртомъ“ купить нѣсколько десятковъ, тому братство рѣшило уступить по 12 злотыхъ [2]). Въ этомъ же засѣданіи братство совѣтовалось съ своимъ дѣльнымъ типографомъ, что̀ ему далѣе печатать, чтобы типографія даромъ не стояла, и въ виду большого спроса на Тріеолой предлагало приступить къ печатанію его, обѣщая за труды платить отъ экземпляра по 2 злотыхъ, 15 грошей [3]). Слезка въ принципѣ принялъ предложеніе; но предложенная плата показалась ему малою, потому просилъ братство дать ему нѣсколько дней для размышленія. Братство, конечно, согласилось, и черезъ нѣсколько дней заключило съ нимъ условіе, на основаніи коего Слезка соглашался напечатать своими трудами, по прежнему образцу, на братской бумагѣ извѣстное количество экземпляровъ съ платою по 2 злот. 20 грошей отъ штуки съ приплатою 60 экз. и съ условіемъ, что если-бы Слезка, записывая по чистой совѣсти всѣ расходы, потерпѣлъ убытокъ, то братство вознаградитъ его [4]). Братство приняло условія Слезки и даже согласилось съ его предложеніемъ: прежде чѣмъ приступить ему къ такому большому труду, какъ печатаніе Тріеолоя, разрѣшить печатать Служебникъ, „абы тымъ челядь приспособить до большей роботы“ [5]). Мы не знаемъ, сколько было напечатано экземпляровъ Служебника. Но что онъ былъ напечатанъ въ 1637 году, это видно изъ того, что въ засѣданіи братскомъ въ 1638 г. старшимъ братчикомъ Гавріиломъ Лянгишемъ было предложено Слезкѣ купить „гуртомъ“ 100 Евангелій, 100 Псалтырей и 100

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.
[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121.
[3]) Тамъ же, стр. 121.
[4]) Тамъ же, стр. 121.
[5]) Тамъ же.

Служебниковъ по удешевленной цѣнѣ [1]). Очевидно, печатаніемъ Служебника братство не достигло намѣченной цѣли, ибо въ томъ же 1637 г. въ засѣданіи братства былъ опять поднятъ вопросъ о томъ, чтобы типографія даромъ не стояла, а потому слѣдовало что нибудь начать печатать. Но такъ какъ „челядь" уменьшилась, и невозможно было приступить къ печатанію такой большой книги, какъ Тріеолой или Великая Минея, то братство сначала разрѣшило Слезкѣ напечатать 600 экз. Часовничковъ въ 8° „для науки малыхъ дѣтей всѣмъ своимъ коштомъ" съ платою братству 200 злотыхъ [2]). Разрѣшеніе это братство вынуждено было дать Слезкѣ преимущественно для того, чтобы онъ могъ этою работою приспособить челядь къ дальнѣйшей работѣ, болѣе сложной и трудной, предоставивъ ему время на размышленіе. Пока Слезка соображалъ, высчитывая барыши съ Часовниковъ и Тріеолоевъ, братство раздумало и отказало Слезкѣ въ печатаніи Часовничковъ [3]). Какъ видно, Слезка или считалъ для себя невыгоднымъ приступить къ печатанію Тріеолоя на условіяхъ, предложенныхъ братствомъ, или уже задумывался надъ тѣмъ, чтобы у себя устроить типографію, и потому подъ разными предлогами избѣгалъ этой работы. А быть можетъ послѣдняя была ему и не по силамъ и требовала отъ него большихъ затратъ на типографскія приспособленія.

Слезка былъ не только искуснымъ типографомъ, но и переплетчикомъ и купцомъ, который скупалъ книги [4]), ѣздилъ по ярмаркамъ и продавалъ ихъ [5]), несомнѣнно, съ большими барышами для себя. Убѣдившись на опытѣ, какіе громадные барыши получаетъ братство отъ изданія книгъ, Слезка задумалъ устроить свою собственную типографію. Для этой цѣли онъ прежде всего прі-

---

[1]) Тамъ же, стр. 133—134.
[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 129—130.
[3]) Тамъ же.
[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 133—134.
[5]) Кіевскій центральный архивъ, № 1005, л. 435—437, № акта 303, 304.

обрѣлъ типографію польскихъ и латинскихъ книгъ и привилегію отъ Львовскаго латинскаго архіепископа Станислава Гроховскаго отъ 5 августа 1636 года [1]) и названіе типографа Львовскаго архіепископа [2]), а потомъ при дѣятельной поддержкѣ того-же архіепископа выхлопоталъ себѣ привилегію у короля Владислава IV отъ 30 декабря 1638 года на печатанье и русско-славянскихъ книгъ [3]). Этимъ Слезка не удовлетворился. Онъ выпросилъ у патріарха за подписью двѣнадцати митрополитовъ грамоту, которую представилъ м. Петру Могилѣ, прося и его дать ему такую же грамоту, на что Петръ Могила, поразмысливъ, что „речь эта будетъ и Богу вельце мила и церкви Россійской барзо потребна и пожитечна", далъ Слезкѣ въ 1639 г. благословенную грамоту „на друкованье въ друкарнѣ своей вшелякихъ церковныхъ и учительныхъ книгъ кгрецкимъ, словенскимъ и русскимъ діалектомъ ведле даннаго ему отъ святѣйшихъ патріарховъ благословенія" съ тѣмъ однако условіемъ, чтобы экземпляръ каждаго изданія былъ посылаемъ митрополиту для просмотра и „аппробаціи" [4]). Узнавъ объ этомъ, братство вознегодовало и возбудило дѣло противъ Слезки, а короля Владислава IV упросило потвердить всѣ его права и привилегіи. Король не только потвердилъ всѣ права братства, но предоставилъ ему исключительное право печатать русско-славянскія книги [5]). Казалось бы, что послѣ этого братство прекратитъ всякія сношенія съ Слезкою тѣмъ болѣе, что послѣдній хитрилъ передъ братствомъ. Но какъ ни хитрилъ и не скрывалъ Слезка своихъ затѣй передъ братствомъ, все таки тайна должна была обнаружиться: книгу нужно было выпустить въ свѣтъ. Въ половинѣ 1639 года Слезка выпустилъ въ свѣтъ Апостолъ, посвятивъ его митро-

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 604.

[2]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 22.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 77.

[4]) Кіевскія Епарх. Вѣдомости за 1873 г., стр. 650—651.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 80; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 978, стр. 25.

политу Петру Могилѣ. Братству открылись глаза, и оно должно было принять мѣры къ уничтоженію дѣятельности такого опаснаго конкурента, какимъ былъ Слезка. Вѣроятно сначала братство уговаривало Слезку оставить свои затѣи и не причинять ущерба церкви и братству, отказаться добровольно отъ полученной привилегіи, предлагая ему приступить къ печатанію Тріоди. Слезка же, задумавъ печатать въ своей типографіи Тріодь Постную, то назначалъ высокую цѣну, то мѣнялъ свое слово, то указывалъ на негодность и испорченность братской типографіи, подсмѣиваясь надъ надсмотрщиками за нею [1]). Братство, видя, что ничего не добьется отъ Слезки, передало сначала типографію Ивану Кунатовичу [2]), а потомъ (въ 1641 г.) Андрею Скольскому [3]). Послѣдній былъ хорошо извѣстенъ братству. Онъ учился въ братской типографіи. Кончивъ въ ней ученье, онъ отправился въ Молдавію, гдѣ работалъ при типографіяхъ. Запасшись деньгами, онъ пріобрѣлъ себѣ русскій шрифтъ, формы къ литію буквъ и возвратился во Львовъ. Здѣсь, познакомившись съ Слезкою, продалъ ему шрифтъ и формы и сталъ работать у него въ качествѣ товарища. А за отсутствіемъ Слезки напечаталъ своими буквами Апостолъ и Псалтырь [4]). Узнавъ объ этомъ, братство позвало Скольскаго въ судъ, мотивируя свою жалобу тѣмъ, что Скольскій безъ всякаго права и безъ согласія магистрата открылъ типографію, печатаетъ въ ней русско-славянскія книги, которыя разрѣшено печатать только ему—братству, и Скольскій не платитъ городу никакихъ податей, подобно другимъ жителямъ [5]). Скольскій, желая выгородить себя, защищался недостойнымъ образомъ, возводя на братство клеветы: 1) „будто братство получило привилегію на типографію незаконнымъ обра-

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 140—141.
[2]) Zubrycki, O drukarniach, стр, 23.
[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 141.
[4]) Zubrycki, O drukarňiach, стр. 23, 40—41.
[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 438.

зомъ (ad malam informationem), и помимо согласія магистрата и противъ правъ города, 2) что все, печатаемое братствомъ, направлено противъ римской церкви, книги его схизматическія, переполнены заблужденіями; 3) братство получаетъ съ типографіи большіе доходы, развозя книги по Украинѣ, Подоліи, Литвѣ и Москвѣ, а городу и Рѣчипосполитой не приноситъ никакой пользы; 4) печатаніе книгъ должно быть подчинено цензурѣ и магастрату: чтобы схизматическія ереси не размножались и чтобы книги не выходили въ свѣтъ съ заблужденіями и ересями; 5) все, чтó типографія печатаетъ, остается таковымъ на вѣчныя времена и должно быть защищаемо законами страны, между тѣмъ братство, сколько ни печатало и ни печатаетъ книгъ, ни одной не напечатало, которая не была бы направлена противъ римской церкви и католической вѣры, вслѣдствіе чего схизма растетъ и растетъ..., а отсюда рождается величайшее зло"....[1]) Несмотря на это, братство приложило всѣ свои старанія, и Скольскій проигралъ дѣло[2]). Вскорѣ Скольскій помирился съ братствомъ, довѣрившимъ ему свою типографію, которою онъ управлялъ съ 1641—1643 г. Во время своего управленія Скольскій напечаталъ Анѳологіонъ[3]), Орологіонъ или Часословъ полуставный[4]) и др., а затѣмъ перешелъ устраивать и завѣдывать типографіею епископа Арсенія Желиборскаго при церкви св. Юра, гдѣ напечаталъ въ 1643 году „Еvхологіонъ" или „Требникъ" и „Зобранье короткой науки о артикулахъ вѣры"[5]). Дальнѣйшая судьба этой типографіи намъ не извѣстна. Думаемъ, что епископъ Арсеній, находясь въ хорошихъ отношеніяхъ съ братствомъ, по просьбѣ и убѣжденію послѣдняго переуступилъ ему типографію за приличную плату.

Въ 1643 году Слезка помирился съ братствомъ, отказался отъ полученной привилегіи на печатанье русско-славянскихъ книгъ,

[1]) Тамъ же, стр. 442—444.
[2]) Тамъ же, стр. 444—447; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 603.
[3]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 23.
[4]) Арх. Ю З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541, 542.
[5]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 42—43.

и братство передало ему свою типографію на условіяхъ, приведенныхъ выше [1]). Въ силу этого условія Слезка немедленно приступилъ къ печатанію Октоиха и Евангелія и выпустилъ ихъ въ свѣтъ въ 1644 году. Первый былъ напечатанъ въ 1224 экз., а второе въ 1065 экз. [2]). Въ 1646 г. Слезка приступилъ къ печатанію Анѳологіона, который кончилъ въ 1651 г. Хотя Слезка далъ обѣщаніе братству ничего не печатать отъ своего имени, тѣмъ не менѣе, не довольствуясь предоставленными ему выгодами, началъ печатать книги въ свою пользу не только въ восьмушку, напр. Требникъ сирѣчъ Молитвенникъ, но даже въ четверку: Номоканонъ и Служебникъ 1646 г. и въ листъ: Тріодь Постную 1664 г., Тріодь Цвѣтную 1666 г., Ключъ Разумѣнія 1663 и 1665 гг., Небо Новое и напрестольное Евангеліе 1665 г. Конечно, братство должно было отказать Слезкѣ отъ управленія типографіею и начать процессъ. Пока братчики ходили по судамъ, Слезка, опираясь на грамоты, данныя ему указанными выше лицами, и поддержкою нѣкоторыхъ изъ братчиковъ, среди коихъ были родственники и друзья, безнаказанно совершалъ свое дѣло, подрывая братство съ матеріальной стороны, и былъ даже избранъ старшимъ братчикомъ въ 1656 и 1664 гг. [3]). Слезка умеръ въ 1667 г. Послѣ его смерти наслѣдники хотѣли продолжать его дѣло, но братство пустило въ ходъ всѣ свои средства, не щадя ни денегъ, ни трудовъ (израсходовало на подарки и дѣло 5413 злотыхъ, 23 гроша, а вмѣстѣ съ типографскими принадлежностями 13560 зл. 28 гр.) и достигло того, что надворный судъ рѣшилъ дѣло въ пользу братства, но съ тѣмъ условіемъ, чтобы братство купило у наслѣдниковъ Слезки всѣ типографскія принадлежности и книги. Король же далъ братству грамоту, въ силу коей никто кромѣ братства ни въ городѣ, ни за

---

[1]) См. выше, стр. 112.
[2]) Zubrycki, O druararniach, стр. 24; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151.
[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 192, 202. 238—239.

городомъ, ни въ какомъ либо другомъ мѣстѣ не имѣетъ права печатать русско-славянскія книги [1]).

По удаленіи изъ типографіи Слезки братство продолжало развивать свое типографское дѣло, поручая его то ученику Слезки Семену Ставницкому, то Стефану Половецкому, то опять Семену Ставницкому, и его сыну Василію, извлекая громадные доходы, которые такъ необходимы были братству при столь обширной и плодотворной его дѣятельности.

Доходамъ братства многіе завидовали, а потому, не взирая на тѣ преимущества, коими обладало братство, добывали разными путями привилегіи на открытіе типографіи и часто разорялись совершенно, какъ это было съ Войцѣхомъ Мѣльчевскимъ. Послѣдній въ 1684 г. добылъ привилегію на открытіе типографіи русско-славянской и латинской, а въ 1691 г. напечаталъ 2000 экз. Букваря. Узнавъ объ этомъ, братство немедленно позвало Мѣльчевскаго сперва на судъ Львовскій, а потомъ надворный. Послѣдній призналъ, что привилегія Мѣльчевскаго добыта посредствомъ злой информаціи, а потому уничтожается, а братство остается при особенныхъ ему дарованныхъ правахъ, книги же и русскій шрифтъ должны быть сконфискованы и отданы братству [2]).

О Іосифѣ Шумлянскомъ, епископѣ Львовскомъ, и объ устройствѣ типографіи по его приказанію иноками при церкви св. Георгія мы уже говорили въ другомъ мѣстѣ. Здѣсь скажемъ только, что Шумлянскій завелъ свою типографію для того, чтобы подорвать матеріальныя средства братства въ самомъ главномъ его источникѣ дохода и такимъ образомъ заставить его смириться и подчиниться своимъ злокозненнымъ требованіямъ, въ чемъ и успѣлъ. Матеріальнаго разоренія братство не выдержало и должно было уступить и уступило, принявъ злосчастную унію 2 мая 1708 года.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 449—460; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 660, 663, 662; Zubrycki, O drukarniach, стр. 25—26.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 460—469; Zubrycki, O drukarniach, стр. 43.

О дѣлахъ братства, касающихся типографіи послѣ принятія имъ уніи, мы могли-бы не говорить, такъ какъ наша задача представить дѣятельность братства на пользу православной церкви и русской народности до принятія имъ уніи. Но въ виду того, что братство и по принятіи оффиціально уніи не переставало продолжать свою благотворную дѣятельность на пользу православной вѣры и русской народности, издавая попрежнему церковно-богослужебныя книги безъ всякой перемѣны [1]) и безъ всякаго препятствія со стороны уніатовъ до 1722 года, мы захватили и этотъ промежутокъ времени (1708—1722) издательской дѣятельности братства. Въ 1722 году возникли споры между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Аѳанасіемъ Шептицкимъ, требовавшимъ подчиненія себѣ братства, цензуры печатаемыхъ имъ книгъ и исправленія ихъ по уніатскому ритуалу, наложивъ секвестръ на вышедшія уже. Братство жаловалось въ Римъ и получило отъ 9 сентября 1727 г. декретъ, по которому секвестръ сносился, а для ревизіи книгъ назначалась коммиссія, которая должна была вычеркнуть изъ нихъ все то, что было несогласно съ ученіемъ римской церкви. Коммиссія приступила къ дѣлу въ 1730 г. и въ продолженіи своей двухлѣтней дѣятельности не мало уничтожила церковно-богослужебныхъ книгъ. Конечно, ни коммиссія, ни строгія предписанія ревностнаго уніата Аѳанасія Шептицкаго не могли подѣйствовать такъ, чтобы всѣ церковно-богослужебныя книги были отняты у всѣхъ церквей по всей епархіи и отданы коммиссіи. Многіе приходы, несомнѣнно, прятали православныя книги во время грозы, а, по миновеніи ея, вытаскивали ихъ изъ-подъ спуда и отправляли по нимъ богослуженіе по прежнему.

Прилагаемый ниже списокъ церковно-богослужебныхъ книгъ, напечатанныхъ въ братской типографіи, наглядно говоритъ о за-

[1]) До Замостскаго собора (1720) уніаты употребляли тѣ же книги, что и православные, съ собора начинаются измѣненія и искаженія въ составѣ уніатской богослужебной практики и приближаютъ ее къ обрядамъ и обычаямъ церкви латинской.

мѣчательно-плодотворной дѣятельности братства на поприщѣ религіозно-просвѣтительномъ въ духѣ православной вѣры и русской народности.

1. Αδελφότης. Грамматіка доброглаголиваго еллинословенскаго языка [1]), въ 8°, 1591 г., въ колич. 500(?) экз. Цѣна 24 гр. [2]).

2. Акаѳистки съ Молитвами, въ 12°, 1681 г., въ колич. 1000 [3]) экз. Цѣна 2 зл. 10 гр. [4]).

3. Акаѳисты, въ 4°, 1661(?) г., въ колич. 600(?) экз. Цѣна 6 зл. [5]).

4. Акаѳисты, въ 4°, 1698—1699 г. [6]), въ колич. 600(?) экз. Цѣна 6 зл. 15 гр. [7]).

5. Анамнисис албо припоминаня, въ л , 1695 г. [8]).

6. Анѳологіон=Трѵфологъ, въ л., 1600 г. [9]), въ колич. 600(?) экз.

7. Тоже, 1+1+521 лл., въ л., 1632 г. [10]), въ колич. 600(?) экз.

8. Тоже, 1+3+4+637 лл., въ л., 1638 г. [11]), въ колич. 600(?) экз.

---

[1]) Петрушевичъ, Хронологическая роспись русско-славянскихъ книгъ, напечатанныхъ въ г. Львовѣ. Львовъ, 1884. № 6; Каратаевъ, Описаніе славяно-русскихъ книгъ, т. I, Спб. 1883 г., № 125; Ундольскій, Очеркъ славяно-русской библіографіи, Москва 1871, № 109; Максимовичъ, Временникъ Им. Москов. Общ. за 1849 г., кн. IV, Книжная старина южно-русская, № 1.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 369.

[3]) Тамъ же, т. XII, стр. 381.

[4]) Тамъ же, стр. 185; Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 1, 2, 6 об., 20; № 1020, стр. 54, 55, 56.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, въ какомъ именно году были напечатаны, мы не знаемъ.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407—408; Петрушевичъ, № 121; Ундольскій, № 1258; Максимовичъ, № 69.

[7]) Ставропигіальный архивъ, № 1020; стр. 54, 56, 85.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XII, стр. 470—511; Петрушевичъ, № 118.

[9]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 21.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121; Zubrycki, O drukarniach rusko-słowianskich, стр. 21; Петрушевичъ, № 27; Ундольскій, № 358; Каратаевъ, Описаніе славяно-русскихъ книгъ. Спб. 1883, № 387; Максимовичъ, № 16.

[11]) Петрушевичъ, № 34; Ундольскій, № 445; Каратаевъ, № 469; Максимовичъ, № 21.

9. Тоже, третее уже издадеся, 1+6+1+713 лл., въ л., 1643 г. [1]), въ колич. 1358 экз. [2]). Цѣна 18—20 зл. [3]).

10. Тоже, четвертое уже издадеся, 1+1+2+4+671+1 [4]) лл., въ л., 1651 [5]), въ колич. 600(?). Цѣна 18—20 зл. [6]).

11. Тоже, 1+2+5+8+671+1 лл., въ л., 1694 г. [7]), въ колич. 1496 [8]). Цѣна 70 зл. [9]).

---

[1]) „Напечатана бысть третицею уже, всеконечнѣ изслѣдованна, распространенна и исправленна съ еллинскими истинными изводы". (Анѳологіонъ, л. 712). Петрушевичъ, № 52; Ундольскій, № 542; Каратаевъ, № 558; Максимовичъ, № 28.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 154, 539.

[3]) Тамъ же, стр. 540, 541, 544.

[4]) Библіотека Кіев. Дух. Академіи, № BXIII4/91.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 551, 559; Петрушевичъ, № 62; Ундольскій, № 655; Каратаевъ, № 680; Максимовичъ, № 32.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 194, 551, 559. Съ 1662—1666 гг. продовали по 30 зл. (Тамъ же, стр. 222, 254). съ 1676—1687 гг.—по 50—63 зл. (Тамъ же, стр. 614), въ 1688 г.—по 100 зл. (Тамъ же, т. XII, стр. 186), въ 1690 г.—по 100 зл. (Тамъ же, т. XI, стр. 623); Львов. Ставроп. архивъ, № 1003, л. 2 об.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 262—263, 398—399; Петрушевичъ, № 116; Ундольскій, № 1151; Максимовичъ, № 64.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 262—263, 398 –399.

[9]) Ставропигіальный архивъ, № 1003 л. 7 об., 8, 11 въ секстернахъ № 1020, стр. 54, 55, 56, 57, 86; № 1022 (а), стр. 3, 6, 7, 9.

Мы не будемъ заниматься сравненіемъ приводимыхъ нами изданій, такъ какъ это дѣло не входитъ въ нашу задачу. Скажемъ только, что братство всячески старалось исправлять свои изданія, если къ этому находило достаточно основаній. Остановимъ наше вниманіе на изданіяхъ Анѳологіоновъ или Триѳологовъ 1632, 1638, 1643, 1651 и 1694 гг., чтобы показать хоть отчасти тѣ измѣненія, какія вносило братство въ свои изданія. Сличая изданіе 1632 г. съ 1638 г., мы находимъ большую разницу въ послѣднемъ. Такъ, въ Анѳологіонѣ 1638 г. находимъ вставки: л. 202 об. прологъ отъ житія св. Амвросія, л. 203—8 пѣснь, л. 204—4 пѣснь, л. 206—3 ирмосъ, лл. 206 об., 207, 208, 209—ины ирмосы, л. 256 об.—24 декабря страданіе св. мученицы Евгеніи и поученіе въ повечеріе Рождества Христова,—5 пѣснь, ирмосъ л. 298,—5 января страданіе свв. мучениковъ,—инъ тропаръ св. Іоанну Крестителю л. 330,—инъ кондакъ св. Клименту и Ксеніи л. 358...—двѣ пѣсни л. 386.....—тропаръ и кондакъ л. 407,—кондакъ на 20, 22 и 23

12. Апостолъ, въ л., 1645 г.(?) [1]), въ колич. 600(?) экз. Цѣна 9—11 зл. [1]).

13. Апостолъ, второе тупомъ издана, лл. 1+3+2+2+4+2+242, въ л., 1666 г. [2]), въ колич. 1240 экз. [3]). Цѣна 13 зл. [4]).

14. Тоже, въ л., 1685 г., [5]) въ колич. 600(?) экз. Цѣна 13—16 зл. [6]).

15. Тоже, лл. 1+2+2+2+4+1+245, въ л., 1696 [7]), въ колич. 993 экз. [8]). Цѣна 16 зл. [9]).

марта л. 411,—поученіе на празд. Благовѣщенія л. 413,—житіе св. Арсенія л. 444—445, перенесеніе мощей св. Николая л. 446—447, третье обрѣтеніе честныя главы Іоанна Крестителя л. 455,.... соборъ свв. слав. и всехвал. 12 апостоловъ л. 480 об.—481, положеніе чест. ризы Пр. Богородицы л. 486..... слово на преобр. соб. отъ Прокла л. 546—547,..... слово на преставленіе Пр. Богородицы 15 августа лл. 587—588 и т. п. и т. п...... Выпускаются псалмы въ изд. 1638 г. л. 259 об, 261, 262, кои напечатаны были въ изд. 1632 г. л. 232 об., 234 об., 236, 237; измѣняются кондаки святому гласъ 4-ый л. 295 об, л. 303 об. и 304, выбрасывается сѣдаленъ 24 февраля, выпускаются чтенія на 17, 20 января и 13 апрѣля, но указываются чтенія л. 340, л. 352 и многое другое. Сличая же изданіе Анѳологіона 1638 г. съ 1643 г., мы опять находимъ большую разницу, изданія же 1643, 1651 и 1694 гг. почти сходны. Разница ихъ самая незначительная.

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 546, подъ этимъ годомъ впервые упоминается, въ 1661 году продовали по 16 зл. (Тамъ же, стр. 222), а въ 1682 г. уменьшили и продовали по 14 зл. (Тамъ же, стр. 518).

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 485; Петрушевичъ, № 74; Ундольскій, № 242; Максимовичъ, № 36.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 485.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 202.

[5]) Ровинскій, Русскіе граверы и ихъ произведенія съ 1564 г. Москва 1870 г., стр. 19; Петрушевичъ, № 93.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 624, 626.

[7]) Тамъ же, стр. 272, 369, 403; Петрушевичъ, № 119; Ундольскій, № 1191, Максимовичъ, № 66.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 272, 369, 403; должно быть 1000, но вышло только 993 экз.

[9]) Львов. Ставропиг. архивъ, № 1020, стр. 54, 55, 56; № 1003, л. 13.

16. Тоже, 1+2+2+2+4+1+244, въ л., 1719 г. [1]), въ колич. 1200 экз. [2]). Цѣна 20 зл. [3]).

17. Богородичники, въ л., 1634 г. [4])

18. Букварь=(Грамматичка) языка словеньска, писаній чтенія учитеся хотящимъ въ полезное руководженіе, въ 8⁰, 1612 г. [5]) (?), въ колич. 600(?) экз.

19. Тоже, 32 л., въ 8⁰, 1662 г. [6]), въ колич. 650 экз. [6]). Цѣна 12 гр. [7]).

20. Тоже, 32 л., въ 8⁰, 1692 г. [8]), въ колич. 1987 экз. [9]). Цѣна 9 гр. [10]).

21. Тоже, 32 л., въ 8⁰, 1698 г. [11]), въ колич. 7000 экз. [11]). Цѣна 9 гр. [12])

22. Тоже, 32 л., въ 8⁰, 1701 г. [13]), въ колич. 6000 экз. [13]). Цѣна 9 гр. [14]).

23. Тоже, 32 л., въ 8⁰, 1710 г. [15]), въ колич. 6000 экз. [16]). Цѣна 9 гр. [17]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 428—429; Петрушевичъ, № 141.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 428—429.

[3]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 59, 60, 62, 63, 64.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

[5]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 19. Друкарь Памва Берында.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 354--355, т. XI, стр. 484. Друкарь Димитрій Кульчицкій.

[7]) Тамъ же, т. XII, стр. 356.

[8]) Тамъ же, т. XII, стр. 256, 260; Петрушевичъ, № 112; Ундольскій, № 1123; Максимовичъ, № 63.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 260.

[10]) Львов. Ставропигіальный архивъ, №№ 1003, 1009 и 1019.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407.

[12]) Львовскій Ставроп. архивъ, № 1003, л. 19, 20, 21.

[13]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 413, 378.

[14]) Львов. Ставропигіальный архивъ, № 1003.

[15]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420—421; Петрушевичъ, № 136 Ундольскій, № 1468.

[16]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420—421.

[17]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 37 об.

24. Тоже, 32 л., въ 8°, 1720 г. [1]), въ колич. 6000 экз. [2]). Цѣна 9 гр. [3]).

25. Тоже, 32 л., 8°, 1721 г., въ колич. 6000 экз. [3]). Цѣна 9 гр., 4 гр. [4]).

26. Воззваніе братства къ православнымъ о помощи на постройку церкви, школы и типографіи [5]), 1600 г., въ л., въ колич. 100(?) экз.

Волковичъ Іоанникій см. Розмышляне.

27. Вѣршѣ на Рождество Христово для утѣхи православнымъ христіанамъ, 18 лл., въ 4°, 1616 г. [6]), въ колич. 500(?) экз.

28. Вѣршѣ зъ трагедіи ХС. πάσχων Григорія Богослова..... въ 4°, 1630 г. [7]) въ колич. 500(?).

Грамматіка доброглаголиваго еллинословенскаго языка, 184 лл., въ 8°, 1591 г., въ колич. 500(?) экз. Цѣна 24 гр. [8]).

Грамматичка см. *Букварь*.

29. Окружная грамота Константинопольскаго патріарха Іереміи 1589 г. Кіевскому митрополиту Михаилу Рогозѣ, Литовско-русскимъ епископамъ, духовенству и мірянамъ, объ уничтоженіи обычаевъ приносить въ церковь мяса́ и пироги для освященія въ праздники Рождества Христова и св. Пасхи, также святить день Пятницы вмѣсто дня воскреснаго, и Соборная грамота о томъ же [9]), въ л., 1589—1590 и 1591 гг., въ колич. 100(?) экз.

---

[1]) Арх. Ю. З Р., ч. I, т. XII, стр. 431.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 66 об.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 431.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1030, стр. 2.

[5]) Петрушевичъ, хронологич. роспись, № 11; его же, Сводная галицко-русская лѣтопись съ 1600—1700 г., стр. 8—10; Голубевъ. Библіографич. замѣчанія, стр. 68—69.

[6]) Петрушевичъ, хронологич. роспись, № 21, Ундольскій, № 203; Каратаевъ, № 223; Максимовичъ № 11. Друкарь Памва Берында.

[7]) Петрушевичъ, № 23; Ундольскій, № 336; Каратаевъ, № 359; Максимовичъ, № 14.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 369.

[9]) Ак. З. Р., т. IV, № 22, стр. 29—31; Statutaria, № 17; Monumenta Confraternitatis, № 155; Zubrycki, O drukarniach, стр. 16; Каратаевъ, № 124; Чт. въ Об. Ист. и Др. Росс. за 1859 г., кн. Ш, матер. Славян. стр. 42; Ундольскій, № 107; Петрушевичъ, № 57.

30. *Евангеліе = Евангеліонъ*, лл. 1+3+3+5+412+3, въ л., 1636 г. [1]), въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14 зл. [1]).

31. Тоже, въ л., 1639 г. [2]), въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14 зл.

32. Тоже, лл. 1+3+3+5+412 [3]), опасно вторицею издадеся, въ л., 1644 г. [3]), въ колич. 1065 экз. [3]). Цѣна 14—15 зл. [4]).

33. Тоже, 12+412 [5]), третицею издадеся, въ л., 1670 г., въ колич. 1503 экз. [5]). Цѣна 20 зл. [6]).

34. Тоже, 12+412, въ л., около 1683 г. [7]), въ колич. 600(?) экз.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 133–134. Петрушевичъ, № 30; Ундольскій, № 404; Максимовичъ, № 18.

[2]) Петрушевичъ, № 39; приложеніе къ т. XXIV Записокъ Им. Академіи Наукъ, № 3, статья Головацкаго: Дополненіе къ очерку славянорусской библіографіи Ундольскаго, стр. 21, № 22; Каратаевъ, № 486.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151; Петрушевичъ, № 33; Ундольскій, № 545; Максимовичъ, № 29.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 543—544, 545—546, въ переплетѣ отъ 16½ до 18 зл., безъ переплета отъ 14—15½ зл., въ 1669 г. продавали въ переплетѣ по 24 зл. (Тамъ же, стр. 596), по 20 и 22. (Тамъ же, стр. 598).

[5]) Тамъ же, стр. 487, 1255 экз. безъ предисловія, а 248 экз. съ предисловіемъ; Петрушевичъ, № 82; Ундольскій, № 850; Максимовичъ, № 41.

[6]) Тамъ же, стр. 604—612.

[7]) Отецъ протоіерей Петрушевичъ полагаетъ, что братство издало это Евангеліе около 1683 г. Мы неможемъ согласиться съ глубокоуважаемымъ о. протоіереемъ потому, что если бы оно было издано въ этомъ году, то братство не преминуло бы объ этомъ упомянуть въ своей контрактовой записи, начинающейся съ 1680 года (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 379—437). Но что оно было напечатано, (пока не извѣстно въ какомъ году), въ этомъ мы убѣждаемся изъ ревизіи книгъ, произведенной въ 1687 г., гдѣ говорится: „№ 277 Ewangelyi w seksternach *5 edycyi dawney* oddaie się p. Korędowiczowi". *Пятая* едиція показываетъ, что до 1687 года было пять изданій Евангелія. Какія-же это? Достовѣрно знаемъ 1636 г. *первое*, 1644 г. *второе* и 1677 г. *третье* изданіе, а о 4-мъ и 5-мъ—мы ничего не знаемъ. Сколько намъ извѣстно до 1636 г. не было изданія Евангелія во Львовѣ. Быть можетъ, братство беретъ общій счетъ своихъ изданій Евангелія, о коихъ говорятъ Головацкій (1639 г.) и о. Петрушевичъ (около 1683 г.), въ такомъ случаѣ дѣйствительно выйдетъ *пять* изданій. Но почему одни изданія считаются, а другія—нѣтъ?

35. Тоже, 1+3+3+5+412, въ л., 1690 г., въ колич. 1500 экз. [1]). Цѣна 24 зл. [2]).

36. Тоже, 1+3+3+5+412, въ л., 1704 г., въ колич. 1200 экз. [3]). Цѣна 24 зл. [4]).

37. Тоже, 1+1+3+5+412, въ л., 1722 г. [5]), въ колич. 1200 экз. [5]). Цѣна 27 зл. [6]).

38. Евангеліе и Апостолы 1+125+11 лл., въ 12°, 1706 г., въ колич. 794 экз. [7]). Цѣна 2 зл. и 10 гр. [8]).

Евхологіонъ см. *Требникъ.*

39. Εὐωδία албо слодковонный дойзрѣлыхъ въ молодомъ вѣку... Арсенія Желиборскаго, еп. Львовскаго... духовныхъ цнотъ запахъ презъ Григорія Бутовича... дедикованый, лл. 10, въ 4°, 1642 г. [9]), въ колич. 200(?) экз.

Св. Іоаннъ Златоустъ см. О воспитаніи чадъ, лл. 4+40, въ 8°, 1609 г., въ колич. 200(?) экз.

Тоже. О священствѣ, лл. 29+448+12, въ 4°, 1614 г., въ колич. 200(?) экз.

40. Ирмологъ (Jermołoj), въ 4°, 1670 г., въ колич. 300 экз. [10]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 230—231, 389—390; Петрушевичъ, № 109; Ундольскій, № 1105; Максимовичъ, № 59.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 230, 231, 233, 234, 240, 241, 243, 249.

[3]) Тамъ же, стр. 299, 415—416.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 28, 31, 33; № 1024, стр. 2, 3, 4, 5.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 433; Петрушевичъ, № 144; Ундольскій, № 1403.

[6]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1030, стр. 2, 3, 4, 5.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 417—418; Петрушевичъ, № 132.

[8]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31, 34 об.

[9]) Петрушевичъ, № 51; Каратаевъ, № 533.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 262, 272.

41. Ирмолой новаго изданія, въ л., 1709 г., въ колич. 800 экз.[1]). Цѣна 15 зл.[2]).

42. Ирмолойчикъ, въ 12°, 1698 г.[3]), въ колич. 1200 экз. Цѣна 2 зл., 10 гр.[4]).

43. Катехизисъ въ 8°, 1643—1645 гг. (?)[5]).

Леітургіаріон см. Служебникъ Лтургій Божественныхъ.

44. Мелетій, патріархъ Александрійскій. О хрістіанъскомъ благочестіи къ іудеомъ отвѣтъ, лл. 58, въ 8°, 1593 г.[6]), въ колич. 200(?) экз.

45. Молитвенники[7]), въ 8°, 1683 г., въ колич. 2000 экз.[7]). Цѣна $1^1/_2$ зл.[8])

46. Молитвенички, въ 8°, 1696 г.[9]), въ колич. 988 экз.[9]). Цѣна 3 зл. 10 гр.[10]).

47. Тоже, „cum additione pozdrowien Pannie Przenaswiętszey per commemoracionem radoscij ziemnych y niebieskich“[11]), въ 8°, 1705 г., въ колич. 2000 экз.[11]). Цѣна $1^1/_2$ зл.[12]).

---

[1]) Тамъ же, т. XII, стр. 419—420; „nowey editiey, iako iest poprawiony teraz de novo, y przydatkiem co kolwiek w nim przylożono będzie“. Петрушевичъ, № 135; Ундольскій, № 1458; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1024, стр. 21, 22, 23, 24, Сопиковъ, Опытъ Россійской библіографіи, ч. I, № 419.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 35 об.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407—408.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

[5]) Подъ этимъ годомъ встрѣчаемъ упоминаніе о „Катехизисѣ“ *Львовскаго братскаго изданія.* Въ протоколахъ братскихъ читаемъ: „церковные книги, друкованые въ нашей друкарнѣ упросили продовати и отдали п. Стрелецкому“ между другими книгами и „Катехизисъ“ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 76). Не будетъ-ли это Катехизисъ Л. Зизанія?

[6]) Петрушевичъ, № 10; Каратаевъ, № 139; Ундольскій, № 116; Максимовичъ, № 4.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 365.

[8]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31 об., л. 33, 35 об.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 274, 405; Львовскій Ставроп. арх. № 1003, л. 7.

[10]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 7, 13 об., 30 об.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 417.

[12]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 30, 31 об.

48. Тоже, малые, въ 8°, 1716 г., въ колич. 1920 экз. [1]). Цѣна $1^1/_2$ зл. [2]).

49. Мѣсяцословъ, лл. 278, въ 4°, 1642 г., отдѣльно 294 экз., (дефект. 13 экз. [3]) а съ Часословами въ колич. 1105 экз. [3]). Цѣна 1 зл., 27 грош. и 2 зл. [4]).

50. Тоже, лл. 278, въ 4°, 1692 г., въ колич. 125 экз. [5]). Цѣна 1 зл., 27 грош. и 2 зл. [4]).

Оглашеніе церкве братской Львовской, см. Воззваніе братства.

51. Октоихъ, въ 4°, 1601 г. [6]), въ колич. 600(?) экз.

52. Тоже, лл. 1+1+3+348, въ л., 1630 г. [7]), въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14(?) зл.

53. Тоже, лл. 5+353, въ л., 1639 г. [8]), въ колич. 600(?) экз.

54. Тоже, лл. 3+350, третицею издадеся, въ л., 1644 г., въ колич. 1224 экз. [9]). Цѣна 14 зл. [10]).

55. Тоже, 1+3+350, съвершенѣ четвертое издадеся, въ л., 1686 г., въ колич. 1240 экз. [11]). Цѣна 24 зл. [12]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 424—425.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 54 об., 55.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XI, стр. 541—542.

[4]) Арх. Ю. З Р., ч. I, т. XI, стр. 542, 543, 545.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 395. Перепечатка Мѣсяцеслова, находящагося при Часословѣ 1642 г.

[6]) Петрушевичъ, № 12; Максимовичъ, № 5; Каратаевъ, № 166; Ундольскій, № 148.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105, 194; Библіотека Кіевской Дух. Академіи, № BXVI $^2/_{20}$; Петрушевичъ, № 24; Каратаевъ, № 357; Ундольскій, № 337; Максимовичъ, № 13. Типографъ Андрей Скольскій.

[8]) Петрушевичъ, № 38; Каратаевъ, № 494; Ундольскій, № 474; Максимовичъ, № 23.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151; Петрушевичъ, № 54; Каратаевъ, № 570; Ундольскій, № 546; Максимовичъ, № 30.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 547.

[11]) Тамъ же, т. XII, стр. 384—387; Петрушевичъ, № 94; Ундольскій, № 1031.

[12]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 620.

56. Тоже, 1+3+351, въ л., 1700 г., въ колич. 1200 экз. [1]). Цѣна 26 зл. [2]).

57. Тоже, 1+3+294, въ 4⁰, 1715 г. [3]), въ колич. 596 экз. [4]). Цѣна 8 зл. [5]).

58. О воспитаніи чадъ, лл. 4+40, въ 8⁰, 1609 г. [6]), въ колич. 500(?) экз.

59. О священствѣ, лл. 29+448+12, въ 4⁰, 1614 г. [7]), въ колич. 500(?) экз.

Орологіон см. Часословъ полуставный.

60. О таинахъ церковныхъ, въ 4⁰, 1640 г. [8]), въ колич. 500(?) экз.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 410; Петрушевичъ, № 125; Ундольскій, № 1282; Максимовичъ, № 70.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 22 об., 23 об.

[3]) Библіотека Кіевской Духовной Академіи, № BXVII 9/292; Петрушевичъ, № 138; Ундольскій, № 1545. „Книга сія Октоихъ .. Шестодникъ названая, въ кратцѣ, без вседневных пѣній... выдается: подлугъ исправленія церковного, на дни только воскресные—неделные, и съботнаго ради вечеръняго набожетства, частю тежъ, и для потребы молодых людей побожнаго ученія, нѣкоторыи знайдуются, ижъ для многих своих забавъ и трудностей не могутъ вседневнаго и великаго пѣніа церковнаго быти участниками, абы принаймнѣй тую отримавши книгу, по шестом дню кождаго тыждня, яко ку отпочненю отъ прац и забавъ временныхъ, седмого дня уволняючися духовне, отъ субботы зачинаючи вечерняа молитвы ку неделѣ, на божественная приготовася пѣнія.... воспоминаючи день велій свѣтлаго и преславнаго из мертвых воскресеніа Іс. Христа, Сына Божія... если иныхъ дней не можемо для слушных причинъ въ день еднакъ неделной Лѵтургіи Божественной бысмо слухали, и презъ тые гимны пѣній Божественныхъ, въ книзѣ сей описаных, чуйностію слухати приготовилися....." Предисловіе. (Библіотека Кјевской Дух. Академіи. № BXVII 9/292).

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XII, стр. 336, 424.

[5]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 52.

[6]) Петрушевичъ, № 16; Каратаевъ, № 199; Голубевъ, библіографич. замѣчанія, стр. 70.

[7]) Петрушевичъ, № 18; Каратаевъ, № 215; Ундольскій, № 693; Максимовичъ, № 8. Трудомъ іеромон. Пафнутія.

[8]) Петрушевичъ, № 40; Каратаевъ, № 505; Ундольскій, № 495; Максимовичъ, № 24.

61. Пасхалія при Псалтыри, въ 12°, 1705 г., въ количествѣ 2000 экз. [1]).

62. Плачъ албо Ляментъ по зестю зъ свѣта сего вѣчнои памяти годного Григорія Желиборскаго, лл. 8, въ 4°, 1615 г. [2]), въ колич. 300(?) экз.

63. Полуставцы, въ 4°, 1642 г., въ колич. 1105 экз. [3]). Цѣна 5 зл. [4]).

64. Тоже, въ 8°, 1670 г., въ колич. 1337 экз. [5]). Цѣна 7—10 зл. [6]).

65. Тоже, въ 8°, 1698 г. [7]), въ колич. 1500(?) экз. Цѣна 3 зл., 10 гр. [7]).

66. Тоже, въ 8°, 1701 г., въ колич. 1500 экз. [8]). Цѣна 3 зл., 10 гр. [9]).

67. Тоже, въ 12°, 1711 г., въ колич. 1996 экз. [10]). Цѣна 3 зл 10 гр. [11]).

68. Тоже, въ 8°, 1720 г. въ колич. 1195 экз. [12]). Цѣна 3 зл. 10 гр. [13]).

69. Посланіе Львовскаго епископа Гедеона Балабана отъ 8 ноября 1585 г. ко всѣмъ православ. христіанамъ относительно

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416—417.

[2]) Петрушевичъ, № 19; Каратаевъ, № 219; Ундольскій, № 195; Максимовичъ, № 10.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541; Петрушевичъ, № 50; Каратаевъ, № 549; Ундольскій, № 514; Максимовичъ, № 27.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542, 543.

[5]) Тамъ же, стр. 487.

[6]) Тамъ же, стр. 604—607.

[7]) Львов. Ставроп. арх. № 1003, л. 18.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 411—412.

[9]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003. л. 23, л. 27 об., л. 28, л. 32.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 319, 421; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 39.

[11]) Львов. Ставроп. архивъ, № 1003, л. 39.

[12]) Тамъ же, т. XII стр. 432, а должно быть 2000 экз.

[13]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 63 об., 64, 64 об.

помощи на покупку оставшейся типографіи Ивана Θеодорова, въ л., 1585 г. [1]), въ колич. 200(?) экз.

70. Тоже, отъ 1 и 20 мая, въ л., 1586 г. [2]), въ колич. 200(?) экз.

71. Окружное посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго и Галицкаго, къ православнымъ о доставленіи пособій Львовскому братству на возобновленіе сгорѣвшей церкви, постройки школы, типографіи и другихъ строеній, въ л., 1592 г. [3]), въ колич. 800(?) экз.

72. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матеріальной помощи, въ л., 1608 г. [4]), въ колич. 800(?) экз.

73. Проскомедія, въ 4°, 1699 г. [5]), въ колич. 600 экз. [5]). Цѣна 10 гр. [6]).

74. Поученіе новосвященному іерееви, егда епископъ отпущаетъ къ престолу его отъ себе: подасть свитокъ сей. И о тайнахъ въ посполитости церковныхъ [7]), лл. 25, въ 4°, 1642 г., въ колич. 500(?) экз.

75. Просфонима, привѣтъ Михаилу Рогозѣ, митрополиту Кіевскому и Галицкому, стихами и прозою на славянскомъ и греческомъ языкахъ, лл. 6, въ 4°, 1591 г. [8]), въ колич. 300(?) экз.

---

[1]) Петрушевичъ, № 3; Zubrycki, O drukarniach, стр. 14.

[2]) Петрушевичъ, № 4, Временникъ Ставропигійскій за 1884 г., стр. 144—146; Zubrycki, O drukarniach, стр. 14, 61—63.

[3]) Ак. З. Р., т. IV, № 32, Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 113; Zubrycki, Rys do historyi narodu Ruskiego i hierarchii cerkiewney, Lwow, 1857, прибавленіе; Петрушевичъ, № 9.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 526—529. Теперь хранится въ Кіевскомъ Центральномъ архивѣ.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 373, 409.

[6]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

[7]) Петрушевичъ, № 46; Каратаевъ, № 548; Ундольскій, № 515; Голубевъ, Петръ Могила, т. II, приложенія, № 57, стр. 206—232.

[8]) Петрушевичъ, № 8; Каратаевъ, № 122; Ундольскій, № 110; Максимовичъ, № 2; Русская Истор. Библіотека, т. XIX.

76. Псалтырь, 1+500 стр., въ 4°, 1608 г., въ колич. 500 экз. [1]). Цѣна 20 грош. [2]).

77. Тоже, въ 4°, 500 стр., 1615 г., въ колич. 1000(?) экз. [3]).

78. Тоже, такъ называемая Кирилловская, въ 4°, 1622 г. [4]), въ колич. 1000(?) экз. Цѣна 3 зл., 13 гр. и 4 зл. [5]).

79. Тоже, въ 4°, 1634 г. [6]), въ колич. 1000(?) экз.

80. Тоже, лл. 4+243, въ 4°, 1637 г. [7]), въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 3—4 зл. [8]).

81. Тоже, лл. 5+254, *шестое* изданіе, въ 4°, 1665 г., въ колич. 1417 экз. [9]). Цѣна 4 зл. [10]).

82. Тоже, безъ молитвъ, въ 4°, 1668 г., въ колич. 1500 экз. [11]). Цѣна 4 зл. [12]).

---

[1]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 18; Петрушевичъ, № 14; Каратаевъ, № 192; Максимовичъ, № 7; Ундольскій, № 173.

[2]) Арх. Ю. З Р., ч. I, т. XI, стр. 75, 76.

[3]) Петрушевичъ, № 20; Каратаевъ, № 222; Ундольскій, № 196; Максимовичъ, № 91.

[4]) Петрушевичъ, № 22; Максимовичъ, № 12; Ундольскій, № 250. Было, кажется, еще изданіе Псалтырки 1608—1611 гг. въ 12°.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч I, т. XI, стр. 368, 369; 4 зл. въ переплетѣ.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20; Петрушевичъ, № 28; Каратаевъ, № 413; Ундольскій, № 381; Максимовичъ, № 17.

[7]) Петрушевичъ, № 32; Каратаевъ, № 453; Ундольскій, № 432.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 194, 222, а „въ секстернахъ“ по 2 зл., увязованые по зл. 2, гр. 20. (Тамъ же, стр. 545), и по зл. 2, гр. 13½ и зл. 2, гр. 10. (Тамъ же, стр. 547).

[9]) Тамъ же, стр. 239, 244, 594; заказано было напечатать 1300 экз., но типографъ тайно напечаталъ для себя 117 экз., которые братство отняло. (Тамъ же, стр. 239), Петрушевичъ, № 72; Ундольскій, № 805; Максимовичъ, № 35.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 254.

[11]) Тамъ же, стр. 487.

[12]) Тамъ же, стр. 595.

83. Тоже, славян. буквами на румынскомъ языкѣ, въ 4°, 1671 г., въ колич. 500(?) экз. [1]).

84. Тоже, въ 4°, 1679—80 гг., въ колич. 1987 экз. [2]). Цѣна 2 зл., 21 гр. [3]).

85. Тоже, лл. 204+49, въ 12°, 1687 г., въ колич. 1260 экз. [4]). Цѣна 2 зл., 2 зл. и 10 гр. [5]).

86. Тоже, въ 4°, 1692 г., въ колич. 1494 экз. [6]). Цѣна 3 зл. [7]).

87. Тоже, въ 4°, 1697 г., въ колич. 1000 экз. [8]). Цѣна 3 зл. [9]).

88. Тоже, въ 4°, 1699 г., въ колич. 1200 экз. [10]). Цѣна 3 зл. [11]).

89. Тоже, въ 4°, 1702 г., въ колич. 994 экз. [12]). Цѣна 3 зл. [13]).

90. Тоже, въ 12°, 1704—1705 гг., въ колич. 2000 экз. [14]). Цѣна 70 грош. [15]).

---

[1]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 27; Петрушевичъ, № 87.

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 363—364.

[3]) Тамъ же, т. XII, стр. 185—186.

[4]) Тамъ же, т. XI, стр. 621. Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29; Максимовичъ, № 51; Петрушевичъ, № 96; Ундольскій, № 1060.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 184, 186; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 259—260; Петрушевичъ, № 114; Ундольскій, № 1125; Максимовичъ, № 62.

[7]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 5, л. 6 об.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 279—280, 406.

[9]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 19.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 409; Петрушевичъ, № 122; Ундольскій, № 1257; Максимовичъ, № 67.

[11]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003; л. 20.

[12]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 377—378. Братство заказывало 800 экз. (Тамъ же, стр. 414—415 „według exemplarza starego, przydawszy potrzebne z Uniowskiey psałtery“. У о. Петрушевича (№ 128), Ундольскаго (№ 1334) и у Максимовича (№ 73) настоящая Псалтырь помѣщена подъ 1703 г. Едва-ли это вѣрно?

[13]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 27, 28, 29, 30.

[14]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416; Zubrycki, O drukarniach, стр. 28; Петрушевичъ, № 131; Максимовичъ, № 74; Ундольскій, № 1378. Заказано было 1500 экз., а доставлено 2000 (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416).

[15]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29.

91. Тоже, лл. 2+252, въ 4°, 1707—8 гг., въ колич. 1200 экз.[1]). Цѣна 4 зл.[2]).

92. Тоже, въ 4°, 1715 г., въ колич. 1497 экз.[3]). Цѣна 4 зл.[4]).

93. Тоже, въ 4°, 1722 г., въ колич. 1990 экз.[5]). Цѣна 5 зл. 20 гр.[6]).

94. Размышляне о муцѣ Христа Спасителя нашего при тымъ веселая радость зъ тріумфалного Его воскресенія: вѣршами написаны презъ многогрѣшного инока Іоанникіа Волковича, 31 л., въ 4°, 1631 г.[7]), въ колич. 300(?) экз.

95. Служебникъ (Леітургіаріонъ), лл. 8+241, въ 4°, 1637 г.[8]), въ колич. 1200(?) экз. Цѣна $3^1/_2$—4 зл.[9]).

96. Тоже, 4+335+57, въ 4°, 1666 г., въ колич. 1289 экз.[10]). Цѣна 8 зл.[11]).

97. Тоже, 228+42, въ л., 1680 г., въ колич. 825 экз.[12]). Цѣна 8 зл.[13]).

98. Тоже, лл. 4+350+60+3, въ 4°, 1681 г.[14]), въ колич. 500(?) экз. Цѣна 8(?) зл.

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 418—419; Петрушевичъ, № 134; Ундольскій № 1434.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 34, 35.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 333, 423—424.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 52 об., 53.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 434—435, а должно быть 2000; Петрушевичъ, № 143; Ундольскій, № 1640; Максимовичъ, № 78.

[6]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 73 об.

[7]) Петрушевичъ, № 26; Каратаевъ, № 378; Ундольскій, № 354; Максимовичъ, № 15.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 545; Петрушевичъ, № 31; Каратаевъ, № 452; Ундольскій, № 431.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 545.

[10]) Тамъ же, стр. 249, 485—486. Петрушевичъ, № 75; Ундольскій, № 816, Максимовичъ, № 37.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 254, 256, 595, 596.

[12]) Тамъ же, стр. 364, 379, заказано было 800 экз.; Петрушевичъ, № 89; Ундольскій, № 958; Максимовичъ, № 48.

[13]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 611, 612, 614, 620, 623.

[14]) Петрушевичъ, № 90; Ундольскій, № 979.

99. Тоже, третое тупомъ издадеся, лл. 1+3+228+43, въ л., 1691 г., въ колич. 1500 экз. [1]). Цѣна 10 зл. [2]).

100. Тоже, четвертее тупом издадеся, лл. 1+3+350+60+3, въ 4°, 1702 г., въ колич. 990 экз. [3]). Цѣпа 10 зл. [4]).

101. Тоже, лл. 4+288+43+1, въ л., 1712 г., въ колич. 997 экз. [5]). Цѣна 12 зл. [6]).

102(?). Требникъ (Евхологіонъ), въ 4°, 1637 г. [7]).

103. Тоже, въ 4°, 1668 г., въ колич. 1200 экз. [8]). Цѣна 9 зл. 20 гр. [9]).

104. Тоже, второе издадеся, лл. 1+3+12+429+13, въ 4°, 1682 г., въ колич. 1000 экз. [10]). Цѣна 10 зл. [11]).

105. Тоже, въ 4°, 1688 г. [12]). Цѣна 10 зл.

106. Тоже, въ 4°, 1695 г., въ колич. 1491 экз. [13]). Цѣна 12 зл. [14]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 233, 235, 236, 240, 241, 242, 243—244, 392—394 и т. XI, стр. 632; Петрушевичъ, № 111; Ундольскій, № 1115; Максимовичъ, № 60.

[2]) Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XI, стр. 630.

[3]) Тамъ же, стр. 377, 413, должно быть 1000 экз.; Петрушевичъ, № 127, Ундольскій, № 1322; Максимовичъ, № 72.

[4]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 26.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 319, 324, 421—422, должно быть 1000 экз., Петрушевичъ, № 137; Ундольскій, № 1500; Максимовичъ, № 75.

[6]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л 41 об.

[7]) Петрушевичъ, № 33; Максимовичъ, № 20; Каратаевъ, № 451; Ундольскій, № 436.

[8]) Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XI, стр. 486; Петрушевичъ, № 78; Максимовичъ, № 39; Ундольскій, № 828.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 614.

[10]) Тамъ же, т. XII, стр. 364—365, 381—382; Петрушевичъ, № 91; Ундольскій, 992; Максиповичъ, № 49.

[11]) Арх. Ю. З. Р, ч I, т XI, стр. 623, 625, 630, 630, 634.

[12]) Петрушевичъ, № 102; Максимовичъ, № 58; Ундольскій, № 1075.

[13]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 257, 265, 399—400, должно быть 1500 экз; Петрушевичъ, № 117; Максимовичъ, № 65; Ундольскій, № 1178.

[14]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 13 об., л. 17.

107. Тоже, лл. 1+2+286+15, въ 8°, 1697 г., въ колич. 600 экз. [1]). Цѣна 4 зл., 15 гр. [2]).

108. Тоже, лл. 1+2+286+15, въ 8°, 1698 г. [3]), въ колич. 1200 экз. Цѣна 4 зл., 15 гр. [2]).

109. Тоже, лл. 16+429+13, въ 4°, 1719 г., въ колич. 1200 экз. [4]). Цѣна 15 зл. [5]).

110. Тоже, лл. 1+2+286+15+44, въ 8°, 1720 г. [6]), въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 15 зл. [5]).

Трѵфологіонъ см. Анѳологіонъ.

111. Тріодь Постная, въ л., 1645 г., въ колич. 600(?) экз. Цѣна 13—20 зл. [7]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 406—407. Библіотека Кіево-Печерской Лавры.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 18 об.

[3]) Библіотека Кіево-Печерской Лавры.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 429—430; Петрушевичъ, № 140; Ундольскій, № 1593.

[5]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 62.

[6]) Петрушевичъ, № 142; Ундольскій, № 1617.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 182, 203, 202, 204, 212, 222, 226, 545, 547, 559, 562. Намъ кажется, что въ этомъ году была напечатана впервые Тріодь Постная. О ней братство вело переговоры съ Слезкою еще въ 1641 г. (Тамъ же, стр. 140—141), но не сошлись въ цѣнѣ. Въ 1645 г. 22 іюня, во время элекціи, братство упросило Андрея Стрѣлецкаго продавать книги, *напечатанныя въ братской типографіи*, но здѣсь еще о Тріоди Постной не упоминается. (Тамъ же, стр. 154), только 30 іюня того же года о ней ведется рѣчь. Значитъ она вышла изъ типографіи въ 1645 году между 22—30 іюня (Тамъ же, стр. 145, 545), и поступила немедленно въ продажу. О ней упоминается въ 1645 (тамъ же, стр. 545), 1649 г. (стр. 547), 1654 (стр. 559), 1656 (стр. 182, 562). 1657 (стр. 203, 204), 1659 (стр. 212), 1661 (стр. 222) и 1662 г.г. (стр. 226, 227).

112. Тоже, лл. 1+2+1+436, въ л., 1664 г., въ колич. 914 экз. [1]). Цѣна 18 зл. [2]).

113. Тоже, въ л., 1688 г., въ колич. 1250 экз. [3]). Цѣна 26—28 зл. [4]).

114. Тоже, 4+436 лл., въ л. 1699 г. [5]), въ колич. 1200(?) экз Цѣна 28 зл. [6]).

115. Тоже, 4+436 лл., въ л., 1717 г. [7]), въ колич. 1200 экз. [8]. Цѣна 32 зл. [9]).

116. Тріодь Цвѣтная, *первое* (издадеся), 1+1+3+2+431 лл." въ л., 1663 г., въ колич. 860 экз. [10]). Цѣна 20—22 зл. [11]).

117. Тоже, 1 + 3 + 2 + 439 + 1 лл., второе издадеся, въ л., 1688 г., въ колич. 1260 экз. [12]). Цѣпа 26 зл. [13]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243, 484, 588; Петрушевичъ, № 66, 68; Ундольскій, № 797, 799; Максимовичъ, № 33. Не могло такъ случиться, что подрядъ два года выходила Тріодь Постная, начата она была печатаньемъ въ 1663, а окончена въ 1664 г. Если-бы было иначе, то братство не преминуло бы сказать. Вотъ что братство говоритъ объ изданіи настоящей кн.: „Сію Тріодь Постную тупомъ изъобразити и свѣту подати уважилисмо, абы яко от нѣякагo источника чашу трудолюбную приснотекущую, сладостми церковными, отъ которых пѣнія медоточныя истекаютъ и сердца вѣрныхъ напаяютъ. Тоею чашею душа жаждущихъ и правыхъ любящая сердцемъ упокоити и увеселити".

[2]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 244, 588.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184, 186, 188, 190, 192, 193, 200—201, 388, Петрушевичъ № 101, Ундольскій, № 1062; Максимовичъ, № 53.

[4]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 202, 231; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, стр. 2.

[5]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 28, Петрушевичъ, № 120; Ундольскій, № 1256; Максимовичъ, № 68.

[6]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 22.

[7]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 31; Петрушевичъ, № 139; Ундольскій, № 1577; Максимовичъ, № 76.

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 426.

[9]) Львовскій Ставропиг. архивъ, № 1003, л. 58 об.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 356—358, 484, 577, заказано было 800 экз; Петрушевичъ, № 67; Ундольскій, № 796; Максимовичъ, № 34.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 587, 595, въ складѣ продовали по 17 зл. и 20 гр. (596).

[12]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 178, 179—180, 383—387; Петрушевичъ, № 100; Ундольскій, № 1061; Максимовичъ, № 54.

[13]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т XII, стр. 182, 184, 185, 189.

118. Тоже, 1+3+2+431+1 лл., въ л., 1701 г. [1]), въ колич. 1200 экз. Цѣна 28 зл. [2]).

119. Тоже, въ л., 1714 г., въ колич. 1197 экз. [3]). Цѣна 31 зл. [4]).

120. *Уставъ Молитвъ = Молитвословъ*, 11+696+12 лл., въ 16⁰, 1670 г. [5]).

121. Часословъ, въ 4⁰ 1608 г., въ колич. 500 экз. [6]). Цѣна 20 гр. [7]).

122. Часословъ полуставный, лл. 1+2+276+Мѣсяцословъ лл. 278, въ 4⁰, 1642 г., въ колич. 1105 экз. [8]). Цѣна $4^{1}/_{2}$—5 зл. [9]).

123. Тоже, въ 4⁰, 1668—1670 гг., въ колич. 1337 экз. [10]). Цѣна 7—9 зл. [11]).

124. Часословъ, въ 4⁰, 1689 г. [12]), въ колич. 1527 экз. [13]). Цѣна 7 зл. [14]).

125. Часословъ съ Мѣсяцесловомъ, 1+5+2+276+278 лл., въ 4⁰, 1692 г., въ колич. 1200 экз. [15]). Цѣна 8 зл. [16]).

---

[1]) Библіотека Кіевской Дух. Академіи, № BXV 1/3. Въ концѣ книги съ 424—431 л. погинація перепутана.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 23 об., л. 26.

[3]) Арх. Ю. З. Р, ч. I, т. XII, стр. 334, 422—423, должно быть 1200 экз.

[4]) Львовскій Ставропигіаляный архивъ, № 1003, л. 50, 51.

[5]) Румянцевскій Музей, № 378; Петрушевичъ, № 84; Ундольскій, № 851; Максимовичъ, № 43.

[6]) Zubrycki, O drukarniach, стр. 18; Петрушевичъ, № 13; Каратаевъ, № 191; Ундольскій, № 172; Максимовичъ, № 6.

[7]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75, а въ 1626 году уже продавали по 2 зл. и 20 грош. (Тамъ же, стр. 368).

[8]) Тамъ же, стр. 541—542; Петрушевичъ, № 50; Каратаевъ, № 549; Ундольскій, № 514; Максимовичъ, № 27. Типографъ Андрей Скольскій.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542—545, 547, 553, 559, 582.

[10]) Тамъ же, стр. 487; Петрушевичъ. № 79; Ундольскій, № 829; Максимовичъ, № 38.

[11]) Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XI, стр. 604—605 переплетеные.

[12]) Петрушевичъ, № 107; Ундольскій, № 1100.

[13]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184.

[14]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 625.

[15]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 244, 245, 252, 365, 394—396; Петрушевичъ, № 113; Ундольскій, № 1124; Максимовичъ, № 61.

[16]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 5 об.

126. Часословъ малый=Часовнички, въ 8°, 1662 г., въ колич. 650 экз. [1]). Цѣна 24 гр. [2]).

127. Тоже, въ 8°, 1664—1665 гг., въ колич. 1275 экз. [3]). Цѣна 24(?) гр.

128. Тоже, въ 8°, 1669 г., въ колич. 1550 экз. [4]). Цѣна 1 зл. [5]).

129. Тоже, въ 8°, 1677 г., въ колич. 1990 экз. [6]). Цѣна 1 зл. [7]).

130. Часословецъ, въ 8°, 1688 г., въ колич. 1527 экз. [8]). Цѣна 1 зл. [9]).

131. Часословецъ малый, въ 8°, 1696 г., въ колич. 1492 экз. [10]). Цѣна 1 зл. 13 гр. [11]).

132. Тоже, въ 8°, 1701 г., въ колич. 2000 экз. [12]). Цѣна 1 зл. 23 гр. [13]).

133. Тоже, въ 8°, 1704 г., въ колич. 1290 экз. [14]). Цѣна 1 зл. 23 гр. [15]).

---

[1]) Арх Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 354 — 355. Типографъ Димитрій Кульчицкій.

[2]) Тамъ же, стр. 356, въ „секстернахъ".

[3]) Тамъ же, т. XI, стр. 225, 484.

[4]) Тамъ же, стр. 265, 487; Петрушевичъ, № 81; Ундольскій, № 843; Максимовичъ, № 40.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 583, а въ переплетѣ по 1 зл. и 6 грош. (Тамъ же, стр 596).

[6]) Тамъ же, стр. 608, 615 и т. XII, стр. 363.

[7]) Тамъ же, т. XI. стр. 614.

[8]) Тамъ же, т. XII, стр. 184; Петрушевичъ, № 104; Ундольскій, № 1076; Максимовичъ, № 55.

[9]) Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XII, стр. 186.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 405, должно быть 1500 экз., 271, 369, 372, 376.

[11]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 6 об.

[12]) Арх. Ю. З. Р , ч. I, т. XII, стр. 412—413.

[13]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 23 об., 24, 26.

[14]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 415—416.

[15]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 28 об., 29, 30 об , 32 об., 33, 34.

134. Тоже, въ 8°, 1710 г, въ колич. 3000 экз. [1]). Цѣна 1 зл. 23 гр. [2]).

135. Тоже, въ 8°, 1719 г., въ колич. 2985 экз. [3]). Цѣна 1 зл. 23 гр. [4]).

136. Шестодневникъ, въ 4°, 1670 г., въ колич. 812 экз. [5]). Цѣна 7 зл. [6]).

137. Тоже, въ 4°, 1689 г., въ колич. 1030 экз. [7]). Цѣна 7 зл. [8]).

138. Тоже [9]), въ 4°, 1715 г., въ колич. 596 экз. [10]). Цѣна 8 зл. [11]).

Ярмолой см. Ирмологъ.

Ярмолайчикъ см. Ирмолойчикъ.

Такимъ образомъ Львовское братство въ періодъ своей дѣятельности въ лонѣ православной церкви выпустило изъ своей типографіи громадное количество экземпляровъ книгъ, превышающее 160,000, при чемъ большинство ихъ было содержанія богослужебнаго и религіозно-нравственнаго [12]).

---

[1]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420.

[2]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 37 об., 38.

[3]) Арх. Ю. З. Р., ч I, т XII, стр. 429.

[4]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 59 об., 62.

[5]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 262, 272, 487; Петрушевичъ, № 83; Ундольскій, № 859; Максимовичъ, № 42.

[6]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 614.

[7]) Тамъ же, т. XII, стр. 194, 195, 198, 199, 388—389; Петрушевичъ, № 108; Ундольскій, № 1103; Максимовичъ полагаетъ, что былъ въ 1688, едва-ли?

[8]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, въ переплетѣ по 8 зл. (Тамъ же, стр. 625).

[9]) Вѣроятно тоже, что Октоихъ подъ 1715 годомъ.

[10]) Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 336, 424.

[11]) Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 52.

[12]) Съ 1585 по 1722 гг. братство наше выпустило въ свѣтъ церковно-богослужебныхъ книгъ 123757, грамматикъ 500, букварей 34237 и много другихъ книгъ, всего 160,000 экземпляровъ.

Богатство христіанской идеи, лежащей въ основѣ западно-русскихъ братствъ, просвѣтительный и гуманно-нравственный характеръ ихъ дѣятельности, направленный на защиту православной вѣры и русской народности, все это стяжало имъ, по выраженію одного ревнителя православія, „славу вѣками не стираемую“ [1]). Въ ряду-же этихъ братствъ первенствующее мѣсто принадлежитъ нашему братству Львовскому. Оно было *старѣйшимъ* и *первымъ* между всѣми православными братствами. Послѣднія должны были сообразоваться съ постановленіями своего старѣйшаго брата и подчиняться его требованіямъ. Такъ смотрѣли на Львовское братство восточные патріархи, щедро надѣлявшіе его правами; такъ было и на самомъ дѣлѣ, по крайней мѣрѣ, въ годы его расцвѣта.

Львовское братство въ концѣ XVI столѣтія, въ виду усилившейся пропаганды католицизма и вообще иновѣрія, будучи реформировано сообразно съ потребностями времени, сосредоточивало въ своихъ рукахъ дѣятельность *религіозную*, *просвѣтительную*, *благотворительную* и *миссіонерскую*. Важнѣйшія дѣянія въ западно-русской церкви, направляемыя къ охраненію православія и русской народности отъ посягательствъ на нихъ католицизма, совершались при самомъ живомъ участіи въ нихъ Львовскихъ братчиковъ, обнаруживавшихъ при этомъ необычайную энергію и нещадившихъ при защитѣ праотцовской вѣры матеріальныхъ средствъ. Обновленный Львовскій братскій уставъ, построенный на началахъ христіанскихъ (жить по евангельски, по ученію и правиламъ святоотеческимъ, примѣромъ личной жизни побуждать другихъ къ самоусовершенствованію) служилъ образцомъ для другихъ братствъ. Львовская братская школа долгое время была свѣточемъ для всей Западной Руси и даже другихъ единовѣрныхъ странъ (Молдаво-Валахіи), снабжая научными силами нововозникавшія учебныя заведенія. Братская типографія неустанно

---

[1]) Выраженіе Гервасія, епископа Переяславскаго (Арх. Ю.-З. Р., ч. I, т. Ш, стр. 250).

работала, удовлетворяя разнообразнымъ потребностямъ — и богослуженія и религіозно-нравственнаго чувства, и школьнаго обученія и вообще просвѣщенія въ духѣ православія. Организованыя благотворительныя заведенія—больницы, пріюты, богадѣльни, странноприимные дома братства, представляли прекрасное поле для вкорененія и воспитанія въ обществѣ наклонности къ милосердію и служенію страждущему человѣчеству, и дѣлали братство окомъ слѣпыхъ, ногою хромыхъ, покровомъ живыхъ, молитвою за умершихъ. Заботы Львовскаго братства объ устройствѣ и украшеніи храма, о чинномъ отправленіи священно-служителями богослуженія, о гармоническомъ „спѣваніи", живой церковной проповѣди—были дѣйствительнымъ средствомъ „для помноженія хвалы Божія". Представляя съ себя строго дисциплированную семью, крѣпкую внутренними связями христіанской любви и единомыслія, братство примѣрами личной жизни своихъ членовъ возбуждало и другихъ къ самоусовершенствованію,—являлось учрежденіемъ воспитательнымъ для христіанской личности.

Таковы предъ усторіею заслуги Львовскаго Ставропигіальнаго братства для православной церкви и русскаго общества. Мы начертали ихъ рукою слабою. Но къ своему голосу мы присоединили свидѣтельства того времени: снабдили свое изслѣдованіе многочисленными документами [1]). Послѣднее обстоятельство при всѣхъ несовершенствахъ нашего труда, надѣемся, служитъ достаточнымъ оправданіемъ для появленія его въ свѣтъ.

А. Крыловскій.

---

[1]) На бóльшую часть ихъ мы ссылаемся. Нѣкоторые изъ нихъ, хотя и не имѣютъ прямого отношенія къ предмету нашего изслѣдованія, но характеризуютъ то время съ религіозно-нравственной стороны и, безъ сомнѣнія, будущими изслѣдователями судебъ западно-русской церкви будутъ использованы.

Протоколы Львовскаго Ставропигіальнаго Братства.

1. Списокъ лицъ, вступившихъ въ члены Львовскаго Ставропигіальнаго братства 1586, 1590, 1591, 1597, 1600, 1601, 1609 годахъ.

Терминалъ [1]) реистра до братства вступуючих з даткомъ в року ҂ахч при елекции в недѣлю в Ѳомину:

Алексей Малечки, Ѳома Іоанович Бабичъ, Димитрие Красовскій, Дорофей Омилиянович—гр. лі, Костантин Корнѣактъ, Іоанн Красовскій—гр. лі, Лука Григорович Губа, Манолисъ Арфанисъ Маринетосъ, Юрей Козмич Рогатинец—гр. лі, Іоанн Козмич Рогатинец—гр. лі, Іоан Зѣнькович—гр. лі, Іоанн Бруханъский, Яней Афендиковичъ, Манолисъ Мадзапета, Лука Василевичъ—гр. лі, Феодор Іоанов Драбикъ—грош. лі, Касиянъ Сахновичъ—грош. лі, Николае Лукашевичъ—грош. лі, Іоанн Іоаннович Еросъ—грош. лі, Прокопие Ѳеодоровичъ—грош. лі, Іосиф Устияновичъ, Еѵстафей Михаиловичъ, Ѳеодор Матѳеевичъ, Максим Кравец, Андрей Козмичъ Подвоевож—грош. лі, Іоанн Іоановичъ Пятниц(кій)—грош. ӏг, Іоанн Андреевичъ, Матѳей Бабичъ, Гавріилъ Дороѳеевичъ [2]), Михайло Семионович Добранс(кій)—грош. лі, Алексей Григориевичъ (изъ) Вел(икихъ) Лук—грош. ӏѳ, Исаия Ѳтомич, Григорій Стефановичъ, Андрей Димитриев Бѣлдага—грош. лі, Михайло Серво, Антоний Катакало, Андриян Дамило, Есифъ Онофриевичъ Спотурто, Гри-

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ: „Терминалъ вступуючих до братства".

[2]) Въ подлиникѣ зачеркнутъ по опредѣленію братства см. приложеніе стр. 62—63.

горий Стефановичъ, Василий Стефановичъ—грош. н҃і, Павелъ Михаиловичъ куш(ниръ)—грош. н҃і, Александер Стефанович сафиян(никъ)—(зол.) ѕ҃, грош. н҃і, Филипъ Феодоров(ичъ) маляр—грош. н҃і, Іоаннъ Василевич Бѣлдага—гр. н҃і, Лукиянъ Василевичъ Войтовъ—грош. н҃і, Василий Олексеевичъ Другобыц(кій)—грош. н҃і, Прокоп Григориев Мечникъ—грош. н҃, Стефан Іоанов коваль—грош. н҃і, Олексей Карповичъ кушнѣр—грош. н҃і, Іоаннъ Іоановичъ фарбѣр—грош. н҃і, Өеодор Матөеевичъ Подборец—грош. н҃і, Павелъ Василиевичъ кравец, Григорий Димитриев Межиб(ож)—гр. н҃і, Стефанъ Өомичъ—грош. н҃і, Іоаннъ Корунка, Василий Еvвстаөиев—грош. ө҃і, Өеодор Карповичъ—грош. ө҃і, Василий Семиіоновичъ Бабичъ.

Терминалъ реистра до братъства вступуючих з датъкомъ року Бож. нарож. ҂а҃фпг:

Алексей Малечкий грош. г҃ далъ, Өома Іоановичъ Баб(ичъ) грош. г҃ далъ, Дімитріе Красовъский Козм. грош. г҃ далъ, Дороөей Омеліанович грош. є҃ далъ, Константинъ Корниактосъ грош. ѕ҃ далъ, Іоан Красовъский грош. ѕ далъ, Лука Григорев. Губа грош. г҃ далъ, Манолисъ Арфанисъ Маринетос грош. г҃ далъ, Юрей Козмичъ Рогатинец грош. г҃ далъ, Іоаннъ Козмич Рогатинец грош. г҃ далъ, Іоаннъ Зѣньковичъ грош. ѕ҃ далъ, Іоаннъ Бруханский грош. ѕ҃ далъ, Яней Афендиковичъ (҂а҃ф)ѵ року грош. г҃ далъ, Манолисъ Мадзапета грош. ѕ҃ далъ, Лука Василевичъ грош. г҃ далъ, Феодор Іоанов Драбикъ грош. ѕ҃ далъ, Касиян Сахновичъ грош. ѕ҃ далъ, Николае Лукашевичъ грош. ѕ҃ далъ, Іоаннъ Іоановичъ Еросъ грош. г҃ далъ, Прокопие Өеодоровичъ грош. ѕ҃ далъ, Іосифъ Устияновичъ грош. ѕ҃ далъ, Еѵстафей Михайловичъ грош. ѕ҃ далъ, Өеодор Матөеевич грош. ѕ҃ далъ, Максим Кравец грош. ѕ҃ далъ, Андрей Козмичъ Подвоев(ожій) грош. ѕ҃ далъ, Іоаннъ Яковли(в) Пятницкий грош. ѕ҃ далъ, Іоаннъ Андреевичъ грош. ѕ҃ далъ.

Року (҂а҃ф)ѵ:

Матөей Бабичъ грош. ѕ҃ далъ, Гавріилъ Дороөеевичъ грош. ѕ҃ далъ, Михаило Симеонович Добренский грош. ѕ҃ далъ, Алексей

Григоревичъ Великолук(скій)—грош. ѕ҃ далъ, Ісаіа Ѳтомичъ—грош. г҃ даль, Григорій Стефановичъ—грош г даль, Андрей Димитриевичъ грош. г҃ даль, Бѣлдага грош. ѕ҃ даль.

Року (҂аф)ча:

Михалий Серво—грош. ѕ, Антоний Катакало—грош. ѕ҃, Андриянъ Дамокло—грош. г҃, Есиф Онофриевичъ Спотурто—грош. ѕ҃, Григорий Стефановичъ—грош. ѕ҃, Василий Стефановичъ—грош. ѕ҃, Павел Михайловичъ кушнир—грош. ѕ҃, Александер Стефановичъ сафянник—грош. ѕ҃, Филипъ Ѳеодоровичъ маляр—грош. ѕ҃, далъ ві҃ грош.

Року (҂аф)чз-го:

Іоаннъ Василиевичъ Бѣлдага—грош. г҃, Лукиянъ Василиевичъ Войтович-Остроскій—грош. ѕ҃, Василий Олексеевичъ Другобыцкий—грош. ѕ҃, Прокопъ Григориевич Мецник—грош. г҃, Стефанъ Іоановичъ коваль—грош. ѕ҃, Іюлей Карповичъ кушнѣр—гр. ѕ҃, Іоаннъ Иоанович фарбѣр—грош. ѕ҃, Феодор Матѳеевичъ Подборецъ—грош. ѕ҃, Павелъ Василиевичъ кравецъ грош. ѕ҃ далъ, Грыгорый Демитрыевичъ Межибож грош. ѕ҃ далъ, Стефанъ Хомичъ—грош. а҃, Іоаннъ Корунка грош. ѕ҃ далъ, Василий Остафиевичъ кравецъ грош. г҃ далъ, Олексей Карповичъ кушниръ грош. г҃ далъ.

(Року 1600):

Року ҂ах҃, в суботу великого поста, вступованя до братства през писаня листу своего Татияна Матфѣевая Малинская приняла, на котором листѣ рукою своею подписалася и вступного прислала през слугу своего Яна Ведроготского зол(отыхъ) полских пул триста.

(Року 1609):

Рок(у) ҂ах҃ѳ, в нед(ѣлю) Антипасхи, терминал до отдав(ан)я розного: Алексей Малечкий, Фома Іоановичъ Бабичъ, Димитрие Красовский, Дорофей Омилияновичъ—грош. г҃, Ко(н)стантин Корни-

актъ, Іоаннъ Красовский—грош. ѕ҃, Лука Григориевичъ Губа, Манолисъ Арфанис Маринатосъ, Юрей Козмич Рогатинец, Іоан Козмич Рогатинец, Іоаннъ Зѣнковичъ—грош. г҃, Іоаннъ Бруханский, Яней Афендиковичъ, Манолий Мадзапета, Лукаш Василиевичъ кравецъ, Феодор Іоанов Драбик, Касиян Сахновичъ—грош. ѕ҃, Николае Лукашевичъ—грош. г҃, Іоаннъ Іоановичъ Еросъ, Прокопие Ѳеодоровичъ—грош. ѕ҃, Іосифъ Устияновичъ, Еѵстафій Михайловичъ, Феодоръ Матѳеевичъ, Анд(р)ей Козмичъ Подвоевож(ій), Іоаннъ Іяковлъ (sic) Пятниц(кій), Іоаннъ Андреевичъ, Матфей Бабичъ, Михайло Семион(овичъ) Добрянскій—грош. ѕ҃, Алексей Григориев (изъ) Вел(икихъ) Лукъ, Ісаия Ѳомичъ, Григорій Стефановичъ, Андрей Димитриевичъ Бѣлдага—грош. ѕ҃, Михалий Серво, Антоний Катакало.

Вдовы рок(у) ҂ах҃а, которие зосталы по змерлых мужах своих, которые повинны отдавати рочное о мужах своих: Григориевая Губиная грош. ѕ҃ дала, Еѵстафиевая—грош. ѕ҃, Ігнатовая—грош. ѕ҃.

Господин отец Феодор на п(ана) Янюго вотомъ, панъ Андрей Бѣлдаговичъ, панъ Миколай Добрянский, панъ Прокопъ Феодоровичъ, панъ Красовский посредникъ межи братиею.

Стефанъ Фомичъ отишол отъ братства ве елекцию, на що и уряд его ваковалъ.

Іесіф Онофриевичъ Спотурто, Григорий Стефановичъ, Василий Стефановичъ Ярослав(скій)—грош. ѕ҃, Павелъ Михайловичъ куш(ниръ)—грош. ѕ҃, Александер Стефанов(ичъ) сафиян(никъ)—грош. ѕ҃, Ѳілипъ Феодоров(ичъ) маляр, Іоаннъ Василиевичъ Бѣлдага—грош. ѕ҃, Лукиянъ Василиевичъ Войтовичъ—грош. ѕ҃, Василий Олексеевичъ Другоб(ыцкій), Прокоп Григориевичъ Мечникъ, Стефан Іоанов(ичъ) коваль—грош. ѕ҃, Олексей Карповичъ куш(ниръ)—грош. ѕ҃, Іоаннъ Іоанов(ичъ) фарбѣр, Ѳеодор Матѳеевичъ Подборец—грош. г҃, Павел Василиев(ичъ) кравец, Григорий Димитриевичъ Межиб(ож)—грош. ѕ҃, Стефанъ Ѳомич—грош. г҃, Іоаннъ Корунка, Василий Еѵстафиевъ—грош. г҃, Ѳеодоръ Карповичъ.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, „*Терминалъ вступуючих до братства*".

2. Инвентари и реэстры церковнаго имущества и библіотеки Львовскаго Ставропигіальнаго братства 1619—1634, 1666, 1688, 1691—1705 гг.

Инвентаръ библіотеки и ризницы Львовскаго Ставропигіальнаго братства съ 1619—1634 гг.

Інвентаръ [1]) скарбцу церковного въ року ҂ахѳі дня к҃г септевря по елекціи.

К н и г и:

Библія полская великая друкованая. Постила ортодокса з манастыра взята. Библія ческая друкованая. Козмокграфѣя ческая великая.	Тие книги належат до реестру полскихъ книгъ.

[Библія словенская Острожко(го) друку. Библія другая словенская тогож друку. 3 библіи—є҃ книгъ Моvсеовых писаных. Псалтыр толковая красно оправная. Правила Святых Отецъ красно оправные. Правила Святых Отецъ другіе. Ѳеофилактъ на всѣ чтыри Еvангелисты толк(ованіе). Бесѣды Златоуста на Матѳея. Бесѣды Златоуста на Іоанна часть в҃. Бесѣды Златоуста на Іоанна часть а҃. Бесѣды Златоуста на Матѳея. Максима инока книга. Діонисія Ареопагита. Сборникъ на папери. Сборникъ на паргаминѣ. Василій Великій друкованый. Никонъ. а҃. Еvангеліе учителное. в҃. Еvангеліе учителное Крилоское. г҃. Еvангеліе учителное друку Стрятинского. д҃. Еvангеліе учителное другое друкованое—в церкви] [2]). Маргарит друкованый вес, нѣт давно. [Еръванъ книга, нѣт давно] [2]). Кронника писаная о греках, нѣт давно. [Іоанъ Лѣствичникъ, не нашолся] [2]). [Поученія розная. От бесѣдъ Златоустаго нѣчто. Сбор-

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 961, или NNN. № consig 492, стр. 11—34.

[2]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

ничокъ ин кварто. Четѣя ин кварто. Апокалипсис толковый ин кварто. Премудрости Соломона друку Праского] [1]. Псалтыр друку великого на десту. Псалтыр, тогож друку, другая на десту. Псалтырка друку Львовского на пулдесту. Псалтырка другая. Псалтырка третяа тогож друку продана. Псалтыр Виленская на пулдесту. Псалтыр красно и злотом писаная, пстрым покрыта, лѣтерми великими. Псалтыр и Часослов писаный вкупѣ. Псалтыр невязаная, старая. Часослов друку Острозского. Часослов Лвовского друку на осмеринѣ. Псалтыр с Типиком по некторых мѣсцах злотем прописана. Часослова Острозского часть. [Мѣнея избранная друку Кіевскаго продана] [1]. Мѣнея избранная гругая тогож друку. Апостолъ друкованый—в церкви. Апостолъ друкованый. [Апостолъ друкованый продан архимандриту. Апостолъ тетрованый, писаный, продан до Мещиско села. Апостолъ писаный проданъ под срѣбро] [1]. Апостолъ писаный, ест той. [Апостолъ писанъ на паперу, продан] [1]. Апостолъ на паргаменѣ. Апостолъ на паръгаменѣ другій. [Служебник друку Стрятинского. Лѣкарство друку Острозского духовное. Тестаментъ друку Острозского. Молитвенник друкованый Острозскій. Служебникъ писаный старый. Истолкованіе Евангелій розных на осмеринѣ. Молитвы дневные, друкованые, на осмеринѣ] [1]. Кграмматик кгрецких звязаных семъ. Книжок о воспитаніи чадъ ҂кв. Мѣнуціе рускіи. Кронничка писаная на осмеринѣ. Торжество—вѣршѣ друку Острозского. Мелетіа святѣйшаго книжечка на осмеринѣ друкованая. [Катехизмъ аріанскій] [1]. Полуставец друку Острозского.

Еvангелие учителное Виленского друку. Еvангелие учителное Кірілового прекладаня. Еvангелие учителное Стрятинского друку. Библея друку Острозского.	Тие книги з реестру п. Романовича особно списаные.

[Двое бесѣд на Апостола Павла и] [1]) на Дѣяния Апостолская, двое Іоанна Златоустого.

---

[1]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Библея Острозского друку в червономъ аксамитѣ, осмами нарожницами, двома клавзулами срибными украшена, тую далъ за спасеніе свое отецъ Василій Боярскій, настоятел нашой церкви, при погребѣ сына.

Отецъ Захария Копыстенский в҃ книги церкви нашои даровал, то ест на Апостола Павла посланіе, а другое на св. Апостолъ Дѣяние омѣліи Златоустого.

Соборничокъ Богородичных празниковъ.

Двѣ Триоди Постных Киевского друку.

Трехфолой друку Кіевского невязаный в шуплетѣ (sic), на долѣ, в склепѣ.

Книги церковные:

[Тріодь Постная великая писаная. Тріодь цвѣтная писаная, нѣтъ. Тріодь Цвѣтная писаная другая] [1]). Тріодь Постная на паркгаменѣ, нѣт. Тріодь Постная друкованая с пуклями. Тріод Цвѣтная друкованая с пуклями. Охтоихъ друку Острозского—в церкви. Охтоих друку Острозского другій съ друкарни, нѣт. Устав церковный новописаный—в церкви. Первогласник писаный [в друкарни] ест, [в церкви] [1]). Пятогласникъ писаный—в церкви. Пятогласник другий писаный в друкарни.

Мѣнеи: мартъ и април вкупѣ, март и април другая, май, май и іюнь вкупѣ, іюнь, іюнь на паргаминѣ другая, іюль, іюль и августъ вкупѣ, августъ, септеврій а҃, септеврій в҃, септеврій г҃, дарованый до Деодимѣрза, октоврій, октоврій на пулдесту, ноемъврій, ноемъврій на паркгаминѣ, ноемврій и декемврій вкупѣ, декемъврій, генвар и феврал вкупѣ, генвар и феврал также, генвар и феврал еще, нѣ маш.

Устав Іеросалимскій на паркгаменѣ.

[Уставъ писаный старый,—в церкви.

Каноны Богородицы.

---

[1]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Прологъ наиболшій мартовый, паргаминовый.

Требникъ Стрятинскій—в церкви.

Требникъ друку Стрятинского—в церкви.

Служебникъ друку Мамоничева в простой оправѣ в церкви [1]).

Часословъ друку Мамонича—в церкви.

Ірмолой нотованый церковный—в школѣ,—в церкви.

Псалтырь друкованая—в церкви.

Помяникъ на пулдесту—в церкви.

Прологъ на паркгаменѣ.

Прологъ на паркгаменѣ—в церкви.

Прологъ паркгаменовый.

Прологъ паркгаменовый.

Богородичник в политурѣ, на десту, ест в церкви.

Служебникъ старый писаный з осмъма пуклями срѣбрьными, табличка з Распятіем и клавзулѣ обѣ срѣбрьныи] [2]).

Служебникъ Мамоничева друку, аксамитомъ чирвоным крытый, з осмъма нарожницами великими, таблица великая з Распятіем ве сродку, з клявзулами двѣма, а то все щиросрѣбрьные.

Служебник вкупѣ и Требник друку Виленского, аксамитом чорным толко покрытый.

Еѵангеліе друкованое грецкое, аксамитом чорнымъ одѣтое, з Распятіемъ, Пречистою и Іоанном и чтырма Еѵангелисты, з клавзулами двѣма и пуклями чтырма, то все зе срѣбра одливано [3]).

О свещенствѣ книгъ невязаных немало. Кграмматик кгрецких невязаных немало. Партес великих ҁ҃, а малых и҃.

[Ермолой нотованый] [2]). Ермолой Кулизмяный на паргаминѣ. Мѣнея старая, барзо лихая, тетради не звязаныи, скорописю писаные.

---

[1]) Противъ этой книги въ подлинникѣ на поляхъ написано: „у отца Василія".

[2]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

[3]) Въ подлинникѣ на поляхъ противъ этого Евангелія написано: „тое давно помавано".

Иконы срѣбромъ оправные злотистые:

а҃. Вседержителя образ, в корунцѣ три камычки, вшистек, бляха з шмалцем, взористо покрытая, с пуклем и гвоздъкомъ и колъцем у верху срѣбрънымъ.

в҃. Вседержителя (образъ) с корункою, повсюду злотистый.

г҃. Вседержителя образ повсюду злоцѣстый.

д҃. Воскресеніе Христово, з двома малыми курунками, злотистый.

є҃. Ряспятіе Господне, з девятма корунками, злотистый.

ѕ. Святыя Тройца, с трома корунками, злотистый.

з҃. Святыя Тройца, с трома корунъками, злотистый.

и҃. Рождество Богородици, с пятма корунками, злотистый.

ѳ҃. Воведеніе Богородици, з шестма корунками, злотистый.

і҃. Пречистои образ, з двома корунками и камичками двома чирвоными, а с третим жолтым, вес бляхой, з шмалцем, взористою (покрытый).

аі҃. Пречистои образ з корунками двѣма, в едну чирвоных камычкув три, въвес бляхою з шмалцем взористою крыт, з тылу аксамитъ брунатный.

ві҃. Пречистои образ, коруна великая з перлами чтырма и с трома камычками, бляха взористая.

гі҃. Пречистои образ с коруною и с подшийком, з каменми шестма, увес повсюду з шмалцемъ.

ді҃. Пречистои образ, з двома корунками шмелцоваными и з каменми шестма, злотистый.

Панагіа троистая маленкая, внутръ с корунками срѣброзлотистыми, всѣ три иконы в церкви.

Панагіа малая—воплощеніе Пречистои, увес отвсюду срѣбром оправлена, з надписом грецким,—в церкви.

єі҃. Пречистои образ, с пятма камычками, а шестого нѣтъ, злотистый.

ѕі҃. Пречистои образ, з едным модрым, а другим чирвоным камычками, злотистий.

зі҃. Пречистои (образъ), с корунами шмелцоваными, злотистый.

Въ монастыру: ҃ні. Пречистой образ толко оправный, злотистый.

҃ѳі. Святого отца Николы оправный, злотистый.

҃к. Святого отца Николы, з двѣма камычками чирвоными, злотистый.

҃ка. Святого отца Николы, з трома корунками шмалцоваными и с камычками трома, злотистый.

҃кв. Покровъ Пречистой, з трома корунками шмелцоваными, а з осмъма без шмелцу, злотистый.

҃кг. Іоанна Предтечи, з чтырма корунками шмелцоваными, а з единым камычком, злотистый.

҃кд. Іоанна Предтечи, съ коруною шмалцованою, злотистый.

҃ке. Іоанна Предтечи, з шмелцованою коруною, злотистый.

҃кѕ. Ѳеодора Стратилата, с коруною дробно-выбѣяною, злотистый.

҃кз. Василіевъ двох образ, з трома корунками, злотистый.

҃ки. Св. муч(еницы) Екатерины, з двѣма корунками шмелцоваными, злотистый.

҃кѳ. Святых трех исповѣдник:—Самона, Гуріа и Авива, злотистый.

҃л. Святых Бориса и Глѣба—оправный, злотистый.

҃ла. Святого чудотворца Алексея, з коруною шмелцованою, злотистый.

Образ Пречистои, з коруною сребро-шмелцованою, з рожками, на которых камений немало, надглавіе и подшиек перлами сажоные, корунка у ІС҃. Х҃а срѣбро-шмелцованая, вколо срѣбром злотистымъ окована ввес,---въ церкви.

҃лв, ҃лг и ҃лд старые оправные всѣ ҃зі по Неофитѣ, епископе Софійском, зостали церкви.

҃ле. Икона Воскресеніе Христово старая по Гасцѣ пани Одриховскои зостала, з корункою одною, сребром Московским оправная.

Иконы просто малеваные:

҃а. Сущоя Богородици образ. ҃в. Спасовъ со всѣми Апостолы. г. Рождества Христова. ҃д. Пречистои. ҃е. Воскресеніе Христово с

пятма корунками срыбръными. ѕ. Пречистой. ѯ. Воведеніе Пречистыя. и҃. Успеніе Пречистои, той образ року 1628 в дар господареви его милости послали. ѳ҃. Чудо святого муч. Георгія. і҃. Успеніе Пречистыя з фѣкгурками Апостоловъ вколо. аі҃. Святого Спиридона, не Московскій [1]). ві҃. Святого Георгія со Святыми малый образ. гі҃. Святого отца Николы малый. ді҃. Рождество Христово малый. єі҃. Благовѣщеніе Богородицы малый. ѕі҃. Святого великомученика Діметріа на кони, в отца Василія в дому. зі҃. Явленіе Богородицы преподобному отцу Сергію. иі҃. Умиленіе Богородицы. ѳі҃. Уміленіе Богородицы по Неофитѣ, епископѣ Софійском, зде преставшимся. к҃. Святыя Пятницы того же. ка҃. Спасовъ образ по том же Неофитѣ.

Книги кгрецкіе:

[Книгъ великих друкованых осм томов, Златоустого всѣ сполна, тилко пятого тому книги нѣт. Мѣнеи чтыри книзѣ мѣсяцей двѣнадцати. Дионисіа Ареопаита. Типик, то ест устав грецкий. Анѳологіонъ. Пендикостаріонъ. Анѳологіонъ другій. Тріодіонъ. Пароклѣтики. Евхологіонъ. Пендикостаріонъ. Анагностиконъ. Новый тестаментъ. Никифоръ кгреко-лятинум. Новый тестаментъ другій. Адилонъ писаная въ полѣтурѣ. Литургіи кргецкое початок. Псалтыріонъ. Оркганонъ Аристотелѣс. Лукіанови опера. Псалмы, вѣршем друкованые, маленкие] [2]).

Книги латинскіе:

Дикционар на десту, нѣт его. Дикціонар кватуор, лѣнкгварум на пул десткю. Кграмматика Алвариушъ. Хронокграфѣя. Вѣръкгилѣушъ. Офѣціа Цицеронѣс. Валерій Максимъ. Овѣдиушъ. Прецепта діалектице ет реторице. Кграмматика Корнелѣй. Аристотелевыхъ книжокъ г҃, in quarto всѣ.

[1]) На поляхъ подлинника противъ этой иконы написано: „в отца Василія“.
[2]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Книги полскіе:

Кроннѣка полская Бѣлскаго на пулдестю. Студнѣца живота. Сумма досятера приказаня. Старый законъ. Десятеро приказане. Катехизмъ лютерски. Животъ Пана Езусовъ. Исторiа Венгерская. Псалтырь полскій. Рай духовный. Чистецъ. Постиля полска. Кграмматика Клеонарди. Седмъ псалмовъ. [Модлѣтвы кресцѣанскiе. Рай душевный] [1]). Пассiе Панске. Поздровене Панны Марiеи. Езус Сирах книжечка. Диспутацiя Любелска. Вѣридарь. История о потопѣ. Исторiи о войнѣ жидовской. Роздзялъ книжка. Модлитвы. Аврелѣуша Августина. Книга Конституцiи в чирвоной полѣтурѣ. Конституцiи двѣ.

Ризы:

а҃. Адамашку бѣлого, повсюду кресты, з злотоглавом въ верху и з перловымъ крестом, старыи.

в҃. Адамашку бѣлого взором великим, з листвою у долу чирвоною, старые.

г҃. Адамашку шарого—злыи.

д҃. Китайковые, жолтая нить з чирвоною, з злотоглавом у верху и у долу, з крестом рѣдко перловым.

є҃. Гатласовыи бѣлые, у долу листва пстрая и з образком Спасовым на плечи, старые.

ѕ҃. Камковые на чирвоном днѣ жолто-взористые, з Роспятiем и Пречистою и Iоанном, перлами густо гафтовано.

з҃ Аксамитныи черныи, з злотоглавом у верху, старо-злыи, той колнѣр злотоглавный до целистаго кiдамашку . . . . . . до монастырских далемъ.

и҃. Адамашковые чирвоные, зе злотоглавом у верху и у долу, старые.

---

[1]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

ѳ҃. Китайковыи, зеленая нить з чирвоною, у долу и у верху з гатласом жолтымъ.

і҃. Злотоглавовыи на чирвоном дни, злотые кресты, з корункою перловою, Спасовъ образ на плечи, новые.

аі҃. Ризы злагоглавовые жолтые, повсюду образы и подписы Іс҃. Хс҃., з крестиком перловым малым и—Іс҃. Хс҃. Нн҃. Кл҃. перлы сажено, а зе споду листва гатласу папужого.

ві҃. Чемлѣтовыи брунатныи з водою, з аксамитным чорным крестомъ.

гі҃. Ризы мухаеру чирвонитного, жолтая нить з чирвоною, у верху адамашок чирвоный и крестъ злотоглавовый. Колнѣръ старосвѣцкий, тяжко злотом наробленый. Ляма, або верхъ от ризъ, на чирвоном гатласѣ, персонъ аі҃ злотом гафтованых, а у каждой персоны корунка, въколо перлами сажона.

ді҃. Ризы комховые едвабю жолто-брунатного, на плечах образокъ гафтованый.

еі҃. Ризы златоглавовые чирвоные, з листвами у долу гатласовыми двѣма: чирвоною и бленкитною, з образом Спасовым гафтованым.

ѕі҃. Ризы полотняные бѣлые, з листвою баказіи бленкитной, тые з волею братий Иванашкови, попови Ерделскому, до церкви убогои далемъ.

Рок(у) 1620, фев(раля) 6 дня ея милость пани Киричіная з Волох прислала и сут отданы ризы, на зеленом днѣ златоглавовый взор, з листвою аксамитною чирвоною у долу вколо, на плечи Спасов (образъ).

зі҃. Образ срѣбрный округлый, зверху злотистый.

Нараквицѣ:

а҃. (Нараквицы) срѣбро-злотно-взористые, з шнурованям и з шпилкою на конци срѣбръною.

в҃. Тяжко сутые злотем, з матеріи московской.

г҃. Тым же подобные, злотем тяжко сутые, коротшие.

д҃. Злотом пертыканыи, брунатною едвабю.

є҃. Чирвоною едвабю (и) злотом претыканые.

г. З едвабем чирвоным, злотом претыканыи,—старыи.

з҃. Злотоглавовыи маленкіи.

и҃. Матеріи—жолтая нить з бѣлою, з шнурованям, притертые.

ѳ҃. Нараквицъ пара, з кгузами срѣбро-злотистыми шестма.

Епетрахелѣ:

а҃. Злотом гафтованыи, на нем персон ѳі҃ гафтованые, а у кождои персоны корунка перловая з кутасами пятма.

в҃. Злотоглавовый на чирвоном днѣ, кресты жолтые з кутасами пятма.

г҃. Злотоглавовый чирвоно-бѣло и жолто-пстрый з чтырма кутасами.

д. На срѣбрѣ, злото-взористый у споду, при кутасах, з галками шестма срѣбрными, а вверху пасамановый клаитак, нѣцо перлами и пятма пункъталиками злотыми нашитый и китайкою чирвоною въвес подшитый.

є҃. Аксамитный чорный, старый.

ѕ. Злотоглавовый взористый, на бленкитном днѣ, давный.

з҃. На брунатном днѣ, злотый взуръ, старый.

и҃. Чирвоный, взористого аксамиту, старый.

ѳ҃. Епѣтрахел другий злотоглавовый старый.

і҃. Злотоглавовый, с пятма кутасами.

Орарѣ:

а҃. Аксамиту дзѣкавого, старый.

в҃. Злотом гафтованый, з кутасами едвабными грубыми, узкій, старый, в церкви.

г҃. На злотом дни аксамитный, чирвоный взор, з бѣлыми крестиками пасамановыми.

Стихарѣ:

а. Китайки жолто-горячой, з листвою у долу зелено и чирвоно-пъстрою.

в҃. Матеріи брунатно и жолто и бѣло пъстрой.

г҃. Гатласовый самый бѣлый, старо-злый.

д҃. Полотняный бѣлый.

є҃. Плуцянковый пъстрый с пасаманом въколо жолтым.

г. Китайки жолто-горячой на падяки, пара стихариков.

ѕ҃. Стихариков пара, баказіи кгрышпановои масти на падяки.

и҃. Стихаръ поддіаконский гарасу пъстрого.

ѳ҃. Стихар китайки, бленкитная нить з чирвоною, бѣлым пасаманом околеный,—ни маш, отцу Силію дано.

Воздушки:

а҃. Адамашковый бѣлый, з крестом ве сродку чирвоно-пстрым.

в҃. Воздушокъ злотоглаву сутого, зъ образом Пречистои, есть перлами впиcток сажоный и з единым на прирамку рубѣном, а вездѣ цалый, кром чтырох камений порожних, тых нѣст.

г҃. Воздушокъ великий на китайцѣ чирвоной, Распятіе злотом гофтованое и на главѣ Спасителевѣ три цатцѣ, Пречистая и Іоанъ злотом гафтовано и з подписом кто дал.

д҃. Воздушок по китайцѣ чирвоный, малый, баказіею подшитый, крест, злотом гафтованый, старый.

є҃. Воздушок такий же другий на китайцѣ чирвоной.

ѕ҃. Воздушок на гатласѣ бленкитном великій, крест злотом гафтованый.

ѕ҃. Воздушок на гатласѣ чирвоном, з листвами едвабными и с корунками золотыми, Распятіе злотом гафтованое.

и҃. Воздушок на гатласѣ чирвоном великий, з пасаманами въколо, крест и литеры злотом гафтованные.

ѳ҃. Воздушокъ на едвабници постный чорный.

г҃. Воздушок гатласу чирвоного, крест и листва въколо злотом гафтованая.

і҃. Чоздушок адамашковый малый.

Антимисы:

а. Антимисъ великий, вколо по грецку писаный.

Знову антимисов малых и великихъ вкупѣ всѣхъ двѣнадцать, осмъ, не снаю, якъ тое разумѣти.

Понявы:

а҃. Понява срѣброглавовая, з крестом жолтым пасамановым, въколо листва злотоглавовая, чирвоно-пасаманом жолтым воколона.

в҃. (Понява) зеленая, зе злотом в полы, вколо срѣброглавом олиствиона, з кутасами чтырма [1]).

г҃. (Понява) гатласовая чирвоная, зъ крестом жолтым и з гербами бленкитными [1]).

д҃. (Понява) чирвоная для іконостасум, зе злотым взорем, з френзлями едвабными при единомъ конци. Тую року 1625 зараз по Богоявленіи з церкве украдено.

є҃. Понява брунатного адамашку, крестъ, и Пречистая, и Іоан, и ангели срѣбрно-позлотистые [1]).

ѕ. (Понява) злотоглавовая, вколо з гатласовою чирвоною листвою, зъ кутасами чтырма, тафтою пстрою подшита.

з҃. (Понява) бѣлого полотна, розмаитыми едвабы квѣты вышивана [1]).

и҃. Понява китайковая чирвоная, еденъ конецъ злотом гафтованый [1]).

Завѣсы:

а҃. Завѣса подъ образы китайковая, з звѣздами, старая.

в҃. Завѣсъ пара, камхи взористой, стародавные.

г҃. Завѣса китайковая старая.

д҃. Завѣса пулаксамитная брунатная, з листвою чирвоною вколо.

---

[1]) Въ подлинникѣ на поляхъ противъ этихъ номеровъ значится: «н(е) ест».

є. Завѣса бѣлого едвабю, в костки взориста, вколо чирвѣнявая.

ѕ. Завѣса едвабная, китайчаная жолтая, узкая.

ӡ҃. Завѣса китайки зеленой.

Поясы:

а. Поясъ цалый злотоглавовый коштовный, долгій.

в҃. Другій пояс злотоглавовый легкий и старый.

г҃. Поясъ добре широкий, мѣсцами злотом прѣтыканый.

д҃. Пояс, або завѣса долгая, под образы, на чирвоном дни взоры жолтые, округлые.

є҃. Пояса едвабного, папужого, то ест мукадему, половица толко [1]).

Едвабници:

а҃. Едвабницъ чорныхъ три на образ Пречистои.

в҃. Едвабница пъстрая, зъ стрыфами жолтыми, чирвоными.

г҃. Едвабница, злотом претыкана и едвабом.

д҃. Едвабницъ два кавалцѣ.

Хустки:

а҃. Хустъка китайки бѣлои, вколо листва злотом и срѣбром гафтованая и з стряпками едвабными и з злотомъ.

в҃. Хустька другая, той же подобная.

г҃. Хустъка бѣлого полотна, злотом и едвабом на обох конъцех вышитая.

д҃. Хустъка, якобы едвабница, пъстрая, юж ветхая, листва бѣлая, рубковая, чирвоным едвабом по всюй листвѣ шитая.

Плотна штучка цялисто фарбована.

Рантухъ рубковый.

Рубку кавалец узкого в звитку, рубку ковалецъ узкого другий.

---

[1]) На поляхъ противъ этого номера приписано: „Зданъ до двору кролевского взгледом справ церковныхъ“.

[Плуценко золотое короткое] [1]).

Баказіи бленкитной три кавалцѣ, рок(у) 1625 далем всю под ризы злотоглавные.

Шпалер злотистый на целистым дзинзелю.

Фота бленкитная, на концех пстра, на двох сторонах з листвою чирвоною.

Адамашку попелястого полтора локтя, той на престол .... рок(у) 1624 далем.

Аксамиту чорного два кавалцѣ по килку локтей [2]).

Н а в а л к у:

Плащеница страстей Христовыхъ на китайцѣ, при ней гатлас бѣлый, зъ крестом малярскимъ, злотом вымалеваный, за одѣвалце дѣтем его уживают.

На валку другом:

Едвабница чирвоная, злотомъ и срѣбром претыкана, а то охендозство гробу Господня.

Злотоглаву штукъ двѣ цалыхъ, тые братство на королевскій упоминок купило.

Плащеничка на китайцѣ бѣлуй—манастырская.

Полотна бѣлого два кавалцѣ немалыи.

Фалендышу чорного, ве двѣ полѣ зшитого, штука немалая, того далем Иванови дякови лок(тей) $4^1/_2$, Келисею 5 и зас Ивану $1^3/_4$.

Фаленъдышу чорного брытъ невеликий—в церкви, н(е) ест.

Сукна муравского чорного локтий килка, н(е) ест.

Киру чорного постав, н(е) ест.

Полотна колинского брытов три, тое далем пану Грігорію Романовичу до спроданя.

---

[1]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

[2]) Противъ этихъ строкъ въ подлинникѣ на поляхъ написано: „То ест проданъ, яко злежалый и поквапан воском“.

Одѣвало аксамитное чорное, з френзлями чирвоными и злотыми, вколо баказіею подшито, н(е) ест.

Простирало великое, котрого под одѣвало уживают.

Простирало другое меншее также з листвами бѣло-шитыми въколо.

Коберцы братскіе з знаком Б. Р.:

а. Коберецъ чирвоно-жолтый, новый. в҃. Коберецъ чирвоно-жолтый, новый. г҃. Коберец чирвоно-жолтый, новый. д҃. Коберец чирвоно жолтый, новый. є҃. Коберец чирвоно-жолтый новый. ѕ҃. Коберец чирвоно-жолтый, новый з҃. Коберец чирвоный адзямскій старый. и҃. Коберец бѣлый, новый в҃. ѳ҃. Коберец еще бѣлый, старый в҃. . Коберец великій диванскій д҃. аі҃. Коберец томуж подобный диванскій д. Килим жолто-чирвоно-пстрый. ві҃. Коберецъ чирвоный. гі҃. Коберецъ чирвоный.

Рок(у) 1625, април(я) 7 дн(я): ді҃ и єі҃. Два (коберцы) бѣлого дна, (з) чорными кропками, дал пан Константый Мадзапета, а в способъ повинности при слюбѣ.

ѕі҃. Чирвоно-жолтый, новый, панъ Манолій Грек при слюбѣ своем з панною Гаврыеловною Кірошвичовною іюл(я) 3 дн(я), рок(у) 1625 дал.

зі҃. Чирвоно зъ жолтым, подлого гатунку, пан Матѳей Федоронцевич дал коберец рок(у) 1629, июля мѣсяца 4 дня.

Рок(у) ҂ахлд, в пост великий, килим перскій, стлопястый даровал панъ Ѳеодор Грек, нареченый зят пана Григория Романовича.

в҃ коберци бѣлые, барзо великие, по смерти въ Бозе преставлшомъся малжонку своюм, отцу Боярскомъ, отдала до церкви за спасеніе свое шляхетная пани Анна Боярская.

Таяж даровала избу, албо древо, зо всѣмъ зпореженое: (з) дверми и замками, з окнами и шибами на шпиталъ святого Онофрия до манастыра за спасеніе свое.

Таяж отдала кvотец, албо скриночку тебановую, з шуфлядками и с кулцами срѣбрними, в серединѣ пушечка срибрно-злоцѣстая,

в котрой мощи Святых розных зъ их надписами, тое все отдала по смерти малжонка своего за спасеніе свое.

Пан Прокоп Дорофеевич, з Вилна мещанин, взявши слюб з обетницею своею, панною Софиею Лангишовною, отдал до церкви Успенія Богородица коберец мектанскій на червоном поли, [1]) на нем лѣтера П. Д. [2]).

Инвентарь братской церкви Успенія Пресвятыя Богородицы, написанный въ 1666 г. братчикомъ Петромъ Афендикомъ, но не оконченный.

През [3]) елекцію всѣхъ пановъ брацътва церкви Успенія Пресвятая Владычица нашея Богородица оддана сосудохранителницѣ и иныхъ речый церковныхъ пану Петрови Афенъдикови въ року 1666, дня 14 іюля, котрые речы описаные порядне ту далѣи в тым інвентару обачити рачишъ.

Інвентар церкве Успенія Пресвятыя Богородица вписани зде року ҂ахѯѕ, дня 9 іюля.

Евангелія:

а҃. Евангеліе, золотие цѣло, Острог(ское), таблици, друкованое, которое даное до тоеи церкве от еи м. п. гетъмановой коронной Могѣлянкѣ з дому.

в҃. Евангелие срѣбно—позлоцѣстое, купленое през п. п. братій от е. мл. пана Прокопа Желѣборъского.

г҃. Евангелие Виленского друку, вшитко в сребрѣ позлоцѣстомъ.

д҃. Евангелие писаное, вшитко в сребрѣ бѣломъ.

є҃. Евангелие друкованое, грецъкое, въ акъсамитѣ чо̀рном, з Распятіем сребнымъ.

---

[1]) Противъ этого отдѣла въ подлинникѣ написано: „Рок ҂ах҃ септемврія“.

[2]) Ставропигіальный архивъ, № 961, стр. 11 -34.

[3]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 984, или S. № consig. 450, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17—18, 21, 25—27.

з҃. Евангелие писаное, в чорном акъсамитѣ.

з҃. Евангеліе писаное, в зеленомъ акъсамитѣ.
и҃. Евангеліе друкованое, в злотоглавѣ.

ѳ҃. Евангеліе друкованое, въ акъсамитѣ чорномъ.

і҃. Евангеліе писаное, в акъсамитѣ чорномъ, взористомъ, юж витертомъ.

аі҃. Евангеліе, акъсамитомъ темънимъ окритое.

ві҃. Евангеліе в чорномъ окъсамитѣ (принадлежитъ церкви монастыря) святого Онуфрия.

Кресты:

а҃. Крестъ великий, злоцѣстый, зъ мощами Святыхъ и столцемъ.

в҃. Крест деревяній, оправній срѣбро—злоцѣсто.

г. Крест деревяній, оправній срѣбро—злоцѣсто.

д҃. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—бѣло.

є҃· Крестъ малий сребний (съ) столъцемъ.

ѕ҃. Крестъ сребний без столъца.

з҃. Крестъ сребний безъ столъца.

и҃. Крестъ деревяний малий, стоячий, сребро-злоцѣсто оправний.

ѳ҃. Крестъ деревяний малий безъ столъца, сребро-злоцѣсто оправъный.

і҃. Крестъ деревян(ый) малий, неоправъний.

Келихѣ и сосуди розніе, яко вписано нижеи:

а҃. Келиховъ позлоцѣстихъ чотири з патинами и ложечками и двома звѣздъома.

в҃. Келиховъ ве сродку злоцѣстихъ три з патинами, звѣздами и ложечками, знову особливе ложечка позлоцѣстая.

г҃. Киот сребно-злоцѣстий з мощами св. первомученика Стефана.

д҃. Пушка сребная злоцѣстая з мощами свят. муч. Пантеле(м)она.

є҃. Кация сребно-злоцѣстая една.

ѕ҃. Гробница в полъ пстро-злоцѣстая.

з҃. В великой церкве ямполокъ сребнихъ двѣ: мирница (съ) святымъ миромъ и миса также сребъная на антидорѣ.

и҃. Кадилънницъ сребнихъ три.

ѳ҃. Кадилъница одина злоцѣстая.

і҃. Корон, до шлюбу належачихъ, злоцѣстихъ пара.

Лямпи, (короны и заслоны въ) сосудохранительницѣ и в старои церкви:

а҃. Лямъпъ в сосудохранительницѣ двѣ малихъ, сребно—бѣлихъ.

в҃. Лямпа маленкая, позлоцѣстая его мл. Бернавского.

г. Лямъпа великая в старой церкве пана Кѣрияка Исаровича.

д҃. Лямъпа тамъже малая п. Семеопа Лавъришовича.

є҃. Лямъпа тамже великая п. Теодосинои.

ѕ. Лямъпа тамже вел. п. Алексея Анастасовича.

з҃. Коронкѣ (з) знаминами внутръ церкве на Спасителю и Богородици.

и҃. Корони на образѣ Пресв. Богородици и на Младенцѣ околистне сребние.

ѳ҃. Коронѣ малые, с камиками, чтири на образѣ С. Покрови.

і҃. Заслоны барщовие, ядамашъковие: на образѣ Пресвятой Богородици и зверха кѣтайчаная и на Святой Покрови кѣтайчаная зъ коронками, заслона и запонка.

аі҃. Лямъпа великая внутру старой церкве с таблицею небожчика п. Василия Григоровича.

ві҃. Лѣхътаров пара великихъ циновихъ такъже от негожъ.

В великой церкве:

На престолѣ образъ Пресвятой Богородици, на которомъ двѣ коронкѣ сребнихъ позлоцѣстыхъ, а табличокъ бѣлихъ седмъ, кораликѣ на которихъ, персцѣнковъ золотихъ два и крестикъ такъже золотий, тамъже перелокъ два рядъкѣ и штучка от ношеня.

Гробъниця зъ Пречистими Тайнами Христовими.

Голубъ сребно—злоцѣстий, висячий надъ престоломъ.

Лямпи великои церкве:

а҃. Лямъпа п. Василия Леоновича.

в҃. Лямъпа п. Папари зъ таблицею пред Распятиемъ.

г҃. Лямъпа п. Стефана Несторовича пред Деисусом с таблицею.

д҃. Лямъпа п. Лангишовои пред царскими двերми.

е҃. Лямъпа п. Лангишовои надъ гробомъ с таблицею.

г. Лямъпа п. Стефана Лавришовича великая пред Успениемъ.

з҃. Лямъпа п. Стефана Лавришовича пред тим же храмомъ меншая.

и҃. Лямъпа велик(ая) п. Матияша Феодоровича.

ѳ҃. Лямъпа малая пред Спасителемъ панеи Манеловои.

і҃. Лямъпа пред Пресвятою Богородицею п. Стефана Ляшъковъского.

аі҃. Лямъпа пред Рождествомъ Пресвятыя Богородицы пана Кира.

ві҃. Лямъпа великая п. Анъдреевои Стрелецкои надъ гробомъ.

гі҃. Лямъпа панеи Григоровои Русиновичовои тамъже.

ді҃. Лямъпа п. Ивана маляра Влошко з есиками трома.

еі҃. Лямъпа надъ гробомъ нибожчика пана Мадзарака, над гроб(омъ) его, посродъку церкве.

гі. Лямъпа пред фѣляром у дверей церковъних п. Яна Григоровича, тогожъ—на образѣ, от него коронокъ позлоцѣстихъ три, табличка и ланчушокъ золотий и крестикъ рубѣновий.

Ризи:

а҃. Ризи алътенбасовие, з бляхою злоцѣстою, и нараквицѣ до нихъ и епетрахелъ фиялковие.

в҃. Ризи аксамитніе чорніе гавтованіе и епетрахелъ и нараквицѣ.

г҃. Риз золотоглавънихъ бѣлихъ четверо зъ епетрахелями и наракъвицями.

д҃. Ризи одини з крестиками, злотоглавъніе зовъсѣмъ.

е҃. Ризи одини з Архѣереемъ, злотоглавъніе зовъсѣмъ.

ѕ҃. Ризи одини злотоглавовіе з бляшъкою, зеленіе зовъсѣмъ.

з҃. Ризи злотоглавовие червоніе зовъсѣмъ до нихъ.

н. Ризи одини табѣновіе, фіялъковіе.

ѳ҃. Ризи ятласовие вѣшновіе.

҃і. Ризи ядамашковие вѣшъновіе.

а҃і. Ризи буркателовие жолтие з червоними квѣтами, на которихъ Распятіе, перлами вигавътованое.

в҃і. Ризи жолтие, атласовие зовъсѣмъ.

г҃і. Ризи адамашъковие, шкарлатние зовъсѣмъ.

д҃і. Ризи адамашъковие, зеленіе зовъсѣмъ.

є҃і. Ризи атласовие, цеглясте зовсѣмъ.

ѕі. Ризи атласовие, фѣялъкове зовъсѣмъ.

з҃і. Ризи акъсамитніе, цеглястие, взористіе зовъсѣмъ.

и҃і. Ризи адамашъковие червоніе, жолътие зовъсѣмъ.

ѳ҃і. Ризи чорніе табиновие, взористие зовъсѣмъ.

к҃. Ризи чорніе, адамашъковіе зовъсѣмъ.

к҃а. Ризи трое чамълѣтовихъ, червонихъ зовъсѣмъ.

к҃в. Ризи бялие атласовіе злоцѣстие, цаци на нихъ.

к҃г. Ризи табѣновіе, кармазиновіе зовъсѣмъ.

к҃д. Ризъ двое ново-отданихъ червонихъ якъсамитнихъ, зъ квѣтами злото-бляшаними.

Стихари:

а҃. Стихар злотоглавовий бѣли, орар гавътованый, и з таблицею злоцѣстою.

в҃. Стихар злотоглавовий бѣли з квѣтиками маленкѣми.

г҃. Стихар фѣялъкови з квѣтиками.

д҃. Стихаръ червони з бляшкою, квѣтикѣ по нем рожъніе.

є҃. Стихар адамашъковий, червоній зовсѣмъ.

ѕ. Стихар атласовый, кармазиновий.

з҃. Стихар телитови, бляшаний.

и҃. Стихар пулъатласовий безъ орара.

ѳ҃. Стихар червоний безъ орара.

і҃. Стихар акъсамитный, червоний зовъсѣмъ.

а҃і. Стихар взористий з великѣми квѣтами.

ві҃. Стихар атласовий, фѣялъковий совъсѣмъ.
гі҃. Стихар чорни, атласовий зовъсѣмъ.
ді҃. Стихариковъ розънихъ хлопячихъ паръ чотири.
еі҃. Стихариковъ ново-справленихъ пара.

Се списокъ розъныхъ вещей буд ихъ въ склепѣ сосудохранителъном:

а҃. Книги Служебникъ в акъсамитѣ оправни.
в҃. Служебникъ в чорномъ аксамитѣ оправъни.
г҃. Псалтиръ подъ маринес оправъная чорная.
д҃. Злотоглаву штучка одина съ крестиками.
є҃. Златоглаву штука одина бѣлая.
ѕ҃. Злотоглавнихъ двѣ штуцѣ якъсамитнихъ.
з҃. Заслон пара атласовихъ, цеглястихъ, адамашкомъ подъшитихъ.
и҃. Антепедия старая адамашковая, фѣялъковая.
ѳ҃. Двѣ стучки червоніе атласовие, золотие квѣти на нихъ.
і҃. Пояс перски.
аі҃. Кутнѣ штучъка перскои.
ві҃. Адамашъку штучокъ чтери червоного на стлупи.
гі҃. Френдзъля кармазинова зе злотомъ.
ді҃. Китаикѣ цеглястои пултора локтя.
еі҃. Атласу кармазинового пултора локтя.
ѕі҃. Едвабница перская.
зі҃. Штучокъ дванайцят розмаитих едвабъницъ.
иі҃. Ручъникъ атласови(й).
ѳі҃. Антипедия старая адамашъковая, влосовая.
к҃. Нендзи пулътора локътя.
ка҃. Штука атласу от ложка кармазиновая.
кв҃. Покривало адамашъкове зеленое.
кг҃. Платокъ адамашъковий зелений от ложка.
кд҃. Антипедія злотоглавное зеленое.
кє҃. Сакос атласовий, цеглясти(й).

ҡѕ. Подушевъка атласова, кармазинова.

ҡз. Заслони китайчане зеленіе двое.

ҡи. Завои фарбовани и хустка турецкая з едвабемъ.

ҡѳ. Панагѣикѣ, в серебро оправніе, з костеи виризованих чотири.

л҃. Панагѣйкѣ двое древъняніе, въ серебро оправъніе.

ла. Панагѣйка одина отвористая, в серебро оправная.

лв. Сребра ворокъ запечатовани(й).

лг. Ворочокъ, злотомъ и сребромъ запечатовани(й).

лд. Хустъка запечатованая зъ вѣнцами и з дробязками.

лє. Бляхѣ цинові двѣ и коновъ циновая и ..... без споду.

лѕ. Аптечка гебановая една.

лз. Образовъ з серебромъ трицят и два.

ли. Образовъ без сребра трицят и девят, item два.

лѳ. Панагѣекъ, у мосондзъ оправънихъ, штукъ сѣмъ.

м҃. Плащенница на бѣломъ атласѣ в олстрѣ.

ма. Едвабъница з бляшкою до гробу.

мв. Скриня зелѣзная (зъ) привилегіями.

мг. Каганецъ мосендзовий.

мд. Замокъ великѣй и еси до лѣхътара мосондзовие.

мє. Струсѣхъ яецъ три.

мѕ. Патерица метрополитанская.

мз. Лѣска сосудохранителъная.

ми. Мушкетовъ два, бляха зелѣзная, лѣтарня московъская, железа розъмаитого и мосондзу.

мѳ. Миднница великая мосондзовая, завѣсокъ пар кѣлка [1]).

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 984, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17—18, 21, 25—27.

Ревизія книгъ церковныхъ, ревизія библіотеки братской и сосудохранительницы 1688 и 1692 г.

In nomine Domini. Amen [1]). Rewisia xiąg biblioteki brackiey w gmachach in anno Domini 1688, die 20 augusti novi calendarij.

1. Тріодь Посная писаная, darowana do monastira Лапчинского. 2. Бесѣди святого Іоана Златоустого писание. 3. Поучение на паргамѣни писаное. 4. Трефолой другого (и)зданія, darowano. 5. Трефолой першого (и)зданіа, prodano. 6. Прологъ писаный русск(і)й. 7. Бѣблия русская друкованая. 8. Евангелие русское на ригаловимъ (паперѣ). 9. Охтоихъ писан(і)й. 10. Толкованіе Псалтири писаное. 11. Мѣнея писаная мѣсяца януария и февруария. 12. Поучения Св. Отецъ писаное. 13. Поучение рочное Святихъ Отецъ. 14. Трефолой першого (и)зданія, darowano. 15. Поучение Василия святого друкованая. 16. Требникъ Киевск(і)й велик(і)й. 17. Евангелия—толкование писаное. 18. Правила Святихъ Отецъ писание. 19. Охтоихъ друкован(ы)й. 20. Святого Дионисия Ареопаита о священстви писани. 21. Василия Великого. 22. Бесѣди на Ді Посланий святого Іоанна Златоустого писани. 23. Казаня alias шестодневникъ Іоанна Златоустого писани. 24. Триод Посная друкованая. 25. Охтай друковани. 26. Писание поучения на постъ велики. 27. Исповѣдание Максима святого писаное. 28. Слово Іоанна Златоустого на постъ писаное. 29. Іоанна Златоустого бесѣди на Дѣяния друкование. 30. Поучения на Евангелия и иньніе писание. 31. Евангелие толкованое писаное. 32. Минея писаная мѣсяца августа. 33. Поучения писание. 34. Апостолъ писани з научению. 35. Житие и жизнь преподобнаго Григория писание. 36. Минея писаная на мѣсяцъ іюнь. 37. Наука святого Ефрема и иншихъ—писание. 38. Животи Святихъ Отецъ на паргамини писание. 39. Бе-

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ. № 989, или Т. № consig. 451. стр. 11—19, 21—47. См. начало настоящаго памятника въ приложеніи стр. 276—283.

сѣди святого Іоана Златоустого. 40. Григория Богослова. 41. Минея на паргамини мѣсяца ноеврия. 42. Охтоихъ друковани. 43. Апостолъ друковани. 44. Поучения писание. 45. Минея мѣсяца ноеврия писаная. 46. Дионисія Ареопаита—писани. 47. Бесѣди Іоана Златоустого на Дѣяния святихъ апостолъ друковани. 48. Псалтиръ друкованая. 49. Бесѣди (на) св. евангелисти Маѳея писание. 50. Библия друкованая. 51. Бесѣди святого Іоанна Богослова. 52. Апостолъ—толкованіе писани. 53. Бесѣди на Дѣяния святого апостола друкование. 54. Бесѣди святого Іоана Златоустого. 55. Бесѣди святого Іоана на Послания. 56. (Бесѣды) Василия Великого. 57. Охтой писани. 58. Евангелие учителное друкованое. 59. Минея мѣсяца мая писаная. 60. Минея мѣсяца ноеврия друкованая. 61. Гистория о седми соборахъ. 62. Поучение святого Іоана Златоустого писаное. 63. Апостолъ на паргамини писани. 64. Триод Посная писаная. 65. Толковане Псалтири писаное. 66. Охтой друковани, darowano. (66 а). Бесѣди святого Іоана Злотоустого писани. 67. Евангелие, толко учителное, писаное. 68. Апостолъ писани, darowany do mon(astyra) Лапчинского. 69. Бесѣди Златоустого третие писание. 70. Псалтиръ. 71. Триодъ Цвѣтная писаная. 72. Анастасия и Ефремъ писани. 73. Минея мѣсяца февруария писана. 74. Кирилъ Александ. писани. 75. Слово Іоана Дамаскина. 76. Бѣблия толкованая писаная. 77. Бесѣди святого Іоана писани. 78. Аѳтанасия Великого Псалтиръ толкованая писаная. 79. Триод Цвѣтная друкованая, darowana do monastera oo. Serbskich. 80. Уставъ церковний писани. 81. Книга ѥ святого Іоана Дамаскина. 82. Іоана Златоуста Псалтиръ толкованая писаная. 83. Бесѣди на Апокалипс(ис) и на Дѣяния апостолъ. 84. Наука на паргамини писаная. 85. Наука на неделѣ друкованая. 86. Триод Пост(ная) друкованая. 87. Евангелие учителное писаное. 88. Охтай друковани. 89. Поучение на пергамини писаное. 90. Евангелие учителное друкованое. 91. Евангелие учителное друкованое. 92. Евангелие учителное друкованое. 93. Соборникъ на пергамини писани. 94. Поучение писаное. 95. Дѣяния

Златоуста. 96. Соборникъ писани. 97. Триод Посная друкованая. 98. Охтой писани. 99. Минея (мѣсяца) априля писаная 100. Уставъ писани. 101. Маргарит друковани. 102. Дѣяния святихъ апостолъ писани. 103. Шестодникъ писани. 104. Псалтиръ и Чесословъ писани. 105. Еклезиястикъ друковани. 106. Книга о свѣщенствѣ Іоана Златоуста друкованая. 107. Цвѣтословъ in octavo друковани. 108. Книга октоври писани. 109. Уставъ Ерусалимъск(i)й. 110. Псалтирь и Акаѳистъ друковани. 111. Маргаритъ друковани. 112. Дискурсъ св. Іоанна Дамаск. друковани,—гистория. 113. Житие Іоана Листвичника писаное. 114. Соборникъ писани. 115. Часословъ писани. 116. Поучение рожное писаное. 117. Канонъ писани. 118. Часословъ писани. 119. О священствѣ Іоана Златоуста писани. 120. Псалтирь писаная, darowana do oo. Serbskich monastira. 121. Тестаментъ друковани. 122. Дороѳтей друковани. 123. Новое небо друкованое. 124. Апостолъ писани, darowano. 125. Ермолои на пергамени писаний. 126. Часословъ на пергамини писаний. 127. Шестодникъ писаний. 128. О священствѣ Іоана Златоуста писани. 129. Месияшъ друковани. 130. Іоанъ Златоусти друковани. 131. Іоанъ Златоусти друковани. 132. Іоанъ Златоустъ друковани. 133. Апокалипсисъ писани. 134. Чудо Іоана Златоуста писаное. 135. Номоканони друковани. 136. Іоанъ Златоустъ писани о вѣри, любви и надежди к҃. 137. Новое небо друкованое. 138. Епифани писани. 139. Чтения писание. 140. Чесословъ друковани. 141. Житія Григория епископа писаное. 142. Соборникъ писани. 143. Молитви дневния друкования. 144. О соборахъ писани. 145. Требникъ друковани,—nie masz. 146. Евангелие учителное писаное. 147. Соборникъ писани. 148. Псалтиръ писаная. 149. Толкование Евангелий писаное. 150. Псалтиръ зъ Типиком писаная. 151. Кантикъ а҃ї и Ярмолой а҃. 152. Полуставъ друковани. 153. Огородокъ. 154. Апостолъ писани. 155. Охтоихъ. 156. Винецъ Христовъ,—казаня на всѣ недели. 157. Евангелие учителное. 158. Требникъ велики. 159. Животы на чтири мѣсяци—Киевские. 160. Охтай in folio друковани. 161. Минея

мѣсяцэ ·оевра и декевра. 162. Уставъ писани. 163. Ключь Разумѣния. . 4. Псалтирь in 4-to друкованая. 165. Чтения писания· 166. Евангелие писаное.

Rewisia xiąg łacinskich eodem anno et mense:

1. Joannis Chrisostomi commentaria. 2. Origenis Adamantij interpretis scriptura opera per Erasmum Roterodami partim versa, partim recognita. Iste l bor redolet luteranismum. 3. Historiae ec· clesiasticae centuria 1, 2 et 3-tia. Piękna xięga do czytania. 4. Diccionarium seu latinae linguae thesaurus in folio. 5. Originis Adamantij operum pars secunda. 6. Xenophontis historiarum opera. 7. Sabellicus de bello Venet rum. 8. Copuluta Petri Hispani. 9. De ritu, moribus, multiplicati ne turcarum. 10. Prisciani grammaticor. principis dogmata. 11. Aloisij Inglaris Niciensis . ... Christi Jesu seu Dei Hominis elogi. 12. Porphirij Phaenicis isagoge, id est introductio in dialectic n. 13. Emmanuelis Aluari 14. Cornelii Valerij grammaticae institutiones libri 4. 15. Petri Fonsecae ... item institutiones dialecticae libri 8. 16. Flores per Octavias Mirandulas poetarum. 17. Valerius Maximus. 18. Ovidij Nasonis Heroides epistolae. 19. Sebestiani Actomedis Franci elegias liber. 20. Smecius. 21. Francisci Benec. societ. Jesu orationes. 22. Evangelia in Dominicas. 23. M. Tullij Ciceror orationes pars 3. 24. Virgilij Maronis opera. 25. In Evangelium nis apostoli. 26. De excellentia hominis libri 4. 27. Horatius 1 s. 28. Colloquiorum scholasticorum liber. 29. Ovidius. 30. Ov 31. Franciscus Petrarcha de remedijs oriisque fortunae. 32. Berbonij ....gar libri 8. 33. Rudimenta logicae paripatheticae. Ciceronis. 35. Virgilij Maronis. 36. Malleus Maleficae. 37. Celius Secundus Curio. 38. De arte rhetorica. 39. Thesaurus phrasae poeticarum. 40. Conciones de tempore sanctis. 41. Horilegium rerum et materiarum selectarum. 42. Chronografiae Genebradi Theologi. 43. Commentarium in phisica Aristotelis. 44. Justinus. 45. Periphrasis Salanisere passionis Domini. 46. Precationes diversae. 47. Offi-

cia Jullij. 48. Theologia pisana. 49. Theologia pisana. 50. Theologia pisana. 51. Theologia pisana. 52. Phisica, methaphisica pisana. 53. Logica pisana. 54. Suppellex Grauisensis scientiae accommodatae cum theologia pisana. 55. Orathor Mohilianus pisany. 56. Kazania rozny pisany. 57. Dialectica pisana. 58. Orationes variae pisane. 59. Orationes variae pisane. 60. Rhetorica pisana. 61. Adagia pisane. 62. Liber latinorum et polonicarum pisany. 63. Liber annotationum syntaxiarum pisane. 64. Phrases drukowany. 65. Notata varia pisane. 66. Cornelij de Lapide in Canticum Canticorum. 67. Secundus liber in Ecclesiasticum. 68. In duodecem Prophetas. 69. In Solomonis proverbia. 70. In Epistolas canonicas. 71. In Jozue, Judicum, in 4 libros Regum et duo Paralipomenum. 72. In Deuteronomium Moyses. 73. In Ecclesiasticum, Canticum Canticorum et librum Sapientiae. 74. In 4-tuor Evangelia. 75. In divi Pauli epistolas. 76. In 4-tuor prophetas maiores. 77. Didaci Stellae Minoritani concionatoris tomus 19. 78. Arka testamentu pars estivalis rzeczona. 79. Lexicon po turecku, arubsku, persku. 80. Cnapiusz po lacinie, in folio.

Rewisia xiąg graeco-latina.

1 Dionisius Halicarnassus. 2. Dionisius Areopagita. 3. Appianus Alexandrinus. 4. Sententiarum, sive capitum theologicorum, per Antonium et M[illegible]um monachorum. 5. Lexicon graeco-latinum. 6. Scholia E[illegible]s tragedia. 7. Aristotelis, Alexandri et Cassidi problemmata. [illegible]oesis christiana. 9. Organon Aristotelis. 10. Apollonius A[illegible]rinus. 11. Licofrones de virginitate. 12. Heliodori historia[illegible]e. 13. Aristotelis Asclepiade. 14. Institutiones ing[illegible]. 15. Bibliorum graeco-latinorum pars tertia. 16. Item pars 4-ta Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri. 17. Librorum pars secunda. 18. Ioannis Chrisostomi orationum de casse. 19. Biblia graeca et latina. 20. Bellum sicculum Fassidis. 21. Nomenclator latino-graeco-germanicus. 22. Aesopus. 23. Epicteti Arici Philosophi et [illegible]aridum.

Rewisia xiąg polskich:

№ 1. Biblia c(z)eska drukowana. 2. Biblia wielka polska drukowana. 3. Kozmographia czeska drukowana. 4. Biblia czeska drukowana. 5. Kazania na Ewangielia drukowane. 6. Kazania drukowane. 7. Żywoty Swiętych drukowane. 8. Kazania drukowane. 9. Żywot Jesusow drukowany. 10. Ewangelia drukowane. 11. Kamien drukowany Josepha Pimina. 12. Biblia drukowana. 13. Bractwo milosierdzia drukowane. 14. Psalterz drukowana. 15. Godzinki drukowane. 16. Kathechism drukowany. 17. Summarius dziesięcioro przykazania. 18. Czysciec drukowany. 19. Stary Zakon drukowany. 20. Godzinki drukowany. 21. Historia Jusephowa drukowana. 22. Perspectiwa Sakowicza drukowana. 23. Historia o walkach y klęskach ziemie Węgerskiey. 24. Wyrydarz chrescianski. 25. Studnica żyw(ot)a. 26. Artykuli bratcwa swiętey Anny. 27. Ewangelij y Epistolij. 28. Ray duszny. 29 Krzysztoph Piekarski przeciwko Aryuszom. 30. Modlitwy. 31. Drugie modlitwy. 32. Zebranie modlitew codziennych. 33. Arka testamentu drukowana.

Rewisia xiąg graeckich:

№ 1. S. Ioannis Chrisostomi thomus 2-dus. 2. S. Ioannis Chrisostomi thomus 6-tus. 3. S. Ioannis Chrisostomi thomus 8-vus. 4. S. Ioannis Chrisostomi thomus 7-mus. 5. S. Ioannis Chrisostomi thomus 4-tus. 6. S. Ioannis Chrisostomi opera graeca (t.) octo. 7. S. Ioannis Chrisostomi thomus 3-ius. 8. S. Ioannis Chrisostomi thomus 5-tus. 9. Evsevius episcopus. 10. Eustaphius episcopus Thesalonicus. 11. Eustaphij archiepiscopi in Homerailadis. 12. Oratorum veterum orationes. 13. Mineia decembris. 14. Opera Aristotelis. 15. Plutarchi historia. 16. Platonis omnia opera. 17. Miesiąc iunius mineia. 18. Mineia miesiąca septembra. 19. Tacilides. 20. Mineia miesiąca maia. 21. Anfologium. 22. Ewangelia. 23. Rethorica. 24. Tryod graeckaia. 25. Epifanius. 26. Lucianus. 27. Pentikostarion. 28. Paraclitici. 29. Anfologion. 30. Anfologion. 31. Phocius. 32.

Toparantinikon. 33. Mineia miesiąca ianuarij. 34. Flori legum diversorum epigrammatorum. 35. Pauli Egineti Medici libro 7-mo. 36. Pindan Olimpi. 37. Penticostarium. 38. Aristotelis de arte rethorica. 39. Novum Testamentum. 40. Biblion legomemnorum Anagnosticon. 41. Organun istius philosophiae. 42. Variorum Plutarchi thomus 2-dus. 43. Demostenis orationum pars 2-da.! 44. Athonius. 45. Octoichos. 46. Isocrates. 47. Novum Testamentum. 48. Organum istius philosophiae. 49. Novum Testamentum. 50. Licianus Samosatensis pars 2-da. 51. Demostenis orationes. 52. Horologium. 53. Psalterium. 54. Omiron. 55. Grammatika graeco-ruska. 56. Horologium.

Rewisia sosudochranitelnicy, to iest ozdoby.

Украшенія cerkwie s. przez niżeij podpisannych braci naszych wiernie spisana y konnotowana die 19 marca, 1692 a(nno).

Krzyże oprawne:

№ 1 krzyż wielky srebrny, suto ztocisty.

№ 1 krzyż srebrny biały ręczny.

№ 1 krzyżyk drewniany, oprawny we srebro, pozłocisty, ręczny,—w puzderku.

№ 1 krzyż drewniany, we srebro oprawny, biały.

№ 1 krzyż drewniany, pozłocisty, we srebrze.

№ 1 krzyż drewniany, we srebro oprawny, pozłocisty.

№ 1 krzyż drewniany, we srebro oprawny, pozołcisty, stolec do niego miedziany, pozłocisty.

№ 1 krzyż drewniany, ręczny, we srebro (oprawny), pozłocisty, mały.

№ 1 krzyż drewniany samy.

Ewangelie oprawne:

№ 1 Ewangelium pisane, oprawne w tabin fialkowy, sztuki srebrne pozłociste.

№ 1 Ewangelium pisane, oprawne w czarny axsamit, sztuki srebrne białe bez klauzur.

№ 1 Ewangelium graeckie w czerwonym axamicie, sztuki oprawne, białe.

№ 1 Ewangelium pisane, axamit wzorzysty, sztuki pozłociste.

№ 1 Ewangelium drukowane, (oprawa) sama złota.

№ 1 Ewangelium roboty marcipanowaney, srebrne same.

№ 1 Ewangelium srebrne, złociste suto.

№ 1 Ewangelium srebrne same, całe.

№ 1 Ewangelium, w materią oprawne, sztuki srebrno—pozłociste

№ 1 Ewangelium, w axamit czerwony oprawne, sztuki srebrne pozłociste.

№ 1 Biblia drukowana, w axamit czerwony oprawna, sztuki srebrne.

№ 1 palitury od Ewangelij oprawne w srebro, bez klauzur.

№ 1 Służebnik w axamicie czerwonym, oprawny w srebro.

Sakosy metropolitanskie:

№ 2 sakosy zło(to)głowowe zastawne: ieden biały w kwiatki, drugi fialkowy, tenż perłami (osadzony).

Kielichi:

№ 1 kielich ieden srebrny, marcipanowy.

№ 3 kilichy srebrne, suto złociste.

№ 3 kielichy pstro złociste.

№ 1 kielich z wierzchem złocisty.

№ 1 kielich z wierzchem, wielki, złocisty.

№ 1 kielich srebrny, pozłocisty.

№ 1 kopia srebrna z żelazkiem.

№ 1 Duch Swięty z skrzydłami wiszący, w postaci galębia, srebrny pozłocisty.

№ 3 koneweczki srebrne: iedna do мированя, druga z mirem до крещенія, trzecia—s. oley w niey.

Srebro łomane, w chustce zawiązane.

Patiny, gwiazdy y łyżeczky:

№ 6 patin srebrnych, złocistych.
№ 4 gwiazd srebrnych, pozłocistych.
№ 4 łyzeczki srebrnych, pozłocistych.
№ 1 tabliczka srebrna, pozłocista od fełona.

Kadzielnice:

№ 1 kadzielnica srebrna, pozłocista.
№ 1 kadzielnica srebrna, pozłocista, ręczna.
№ 1 kadzielnica srebrna biała.

Lichtarze srebrne:

№ 2 lichtarzow srebrnych wielkich.
№ 2 lichtarzow srebrnych małych słołowych.

Korony:

№ 2 korony dwie pozłocistych z kamienmi do вѣнчаня.
№ 2 koron blaszanych, malowanych.
№ 1 koronka misiurkowa.

Perły: [1])

Lampy srebrne:

№ 1 lampa srebrna, pozłocista, mała.
№ 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Jana Mazarakiego.
№ 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Stephana Krassowskiego.
№ 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Stephana Krassowskiego.
№ 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Gabriela Langisza.
№ 1 lampa srebrna bez tablicy tegoż.

[1]) Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто.

№ 1 lampa srebrna i m. p. Jerzego Papary z tablicą.

№ 1 lampa srebrna z tablicą i. m. p. Hrehorego Russianowicza.

№ 1 lampa srebrna z esikami przed obrazen narodzenia Nas(więszey) Panny.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem Nas. Panny namiestnim.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem namiestnim Спасителя.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem na filarze strony prawey niebosczyka i. m. p. Strzeleckiego.

№ 4 lampki srebrne na gurze przed Deisusem i. m. p. Stephana Lawryszewicza.

Lampy mosądziowe:

№ 15 lamp mosiądzowych.

№ 1 lampa blaszana.

Międnice mosiązne:

№ 3 międnice wielkie mosiądzowe.

№ 1 międnica wielka mosiądzowa.

№ 1 międziana bania na oliwe.

№ 1 kociołek mosiądzowy na swięconą wodę.

№ 1 miedziana wanna wielka dla oswięcenia wody.

Misy cynowe:

№ 2 misy cynowe wielkie.

№ 1 miseczka cynowa na дари.

Lichtarze mosiądzowe:

№ 2 lichtarze wielkie, stoiące przed obrazami намѣстними.

№ 2 lichtarze wielkie wiszące, ieden ma esow osm, drugi esow dziesięc, alias korony posrod cerkwi.

№ 1 lichtarz wieszący z esami w судохранительници.

№ 2 lichtarzow stoiące wielkie w kaplicy.

№ 7 lichtarzow stołowych.

№ 1 lichtarz stołowy złamany.

Lichtarze cynowe:

№ 4 lichtarze cynowe wielkie w cerkwi Успенія Przenayswiętszey Panny.

№ 2 lichtarze cynowe wielkie bez nożek w cerkwie starey.

№ 15 lichtarzow stoiących.

№ 26 lichtarzow stołowych.

№ 4 lichtarze większe połamane y cyna łamana rozna.

№ 19 wierzchow do lichtarzow.

Tablice cynowe:

№ 12 tablic cynowych.

№ 2 tablice srebrne niebos(zczyka) i. m. p. Jana Mazarakiego.

Zbanuszki do ziela:

№ 2 zbanuszki farfurowe.

№ 2 zbanuszki drewniane.

№ 18 sztuczek krzyształu łupanego w puscze ołowianey.

№ 2 iaiec strusich całych, iedne zepsowane, ieden dzwoneczek mały.

Essy mosiądzowe:

№ 29 essow mosiądzowych na roznych miyscach przed obrazami.

№ 3 gałek mosiądzowych od lichtarzow.

Zamki żelazne:

№ 2 zamki wielkie, każdy ma dwa klucze.

Obrazy moskiewskie oprawne:

№ 12 obrazow ze srebrem.

№ 1 obraz Naswiętszey Panny, perłami haftowany.

№ 10 obrazkow haftowanych na hatlasie.

№ 2 panagijki.

№ 1 obraz na wielkim ołtarzu z tabliczką.

Obrazy nieoprawne moskiewskie:

№ 47 obrazow roznych swiętych.
№ 7 obrazow od panagiiek wielkich.
№ 3 Mironosicy do grobu.
№ 1 ieden Christos воскрессе.
№ 1 anioł nagrobski.

Xięgi cerkiewne:

№ 1 Ochtai oprawny drukowany
№ 1 Klucz drukowany Разумѣнія.
№ 1 Mineia pisana, oprawna, miesiąca 9-bra.
№ 1 Mineia pisana, oprawna.
№ 1 Psalterz drukowany, oprawny.
№ 1 Służebnik in folio, drugi in 4-to.
№ 1 Триодъ Цвѣтная.
№ 1 Требникъ wielkij.
№ 12 Miney moskiewskich y ieden Trebnik in 4-to.
№ 1 Kalist Учительное Евангеліе.
№ 1 Уставъ moskiewski с(ъ) prologami na cały rok.

Płasczenice:

№ 1 Płasczenica na hatłasie białym malowana.
№ 1 Płasczenica na hatłasie białym malowana Jerozolimska.

F e l o n y:

№ 1 fełon złotogławowy, galon około złoty, kitayką mienioną podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławowy, z tabliczką srebrną pozłocistą, moskiewskim podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 felon biały złotogławowy, tabliczka haftowana z perłami— Спаситель, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 felon biały, złotogławowy, płutnem białym podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławowy, kindiakiem czerwonym podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławowy, albo altembasowy, z tabliczką pozłocistą S. Troycy, podszyty kindiakiem.

№ 1 fełon fialkowy w kuriały złote, Deisus haftowany z koronką złotą około, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, na ktorym osoby Ic. Xc., podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, z krzyżykami y cherubinami, blacha pozłocista—Успенія z kamykami, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, w kwiatki złote, koronka srebna, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon biały złotogławowy, przedni w gruszki, kindiakiem ceglastym podszyty.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, w kwiat wielki, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon zło(to)gławowy, z tablicą pozłocistą—Спаситель, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon materiy cegłastey, w złote kwiaty, korona srebrna, marcipanowa szyroka około, na plecach sztuczek dziewięc z rubinami, podszyty kindiakiem ceglastym.

№ 2 fełony axamitne czerwone, w kwiaty wielkie, z tablicami pozłocistemi: na iedney—Успеніе, na drugiey—S. Troycy, podszyty kindiakiem ceglastym.

№ 2 fełony czerwone axamitne, zwierzchu złotogław biały z koroną złotą około, podszyte kindiakiem papużym.

№ 1 fełon axamitny błękitny, z koronką srebrną, podszyty musulbasem czerwonym.

№ 1 fełon axamitny ceglasty, stary, wzorysty, płutnem czerwonym podszyty.

№ 1 fełon adamaszkowy czerwony, stary, podszyty płutnem czerwonym.

№ 1 fełon hatlasowy, ceglasty, turecky, z koronką srebrną, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon materialny blękitny, w kwiaty, koronka około, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 felon tabinkowy, karmazynowy, z galonkiem złocistym około, podszyty kindiakiem barsczowym.

№ 1 felon czamlitowy czerwony, podszyty kindiakiem blękitnym.

№ 1 felon czerwony, pstry, w kwiaty, stary, podszyty płutnem blękitnym.

№ 1 fełon czerwony, kwiaty żołte, na niem Распятie, ś. Jan y Bogaradzica, perłami haftowany, płutnem ciemno-zielonym podszyty.

№ 1 fełon rużowy, hatłasowy, na niem s. Barbara haftowana, galonek około złoty, kindiakiem lazurowym podszyty.

№ 1 fełon tabinowy zielony, galonek około złoty, podszyty plutnem lazorowym.

№ 1 fełon zułty hatlasowy, florentski.

№ 1 fełon szkarłatny, adamaszkowy, haftowane Распятие, około gałon.

№ 1 fełon hatłasowy, karmazynowany, od ramienia złotogław, z koronką złotą.

№ 1 fełon fiałkowy, tercenelowy, koronka złota około, od ramienia złotogław biały y krzyżyk z pereł.

№ 1 fełon axamitny czerwony, stary, guziki trzy srebrne, y na zadzie haftowany.

№ 1 fełon hatłasowy, fiałkowy, tabliczka haftowana na zadzie, około koruna marcipanowa.

№ 1 fełon tabinowy żołto-gorący, mosulbasem podszyty blękitnym.

№ 1 fełon czarny axamitny, haftowany, wkoło kwiaty, krzyż na zadzie robiony z kamieni z turkusami, guziki, około frędzelka złota, podszyty kitayką mienioną.

№ 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny adamaszkowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny hatlasowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny adamaszkowy, z koronką czarną złotą.

№ 1 fełon czarny tercenelowy, z koronką szychową.

№ 1 fełon czarny axamitny, gałon około złoty.

№ 1 fełon czarny adamaszkowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny hatłasowy, wzorzysty, na plecach biały.

Petrachle:

№ 1 petrachel biały złotogławowy, 6 gałek na spodzie srebrnych z frędzlami.

№ 2 petrachli białe złotogławowe, w gruszki, z koronkami.

№ 3 petrachle białe złotogławowe, w kwiatki.

№ 1 petrachel złotogławowy, z personami, haftowany, 6 gałek srebrnych z kutasami.

№ 1 petrachel złotogławowy, z krzyzykami y serafinami.

№ 1 petrachel biały materialny, kwiaty srebrne z iedwabiem zielonym.

№ 1 petrachel wołosowy, w kwiatki złote y srebrne.

№ 1 petrachel czerwony złotogławowy, w kwiatki złote.

№ 2 petrachele z paskow perskich złotych.

№ 2 petrachele, haftowane osoby.

№ 1 petrachel czerwony, materialny, korona marcipanowa około.

№ 2 petrachele czerwone złotogławowe.

№ 1 petrachel błękitny materialny, około korona.

№ 1 petrachel czerwony hatłasowy, turecky.

№ 1 petrachel czerwony adamaszkowy.

№ 1 petrachel czerwony axamitny.

№ 1 petrachel czerwony, axamitny, stary.

№ 1 petrachel fiałkowy, tercynelowy, z koronką.

№ 1 petrachel fialkowy.

№ 1 petrachel karmazynowy, z koronką, hatłasowy.

№ 1 petrachel karmazynowy, hatłasowy.

№ 1 petrachel materialny żołty.
№ 1 petrachel ceglasty, złotogławowy.
№ 1 petrachel biały, w kwiaty złotogławowy.
№ 1 petrachel czarny axamitny.
№ 6 petrachelow czarnych tercynelowych, z pasamanami białemi.
№ 1 petrachel czarny, adamaszkowy.
№ 1 petrachel czarny, tercinelowy, z koronką.

Narakwice:

1 para narakwic granatowych, w paski y kwiatki złote. 1 para narakwic materialnych błękitnych, w kwiaty. 1 para narakwic, na axamicie zielonym haftowane Благовѣщеніе, z zkrzyżami srebrnemi z sznurkow. 1 para altembasowych, fialkowych. 1 para czerwonych złotogławowych. 1 para blękitnych materialnych. 1 para czerwonych materialnych, w kwiatki złote. 1 para złotogławowych, perskich. 1 para axamitnych blękitnych. 1 para czerwonych lamowych. 1 para ceglastych hatlasowych. 1 para kitaykowych czerwonych. 1 para czerwonych adamaszkowych. 1 para hatłasowych ceglastych. 1 para axamitnych, granatowych. 1 para hatłasowych, ceglastych, tureckich. 1 para złotogławowych czerwonych. 1 Para złotogławowych białych. 1 para suto haftowanych. 3 pary czerwonych złotogławowych. 1 para axamitnych czerwonych. 1 para hatłasowych czerwonych. 1 para nędzowych. 1 para barsczowych, kitaykowych. 2 pary roznych. 3 pary czarnych tercynelowych. 7 pary czarnych adamaszkowych.

Paski do opasywania:

№ 1 pasek sakieski, iedwabny. 3 paski płocienne. 1 pasek iedwabnicowy czarny. 1 pasek fialkowy.

Stychary:

№ 1 stychar biały, kwiaty srebrne z zielonym iedwabiem. 1 granatowy, w paski y kwiatki złote. 1 blękitny materialny, w kwiaty z koronką. 1 kitaykowy ceglasty. 1 materialny zielony, w kwiaty.

1 złotogławowy biały, z tablicą pozłocistą. 1 hatlasowy błękitny. 1 axamitny, na białym dnie kwiaty rozne. 1 złotogławowy biały, rożowy, materiowy, w kwiateczki. 1 ceglasty, turecki, hatlasowy. 1 czamlitowy, barsczowy. 1 hatlasowy, ceglasty, drukowany. 1 złotogławowy biały, tabliczka srebrna—Благовѣщенія. 1 hatlasowy, w paski, z guziczkami złocistemi. 1 czerwony w paski, z kuriatkami. 1 hatlasowy, fialkowy. 1 kitayczany biały, w kwiatki. 1 kitayczany czarny. 1 kitayczany czarny, ramiona białe. 1 kitaykowy czarny hatłasowy. 2 hatlasowe małe, białe, od ramion czerwone. 2 zielone, materialne, błękitne z zielonym.

Orary:

1 biały materialny, kwiaty srebrne, z zielonym iedwabiem. 1 granatowy, paski y kwiatki złote. 1 blękitny materialny, w kwiatki. 1 kitaykowy, ceglasty. 1 materialny zielony. 1 materialny, biały, haftowany, biały. 2 złotogławowych białych. 1 cytrynowy, axamitny. 1 hatlasowy czerwony, w paski. 1 złotogławowy czerwony. 1 adamaszkowy czerwony. 1 hatlasowy czarny. 1 kitayczany czarny. 1 hatlasowy czarny. 1 tercynelowy czarny.

Wozduchi na kielichi:

№ 1 haftowany na hatlasie błękitnym, Спаситель z perłami. 2 haftowany, krzyżowy, na błękitnym hatłasie z perłami. 1 złotogławowy wielki, popielaty. 1 złotogławowy mały, popielaty. 1 złotogławowy krzyzowy, popielaty. 1 haftowany, popielaty, srebrem y złotem. 2 wozduszki axamitne, czerwone, haftowane. 1 krzyzowy, axamitny, czerwony, haftowany. 1 hatłasowy, fiałkowy, haftowany. 1 adamaszkowy, karmazynowy, haftowany, z perełkami. 1 fiałkowy, kitayka żołta. 1 hatłasowy, biały, haftowany, z perłami. 1 haftowany czerwony. 2 hatłasowe czarne, małe. 1 hatłasowy czarny wielki. 2 czarne małe z koronką.

Mosczy Ss.

1 s. pierwszego męczenika Stephana srebrne pozłociste. 1 s. w. męczenika Panteleimona, w srebro oprawne, marcipanową robotą. 1 s. Merkuriusza w blaszaney puszce. 1 puszka srebrna pozłocista Langiszowska. 1 puszka drewniana.

Antimisy ss. patriarchow:

№ 8 malowanych na plótnie.

Kobierce tureckie:

№ 17 kobiercow. № 1 dywanski biały. № 1 dywanski czerwony. № 1 dywanski czerwony, mnieyszy.

K i l i m y:

№ 1 stary u престола. № 2 perskie około ołtarza. № 1 w paski. № 2 perskie w сосудохранителници.

Odziewadła na mary:

№ 1 sukienne czarne, sukna francuskiego stepowanego około, y zapieczętowane po koncach. № 1 axamitne czarne, z frędzlami karmazynowemi złotemi. № 1 adamaszkowe czerwone, brzegi papuże. № 1 adamaszkowe, papuże. № 1 wiszniowe, hatlasowe, florenskie. № 1 czarne sukienne, z czarną frędzlą. № 1 sukna czarnego sztuka cienkiego. № 1 sztuka sukna czarnego, białego. № 3 sztuki kiru czarnego. № 1 kap czarnych. № 5 sztuk czerwonegó paklaku. № 1 nakrycie czarne sukienne pod Ewangelią na stolec. № 1 hatlasowe nakrycie na stolec czerwone. № 1 adamaszkowe nakrycie papuże, z fręzlą czerwoną, pod Ewangelią. № 1 axamitne nakrycie pstre na stolcu wielkim. № 1 złotogławowe pokrycie na stolec pod коливомъ.

Zasłony y firanki:

1 materialna czerwona nad szafą. 1 kitaykowa czerwona. 2 kitaykowe włosowe. 4 taftowych, drukowanych, z koronką srebrną,

blękitnych. 1 kitaykowa barsczowa. 1 kitaykowa, żelazney masci. 1 kitnyczana nad drzwiami carskiemy. 1 paskowata nade drzwiami w kaplicy carskiemi. 1 nade drzwiami. 4 firanki zielone materialne. 2 adamaszkowych firankow czerwonych. 2 firanki kitayczane czerwonynych.

Zawoie:

№ 1 ze szlakiem złotym. № 1 biały, brudny, około stolca w cocудохранителници. № 1 zawoiu białey—łokci pięc. № 1 sztuka ząbku łokci pięc.

Antepedia:

№ 1 haftowane z kutasami na wielki tydzień. № 1 axamitne w kwiaty, frędzelka karmazynowa. № 1 złotogławowe srebrne, z złoto koroną. № 1 białe z koroną nicianą do stolca. № 1 hatlasowe czarne, zblakowane. № 1 hatlasowe czerwone, wzorzyste, z listrą y frędzlą, od wielkiego ołtarza. № 1 skurzane złote. № 1 kitaykowe, ceglaste, z frędzlą czychową. № 1 aksamitne, w paski złote, w kwiaty. № 1 złotogławowe białe. № 1 czerwone materialne, złociste, stare. № 1 srodek czerwony, lamowy, złocisty. № 1 białe materiowe, kwiatki czerwone. № 1 kitaykowe czerwone w wodę. № 1 aksamitne czerwone. № 1 tabinkowe, fialkowe, z korunką srebrną.

Jedwabnice:

№ 1 biała. № 1 ze złotem do grobu y z frędzlą karmazynową. № 1 anioł trzyma na grobie. № 1 zielona. № 1 białei kawalec. № 1 zieloney kawalec. № 1 chustka długa z brzegami złotemi. Kilka kawałkow iedwabnicowych. № 1 sikowa z brzegami złotemi. № 1 włosowa do obrazu. № 1 czarna z brzegami czerwonemi. № 1 czarna, stara. № 1 ze szlakami złotemi. № 1 żołta. № 1 biała. № 1 kawełek zołty. № 1 biała.

T o w a l n i e:

1 biała. 1 złotem haftowana. 1 turecka haftowana. 1 czarnym iedwabiem wyszywana. 1 z korunką szeroką, białą na stolec. 1 czarnym iedwabien y złotem wyszywana. 1 czarnym iedwabiem wyszywana. 1 złotem w kwiaty wyszywana. 1 z korunamı białemi. 1 czerwonym iedwabiem szyta. 2 proste y, z frędzlami, podosronnych. 1 biała, wyszywana cała. 1 białem szyciem iedna, druga z kwiatami zielonemi iedwabnemi.

Materie iedwabne rozne:

1 materia na białym dnie, czarne kwiatki. 1 w czerwony pasek. 1 w kułki złote. 1 iedwabna, drukowane kwiaty, na stole w sosudochranitelnicy we dwoie. 1 kawalec materyi w paski. 3 sztuki materij karmazynowey z kwiatami złotemi. 1 materij nędzny stukai 1 materia biała, paskowata, turecka. 2—złotogławowe z cherubinam. y krzyżykami. 1 aksamitna, karmazynowa, turecka, iak na poduszki. 1 hatłasu czarnego wzorystego u stolca. 4 adamaszku karmazynowego sztuki,—kawalki roznych materyi. 1 złotogławowa od palitur do Ewangelij.

Kawałkow roznych materij kitaykowych:

1 biała pod obrus na wielkanoc. 1 kawalec kitayki czarney. 2 sztuki materyi szarey. 1 kawełek kitayki ceglastey z pod orara. 2 kawalce hatlasu tureckiego. 1 listwa do prestoła na mosulbasie, korony niciane. 2 pasy wyszywane na mosulbasie. 1 włosienica biała, podarta. 1 sztuka materyi pstrey do stolca. 1 plucienko pstre. Galonu złotego kilka łokci. Dwa kawalce kowneru. Hatlasu czarnego kilka sztuczek. Korony białe, szerokie niciane. Forboty białe niciane. Dwa kawałki od listwy. 1 agnuszko drewniany. 1 szwuronka axamitna czerwona. Na stolcu, gdzie obraz całuią, sztuk dwie kitayki. Na tymże stolcu materia biała wzorzysta na trzy strony, a czwartą strone axamit wzorzysty. Trzy kawalce axamitu.

Pszescieradła płotniane pod trunne:

№ 1 przesciradło białe płocienne, wyszywane około iedwabiem czerwonym, w kwiaty. № 1 płocienne wielkie, białe, z koronką białą. № 1 pszescieradło wielkie, białe. № 1 pszescieradło wielkie, białe. № 1 szyte czerwonym iedwabiem.

Stychary płocienne:

№ 3 płocienne białe. № 1 biały płocienny, iedwabiem karmazynowym wyszywany. № 1 biały, nowy, nie zażywany. № 2 białe płocienne, z korunkami. № 2 białe płocienne, wyszywanne iedwabiem. № 1 biały płocienny, czerwono wyszywany. № 1 biały płocienny, z kwiatkami, z nici. № 1 płocienny, czarnym iedwabiem szyty. № 1 płocienny, czarnym iedwabiem (y) złotem szyty. № 2 płocienne, czerwonym iedwabiem szyty. № 1 płocienny, niciami wyszywany. № 7 płociennych z korunkami białemi. № 4 płocienne. № 1 płocienny podrany.

Nakrywadła prestolne:

№ 1 nakrywadło białe (na) prestoł. № 2 pszeszywane białe, iedwabiem czarnym wyszywane. № 1 z korunkami. № 1 płocienne z koronką. № 2 płocienne na ołtarz. № 1 płocienne, czarnym iedwabiem wyszywane. № 1 płocienne na żertwenniki.

Ręczniki:

№ 3 ręczniki płocienne.

Skrzynie:

№ 1 drewniana ze złemi szelągami. № 4 drewnianych. № 1 żelazna.

Płutna:

№ 1 kawalec płutna. № 1 lanego płutna. № 1 nieobrubionego płutna. № 1 kawalec płutna. № 1 paterica episkopska drewniana z sandali rubri.

Obrazy:

№ 1 narodzenia Nas(więtszey) Panny, ma na sobie trzy koronki srebrne.

№ 2 Naswiętszey Panny namiestney na lewym kryłosie, ma na sobie szate srebrną pozłocistą, dwie koron srebnych pozłocystych y tabliczek dwie srebnych. Die 3 iulij, 1692 anno na sukienke Panny Przenayswiętszey tabliczki wzieły się.

№ 1 namistny Спасѣтеля, szata srebrna pozłocysta pstro y diadema.

№ 1 Успенія Пресвятія Богородици, на Спасителю, na Nas. Pannie szaty srebrne pstrozłociste, trzy koronek na Apostołach, osobliwie osm koronek y cherubin srebrny cały.

№ 1 Archierey na Deissusie, ma na sobie koroną srebrną pozłocystą y dwie tablice srebrne. Tablice wzieły się na szate.

№ 1 Naswięszey Panny na Deisusie podle Archiereia, ma na sobie korone srebrną pozłocistą, tabliczke srebrną małą y łancuszek na szyi złoty z agnuszkiem. Opatrzyć. Tabliczke y łancuszek na szate wzieło się.

№ 1 na s. Janię podle Archiereia, ma na sobie korone srebrną pozłocistą y dwie tabliczek srebrnych.

№ 1 na Blahowisczeniu dyadumy dwie, szata graskowa, lita, u anioła srebrna.

№ 1 Спаситель na słupie prawego kryłosa, ma na sobie pięć dyadymek.

№ 1 Благовѣщченія na słupie drugim, ma na sobie dwie diademki srebrne y firanki z iedwabnicą.

№ 1 Воплощеніе Б(огороди)ци na słupie, dwie dyadymek srebrnych pozłocistych ma na sobie.

№ 1 Бо(городи)ци na słupie prawego kryłosa w ołtarzu, ma na sobie pięć tabliczek srebrnych y ieden łancuch w groch złoty albo srebrny, pięć sznurkow koralowy, sztuczka wisi u koralow, i ma dwa agnuski.

№ 1 Богородици Зачатіе na słupie, ma płucienko, około stęgwami wiązane, y dwie diadimki.

№ 1 Спасителя moskiewski namiestny, ma na sobie blachę srebną pozłocistą y diademką srebną pozłocistą.

№ 1 Naswiętszey Panny cudowny, namięstny, dawny, ma na sobie dwie korony srebrnych, tablic dwadziescia, szesnascie sztuczek srebrnych, roznych, wiszącу, ieden talar bity bankowy, iedna puszeczka, dwa krzyzyki oprawne, iedna panegiia oprawna moskiewska, ieden sznur gagaszkow, ieden obrazek, w srebro oprawny, zasłonki dwie iedwabne z statkami.

Tabliczki srebrne y łancuszki wzięty są na sukienke Naswiętszey Panny do kapliczki nowo wystawioney, ktoreykolwiek wyżey mianowane y opisane y wyrażone są.

Po rewisiey generalney uczynioney wszelkich tabliczek srybrnych, ktore wisieli na obrazach w cerkwi wielkiei, tak w kaplicy nowey, a mianowicie na obrazie Naswięszey Panny cudowney, to wszystko zebrawszy do kupy, na szate tegoż obraza cudownego zebralismy y inne srybło, ktore znaidowało się w skarbcu, te tedy obrazki, ktore nie zdali się, ale ich nie psować, na tenże obraz cudowny pod numerum oddaiem, to iest:

1 obrazek swiętego Mikołaia y s. Irzego oprawny, około kamyky pozłocisty.

1 obrazek na białey kosci, oprawny we srybro pozłocisty Naswiętszey Panny.

1 obrazek czarny kosciany Wopłoszczenie y Trzech Swietytelow, oprawny we srybro.

1 obrazek kosciany biały, we sribło oprawny, Wopłoszczenie, a z drugi strony s. Mikołay.

1 obrazek drewniany, oprawny we srybło, szmelc, Troch Swietytelow.

1 obrazek kosciany biały, we srybło oprawny, Воплощеніе.

1 krzyz marmurowy, we srybło oprawny, 3 krzyzyki drewniane, we srybło oprawne.

1 pana(g)ika, we srybło oprawna, na lancuszku srybrnym, 1 pana(g)ika, w mosiądzu oprawna.

1 krzystał we srybro oprawny, 2 agnus(z)ki drewniane, 1 krzyzyk drewniany [1]).

Реэстры вещей, пожертвованныхъ въ Балабановскую часовню и церковь Успенія Пресвятыя Богородицы за 1691—1704 гг..

Господи [2]) благослови и умножи на честь и похвалу Пресвятои Дѣви Богородици.

Anno Domini 1691, die 20 martij. Reiestr wszy(s)tkich rzeczy opisany, od roznych pobożnych benefaktorow ofiarowanych do tei cerkwie swiętei y obrazowi cudownemu na częnsć y na chwałe Przenaswięszei Boga Rodzice, z pobożnych uczynkow ligowanych y nadanych.

Anno Domini 1691, die 18 martij. Revisia obrazu cudownego Przenaswięszei Panny w kaplicy nieboszczyka pana Bałabana:

№ 4 tablic srybnych wielkich. 12 tabliczek srybnych. 1 noga srybna. 1 renka srybna. 2 oczek poiedynkowych małych. 1 obrazek rogowy, oprawny we srybło, pozłocisty. 1 puszeczka srybna. 1 sztuka na kształt talara. 3 sztuczki na kształt urtow. 1 sztuczka, na kształt urta, pozłocista. 6 krzyzykow srybnych. 2 agnosiki z kamienmi oprawne. 1 stopka mała srybna. 1 metalik srybny. 6 obrazkuw blaszanych N(ayswiętszey) Panny Czenstochowskiei. 1 obrazek troisty moskiewski pan(agi)iki. 3 krzyzyki drewniane, oprawne we srybro. 3 agnusiki drewniane, rznięte, oprawne we srybro. 3 piersciunki srybne, 14 agnuskuw, co mniszki robią. 23 agnuskuw mnieiszych roznych rogowych, co mniszki robią.

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 989, стр. 11—19, 21—47.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1004, или PP. № consig. 471, стр. 1, —6, 104, 59—68, 105—111

Tegoż roku 1691 przybyło na obraz sribra, naprzod: 1) gardło sribne, dała go przez ręce moie sławetna pani Anna Piotrowa Semionowiczowa, y rączke małą; 2) blaszka, na ktorey oczy, dana od Alexandra Lanickiego, malarza; 3) tabliczka na obraz namiestny cerkwie wielkiey, na tey во плоти Спас, dał ią młodzian Teodor Sibianowicz, krawiec, 1691 (roku), decembra 9.

Rok(u) 1692 i. m. pani Affendykowa offiarowała miescu swiętemu ieden felon czarny y petrachel tabinkowy (y) narakwicy, item antepedium czarne do srodka, gdzie koliwa bywaią, item wozduch czarny.

Die 16 8-bris i. m. pan Zoia dał lampe srybno, ktora wisi w ołtarzu, za iakiegos greczyna, ktory tu leży na cwentarzu.

Anno Domini 1694, die 8 ianuarij i. m. pan Andrzei Gensicki daie miescu temu za dusze małząnki swei, ktora tu leży, ieden felon blenkitny materialny, z kwiatami złotemi, petrachel y narakwicy do tegoż, item wozduch ceglasty, materialny, z kwiatami złotemi, y dwa wozduszki teiże materiey, item stychar biały płutniany, item ręczniki do ołtarza dla ucierania ręki oycom.

J. m(o)ści pani Affendikowa die 15 maij, anno 1694 ofiarowała temu miescu swiętemu felon aksamitny, szkarlatny z petrachilem y narakwicami.

Die 18 iulij, anno 1694 i. m. pan resident Moskiewski ofiarował temu miescu swiętemu felon materialny na dzikawym dnie, kwiaty rozne y złote, z petrachelem y narakwicami.

Die 24 augusti i. m(o)ść(i) pani Affendikowa lampe srybno z tablico miescu temu swiętemu offiarowała, ktora wisi na(d) grobem małządka iey y dziatek, ktorym niech będzie wiecznaia pamiat.

Die 8 ianuar., anno 1695 i. m. pan Buinowski, powruciwszy się z Kryma, darował do cerkwie iedne chustkie wyszywany dla ozdoby.

Die 22 martij, anno 1695 i. m. pan Zota dał paru kobierci małych dla kazannicy na uroczystość dla ozdoby, niech Pan Naiwy(s)szy nagrodzi ten dar.

Die 10 maij p. Theodor, faktor i. m. pana Maciowicza, ex pio opere darował 1 kobierzec— saprak wielki do cerkwie naszei, ktoremu niech Pan nagrodzi.

Die ultima iunij, eodem anno 1695 hospodarowa iey mość Petraczanka ofiarowała temu miescu swiętemu ex pio opere ieden felon materiowy, ceglasty, kwiaty kręcone, złote, około szyi materią dzikawo obłożony bogatò, y para narakwic, ktorei niech Pan Naiwysszy nagrodzi zdrowiem dobrym.

1703 γεναρίου πρότη ἔδοσεν ὁ κὺρ Δημήτρις Μοραήτης ἕνα ζευγαρι μισάδια χαλίκηα στην (εἰς τὴν) ἐκλησία διατὶ ἔθαψαν τὴν γηναικα του στὴν καπλήτζα.

Roku 1703, die 26 ianuarij ofiarował i. p. Jan Odoysky, sekretarz y pieczętarz i. k. m., krzyzyk złoty, na ktorym tabliczki kamienne rznięte,—passia Panska, na obraz Matki Bożey w kaplicy Bałabanowskiey.

(Anno) 1704, μαρτίου 24 διὰ ἐνθήμη(σου) ἐχάρισεν ὁ κύρ Νεκολτζος τοῦ Τζήποη μηα καντήλα μηκρι ἀσιμενια στὴν (εἶς τὴν) καπλήτζα.

(Anno) 1704, 'απριλίου 11 ἔδοσε ὁ κῦρ Ἡλίας Λαζόπουλος ἓνα χαλὴ ὅπου ἤχαμε θαψη τὸν μακαρίτη Γιάννη Κουρονκλῆ ἀπό Σινόπη.

(Anno) 1702, die 6 x-bris i. m. pan Andrzey Krassowski darował do cerkwi ś. mieyskiey na wiczny pamiątkie krzyżyk drewniany na stolcu, roboty nysmienity rzniętą.

Eodem anno iey mośći pani Pankiewiczowa darowała do tey cerkwi świętey dwa felony czarne kanawacowe z petrachylami y narakwyciami.

Eodem anno i. w. i. w. pani Hanieniezka darowała 1 obraz moskiewski, na to to blaszka srebna.

Anno Domini 1695, die pr(ima) ianuarij rewizia sosudochranitenicy gurnoy, iak wiele znaiduie się roznych rzeczy cerkiewnych:

№ 1 szuflada: 1 felon hatlasowy, fiałkowy stary, 1 stychar hatłasowy, fiałkowy stary, 1 stychar mały, biały kitaiczany, 1 petra-

chel hatlas(owy), fiałkowy, 2 parze narakwicz, 1 Ewangelia w czarnym aksamicie, 1 krzyzyk srybny do całowania.

№ 2 szuflada: 1 felon blękitny materiowy, 1 felon ceglasty, materiowy, 1 felon dzikawy, materiowy, 1 felon granatowy, materiowy.

№ 3 szuflada: 1 felon na złotogławie zielonym, 1 felon na złotogławie granatowym, 1 felon na złotogławie karmazynowym, 1 felon na złotogławie z galunkami, 1 felon na złotogławie fulkosz. z Apostoł(ami), 1 felon na złotogław. z Archaniołem.

№ 4 szuflada: 1 felon biały z kwiatami wielkiemi, 1 felon biały z kwiatami małemi, 1 felon biały z kwiatami wielkiemi, 1 felon biały w gruszki, 1 felon biały z kwiaty wielkiemi, 1 felon biały z kwiaty wielkiemi.

№ 5 szuflada: 1 felon hatlasowy, wyszniowy, 1 felon hatlasowy, szkarlatny, 1 felon adamaszkowy, szkarlatny, 1 felon tabinowy, fiialkowy, 1 felon materiowy, karmaz(ynowy) z białym.

№ 6 szuflada: 1 felon aksamitny, karmazynowy, 1 felon aksamitny blenkitny, 2 felony aksamitne wzoryste z hal(onam)y, 2 felony aksamitne, szkarlatne.

№ 7 szuflada: 10 stycharow plutnianych białych, 1 stychar biało wyszywany, 4 stychary czerwono-szyte, 2 stychary czarnoszyte, 2 stychary chłopięce.

№ 8 szuflada: 9 petrachlow czarnych, 3 orary czarne, 11 par narakwicz czarnych, 2 wozduchi czarne, wielkie, 1 wozduszek czarny, mały, 1 antepedium czarne sukniane, 1 antepedium czarne na stolec.

№ 9 szuflada: 1 stychar hatlasowy, skarłatny, 1 stychar materiowy zielony z kwia(tami), 1 stychar materiowi blenkitny z kwiat(ami), 1 stychar materiowy biały z kwiatami, 1 stychar materiow(y) z kwiatami grusza, 1 stychar hatlasowy blenkitny, 1 stychar materiowy w paski ceglaste.

№ 10 szuflada: 3 stychary białe złotogławowe, 5 petrachilow biało złotogławowych, 1 petrachel biały złotogław y z guzami srybnymi, 2 orary białe złotogławowe, 1 orar biały, haftowany

Apostoły, 3 pary narakwicz białych złotogławowych, 1 Służebnik, oprawny w aksamit zielony; 1 Trebnik, oprawny w aksam. zielony.

№ 11 szuflada: 1 stychar aksamit(ny), w kwiaty rozne, 1 stychar pułhatlas(owy) ceglasty, 1 stychar kitaiczany czerwony, 1 stychar materiowy żułto-czerwony, 1 stychar materiowy, paskom. czarno-biały, 1 orar kitaiczany błękitny, 1 orar materiowy żułtoczerwony, 1 orar aksamit(ny), cytrynowy, 1 orar adamasz(kowy), karmazynowy, 1 petrachel materiowy z pasa, 1 petrachel hatlasowy, karmazynowy, 1 petrachel pulhatlasowy, ceglasty, 2 petrachele materiowe złoto na czarny(m), 1 para narakwicz z lamamy karmazyn(owemy), 1 para narakwicz adamasz(kowy), wiszniowe, 2 pary narakwicz pulhatlas(owych), ceglastych, 1 para narakwicz materiiei bawełnanei, 1 para narakwicz materiał(nych), złoto-karmazyn(owych), 1 para narakwicz hatlasowe szkarłatne, stare, 1 para narakwicz haftowane, stare, 1 para narakwicz aksamitnych, stare.

№ 12 szuflada: 1 petrachel mater. złoto-blękitny, 1 petrachel mater. złoto-szkarlatny, 1 petrachel mater. złoto-karmazynowy, 1 petrachel mater. złoto-granatowy, 1 petrachel mater. złoto dzikertowy, 1 petrachel aksamit. skarlatny, 2 petrachle mater. złoto-karmazynowy, 1 petrachel mater. złoto-krzyzyki, 1 petrachel mater. białe-zielone kwiatki, 2 petrachle haftowany z Apostołami, 1 petrachel mater. z glowami 5 guzow., 1 petrachel tabinowi, fialkowy, 1 petrachel włosowy, kuzaty, złote; 1 petrachel hatlasowi, wisznowy, 2 petrachle złotogław. z Archanioły.

W teiże szufladzie; 1 orar mater. biały, kwiaty czarno-zielony; 1 orar mater. granatowy, złote paski, 1 orar mater. w paski białe y ceglaste, 1 orar mater. zielony, w kwiaty biały, 1 orar mater. blenkitney, w kwiaty, ceglasty, 1 para narakwicz haftowanych, 1 para narakwicz mater. złoto-karmaz., 2 parze narakwicz mater. błękitny cegłaste, 1 para narakwicz mater. złoto-blękitne, 1 para narakwicz mater. złoto-dzikawe, 1 para narakwicz mater. szkarlatney, 1 para narakwicz mater. złoto-granat., 1 para narakwicz mater. złoto-ceglaste, 1 para narakwicz aksamit. blękitnych, 4 par narakwicz

mater. złoto-karmazynowy, 1 para narakwicz mater. granatowe, 1 para narakwicz hatlaso-wiszniowych, 1 para narakwicz talinowych, fialkowych, 1 para narakwicz mater. biało-zielone, 1 wozduch mały haftowany, 1 wozduch na aksamit. haftowany, 1 wozduch na hatlase blękitnym haftow(any), 1 wozduch wielki materiei dzikawei, 1 wozduszek mały materiei dzikawei, 1 wozduszek krzyzowi, materiei dzikawy, 1 wozduszek wielki, materiei złoto-ceglastei, 1 wozduszek mater(iey) złoto-ceglastei, 1 wozduszek krzyzowi złoto-ceglastei, 1 wozduszek hatlas. fialkowy, haftowany.

№ 13 szuflada: 1 antepedium fialkowe, z kutasami, haftowane, na wielki post; 1 zasłona kitaiczana, kaczurowa, 1 zasłona adamasz. żułta z czerwono; 2 zasłonek pulhatłaso(wych), ceglastych, 2 zasłonek adamasz(kowych), szkarlatnych; 2 zasłonek pulhatlasowych, ceglastych; 1 nakrywadło czale kitaiczane, 1 zasłona aksamit. fialkowa, 1 antepedium aksamit., żułte karaty; 2 zasłonki kitaiczane żułte, 1 zasłonka kitaiczana czerwona, mała; hatlasu kawalec; 1 zasłonka hatlasowa stara, 1 antepedium mater. złoto w kwiaty, 2 antepedia złotoglaw., aksamit., karmaz., 1 antepedium mater. cieniot z kwiaty, 1 zasłona kitaiczana czerwona, 2 antepedium złotogław. na aksami(cie).

№ 14 szuflada: 1 felon aksamit. czarnego, haftowany, 2 stychare kitaiczane czarne.

№ 15 szuflada: 1 felon czarny tabinkowy, 1 felon czarny aksamitny ryty, 1 felon czarny adamaszkowy, 1 felon czarny adamasz(kowy), 1 felon czarny adamasz., 1 felon czarny hatlasowy, 1 felon czarny adamaszkowy, 1 felon czarny adamasz., 1 felon czarny hatlasowy.

№ 16 szuflada: 1 felon czamlitowy czerwony, 1 felon adamasz., karmazyn(owy), 1 felon aksamit. ceglasto-wzorysty; 1 felon tabinowy, karmazynowy, 1 felon mater. żulto z czerwonym, 1 felon hatlas. szkarlatny, 1 felon tabinkowy zielony, 1 felon hatlasowy żułte.

№ 17 szuflada: 1 sztuka materiei złotogław. w krzyży, 1 sztuka materiey białey kostki, 1 kawalec materiey białey z kwiatami czarnemi, 1

nakrywadło adamasz. zielone, 1 kawalec materiey ceglastei w paski, 1 kawalec kitaiki ceglastei, 1 sztuka frendzlow żułto y karmaz., 3 kawalce adamaszku karmazyn(owego), 3 kawalce hatlasu karmazynowego, kilkanascie materiey czarney, 2 paski haftowane do opasania, 4 pasy niciane do opasania, 1 kawalec kitaiki białey, 1 kołderka mała kitaiczana, 2 sztuczek bawełnicy białey, stązki rozmaite do ubierania obrazow, 1 wenzel z rozmaitemi kwiatami, 2 bawelnic czarnych z polityczku; 1 bawełnica czarna z czerwonym brzegiem, 2 sztuk bawełnici czerwonych, 1 sztuka bawełnici z brzegami złotemi, 1 bawełnica ze złotem przetykana, 1 zawui żułtawy, stary; 1 firanke zawoiowe, 2 sztuki obicia adamasz. ceglast. y zielone, 3 sztuki obicia hatlasu wiszniowego.

№ 18 szuflada: przesciradła plutniane na prestoł, 1 towalna czarno-szyta na prestoł, 3 sztuki płutna na żertwennik, 4 towalnie z korunami holemi na stolcu, 1 towalnia, szyta iedwabiem kilowym; 1 ręcznik do ucirania rąk; 1 kocik blękitny, brzegi czerwone; 1 kocik czerwony, 1 kocik blękitny, przystary; 2 sztuki zuwocie z brzegami złotemi, 1 chustka zielono-szyta, 1 chustka złoto-szyta, 1 chustka turecka, srybłem (y) iedwabiem (szyta); 1 towalna, srybłem szyta, na prestoł; 1 towalna, szyta iedwabiem czarnym.

№ 19 szuflada: 1 obraz moskiewski Naswięszey Panny, 1 obraz perłami haftowany Neswięszey Panny, 8 aniołow dwokryłatnych, 4 proroki stoiące, 1 obraz na papirze-Juzeph swięty, 1 obraz na papirze Naswięszy Panny, 8 aniołow stoiących, 3 aniołowie szestokryłatelne, 7 aniołkow małych dwokryłatnych, 2 esy malowane papirowe, 2 ruż malowanych papierowych, 1 słonce na papirze, 1 miesiąc na papirze.

№ 20 szuflada: przesciradło aksamitne, fiialkowe, z frendzlami karmazynowymi; 1 przesciradło sukniane czarne, ciękie, z obrubko; 1 przesciradło sukniane czarne, ciękie, sztypowane około; 1 przesciradło czarne sukienne ciękie, sztypowane około; 1 kawalec sukna czarnego, ciękiego do kazalnicy; 1 przesciradło plutniane, czerwonym

edwabiem szyte; 1 przesciradło plutniane, koruno niciowo około obłożone; 2 przesciradeł wielkich plutnianych bez koruny.

W pierwszey skrzynie: 5 sztuk płutna czarnego, farbowanego, 4 sztuki sukna czarnego falendyszowego, 2 sztuki kiru czarnego, 7 kap sukna czarnego.

W drugiei skrzyni: 2 dywany wielkie, pstre, 1 dywan wielki, biały, pstry, 1 kobierzec wielki, pstry, 3 koberce perskie, 1 kilim paskowaty, nowy.

Реестръ образа, который на престолѣ Пресвятой Богородици: корона а҃, а на Младенъцу такъже а҃, табличокъ г҃, очий срѣбрных е҃, перелъ радковъ е҃, кораловь радокъ а҃, такъже крестикъ а҃. Въ крестопоклонную недѣлю табличку дано. Панѣ Стефановая Несторовичовая дала ложечку. Панъна Настя дала табличу; такъже еще коронъ три: одна на Деісусѣ, другая на Пресвятои Богородици, третяя на Іоану Предитеча; табличка; еще корона четвертая, що на празники прибивають.

Реестръ о фелонах, кто даст: п. Матіяшъ далъ фелонъ зо всѣмъ, п. Маноелевая дала фелонъ зо всѣм и еще до того дала стихар зе червонымъ едвабомъ; п. Стефановая дала ручниковъ к на престолъ.

П. Теодоровая дала стихар чорный гатласовый и зъ орарομъ.

П. Іванъ Матфѣовичъ, кравецъ, далъ фелонъ зо всѣмъ.

П. Миколай Гречинъ далъ фелонъ зо всѣмъ.

П. Теодозиевая дала товалню з чорнымъ едвабомъ.

Реестръ срѣбра на образахъ церкви великои, напродъ: па образѣ Спасителевом корона а҃, такъже и ланцухъ с крестикомъ, перелъ рядокъ и ягнусокъ; такъже на образѣ Пресвятои Богородици корона една, а на Младенцу корона а҃ другая, таблицъ ві҃, очи а҃, ланъцухъ срѣбрный а҃, перелъ радковъ е҃, крестикъ а҃, перстенецъ а҃, третий радокъ перелъ съ паціорками мѣшаный, на тыхъ перълахъ ягнусокъ а҃, кораловъ радокъ и ягнусокъ, которых ягнусковъ ест е҃.

Панъ Василий Грегоровичъ далъ табличку на образъ Пресвятои Богородици.

Подъчас комѣсии жолънѣр далъ табличку а҃.

На Усѣкновеніе честныя глави Іоана такъже жолънѣръ далъ табличку.

Панѣ Іоановая кравцевая Матфеовичовая дала табличку подчасъ спов(идѣ).

Панѣ якаясь дала крестикъ на святого Георгія.

П(анъ) Василий Дорошъ далъ табличку.

Крестикъ дано срѣбный, такъже баба шъпиталъная крестикъ дала.

Пан Стефан Несторовичъ далъ ягнусокъ гафтованый.

Таблицъ всѣх о҃ и з҃, крестиковъ д҃, ягносковъ г҃.

Реестръ образа па филяру Пресвятия Богородици: панна Настасия Буновщанка дала табличку а҃, п. якаяс табличъку дала а҃, п. Василий далъ табличку а҃, п. Папариная дала серце, панна якаясь дала табличку, п. Василий Григоровичъ далъ перла зъ ягнускомъ, очи дано а҃; подчас комѣсии дано табличку, такъже подчас комѣсыи шляхцянка дала коралѣ с крестиком; панѣ Теодозиева дала табличку на святого перъвомученика Стефана, на Воиханіе дано крестикъ а҃, п. Заломовичевая дала крестикъ, п. Гиоргіевая дала табличку, п. якаясь дала табличку, панъ Григорий пана Василиевъско(го) дал ланцушокъ на образ Пресвятои Богородици. Всѣхъ таблицъ н҃ безъ едной, крестиковъ д҃, заушъничокъ ѕ҃.

Реестръ старои церкви: на иконѣ Пресвятои Б(огороди)ци таблицъ срѣбрныхъ кі҃, очий срѣбрных е҃, крестиковъ з҃, ланъцушокъ срѣбний а҃, перелъ радковъ г҃, кораловъ такъже радовъ г҃, обручка срѣбрная а҃, перловий вѣнецъ а҃, ягнусокъ а҃. П. Морозковая дала табличку. Панна Матіяшовая дала табличку. Шевчиха дала очи срѣбрныи. На воздвиженіе Честнаго Креста дала табличку. П. Теодозіевая дала табличку. П. Стрѣлецъкая дала табличку. П. Кандида дала табличку. Панна якаяс дала табличку. Панѣ якаяс дала табличку. Баба шпиталъная дала тожъ обручъку срѣбрную. П. Катерина дала табличку. С передмѣстя табличку дано. П. Прокоповая табличку дала. Панна Катерина табличку дала.

Реестръ потим, як зобрано срѣбро, кіеды в школѣ хоровали: п. Теодозіевая дала табличку, п. Кириякова дала табличку, п. Александровая Грековая дала табличку, Шевчиха дала очи, панѣ Стефановая Несторовичовая дала табличку, п. Миколаевая Грековая дала табличку, п. Алемпияда дала табличку, п. Самоелова дала табличку, п. якаяс дала табличку, п. Василий, жолънѣръ, далъ табличку, п. Острицкая дала табличку, п. Теодозиевая дала перел ряд, п. якаяс дала табличку. Всѣхъ тобличокъ кв҃, серце а҃, а тераз зостае ві҃.

Реестръ о лихтарахъ: мосонъдзовыхъ лихтаровъ пар—д҃, срѣбныхъ пара а҃, ямпулокъ срѣбныхъ пара а҃, крестъ срѣбный на престолѣ а҃, блюдо срѣбное на аньтидору а҃.

Реестръ о лямпахъ срѣбрных: п. Папарина пред Распятіем Христовымъ, п. Нестеровичова лямпа пред Деіисусом, п. Василия Леоновича лямпа у волътара над престолом, п. Матіяшова и пана Стефана Лавришевича лямпы пред Успеніем, п. Лянгишовои лямпъ двѣ: една пред врата Царскими, а другая над гробомъ, п. Маноелевои лямпа пред Спасителем, п. Ляшъковского лямпа пред Пресвятою Богородицею, Кира небожчика лямпа пред рождествомъ Пресвятои Богородици, п. Анъдрѣевои старои лямпа пред Воскресеніемъ Христовым на филяру, панѣ Григориевои старои лямпа которую дала пред Деіисуса, тамже на фѣлярѣ, п. Анъдрея Мигалевича лямпа посеред церкви, п. Іоана Грѣгоровича лямпа на фѣляру пред воплощеніем Пресвятыя Богородици.

Такъже в старой церкви лямпъ г҃: пред образом Пресвятои Богородици: п. Семиона лямпа срѣбрная, п. Лянъгишевои старои лямпа мосонъдзовая, п. Теодозіевои лямпа срѣбрная, которую дала на Рождество Христово року ҂ахѯв, также и мосонъдзовую на пост; п. Прокоповои лямпа склянная пред святым Николою, п. Александровои лямпа на дворѣ пред воскресеніемъ Лазаревымъ [1]).

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1004, стр. 1, 3–6, 104, 59–68, 105–111.

Реэстръ нотныхъ тетрадей, принадлежащихъ Львовскому Ставропигіальному братству, 1697 г.

Reiestr [1]) opisanych kantyk, iak wiele znaiduie się na chorze brackim Lwowskim, congregatiei Успения Пресвятои Богородици, anno Domini 1697, die 20 9-bris.

Regestr mutetow roznych, ktore są oprawne na chorze.

В дванаицято-г(о)лосныхъ:

1) Служба Лаконѣка на голос. ві͠і. 2) Служба Лаконѣка на голос. ві͠і. 3) Служба Чернушчина на голос. ві͠і. 4) Причастник: „Творя ангелы“ на голос. ві͠і. 5) Концертъ: „Пріидите возрадуемся“ на голос. ві͠і. 6) Концерт: „Вси языцы“ на голос. ві͠і.

В девято (и восми)-г(о)лоснихъ:

1) концертъ: „Аще не Господь“ на голос. ѳ͠, 2) концертъ. „Благословенъ еси Боже“ на голос. ѳ͠, 3) концертъ: „Блаженъ муж“ на голос. ѳ͠, 4) концертъ: „Въспойте Господеви“ на голос. ѳ͠, 5) концертъ: „Возшелъ еси во церковъ“ на голос. ѳ͠, 6) другое „Возшелъ еси во церковъ“ на голос. ѳ͠, 7) концертъ: „Вси языцы“ на голос. ѳ͠, 8) погрѣб на голосовъ ѳ͠, 9) погрѣб другій на голос. и͠, 10) служба погребова Колядчина на голос. и͠, 11) причастникъ: „Блажени, яже“ на голос. и͠, 12) „Кирие“ за упокой на голос. и͠, 13) концертъ: „Имже образом“ на голос. и͠, 14) концерт: „Гласом моим“ на голос. и͠, 15) причастникъ: „Во всю землю“ на голос. и͠, 16) концерт: „Господи услыши“ на голос. и͠, 17) концертъ: „Воспойте Господеви“ на голос. и͠, 18) концертъ: „Радуйтеся Богу“ на голос. и͠, 19) концертъ: „Господи прибѣжище“ на голос. и͠, 20) концерт: „Господи силою Твоею“ на голос. и͠, 21) концертъ:

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1018, или RR. № consig. 472, стр. 3—18. „Reiestr kantyk 1697 г.“.

„Хвалите Бога“ на голос. й, 22) концертъ: „Вси язици“ на голос. й, 23) причастникъ: „Небесам повѣда“ на голос. й, 24) концертъ: „Возбранной воеводѣ“ на голос. й, 25) концерт: „Утро свѣтъ“ на голос. й, 26) концерт: „Воскликнѣте Господеви“ на голос. й, 27) концерт: „Богородице Дѣво“ на голос. й, 28) концерт: „Гласом моим“ на голос. й, 29) концерт: „Согрѣяся сердце“ на голос. й, 30) концерт: „В рызах погрл.“ на голос. й, 31) концерт: „Іисусе слад(чайшій)“ на голос. ѳ, 32) величанія на Вѣханіе на голос. й, 33) другое велич(аніе) на Преображ(еніе) на голос. й, 34) третое величаніе: „Святим ангелом“ на голос. й, 35) д-тое велич. Преображенію на голос. й, 36) є-тое велич. Успенію Прес. Богородици на голос й, 37) славословіе на Успеніе Прес. Богородици на голос. й, 38) „Хвалите імя Господне“ на голос. й, 39) „От юности моея“ на голос. й, 40) концерт: „Спаси Господи люди“ на голос. й, 41) канон Вѣханію Господню на голос. й, 42) канон: Воскресенію (Господню) на голос. н, 43) стихиры Пасцѣ на голос. й.

В оправных, в червоних (кантычкахъ, въ) паперѣ:

1) Канон: „Яже в кого“ на Воскресеніе на голос. й, 2) другій канон на Воскресеніе,—3) третій канонъ на Воскресеніе,—4) канон на Сошествіе Св. Духа,—5) д-тій канон на Воскресеніе,—6) „О Тебѣ рад(уется)“,—7) канонъ на Рождество Христово,—8) другій канон на Рождество Христово,—9) третій канон на Рождество Христово,—10) стихиры и тропарѣ на Рождество Христово,—11) причастник на Рождество Христово и Богоявленіе,—12) причас(тникъ): „Во память вѣчную“,—13) концертъ „Слыши отроко“,—14) канон на Рождество Христово,—15) канон: „Отверзу уста“,—16) другій канон: „Отверзу уста“,—17) канон на Успеніе Пресв. Богородици,—18) стихира Успеніе Богородици,—19) канонъ Успенію Богородици,—20) канон Успенію Богородици, 21) Вечерня,—22) канон Святому Духу,—23) Вечерня,—24) друга вечерня,—25) третая вечерня,—26) концерт: „Пріидите возрад(у-

емся)",—27) вечерня, — 28) служба Диліецкого,—29) „Хвалите Господа" д҃-г(о)лосне, 30) славословіе на голос. н҃, 31) „Обятія отча" на голос. н҃, 32) канон и стихири на Богоявленіе голос. н҃, 33) „Достойно ест",—34) славословіе,—35) служба Божая Гавалевича, 36) причастник: „Хвалите Бога" на голос. н҃.

В оправних (кантичкахъ) в червоную скуру:

1) Служба Диліецкого на голосов н҃, 2) служба десятая на голосов н҃, 3) концертъ: „Владычице пріими" на голосовъ є҃, 4) служба Диліецкого на голос. н҃, 5) канонъ Вѣханію Господню на голос. н, 6) концертъ: „Радост живонос(ная)" на голос. д҃, 7) концертъ: „Радости мое сердце" на голос. є҃, 8) служба Орѵацка на голос. н҃, 9) стихири Преображенію на голос. н҃, 10) служба Чорная на голос. н҃, 11) служба Диліецкого на голос. н҃, 12) причастникъ: „Блаженни, яже" на голос. д҃, 13) концертъ: „Дондеже" на голос. н҃, 14) служба Пекалѣ на голос. н҃, 15) пѣснь ѿ Честному Кресту: „Таин" на голос. н҃, 16) концертъ: „Іже образу" на голос. н҃, 17) служба Воскресенская на голос. н҃, 18) служба Феріялная на голос. н҃, 19) „О Тебѣ радуется" вмѣсто „Достойно" на голос. н҃, 20) служба Чорная на голос. н҃, 21) концертъ: „Радуйтеся праведніи" на голос. н҃, 22) служба Чорная на голос. н҃, 23) концерт: „Егда помышляю" на голос. н҃, 24) служба на голос. н҃, 25) канон Богоявленію на голос. н҃, 26) служба Божая Преждеосвящен(ная) на голос. н҃, 27) славословіе на голос. н҃, 28) служба на голос. н҃, 29) служба на голос. н҃, 30) стихира: „Преславная днес" голос. н҃, 31) служба на голос. н҃, 32) концертъ: „Возбранной" на голос. н҃, 33) концерт: „Пророком всѣм" на голос. н҃, 34) служба—на голос. н҃, 35) служба—на голос. н҃, 36) служба Пекалѣ на голос. н҃, 37) причастник: „Хвалите Господа" на голос. д҃, 38) служба Грецкая на голос. н҃, 39) „Возопих во печали" концертъ на голос є҃, 40) концерт: „Ангелом Твоим" на голос. є҃.

В других оправни в чер(воный) папѣр:

1) Канон Срѣтенію на голос. й, 2) канон Честному Кресту на голос. й, 3) служба Бишовского на голос. й, 4) служба—на голос. й, 5) служба Божая на голос. й, 6) служба на голос. й, 7) служба Пекулиц на голос. й, 8) концерт: „Возшед еси" на голос. й, 9) концерт: „Да возраду(ется)" на голос. й, 10) другій концертъ: „Да возрад." на голос. й, 11) концерт: „Пріими Госпоже" на голос. є҃, 12) погреб на голос. г҃.

В пято-глос(ахъ) в бѣлую скуру:

1) пѣсни Моѵсеови, всѣхъ ѳ҃, на голос. є҃, 2) концерт: „От корене Іесеова" на голос. є҃, 3) концерт: „Ангелом Твоим" на голос є҃, 4) концерт: „Озлоблен бых" на голос. є҃, 5) причастник: „Знамена" на голос. є҃, 6) концерт: „Кто взидет" на голос. є҃, 7) концерт: „Ти ми Господи" на голос. є҃, 8) концерт: „За всѣх молишися" па голос. є҃, 9) концерт: „Радуйся Богослове" на голос. є҃, 10) концерт: „Всѣм скорбящим" на голос. є҃, 11) концерт: „Хвали дще" на голос. є҃, 12) концерт: „Пріидите возрадуемся" на голос. є҃, 13) концерт: „Душе моя" на голос. є҃, 14) причастник: „Хвалите Господа" на голос. є҃, 15) концерт: „Умыю в непо(винныхъ руцѣ Мои") на голос. є҃, 16) концерт: „Суди Господи" на голос. є҃, 17) причастник: „Во всю землю" на голос. є҃, 18) концерт: „Милосердія двери" на голос. є҃, 19) концерт: „Всѣм предста" на голос. є҃.

В других (трехъ, четырехъ), пято (и шести)-глос(ах):

1) Служба на голос. є҃, 2) служба на голос. є҃, 3) служба на голос. є҃, 4) концерт: „Утверди сердце" на голос. є҃, 5) причастник: „Во всю землю" на голос. є҃, 6) служба на голос. 6, 7) причастник: „Во память" на голос. 6, 8) другій: „Во память" на голос. 6, 9) концерт: „Милосердія двери" на голос. є҃, 10) причастник: „Избавленіе" на голос. є҃, 11) причастник: „Чашу спасенія" на голос. д҃, 12) пѣсни Моисеови исхожденія (на) гол. є҃, 13) концерт:

„О пресвятій Николае“ (на) голос. г҃, 14) концерт: „Сію рызу на голос. г҃, 15) концерт: „Возопит всѣм“ на голос. є҃, 16) концерт: „Возбранної воево(дѣ)“ (на) голос. є҃, 17) служба на голос. є҃, 18) концерт: „Ко Богородици“ на голос. д҃, 19) концерт: „О всепѣтая Мати“ (на) голос. д҃, 20) концерт: „Ісусе сладчайшій“ на голос. д҃, 21) концерт: „Во мѣсяц шестой“ на голос. д҃, 22) концерт: „Утверди сердце“ на голос. д҃, 23) концерт: „Да радуется Давидъ“ на голос. д҃, 24) концерт: „Твое славят“ на голос д҃, 25) концерт: „Хвалят блажаще“ (на) голос. д҃, 26) концерт: „Совокупи Господь“ на голос. д҃, 27) концерт: „Миру всему“ на голос. д҃, 28) концерт: „Пріидите праздно людіе“ (на) голос. д҃, 29) концерт: „Іисусе премудрости“ на голос. д҃, 30) нагробне на голос. д҃, 31) причастник: „Хвалите“ на голос. д҃, 32) концерт: „О всепетая“ (на) голос. д҃, 33) причастник: „Тѣло Христово“ на толос д҃, 34) концерт: „Господи услышы“ на голос. д҃, 35) концерт: „Кто ти спасенія рызу“ (на) голос. д҃, 36) служба на голос. д҃, 37) причастник: „Хвалите Господа“ на голос. д҃, 38) служба на голос. д҃, 39) концерт: „Ізми мя Господи“ (на) голос. д҃, 40) причастник: „Во памят“ на голос. д҃, 41) концерт: „Богородице Маріе“ на голос. д҃, 42) концерт: „Очисти мя Спасе“ (на) голос. д҃, 43) причастник: „Во памят“ на голос. д҃, 44) причастник: „Радуйтеся праведни“ (на) голос. д҃, 45) концерт. „Господи прости“ на голос. г҃.

В чорнои скурцѣ оправніи третоглосницях:

1) Причастник: „Радуйся праведна“, 2) причастник: „Блажении, яже избра“, 3) концерт: „Возбранной воеводѣ“, 4) преждесвященная: „да исправи(т)ся“, „нынѣ силы“; 5) „Да молчит всяка твар“, 6) во великій четвер на умовеніе ногъ 6 тропарей, 7) „Милост мира“, 8) причастник: „Хвалите Господа со небесъ“, 9) причастник: „Чому спасенія пріиму“, 10) причастник: „Ядій мою плот“, 11) концерт: „Благословен еси Господи“, 12) концерт: „О Пресвятая Госпоже“, 13) концерт: „Укрѣпишася врази Твои“, 14) концерт: „Радуйся благодатная Богородице“, 15) концерт: „Да отвер-

земся", 16) концерт: „Пріиди Дѣво Маріе", 17) концерт: „Пріидите людіе Трісоставному", 18) концерт: „Сію ризу обрѣтохом", 19) концерт: „Кое разлученіе", 20) концерт: „Кая темница", 21) концерт: „Возлюбляша Господи", 22) концерт: „Да возрадуется душа моя", 23) концерт: „Іисусе премудрости", 24) концерт: „Дивное имя Твое". 25) „Милость мира", 26) причастник: „Блаженни, яже избра", 27) причастник: „Вечери Твоеи", 28) причастник: „Во память вѣчную", 29) причастник: „Во всю землю", 30) концерт: „Праведник, яко финиксъ", 31) концерт: „Радуйся Пречистая", 32) причастник: „Чашу спасенія", 33) концерт: „Во збранной воеводѣ", 34) концерт: „Обятіе Отча", 35) концерт: „Во збранной воеводѣ", 36) концерт: „Се глаголя Тебѣ", 37) „Милость мира", 38) в „Милость мира", 39) г҃ „Милость мира", 40) д҃ „Милость мира", 41) є҃ „Милость мира", 42) ѕ҃ „Милость мира", 43) причастник: „Во всю землю", 44) концерт: „Воспойте Господеви", 45) концерт: „Пріидите возрадуемся", 46) концерт: „Утвердися сердце", 47) концерт: „О пресвятѣй отче Николаю", 48) концерт: „Іже во святихъ преблагословѣн", 49) концерт: „Апостоли от конец земля", 50) концерт: „Во збранной воеводѣ", 51) концерт: „О всепѣтая Мати", 52) „Тебе поем", 53) концерт: „Владычице пріими моленіе", 54) причастник: „Хвалите Господа", 55) концерт: „Хвали душе моя", 56) причастник: „Хвалите Господа", 57) концерт: „Егда прохождашеся Господь", 58) концерт: „Хвалите отроци Господа", 59) концерт: „Іисусе мой сладчайшій", 60) концерт: „Радуйтеся Богу помощ.", 61) причастник: „Духъ Твой благій наставит мя".

В других треценях в червоний папѣр оправнии:

1) концерт: „Хвалите отроци", 2) концерт: „Кто Тебя не блажит", 3) концерт: „Радуйся Пречистая Дѣво", 4) концерт: „Се глаголя Тебѣ", 5) „Пріиди Дѣво Маріе", 6) причастник: „Блаженни, яже избра", 7) причастник: „Духа Твоего Святого", 8) причастник: „Чашу спасенія", 9) концерт: „Вонегда скорбѣх", 10) при-

частник: „Во всю землю“, 11) причастник: „Хвалите Господа со небесъ“, 12) концерт: „О пресвятая Владычице“, 13) концерт: „Возлюблю Тя Господи“, 14) концерт: „Благословенъ еси Христе Боже нашъ“.

Reiestr mutetow, ktore odebrałem od pana Pawłowicza in anno 1697.

Mutety na głos(o)w osm:

1) [1]) Канонъ на Воскресеніе Шаваров(ского) голос. ӣ, при нем причасник: „Во свѣтѣ“ на голос. г̃ и другая служба Шаваровского и другій причастник: „Хвалите Господа“ на голос. є̃, 2) канон другій Дилецкого: „Рождество“ (на) голос. ӣ, при нем вечерня Шаваровского на голос. ӣ, 3) канон Шаворовского на Рождество на голос ӣ, 4) канон на Рож(дество) Черпущина на голос. ӣ, при нем канон Шаваровского: „Совокупя Господа и Царя небеснаго“ на голос. ӣ, 5) канонъ на Преображеніе на голос. ӣ, при нем концерт: „Имамъ вѣру“ на голос ӣ, 6) служба Божая Мазурка на голос. ӣ, 7) канон Чеспому Кресту на голос. ӣ, 8) канон Бѣшевского на Стрѣте(ніе) на голос. ӣ, при нем служба на голос. а̃і, 9) концерт: „Дондеже“ на голос ӣ, другій концерт: „Великій воевода“ на голос. ӣ, 10) служба Божа Яжевского на голос. ӣ, при нем концерт: „На сотьоршему свѣт.“ на голос. ӣ, 11) служба Божа Пекулицкого на голос. ӣ, при ней: „Елице во Христа крестистеся“ на голос. ӣ, 12) канон Воскресенски на голос. ӣ, 13) „Христос воскрес“ на голос. ӣ, 14) стихира: „Воскресеніе ден“ на голос. ӣ, 15) концерт: „Сей день, его же сотвори“ на голос. є̃, 16) вечерня Шаваровского на голос. ӣ, другая вечерня на голос. ӣ, 17) концерт Шаваровского: „Согрѣших паче“ на голос. г̃, 18) служба Божа Шаваровского на голос. ӣ, 19) служба Божа въ канонѣ Чесного Креста, 20) Бемулярна служба на голос. ӣ, 21) причастник: „Знаме(нася на) нас“, в тим канонъ на голос. г̃, 22) служба Божа Шаваро(вского) на голос. ӣ, 23) дру-

[1]) Цыфры наши

гая на голос. н҃, 24) погребъ на голос. н҃ и процесия при нем на голос. н҃, 25) „Кое разлученіе“ на голос. д҃, 26) погрѣбъ Завадовского на голос. н҃, причастник при тим погрѣбѣ: „Дух Твой“ на голос. д҃, 27) „Паси Израиля“ на голос. н҃, 28) концерт: „Вознесися еси“ на голос. з҃, другій концерт: „Еже ю нас совершивъ“ на голос. з҃, 29) канон на Воскресеніе Яжевского на голос. н҃, 30) концерт: „Суди Господи“ на голос. є҃, другій концерт: „Господи услыши“ на голос. д҃, третій концерт: „Ликуютъ ангелы“ на голос, д҃, 31) служба Божая шестоголос. на голос. ѕ҃, при ней концерт; „Пріими Господи“ на голос: є҃, другій концерт на голос. д҃; 32) канонъ Святому Духу на голос. н҃, при нем служба Божая на голос н҃, 33) концерт: „Вси язици“ на голос. н҃, 34) концерт: „Сладчайшая Дѣво“ на голос є҃, 35) концерт: „Господ созда мя“ на голос. є҃, 36) „Благословен гряди“ на голос. н҃, 37) вечерня на голос. з҃, другая на голос. з҃, 38) Служба Божая на голос. осмнадцят, 39) „Хвалите Господа“ также и Чашу (спасенія)“ на голос. в҃і, 40) концерт: „Со слезами“ на голос. н҃, 41) „Чужде ест“ на голос. н҃, 42) „Возиде Богъ“ на голос. є҃.

Концерта (четырегол., пятиголос.) шестоголосніе (и восьмиголосніе):

1) Концерт: „Душе моя востани“ на голос. ѕ҃, 2) причастник: „Дух Твой благій“ на голос. г҃, 3) другій: „Духа Своего Святого“ на голос. ѕ҃, 4) „Пречистому Ти обра(зу)“ на голос. ѕ҃, 5) „Во святилех“ на голос. ѕ҃, 6) „Богородице, Ты еси лоза“ на голос. ѕ҃, 7) „Восияви во Египтѣ“ на голос. ѕ҃, 8) „На спасеную стезю“ на голос. ѕ҃, 9) „Празднует днес“ на голос. ѕ҃, 10) „Богородице упованіе всѣм христіаном“ на Срѣ(теніе) на голос. ѕ҃, 11) „Слава на небеси“ на голос. г҃, 12) „Готово сердце“ на голос. г҃, 13) „Слишаша пастиріе“ на голос. ѕ҃, 14) „Разум не разумѣя“ на голос. ѕ҃, 15) „Видящи стагю“(?) на голос. ѕ҃, 16) „Имуща богоприятну“ на голос. ѕ҃, 17) причастник: „Благословен гради“ на голос. н҃, 18) „Что Тя наречем“ концерт на голос. є҃, 19) „Спасти хотя“ на голос. є҃, 20) „На престолѣ, на небеси“ концерт на голос. д҃, 21)

„Хвалите Господа со небес“ на голос. є҃, 22) „Ко Богородици прилежно“ на голос. є҃, 23) „Хвалите Господа со небесъ“ на голос. д҃, 24) „Чашу спасенія“ на голос. д҃, 25) „Волеви Перстіе“ на голос. д҃, 26) „Всякъ земнороден“ на голос. д҃, 27) „Предлагаю вамъ“ на голос. д҃, 28) служба Божа на голос. д҃, 29) „Хвалите Господа“ на голос. д, 30) „Сей ден Господ, иже сотвори“ на голос. є҃, 31) „Хвалите Господа со небес“ на голос. д҃, 32) „Вес еси желаніе“ на голос. д҃, 33) „Что воздано“ на голос. д҃, 34) „Умию внеповиннюж“ на голос. д҃, 35) „Сошед еси“ на голос. д҃, 36) „Яко благъ еси“ на голос. д҃, 37) „О Тебѣ радуется“ на голос. д҃, 38) „Тѣло Христово“ на голос. д҃, 39) „Хвалите Господа“ на голос. д҃, 40) „Блажени, іхже избра“ на голос. д҃, 41) служба Божа на голос. д҃, 42) служба Божа Шаваровского (на) голос. и҃, 43) концерт: „О всепѣтая Мати“ (на) голос. є҃, 44) концерт: „Новое чудо“ на голос. є҃, 45) концерт: „Согрѣших“ на голос. д҃.

Концерта третоголосніе:

1) Концерт: „Преста Царица“ на голос. г҃, 2) концерт: „Приидите, видим вѣрніи“ на голос. г҃, 3) „Стѣна еси дѣвам“ на голос. г҃, 4) служба Божа на голос. г҃, 5) „Радости мое“ на голос. г҃, 6) „Чашу спасенія“ на голос. г҃, 7) „Надгробное“ на голос. г҃, 8) концерт: „Преднаписует Гедеон“ на голос. г҃, 9) „Творяй ангелы“ на голос. г҃, 10) „Тѣло Христово“ на голос. г҃. [1])

Anno Domini 1697, die 29 9-bris rewisia kantyk y mutetow brackich Lwowskich, iak wiele znaiduie się na churze: 12 kantyk w żułty papir oprawione, 9 kantyk w lazurowy papir oprawione, 8 kantyk w skurze czerwonei oprawne z literami srybnemi, 8 kantyk w czerwony papir oprawione grube, 8 kantyk w czerwone skure oprawione, 8 kantyk w czerwony papir oprawione cięke, 6 kantyk w czerwone skure oprawione, 5 kantyk w białe skure oprawione, 5 kantyk w nakrapiane skure oprawne, 3 kantyk w czarne skure

---

[1]) Цыфры наши.

oprawione, 3 kantyk w czerwony papir oprawione, 8 kantyk w pargamin bleńkitny oprawione—stare, 6 kantyk w zielone pargamin oprawione—stare, 18 głosow służba nie oprawna y inne concerta, 5 kantyk w pargaminie pisanym starym oprawione [1]).

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 961, или NNN. № consig. 492, стр. 11—34.

Тамъ же, № 984, или S. № consig. 450, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17, 18, 21, 25—27.

Тамъ же, № 989, или T. consig. 451, стр. 11—19, 21—47.

Тамъ же, № 1004, или PP. № consig 471, стр. 1, 3—6, 104. 59—68, 105—111.

Тамъ же, № 1018, или RR. № consig. 472, стр. 3—19

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1018, стр. 3—19.

3. 1633, 1654—1719 годъ. Уставъ и протоколы Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.

О поступку [1]) і о повинности уписатися хотячого до реестру братского.

Глава а҃.

Хто бы хотѣлъ до брацтва нашего уписатися, братомъ намъ зостати, таковый кождый без жадъного особъ бракованя, первѣй нѣмъ мает вписанъ быти, мает достатечне вѣдати о всѣх повинностях братских нижеи описаных, ведлугъ которых повиненъ ся будет справовати, и во всем досыть учинити; о которых поки вѣдати не будет, не мает быти вписанъ, а то для того, абы потом не вымовлялъся невѣдомостю их под час выконываня, гдѣ достатечне о всем вѣдати будетъ, а сам с хоти своеи и волѣ доброи на то все позволит, тогды мают го вписати таковымъ способомъ: напрод, по прочитаню през него, альбо пред ним о повинностяхъ братских, ставши пред собранною братіею, всѣм въ слухъ мает вызнати, же ся му прочитаныи порядки братъскіи подобали, въ котрых онъ, якъ въ душезбавленных утѣхъ любячи, заховати обѣцует за помощу Божіею и преподобнаго отца нашего Онуфрія, а под свѣдоцтвом щирого, в чистом сумленю сердца слюбувати мает, просячи при том зараз, абы до реестру их вписан был, по котрой его обѣтніцѣ и прозбѣ мают му обицяти на певный час в реестръ въписаніа; еднакъ одложено быти мает, абы той, который въписатися хотячи, т(ы)м часом спорядился Божую а збавенія своего службу от Бога зачалъ. Мовитъ Божественный Апостолъ: „хто бовѣм зъ благословеніем сѣет, з благословеніем и пожнет". Звы-

[1]) Архивъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, № 946, Liber electionum, лл. 1–9, 10–79, 81—104, 190—191.

Такъ какъ этотъ уставъ напечатанъ во Львовѣ въ неизвѣстномъ у насъ—въ Россіи „Временникѣ" или „Календарѣ" за 1870 г., при томъ въ немъ встрѣчаются нѣкоторыя неисправности, поэтому, исправивъ погрѣшности по подлиннику, рѣшаемся перепечатать его.

чаем теды церковным приготованный бывши, в первую албо вътораю недѣлю, сумленіе свое пред духовным братским справивши, пречистых и животворящих тѣла и кърве Господня таипъ сподобитися мает, на честь и хвалу Богу вседержителю, а на вѣчную памят преподобнаго отца нашего Онуфріа и Тройци Святой, то за ласкою Божею набожне отправивши, на постановленный часъ до схазки ставившися, до реэстру брацкого, если писати сам не вмѣет, мают го въписати, а то все за помочу добротливаго Бога охотне справивши, отъ цнот милостинѣ в любви со всею братіею повиненъ мѣти будет до общей братской скринки дати ведлугъ преможеня свого, що сам з ласки похочетъ.

О повинности первой уписаной братіи, меновите о пристойном захованю, учиненном, слюбованном Богу обѣтници ихъ

Глава К҃.

Кождый уписанный брат мает того пильно въ боязни Божой перестерѣгати, абы шлюбови своему раз учиненном завжды досыт чинилъ; на оное грозное росказаніе Бога вседержітеля до насъ мовячого; „всяк человѣкъ, иже обѣтъ обѣтствует Господеви, да не осквернит словесе своего", все елико изыйдет из устъ его сотворит. Кождый человѣкъ, который обѣтницу альбо шлюбъ Богу пошлюбит, слова своего нехай не отмѣняет, але все що колвекъ з устъ его выйдет выконывати повиненъ будет, который бы шлюбивши полънити шлюбу своего не хотѣлъ, до таковых Збавитель нашъ Іисусъ Христосъ пречистыми устами такъ мовит: „что ся вам мнит, человѣкъ нѣкій, имѣя два сына, пришед ко первому и рече: чадо, иди, дѣлай во виноградѣ моемъ, онъ же отвѣщавъ, не хощу, послѣди же роскаявся и иде. Пріступль ко другому, рече такожде, онже отвѣщавъ: азъ Господи иду и не иде. Который от них сотвори волю отчу? Глаголаша ему, первый". С которых Збавителевых словъ явно ест, шлюбивши полнити не хтѣлъ ест, подобенъ второму сыну, который обѣщалъся и нейшолъ; претож писмо Божее до таковых так мовит: „лучше бяше не обѣтовати,

нежели обѣтовавшу не отдати. Аще же обѣтоваеши обѣтъ Богу, не умедли воздати Ему“, и мовиг: „яко нѣсть во безуміи хотѣніе. Ты убо, елико обѣтовати будеши, воздаждь, да не прогнѣвается Богъ о гласѣ твоемъ, и растлит твореніе рукъ твоихъ“. Не подобается бовѣмъ Богу невѣрная а́ безрозумная мова. Абы Господь Богъ, мовою твоею розгнѣваный будучи, всѣх справъ твоихъ не роспорошилъ; жебы тобѣ въ промислах твоихъ и в щастю твоем препоною не былъ; бо так мовит през Мойсея Господь Богъ: „Аще обѣтоваеши обѣтъ Господеви Богу твоему, да не умедлиши воздати Ему, яко възыщетъ Господь Богъ твой от тебе, и будет на тобѣ грѣхъ“, то ест, если обѣтніци Богу шлюбованной не выполниш, тото грѣх, чого постерѣгати пилно треба. Кождый теды зъ братіей нашей нехай оного блаженного Давида во устѣхъ завше маетъ: „воздам Тебѣ обѣты моя, яже изрекостѣ устнѣ мои“. Обѣтници своей завжды досыт чинити, и пилно постерѣгати маемо всѣ.

О повинности захованя вѣрности.

Глава г҃.

Кождый въ братъствѣ нашом найдуючися, що колвекъ в зобраню братій, въ справах благочестивых и збавенія душъ наших належачих справовано будет, того до вѣдомости людій неналежачих выносити не мает, и розмовъ межи общими людми о том чинити не повиненъ будет, кром щобы пожитечное и збавенное братъству нашему належало въ славѣ и чести Божой быти могло. Такъ бовѣм премудрій Ісусъ Сираховъ о том, научаючи, мовит: „открываяй тайну, погубляет вѣру, не имает обрѣсти друга своего по сердцу своему; возлюби друга и увѣрися с нимъ. Аще ли откриеши тайны его, не имаши гонити по немъ, далече бо ест, избѣже якъ серна от сѣти“. Вшелякую прето таемницу при собѣ мѣй, не хотѣй пріймовати; еслиже пріймешъ, помни вѣрне заховати пред чужим человѣком, абы ся и сам той потом не насмѣявъ, котрый бы тя на той часъ похваливъ. Открити бовѣмъ таемницю ближ-

него (тойже мовитъ сынъ Сираховъ) большая ест речь, нижели ему рану задати, и тяжшая нѣжли его чимъ спотварити, бо тому обоему лацно пристойне позапобѣгнути может. Рану объвяжешъ, а потварь знесешъ, лечь таемницу братскую объявити, роспачъ души нещастливый приноситъ, которая вѣрност утративши набываетъ собѣ вѣчнои ганбы.

О повинности захованя любви и приязни.

Глава д҃.

Если бы который колвекъ братъ послишалъ о братіи албо о братских що колвекъ неслушного и шкодливого, любъ теж пожитечного, заразъ братіи ознаймити мает. Пишет: „слишалъ еси слово на ближнего твоего, да не пребудет в тобѣ невѣрность, не стыдися въ пригодѣ его, и не замолчи слова въ день потребы его“.

О повинности захованя благочинія и вшелякои скромности на схазкахъ.

Глава є҃.

До братства пришедши з братій кождый спокойне и статечне заховати ся мает, не якъ в посполитомъ дому быти себе розумѣючи, але якъ в дому выдѣленом на омышлеваня спрятку, чести и хвалы всесилного Бога належачих, чого не тылко панове дозоръци рочніи, але вси споляныя братіа мают перестерѣгати, абы нѣхто въ братствѣ розмовы непотребныи, албо смѣхи строити мѣлъ.—На таковомъ кождом мают панове дозорци без вшелякой фолги взяти вины грошми готовыми на пулъ фу(н)та воску. Гдыж для збавенных утѣхъ и справъ сходитися повинны, а не на жарты и смѣхи; зачим ежели бы не было якой справы потребной, то панове старшіи мают того перестерѣгати, абы читаны были артыкулы, повинны ихъ слухати, а не росходитися, языком вырозумѣнным.

О днех обхожденя службы Божей братской и молебна.

Глава ѕ.

Одержавши от старших наших духовных охотнее зезволеніе, хочемо ку чести и хвалѣ имени Господа Бога нашего мѣти и заховати объвязуемся, абы для помноженя братства нашего, въ том збавеню предсявзятю нашем, а найбарзѣй, абы на отпущеніе грѣховъ наших грѣхочистителная безкровная офѣра въ олтару нашомъ обхожена была на кождую чверть, такъ и за усобших, разовъ чтыри обходити.

Глава ӡ.

Не иншим способом маются обходити, зоставивши звычай посполитый, быканя на кождый день при отправованю порядковых службъ Божіихъ щоденныхъ. Кождому з насъ при воли на притомность нашу, а на тые службы постановленіе от старшихъ наших, который зъ уписныхъ насъ на той часъ в мѣстѣ будучий брат, на той службѣ Божой не былъ, вынявши, ежели бы хоробою былъ знятый. А который бы здоровый не былъ, нижей описанному караню подлегати повиненъ. Що ся дотычитъ нашего при той службѣ Божей обхожденія, услугованія, таковое быти мает: напруд чтыри младенци з ляными свѣчами приготованны быти. Братія вшитки през службу Божію з свѣчами мают стояти, с которых еденъ с таблицею для ялмужны ходити мает по церкви. Служба Божая того дня з дияконом и поддияконом фѣгуралнымъ и зе спѣванням обхоженя быти маетъ. Що ся дотыче обхожденія процессіи на праздники: всѣ братіа, рано вставши, до церкви ити мают и не з голыми руками, кождый свѣчу принести повиненъ набожне, абы ся жаденъ з насъ легкомыслене справы Божой отправуючим не показалъ; понеже проклятым ест кождый, который справу Божію обходитъ недбале.

О повинности внутрънего обновленія нашего человѣка.

Глава Н҃.

Постерѣгаючи с пилностю такъ для самого невонтпливого Бога нашего, душь наших збавеня, якъ и для речивистого в сем звязку братства нашего, присмотритеся хотячимъ, абы непозвѣрховная якая церемонѣя, на оказаняся людем выставляла сей нашь святый братства звязок, але чистого сумленя и ласкою Божою освѣдченого сердца поводомъ, щирую и нелицемѣрную побожность, на царство небесное, позысканя Духа Святаго мановеніем усмотрилисмо, ухваляем, становимъ, и захавати Богу вседержителеви нашему обѣцуем и шлюбуем. Кождый зъ уписаных насъ братій на кождый рокъ два разы, то ест на день радостный—Рождества Господа Бога и Спаса нашего Іисусъ Христа, на пресвѣтлое Его Воскресеніе другій разъ, абы сповѣдю грѣховъ себе предочистивши святых пречистых и животворящих тѣла и кръве Христа Бога нашего таинъ причастніками быти маемо. Повинность самая з насъ того витягает, то есть знакъ христіанства нашего, не загорожаючи еднакъ частшого и въ иншіи дни душезбавенъных сих таинъ пріймовати: абысмо отоль утѣху духозбавенную могли отримати; абысмо оттоль горятшими в побожность и охотнѣйшими до вшелякихъ побожностей въ справах и въ тяжарах церковных—бысмыся завше знайдовали зъ охоты, а не с примусу, и то ознаймуем, если бы который з насъ в тые празники в мѣстѣ не найдовалъся, таковый на выиздѣ своем в дорогу мает ся Господу Богу справити, а по тым за благословеніем Божіимъ в дорогу ихати мает.

О схазках годовыхъ и припадковыхъ.

Глава Ѳ҃.

Поневаж без частшей посполитой намовы, и обмышленя справъ поважных дознаваня и упадку, повинность постерѣгати того, абы зачатая нами Бога всемогучого справа за благословеніем Его свя-

тым ширитися и моцно трвати могла, схазки головныи для обмышлеваня и намовъ в добрах и пожиткахъ душезбавенных, с которых на первой головной схазце дозорци, которых мает быти чтыры, а пятый писаръ, личбу порядную отдавши, уряд з себе зложити маютъ, потым всѣ сполне инших чотырох на тойже дозоръ и едного на писарство волным и згодным усѣ голосом обрати мают и уряды тые дозорскіе и писарскіе злецити, учинивши первѣй пристойное подяковане тым, которыи прейшлого року уряды пилне и богобойне обходили. Другая схазка, гды бы якая пилная а важная потреба указала, и посред тыжня. Повинны ся ставити на той часъ за ознайменіемъ от старшихъ без жадной небытности и причинъ вынайдованя ставитися повинны, и виною таковых непослушных карати.

О безчинно ходячих и шлюбъ свой Богу учиненый переступаючих по встяганю и караню.

Глава Ї.

З певного досвѣдченя ест то вѣдомо, иж вшелякіе люде, купы и звязки в своем ухваленом порядку найдоватися повинны, а гды бы найдуючися по средку них, бывъ ротный найдовалися, ведлугъ артикуловъ их караны нехай будутъ. Але мы, межи собою заховати хотячи, абы чрез безчинниковъ яких в суетство и превротность предсявзятя до всесилнаго Бога служба наша в легкость якую и в наслабленя подавана не была, доброволне всѣ под то подлегати зезволяем. Еслибы кто з уписных насъ братій, в мѣстѣ найдуючися, не пришелъ до службы Божой в четвертую неделю, на которую нам припадати звыкла схазка, таковый кождый, за каждым разом, за выступокъ свой первый повинен дати фунтъ воску. Еслиж бы и повторе учинилъ, мают его панове дозорци рочные напоминати, вины не брати. Гды бы и третій раз такъ учинилъ и напомненя старших нѣ в чом не мѣлъ, мают его панове старшіи перед всею братіею обличити. Еслиж бы и на то недбалъ,

мают до него панове старѣшіи духовного свого послати, напоминаючи его, абы, що Богу вседержителеви шлюбовалъ, полнити не занедбывалъ, поневаж Богу шлюбованый шлюбъ той занедбанъ от него без жадного кривоприсяжства быти не может. Кождый бовѣмъ кривоприсяжства грѣх есть смертелный. В законѣ бовѣмъ написано: „непріемъли имени Господа Бога твоего всуе". Еслиж такъ затвердѣлого сердца будетъ, же и духовнаго своего и всѣх братій не послухает, самъ Господь нашъ Іисусъ Христосъ на такового декрет учинити рачилъ: „буди вам яко язычник и мытаръ". Апостолъ Павелъ пише: „измѣте злаго от васъ самѣх собравшимся вамъ силою Господа нашего Іисуса Христа, предадите сатанѣ во изможденіе плоти, да духъ спасется во дне Господа нашего Іисуса Христа": оттятый бовѣмъ члонок гнилый, абовѣм здоровым шкодити будет, и гды злый отступует, доброму мѣстце готуетъ.

О повинности дозорцовъ рочныхъ.

Глава ӑї.

Панове дозорци рочныи всѣ и писаръ на кождую четиренедѣлную схадцку скоро по службѣ до брацтва сходитися мают, мѣстца свои засѣсти. Первей нѣжли братіа почнутся збирати и такъ в прекладанію справъ, о которых бы потреба указала, и зданя свое от нихъ подавати, первый голосъ мѣти будутъ въ братствѣ, не отходячи, мают быти поты, аж ся всѣ братіа розыйдутъ, котрыи повинны будут вѣдати, що ся зберет на которой схазцѣ, тое все при них повинны писати до реестру, который для росходу и приходу мѣти будутъ през цалый рокъ, пристойне, поважне справовати будутъ. И о инших речах писаръ повиненъ вѣдати, о всѣхъ непритомных братіах на вшелякіхъ обходех службъ Божіихъ, такъ на процессіахъ, на схазкахъ головных, и о чинячихъ досыт повинности, и шлюбови, и отправованю сповѣди, и божественныхъ таинъ причастіа, якъ пред въписаням въ реестръ кож-

дого с таковых повинностій, повинни перестерѣгати, кождый зъ вышъ описанных постановленій па престорогу. Преступных карати повинъны будут ведлугъ постановленя на таковых въ главѣ ї. карапя. А если бы котрый дозорца, або писаръ па схазку головную пе пришолъ, маетъ быти ве двое караный, нѣжли иншіа братіа, болъшаго бовѣм томленіа достойни чести ради. Если бы дозорца, котрый мѣлъ свою забаву такъ пилпую, для котрой бы ставитися не моглъ, албо ставившися, чекати не моглъ, аж бы ся вся братіа розыйшла, мает упросити брата па мѣстце свое, который бы все моглъ тое отправити, що опый мѣлъ отправляти, то той волным зостае. Если бы и в дорогу отежджалъ, то который подыймется, повиненъ за того вѣрне всѣхъ справъ догледати власне, якъ опый рочный дозорца. А гды бы дозорца рочный отехалъ, не упросивши на свое мѣсце котрого з братій, за то, гды прійде, не отпустная вина четвертая часть камене воску. Если бы ключѣ албо реестръ в себе задержалъ котрый належитый от тых речей братъ, тоюж випою караный мает быти.

О ре(е)стрѣ головномъ и здаваню личбы.

Глава ві.

Реестръ головный с подписом рукъ дозорцовъ прейшлыхъ, котрыи маютъ быти вписаны всѣ справы, то ест приходы и росходы, рокъ по року, не мают быти касованы, але уставичне въ скарбѣ братском схованы быти мают. Дозорци с писаром черезъ въвесь рокъ всѣ справы братскіе на инъшуемъ реестру въписаны быти мают, а пред неделею зданя личъбы своей всю справу статечне на иншом реестру слово въ слово маетъ быти; потым въ головпый реестръ въписати, абы въ нем не мазати, анѣ поправляти, суму подписавъши, и въвесь спрят братскій и гроши готовые наготовавши, вшитко спорядивши, всю братію мают обыслати, абы з них личбу, и въвесь скарбъ взявши, иным подали, кождые старшіе въ кождом року,. на день третій, хвалебнаго праздника Рож-

дества Господа Бога и Спаса нашего Іисусъ Христа, якъ ся въ главѣ Ї. постановило, щобы колвекъ въ прейшлых старших ведлугъ реестру възяли грошми. Апарата, книги и всѣ зъгола рухомые речи, от мала до велика, и с тым, що за их старшинства до спрятку братского прійдет, вцале перед въсею братіею старшими и молодшими показати мают и, личбу статечне здавши, ведлугъ порядку описанаго дозорцовъ ново обраныхъ, въвесь скарбъ ведлугъ реестру отдати повинны будутъ, и зараз при томъ реестръ головный под писавши руки свои, тымже дозорцом новообраным до скарбу отдадутъ. А гдебы ведлугъ порядку братского на постановленый день панове старшіи въ той головный реестръ въсѣхъ справъ своих достатечне зовсѣм не отдали, а не были готовы з личбою и зо всѣм скарбом братским, таковые якъ недбалые въ постановленных порядках братских якъ противниковъ и зрайцовъ ведлугъ баченя виною обложены быти мают. Старшинства еднакъ не зложат, аж ся во всем уистят и въвесь скарбъ зъ рукъ своихъ вцале здадут, на що певный часъ имъ назначенный быти мает.

О оббираню дозорцовъ и писаря.

Глава ГІ.

На преложенство старшинства и писаря маютъ быти обыбраны побожные и здолные, котрые бы такому услугованю подолати могли, и приложенство свое побожностю живота здобили. В которыхъ обирапю голосъ з братій волъный быти мает. Порядком ведлугъ здапя на тот часъ мѣсца засѣданы быти не мают. Той обебранъ быти мает, на кого всѣ братіа зезволят. А на кого бы и наймолодшая братіа не позволили, тот быти не мает. Якъ богатому, такъ убогому, старому и молодому волное мовеніе мает быти. О том и божественный Златоустый мовитъ· „не презирай тѣхъ, иже полезная совѣтуют. Аще, и подручны суть, и худи, и не сматряй им, да наше поставим, но да полезное пріймем. Аще и от худаго преподастся. И тако от Бога мзду пріймемъ, и боль-

шіа славы да насладимся“. Зачим старшіе мают того пилне постерѣгати, абы ся сами во всем порядне и статечне заховали, и во всем абы пилнейшими были. О которых Златоустъ святый такъ рѣкъ: „старѣйшину ли тя уставиша, попецися о них, и толико прилежи, яко да красоту милости и вѣнецъ похвалы пріимеши, сами зъ себе подавайте образ дѣлъ, да преспѣваніе вашея вѣры явлено будет; зане яко старѣйшина, таковые и граждане его“.

Скарбу братского найменшая речъ не мает быти позычана нѣкому без заставы слушной

Глава ді.

Панове дозорци рочныи нѣкому нѣчого такъ брату старшому, молодшому, уписаному и не вписаному, не толко грошей готовых, але и найменшой речи исъ скарбу братского без заставу злота, срѣбра не дати, тылко заставу мают взяти такую, котрая бы добре за тую суму важила, той, що пожичает, бы положилъ. А если бы що колвек без заставы позычили, а в тым бы ся брацътву шкода стала, теды панове старшіе тые, от которых бы ся шкода стала, власне своим грошем повинны сполне до скарбу братцкого отдати и нагородити маютъ, не вымовляючися единъ другим; гдыж не одному, але всѣм чотыромъ старшимъ, якъ едному повѣренъ и поданъ въвесь скарбъ братскій бывает, зачим повиненъ одинъ другого перестерѣгати и обще сполне терпѣти всѣм; бо тыи чтыри якъ одинъ члонокъ суть и быти маютъ. Где бы теж и сами панове дозорци скарбу братского потребовали, жаденъ без заставы злота, срѣбра, которое бы въ двое за суму стало, и то без вѣдомости братій иншой, не маютъ брати, и одинъ безъ другого ничого не мают церковного уживати.

Панове старшіи кромѣ вѣдомости всей братій ничого чинити не маютъ.

Глава єі.

Если бы панове старшіе без волѣ своей братій, то есть без намовъ сполне всѣх на схаздцѣ головной, що колвекъ над поста-

новеніе братское, а звлаща щобы мѣло шкодити, мают то своим коштом нагородити. Чинити жаденъ з насъ и найменшой речи не повинен, котрая бы ся без домыслу братій обходила, не мают ся того важити под виною, якъ панове винного найдутъ, где сами для себе старшіи маются перестерѣгати, абы ся нѣ в чим братству шкода не ставала. А гды з недозору старших они повинни будутъ отповѣдати и откладати.

Всѣ братія маютъ мѣти староня, абы шкода нѣ в чѣмъ не была.

Глава ЅІ.

Панове братіа всѣ обще, одно тѣло будучи, мают того пилне доглядати, абы церкви шкода ни в чом не была, если бы котрый братъ видѣлъ якую колвекъ бы найменшую шкоду братству учиненую, предъ всѣми о ней на схазце головной ознаймити мает, и подъ обецанным слюбомъ повиненъ при ней стояти, и всѣ братіа повинны ся за то взяти и пилно ся зъ овымъ въкупѣ старати, абы то до скарбу братского привернено было, братское бовѣм богатство Христово дѣдицтво, котрого хто колвекъ шкодливыми руками доткнется, дотъкнет и его рука Божая, святокрадства и грѣха таковый уйти не может, и апостолского выроку ухилитися, котрый межи иншими злосниками и святокрадца царства небесного не наслѣдит. То все що колвекъ з чистых рукъ наших працы, а вѣрной выслуги нашей даемо Христу Богу нашему в дѣдицтво, абы оттоль оздоба зевнутрная церковная опрятована была, ведлугъ реченного: „возлюбих благолѣпіе дому Твоего и мѣсто вселенныя славы Твоея". А особливе абы убогіе сироты и вдовы часу потребы ратованы съ того дѣдицтва Христа Бога нашего были, где сам Збавитель устами Своими мовит: „елика аще сотворите сим братіи моих менших, Мнѣ сотвористе". Абы оттоль нищіи учитися хотячыи и до наукъ способныи осмотряти их треба, котрые бы на потом въ виннициі Христовой дѣлателми трудолюбными найдоватися могли. Если теды частки добръ наших от Него Самого нам ласкаве узычоных уча-

стникомъ Христа Бога нашего. Охотне прето чинѣм, жебы ся оныхъ святокрадца рукою не опиралъ [1]), на оном страшном и нелицемѣрном судѣ не были сужены, гды будет мовити справедливым судом до оного злосника: „звяжите ему руцѣ и позѣ, поверзѣте его во тму кромѣшнюю, где будет плачъ и скрежет зубом", зачимъ стеречися треба, абы и до насъ декрет таковый не пришолъ, где и самъ Христосъ мовити рачилъ: „оне, да видѣлъ еси татя, теклъ еси с нимъ. Сіа сотворилъ еси и умолчалъ, возпепщевалъ еси, беззаконниче, яко буду тебѣ подобенъ и обличу тя и поставлю пред лицем грѣхи твоя". Чого насъ Христе Спасителю уховати рачъ, и устеречи, абы межи нами собранными злость такая не найдовалася незбожная, ани именовала.

О вспоможенію сирот и зубожалого брата з навѣженя Божого

Глава ӡі.

Духъ Святый през уста Давида пророка и царя мовити рачилъ: „блаженъ разумѣваяй на нища и убога, въ день лют избавитъ и Господь Милуяй нища, въ заем дает Богови, по даянію же воздаст ему". Зачимъ найбезпечнѣйшій и найпевнѣйшій то скарбъ, который в рукахъ людій бѣдных, нищих, сирот, въдовъ и вязневъ. О томъ то скаръбѣ и Збавитель нашъ Іисусъ Христосъ вспоминати рачилъ: „сокровищуйте", мовитъ, „собѣ скарбы на небеси, идеже червъ ни тля тлит, ни татіе подкопываютъ, ни крадутъ". Дай то абы и сердца наши там быти удостоилися за ласкою добротливаго Бога. Усилуемо и повинны будемо, кождому з ближних наших, ведлугъ преможеня складки нашей нагих приодѣвати, зболѣлыхъ нужными потребами осмотрити. Кождая добродѣтель от себе починатися звыкла. Сирахъ: „кто собѣ злый, тот нѣкому добрым быти не может". Если бы которого брата уписанного Господь Богъ пригодою навѣдилъ, такового охотным сердцем, яко свой власный

[1]) Въ подлинникѣ пробѣлъ.

члонокъ одного тѣла, мают братіа всполно запомочи, ведлугъ баченя своего, що которому Господь Богъ на сердцу положит. Писано ест для приказаня Божого: „пріймуй убогого, утрат пѣнязь для ближнего, не сокривай под камень в погибель себѣ. Сокрый милостиню во сердца нищих, оны за тя помолятся", если не от него, сам Збавитель обѣцуетъ тайное отдати.

О отлученю брата безчиннаго и непослушнаго.

Глава ӣї.

Если бы теж который братъ подпалъ през ліотерство якое колвекъ, таковою не толко запомагати, але напомнѣвши раз три, за четвертым разом, если бы ся не покаялъ, и от братства таковою отлучити. „Не кохайся", мовитъ Соломонъ, „в стежках неучтивых и пут злый да не полюбится тобою: убѣжи от него, и не ходи по нем, уклонися от зла, и отпусти их, безчестны бовѣмъ". Учинилъ Господь Богъ сонмъ злых людей и сказилъ ихъ аж до конца, претож ибож апостолъ Павелъ мовитъ: „измѣте злаго от васъ самѣх, и отлучитися от брата своего безчинно ходячого, да не посрамитися сами, не прімѣшайте ся злымъ".

Если бы братъ брату кривду учинилъ, скривжоный зась якъ маетъ справедливости доходити.

Глава ѳ̄ї.

Если бы который брат брату кривду якую колвек учинилъ, имѣлъ бы его покривжоный до права позвати, мается вперѣд братству ознаймити, же мает волю до права го позвати. Братіа маютъ пилное стараня мати, абы их до права недопустивши в братствѣ их погодити могли. Еслиж бы винный укривжоному пристойне перед братіею усправидливитися не хотѣлъ, тогды волное ему право и сторону винную и упорную брацтву карати волно будет ведлугъ уваги выступку. Еслиж бы укривжоный, первѣй нѣж братіи ознаймилъ, до права винного позвалъ, виненъ дати за то три фунты

воску для того, иж учинилъ противко постановеню и порядку братъского, пише бо апостолъ Павелъ: „смѣет ли кто от васъ, вещь имѣяй, ко иному судитися от неправедных и не от святых, тако ли ни единъ во васъ мудръ, иже бы не моглъ уважити и разсудити между братіею своею“.

О подаяніи милостінѣ страннымъ, на кождую чвертъ, зе скринки братской отправувати мают.

Глава К.

Зе скринки братской мает вино быти милостиня с повинности тым способом: в кождый рокъ певного часу, меновите на рождество Христа Бога нашего, въ тыждень по пресвѣтлом Его воскресеніи, всѣх болницах и турмах и всѣм бѣдным, по улицах лежачим и скитаючимся, каждому убогому ведлугъ преможенія а҃, для отпущенія грѣховъ всѣй братіи живой, и за отпущеніе грѣховъ умершой братии другимъ разом. Писана бовѣмъ: (Сирахъ) „огнь горящій угашает вода, а милостиня очищаетъ грѣхи“. (Даніилъ) якъ мовитъ: „грѣхи твоя милостинями искупи, и неправди твоя щедротами убогих“. И инде пише: „милостиня от всякаго грѣха и от смерти избавляет, и не оставляет души ити во тму“.

О братѣ уписаномъ, хоробою обложенном, и о смерти странныхъ.

Глава КА.

Кгди ся который колвекъ брат з волѣ Божей захоруетъ, мает ознаймити о хоробѣ своей, абы подчасъ хоробы его такъ на телесномъ достатку, якъ и на духовном добрѣ ему не сходило: а гды ся обачитъ обложне захорѣлымъ з повинности шлюбу учиненного, повинны без жадного охилепя и отмовы зезволити мают, на освященіе елею, якъ пишетъ божественный Іяковъ: „болит ли кто во васъ, да призовет попы церковныя, и да молитву сотворят над ним. Помазавше его миром во имя Господне, и молитва вѣры спасет болящаго, и воздвигнет его Господь, и аще бы грѣхи со-

творилъ отпустят ся ему“. То побожне и в скрусѣ сердечной отправивши, мает за доброй памяти, заразъ по елеоосвященіи сповѣд пред духовником своим учинити; а где бы обачиль, любъ самъ, любъ братію по нем постерегли, же ближайшимъ есть смерти, нѣжли до часного живота, не откладаючи причистими и животворящіми тайнами себе посвятити повинецъ, при которых обходах духовных з доброй воли и побожности, прітом мают быть назначеные братія чтыри, котрые бы там все порядне справили и во всем досит чинили. Повинны тыж братіа хорого навѣжати, писанно бовѣм есть: „не лѣнися посѣти болящого“. Гды бы его видѣли близшого ко оному животу, нѣжели к житію сего суетнаго житіа, мают его напомнѣти, абы що на брацтво отказалъ, албо записалъ: не толко сами, але и черезъ духовного свого повинны упомнѣти хорого. Пишет бовѣм: „въ день скончаніа живота твоего, и время смерти твоей, раздай имѣніе твое“, мовит премудрый Сирах, „да не чуждымъ оставиши притяжанія твоя, и труды твоя дай нищим; учини добре души своей; по силѣ своей буди щедръ, и давай милостиню, в немощи не забывай сам себе, но молися Господу Богу твоему, и уздоровит тебе. Отвратися от грѣха, исправъ руцѣ твои от всякіа злости, очисти сердце свое, блаженъ будеши“. Братъ уписаный въ хоробѣ през убозство свое не моглъ бы мѣти достатку, мают ему братіа зе скринки вшелякій достатокъ давати, еслибы не было кого при нем, мают стараня мѣти, абы до послуги дали якого человѣка доброго и богобойна, альбо невѣсту; еслибы Господь Богъ смерть на него допустити рачилъ, а не было бы его чим поховати, с скринки братской мает быти поховань, ведлугъ порядку уписаного. Странныхъ теж убогих тѣла, если бы обачены лежачіе, албо слышачіе, и таковых пристойне поховати зе скринки повинны естесмо.

О (о)бхоженю погребу и памяти преставлъшихъ.

Глава кв.

А кгди Господь Богъ которого кольвек зъ братій нашей з сих дочасных марностей до хвалы святой поволати рачит, такъ

убогого, якъ и богатого, мают всѣ братіа провадити тѣло его, шест братувъ коло тѣла ити мают прибранные, якъ найпрійстойнѣй, или есть братій, зе свѣщами провадити мают, а скоро будет по погребѣ, мают панове старшіе по всѣх больницах, шпиталях, з скринки братской порозсылати кождому по два пѣнязѣ, повинны дати за отпущеніе грѣховъ брата преставлшагося. Писано бовѣм ест: „во упокои памяти его, и утѣшися о нем, во исходѣ души его, и точи надъ нимъ слези, якоже достоит. Хлѣбъ твой и вино твое при погребеніи праведного давай, и не возбраняй над мертвецем благодати“. Святыи апостолове мовят: „памяти усопшим творити от именія их“; для чого въшелякіе дорочные ведлугъ звычаю церковного за преставлшуюся братію при олтару нашом обхожено быти мает.

Апробованя и стверженя ухвалы порядковъ братства нашего старшего Виленского.

Глава кг.

В уставичной памяти имя Господа Бога нашего, въ Тройци хвалимаго, треба ховати, и на Его честь и славу и на вѣчную нашего благочестіа памят нехай будет, иж под волю зъ презреня Божого всѣ о Христѣ братіа брацтва церковного Виленского, православіа стану духовного и свѣцкого и кондіціи шляхецкой, панове братіа молодшая в листех выжей описанныи порядки межи собою умоцнили и ухвалили, до насъ принесши, подали и о причитаніе нас пилне жадали. Мы теди, видячи такъ пристойную речь и утѣшную, а ку хвалѣ Божой належачую, велцесмы то похвалили и руки свои подписалисмы, и выслали до святой памяти Еремеи патриархи Ко(н)стантинополского, отъ которого благословенство отримавши, до его милости кролевской донесши, упривилеовано и змоцнено ест, такъ всѣ тые порядки постановленя нашого братского з друку выданого и с приложеніем печати и с подписомъ рукъ наших стверженo, к томуж власне целю змѣряют, ку чести

и хвалѣ Бога вседержітеля и ку пожитку, а о здобѣ общей всѣх нас матере церкви святой восточной, которыи ся правдивими сынами и небесными дѣдичами дѣвственно, и небезплодными в той винъници хотятъ Христу служити, лѣторослями найдоватися обѣцуют. Еще ровно з нами тяжару поднести не могутъ, але в часъ до его ся заправуючи и цвичачи, по силѣ данной собѣ талантъ, ним до чого болшого поволаны будутъ. Короткое ми жаданіе их и поступки видячи, по силѣ данной, слушное и пристойное и святобливое дѣло хвалимо и позваляемо. Под тим же претекстом и варунком и кондиціею, жебы панове братіа наши мимо вѣдомост нашу ничого бы наймнѣй чинити не важилися, але на схазках и при намовах своих особу духовную (архимандрита названого монастиря нашего) при собѣ завше мѣти (старалися). Мы теж в справах, которые въ богочестію, хвалѣ Божой и пожиткови церковному належати будутъ, благословимъ ихъ. Аминь.

Року ҂а̃хѯе, мѣсяца окътоврия дня л̃ одебрали братия въ прешлых старшыхъ братіи: од Іоанна Згажъки, од Іоанна Іоановича, од Феодора Григоріевича, од Петра Столяра, мы Цеприян Николаевичъ и Лукашъ Юркіевичъ, Панътелеимон Лукашевичъ, Василій Кривонос, на тенъ рокъ будучи обрание, напрод крест срѣбний, в котром гривен десят, келих злоцистий з верхомъ, келих в пол злоцѣстый старий, дискосовъ два срѣбнихъ, звѣзд двѣ и ложечка една, таблиц и̃, и сѣмъ малых срѣбных злоцѣстих, корун шѣст, корунъ шест великих срѣбнихъ злоцѣстих и ношеніе при них, и крестик позлоцистый и другій крестик, ве серебро оправный, кадилниця срѣбная една, лямъпъ д̃, пятая малая, панагіи костяные, ве срѣбро оправленые московские, агнусекъ, оправленій ве срѣбро, ланцухъ золотий, в котором чирвоные к̃ и г̃, перлы, при котрих червонии зол. и коралѣ, перли другие шнуровъ е̃, при котрих криштал ве срѣбро оправний, перлы третие с коралями, при которих крестик срѣбный злоцѣстый, перли четвертие с коралями, коралѣ, при которых крестик злоцѣстий, коралѣ

другіе, при котрих крестик срѣбно злоцѣстий, третие коралѣ самие, коралѣ пятие з дробними перлами, крестиковъ три срѣбныхъ, цвяковъ є҃ срѣбных а корунъ. Евангелій срѣбныхъ г҃: наперед старое злоцѣстое, а двое червоних, въ серебро о(прав)ных, воздухъ атласовий, маловани, кармазинови, воздушокъ на пурпурѣ гафтований, воздухи старые г҃, едвабниця бѣлая великая, плащениця на бѣлом атласѣ, короговъ двѣ едамашковихъ, образовъ седмъ ве срѣбро оправние, одѣвадло фѣялковое, пурпуровое, одѣваделко бѣлое злотоглавное млад., едвабниц двѣ: една влосовая, другая червоная, ризи бѣлие, по котрих квѣти зол., старие, ризи фѣялкове, атласове, по котрих квѣти зол., новие, ризи кармазинові, табѣновые старие, ризи кармазинові, чамлѣтовые новие, ризи едамашъковие чорние, ризи фѣялкове, чамлѣтовые старие, стихар атласовий, папужий, до которого орар ексамитный червоний, стихар другий червоний з орарем зеленым, стихаровъ бѣлыхъ тры, а четвертый з едвабом, бавелниц в҃: едина панковатая. а другая самая першая, хустка зе злотем и при них хустка зе злотемъ, хустка другая зе злотемъ, товалня з едвабемъ, товалня с краями червоними, одѣваделко вишъневое, пресцѣрадел двѣ великихъ и двѣ малихъ, запона чирвоная, китайчана, лихътаровъ цѣновыхъ є҃, два мосяжовыхъ, книгъ в҃і, фартухъ едамашковий, кармазиновий, фартухъ китаиковий, цеглястий, едвабниця зеленая, покровец китайковий, Евангелисти на нем, гербъ великий, на гатласѣ малований, фартухъ бѣлий, лихътаръ великий. Отецъ Галятовский даровал книгу Ключ разумѣня до церкве преподобнаго отца Онофрия.

Господи благослови! Року Божого ҂ахѯе, мѣсяца октовря дня л҃. Панове братя такъ мѣскіе, яко и монастирские всѣ згодне обралы и упросили пановъ братовъ старшыхъ на имя: пана Кипріяна Миколаевича, пана Лукаша Юркіевича, пана Панътелеимона Лукашевича, пана Васіліа Кривоноса и пана писара Гербуса, котрым ведлугъ фунъдушу елекции увес порядокъ братский церковный и скарбъ церковний ведлугъ инъенътару отдати казали, которыи всѣ в згодѣ маютъ сполне тим завѣдувати и еденъ без дру-

гого нѣчого не чинити, котрых Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и онымъ на спасеніе и многые лѣта etc.

Семѣон Лавришевичъ, депутований од пп. братий храма Успения Пресвятыя Богородици, według inwętarzu kwituiemy. Andrzy Alu(i)zy, iako deputat do tych rachunkow od ich mosciow p. bracy mieyskych m. p.

Року Божого ҂ахѕ, мѣсяца июля дня к. Панове братия так мѣскіе, яко и манастирские всѣ згодне обрали и упросили панов братовъ старших тыхже, которых Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и оным на спасеніе и многие лѣта.

Господи благослови! Року Божия ҂ахз, благодатию Божию и благословениемъ Его, святими молитвами Пресвятия Его Матере и преподобнаго отца нашего Онуфрия и Троици Святои, иже здѣ храм и всѣх Святыхъ. При зуполнум собранию брати, так стану младенческого, яко и малженского братия прешлие учинили рахунок: а) панъ Киприян (Миколаевичъ), в) Лукашъ (Юркевичъ), г) Пантелимонъ (Лукашевичъ), д) (Василій) Кривонос, показали приходу золотих сто девятдесят и три и гроший шѣст, росходу золотих сто пятдесят и вусмъ и гроший вусмъ. Отдали братия преишлие поступуючим братиям золотих сѣмдесят и копу, при тим же рахунку подякованя учинили прешлим братиям и квѣтуют ихъ. С по(с)родку себе обебрали: на самий перед пана Лукаша Юркевича, Стефана Гербестовича, Іоана Рачка, Домитрия Кузмича, и писара Георгия Гербестовича, которым ведлуг инвентару скарб церковний и брацкий отдали, которих Господи благослови и поспѣши на дѣло благо. Напрод крест, в которум гривен десят, келих злоцѣстий з верхом, келих другий злоцѣстий вевнутръ, келих третій в пул злоцѣстый старий, ... [1]) кадилниц двѣ срибних, ламп пят срибних, шостая малая, ланцушок небожчика Сокол-

[1]) Выпускаемъ совершенно схожую утварь и одежду съ выше приведенною.

ского, брата нашого, котрий заставлен ве сту золотих, таблиц срибних двацят и двѣ, перли с перфунами, при котрих червонии золотии, перли другие, при котрих ягнушок маленкий, коралѣ, при которых впул крестика, коралик, (крестикъ) кедровий, ве срибро оправний, Евангелий двѣ: едино вишневое, штуки срибние злоцѣстие на нюм, а другое яксамитное червоное, на нем стучки срибние; ризи бѣлие злотоглавовие, ризи другие вишневие с квѣтами, третие вишневие с корунами срибними, четверти гатласовые червоние з галоном срибним, пятие чорние з галоном, шостие ядамашкович червоние, старие, семие чамлѣтовие, воднистие, осмие чамлѣтовие червоние; стихарувъ дияконских два: еден зелений, а другий чорний, а третий старий, червоний материйковий, орарув три: един яксамитний червоний, другий бѣлий, третий зелений; епетрахлувъ осм: перший яксамитний червоний, з галоном срибним; другий бѣлий злотоглавовий, з галоном срибним; третий червоний гатласовий, з галоном срибним; четвертий бѣлий гатласовий, пятый чорний з бѣлими корунками, шостий ядамашковий старий, червоний, семий китайчаний старий; нараквици семеро, стихаровъ бѣлих пят, а шестий з едвабом, поярка, чтири рушника: два нових, а два старих, едвабниц пят, кавалец злотоглаву до убираня, заслона китайчана червоная, одѣвадло вишневое великое, одѣваделко малое злотоглавое, одѣваделко вишневое, яксамитное, просцѣрадло едино великое, фартухув чтири: еден червоний ядамашковый, другий цеглястий, туркусовый, четвертий бѣлий, тувалня едина з едвабом, хусток пят, плащеница гатласовая, корогов двѣ ядамашкових, герб на гатласѣ, (лѣхтаровъ) мосонздових пять, лямпъ коло образув сѣм ве срибро оправних.

Року Божия ҂а҃хѯи приходу золотих триста и два золотии с тими сорока золотими, що ся остало по рахунку. В тим же року росходу золотих двѣстѣ девятдесят и вусмъ и гроший чтири.

Ми нижей подписание, братия з братства мѣсцкого Львовского, бывши депутование до преслуханя реестров панов братии храма святого Онофрия, где добре проглядѣвши и прослухавши, теди

именем всѣхъ панов братии о них квитуемо и тих же панов братии на тен же рок потвержаемо, меновите: папа Лукаша (Юркевича), другого п. Стефана (Гербестовича), третего п. Ивана (Рачка), четвертого пана Димитра Мѣчника в року ҂ахѯи: Іоанъ Лясъковъский, Семионъ Лавришевичъ.

Року Божия ҂ахѯи на самий перед крест срибный, в котором гривен десят, *и такъ далѣе* [1]), патина позлоцѣстая и обручка наша братерская св. Онофрия, которая ест у панув мещан заставная в золотих двацяти и чтирох на вуск, гробница срибная, ланцушек злотий, в котором червоних двацят; ризи а҃ табиновие, при котрих таблица срибная злоцѣстая и тоиж матеріи епитрафел и нараковици, ризи д҃ табиновие, при котрих епитрахел яксамитний и нараквици такюж; ризи є҃ лязуровие с квѣтами и нараквиц двое также и епитрафел бѣлий при них; ризи ѕ҃ лазуровие мухаировие, при которих епитрахлув два и нараквиц двѣ парѣ; стихар гатласовий жовтий, при котором орар яксамитний, другий стихар чорний ядамашковий, при которум орар бѣлий, третій стихар смертелний, при которих орар манзеляновий, четвертий стихар червоний мухайровий, при котором орар зелений. Стихарув бѣлих сѣм. На столец под евангеліе покровец пулгатласовий дияконский, коли чатае, другий покровец китайчани з евангелистами. Образув шѣснацят, ве срибро оправних шѣст, а десят без срибра. Книг штук одинацят, ярмолойчик маленки—кн. дванацятая. Воздух гатласовый великий, малований, другий малий гавтований, г҃—злотоглавовий бросквѣтновий, воздух злотоглавовий (з) зеленими краями, а при ним воздушков чтири. Антипедіум адамашковое, обрус на престолѣ и пресцѣрадѣлок двѣ на престолѣ, фартухов два: един червони, другий мазуровий, запон двѣ: едина ядамашковая червоная, а другая китайчаная зщеглястая, антипедиум другая яксамитная, фиялковая, третая антипедиум червоная китайчаная. Лѣхтарув мосонзових

[1]) Помѣщаемъ здѣсь только то изъ утвари и одежды церковной, что не помѣщено выше.

сѣм, а цѣнових пят, одѣвадло великое фиялковое, другое цеглястое червоное, третее злотоглавовое, едвабниц власових чтири, а зеленая пятая, а шостая бѣлая, баволниц двѣ: едина пасковатая, другая бѣлая, хусток пят, а шестая тувалня, рушникув пят, лѣхтар мосонзовий, котрий посруд церкви висит, келимок паскований, кедрових крестикув ве срибро оправних два, а три срибних, евангелие аксамитное ве срибро оправное, которое даровал отец Гедион, другое евангелие также яксамитное червоное, новое, тилко срибро церковное бѣлое, червоний золотий даровано, таблиц пят, бѣло пресцѣраделко, ризи од панѣ Папаринои.

Року Божия ҂ахог, мѣсяца июня дня єі, на ден святого пророка Амъмоса обебрани старшіе на сей рокъ: перший пан Лукашъ Юрѣкевичъ, вторый Пантелимон, третий Ѳеодор Григоровитъ, четвертий Іоан Василиевичъ, писар Камѣнецкий Васил, при панах: пану Василіеви Корендовичови и при пану Симеонѣ Лаврешевичеви.

Року Божия ҂ахоа, мѣсяца июлия дня ні, за позволеням и згодою пп. и едностанною радою зюстного голосу, ведлуг правил святѣйших патриярх и благословением оних же, обебрание сут на тен рок пп. нижеи специфѣкование до уряду старшинства згодне одни братіи храма преподобнаго и святаго Онуфрия, которим ведлуг порядку належитаго отдани ест ведлуг инвентару скарбец церковний, которим шафовати и рядити мают згодне за згодою еднакже усея братіи и за вѣдомостю оних же и един без другого нѣчого чинити, которим рач Боже в Троици Единий Святой хвалимий при предстателствѣ Матере Его Пресвятия во всем благословити и поспѣшати не мнѣй в здравию, яко и в спасению, Амен: пан Миколай Левкович, пан Роман Володимерский, пан Пантелимон Лукашевич, пан Иван Василевич, пан Ири Гербестович— писар.

Григорий Василевичъ Russ(ianowicz), яко провѣзоръ и депутатъ одъ пп. коллеговъ и брацтва. Семион Лаврешевичъ, яко провизор и депутат от панув колегув и братіи.

Року Божия ҂ахоа панове братия прешлие панам братиям в тим року ново обебраним: пану Миколеви Левковичови, и пану Романови Володимерскоe(му), и пану Пантелимону Лукашевичови, и пану Ивану Василевичу аперата церковни и срибро, напрод крест срибний, *и такъ далѣе* [1]), ланцушек злотий, в котором червоних к҃ и чтири, котри заставни на потребы церковние—золотих шестнаицят, гробница срибная, таблиц рузних срибних к҃ и чтири, пятая, которая у лямпи висит, панагийки костяние, ве сребро оправние, цвякув срибних пят, перли с порфунами, при которих червоний золотий, перла, при которих криштал ве срибро оправний, крестикув два срибних, два ве срибро оправних, крестик деревяний, скруз рѣзаний, ношене срибне, злоцѣсте, при которум червоний золотий, а штучок сѣм, крестик срибний, злоцѣстий, поясок срибний злоцѣстий, в котором стучок трицят и сѣм, лѣхтарѣ пред Деiисус з Апостолами мосонзние пятняцят, лѣхтар мосонзний посруд церкви висящiй, при которум есув ві҃ї, образув сѣм ве срибро оправних, корогов двѣ ядамашкових, образ з лѣстариками, посродку висящiй.

Станула елекция старших панувъ братии братства святого преподобнаго отца Онофрия во чест и хвалу Господа Бога при бытности панувъ братiи церкве Пресвятыя Богородици Лвовскои дня з҃ мѣсяца июля, (року) ҂ахов, на которой елекцiи згодне обебрали старшых: пана Дмитра Кузмича, пана Өтеодора Лазаровича, п. Иякова Өеодоровича, п. Iоана Василиевича и писара п. Василия Стефановича, которыхъ Господе Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святаго и оным на спасенiе и многiе лѣта etc. Панове братия перешлии паном братиям в тым року новообраным: пану Дмитриеви Кузмичеви, и пану Өтеодорови Лазаревичови, и пану Иякови Өеодоровичови, и пану Ивану Василеевичеви, и писареви Василиеви (передали скарбъ церковный) наперед крестъ срыбнiй, в котором гривен десят, *и такъ далѣе* [1]),

---

[1]) Опускаемъ все то, о чемъ выше уже говорилось.

ланцушок маленкий, в котором червоние ѐ и чвертъ, великий ланшок в котором червоних к҃ и тры, ношеніе що Карачиновский дал и червоніи золотыи при нихъ, рызы од панѣ Папарыпои мондзелянови и нараквицѣ, стихар зеленій мондзеляновій и орар ядомашковій бѣлый, едвабниц влосовых тры и зеленая д҃, є҃ бѣлая.

Господи благослови! Року Божого ҂ахог, мѣсяца іюня дня єі на деп святого пророка Амоса п. братия так мѣсъцкие, яко и манастирские преподобнаго отца Онофрия и Святой Тройци згодне обрали и упросили панувъ братий на імя: п. Лукаша Юркевича, Пантелимона Лукашевича, Ференца Григоровича, Іоанна Василевича, которим ведлуг фундушу злецили увес порядок братский и скарбъ церковній ведлугъ инвентару, которие братия всѣ в згодѣ мают сполне тим завѣдовати, котории Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо имені Его святого. а тим на спасеніе и многіе лѣта.

Одебрали братия теразнѣйшіе от панувъ прешлих: от пана Дмитра Кузмича, от п. Ференца Лазариевича, от п. Яцка Мандзяюча, от п. Ивана Василиевича, п. Лукашъ Юркевичъ, п. Пантелимонъ Лукашевичъ, п. Ференцъ Григоровичъ, Іоанъ Василевич, Василий Каменец(кій), на тен час будучи писар.

Во имя Отца, и Сына, и Святого Духа. Амин. Лѣта Господня ҂аход, мѣсяца юля дня кг, при битности благородних панов братій крестоносного и христолюбиваго братства церкве всехвалного Успенія Пресвятыя Дѣви Марія Лвовского, яко ктиторе монастира храма св. преподобнаго отца Онофрія мѣсца сего во чест и хвалу Божію совершіся избраніе старших братии братства нашего церкви реченои св преподобнаго Онофрія подлугъ чину и фундушу нашего на сей рокъ ҂аход, згодне и любовно отдавши рахунок зупелне доходу и росходу сихъ: першого п. Лукаша Юркевича, второго п. Пантелимона Лукашевича, третяго п. Ѳеодора Григоровича, четвертаго п. Семиона Александровича писарем Василия. До послушанія братии: Іляшъ Китович. Васил Щупак, Стефан Гербестъ с паном Петром.

Василий Корендович, старшій брацтва церкве Успенія Пресвятыя Дѣви Маріи Лвовской, m. p. Іоан Мазаракий m. p. 'Αλεξανδρος Μπαλαμπανος. Γεοργις Νικολαη.

Заховуючи порядок и фундуш братства нашого молодшого при церкви храма св. преподобного отца Онофрія монастира Лвовского за благословеніем належащих пастирей и повеленіем благочестиваго и христолюбиваго крестоноснаго Лвовского братства церкве Успенія Пресвятия Дѣвы Мария, яко ктиторе мѣсца сего святого, при битности пановъ братии реченного братства крестоносного ниже подписаніе за призиваніем Духа Святого, всѣ ми братия молодшии, сошедшися, так рахунок приходу и расходу прешлого року, яко и елекцию нових братий старших на сей рокъ благовѣйно совершилисмо дня ҃ӥі мѣсяца іюля, лѣта Господня ҂ѧ҃хоє во чест и хвалу Господа і Спаса нашего Іисус Христа и наше душевное спасеніе, буди, буди, амин.

Старшие: п. Роман Володимирский, п. Семион Александровичъ, п. Іліяшъ Китович, п. Ференцъ Лазарович.

Молодшие: ку услугам церкви и братству: Прокупъ, Яцко, Василий, Григорій Столяр, писар Василий Тарла.

Stwierdziwszy rachunek y electią, podpisuiemy sie: Василій Корендовичъ, старшій брат крестоноснаго брацтва Лвовского церкве Успенія Пресвятыя Богородици своим и других имением m. p. Іоанъ Мазаракій, m. p. 'Αλεξανδρος Μπαλαμπανος, Семионъ Ляврышевичъ рукою власною.

Во имя Отца. і Сына, и Святаго Духа. Подлугъ звичаю і благословенія святѣйших пастирей и зезволеніем п. братовъ Успенія Пресвятія Богородици церкве мѣсцкои Лвовской Ставропѣіону ми братство молодшое [1]) стверждаючи по рахункахъ елекъцию, их милост. п. братия мѣсцкіе Лвовъскіе нас зъ посродъку себе зослали до обиранія старшихъ братіи до церкве преподобного отца

[1]) Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто, которое предполагалось дописать, но не дописано.

Онуфрія, на що ся подписуем: Іяковъ Лавришович Cyprian Kisielnicki m. p.

Господи благослови! (Року) ҂ахон, мѣсяца іюля дня ⷶ панове братия мѣсцкие, яко (и) монастирские всѣ зъгодне обрали і упросили пановъ братовъ старших: на імя папа Лукаша Юрковича, і пана Дмитра Кузмича, і пана Пантелимона Лукашевича, і пана Іоапа Китовича, і писар тенже, которым ведлуг фундушу зълецили увес порядок братский церковний і скарб церковний ведлуг інвентару отдати, котории всѣ згодне мают сполне там завѣдовати и еден безъ другого нѣчого не чиніти. Которых Господи благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу імені Его святого і оним на спасеніе и многие лѣта. Cyprian Kisilnicky m. p. Piotr Korty m. p.

До послуги п. братия: п. Іляш Китович, п. Іяковъ Страдецки, п. Іоанъ Демидкович, п. Григорій Кишчевич, п. Евстафий Гавиновски, п. Роман Опонович, п. Семион Александрович, п. Петро Столяр. Панове братия панум старшим на кождую чверт с тих осми два повинні допомогати, а который бы брат с тих п. бил непослушні, бити будет ведлуг артикулувъ караній-ти.

Во имя Отца, і Сына, і Духа Святаго, аминь Року Божого ҂ахоз, мѣсяца іюля дня ѳі инвентар списаній за старшинства братии: п. Лукаша Юрковѣча, і п. Дмитра Кузмича, і п. Пантелимона Лукашевича, і п. Яна, Василия і Василия Каменецкаго писарем. На самий перед крест срѣбний—гривен і, гробниця срѣбро—позлоцѣстая, келих позлоцѣстий з верхом—гривен в і лутувъ ді, другій келих—гривен в і лутув пулѳ позлоцѣсти пул., третий келих пстро позлоцѣсти—гривна едина и лутув аі, патина позлоцѣстая, другая бѣлая, звѣздъ в бѣлих і лижка—гривна і лутов д, коруні позлоцѣстии великии і малии, которих є—гривен д і лутув н, коруна бѣлая—лутувъ пул є, коруні маленкии, позлоцѣстии от Св. Троици шестъ—лутувъ д и гвѣнтъ. Кадилніца срѣбная—гривен г и лутув ві, ношеня с крижиком позлоцѣсте, которих табличок ѕ—лутов і, таблиц великих і малих. бѣлии, девятнаицят—гривен д и лутувъ

д҃, [за тих же братій прибыли таблицъ і҃], лампа великая—гривен є и пул ѕ҃-ста лута, лампа другая—гривенъ є҃ и лутув г҃, лампа третая—гривен г҃ и лутувъ еі҃, лампа четвертая—гривен г҃ и лут еден, лампа пятая—гривен в҃ і лутувъ гі҃, лямпа шестая—гривен в҃ і пул девята лута, лампочка маленкая—лутув і҃, которого срѣбра вишменованого гривен вшистких пятдесят і три, гривні і҃, лут. пулчварта, ланцушок, въ котором червоних к҃ и три червоніи, другій маленкій ланцушок, в которум червоних ѯ҃, *и такъ далье.* Всѣхъ за старшинства пановъ братіи прешлих отдают панове братия теразнишии срѣбних стукъ триицет и восмъ бѣлого срѣбра, злотий перспунокъ и пулчервоного.

Господи благослови! Року Божого ҂ахп, дня кд іюня. Зъ дару Духа Святаго, подлугъ порядку и звичаю, по святѣ преподобнаго отца нашего Ануфърея, постинножителя, патрона обители сеи, згромадилися згодливе за обвѣщеніемъ старших на тот час будучих всѣ братія, въ котором згроможеню з функции своеи в голосъ всѣх братии при битности зесланих панувъ братии от их м. панувъ братства мѣстского провѣзорови нашим отдали рахунки порядніе такъ приходовъ, яко и расходов, а притом и старшинство свое зложили, которим всѣ братия, подякованя учинивъши, квитовали. Тераз наново за ласкою Бога вседержителя през вота згодные обыбрали старшихъ: напрод п. Григория Паснѣкевича, п. Ѳеодора Григоровича, п. Андрея Прокоповича, п. Іоана Василевича, которым отдали подлугъ реестру на тое вещи церковніе, яко ніжеи, так аппарати, яко и сосуды братскіе вшелякіе, писаромъ п. Василія Каменецкого п. старших, якъ виже описано, списали унѣвентар. ...

Во имя Отца, и Сина, и Духа Святаго, аминь. Станула ревѣзія при нас братіяхъ, депутованих зъ посродку нашеи конгрегаціеи: Іоанѣ Мазаракумъ, Семеонѣ і Іяковѣ Лавришових, Миколаю Мигалевичу и Киприяну Кѣсилънѣцкимъ всѣх аппаратовъ и сребра, которое мѣло брацътво, повѣроное собѣ от нас провѣзоровъ того мѣсца святого, то ест монастира заложеня под титулом св.

преподобнаго отца Онофрія, що вшистко, що ся теразъ знаходит, виражается вшистко ту ведлугъ специфѣкаціе: крест срѣбній гривен ї, гробниця срѣбро—позлоцѣстая, *и такъ далѣе.*

Господи благослови! Року Божого ҂ахпе. Заховаючи порядок и фундуш братства нашего молодшего при церкви храма святого преподобного отца Ануфрия монастыря Лвовского за благословеніемъ належащих пастырей, а повеленіем благочестиваго и христолюбиваго крестоноснаго Лвовскаго братства церкве Успения Пресвятия Дѣви Маріи, яко ктиторовъ мѣсца сего святого, при битности панов братии реченаго братства крестоносцаго, за призиваніем Духа Святаго, всѣ ми братия молодшие, сошедшеся купно на елекцию нових братий старших, на сей рок благовѣрно совершивши во чест и хвалу Господа Бога нашего Іисус Христа и наше спасеніе буди, аминь, мѣсяца іюля, дня кз: п. Семион Александрович, п. Андрей Прокоповичъ, п. Роман Опоновичъ, п. Янъ Китович, Stefan Pownicz, Семеон Лавърившевич.

Молодшіе ку услугам церкви святой: п. Станѣслав Ивакович, п. Григорий Яворовски, п. Григорій Столяр, п. Васил Кроць, п. Васили Романович писаром.

Господи благослови! Року ҂ахпи, июля дня кв. На аффектацію пп. братии святого и преподобнаго отца Онофрія, зшедши, хотѣлѣсмо приступити до елекціеи, поневаж и такъ южъ то килка лѣтъ продолжылыся, а же тераз, непослушенство и любо обысланіи били, на он день не зишлися, яко то. пп. Семѣон Александровичъ, Дмѣтер Кузмѣнскій, Роман Володимерский, Василий Петровѣчъ, Өеодор Лазаровѣчъ, Елѣя Китовѣчъ, Кипріан Миколаевич, Янъ Китовѣчъ, Петръ Данилевичъ, Васил Гроць, Стефан Петровѣчъ, Стефанъ Гербестъ, Григорий Яворовский, Андрей Мѣляновѣчъ, Данѣел Страдецкій, прето ми, не хотячи так много без—притомних упослежати и поспоновати, елекцію тую до пришлои недели откладаем, на которой кождій, или их ест вписаних, а сутъ притомніи въ Лвовѣ, ставитися винни будут подъ виною в артикулах брацких описаною, то ест чвертю каменя воску, которим ед-

нак, абы до вѣдомости дошло, з таблицею братскою п. старшій мает их обислати, тіи зас, которіи на дзѣшейшои сессіеи не били, на той же прошлои сессіеи маются справити и дати причину непослушенства своего: Mikołay Krassowsky m. p., Іоанъ Мозараки, Νικολαης Μιχαλοβητζης.

Въ теразнѣишеи сессіеи поневажъ некоторіе п. брацтво ставилися и дали вимову слушную, же на прешлое сессіеи не были, за чим волними оних чинимо, те зас пп: Семѣон Александровѣчъ, Роман Володимирскій, Елѣашъ Кѣтовичъ, Іоанъ Кѣтовичъ, Стефан Петровѣчъ и на теразнѣйшую не ставилиси и не сут послушніе, згодне теди всѣ одекретовали, абы за тую вину кождий з особы своее дал по двѣ фунтових свѣчокъ до церквы; а еслибы не послушній был, теды повинен будет паделятѣ до ясне вел. его мости отца епѣскопа, который особливую вину там даст на церковъ св. Георгія—гривен шест неотпустних и пп. братій перепросити.

Року ҂а҃хнд. Господи благослови: Александер Петрашевичъ, Иван Згажка, Миколай Ивановичъ ||||, Семион Сокалский ||||||||[1]), Базилий Пасниковичъ, Тимофей Ендреевич (17), Іоан Кунашевич, Яков Поповичъ (8), Іоан Медицкий (6), Яков Федоровичъ, гарбар, (7), Лукаш Юркович (4), Иван Ковалевичъ (16), Игнат Буяковичъ (2), Томаш Чижевский (19), Яков Старомѣсцкий (19), Дмитер Туркевич (1), Павел Романовичъ (13), Александер Ендреевич (10), Павел Миколаевичъ (19), Дмитер Тишковичъ (18), Яков Феодорович (19), Матѳѣй Лисовичъ (16), Феодор Иоановичъ (19), Василий Петрашевич, Сава Петрович (19), Іоан Бѣлашевичъ (6), Дмитер Хилевичъ (2), Циприян Миколаевичъ, Ференц Петровичъ (3), Василий Сутковский (19), Марко Загора, Стефан Лисовичъ (19), Василий Лозинский (13), Василий Поповичъ, Иванко Ивановичъ (1),

---

[1]) Чтобы не ставить далѣе подлѣ фамилій палочекъ и ноликовъ, мы будемъ ставить общее число ихъ. Палочки эти изображаютъ здѣсь то, сколько денегъ и за сколько сходокъ не уплочено извѣстнаго взноса, какъ это видно изъ лл. 36, 37, 38, 39, 41, 44, 46, 49, 50 и др., гдѣ палочки зачеркнуты и написано: „rokowy, отдалъ, не виненъ".

Ирий Поповичъ (9), Петро Савинский (12), Матѳей Семионовичъ, Матѳей Яцковичъ, Пантелимон Лукашевичъ (6), Александер Турркевичъ (14), Ирий Гербустович, Василий Малютовичъ (15), Феодор Яцкович (13), Григорий Ендреевичъ (18), Василий Иванович (19), Марко Стулович, Семион Ендриович, Дмитер Климковичъ (6), Семион Табахалникович (15), Даниел Ивановичъ (8), Стефан Захариовичъ, Анъдрей Томасовичъ, Павел Феодоровичъ.

Року Божого ҂ахѯд, мѣсяца октоврия дня ді, одебрали на той рок од брати прешлих апарата церковнии: од Антонія Стефановича, од Пантелимона Лукашовича, Ири(я) Гербестовича, напруд крест срѣбній, в которум гривен і *и такъ далье, тоже самое перечисленіе. что выше, за исключеніемъ свящ. одежды и*: обручка срѣбная, позлоцѣстая, въ которум штук лѕ, ланцух злотий ве сту злотих небожчика Сокалнича, который важит ке червоных.

Господи благослови! В року ҂ахпг, дня а іюля. Заблагословеніем Божіим і даром Духа Святаго, при битности пп. братии братства мѣсцкого, провѣзорах того мѣсца св., зосланих з посрод себе, обебралисмо згодніми вотами в нашим братствѣ молодшим с посродку себе старшихъ на сей рокъ; а) напруд п. Дмитры Кузъмински, в) Пантелимон Лукашевичъ, г) Андрей Прокоповичъ, д) Станѣслав Іванович, которих Господь благословит, аминь. Іоанъ Мазараки m. p., Семѣонъ Лявришевичъ m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Року Божія ҂аѯпд, мѣсяца іюля дня к, в неделю ѳ по сошествіи Святаго Духа, во время святого славнаго пророка Іліи, мы братия отъ братства церкви преподобнаго отца Онофрия, монастыря Лвовского, сошедшеся купно и стосуючися до порядку тогож братства, описаного при битности панов патронов церкве тое, от манастиря, от благочестиваго братства Ставропѣгионъ церкве Успенія Пресвятои Богородици Лвовскаго зослани, призвавши Духа Святаго, вопиюще „Царю небесный“, единодушно и согласно с посредѣ нас на сей цѣлий рокъ обралисмо за старших братии наших четирохъ: наперед п. Васілія Петрашовѣча, п. Феодора Лаза-

ровича, п. Василія Климкевича, пана Василія Протасовѣча, которим злицаем старешинство тогожъ братства ряду чулим и пилним, потребу в украшеніе церкве Христовои, на чест и на хвалу великаго Бога (въ) Троици единаго, оним же нехай будет от Господа Бога заплата, за паламара пана Еустафія Любаговского, а за писара пана Вас(ил)ія Романовѣча Василий Коренъдовичъ, старшій братъ от братства Ставропигіонъ церкве Лвовской славнаго Успенія Божія Матери Присно Дѣвы Маріи, сію елекцію утвержаю и подписую m. p. Стефанъ Лаврѣшевичъ, Симѣонъ Лаврѣшовичъ.

Laus Deo. Anno Domini 1688, die 29 iulij v. Ponieważ ruzny impedimenta nie pozwolili czasu, aby przyszło według czasu zwyczaynego, po odpuscie s. Onofrego pierwszey niedziele odebrać rachunki y urzędy odmienic, na ten czas, czasowi darowawszy, starać się mamy wszystkiemi siłami, aby ta inconvenientia nie działa się, ale zawszy, co rocznie, pierwszą niedziele po s. Onofrym odprawywała się, a teraz do przyszłego czasu obralismy za zezwaniem Ducha S. zgodnie do tei functiei osług cerkwie Bożey spulbraci naszych za starszych.

Року Божого ҂ахпs реестр, щосмо одебрали од пп. братии прешлих: од п. Семиона Александровича, од п. Андрея Прокоповича, п. Романа Опоповича, п. Яна Китовича, мѣсяца дня к юля: наперед крест сребний. Евангели двѣ злоцѣстих, а третя бѣлая срѣбная, келихивъ три *и такъ далѣе, кромѣ:* на Спасителю завше перелка зъ крестиком срѣбним, на Пресвятои Богородици два крестики срѣбнии, у них ланцушок мосенъджовий.

Схацка учинила злотий и гроший осмъ в неделю пред рождеством Пресвятыя Б(огороди)ци.

П. Александер Петрашевичъ, п. Матѳей Семионовичъ (6), п. Тимоѳей Ендреевичъ (10), п. Василий Пасниковичъ (1), п. Яков Поповичъ (6), *и такъ далѣе, тѣже фамиліи, что выше, за исключеніемъ слѣдующихъ*: Семіона Ендреевича, Стефана Захаріевича, Андрея Томасовича и Павла Ѳеодоровича, *только въ другомъ порядкѣ, при нѣкоторыхъ изъ нихъ есть палочки, а при другихъ нѣтъ.*

На службу Божую дали злотих пят и грош. є̃. Схацка учинила злоти и грош. двайцят и три. Реестръ, що братия винни: Васили Пасникевич дал на долг гроши еще пул и гр. ѕ̃, дал з̃, н̃ї; Іоан Кунашевич дал зол. г̃, Ігнат Иванович дал золотий, Пантелимон (Лукашевичъ) дал грош. в̃ї, од Стефана Холода зол. є̃ї, Киприян Миколаевич отдал гр. є̃ї.

Року Божого ҂а̃хнг старшие братия обраніи: Базилий Пасникович, Циприян Миколаевич, Семион Сокалский 000000000 [1]), Василий Петрашевич—не винен, Александеръ Петрашевич (12), Иоан Згажка, Миколай Иванович (22), Тимоѳей Ендреевич, Игнат Буякович (22), Матфей Лисович (20), Иоан Кунашевич, Матѳей Семионович (13), Яков Попович (3), Иоан Медицкий (20), Лукаш Юркович, Иоан Ковалевич, Томас Чижевский (24), Яков Старомѣсцкий (26), Дмитер Туркевич (25), Павел Романович (9), Александер Ендреевич (21), Павел Миколаевич (20), Дмитер Тимкович (21), Яков Ѳедорович (21), Симеон Ендреевич, Ѳедор Иванович (20), Сава Петрович (21), Иоан Бѣлашевич, Дмитер Хилевич (5) роко(вы) вин(ен), Ференц Петрович, Василий Сѣнковский (21).

Року Божого ҂а̃хнз, мѣсяца июля дня чтирнатцятаго старшии братия в тим року: Базилий Пасникевич—не виненъ, Киприянъ Миколаевичъ dał groszy 12, не винен, Яковъ Поповичъ умеръ, Семион Ендреевич дал., Семион Сокалский (4)—умер, Василий Петрашевичъ, Александер Петрашевичъ (20), Иоан Згажка заплатил, Миколай Иванович (4) дал пултора (злот.) на рок, Тимофей Ендреевич (4) не винен, Игнат Буянович волний, Матѳей Лисевичъ гроший три дал (15), Иоанъ Кунашевичъ не винен, *и такъ далѣе, кромѣ* Игната Ивановича, который упоминается впервые.

Року Божого ҂а̃хни, мѣсяца іюля дня к̃д старшие братия в тим року: Киприян Миколаевич, Лукаш Юркович, Семион Ендреевич (7), Василий Петрашевич, з младенцов: Пантелимон Лукашевич (13), Игнат Иванов, Ендрей Томасович (15), Ирий Гербус-

---

[1]) Число денегъ и невнесенныхъ взносовъ обозначено ноликами.

тович писар, Базилий Пасникевич (5), Александер Петрашевич (26), Тимоѳей Андреевич rokowy отдал золотий и гроший шѣсть, *и такъ далѣе, кромѣ* Матѳея Гогоровича, Іоанна Дерлицы и Симеона Ивановича, *которые здѣсь упоминаются впервые.*

Року Божия ҂ахнѳ, мѣсяца июлия дня кд старшии братия в том року обебрании: Киприян Миколаевич, Лукаш Юрковичъ, Семион Ендреевич, Василий Петрашевичъ, Ирий Гербустовичъ (писарь).

Року Божия ҂ахѯ, мѣсяца июля на старшинство обебрание: Иоан Згажка, Иоап Иванович, Иоап Медицкий, Ирий Гербустовичъ, Киприян Миколаевич rokowy oddał na ten rok, Лукаш Юркович rokowy, Семион Ендриевич 0000000000 rokowy, Василий Петрашевич (20), Александер Петрашевич (15), *и такъ далѣе тѣже, что выше, и новые*: Василий Вороцовский, Стефанъ Гербестовичъ, Ѳеодоръ Григоровичъ, Иванко Даниловичъ, Василій Каменецкій, Прокопій Петровичъ, Андрей Прокоповичъ и Антоній Стефановичъ.

Року Божия ҂ахѯа: Иван Згажка—дал, Иоан Иванович, Иоан Медицкий, тен дал на тен рок гроший дванацят и знову три, Ирий Гербустовичъ 0000, Киприян Миколаевич rokowy отдал, Лукаш Юркович роковы, Василий Петрашевич тен (12), Александер Петрович тен (13), Стефан Захариевич зостал винен золотый [1]), *и такъ далѣе, кромѣ* Григорія Чорного, *который впервые упоминается.*

Року Божия ҂ахѯд: Киприян Миколаевич rokowy оддал за рук., Антоний Стефанович, Пантелимон Лукашевич отдал вшистко, Томас Ендриевич дал золотий [2]), Иван Кунашевич (20), Стефан Захариевич дал золотий [2]), Семион Иванович (20), *и такъ далѣе... Подъ этимъ годомъ впервые упоминаются слѣдующіе братчики*: Петр Александрович, Василий Стефанович, Миколай Милинович.

Року Божия ҂ахѯд обебрани на той рок панове старшіи: насамий перед Іоан Згажка ||||—умеръ, Іоан Слота (4), Ѳеодор

---

[1]) Всѣ нолики зачеркнуты.

[2]) Двадцать черточекъ зачеркнуто.

Рурка, Петро Столяр, писар Василий, Киприя(нъ) Миколаевич, Антони Стефанович (7), Пантелимон Лукашевич (5), Ирий Гербу-(стовичъ) (5), Лукаш Юркович (4), *и такъ далѣе, кромѣ слѣдующихъ вновъ вписанних*: Василия Григоровича (7), Миколая Миколаевича (7), Іоана Григоровича (1), Петра Даниловича (7).

Року Божого ҂а҃х҃ѯ҃є, мѣсяца октовря дня ҃л: Киприян Миколаевичъ, Лукаш Юркіевичъ, *и такъ далѣе, кромѣ слѣдующихъ вновъ записанныхъ:* Василия Кривоноса, Павла Домановича (12), Василия Попеловича, Иоана Василиевича, Романа Володимерского, Симеона Александровича.

Року Божого ҂а҃х҃ѯ҃г, мѣсяца июля дня ҃к: старшие в тим року: Киприян Миколаевич, Лукашъ Юркевич, Пантелеймон Лукашевичъ, Василий Стефанович, Юрий Гербустовичъ (8), Тимоѳей Анъдреевичъ, Василий Пасникевич (25), Иоан Конашевич, Игнат Буякович (19), *и такъ далѣе... Въ этом году вновъ записаны слѣдующіе братчики*: Дмитер Кузмич, Роман Яремковичъ (19), Стефан Наумовичъ (15), Миколай Левковичъ.

Господи благослови! Року Божия ҂а҃х҃ѯ҃ӡ: Лукашъ Юрковичъ, Стефан Гербестовичъ (4), Иоанъ Грегоровичъ, Дмитер Кузмич, Ирий Гербестовичъ (4). З младенцув: Иоан Василиевичъ, Василий Иванович (13), Василий Григоровичъ (1), Яковъ Ѳеодоровичъ, Петро Даниловичъ (6), *и такъ далѣе... Въ этомъ году вновъ вписаны*: Иляш Китовичъ, Стефанъ Дацкевичъ (5), Феодоръ Лазаровичъ, Василий Климковичъ (8), Григорій Івановичъ.

Господи благослови! Року Божия ҂а҃х҃ѯ҃и: Лукашъ Юрковичъ, Стефан Гербестовичъ (14), Иоан Грегоровичъ, *и такъ далѣе, кромѣ слѣдующихъ вновъ вписанныхъ*: Василия Косовича (33), Матѳея Столяра (15), Григория Кищевича.

Господи илагослови! Року Божия ҂а҃х҃о. Лукаш Юркевич, Стефан Гербестович (6), *и такъ далѣе, кромѣ впервые упоминаемыхъ*: Ивана Рачкевича, Иоана Берлинца (1), Василия Протасовича.

Господи благослови! Року Божия ҂а҃х҃о҃а: п. Миколай Левкович, п. Роман Володимирский, п. Пантелимен Лукашевич (2), *и*

такъ далѣе.. *Въ этомъ году впервые вписаны:* п. Стефан Петрович (16), п. Иляш Семионович.

Господи благослови! Року Божого **҂а҃хог:** п. Димитръ Кузмѣнский, п. Ѳеодор Лазарович, п. Яков Ѳеодорович (4), *и такъ далѣе...*

Господи благослови! Року Божого **҂а҃хов:** п. Лукаш Юркевич, п. Пантелеимон Лукашевич (13), п. Ференц Григорович (15), *и такъ далѣе...*

Господи благослови! Року Божого **҂а҃ход:** п. Лукаш Юркевичъ, п. Пантелеимонъ Лукашевич (5), п. Ференц Григоровичъ, *и такъ далѣе...*

Господи благослови! Року Божого **҂а҃хоє:** п. Романъ Володимерский [1]) золот. ѕ̃, п. Семион Александрович [2]) дал першъ, п. Іоанъ Василиевич Китович (7) дал, п. Іliяшъ Китовичъ (4) дал першъ [2]), п. Ференцъ Лазарович дал першъ, п. Іоанъ.... (21) не дал, п. Лукаш Юркевич дал першъ, п. Стефан Петрович не дал (21), п. Ференцъ Григорович не дал перш (18), п. Пантелеимон Лукашевич (7) дал першъ, Василий Каменецкий не дал, п. Елияш Семионович не дал (21), п. Димитер Кузмич дал першъ, п. Киприян Миколаевич (23) не дал, п. Іоан Берлинец (19), п. Миколай Левкович не дал (22), п. Василий Поповичъ (11) дал перш, п. Іоанъ Василиевичъ (23) не дал, п. Стефан Гербест(овичъ) (23) не дал, п. Ирий Гербест(овичъ) не дал, п. Ігнатъ Иванович (23) не дал, п. Василий Протасович, п. Григорий Кишчевич (18) не дал, п. Василий Косович (18) дал перш, п. Петро Даніlович (23) не дал, п. Петро Столяр (21) не дал, п. Іяковъ Ѳеодорович (23) не дал, п. Андрей Прокопович (13) не дал, п. Прокопий Петрович (12) не дал, п. Стефан Захариевич (23) не дал.

Господи благослови! Року Божого **҂а҃хоѕ:** *вновь вписаны:* Евстафий Завадовский (2), п. Samo(e)ly Kulcicky (26), п. Стефан Провичъ (26), п. Василий—Іоанъ Кроц, п. Микола Киприяновичъ, п. Ирий Мѣхновскій, п. Іоанъ Демидович, п. Роман Опоновичъ.

---

[1]) Здѣсь 22 черточки зачеркнуты и написано „зол. ѕ̃“.

[2]) Зѣдсь четыре палочки зачеркнуты и написано: «далъ першъ».

Господи благослови! Року Божого ҂ахон: п. Семион Онисковичъ з Борткова ҂ахон, [1]) *далѣе всѣ прежніе.*

Господи бдагослови! Року ҂ахп Божого: п. Василий Петрашо, п. Григорий Яворувский, *далѣе всѣ прежніе, то съ черточками, то безъ нихъ.*

Господи благослови! В року Божом ҂ахпа: п. Стефанъ Холод (20), Станиславъ Іванович, п. Григорий Селецкій, *остальные прежніе.*

Господи благослови! Року Божого ҂ахпѳ: п. Евстафій Ивановичъ (5), п. Янъ Димитровичъ (23), *остальные прежніе.*

Року Божія ҂ахпє застали старшими братіями: п. Семионъ Александровичъ, п. Андрей Прокоповичъ, п. Романъ Опоновичъ (4), п. Янъ Китовичъ (23), п. Станиславъ Івановичъ (2), п. Пивар Василий (22), п. Ѳеодоръ Лазаровичъ, пан Василий Петрашевичъ (8). п. Василий Протасевичъ (3), п. Климковичъ Василій (10), п. Димитрий Кузмѣнский, п. Пантелеимон Лукашевичъ (2), п. Василий Романовичъ (21), п. Иляшъ Китовичъ (9), Грогори Семионовичъ (5), п. Ѳеодоръ Грѣгоровичъ, п. Романъ Володимерскій, п. Киприян Миколаевич (25), п. Григорій Кищевичъ (25), п. Петро Столяръ (4), п. Петро Данилович (25), п. Василей Гроць (10), п. Стафанъ Петровичъ (25), п. Янъ Василевичъ, п. Прокопи Петрович (12), п. Стефанъ Берлинецъ (25), п. Янъ Димидовичъ (25), п. Семион з Борткова (25), п. Григори Яворовскій (23), п. Стефанъ Холодъ (26).

Року Божого рождества Господня ҂ахпг, мѣсяца іюля дня **ӥі**. Ми братия церкви монастиря святого Онофрия Лвовского, держащеся порядку, нам благочестно оставленого, подлугъ назначенного времепне, до совершения елекциеи постановления, нових на сей рок панувъ старших брацтва нашего ......, порядков нам належащих постановленія, обсилалисмися всѣ до собрания нашего, а ижъ некоторые братия, згордѣвши порядком братским церковны̄м, сталися непослушними. Для тогож такових выписалоса, осуждаем, яко то: панъ Дмитер Кузмынский, пан Роман Володимерский, пан Феодор

[1]) Въ подлинникѣ подлѣ многихъ фамилій стоятъ кресты.

Григоровичъ, пан Григорий Століяр, п. Стефан Кишка, п. Василий Счупак, кождий з них повинен отдати по два фунта воску на свѣчи до тоеиж церкви святого Онофрия неотпустне под болшими винами и неблагословеніем духовным, церковным.

А так ми братия, котории на таковую елекцию любовно а изрядно собрани естесмо, призвавши Пораклита—Духа Святаго, вси Ему поюще „Царю небесний“ и прочая до обираня старших пп. братий брацтва, згодне совѣтующе, при битности их милостей пп., ктиторов брацтва церкви Успения Пресвятои Богородици Ставропѣгиеи Лвовского и сего монастиря церкви святого Онофрия патронов и братства нашего дозорцов поступилисмо.

В Року Божом ҂ахпг, die 20 iuly. Обрани теди сут пп. братия с посредѣ нас старшими: п. Григорий Семионовичъ |||||||||||||, п. Петро Жевъский (8), п. Василий Климунтовичъ (10), п. Евстафий Иванович (22), п. Симеон Александровичъ, п. Дмитер Кузмѣнъский, п. Роман Володимерский, п. Василий Петровичъ (20), п. Панко Лукашевичъ, (6), п. Андрей Прокоповичъ (11), п. Өеодор Лазаровичъ (3), п. Өеодор Григорович (12), п. Иляшъ Китович (13), п. Василий Протасевичъ (21), п. Киприян Миколаевич (43), п Василий Усманович (44), п. Ян Китович (35), п. Роман Опонович (28), п. Григорий Кищевич (44), п. Петро Данилевич (44), Василий Гроц, п. Стефан Петрович (33), п. Ян Василевич, п. Прокопий Петрович (22), п. Стефан Гербест(овичъ) (45), п. Ян Димитрович з Господем Богом (sic), п. Семион з Борткова (43), п Григорий Яворовский (35), п. Стефан Холод (23), п. Василий Гамар (43), п. Андрей Мѣляновский (15), п. Даниел Страрларас (27).

(Обебрали старшими на 1688 р.): 1) pana Dimitria Kuzminskiego, przy ktorym maią być klucze od skarbcu, ktory yzwolywac w potrzebach cerkwie Bożey moc mieć będzie, a my posłuszni być obiecuiemy się; 2) pana Theodora Lazarowicza; 3) pana Andrzeia Prokopowicza; 4) pana Andrzeia Mielanowskiego, ktorzy Panie Boże częsc y błagosław, przy przytomnośći naszey obroń. Na co się pod-

pisuiemy: Jan Mazaraki m. p. Mikołay Krassowsky m. p. Року Божого 1688. Notarius ejusdem ecclesiae Daniel Stradecky.

Панъ Димитрій Кузмѣнскій, п. Ѳеодоръ Лазаровичъ, п. Андрей Прокоповичъ, п. Андрей Міеляновскій (10), *и такъ далѣе тѣже, что выше, съ черточками и безъ оныхъ.*

Poniewaź według zwyczaiu elekciey naszey, za niektorymi przeszkodami, nie odprawilismy na zwyczayny dzien ś. Onofrego, tedy dnia pierszego iulii zgodną electią obebralismy do tego phronu ś. Onofrego za starszą bracią naszą: p. Dymitra Kuzmicza, p. Jana Wasilewicza, p. Jędrzeia Prokopowicza, p. Daniela Piotrowicza, ktory Panie Boże błagosłow, aby według woli Pańskiey urżąd sprawowali. Roku 1689, iulii 1 die. Νικολαης Μιχαλοβητζης, Stefan Laskowsky.

Року Божия ҂ахпѳ, мѣсяца юня дня л҃, в недѣлю шестую по сошествіи Святаго Духа, на тенъ рокъ на елекцѣи избранниѣ на услугу церкви Божои панове братия: а҃) п. Димитръ Кузмѣнский, в҃) п. Іоанъ Василевичъ (3). г҃) п. Андрей Прокоповичъ (3), д҃) п. Даніил Петровичъ, п. Киприянъ Миколаевичъ (28), п. Пантелеимон Лукашевич (5), п. Василій Петрашевичъ (13), п. Романъ Яскултъ (8), *и такъ далѣе, кромѣ* Даніила Стрѣлецкого *впервые упоминаемаго.*

Господи благослови! Року Божия ҂ахч, мѣсяца і(ю)ня дня еі҃, в неделю первую по сошествѣи Святаго Духа, на тенъ рокъ на елекциѣ избранныѣ на услугу церкви Божои панове братия старшие: а҃) п. Дмитеръ Кузмѣнский, в҃) п. Іоанъ Василевичъ, г҃) п. Ілия Китовичъ (28) и д҃) п. Даніелъ Петровичъ, п. Киприянъ Миколаевичъ (27), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (28), п. Василій Петрашевичъ (27), п. Ромянъ Яскултъ *и такъ далѣе тѣже, что выше.*

Anno 1691, a die 21 iuny veteris, podług porządku y zwyczaiu dawnego dzień dzisieyszy był złożony do obebrania starszych na electiei, y z powinnosci swey przeszły starsi obwiescili wszystkich pp. bracy, wpisanych w cathałog, wiernie posłuszenstwa, wiele nie było braciey, ktorym Богъ нехъ будетъ судія, ci zas niektorzy, podług

obieceiey swey, byli w congregatiey zebrani przy nas braciey, deputowanych na te electio z posrodku ich mość. pp. braciey bractwa mieyskiego, prowizorow tutecznego bractwa, zesłanych, niży podpisanych wybrali przez zgodne wota, ktorych na ten rok czterech: naprzod pana Romana Miecznika, pana Ferenca Hryhorowicza, pana Jędrzeia Prokopowicza, pana Ferenca Tebenkie, ktorzym we wszystkich usługach Pan Naywyszszy нехъ поспѣшествуетъ. Іаков Lawryszewicz m. p. Stefan Laskowsky m. p.

Року Божого ҂ахча, мѣсяца юня дня кѳ, на тен рок зостали старшими обебраніи на елекціи: п. Киприянъ Миколаевичъ (25), п. Роман Володимерски, п. Ѳеодоръ Григоровичъ (7), п. Андрей Прокоповичъ (6). п. Ѳеодоръ Лазаровичъ (2), п. Дмитеръ Кузмѣнскій (2). п. Семионъ Александровичъ, п. Панко Лукашевичъ (7), п. Іоанъ Василевичъ (21), п. Петръ Жевскій, п. Даниел Петровичъ, п. Василій Гроц. п Василій Протасевичъ, п. Василій Лукашевичъ, п. Андрей Prokopowicz (Андреювичъ) (2), п. Василій Петрашевичъ (27), п. Романъ Опоновичъ (26), п. Петръ Даниловичъ (26), п. Стефанъ Петровичъ (27), п. Прокопи Петровичъ (27), п. Григори Яворовски (26), п. Евстафій Ивановичъ (28), п. Ілия Китовичъ (28), п. Іоанъ Китовичъ (27), п. Даніел Страдецкій (28), п. Семионъ з Бортковa, п. Стефанъ Холод (16), п. Іоанъ Кухарски.

В року Божом ҂ахчв: пан Романъ Мечникъ, Петръ Жевский, Василий Лукашевичъ (10), Енъдрѣй Прокоповичь (15), Киприанъ Миколаевичъ (27), Андрѣй Прокоповичъ (6), Ѳеодор Григорович (18), Ѳеодор Лазаровичъ (5), Дмитер Кузменски, Панко Лукашевичъ (28), *и такъ далѣе*, anno 1693, 14 iuly (вновь вписались): п Стефанъ Ко(н)стантиновичъ, п. Прокопій Петрицевичувъ, п. Георгій Бѣлостоцкій, п. Савва Маляр.

Компутъ братіи обители святого преподобного и богоносного отца Онофрыя, пустынножителя, в року Божіимъ ҂ахчг: п. Романъ Мечникъ, п. Петръ Жевскій, п. Василій Лукашевичъ (6), п. Андрей Прокоповичъ (2), п. Дмитер Кузмѣнъскій, п. Киприянъ Миколаевичъ (22), п. Ѳеодоръ Григоровичъ (6), п. Ѳеодоръ Лазаро-

вичъ (4), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (5), п. Василій Гроць (23), п. Романъ Опоновичъ (21), п. Прокопій Петровичъ (21), п Даниилъ Петровичъ (23), п. Василій Протасовичъ (23), п. Ілія Китовичъ (23) п. Даніилъ Стрелецъкій (23), п. Петръ Даниловичъ (23), п. Григорій Яворъскій (23), п Евстафій Івановичъ (24), п. Іоанъ Кухарскій (2), п. Симеонъ з Бортъкова (23), п. Стефанъ Холодъ (23), Стефанъ Костанътиновичъ, п. Прокопій Петрашевичъ (23), п. Георгій Бялостоцкій, п. Савва Маляръ, п Іоанъ Берлѣнецъ anno 1694, die 24 iuny wpisany, п. Григорій Горбачевичъ anno 1694, die 1 iuny (wpisany).

Року Божія ҂ахчд, дня кд мѣсяца іюня, во честь и хвалу Богу, во Троици Святой единому, Пресвятой Дѣвѣ Богородици Маріи и святому преподобному отцу Онофрію, пустинножителеви, елекціа станула ведлугъ звичаю и порядку давного при депутованих от их м. пановъ ставропигіановъ церкви Пресвятыя Богородици Лвовскои: благородном его милости пану Миколаю Крассовском, благородном пану Кипріяну Киселницкомъ, благородномъ Зотѣ Ісаревичѣ, згодне обрали за старшихъ обители святого Онофрия Львовской братій за згодними вотами и крисками славетных на сей рокъ. Панове старшіи братія: а) панъ Романъ Яскултъ, в) панъ Димитрій Кузмѣнъскій, г) панъ Василій Лукашевичъ, д) панъ Георгій Бѣлостоцкій, писаръ Стефанъ Костанътиновичъ. Панове молодшіи братія до послуги: а) п. Даніилъ Стрелецъкій, в) панъ Савінъскій, г) панъ Іоанъ Кухарскій, д) панъ Іоанъ Берълѣнецъ, котри Господь да послушит (sic) во благое, да дѣлающе добре и работающи во страхѣ Господним, во время свое от Господа воспріймутъ мзду со всѣми Святыми.

Комъпутъ братіи братства церкви обители святого, преподобнаго Онофрия Лвовскои въ року ҂ахчд, *тѣже, что выше, кромѣ того, здѣсь упоминаются впервые*: п. Липсомезей (?) (23) и Даніилъ Гроць, *а опущены*: п. Романъ Мечникъ, п. Киприянъ Миколаевичъ и п. Василій Гроць [1]).

[1]) При чемъ при однихъ есть черточки, при другихъ нѣтъ и написано: «заплатилъ за цѣлый рокъ разомъ», л. 85.

Року Божия ҂ахче, дня ultima юнии во чест и хвалу Богу, во Троици Святои единому, Пречистоѣ Дѣвѣ Б(огороди)ци Маріи и преподобнаго Онофрия пустинножителного, елекция станула ведлугъ звичаю и порадку давного при депутованихъ отъ ихъ мосціовъ пановъ ставропигияновъ церкве Пресвятой Б(огороди)ци Львовскои: благородномъ его мосци пана Миколая Красовского и пана Циприяна Кисилницкого и пана Зоти Исаревича згодне обралисми брати старшихъ обители святого Онофрия Львовского за згодними вотами и крисками славетнихъ: а) пана Романа Яскулта, в) пана Дмитрия Кузминского, г) пана Грегория Стрилника, д) пана Андрея Прокоповича. Писаръ панъ Георги Бѣлостоцкий.

Панове молодшие: а) панъ Янъ Берлинецъ, в) панъ Данило Страдецкий, г) панъ Янъ Кухарский, д) панъ (Петро) Савински.

Во имя Отца, и Сына, и Святого Духа, аминь. W roku Pańskym 1695, мѣсяца іюля дня и obebrany są panowie starsi: p. Roman Jaskult, p. Dymitr Kozmynsky, p. Hryhory Horbaczewicz, p. Jendrzy Prokopowicz ||||||||, p. Jerzy Białostocky notarius na cały rok (2),—solwit, p. Cyprian Mikołaiewicz (25), p. Teodor Hryhorowicz (25), p. Piotr Zesky (3), p. Teodor Lazarowicz, p. Pantylimon Lukaszewicz (25), p. Bazyly Groć (25), p. Prokopy Piątrowicz (25), p. Roman Oponowicz (22), p. Danieł Petrowicz (25), p. Ilyia Kytowicz (25), p. Bazyly Protasowicz (25), p. Chryhory Jaworowsky (25), p. Jewstafy Ywanowicz (23), p. Semion z Bortkowa (25), p. Bazyly Lukaszewicz, p. Jan Kucharsky (24), p. Jan Berliniec (23), p. Stefan Kostantynowicz, p. Stefan Chołod (25), p. Daniel Stradeczky (2), p Sawa Maliar (8), p. Bazyli Lukaszewicz.

Господи благослови! Року Божия ҂ахчѕ, дня пятого мѣсяца іюля, со свять и хвалу Бога, во Троици Святой единаго, Пресвятия Дѣвы Б(огороди)ци Марія и преподобнаго отца Онофрія, пустинножителя, елекція станула, ведлугъ звичаю и порядку давного, при депутованых от ихъ милостей пановъ ставропигіановъ церкве мѣсцкой Успенія Пресвятой Богородици Львовской благороднихъ ихъ милостей: пану Миколаю Мигалевичѣ и Кипріянѣ Киселницъ-

комъ, згодне обралисмо братій старших до обители святого Онофрія Львовской за згодними вотами и крысками: а҃) пана Димитрия Кузминского, в҃) пана Василія Лукашевича, г҃) пана Григорія Горбачевича, д҃) пана Андрея Прокоповича. Писаръ панъ Георгій Бѣлостоцъкій.

Панове молодшіи: а҃) панъ Іоанъ Берлинецъ, в҃) панъ Даніилъ Страдецкій, г҃) панъ Сава Маляр, д҃) панъ Іоанъ Кухарскій.

Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компутъ братіи братства обытели преподобнаго и богоноснаго отца Онофрія Львовской в року ҂а҃х҃ч҃г: item cichże bracy potwierdzone na rok 1697: п. Димитрій Кузминскій, п. Василий Лукашевичъ, п. Григорий Горбачевичъ, п. Андрей Прокоповичъ (17), п. Георгий Бѣлостоцкій (8), п. Кипріянъ Миколаевичъ (46), п. Романъ Яскултъ (2). п. Петръ Жеский (52), п Пантелеимонъ Лукашевичъ (52). п. Василий Гроць (49), п. Прокопій Петровичъ (53), п. Ілія Китович (53), п. Стефанъ Костантиновичъ, п. Іоанъ Берлинецъ, п. Даніилъ Страдецкій (31), п. Сава Маляръ (28), п. Іоанъ Кухарскій (26), п. Даніилъ Петровичъ (50), п. Григорій Яворовскій (51), п. Стефанъ Холодъ (53), п. Іоанъ Кедровичъ, п. п. Павелъ Родаковскій (anno) 1697, die 26 may wpisany (18).

Anno 1697, a die 3 iuly, podług praw y funduszu zwirchnośći bractwa naszego mieyskiego, zszedszy sie do monastera s. Onofrego na elekcią y rachunkow przesłuchania tak przychodow, iako też y roschodow, gdzie przy bytnośći i. m. p. Mikołaia Krassowskiego, Jakubie Lawryszewiczu, p Kyprianu Kisielnickym, p. Jerzym Kociu, panu Zocie Isarowiczu oddali takowy rachunek, yż przez cały rok 1696 mieli przychodu tuteisze panowie bracia z. 190, roschodu zaś pokazali z. 184, cie tedy zgodnie będąc kontenci z przeszłych starszych, w roku 1696 obebranych, unanimiter uprosili na ten drugi rok, przeto w srebrze żadna się rewizyia nie czyniła, telko z reiestru pokazali, ze krzyżyk ieden malęńki przybył. Mikołay Krassowsky m. p. Jakub Lawryszewicz. Cyprian Kisielnicki. Ζότος τοῦ Ἰσαρῆ, Γεοργις Κοτζης.

Anno 1698, die 30 iuny, dosyć czyniąc funduszu y prawu zwierchności bractwa naszego, na dzień dzisieyszy eleccyi zwywkłey wpisanych braci do cerkwie s. Onofrego, niżey deputowani e gremio confraternii Lwowskiey na mieysce naznaczone zszedszy, podług zwyczaiu, eleccią starszych zgodnemi głosy obrali sławetnych panow: Dymytriia Kozminskiego, Bazylego Lukaszewicza, Hrehorego Horbaczewicza, Pawła Rodakowskiego, ktorą zgodną elekcią authoritate nostra, qua iungimur, mocą naszą approbuiemy y confirmuiemy, od ktorych wprzody percepty y expensarium skuteczną rachunkow odebralismy rzetelnie callculatią, z ktorych rzetelnie odebranych rachunkow też pp. bractwo, tu wpisane, swoiem y innych ich mościow braci naszych imieniem kwituiemy. Dan w monasterze s Onofrego dnia y roku wyżey mianowanego, na co się dla większey pewnosci rękami naszemi własnemi podpisuiemy, sławetny Jerzy Białostocki pisarz approbatur. Jerzy Korendowicz, deputatus. Νικολαος Μιχαλοβάτζης. Cyprian Kisielnicki, iako prowizorz, m. p.

Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Комъпутъ братіи братъства въ обители преподобного отца Онофрия Лвовскои въ року ҂а҃хчи, л҃ июня: p. Dymitri Kozminski, p. Bazyli Lukaszewicz, p. Hryhory Horbaczewicz p. Paweł Rodakowski, p. Jerzy Białostocki, pisarz, p. Cyprian Mikołaiewicz (31), p. Roman Jaskolt (2), p. Piotr Zeski (31), p. Pantelimon Lukaszewicz (31), p. Bazyli Groc (31), p. Prokopy Pietrowicz (31), p. Heliasz Kytowicz (31), p. Stefan Kostantynowicz, p Jan Berliniec (5), p. Daniel Stradeczki (10), p. Sawa Malarz (27), p. Jan Kucharski (31), p. Daniel Petrowicz (31), p. Hrehory Jaworowski (26), p. Jan Kedrowicz (15), p. Jendrzey Awdykiewicz (roku) 1699, maia 8 (wpisany).

Elekcia pp. bractwa tu wpisanych przy cerkwie s. Onofrego die 18 v. iunij, (r.) 1699. Stosuiąc sie do funduszu praw od ss. patriarchow tak awie sobie nadanych, tudziesz y zwyczaiow starożytnych, że zwierchnosci y władzy naszey bractwa Stauropigion, patronow cerkwie mieyskiey Lwowskiey y tuteyszey, niżey podpisani deputowani na mieysce naznaczone zwykłe zszedszy, Ducha S. piesn na-

bożnie zaspiwawszy, zgodnie starszych pp. braci na rok cały spolnie z pp. wpisanemi bractwy obebralismy y w ten regestr wpisalismy sławetnych panow: Dymitra Kożminskiego—od skrzynki klucz, Hrehorego Horbaczowicza, ma klucz od srebra, Pawła Rodakowskiego—ten do apparatow, Sawe Malarza—od szafki, p. pisarz Jerzy Białostocky.

Pp. młodsi dla послушанія y служб cerkwie Bożey, ci obrani y naznaczeni do chodzenia z puszką: p. Bazyly Lukaszewicz, p. Daniel Stradecki, do swic p. Andrzey Awdykiewicz, do obsyłania metow pogrzebowych p. Jan Kedrowicz.

Ktorą elekcią zgodnie postanowioną władzą naszą, mocą y powagą potwierzdzamy y zmacniamy, przyłączywszy y przyłożywszy te clausule, a żeby zgodnie, spokoinie ku chwale Bożey rząd prowadzili, niezgodnego karali, a przytym przeciwnego nam doniesli, szkody tak w srebrze cerkwie y apparatach czule y pilnie dozierali y przestrzegaly, strzez Panie Boże exkwisiey nieprzyiacielskiey, do skarbu naszego dla bezpieczenstwa złożone być powinno, do tego rewizia wszystkich ozdob cerkwie Bożey, na tym mieyscu będącey, z regestrow naszych przy deputowanym bracie naszym powinna nastąpić, y wiernie zrewidować, y one podpisawszy, przy starszych teraz obranych y rękami tychże podpisanych, do skarbeu oddać. Jeżeli czego nie dostaie, opowiedzić. Na co się dla większcy pewnosci rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w manasterze s. Onofrego (anno) 1699. Hrehory-Wasili Russowiecz, starszy brat confraterniey mieyskiey Lwowskiey. Jerzy Korendowicz r. x. k., starszy brat confraterniey mieyskiey Lwowskiey, deputaty.

Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Компутъ братій братства въ обители преподобнаго отца Онуфрия Лвовскаго въ року ҂ахчѳ, мѣсяца іюля dyie 10: p. Dymitr Kozminski, p. Hryhory Horbaczewicz, p. Paweł Rodakowski, p. Sawa Malarz solvit, p. Jierzy Białostocki pisarz (6), p. Cyprian Mikołaiewicz (25), p. Roman Jaskult, p. Piotr Zeski (25), p. Pantelimon Lukaszewicz (21), p. Bazyli Groc (25), p. Prokopy Petrowicz (25), p. Heliasz Kytowicz (25), p. Stefan Kostantinowicz, p. Daniel Stradeczki (10),

p. Jan Berliniec (15), p. Jan Kucharski—solvit, p. Daniel Petrowicz (21), p. Hryhory Jaworowsky (25), p. Jan Kidrowicz, p. Ioan Żąłkiewsky anno D(omini) 1700 wpisał (się) miesiąca maia 13.

Господи благослови! Во честь и хвалу Бога, въ Троици Святой единаго, Пресвятыя Дѣвы Маріи и преподобнаго отца Онофрия, пустинножителя, особливаго заступника и патрона мѣсца тутечного, елекція станула ведлугъ звичаю и порядку давного при депутованих от их милостей пп. ставропѣгіянов церкве мѣсцъской Успенія Пресвятыя Б(огороди)ци Лвовской благороднихъ и благочестивых их милостей: его м. пану Міколаю Мигалевичу, Іякову Лавришевичу, Кипріану Киселницъкому, згодне обраніи сутъ за старшихъ братій до порядку церковного обители святого Онофрия Лвовской за згодними вотами и крисками: а҃) панъ Димитрій Кузмѣнскій, в҃) панъ Григорій Горбачевичъ, г҃) п. Павелъ Родаковскій, д҃) панъ Даніилъ Страдецкій и писаръ п. Стефанъ Константиновичъ.

Панове молодшіе до послуги и пушъки: а҃) панъ Андрей Авдикевичъ, в҃) панъ Георгій Бѣлостоцкій, г҃) панъ Іоанъ Берлѣнецъ, д҃) панъ Даніилъ Страдецкій.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компутъ братій братства обители святого Онофрія Лвовской въ року ҂а҃ѱ҃а, от дня к҃д іюня: п. Димитрій Кузмінскій, п. Григорій Горбачевичъ, п. Павелъ Родаковскій, п. Даніилъ Страдецкій (14), п. Стефанъ Константиновичъ, notarius; п. Кипріанъ Миколаевичъ (26), п. Романъ Яскултъ (11), п. Петръ Жескій (26), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (26), п. Василій Гроцъ (27), п. Прокопій Петровичъ (26), п Ілія Китовичъ (27), п. Георгій Бялостоцкій (6), п. Іоанъ Берлѣнецъ (9), п. Іоан Кухарскій заплатилъ на цѣлый рокъ, п. Даніилъ Петровичъ (27), п. Григорій Яворовскій (26), п. Іоанъ Кедровичъ (24), п. Андрей Авдикевичъ, п. Іоанъ Жолкевскій (3), п. Сава Маляръ (22).

Anno Domini 1701, 22 iuny vet. st. podług prawa y funduszu zwysz danego bractwa naszego mieyskiego, my e gremio ich m.

panow confraterniei cerkwie Stauropigion mieyskiey Wniebowzięcia Naswiętszey Panny Lwowskiey deputowani, zszedszy do monastera sw. Onofrego Lwowskiego na elekcią, de nowo uczynioną, y na przysłuchanie rachunkow przychodu percepti roczney, iako y expensow, że te sławetni: Dmyter Kuzminski, Hrehory Horbaczewicz, Paweł Rodakowski, Daniel Stradecki, słuszną wszystkiego uczynili y wydali calculum percept z. 112, expensow z. 111, na co y bracia wszyscy przystali, zaczym nomine totius confraternitatis my pomienionych wyżey ze wszystkiego quituiemy y dla większcy mocy rękami własnemi podpisalismy anno et die, ut supra: Νικολαος Μιχαλοβητζης. Cyprian Kisielnicki m. p.

Electia pp. bractwa, tu wpisanych przy cerkwie swiętego Onofrego, die 22 iuny v. s., anno Domini 1701, zgodna, Bogu na chwałę w Troycy Swiętey iedynemu, Nass. Pannie niepokalannie poczęcie y swiętemu patronowi, pustelnikowi Onofremu wielkiemu, w manasterzu pomienionym staneła, y tak obrani są notis concordantibus, sławetni obranemи są na starszynstwo: pan Dmiter Kuzminski, p. Hrehory Horbaczewicz, pan Paweł Rodakowski, pan Jan Berlinec, ktory zgodną electią auctoritate nostra, qua iungimur, approbuiemy y confirmuiemy ną, od ich m. panow confraterni cerkwie stauropigialney mieyskiey Lwowskiey deputowani e medio od ich mość., ktorą electią iterum, iterum approbuiąc, zyczemy przy dobrym zdrowiu во благо преуспиванія chwały Bożey, rozszerzenia domu Bożego oz doby. Ta tedy stanęła electia przy ich mość: i. m. panu Mikołaiu Mihalewiczu, i. m. panu Cyprianie Kisielnickim.

Старшіи теди: а҃) п. Дмитеръ Козмѣнскій, в҃) п. Григорій Горбачевичъ, г҃) п. Павелъ Родаковскій, д҃) п. Іоанъ Берлѣнецъ, Νικολαης Μιχαλοβητζης. Cyprian Kisielnicki, iako prowizory, за писаря п. Константиновичъ. До послуги: п. Даніилъ Страдецъкій, п. Георгій Бѣлостоцкій, п. Андрей Авдикевичъ, п. Іоанъ Жолкевскій.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Компутъ братій братства обители святого Онофрия Лвовской въ року ҂а҃ѱа, от дня к҃д іюня. Старшіи: а҃) п. Димитрій Куз-

мѣнскій, в҃) п. Григорій Горбачевичъ, г҃) п. Павелъ Родаковскій, д҃) п. Іоанъ Берлѣнецъ (4), писар Стефанъ Константиновичъ, *далѣе тѣже, что выше и:* п. Даніилъ Страдецкій (26), п. Андрей Прокоповичъ (8), его милость п. Григорій Ru(sz)czynski (уписанъ) in anno 1702, die 1-ma martij v. s., п. Пантелеимонъ Паснѣкевичъ уписанъ in anno 1702, die 7 aprilis; die 12 aprilis, anno 1702 п. Іоанъ Скилевичъ (4) (уписанъ), *а не упоминается* Петръ Жевскій.

In nomine Domini (anno) 1702, iuly 15. Poniewaź na zwyczaynym dniu y czasie do tego przyść nie mogło, abysmy oną mogli odprawić, iednakże satisfaciendo powinnośći y obligom naszym oną dnia dzisieyszego, ut supra, odprawuiemy, na ten tedy rok 1702 panowie starsi: p. Hrehory Horbaczewicz, p. Paweł Rodakowski, p. Jan Berlinec, p. Daniel Stradecky. Cyprian Kisielnicky przy tym będący, Stefan Laskowsky przy tem będący. Pisarz p. Konstantynowicz, substitat P. Białostocky.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компутъ братій братства обители святого Онофрия въ року ҂а҃ѱ҃в, от дня к҃д іюня. Старшіи: а҃) п. Григорій Горбачевичъ, в҃) п Павелъ Родаковскій, г҃) п. Іоанъ Берлинецъ, д҃) п Даніилъ Страдецкій, писарь п. Стефанъ Константиновичъ. *Далѣе тѣже, что въ 1700 и 1701 годахъ и* in anno 1703, die 4-ta aprilis (уписанъ) п. Анастасій Петровичъ (2).

Во імя Тройци Пресвятой, Бога единого: Отца, и Сына, и Святаго Духа. В недѣлю, дня первого мѣсяца августа, року Божого ҂а҃ѱ҃г. Благодатію Бога всемогущаго, по призываню Пресвятого Духа—Пароклита согласно чьинѣмъ усты без прекословія на сей рокъ ҂а҃ѱ҃г при призенціи благородних их милостей пановъ: Миколая Мигалевича, Петра Симеоновича, Кипріяна Киселницкаго, яко депутатовъ отъ ихъ м. пановъ провѣзоровъ обители св. Онофрія братства церкве Успенія Пресвятой Богородици Львовской и зесланю на выслуханя розних рахунковъ приходу и росходу и на елекцію, где обраніи сутъ за старшихъ: а҃) п. Григорій Горбаче-

вичъ, в҃) п. Павелъ Родаковскій, г҃) п. Іоанъ Берлѣнецъ, д҃) п. Пантелеимонъ Паснѣкевичъ, за писара п. Стефан Константиновичъ, substitut панъ Георгій Бѣлостоцкій. Νιχολαης Μιχαλοβητζης. Ciprian Kisielnicky. Piotr Semianowicz.

В томъ року до послуги выбраніи суть пп.: Іоанъ Кухарскій и Іоанъ Скилевичъ съ пушъкою пред святом Христов. пред воскресеніем, пп. Георгій Бѣлостоцкій, Андрей Авдиковичъ пред Святою Тройцею, тіижъ пп. Іоанъ Кухарскій, Іоанъ Скилевичъ пред св. Онофріемъ, пп. Андрей Авдикевичъ, Георгій Бѣлостоцкій под виною воску фунтовъ пяти praecinum in min(im)e uti 1703 et 1704.

Господи благослови! In anno 1703 компутъ братій обители святого Онофрія отъ дня и҃ августа. Старшіи: а҃) п. Григорій Горбачевичъ, в҃) п. Павелъ Родаковскій, г҃) п. Пантелеимонъ Паснѣкевичъ и д҃) п. Георгій Берлѣнецъ (13), писаръ п. Стефанъ Константиновичъ, п. Кипріанъ Миколаевичъ (23), п. Романъ Яскултъ, п. Димитрій Кузменскій, п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (26), п. Василій Гроцъ (25), п. Ілія Китовичъ (28), п. Даніилъ (?) Петровичъ (8), п. Даніилъ Страдецкій (10), п. Андрей Авдикевичъ, п. Іоаннъ Кухарскій (22), п. Прокопій Петровичъ (11), п. Анастасій Петровичъ zapłacił za cały rok, п. Андрей Прокоповичъ (25), п. Іоанъ Кедровичъ (27), п. Іоанъ Жулкевичъ (25), п. Сава Маляръ (9), его милость п. Григорій Ruszczynski (25), п. Іоанъ Скилевичъ, п. Стефанъ Авдикевичъ (вписанъ) 1703, die 26 7-bris, п. Николай Бужинскій (вписанъ) (въ) 1703 (року), 26 7-bris, п. Ѳеодоръ Цапъ (вписанъ въ) 1704 р., 6 februarij (2), п. Михаилъ Стойкевичъ soluit pro toto anno (2), Dymytry Alexandrowicz soluit.

Во імя Тройци Пресвятой: Бога единаго, Отца, и Сына, и Святаго Духа. Въ обители св. преподобнаго и богоноснаго Онофрія, пустинножителя, дня ві҃ іюня, року Божія ҂ахд станула елекція: благодатію Бога всемогущаго, по призванію Духа Пресвятаго—Параклита, согласно едины усты, без прикословія на сей рокъ ҂ахд при презенціи благороднихъ их мил. пановъ: Миколая Мѣгалевича, Стефана Ляшъковского, яко депутатовъ от их мил. пановъ провѣ-

зоровъ обители святого Онофрія братства Успенія Пресвятыя Б(огороди)ци Лвовскои, зесланих на выслуханіе рочнихъ рахунковъ — приходовъ и росходовъ и на елекцію, где обраніи суть за старшихъ: а҃) панъ Дмитрій Кузмѣнскій, в҃) панъ Григорій Горбачевичъ, г) п. Анастасій Петровичъ, д҃) Пантелеимонъ Паснѣкевичъ. Jako na tey elekcyiey będący deputaci: Mikołay Mihalewicz, Stefan Laskowsky s(ekretarz) i(ego) k(rolewskiey) m(ości), m. p.

Господи благослови! In anno 1704, die 23 iuly компутъ братій обители св. Онофрия: старшіе: а҃) п. Димитрій Кузмѣнскій (2), в҃) п. Григорій Горбачевичъ, г҃) п. Анастасій Петровичъ soluit pro toto anno, д҃) Пантелеимонъ Паснѣкевичъ, писаръ п. Стефанъ Константиновичъ; п. Кипріянъ Миколаевичъ (16), п Романъ Яскултъ (14), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (16), п. Василій Гроцъ (2), п. Ілія Китовичъ (16), п. Даніилъ Петровичъ (8), п. Георгій Бѣлостоцкій (1), п. Даніилъ Страдецъкій (12), п. Андрей Авдикевичъ, п. Іоанъ Кухарскій (8), п Прокопій Петровичъ (6), п. Андрей Прокоповичъ (6), п. Іоанъ Кедровичъ (18), п. Іоанъ Жолкевичъ (16), п. Сава Маляръ (16), iego mość pan Hrehori Ruszczynski (16), п. Іоанъ Скилевичъ, п. Стефанъ Авдикевичъ, п. Николай Стойкевичъ soluit (12), п. Димитрій Александровичъ soluit (6), п. Димитрій Ставровичъ (вписанъ) in anno 1704, die 23 iuly (6), п. Николай Павловичъ (вписанъ) 30 iuly, anno 1704 (6).

1704, 30 iuly п. Николай Мануиловичъ вѣненъ czerwony złoty, złot. 16, п. Леонтій Яновичъ, п. Симеонъ Елчикевичъ вписаны (anno) 1704, die 13 augusti: п. Димитрій Георгіевичъ, п. Димитрій Петровичъ, п. Евстафій Евстафіевичъ — зол. ѕ҃, п. Алексей Петричъ, п. Анастасій Поповичъ, п. Христофоръ Якимовичъ, п. Христофоръ Михіевичъ. In anno 1704, die 20 augusti (вписаны): п. Арбирій, п. Григоръ Александровичъ, п. Георгій Панаяровичъ, п. Сава Яновичъ, п. Николай Яновичъ.

Ponieważ po trzykrotnim obysłaniu do sessiey na czas naznaczony pp. bracy nie była diligentia y taka nie ochota się ku ustudze mieysca swiętego, nie pamiętaiąc na swe uczynione przy-

sięgi, pokazała sie, przeto my zesłani od ich m. pp. bracy naszych Stauropigion mieyskich Lwowskich, iako prowizorowie tego mieysca swiętego, chcąc one mieć y w dalsze czasy, iako w naylepszym porządku praemissa protestatione przeciwko nie posłusznych tychże pp. bracy, ktorzy y tak rok byli, y na ten 1705 confirmuiemy. Działo się w monasteru ś. Onofrego anno 1705, die 8 iuly veter. Stefan Laskowsky, uti deputatus. Γεοργις Κοτζης, (ν)τηποτατος. Cypryian Kisielnicky, uti deputatus.

В року Божіем ҂а҃ѱн, мѣсяца априля дня к҃е. Наперви п. Пантелимон Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокоповичъ. (16), п. Ян Скилевичъ, п. Стефан Авдикевичъ, п. Георгій Горбачевичъ (20), п. Настасій Грекъ (20), п. Ян Кедровѣчъ (20), п. Григорій Федоровичъ (16), п. Григорій Товарнѣчъки, п. Григорій Паснѣкевичъ, п. Семионъ Гроц, п. Ян Кѣчкевѣчъ (8), п. Мѣхал Анталовѣчъ (22), п. Феодор Стрилъникъ (22).

В роки Божом ҂а҃ѱн, мѣсяца августа дня к҃а обебрани зостали панове братия: а҃) п. Панко Паснѣкевичъ, в҃) п. Андрей Прокоповѣч (26), г҃) Григорій Товарнѣчки, д҃) Ян Кѣчкевич (27).

Po oddanym zupełnie y uczynionym należycie in praesentia innych pp. bracy rachunku, tak prowentow dorocznych, iako y expensow, my iako deputati do tey elektiey od ich m. panow bracy mieyskich, wyżey specificowanych, obebranych za starszych na ten rok, confirmuiemy: Νικολαι Μιχαλοβατζης, S(tefan) Laskowsky m. p. Cyprian Kisielnicky m. p.

П. Стефанъ Авдикевичъ (2), п. Янъ Скилевичъ (6), п. Григори Паснѣкевич, п. Семион Гроц, п. Ян Големъбювски, п. Ян Лукашевичъ, п. Стефанъ Григорович, п. Мѣхал Анъталовѣчъ, п. Иржи Полянскій, п. Ян Ярославскій, (4).

В року Божом ҂а҃ѱд҃і, мѣсяца іюня дня з҃і станула належита елекція на панув братій старших. На тен рок обебраніе зостали панове братия старшими: перви пан Янъ Голембювски, другій пан Пантелимон Паснѣкевич, третій пан Ян Ярославскій, чварти пан Григорій Товарнѣчки.

Po oddanych zupełnie y skonczonych rachunkach według zwyczaiu należytego in praesentia innych pp. braci, tak prowentow, iako y expensow y do electiey tey od confraterniey naszey mieyskiey Lwowsk., iako deputowani confirmuiemy y approbuiemy: Piotr Semianowicz, sek. confr. Leopol., Stefan Laskowsky, sek. confr.

Господи благослови! Во чест и хвалу Бога всемогущаго и Тройци Святои и преподобнаго Онофрия святого в року Божом ҂а҃ѱ҃з҃і, мѣсяца юня дня з҃і: п. Панько Паснѣкевич, п. Ян Голембювски, п. Ян Ярославскій, п. Григори Товарнѣцки, п. Янъ Скилевич, п. Григори Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокоповичъ (5), п. Иржи Полянски, п. Семион Гроц (2), п. Ян Лукашевичъ, п. Стефан Григорович (4), п. Ян Кѣчкевич (8).

В року Божом ҂а҃ѱ҃д҃і, мѣсяца юля дня а҃і станула елекція згодна, вси братие купно и молъчаливо ново избранѣі, згодне обебрани: а҃) панъ Григорій Паснѣкевич, в҃) пан Ян Голембювски г҃) п. Семион Гроц, д҃) п. Иржи Полянски, п. Панко Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокопович (5), п. Янъ Скилевич (10), п. Григори Товарнѣчки (10), п. Ян Ярославски, п. Стефан Григорович (9), Василій Паснѣкевичъ писар, п. Мѣхал Росоловѣч.

Ponieważ za promocyio Ducha S zgodnimi wotami swoimi obebrali panowie bracia między sobo panow starszych do porządku ozdoby y przysługi cerkwi Bożey sławetnych pp.: Panteleymona Pasnikiewicza, Jana Jarosławskiego, Hryhorego Pasnikiewicza, Michała Rosołowicza y onych godnych y słusznych do rz ndu cerkwi s., y my approboiemy. Działo się roku 1715, dnia 5 sebtembra, waruiemy iednak sobie, yż lubi nie na zwyczayny termin, lub dla zabaw y ruznych potrzeb naszych ta elekcya staneła y z nimi ni nima sludzie prawu y artykułam naszym. Piotr Semionowicz Stefan Laskowsky.

В року Божом ҂а҃ѱ҃еі, мѣсяца септеврия дня д҃, ново избраннія братия зостали з дару Духа Святаго, згодне вси купно позволили пржи их мосцюх, стануло: а҃) пан Пантелеимон Паснѣкевич— волни, в҃) пан Ян Ярославски, г҃) пан Григори Паснѣкевич, д҃) пан

Мѣхал Росоловѣч (2), Василий Паснѣкевич писар, пан Андрей Прокопович (3), пан Семион Гроц, п. Ян Скилевич (5), п. Иржи Полянски (5), п. Стефан Григорович (3).

В року Божом ҂аѱѕі, мѣсяца октоврия дня ѳ, ново избраніи братия зостали з дару Духа Св., згодне вси купно позволили и обрали: а) п. Ян Ярославски (2), в) п. Семион Гроц (3), г) п. Мѣхал Росолович (2), д) п. Стефан Григорович, п. Панко Паснѣкевич—gr. 6, wolny [1]), Васили Паснѣкевич писар, п. Андрей Прокоповѣчъ (22), п. Григорій Паснѣкевич [2]), п. Ян Скилевич [2]), п. Иржи Полянски (18), п. Лукаш Вѣшновски (17), Микола Евтисоски (4), п. Стефан Янкович.

В року Божом ҂аѱзі, мѣсяца августа дня ке, ново избраніи братия зостали з дару Духа Святаго, згодне вси купно позволили и обрали: а) пан Григори Паснѣкевич, в) п. Лукиян Вишнювски, г) п. Григори Горбачевич, д) п. Андрей Прокопович, п. Василий Паснѣкевич—писар, п. Пантелимон Паснѣкевич, п. Ян Ярославски, п. Семион Гроц, п. Ян Скилевич, п. Мѣхал Росолович, п. Стефан Янкович, п. Миколай Вѣтевски, п. Стефан Григорович.

Roku 1719, die 12 iuly według starych porządkow y swiątobliwego zwyczaiu my bracia cerkwie s. swiętego Onofrego, pustelnika, przy praesentii i. pana Stefana Laskowskiego, sekretarza i. k. m. y pisarza apostolskiego, a starszego brata cerkwie mieyskiey Wniebowzięcia Przenayswiętszey Matki, w tym do nas deputowanego, za zezwoleniem Ducha Swiętego obebralismy sobie za pierwszych y starszych bracy dla lepszego dozoru cerkwie swietey y pomnożenia chwały Boskiey iednostaynie (po oddanych rachunkach temuż pomienionemu mośći do nas deputowanemu) panow: p. Lukasza Wiszniowskiego, p. Michała Rosołowicza, p. Stefana Hrehorowicza, p. Jendrzeia Prokopowicza, ktorym klucze cer(kie)wne,

---

[1]) Было одинадцать черточекъ, которыя зачеркнуты и написано: «gr. 6, wolny».
[2]) Здѣсь 24 черточекъ зачеркнуто, значитъ отдалъ повинность.

skrzynkę y wszystkie splendory podług regestrow oddaiemy według dawnych zwyczaiow. Jako do tego aktu deputowany: Stefan Laskowsky, i. k. m. s(ekretarz), notar. apostolicus, senior confrater. ręką własną. Pana Bazylego Pasnikiewicza, iako brata swego uprosili ich mość, iako był przez wszystkie lata, tak y teraz onus pisarskie aby na sobie trzymał.

Господи благослови! В лѣто Господне ҂а҃ѱ҃ѳ҃і, мѣсяца июля дня в҃і, за призваніем Духа Святого и волею братии всѣх, належачих того мѣсца святого, обебраними зостали старшими: а҃) п. Лукаш Вишновски (1), в҃) п. Мѣхалъ Росолович (1), г҃) п. Стефан Григорович (1), д҃) п. Андрей Прокопович (1), Васили Паснѣкевич писар, п. Григори, п. Паснѣкевич Пантелеимон, п. Григори Паснѣкевич (1), п. Ян Ярославски (1), п. Семион Гроц (1), п. Миколай Витевски (1), п. Стефан Янкович, п. Григори Горбачевич, п. Миколай Дитенко.

(Въ) року Божомъ ҂а҃ѱ҃ѳ, мѣсяца юня дня к҃ѳ. Реестръ албо інвентар апператув церковъних: найпервѣй два фелони жалобних, до них потрафель единъ, двѣ нараквѣцѣ, ітем г҃ фелон бѣли з потрафлем без нараквѣчъ от панеи Анастасіи Буйновской Русѣновичовой даровани; ітем другій фелон бѣлий—четвертий, з мѣста даровани, без нараквѣц, итем є҃ фелон стари, бѣли, без нараквѣч; итем ѕ҃ фелон табѣновій бланкитни, с потрафлем, и нараквѣчъ двѣ до него от небожки панѣ Катерини и мужа еі Николая Косаря. Итем от небожчика пана Романа Мѣчника з҃ фелон червони, в квѣтки, дани. Итем и҃ фелонъ жулти, стари, итем други стари, червони; фелон ѳ҃ итем од пана Томаса Паснѣкевича бленъкитни, табѣнови, даний. Дияконъски стихар пасковати от небожки панѣ Косаревоі, орар и нараквѣчѣ до него, итем дияконски стихар червони, священнических стихарув в҃, полотняних ѕ҃. Мѣсяца ноеврія дня д҃і, приходу грош. в҃і, полмѣсячной схацки грош. є҃.

Панове братия, сошедшися вси купно, порадили, же потреба гроше золотникови платити, не было чим, теды зезволили братия дробязки попродати церковние, а золотника заспокоити, теди най-

первѣй перелка з коралѣками и перфунков штири, одретик обличони, кржижыкув три и кавалек срѣберка пржи нѣх... Дѣялося в року ҂аѫзі, мѣсяца мая дня. Ioannes Pasnikiewicz hoc scripsit.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 946, liber electionum, *лл. 1—79. 81—104, 190—191.*

---

4. 1665—1722 г.г. приходо-расходныя книги [1]) Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.

Господи благослови! Реестръ братства святого преподобнаго отца Онуфрия и Святое Троици року Божого ҂ахѯє, мѣсяца ноемврия дня четвертого, за дозорцовъ на тенъ рокъ спораженям на имя: Кипріанъ Миколаевич, Лукашъ Юркіевичъ, Пантелеимонъ Лукашевичъ, Васил Стефанович, Юрий Гербусъ, в которым приходы и росходы маютъ быти писаны: напрод маемо приходу от п. Петра Савинского зол. тры, схацка а҃, зложили братия зол. и гр. к҃ и сѣм; сх. в҃, злож. бр. гр. к҃ и два шелюга; сх. г҃, злож. бр. пувталяра и два шелюга; сх. д҃, злож. бр. зол. в҃ и гр. три; од п. Папары зол. в҃, од Кравъця зол. в҃, од Гроця зол. в҃, од Томаса Теберки зол. а҃, од Стрилника грош. ві҃, братия ходили с таблицею пред Рождесгвомъ, выпросили зол. ѕ҃ и грош. г҃; сх. є҃, злож. братия гр. пятдесят и гр. сѣм; сх. ѕ҃, злож. бр. гр. сѣмнайцять; сх. ѯ҃, злож. бр. зол. и гр. сѣмняйцять и шелюг; сх. и҃, злож. бр. гр. двайцять и три и шелюг, одъ Мазаракого зол. два од погреба, от Зіярейка од погребу зол., од Романа Володимерского от погребу

---

[1]) Извлекаемъ лишь болѣе интересныя записи.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 983, или WW. № consig 476. «Реестръ приходовъ и росходовъ братства св. Онофрія съ 1665—1690 г.г.».

зол. и гр. пятнайцят; сх. ѳ҃, злож. зол. два и гр. к҃ и груш; сх. і҃, злож. бр. зол. и штири шелюга; сх. а҃і, злож. бр зол. и чтири шелюга; братия ходили с таблицею пред свята великодними, выпросили зол. ѳ҃ и гр. сѣмъ; п. Иванъ Влошъко далъ зол. двайцят, що его малжонка отказала; п. Яцко Гарбаръ дал зол. десят, п. Томас Теберка дал зол., от Шешелчиного затя од погребу зол. е҃ и гр. г҃і, од п Стрелецкого од погребу зол. е҃, Ференцова Рибярка од одѣваделка--гр. і҃; сх. в҃і, злож братия зол и шелюг; сх. г҃і, злож. бр. грошей двацят. и пят; ходили братия с таблицею перед велекими святы, то принесли зол. девять и гр. двацять и два, од п. Миколая Поскробка зол. и гр. пятнацять од погребу, од п. Стефановoго зятя зол. и гр. пятнацят; с пушки тябличнои винялисмо зол. вусм и гр. десят, братия ходили с таблицею перед св. Онофрием, принесли зол. одьнацят и гр. двацят и груш, продалисмо фунтув е҃ ладону за зол. чтири и за гр. двацят; сх. д҃і, злож. братия гр. пятдесят и два шелюги, пану, старшому братови, Семеонови Александровичови приходит зол. е҃, що пожичил на викупъ срѣбра.

Року Божого ҂а҃х҃ѯ҃є, мѣсяца новемврія дня д҃. Реестръ расходней на тенъ же рок: напрод видалисмо зол. а҃ на тенъ же реестръ, од одѣвадла гр. к҃, за пушку бляшаную далисмо гр. к҃ и е҃, од инвентера и од реестру далисмо урърту, що писалъ, далисмо (въ) схажъцѣ брату нашему зол., дал. за линовки до лямп грош. двайцат и пят, дал. од маслосвятия священикум небожчикови Згазцѣ зол. и гр. шѣстъ, дал. од галочок до линовок гр. чтирнацят, братъцкая служба на св. Иоана Крестителя—зол. г҃ и гр. к҃ и гр. д҃, за мѣнѣю и за теръпетину зол. е҃ и гр. ѕ҃, за гноти гр. г҃, од лѣхътаря зол. и грош. ѕ҃, за вускъ далисмо зол. і҃, гр. в҃і, парастас братский копътует зол. е҃ и гр. к҃г, далисмо о. Васиянови зол. на дрива, од триоди зол. е҃, далисмо за вускъ зол. к҃ и гр. к҃ и груш, одъ помяника далисмо одцу Гервасиеви зол., другим разом далисмо од помяника о. Васиянови зол., на Божий грубъ видалисмо столяреви зол. є҃, за шиби до гробу зол. и гр. е҃і скляреви, тииж шиби далисмо маловати, от

них—зол. г҃, гр. еі҃, дронжником далисмо зол. и гр. чет(ыри), далисмо за воливу зол. три и гр. ѕ҃; дал. от свѣчъ, що переробляли, зол. и гр. ві҃; дал. за шпилки, за цвяцки и за бритналѣ гр. иі҃, дал. Василеви от есувъ гр. і҃, дал. Коцѣ на погрѣбъ гр. ѕі҃, дал. на крохмал до стихарув гр. г҃, дал. за лѣтарню до Божого гробу гр. к҃ и гр. в҃; дал. Кули, що церков обмѣтал и лѣхтар хиндожил, зол.; дал. младенцум, що стерегли срѣбра, гр. к҃ и гр. г҃; дал. за мѣнѣю зол. и гр. ꙁ҃, за вино гр. еі҃, служба Божа на св. Іоана Богослова видалисмо зол. є҃ и гр. патнацять, за проскури гр. двацят и чтири, о. Васиянови зол., о. диаконови гр. ві҃, дал. дякови пул таляра; за горѣлку зол. и гр. три, парастас брацкий перед Св. Духом каштует зол. три и грош; на рами, що направляв столяр, далисмо гр. пятнадцат, за таблицю столярови—гр. десят, а малярови од тоиж таблицѣ гр. шѣстъ, до тоиж таблицѣ завѣси гр. шѣстъ; на Св. Тройци видалисмо священикум и дякум на горѣлку и на перники зол. три и гр. чотири; за май гр. вусмъ; що принесли скринку з мѣста—гр. три; на цвяки и на спилки гр сѣм; за пулчварта фунтув воску далисмо зол. чтири и гр. двацять; од роблѣня свѣчъ далисмо зол. и гр. девят; на св. Онуфрия зол. щестнацат и гр. к҃ и гр. ꙁ҃; од градуса далисмо столяреви гр к҃ и ꙁ҃; на св. Иоана Крестителя служба братская каштует зол. чтири и гр. пять.

Року Божого ҂ахꙁг, мѣсяца іюля дня к҃. Реестръ приходу: у елекцію брат(і)я зложили гр. педдесятъ и гр. шѣстъ и шелюг; од п. Семеона от погребу зол два; од Столяра Ивана од погребу зол; од Рурки от погребу гр. сорокъ; Петро, братъ нашъ, дал золотувцюв два; од Березовицкого од погребу зол. два; од Лукаша од (с)тупил зол. од потребу, од Мултянина од погребу зол. два; од Мѣхувника од погребу зол. еден, од п. Антоного Камяницкого од погребу зол. чтири; од Столяра Грицка зол. два; од Яворувского Ивацка гр. вусмнацят; братия ходили перед Божим нарожѣням, принесли зол. десять и гр. десять; од погребу од Андрѣя интролѣгатора пулъ таляра; од п. Якуба од погребу зол. два; од

погребу Гонтаря Василя пул таляра, одъ погребу п. Якуба зол. два, од кравца Андрия зол. два, од Александра Бордуна зол. десять, од погребу од Корендовича зол. два, од Макара Загоры зол. три, од Панка зол. три, од Гречина зол. чтири, од Томаса Чигар(а) зол. двацять, братия ходили с таблицею передъ святи великодними, принесли зол. тринацять и гр. три; на Св. Троици ходили братія, то принесли зол. десят и гр.҃к и чтири; од погребу пана Грегоро(го) пул таляра, од погребу пана Слозки пул таляра, с пушки церкезной винялисмо зол. девятнацать, на св. Онофрия братия ходили с таблицею, то принесли зол. дванайцять и гр. дванайцять; Бордунув зять дал по небожчику зол. двацять, од панув мещан взялисмо зол. чтири на святого Онофрия на ригли.

Року Божия ҂ахзг схацка ҃а, и вторая, и третя, зложили братия зол. и гр. сѣмъ; сх. ҃д, злож. бр. гр. семдесятъ; сх. ҃є, злож. бр. гр. сорокъ без гроша; сх. ҃ѕ, злож. бр. зол. и гр. дванайцять без шелюга; сх. ҃з, злож. бр. зол. и гр. дванацять; сх. ҃и, злож бр. гр. ҃к и три; сх. ҃ѳ, злож. бр. гр. ҃к и грушъ; сх. ҃і, злож. бр. зол. и гр. ҃є; сх. ҃аі, ҃ві, ҃гі и ҃ді, злож. бр. гр. сѣмдесят без двох, сх. ҃єі к ҃ѕі, злож. бр. зол. шесть; сх. ҃єі, злож. бр. зол. два; сх. ҃иі, злож. бр. зл. два и гр. вусмъ; сх. ҃ѳі, злож. бр. зол. два; сх. ҃к, злож. бр. зол. и гр. двацять; сх. ҃ка и (҃к) вторая, злож. бр. гр пятдесят и два.

Року Божого ҂ахзѕ, мѣсяца іюля дня ҃к. Реестръ росходу: отцу Васиянови у елекцию далисмо гр. ҃к и гр. ҃д, на оливу далисмо зол. и гр. шѣстнацять, од колодки гр. ҃к, од простѣрадла гр. ҃д, далисмо за вускъ зол. три, *и такъ далѣе, кромѣ слѣдующихъ*: служба братская на преставленіе святого Иоана Богослова коштуетъ зол. пять и гр. сѣмь; служба братская на св. Иоана Предитечи коштует зол. сѣм, парастас братский коштуетъ зол чтири и гр. вусмъ, отцу намѣсникови в справѣ з Бордуновим зятем гр. двацять и гр.; служба братская коштует на св. Иоана Богослова зол. сѣм, на позов гр. одинацят на Ярославского, парастас кош-

тует братский перед Св. Духомъ зол. три и гр. десят, за май—гр. шѣсть, на Св. Троици коштует обѣд зол. десят и гр. сѣм, в справѣ з Ярославским—зол. чтири и гр. десять, в справѣ с Ковалем видалисмо зол. чтири и гр. двацят, на св. Онофрия видалисмо на обѣд зол. дванацят, на св. Іоана рождество коштует служба Божия братская зол. пулчварта.

Року Божия ҂а҃хѯѕ реестръ приходу: од Морозковой од погребу зол. и гр. шѣст, од погребу од Перекупнои зол., пан Иван Рачок даровал на гробницю таляр, за двѣ баволници полтритя зол., с пушки винялисмо зол. вусм и гр. вусмнацят першимъ разом, о. Иасаф дал зол. пятнацят, о. Гедион дал зол. три, п. Стефан—зол. десять, Андрей Харачинувский дал зол. тринацять и шѣст, од Костантого Рибяря зол. два, од Ирого (з) Широкои улицѣ зол. три, од Миколая Пуха гр. пятдесятъ, с таблицею ходили братия, то принесли зол. чтири, Петро Столяр—зол. три, а Панко зол. три, знову за двѣ баволници—зол. три и копу зостал виненъ, Василко Гонтар дал копу, братия ходили с таблицею передъ рождеством Христовым, принесли зол. и҃і и гр. ѕ҃і; од п. Семиона зол. два, од Григорого Слюсара зол. и гр. ѕ҃, од Даниеля од погребу двѣ вурты, с пушки церковнои винялисмо зол. одинацять другим разомъ; с таблицею ходили братия. випросили зол. тринацять и гр. три; перед святи великодними, перед святим Георгием винялисмо с пушки церковнои зол. одинацят, перед св. Онофрием братия ходили с таблицею, то принесли зол. чтирнацять; братия ходили с таблицею перед великими святи, то принесли зол. девят и гр. двенадцят; од погребу Чуха зол. десят, од погребу Несторовича зол. два, Тебенчиха дала зол., од п. Назаракого од погребу зол. три, от погребу п. Ивана Шпирки—зол. два, од погребу Грицка зол., панове мѣщяне прислали на св. Онуфрия зол. шест, од небожчика Андрея Кобки взялисмо зол. двацят, од погребу бабки гр. пятдесят.

Року Божия ҂а҃хѯз схацка а҃, зложили братия грошей ортовъ пять; сх. в҃, злож. бр. зол. два и два шелюги; сх. г҃, злож. бр. зол. ѕ҃ без десяти гроший; сх. д҃, злож. бр. зол. и гр. девятнадцят; сх. є҃,

злож. бр. гр. двацят; сх. з҃ и и҃, злож. бр. зол. два и гр. вусм; сх. ѳ҃, злож. бр. зол. вусм; сх. і҃, злож. бр. гр. пятдесят и гроший ѕ҃; сх. аі҃, злож. бр. зол. два; сх. ві҃, злож. бр. гр. сорокъ и гр. три; сх. гі҃, злож. бр. гр. вусмначять; сх. ді҃, злож. бр. зол. два и гр. двацят; сх. єі҃, злож. бр зол.; сх. ѕі҃, злож. бр. зол. два и гр. три; сх. зі҃, злож. бр. зол. два; сх. иі҃, злож бр. зол ; сх. ѳі҃, злож. бр. зол. два и гр. семпадцят; сх. к҃ и ка҃, злож. бр. зол. три; сх. кв҃, злож. бр. зол. и гр. к҃ и два.

Року Божия ҂ахѯз реестръ росходу на потреби церковние: на самий перед далисмо отцум гр. вусмнацят, на оливу зол. два и гр. ѕ, далисмо за едвабницу зол. чтири, служба Божая на преставление св. Іоана коштует зол. пять и гр три, парастас брацкий коштует зол. чтири, од келиха зол. дванацят далисмо, служба брацкая на святого Іоана Крестителя, видалисмо—зол. пят и гр. одинацят; од помяника далисмо о. Гедиону зол. два, на святого Иоана Богослова служба брацкая коштует зол. шѣст и гр. шѣст, парастас брацкий коштует зол. три и гр. пять, на св. Онуфрия видалисмо на обѣд зол. вусмнацятъ, од кадилници далисмо зол. три, од псалтири и од ярмолойчика—гр. сорок, на святого Иоана рождество служба Божая коштует зол. пять и грош.

Господи благослови! Року Божия ҂ахѯи реестръ приходу: на самий перед осталося брацких гроший зол. двацять и ѕ҃ по рахунках, знову одебралисмо од Андрея Мелника легованих, що панѣ Маноля легована, зол. пятнацять ведлуг мамрами, которіи зять іс отдал Григори; другим разом взялисмо зол. тринацять, од п. Григорого Василевича—зол. в҃, од п. Семиона Каменецкого зол. д҃, од п. Максимовой зол. и гр. і҃, винялося с пушки церковнои зол. г҃ и гр. єі҃, од Андрея Шпорталя зол. два од погребу, од Василия Городецкого од погребу zł. два, од пана Стефана од погребу пул талярa, од погребу од Козѣя с Тернявъки пул таляра, од пана Киприяна зол. чтири, продалисмо старіи грошѣ (за) зол. вусмъ и за гр. двацять, другим разом винялисмо с пушки церковнои зол. десять, братия ходили перед рождеством Христовым с таблицею, то

принесли зол. сѣмнацять и гр. десять; полотно продалисмо за зол. двацять и сѣм, продалисмо ладану фунтовъ три за зол. вусмъ и за гр. сѣм, од погребу Ференца Пекаря зол. и гр. пятнацять. од погребу Култяника зол. два, братия ходили перед святами великодними с таблицею, принесли зол. чтирнядцять и гр. ҃єі; од Волошка од погребу зол. два, од Кѣчника зол. два и гр. ҃к и шѣст; од друкаря зол. и гр. ҃єі, выпросили братия перед святи зелеными зол. ҃ѳ и гр. ҃ѳ, вынялисмо с пушки зол. тринацять и гр. десять, перед св. Онофрием ходили братия с таблицею, принесли зол. вусмъ и гр. ҃г, од Соляра Ивана зол. два, по рахунках даровал чернец Авраамий золотувцюв ҃є; од погребу Іоана Соляра зол.

Року Божия ҂ахѯи: по рахунку и по елекции зостало на тен рок зол. пулсеманацят, пани Дацковая даровала зол. десять, п. Семионъ Владичка даровал зол. десять, п. Дмитрій Мѣчник даровал зол. шест, п. Симион Капиця дал зол. три, п. Стефан Тибет даровал зол. три, п. Иван Рачкович даровал зол. три и его млодзенец даровал гр. ҃ѕ, п. Игнат Иванович даровал зол. два, п. Симеонова даровала гр. сорокъ, п. Миколай Левкович даровал зол., п. Яковъ Мандзя даровал зол. три, п. Андрей Корачиновский даровал зол., пп. братия ходили с таблицею: пан Дмитрий, пан Петро Стучка, выпросили зол. вусм и гр. вусмнацять; панове братия виняли с пушки зол. ҃ѕ и гр. два, п. Феодор Грегорович даровал зол. ҃г; од погребу Мѣхувника зол., п. Иван Василиевич дал зол., п. Феодор Лазарович дал зол.; од п. Семиона Мѣчника зол., братия выняли с пушки табличной зот. ҃ѯ и гр. ҃кг; братия ходили с таблицею перед святками рождественскими, принесли зол. шеснацять и гр. сѣм; Семион Капиця даровал зол. два, Глинский даровал зол. десять, од погребу Тимчишиного зол. и гр. ҃ѕ, пред святи великодними ходили братия с таблицею, вопросили зол. тринацять; од погребу Китовича зол. два; с пушки вынялисмо зол. сем, пан Ференцъ Безноско даровал зол десят, Васил Гарбар даровал зол., од Влошка зол. от погребу, перед великими святи ходили братия с таблицею, принесли зол. ҃ѕ и гр. ҃ѕі; од пекаря Ивана од погребу

зол ҁ, од пана Василия Валги од погребу зол. чтири, перед св. Онуфрим ходили братия с таблицею, то принесли зол. вусм и гр. одинацять; панове нам прислали зол. ѕ҃ на св. Онуфрия; с пушки церковнои вынялисмо зол. вусм и гр. вусмнацять.

В тим же року ҂а҃х҃ѯ҃и: схацка а҃, зложили братия зол. и гр. шеснацять; сх. в҃, злож. бр. зол. и гр. чтири; сх г, злож. бр. зол. и гр дванацять; сх д҃, злож. бр. зол. и гр. семнацять; сх. є҃, злож. бр. зол. и гр. і҃; сх. ѕ҃, злож. бр. гр. и҃ и два и шелюг; сх. и҃, злож. бр. зол. два; сх. ѳ҃, злож. бр. гр. к҃; сх. і҃, злож. бр. гр. двацять и чтири; сх. аі҃, злож. бр. зол.; сх ві҃, злож. бр. гр. к҃; сх. гі҃, злож. бр. зол и гр. сѣм и шелюг; сх. дї҃, злож. бр. зол. и гр. девятнацять; сх. єі҃, злож. бр. зол. два и гр. к҃ и три; сх. ѕі҃ и семаянацят, злож. бр. зол. и гр. двацять и грош.; сх. осмаянацять, злож. бр. зол. и гр. вусм и два шелюги; сх. девятаянацять и двацятая, злож. бр. зол. и гр. к҃ и шелюг, сх. по рахунках а҃, злож. бр. зол. гр. к҃ и шелюг; сх. по рахунку в҃, злож. бр. гр. к҃ и девять; сх. по рахунку г҃, злож. бр. к҃; сх. д҃, злож. бр. зол. три и гр. з҃; сх. є҃, злож. бр. зол. в҃ и гр. к҃; сх. з҃, злож. бр. зол. и гр. семь; сх. ҁ и осмая, злож. бр. зол. два и гр. десят; сх. и҃, злож. бр. зол. и гр. к҃; сх. ѳ҃, злож. бр. зол. два и гр. девят; сх. і҃, злож. бр. зол.; сх. аі҃, ві҃, гі҃, злож. бр. зол. два и гр. три; сх. дї҃, злож. бр. гр. шеснацят; сх. єі҃, злож. бр. гр. вусмнацять; сх. зі҃, злож. бр. гр. к҃ и грош.; сх. ҁі҃ и осмаянацять, злож. бр. гр. пятдесять и вусмъ.

Року Божия ҂а҃х҃ѯ҃и реестръ расходу: на самий перед далисмо одцу Гедиону и дияконови зол., далисмо на оливу гр. двацять, далисмо пану Бурграбому гр. двацять и вусмъ, далисмо другим разом пану Бурграбому зол. и гр. три, на преставление святого Иоана Богослова служба брацкая коштует зол. з҃ и гр. к҃, парастас братскій коштует зол. пулсема, за оливу за фунтов ѳ҃ далисмо зол. з҃ и гр вусмнацят; на великодніи свята далисмо за вуск зол. к҃ и зол. ѕ҃ и гр. к҃, од помяника одцу Гедионови зол. два, од свѣч великих далисмо зол. д҃ о фунтув л҃, за образ воскресения Христова далисмо зл. пят, од таблици, що посилати межи

братию, далисмо зл. и гр. пятнацят; Козачкови далисмо зол. позиченим способом, служба Божая на святого Иоана Богослова коштует зол. шѣст и гр. двацят и грош, парастас перед Св. Духом коштует зол. шѣст и гр. три, за вуск перед святи великими далисмо зол. сѣм и гр. к҃ и чтири, обѣдъ коштует на святого Онофрия зол. пулсеманацят, служба на святого Иоана рождество коштует зол. пят и гр. пят.

Року Божия ҂ах҃ѯѳ реестръ росходу: од роблѣпя свѣч зол. три и гр. ні҃; служба Божая на преставление св. Иоана Богослова коштует зол. шѣст и гр. десят, далисмо за вуск зол. трицят и пят и гр. десят, од роблѣня свѣч далисмо зол. чтири на Боже нарожѣня, од походин—зол. чтири и гр. пятнацят, одцу дияконови—зол. три на бути, на св. Иоана Крестителя служба Божая коштует зол. є҃ и гроший є҃, парастас братский коштует зол. г҃ и гр. к҃ и д҃; на св. Иоана Богослова служба Божая коштует зол. пят и гр. три; на Св. Тройци видали братия на обѣд зол. сѣм и гр. шѣст, на св. Онуфрия од роблѣня свѣч далисмо зол. два и гр. к҃ и два, од переробленя есув далисмо зол. три и гр. тринацят, на св. Онуфрия обѣд коштует зол. семнацят, на св. Иоана Крестителя служба братская коштуетъ зол. чтири и гр. тринацят, за крестъ до скринки— зол. три и гр. пятнацят.

Року Божия ҂ахо реестръ приходу: осталося в скринцѣ зол. десят, винялисмо с пушки табличнои зол. пят и гр. девятнацят, на рождество Христово ходили братия с таблицею, то принесли зол. одинацят; од погребу од п. Кириякои зол. и гр. є҃і, од погребу од п. Корендовича зол. и гр. є҃і, од погребу од Григорого Шевця гр. к҃, од погребу од п. Ивана Маслянки зол. г҃, од погребу од Романа Гарбара, молодшаго брата моего Гавриила, золотих в҃; винялисмо с пушки братской зол. г҃, од погребу од Кушпѣра Федора зол. в҃, од погребу п. Теодозои зол. еден; даровал Семион Капиця зол. два, од погребу од Миколая Поскробка зол. и гр. є҃і; пред великодними святи ходили братия с таблицею, принесли зол. а҃і и гр. з҃; с пушки церковнои винялисмо зол. в҃і, од погребу Омеляна

зол. и гр. к҃, од погребу Гуштаф дал зол. и гр. ѕ҃, братия ходили с таблицею перед святи великими, выпросили зол. аі҃ и гр. ві҃, од погребу Козми зол. и гр. ѕ҃. Summa vergae z. 73, gr. 12.

Року Божия ҂ахо҃ реестръ росходу: далисмо в елекцию отцу Гедионови и отцу Генадому золотий, служба Божая на преставление св. Иоана Богослова коштует зол. д҃ и гр. еі҃, п. старостѣ далисмо за грунт Павлув зол. ро҃ и зол. два и гр. ѳ҃; на рождество Христово за вускъ далисмо зол. зі҃, од роблѣня свѣч далисмо зол. д҃ и гр. еі҃, *и такъ далѣе...* Summa vergae z. 54, gr. 22. S tego roschodu—szafunku pp. Lukasza Jurkiewicza y drugich kollegow iego kwituiemy: Hrеgory Wasilewicz Russianowicz, Semion Lawriszewicz.

Року Божия ҂ахо҃: схацка а҃ и вторая, зложили братия зол. два и гр. дванацят; сх. г҃, злож. бр. гр. двадцят и сем; сх. д҃, злож. бр. зол. и гр. г҃; сх. е҃, злож. бр. гр. к҃; сх. ѕ҃, злож. бр. зол. един и гр. чтири; сх. з҃, злож. бр. зол. д҃; сх. и҃, злож. бр. зол. и гр. еі҃; сх. ѳ҃, злож. бр. зол. и гр. к҃ и грошъ; сх. і҃, злож. бр. гр. к҃; сх. аі҃, злож. бр. зол.; сх. ві҃, злож. бр. зол. г҃ и гр. еі҃; сх. ді҃, злож. бр. зол. и гр. ві҃ и в҃ шелюга; сх. еі҃, злож, бр. гр. ві҃ и два шелюга; сх. ѕі҃, злож. бр. зол. и гр. е҃; сх. зі҃, злож. бр. зол. и два шелюги; сх. иі҃ и ѳі҃, злож. бр. зол. і҃; сх. к҃, злож. бр. зол. един. Summa vergae зл. 21, гр. 15.

Року Божия ҂ахоа҃: схацка а҃, зложили братия гр. двацять; сх. в҃, злож. бр. гр. к҃ и пят; сх. г҃, злож. бр. гр. к҃ и д҃ шелюга, сх. д҃, злож. бр. гр. к҃ и два; сх. е҃, злож. бр. зол. два и гр. семнацят; сх. ѕ҃, злож. бр. гр. к҃ и чтири; сх. з҃, злож. бр. зол. един и гр. тринацят; сх. и҃, злож. бр. гр. вусм без шелюга; сх. ѳ҃, злож. бр. зол. три и гроший восмнацять; сх. і҃, злож. бр. зол. един и гроший девят без шелюга; сх. аі҃, злож. бр. гр. тринацят и шелюг; сх. ві҃ и гі҃, злож. бр. гр. сорок; сх. ді҃, злож. бр. гр. пятнацят; сх. еі҃, злож. бр. гр. вусмнацят; сх. ѕі҃, злож. бр. зол. и гроший девять и шелюг; сх. зі҃, злож. бр. гр. пятдесят; сх. иі҃, злож. бр. зол. и чтири шелюги.

Року Божия ҂ахоа҃: панове братия прешлые зоставили грош.

пятдесят, на самий перед од п. Яна Влошко зол. два од погреба, од погребу п. Савича пул таляра, од погребу п. Чоповои пулосма зол., панове братия ходили с таблицею по мѣстѣ, то принесли на рождество Христово зол. шѣст и гр. тринацят; що по передмѣстю ходили, то принесли зол. чтири и гр. ҝ и є҃; третим разом ходили с таблицею, то принесли зол. два и гр. пятнацят; даровал п. Семион Капица зол два, од Лукаша Кравца од погреба Антоновоі зол. шѣст, од Ивана Голешицкого од погреба зол. два, винялисмо с пушки церковноі зол. тринацять, п. Миколай Авдикович даровал золотий, винялисмо с пушки табличнои гр. пятдесят, на воскресеніе Христово ходили братия с таблицею по мѣстѣ и по передмѣстю, то принесли зол. восмнацят без гр. десяти; од погребу Корендовича зол., од погребу из замку, що бабу ховали, зол. три; винялисмо с пушки церковнои табличнои зол. сѣм и гр. сѣм, од Ференца Кудли зол. два од погребу, отецъ игумен даровал таляр, братия ходили с тяблицею, то принесли зол. шѣст и гр. двацят и грош; панове дали на Святую Тройцу зол. чтири; братия ходили в мѣстѣ и на передмѣстю с таблицею, то принесли зол. сѣм и гр. шѣснацят; на св. Онуфрия винялисмо с пушки церковной табличнои зол. шѣст и гр. шѣст.

Року Божия ҂а҃хоа (росходы): на самий перед священникум гр. дванацят, що в скриню занесли и лѣхтар подчас турбации, то коштует гр. сто; в той же час—золотий, що образи занесли до мѣста; од дзвона—гр. дванацят, що з мѣста принесли за вуск зол. шѣст и гр. ҝ, од роблѣня свѣч гр. ҝ и сѣм, на преставление св. Иоана Богослова служба Божая братская коштует зол. три и гр. шѣснацят, за грушки гр. пять, в замку од деляціи далисмо гр. пятнацять; на рождество Христово далисмо за вускъ зол. трицят и пяти гр. чтирнацят; од роблѣня свѣчъ на рождество Христово зол. един и грош, *и такъ далѣе.*.

Р(оку) Б(ожия) ҂а҃хов приходы: схацка а҃, зложили п. братия зол. еден и гр. в҃, сх. в҃, зложили п. братия гр. 12, о п. Симеона Супрановича зол. два, потим дал и третий, далисмо за вукна два

червоніи, сх. г, зложили братия гр. ꙁі; сх. д, є, ѕ, ꙁ, зложили братия гр. к и два, по тривозѣ братия ходили с таблицею, випросили зол. г; [1]) од пана Евстафѣя Мултянина од погребу зол. к, од пана Василия Гарбара од погребу зол. един, отец игумен даровал зол. един, од пана Григорого Мѣчника гр. к и грош, перед тривогою винялисмо с пушки зол. є; сх. н, зложили братия гр. к и сѣм; сх. ѳ, зложили братия гр. вусмъ; сх. і, зложили братия гр. десятъ без шелюга; од пана Григория Шидляка зол. два од погребу, ходили братия перед рождеством Христовым с таблицею, то принесли зол. є и гр. три; од пана Ивана интролѣгатора зол. два од погребу, сх аі, зложили братия гр. тринацять; сх. ві и гі, зложили братия зол., од пана Петра од погребу зол. два, од Матвѣева зятя од погребу зол., сх. ді и єі, зложили братия гр. к и шест и шелюг; винялисмо с пушки церковнои зол. д и гр. і въ недѣлю Цвѣтную, ходили братия с таблицею перед воскресеніемъ Христовымъ, то принесли зол. сѣм без гроша; схацка ѕі и ꙁі, зложили братия зол. и гр. тринацят и шелюг; од пана Панка Лелюха зол. два од погребу, од одца диякона од погребу гр. к и д, ладану продалисмо за зол. три и за гр. вусмнацятъ, од Драгана зол. од погребу, за вускъ узялисмо у одца игумена зол.; схацка иі, зложили братия є грош. и шелюг; од погребу од Гавриеля взялисмо зол. и гр. і, од Катки Олеярки за грунт взялисмо зол. восм; с таблицею ходили братия, то принесли зол. два и гр. девять перед Святою Тройцею; сх. ѳі, зложили братия гр. ді и два шелюги; на святого Онуфрого ходили братия с таблицею, випросили зол. д и гр. гі; с пушки и с таблиц на святого Онофрия винялисмо зол. г, Яковъ Мадзѣевич дал зол. Приходу зол. р и един и грош. одинацят.

Р(оку) Б(ожия) ҂ахов росходъ: на самий перед далисмо за замок до скринѣ гр. єі, подчас тривоги наперед далисмо дружникум од звона грош. осмнайцят, далисмо млоденцум на горѣлку грош. 8, що працовали; на посвященис церкви для духовних да-

---

[1]) Далѣе оставляемъ цыфры безъ титлъ за неимѣніемъ ихъ

лисмо зол. един на почестованіе; за крижа, що на церкви, далисмо зол. є, *и такъ далѣе...*, парастас брацкий перед Святим Духом коштует зл. два и гр. вусмнацят, коли Святой Тройци посвящовали, то дали гр. дванацять на почестоване для священникувъ, за май и за траву гр. десять, на Святую Тройцу для священникув коштует обѣд зол. пят и грош. д, на святого Онофрого коштует обѣд зол. ѳ и гр. ї, в тим же року росходу зол. сто и един и грош. ї.

Господи благослови! Року Божого ҂ахог приход: на самий перед даровал панъ Симеон зол., Василий Щупак дал зол., гр. г; Ференцъ Захариевич дал грош. к и грош, Грицко Мандзя дал гр. ꙁ, п. Киприян дал гр. єї, од погребу од п. Яковое Савечовои гр. кд, пп. з мѣста дали зол. н, од погребу од Панка зол. и гр. єї, с пушки церковнои зол. ѳ и грош. н и грош; перед святи великодніми ходили братия с таблицею, випросили зол. ѕ и гр. єї; франзилбер продалисмо за зол. г, од Пантелимона за юпъку зол. є, Мандзя дал зол. и гр. кꙁ, Камолецкая дала зол. и гр. ї, Парашка дала грош. ꙁ, Кожух—золотих в; перед св. Онофрием ходили братия с таблицею, принесли зол. и гр. к; панове дали зол. д. Василий Корендовичъ, братъ старший брацтва церкви Успения Пресвятии Дѣвы Маріи Лвовскои лѣта Господня ҂аход, мѣсяца іюля кг подписал, т. р. Іоанъ Мазараки т. р. Ἀλέξανδρος Μπαλαμπανος. Γεοργις Νηκολαη.

Господи благослови на росхуд! Року Божого ҂ахог: на самий перед видалисмо на службу Божію брацкую на денъ св. Іоанна Крестителя зол. г и гр. иї, далисмо одцу игуменови грош. вї, далисмо за вускъ зол. лд, знову зол. ї, далисмо за оливу зол. дї и грош. вї на воскресеніе, далисмо од свѣчъ робленя зол. є и гр. ї, служба Божая на преставленіе св. Іоана Богослова коштуетъ зол. д и грош. г, за ключѣ до колодок и до церкви гр. дї, служба Божая на св. Іоана Крестителя коштует зол. д и грош. ї, од свѣчъ ручнихъ зол д, дѣдови от гробу золотий, одцу Терентію грош. єї, одцу Моисеови грош. ї, отцу дияконови грош. ѕ, *и такъ далѣе...*

Прихудъ Господи благослови! Року Божого ҂ахог: схацка а, зложили братия грош. к и гр. ѕ, сх. в зложили братия грош. к и н грош; сх. г, д, є, ѕ, ꙁ, зложили братия зол., сх. ві, зложили братия зол. и гр. гі.

Прихудъ Господи благослови! Року Божого ҂аход: на самий перед п. Марковая Загориная дала три червоныи, Мелнічка од погребу дала зол., гр. ї; по Даньелю Пошевчюку взялисмо зол. еї, с пушки церковнои винялисмо зол. д и гр. еї; братия ходили с таблицею предъ рождеством Христовымъ, випросили зол. ѕ и гр. є, п. Панко Лукашевич дал зол., од Ференця Кравця од погребу зол. в, од Іванка Олешяцкого од погребу зол., од Перекупня Прокопа од погребу зол., од п. Стефана Гербуса зол. (и) пулосма грош., од Гамолецкой грош. ї, од погребу од п. Григорого Василия зол., Семионъ Козачок дал гр. еї, с пушки церковной винялисмо зол. и гр. к, с пушки церковной винялисмо зол. в і гр. ні, пп. братия мѣскии дали зол. н на св. Онофрия (на) празнік; братия ходили на Св. Тройци с таблицей, принесли зол. г и гр. к; од погребу од капѣтана зол. г и гр. к, братия ходили на св. Онофрия с таблицею, принесли зол. ꙁ и грош. к, с пушки церковной винялисмо зол. г, од садовника взялисмо зол. в. Приходу в тим року братия учинили зол. сто и зол. ї и гр. ѳі, а росходу вчинили зол. сто и зол. дванацят.

Podług funduszu bractwa młodszego cerkwie s. Onofrego, będąć my bractwo cerkwie Успенія Пресвятыя Богородици na calkulatiey y electiey zaproszeni, wysłuchawszy tegoż bractwa młodszego rachunku, tak percepty, iako y expensy, zostaie sie nad expensa złoty 24 na ten rok 1675, ktory rachunek, że prawdziwy, podpisuiemy sie dnia 18 veteris styli iuly roku 1675. Василий Корендовичъ, яко старшій брацтва церкве Успенія Пресвятыя Богородици Лвовского m. p. Іоанъ Мазараки, m. p. Ἀλέξανδρος Μπαλαμπα(νος).

Господи благослови! Року Божого ҂ахоꙁ росхуд: на рождество св. Іоана служба Божія—зол. три и гр. ꙁ, на преставление св. Іоанна Богослова служба Божая коштует зол. г и гр. ѳ, далисмо за вускъ зол. пултринаддцята, од робленя свѣчъ зол. г и гр. кꙁ, далисмо

на рури зол. **в** гр. **єї**, далисмо за завѣски до дверей гр. **ѳ**, далисмо за вускъ зол. **нї** на Божеи нароженя; далисмо чоловѣкови, що скринку однѣсъ и принѣс и стерѣг гр. **кꙁ**, служба Божая на св. Іоана Крестителя Предитечи зол. **г** и гр. **єї**, *и такъ далье...*

Господи благослови **҂аход** (рокъ): схацка **а**, зложили братия зол. и гроший **ї**; сх. **в**, **г**, **д**, **є**, зложили братия зол., гр. **кг**; сх. **г**, **ꙁ**, **н**, братия зложили гр. **кє**; сх. **ѳ**, **ї**, зложили братия грош. **кд**; сх. **аї**, **вї**, **гї**, зложили братия зол.; сх. **дї**, **єї**, зложили братия гр. **нї**; сх. **ѕї**, **ꙁї**, зложили братия гр. **к** и гр. пулъосма; схацка **нї**, **ѳї**, зложили братия гр. **кг**.

Приходъ року Божого **҂ахѳє**: братия першии зоставили зол. **дї**, п. Пантелимон Леонович дякованим с кунтуша дал зол. **ї**, п. Симон Супрунович дал. зол. и гр. **єї**, с пушки с церковной виннялисмо зол. и гр. **к**, Декретиха с Тернавки дала зол. **г**, от Бука с Тернавки дал. зол. **в**, од мѣсца Перекупен дал гр. **м**, од Василевой Туровички небожки од погребу зол. **є**, од п. Георгого од погребу дал зол., гр. **єї**; п. Киприян од особи едной дал зол. **єї**, п. Симион Супрунович дал зол., гр. **єї**; с пушки церковной виннялисмо зол. **г** и гр. **єї**, пн братия с таблицею ходили пред Рождеством, принесли зол. **д**, гр. **кг**; другая таблиця принесла зол. **г** и гр. **кв**, од погребу Влошко дал зол., од погребу Кравця Лукаша зол., гр. **єї**; с пушки церковнои виннялисмо зол., грош. **єї**; од погребу Іоана, Ситнѣкув зят, грош. **а**; іхъ мосцове дали зол. **нї**, на вускъ на воскресение Христово—с таблиц двох зол. **є** и гр. **ꙁ**, с пушки церковнои зол. **к** виннялисмо; п. Андрѣй, Срамкув зят, дал зол. **г** на долг на зол. сорокъ; на св. Онофрия с таблицѣ приходу зол. **ѳ** і гр. три, на св. Тройци Срамкувъ зят, панъ Андрий, дал зол. **г**; іхъ мосцове дали зол. **є**, (у) одца ігумена позичили зол. **ѕ**, од п. Івановой Бабичъки гр.—**єї**.

Росходъ року Божого **҂ахоє**: напруд далисмо на ремѣнъ до сердца до звона грош. **м**, на преставление св. Іоана Богослова служба Божая коштует зол. **г**, гр. **кв**; далисмо, що звона принесли,

грош. sї; за вускъ фунтув к, за них—зол. кд, од роблѣня свѣч—поставнікув далисмо зол. и гр дї, *и такъ далье...*

Господи благослови! Схацка а, зложили братия гр. кд; сх. в, г, зложили братия гр. кд; сх. д, є, зложили братия зол. и гр. дї; сх. г, зложили братия зол. и гр. иї; сх. ꙁ, зложили братия гр. дї; сх. и, ѳ, зложили братия гр. дı; сх. ї, зложили братия гр. и; сх. аї, зложили братия гр. аї; сх. вї, зложили братия гр. sї; сх. гї, дї, зложили братия гр. вї; сх. єї, зложили братия гр. кв; сх. sї, ꙁї, зложили братия гр. кд; сх. иı, ѳı, ка, зложили братия гр. кд; сх. кв, кг, зложили братия гр. аı.

Anno 1676, die 25 iuny veteris, my niżey podpisani, będący zasłani z posrodku ich mośćiow pp. bracy Stauropigion cerkwi mieyskiey Lwowskiey, przesłuchalismy rachunkow panow starszych, będących przy cerkwi swiętego Onofrego w monasteru, iako wyżey w tym reiestrze wyrnie, tak przychoduw, iako tez raschodow, wpisano, ktory rachunki uznawszy słuszny, quituiąc panow starszych, rękoma naszemi podpisuiemy się: Jakub Lawryszewicz m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Прихудъ року Божого ҂ахоѕ: пп. старшии братия прешлии отцу ігумену зол. г остали винны, п. Самуел Гулчицкий дал зол., од п. Іоана Влошка дал зол., с пушки церковнои винялисмо зол. в и гр. дı, од п. Хомѣцкого од погребу зол. и гр. єı, од Григорія Мѣчніка од погребу зол., с церковной пушки зол. и гр. иı винялисмо; од Петра Шевця од погребу дал зол. в, п. Миколай Левкович даровал червоній зол. на вускъ, с пушки церковной винялисмо зол. три и гр. ѕ, од п. Ференцовой Кравцевой од погребу зол. чтири, пред рождеством Христовым принесли братия с таблицею зол. ѕ і гр. єı, (от) одца ігумена взялисмо зол. и пулосма грош, од Вороця зол., од Засяцкого од погребу зол. в, п. Стефановая Лавришевичова од погребу зол. в, од п. Симиона Супруновича дал зол. в, од п. Александра Кушнера дал зол. в; од Кравця, що Зогушчевку поховал, дал зол., гр. єı; од п. Александра Кушнера дал на долг зол. в; братия ходили пред великими святи с таблицею, принесли з. є і гр. кд; у п. Дмитра

Мѣчніка узялисмо зол. д, од Гречина од погребу зол. в, од п. Котонѣ гр. од погребу кд, осталося од погребу Чорнѣихи зол. м, од п. Онiсъка, сына его Миколая небожчика, од погребу дал гр. кз, дидаскал, од Св. Пречистой, мѣсъцкий Евстафій даровал зол. s; на Св. Тройцу ходили братия с пушкою, випросили зол. в і гр. кє; п. Григоровая, п. Стефановича цорка, даровала зол. н на вускъ и на оливу; п. Пантелей Лукашевич даровал зол. г, пп. мешчане дали з братства зол. ві, пред св. Онофрием ходили братия с пушкою, принесли зол. д и гр. к, с пушки виняли смо з братской зол. в с церковной.

Росходу року Божого ҂ахог: напруд далисмо за вускъ зол. з і гр. г на Успенія Пресвятия Богородица, од робленя свѣчъ зол. г и гр. ді, на оливу зол. и гр. єі, служба братская на преставленіе св. Іоана Богослова зол. д и гр. г, на рождество Христово далисмо на вускъ зол. лг; за трумну, брату нашему, Загори зол. г і гр. к; отецъ епископъ господин был в свята великодніи, видалисмо на потреби: на вино и на медъ зол. ві, п. Дмитеръ Кузмичъ дал за колачѣ гр. кд, на Св. Тройци видалисмо на потреби церковніи зол. вусмъ и гр. єі; од лампи братской, котрую братия справили, од ней дали золотникови зол. сорокъ и зол., на св. Онофрия видалисмо зол. гі і гр. ні, на св. Онофрия далисмо од робленя свѣчъ зол. в, гр. ві, *и тамъ далѣе*... В тимже року в росходѣ золотих рпг и гр. кг.

Господи благослови! Схацки: схацка а,—гр. к; сх. в, зложили братия гр. кв; сх. г, зложили братия гр. кн; сх. д—гр. ні; сх. є, зложили братия зол., гр. г; сх. г, зложили братия гр. аі; сх з, зложили братия гр. ка и шелюг; сх. і, зложили братия зол.; сх. аі, зложили братия гр. н; сх. ві, зложили братия зол. и гр з; сх. єі, зложили братия гр. зі; сх. ні, зложили братия гр. кн; сх. ка, зложили братия гр. і без шелюга; сх. кв, зложили братия гр. аі; сх. кг, зложили братия гр. ѳ; сх. кд, зложили братия гр. зі; сх. кє, зложили братия зол. в. В року ҂ахоs приходу зол. рнг і шелюг и грош. ѳ.

Року ҂ахоꙁ, дня ке июня будучи ми, нижеи подписаніе, зосланіе зъ посредъку ихъ милостий пп. братии братства мѣсцкого Лвовъского, провѣзоровъ того брацтва и церкве преподобного отца Онофрия, пустинножителя, на оттобраня рахунковъ от братии старшыхъ, будучихъ въ прешломъ року обебранихъ, претоже рахунокъ показали слушъний, который приняли братія всѣ брацтва тогожъ, где и ми, онихъ квѣтуючи, руками нашими подписуемъся: Семеон и Яковъ Лавришовичове m. p.

Приходъ в року Божомъ ҂ахоꙁ: од погребу п. Янковой зол. в, винялисмо съ пушки церковной зол. в, одебралисмо с Тернавки декрета зол. г, од Бука с Тернавки зол., Іоанъ Малик дал зол. в, од п. Василия Гавтаря зол. ѳ, гр. иї; Козѣйка дала грош. к, винялисмо с пушки церковной зол. г, п. Ірий Мѣхновский даровал зол. ї, п. Семионъ Супрунович—зол., грош. ꙁ; пред рождеством Христовым братия ходили с таблицею, вшисткого—зол. ді, гр. ї; с пушки церковной винялисмо зол. в, гр. к, од Бука с Тернавки зол. а, од погребу Преписноі зол. и гр. еі, од п. Миколаеви Пуркурима зол., гр. еі; с пушки церковнои винялисмо зол. в, винялисмо с пушки церковнои зол. в и грош. і, од п. Іоана Димидковича зол., од п. Андрея, Шрамкова зятя, взялисмо зол. штири на долгъ, братия ходили пред воскресеніем с таблицею, принесли зол. и, од п. Андрия Гарбара оддебралисмо зол. д, п. Стефан Гербестъ дал. зол., гр. и; од Мѣчницкаго цеху од млодзянцувъ зол в даровали, од п. Иляша Китовича взялисмо зол. г и гр. кꙁ, од п. Романа Володимерскаго од погребу дал. зол., п. Симион Супрунович дал зол. и гр. ѕ, Яздоѣга дала зл. ѕ, од Бука с Тернавки зол. а, гостем на вина зол. ѳ, Пивоварка на зол. и дала зол. к; братия на сошествие Св. Духа ходили с таблицею, принесли зол. ѳ; с пушки церковпой винялисмо зол. гі, взялисмо за бавалніцъ двѣ зол. д, за скриню взялисмо зол. д, гр. еі; пп. мешчане дали зол. г, братия ходили с пушкою на св. Онофрия, зол. ѳі і гр. е принесли; узялисмо у панеи Ляшковской на ланцушок зол. еі, с пушки церковной винялисмо зол. ѕ; схацка а, зложили братия зол. и гр. к;

сх. в, зложили братия гр. гі; сх. г, зложили братия гр. ві; сх. д, зложили братия зол. и грош. гі; сх. є, зложили братия гр. ді і шелюгъ; сх. ѕ, зложили братия гр. кд; сх. ӡ, зложили братия гр. к; сх. н, зложили братия гр. кд; сх. і, зложили братия зол. в; сх. аі, зложили братия гр. к; сх. ві, зложили братия гр і без шелюга; сх. гі, зложили братия гр. ѳ; сх. ді, зложили братия гр кӡ; сх. ѕі, зложили братия зол. и гр. кг; сх. ӡі, зложили братия зол., гр. кд; сх. ні, зложили братия зол., гр. гі; сх. ѳі, зложили братия гр. кг; сх. к, зложили братия гр. єі; сх. ка, зложили братия гр. к; сх. кг, зложили братия гр. к; сх. кд, зложили братия зол. и грошъ.

Расходъ в року Божом ҂ахоӡ: служба Божая братская на св. Іоана Крестителя рождество коштует зол. г і гр. кє, за похудни далисмо зол., п. Дмитрови далисмо долгу зол., далисмо отцу ігуменови зол. г долгу; коштует нас, кядисмо ходили до отца епископа, зол. ѕ; далисмо за оливу гр. кг, од стихара од направи—гр. кє, далисмо п. Дмитрови долгу зол. в, отцу ігуменови далисмо долгу зол., в справѣ с паном Базилим Гафтаром у п. Янчувского строни легаціи п. Яцковой видалисмо на право зол. г і гр. ѕ, од дзвона од серца гр. ві, отцу ігуменови оддалисмо зол. і, на Тернавцѣ позивалисмо особи чтире—зол. и гр. і, при туй оказии на вускъ—гр. ві, далисмо п. Игнацому од робяня риз зол. ѳ, гр. єі; с поклономъ до отца епископа ходилисмо, коштует нас зол. ді і гр. єі, на св. Онофрия видалисмо зол. ві, *и такъ далѣе...*

A(nn)o 1678, die 30 iuny veteris, my niżey podpisani, będąc zesłani z posrodku ich mośćiow pp. braciey Stauropigion cerkwi mieyskiey Lwowskiey, przesłuchalismy rachunkow panow starszych, będących przy cerkwi swietego Onofrego w monastiry, iako wyżey opisano w tym regestrze, iako przychodu, tak y roschoduw wpisano, ktory rachunek uznawszy słuszny, kwituiąc panow starszych, rękoma naszymy podpisuiemy się: Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Korty, m. p.

Господи благослови! Року Божого ҂ахон приходъ братский: п: Іоанъ Алешицкій од погребу дал гр. вї, од п. Мазараки од погребу

зол. в, с пушки церковной винялисмо зол. є, од п. Андрея, Шрамкова зятя, одебралисмо зол. ї, винялисмо с пушки церковной зол. ѳ и гр. кн, од п. Семиона од погребу зол., гр. єї; од п. Яна Китовича зол., од п. Іляша Китовича зол. д, од Бучихи зол., по Гамолецкои небожци зол. кв, братия ходили с таблицею пред рождеством Христовим, выпросили зол. вї; од Пивоварки зол. в, од п. Іоана Маляра зол. в, од Андрея, Срамкова зятя. зол. є; Пелагия даровала зол д, братия ходили пред воскресеніем Христовим с таблицею, принесли зл. гї; од п. Андрея, Срамкова зятя,—зол. є, од Пивоварки зол в, од п. Семиона Онісчака з Борткова зол. в і грош. ї; од Василя Мучара зол. г, од Семиона с Тернавки зол., п. Циприян дал зол., гр. ї, од п. Петра Полотняра зол. в, пп. з мѣста дали зол. гї, од п. Дмитра зол. ѕ, од п. Мигалейка зол. є, од Григорого Мѣчніка зол. в, гр. єї, од одца ігумена зол. є, од Ференца Лазаровича зол. г, од Бука зол., од п. Андрея Гарбара зол. ї, с пушки церковной винялисмо зол єї, п. Миколай Леонович даровал зол. є, с таблицами ходили братия на Св. Тройци принесли зол. ҙ, гр. ѳ; на св.-Онофрия ходили братия с таблицею, принесли зол. ѳ і грош. г, п. Іоанъ Малик дал зол., грош. єї; Пивоварка дала зол. в, Дегретиха дала зол., Стефанъ Гербестъ дал зол., гр. ѕ.

Схацки брацк(і)и: схацка а, зложили братия зол. і грош. д; сх. в, зложили братия грош. вї; сх. г, зложили братия зол., гр. к; сх. д, зложили братия зол. в; сх. є, зложили братия гр. ҙ; сх. д, зложили братия зол., гр. гї; сх ѳ, зложили братия гр. ҙї; сх. аї, зложили братия гр. к; сх. вї, зложили братия зол., гр. ѕ; сх. гі, зложили братия гр мг; сх. ді, зложили братия гр. кн; сх. єі, зложили братия зол. і гр. ѳ и шелюг; сх. ѕі, зложили братия зол., сх. ҙі, зложили братия гр кҙ; сх. ѳі, зложили братия зол., сх. к, зложили братия зол., гр. к; сх. ні, зложили братия зол. г і гр єі; сх. ка, зложили братия зол. і гр. к; сх. кв, зложили братия гр. к; сх. кг, зложили братия зол.; сх кд, зложили братия зол., гр. ѕ.

В року Божом ҂ахон росъхудъ брацкий: братская служба Божая на св. Іоана Богослова преставленіе коштует зол. д і гр к, од робеня свѣчъ зол. і гр. г, далисмо отцу дяконови, що срѣбра стерѣгъ, гр. м, далисмо за вускъ зол. лє, од свѣчъ робленя од ставніку(в), і ручніх, і малих далисмо зол. ӡ и гр. к, погреб небожкі Гамолецкой коштуст золотих ві, служба братская на св. Іоана Крестителя коштует зол. є і гр. ї, викупилисмо п. Ляшковской ланцушок—зол. єї, братский нарастасъ коштует зол. к, гр. єі, далисмо од печати крулевской зол. ві, *и такъ далѣе*.., пп. старшии: Лукаш Юркевич, п. Дмитрий Кузмич, Пантелимон Лукашевич, п. Іоанъ Китович рахунок учинили: въ приходу зол. чтириста (и) зол. к і гр. кѕ, в росходѣ золотих чтириста (и) зол. к і гр. і.

Року Божого ҂ахѳ приходъ: од Бучихи дала зол., од п. Оніскова од погребу зол. в, од п. Семионовой од погребу гр кӡ, на рождество Христово ходили с таблицею—зол. єі, п. Семионъ дал зол., винялисмо с пушки церковной зол. ӡ, Бучиха дала зол., винялисмо с пушки церковной зол. г, Данчиха з Головска дала зол., од Кумихи погребу зол., пред воскресеніем Христовым с таблицею ходили, принесли зол. ві; на Св. Тройци ходили братия с таблицею, принесли зол. вусмъ і гр. кв; на св. Онофрия ходили братия с таблицею, принесли зол. ӡ, пп. мешчане дали зол. ѕ.

Року ҂ахѳ: схацка а, зложили братия гр кд; сх. в, зложили братия зол., сх. г, зложили братия зол., гр. і; сх. д, зложили братия гр. кв; сх. є, зложили братия гр. кд; сх. ӡ, зложили братия зол. г и гр. в; сх. ѕ, зложили братия гр. кв; сх. и, зложили братия гр. ѳі; сх. аі, зложили братия зол. ӡ и шелюг, сх. ві, зложили братия гр. кӡ, сх. ді, зложили братия зол., сх. єі, зложили братия гр. ки і шелюг, сх. ӡі, зложили братия гр. кӡ.

Року Божого ҂ахѳ росхуд: далисмо отцу ігуменови зол., одцу Кирилови далис(мо) гр. єі, *и такъ далѣе*...

My bracia, niżey podpisani, będący deputowani z posrodku bractwa naszego, patronow y prowizorow tego bractwa y manastera s. Onofrego, przesłuchalismy rachunkow, tak przychoduw, iako ros-

choduw, starszych będących tego bractwa przy przytomnosci tegoz bractwa wszystkiego, tak starszych, iako y młodszych, y uznalismy sprawedliwie onych wybieranie przychodow y roschodow, z czego też imieniem ich mosciow wszestkich bractwa naszego onych quituiemy. Działo się die 24 iuny, a(nn)o 1680. Jakub Lawryszewicz m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Року Божого ҂ахп прихудъ: од погребу взялисмо зол., од погребу взял. в зол., кд гр.; од погребу взял. г зол., гр. єї; с Тернавки од невѣсти (за) декрети зол. в, ходили братия с таблицею ведлуг потребы церковнои—зол. в, од Малика взяли зол. в, с пушки брацкой взялис. зол., гр. к, п. Іляш Китович дал на схацки зол. г, на рождество Христово братия с таблицей ходили—зол. г, с Тернавки Бучиха дала гр. кд, панове мѣшчане дали зол. д, од челяди од погребу шевчика зол. и гр. єї, од Малика зол. в, од попа за келих зол. г, од Тепи погребу зол., од Іваніса погребу зол., од п. Ивана Влошя зол., од п. Панка Левка зол., гр. єї; од Махома од погребу зол., од Препиш погребу зол., гр. єї; од Евстафия гр. кг, з лягации его мосцѣ п. Яна Скоробогатого той взялисмо зол. мг, гр. ꙁ, з Бортнова Семионъ дал зол., од Перекупня од погребу зол. г, од погребу од п. Ігнатовой зол. в, подчас праз. св. Юра братия з образу зол. ꙁ, од погребу от Сташка зол. г, од слюсара з замку зол. 3, sukno stary—z 2, од Андрея Перекупня зл. 3, од Кравця, Мануеля сына, зол. 2; п. Василий Петранов(ичъ) дал зол. 2, на воскресение Христово братия с таблицей ходили, принесли зол ѕ, гр. єї; од пп. наших мяшчанувъ зол. ї, с той суми з лягацѣи его мосцѣ п. Скоробогато од одца ігумена знову взялисмо зл. пятдесят і золотих ꙁ і гр. кд, од одца ігумена лягации взялисмо зол. ї, на празнік св. Онофрия пп. нашѣ мешчане дали нам зол. ї, ходили пп. братия пред св. Онофрием с пушкою, принесли зол. д, взялисмо од погребу од Бука зол. г, од одца ігумена Трембовецкого зол. є, од погребу од Слюсара зол.

В тум року ҂ахп схацки: а схацка, зложили братия зол., гр. ї; к сх., злож. бр. гр. кѳ без шелюга; ꙁ сх., злож. бр. зол. в і гр. н;

н сх., злож. бр. зол , гр. **нї** и шелюг; **ѳ** сх., злож. бр. зол., гр. **ѳї**, **ї** сх., злож. бр. зол., гр **є**; **аї** сх., злож. бр. гр. **к** и шелюг, **вї** сх , злож. бр. зол. и шелюг; **гї** сх., злож. бр. гр. **нї**; **дї** сх , злож. бр. гр. **єї**; **єї** сх., злож. бр. зол., гр. **ѕ**; **ѕї** сх., злож. бр. зол. и гр.; **ѕї** сх., злож. бр. зол. **в** и гр. **кг**; **нї** сх., злож. бр. гр. **ї**; **ѳї** сх., злож. бр. гр. **ѕї**; **к** сх., злож. бр. зол. **в**, гр. **д**; **ка** сх., злож. бр. зол.; **кв** сх., злож. бр. гр. **дї**; **кг** сх., злож. бр. зол. и гр. **кг**; **кд** сх., злож. бр. зол., гр. **г** без шелюга, **кє** сх., злож. бр. зол., гр. **н**; **кѕ** сх., злож. бр. гр. **ѕї**.

Року Божого **҂ахп** росход: служба Божая на рождество св Іоана Крестителя, за проскури гр. **к**, коштует зол. **д**; подчас елекции на вуск далисмо для братий гр. **к**, за ключ церковній далисмо гр. **нї**, коштуеть нас до его мосцѣ (отца епископа) поклонъ зол. **кє**, *и такъ далье*...

My bracia, niżey podpisany, będące zesłani z posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow mięsca tego swiętego y prowizorow, a to według należytosci rachunkow przesłuchania bracy młodszego bractwa monastera s. Onofrego, tedy według przychodow reiestrow y roschodow rcznych do teyże cerkwi monastera s. Onofrego, pokazali przychodow złotych dwiescie czterdziesci, roschodow zas złotych dwiescie trzydziesci sześć, groszy dwadziescia y trzy, co zgodnie na przychodzie także mieysca tego s. bracia przyszli rachunkow reiestru, a my, do tego zesłanie od braci naszych, bracia imieniem ich mosciow—naszych braci, prowirorow tego mieysca, quituiemy bracią tey, ktory mieli na sobie te functio. Działo się na mieyscu swiętym w monasteru die 17 iuly, a(nn)o 1681. Semyon Lawryszcewicz. Яковъ Лавришевичъ. Cyprian Kisielnicki m. p.

В року Божом **҂ахпа** приход: од погребу зятя Строивонса зол. **д**, од пп. старших перешлих одбираем зол. тридцать і зол. вусмъ за коня без гр. **г**, од погребу Карача зол., гр. **єї**; од погребу Павъничного зол. **д**, од погребу .. ... зол., гр. **єї**; од погребу Шепъшицкого зол. **к** і гр. **к**, од погребу Яцка Тесли зол. **в**, с пушки церковной випялисмо зол. **аї**, п. Александровая, вдова, талярбитий

дала, п Семион Супруновъ дал зол. в, п. Семион Александр(овичъ) дал кҁ гр., п. дидаскал дал зол., пп мешчане дали зол. ѕ, пред Божимъ нароженем с таблицею—зол. д, п. мешчане дали воску фунтов и, на Богоявление ходили братия с таблицею, принесли зол. г і гр гї, Бачинская од погребу—зол., гр. ҁ; од Мѣхаловои шевчихи зол. од погребу, п. мѣшчане дали зол. є, гр. к на Лукашув погребъ, од погребу Бриклеи зол. г, с пушки церковной винялисмо зол. к, од п. Корендовича од погребу зол., гр. кд; од п. Василия Петрашо од погребу зол., пред воскресеніемь ходили братия с таблицею—зол. ҁ і гр. ѳї, Парашка дала гр. ѕ, братия, що зъ образом ходѣли под святим Юрум—зл. д, гр. ї, Семион з Бортковичзол. в, гр. ї; п. мешчане дали зол. ѕ до поклону, п. мешчане дали на воскрес. зол. ї на вуск, с церковной пушки виняли зол., гр ї, од погребу од Гайдука зол., гр. є; виходили братия с таблицею на Св. Тройци зол. вусмъ без шостака.

В томъ року ҂ахпа схацки: а схацка, зложили братия зол. в і гр. к; в сх., злож. бр. зол. і гр. ї; г сх., злож. бр. гр. к; д сх., злож. бр. зол. в; є сх., злож. бр. зол. гр. к; ѕ сх , злож. бр. гр. к; ҁ сх., злож. бр. зол., гр. ї; и сх., злож. бр. зол без шелюга, ї сх., злож. бр. зол., гр. г; и сх., злож. бр. зол., вї сх., злож. бр. гр. ки; гї сх., злож. бр. гр. кд; дї сх., злож. бр. гр. кг; єї сх., злож. бр. зол., гр. ѕї; ѕї сх., злож. бр. гр. ѕї; ҁї сх., злож. бр. зол., гр. є.

Panowie bracia congregatii naszy pana Hryhorego za dwa roki kwituią, wysłuchawszy, tak z przychodow, iako y z roschodow. A ostało sie przy panu Hryhory(m) zło(tych) 27.

В тем же року ҂ахпа росъхуд: од дзвона од правлѣня і затяганя—гр. кд, на преставлене св. Іоана служба Божая коштуєт зл. г і гр. к, на оливу зол. і гр. иї, що свѣчки робили зол., гр. к, за лямпу пред чудо Пречистои образу Пресвятой Дѣвы зол. в, гр. к, на поклонъ его мосцѣ зол. гї, гр. кє, *и такъ далѣе...*

My bracia, niżey podpisany, będąc zesłani s posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow i prowizorow mieysca tego s. względem rachunkow, ktorych przesłuchalismy, tak w roschodach,

iako y przychodach bractwa młodszego s Onofrego starszych bracy z wyz mianowanych, ktorzym pokazali przychadu zł. 169, gr. 5, a roschodu z. 172 w tym roku, ktore to rachunki wszyscy pp. bracia zgodnie przyszli, a my imieniem ich mosciow pp. bracy, prowizorow tego mieysca s., kwituiemy tych pp. bracy, ktory mieli deffunctią na sobie. Działo sie w roku 1682, miesiąca iunii 24. Νικολαις Μηχαλοβητζης. Cyprian Kisielnicky m. p.

В року Божом ҂ахпв прихуд: од п. Яворского пивнечной лягации взялисмо зол. дї, винялисмо съ пушки церковной зол. девять, гр. ке; од Данѣлевой Кравчихи од погреб(у) зол., од погребу Стефановои зол., од погребу Захарьяша зол. к, од погребу Шевчика зол., гр. кд; ходили братия с таблицей, принесли зол. г; од п. Григоров(о)и Миркови од погребу зол., гр. еї; од небожчика п. Іоана Берлинца легации оддебрали зол. ї, од погребу од Купнѣра гр. еї, на рождество Христово далисмо за вускъ од робеня свѣчъ черницям зол. ї, на Божее нарожене ходили братия с таблицей, принесли талюр, гр. вї; с церковной пушки винялисмо зол. к, од погребу Івануса зол , гр. еї; од Григорого Шевця од погребу зол. гр. ї, небожчик славн(о)и памяти п. Микола Левкович лякговал до церкви св. Онофрия зол. пятдесят полских в року Божом ҂ахпв, небожка Катерина, вдова, даровала зол. і, в тим же року п, п. мешча(не) од Гречина погребу—зол. в, од пана Киприяна од погребу Круликового двадцять сѣмъ гр., винялисмо с пушки церковной зол. д, і гр. ѕї, пред воскресеніем Христов. ходили братия с таблицею, принесли зол. ѳ, і гр. гї; п. Стефан Гербест дал зол. к, п. мешчане дали зол. ї, од погребу Толпижки зол., Семионъ з Борткова дал зол., Декретиха дала зол , с пушки церковной винялис. зол. є і гр. ѕ, на празник Св. Тройци ходили братия с таблицею, принесли зол. и і гр. к; п. Янъ Влошко дал лягации зол. ї, од Опіска од погребу зол., од Жиляка од погребу гр. кѕ, од Петра Слюсара од погребу зол. в, п. Антоній Соловкови(чъ) од погребу зол., п. Василий Петрашевич за запаску зол., гр. ке,

на празніку св. Онофрия братия ходили с таблицею, принесли зол. д, гр. кє, с таблицею другою зол., гр. к.

В року Божомъ ҂ахпв схацки: а схацка, зложили братия зол., гр. н; в сх., злож. бр. зол., гр. аі; г сх., злож. бр. гр. єі; д сх., злож. бр. зол., гр. ні; є сх., злож. бр. гр. і; ҁ сх., злож. бр. гр. ҁі; ѕ сх., злож. бр. зол., гр. є; н сх., злож. бр. зол., гр. є; ѳ сх., злож. бр. зло., гр. єі; і сх., злож. бр. гр. кє; аі сх., злож. бр. гр. аі; ві сх., злож. бр. зол., гр. ҁ; гі сх., злож. бр. гр. і; ді сх., злож. бр. зол., гр. ѕі; єі сх., злож. бр. гр. ні; ҁі сх., злож. бр. гр. ҁі; ҁі сх., злож. бр. гр. к і гр.; сх. ні, злож. бр. гр. ҁ.

Року Божого ҂ахпв росхуд: на оливу, на шчипъцѣ зол. д і гр. ні, черницям од роблепя свѣчъ зол. в, гр. і, па преставленіе св. Іоана Богослова служба Божая коштует зол. г, гр. ві, Василіеви, дякови, далисмо зол. в, Проко(по)ви Петровичеви позичили зол., его мосцѣ о. епископу поклунъ на св. Юра зол. гі і гр. ѕі, казнодѣи подчас празніка св. Онофрия—гр. ні, *и такъ далѣе...*

Року ҂ахпг зъ посродку здепутованіи отъ их мосци пп. братіи будучи мѣсяца іюля перваго дня тенъ реестръ приходовъ и розходовъ презъ пановъ братій при храмѣ преподобного Онуфрия въ монастири молодших зостаючих, прослухавши яко достатечне и шлушне учинених, принявши, подписуемся, оним за прачу значачи въ нѣѣ нагороды. Іоанъ Мазаракій, Семеон и Іяковъ Лавришовычови, m. p.

Лѣта Господня ҂ахпд, дня гі юлія, мы нижеи подписаніе братія церкве Лвовскои Успенія Пречистія Божія Матере присно Дѣвы Маріи Ставропигіон брацтва, будучи от братіеи депутованіе на преслуханя приходовъ и росходовъ брацтва молодшого церкве св. Онофрія, монастыра Лвовского, преслухавши теды оныхъ при собраню ихъ обще, даючи ено братіям въ всемъ вѣру старшимъ и младшимъ, завѣдуючымъ доходомъ и розходомъ, для болшого увѣрения подписуемъ: Василий Коренъдовичъ manu propria, Іоанъ Мазараки m. p., Стефанъ Лавърѣшевичъ, Семеонъ Лавришевичъ.

В року Божом ҂ахпг. На св. Онуфрия починается прихудъ того року: од погребу Васка зол. в, пп. мешчане дали нам зол. ai, гр. кз, с пушки церковной винялисмо зол. г, од погребу Антона Тичак дал зол., гр. s; од погребу Кушнѣрки зол. в, од небожчика Яцентого Мандзѣ зол. і, од Іоана Слюсара од погребу гр. кs, п. Дмитер Кузминский даровал зол. г, п. Киприянъ од погребу Мѣчнічъки зол. дал, пред рождеством Христовым винялисмо с пушки церковной зол. ѳ, гр. к, п. Семеонъ Слюсаръ от погребу дал зл. еденъ, і гр. еі; п. Ілия Петрашович дал до скрын(ки) зл., от погребу дала Стефанова зл. и гр. еі, панове мешчане даровали зол. г, панове братия с таблицею на рождество Христово виходили зол. є, на Богоявленіе Христово вынели зол. и гр. еі, от пана Евѳстафія от погребу зол. в, панове опикунове: п. Димитрій и п. Пантелимон зол. і, от небожъка п. Мулътанина зол. и гр. кд, от Лукаша маляра зол. д, от Мандзиного зятя од погребу гр. ка, от невѣсти от погребу з Арефороятук дала зол. а, з церковнои пушки взелося зол. г, гр. кг, от п. Василія от погребу зол. в, пп. братія перед воскресеніем выходили с пушкою зол. д, гр. иі, пп мѣщане дали перед воскресением зол. і, пп. братія перед великими святами выходили з таблицею зол. г, гр. кз, Семионъ з Борткова дал зол. а, гр. і, от его мосцѣ отца епископа отшукали зол. к, п. братия выходили на св. Онофрия з таблицею зол. д, гр. и, п. Феодоръ Слусар дал от погребу зол. д.

Въ року Божомъ ҂ахпг схацки: а схацка, зложили братия зол., гр. і; в сх., злож. бр. зол., гр. г; г сх., злож. бр. гр. кз; д сх., злож. бр. гр. еі; є сх., злож. бр. гр. кд; г сх., злож. бр. гр. і; з і и сх., злож. бр. гр. иі; ѳ сх., злож. бр. гр. гі; і сх., злож. бр. зол., гр. і; аі сх., злож. бр. зол., гр. д; ві сх., злож. бр. гр. ка; гі сх., злож бр. гр. ді; ді сх., злож. бр. зол., гр. і; еі сх., злож. бр. гр. і; sі сх., злож. бр. гр. ді; зі сх., злож. бр. гр. еі; иі сх., злож. бр. гр. ка; ѳі сх., злож. бр. гр. еі; к сх., злож. бр. гр кд; ка сх., злож. бр. зол., гр. ки; кв сх., злож. бр. зол., гр. кв.

Росхудъ в тим року: напруд за оливу зол., за вускъ зол. г і гр. д, черницям за робленя свѣчъ гр. кг, за рамки г—за тое далося зол. д, другим разом за оливу—гр. кд; его мосцѣ, кяди з обозу приихал,—зол. в на привитаня; од направи каплици далося зол. є, до пана его мосцѣ Андрухи (?) пастиржа поклунъ далося зол. ѳ, служба брацкая зол. г, гр. ві, *и такъ далѣе...*

В року Божом ҂ахпд схацки: а схацка, зложили братия гр. к; к сх., злож. бр. зол. а; г сх., панове бр. злож. гр. кд; д сх., пп. бр. злож. гр. ӡі и шелюг; є сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. ѳі; ӡ сх., пп. бр. злож. гр. к; и сх., пп бр. злож. зол. а, гр. д; ѳ сх., пп. бр. злож. гр. иі; і сх., пп. бр. злож. гр. кє; аі сх., пп. бр. злож. зол. а; ві сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. кв; гі сх., пп. бр. злож. гр. ка; ді сх, пп. бр. злож. зол. а: єі сх., пп. бр. злож. гр. ѕі; ѕі сх., пп. бр злож. гр. ѳі; ӡі сх., пп. бр. злож. гр. ді; иі сх., пп. бр. злож. гр. ѳ; ѳі сх., пп. бр. злож. гр. а; к сх., пп. бр злож. зол. а, гр. д; ка сх., пп. бр. злож. гр. ѳ.

В року Божом ҂ахпд, по св. Онофрию, почипается приходъ тогож року: по елекціи по св. Онофрию зостало всѣх гроший зол. і, гр. кд, пан Стефан дал од погребу зол. а, п. Томас дал од мѣсца зол. а, п. Миколай дал од мѣсца зол. а, п. Киприянъ дал от погребу зол. в, п. Иван Коваль дал от погребу зол. а, гр. єі, п. Холод дал гр. кг, п. Ференцова дала от погребу зол. і, гр. г, п. Иванъ Голеширка дал зол. г, п. Миколай Жкляк дал от погребу зол. а, гр. ӡ, п. Иванъ Горешник дал зол в, з пушкою перед святеми выходилося Богоявлением зол. д, п. Матишевичъ дал от погребу зол. и, гр. ӡ; п. Іона Куце дал от погребу зол. в, Шевчикъ, що ховали в святого Миколая, дал от погребу зол. а, гр. єі; с церковпои пушки взялисмо зол. д, гр кӡ, дал от погребу ормянин зол. а, дал от погребу п. Антун зол. д, перед воскресением панове братия ходили с таблицами, выпросили зол. к, итем перед воскресеніем с церк. пушки зол. ӡ, по воскр. Христово(м) на св. Георгия, що сѣдѣли за образами,—зол. ӡ, перед святими Духом пп. бр. выходили зол. і, гр. к, на св. Онофрия с таблицею также—зол. г, п. Евѳстафий Завадовъ-

скій прислалъ з Кіева зл. до скринки шѣст, п. Евөстафий дал от погребу зол. а, гр. ѕі, п. Семион дал до скринки зол. а, зо двох пушок випялисмо зол. в.

В року Божом ҂ахпд росхудъ: од направы кадилніци и за ланчошки до туж кадилницѣ далося зол. г, от направи кадилници срибнои далося зол. а, гр. ѕ, служба Божая на св. Іоана Златоустаго коштует зол. д, на воскресение Христово далося зол. г, гр. кг, его мосцѣ отцу епископови поклону зол. к, отцу ігуменови на Св. Духа на риби зол. г, на св. Онофрия также па риби зол. г, парастас перед Св. Духомъ коштуетъ зол. к, *и такъ далѣе...*

My bracia, niżey podpisani, będąć zesłani s posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow mieysca tego s. względem rachunkow, ktorych przesłuchawszy, iak w roschodach, tak y przychodach bractwa s. Onofrego m. starszych bracy wyż mianowanych, ktorzy pokazali przychodow zł. sto, a roschoduw z. 124 w tym roku, ktory rachunek wszyscy pp. bracia zgodnie przyieli, a my imieniem ich mośćiow panow bracy i prowizorow tego mieysca swętego kwituiemy tych pp. bracy. Działo sie w roku 1684, miesiąca iunij 12. Stefan Lawryszewicz, brat starszy. Семѣонъ Лавърѣшовичъ. Cyprian Kisielnicky m. p.

В року Божомъ ҂ахпе, мѣсяца іюля дня к, по св. пророку Илии. Приход тогож року: першой схацки зложили братство гр. еі, другой сх. злож. бр. гр. к; третой сх. злож. бр. гр. ѕ, четвертой сх. злож. бр. гр. аі; п. Андрей Медицкий далъ на воскъ за родителку свою зол. единъ, от погребу и от мѣсца небожчика п. Григорея отдано намъ зол. н, от погребу небожки п. Чорлиной отдано нам зол. в, взялисмо з таблицѣ знову св Юра зол. д, пятой сх. злож. бр. зл. ѳ, от погребу небожки п. Ивановои зл. а, шестой сх. злож. бр. гр. еі; з сх., панове братия злож. гр. еі; н сх., злож. бр. гр. еі; ѳ сх., злож. бр. гр. н; от погребу сина п. Корендовѣчевого зол. а и гр. еі, от отца Самоеля зол. г, от погребу зятя панѣ Гордеи зол. к, гр. еі, с церковноі пушки випелисмо зол. е; сх. і, злож. бр. гр. к; сх. аі, злож. бр. гр. ві; сх.

кї, злож. бр. гр. кє; сх. гї, злож. бр. к; сх. дї, злож. бр. гр. ка; взялисмо од п. Василия Гроця за схацки зол. еден и гр. г, ходили братия перед воскресеніем Христовымъ, било зол. д и гр. иї; съ другои таблицѣ взялисъмо зол. д сповна, сх. єї, злож. бр. гр. ѕ; сх. ѕї, злож. бр. гр. дї; сх. ꙁї, злож. бр. гр. ї; сх. иї, злож. бр. гр. иї; дали іх мосцове панове зол ѕ и од п. Прокопа Пивъничъного зол. а и гр. к, одъ п. Григория, Онискового зятя, взялисмо зол. а, з церковнои пушки виняли смо на воскресение Христово зол. д, гр. єї.

В року Божомъ ҂ахпє, мѣсяца іюля (дня) д, по св. пророку Илии. Приходъ тогож року: напередъ от погребу іего мосци небожчика п. Григория отдано намъ зол. и, п. Андрей Медицкий дал на воскъ зол. а, от погребу небожки панѣ Торбинои отдано зол. в, от погребу небожки панѣ Ивановой зол. а, п Пантелимонова, вдова, дала от погребу зол. а, гр. єї, п. Столярка дала от погребу зол. а, п. Ворони от погребу дала зол. а, гр. гі, п. Ілияшъ Китовичъ далъ на схацки зол. г, гр. к; далося отцу ігуменови гр кі, п. Столяръ далъ от погребу от панѣ зол є, гр кі; панове братия виходили перед святами перед Божим народжинем зол., гр. єі; перед святами взелисмо с пушки зол. г, итем з другой таблици взелисмо зол. а, гр. иі, взелисмо от п. Василия Деревенского зол. а, росхода: служба Божая братерская коштуетъ зол. г и гр. к, взялисмо од погребу од Кушнеря зол. а и гр. і, росходъ: коливо братерское подчас запусной суботи коштуетъ зол. г и гр. к, росходи подчас квѣтноѣ недѣлѣ: далисмо од хуст церковних зол. а и гр. к, далисмо за воскъ на воскресение Христово зол. ѕ и гр. і, далисмо на оливу зол. еденъ и гр. к, расходъ подчас св. Онофрия празник(а) видалисмо золотих ѕ, росхода (на) рождество св. Іоана Крестителя служба Божая зол. д, Семионъ Мечникъ одебралъ с таблицъ зл. д, другимъ разомъ одебралем зол. д і гр. иі.

В тимъ же року ҂ахпє постановилисмо слушнии росходы: напеpед купилисмо воску фунтовъ аі, далося за него зол. єі, (служба) на св. Іоана Богослова коштует зл. г, гр. і, ітем от свѣчъ челяд-

них далося од роботи гр. єı, от хустъ от праня далося гр. ѳ, млодзієнцум, що з свѣчами служили, далисмо гр. гı; от скринки, що змѣста принесли, далося гр. вı; за риби для его милости отца епископа зл. ı, гр. єı, за вино, за хлѣбъ бѣлий зл. гı, парастас в подчас сошествия Св. Духа видалисмо зол. в и гр. вı, подчасъ празнику Св. Тройци видалисмо для спѣвакувъ почестоване зол. в и гр. ı, *и такъ дальше...*

Суми приходноі в тим року Божом ҂ахпѕ, мѣсяца іюля дня иı, чинит сума зол. девятдесят подлуг рахунъку звиш вписанного реестру, а росходу през цалый рок на потреби церковния до сего часу учинилося зол. сто.

Podług porządku artikułow brackich y prowizorstwa, będąc od ich mościow panow bracy naszey bractwa cerkwi Lwowskiey Stauropigion cerkwie Usnienia Przenaswiętszey Panny Marij do wysłuchania rachunku przychodu y roschodu bractwa cerkwie s. Onufrego, manastyra Lwowskiego, deputowanie, zwysz uczyniony rachunek roznie pomieszczony y rękami naszemi podpisuiemy się. Roku 1686, die 18 iulij: Bazili Korendowicz m. p., Stefan Lawryszowicz, Piotr Affendyk m. p.

В року Божом ҂ахпѕ приход. мѣсяца августа дня а҃: а схацка, зложили братия зол. а и гр. єı; д сх., злож. бр. зол. а; ѕ сх., злож. бр. зол. а и гр. к; от небожчика Мелника взялисмо от погребу зол. в, п. Андрей Медицъкій дал за родителку свою на воскъ зол. а и гр. вı, ꙁ сх., злож. бр. гр. кд; и сх , злож. бр. гр дı; ı сх., злож. бр. гр. кѳ; взялисмо от погребу од п. Данѣеля, Онискового зятя, зол. а; аı сх., злож. бр. гр. дı; сходноі с пушки винелисмо зол. ѕ, с церковноі с пушки винялисмо зол. д и гр. к, п. Ѳеодоръ Лазарович дал зол. а, ходили панове братия перед рождеством Христовимъ, виходили зол. є; дали нам их мосцове пп. месцане зол. ѳı, гр. вı; взялисмо от пана Иляша Китовича за схадски гр. кꙁ, од п. Василия Гроця взялисмо зол. а и гр. ı; вı сх., злож. бр. гр. ка; н сх., злож. бр. зол. а и гр. иı; єı сх., злож. бр. гр. ка; ꙁı сх., злож. бр. гр ка; иı сх., злож. бр. гр к; ѳı сх.,

злож. бр. гр. ѕ; сѣдачия братия з образомъ приобрили зол. г и гр. к на св. Георгия, отъ погребу небожчика п. Василия Деревенского дано нам зол. д, ходили пп. братия з таблицею на св. Георгія, виходили зол. в; сх. к, злож. бр. гр зі; сх. ка, злож. бр гр. зі; сх. кг, злож бр. гр. і; перед Богоявлением ходили братия с таблицею, виходили зол. ѕ и гр. к; панѣ Сачковая дала нам од погребу зол. в, од п. Григорого Столяра дано нам зол. а, и гр. г, од п. Базилюго Кравца дано нам гр. к, од п. Стефана Кишки дано нам зол. а и гр. ѕ, од п. Красовского померла дѣвка, дано намъ зол. в; п. Драмаилик Кравецъ дал од дитины од мѣсца гр. к, Хомѣцки рибар дал од брацтва зол. а и гр. ві, п. Андрѣй Гарбаръ од процесіи дал пам зол. а и гр. еі, п. Ендрѣй, цо в замъку, дал гр. еі, на воскресение Христово, дали намъ их мосцеве панове воску пул каменя, п. Дмѣтер Мѣчник дал воску на хвале Божо камѣн, п. Подвоеводжа замкови далъ нам зол і, п. Стефанъ Лавришевичъ, п. Семионъ Лавришевичъ дали намъ зол є на поклан его мосцѣ (о. епископа), во св. великую пятницю ходили братия, принесли нам зол. в; перед св. Онофрием ходили братия— зол. д, подчас празнику водосвятия выходили зол. в, на Св. Тройци при водосвятию выходили зол. в, од отца Васияна од кухарки дал нам зол. в, од небожки Зоссекчанки од брацтва зол. в, п. Стефан Холод дал за схадски зол. а; схадска кд, зложили братия гр. кг.

В року Божом ҂ахпѕ росходъ: наперед на Преображеніе за овоц далисмо зол. а, од роботи до служенія свѣч далисмо гр. кз, од прапя хустъ церковних далисмо зол. а и гр. ѕ, за оливу—гр. еі, Василеви, дякови, кеди хоровалъ, далисмо зол. а, *и такъ далѣе.*

В року Божом ҂ахпз приходъ, мѣсяца августа дня з: а схадска, зложили братия гр. г, взялисмо от п. Иляша Малярa зол. г, в сх., злож. бр. зол. а; од Иляша Соляра взялисмо зол. в, од п. Ясѣнъского—зол. а, од небожки Красиной од мѣсца дано нам зол. г, од п. Ивановой Малярки взялисмо зол. а, од п Ляшковской дано нам зол. ві, од п. Семиона Супрановича зол. з, од п. Павла Мѣчника зол. а и гр. кд, од таблицѣ пред Божим нароже-

ніем зол. а, гр. ѳ; сх, г, злож. бр. гр. г; сх. д, злож. бр. гр. нї; є сх., злож. бр. зол. а, гр. дї; ѕ сх., злож. бр. зол. а и гр. єї; од их мосцевъ на поклон дано нам зол. г, на святую великую пятнецю ходили братия з таблицею, виходили зол. є и гр. н; сѣдѣли братия з образом, випросили зол. г и гр. єї; в тен же день св. Георгия ходили иншии братия по цвинтари, по базари, випросили зол. г и гр. і; пѣршей раты взялисмо од п. Базилюса Кравца зол а, од п. Ляшковскоі взялисмо зол. і, другим разом—зол. є, их мосцове панове мѣщаніе дали нам воску фунтовъ єї, итем дано нам на воскресение Христово воску фунтовъ єї, ꙁ сх., злож бр. гр. гї; н сх., злож. бр гр. ї; в пятницю перед Св. Тройцею братия принесли зол. един, гр. пятнайцять з таблицѣ, въ день Св. Тройци з таблицѣ од служби Божой даной взялисмо зол. а, гр. кꙁ, в тенъ же день при водосвятию ходилъ п. Романъ Кравецъ з таблицею по цвинтари, виходилъ зол. к, в тен же день служби Божой великой з таблицѣ грош. ꙁї, в день св. Онофрия при службѣ Божой даной з таблѣцѣ зол. а и гр. єі, при водосвятию виходили братия зол. а и гр. кѕ, в тен же день св. Онофрия з служби Божои великой з таблицѣ гр. к, по св. Онофрию в недѣлю взялисмо од п. Андрея Медицкого зол. в од погребу.

В року Божом ҂ахпꙁ росходъ, мѣсяца августа дня ѕ; на Преображеніе далисмо за овоц гр. нї, подчас преставления св Іоана Богослова коштует нас служба Божая братерская зол д, викупилисмо ношеніе, котрое било заставное на право, оддалисмо зол. г, его мосцѣ отцу епископови поклун - видалисмо зол. кє, *и такъ далѣе* .

Ponieważ w przeszłych sessiach przed społbracią swoią za deputatią do tych rachunkow od pp. deputatow e gremio całego bractwa Stauropigialnego cerkwi Wniebowzięcia Naswiętszey Panny, z ktorych panowie starsi bracia: p. Piotr Zeski y p. Wasil Klementowicz z dworocznych przychodow y roschodow uszynili rachunki, z ktorego relatij cale ucontętowane y dac wiarę zeczy za prace onę podziękowawszy. Судизше, да получет нагороду. A teraz onym, przy obecnosci drugij społbraciey onych, my, iako e gremio prowizorowie,

uproszeni y zesłani y na niego całego bractwa imieniem quituiemy y wolnym czynią(c). Działo się anno Domini 1686, iuly 29 veteris. Mikołay Krassowsky m. p., Jan Mazaraki m. p. Po ktorym kwicie przystompilismy do rewisiei rzeczy przy cerkwie s. Onofrego, w skarbcu zostaiących.

Приходъ ҂ахпд (року), от дня і августа: в недѣлю пред Успеніем Пр. Богородици приходу з схацки мѣстъной гр. ві҃, од п. Петра Антоновича от погребу гр. і, от п. Конста(н)того Мосіонжника от погребу зол. а; сх. другая, злож. бр. гр. ҁ; четвертая сх., злож. бр. гр. ѳ, з пушки церковноѣ взяли пп. братия зол. є и гр. ві҃, з пушки брацкоѣ знову виніелисмо зол. а и гр. н; сх. пятая, злож. панове бр. гр. н, з церковноѣ пушки знову виняли зол. к, од п. Глинскаго од погребу взяли зол. а и гр. ї; сх. мѣсячная, злож. бр. гр. ві҃, сх. мѣсячна, злож. бр. гр. кє, дал Холод на схадзки гр. ві, от Гребенника от погребу зол еден, от хлопа от погребу гр. ві҃, у св. Покрови виходили п. братия зол. и гр. двайцятъ, взялем от панув мещановъ талярув д битихъ, от отца Васияна зл. ѕ, легация от п. Ламбуцкого зл. н, от п. Петра, от Столяра, от погребу зол. еденъ, от п. Миколая Жиляка от погребу зол. и гр. г; сх. осмая, злож. пп. бр. гр. ҁї; сх. девятая, злож. пп. бр. зол. и гр. і; сх. десятая, злож. пп. бр. гр. к, виходили панове братия с пушкою п. Василий з паномъ Прокопомъ зл. д и гр. к, п. Янъ Китовичъ з ...... виходили с пушкою зол. г и гр. ві, п. Штучка з паном Ендрѣем—зол. и гр. ҁї, от п. Романа зол. г, панове мѣщане дали воску фунтувъ єї; сх. одинайцятая, злож. пп. бр. зол. еден; с пушки церковноѣ винялисмо на рождество Христово зол. осмъ, сх. дванайцятая, злож. пп. бр. гр. кг, п. Семион Александровичъ дал зол. караного, п. Роман Яскулт дал зол. караного, от Головецкой легации зол. д и гр. ї, от Бервенчихи зол. г, от Кравца от погребу гр. єі, от Якуба Перекупня за погрѣбъ зол. ѕ, сх. гї, злож. пп. бр. гр. єї; от п. Афендика от погребу зол. два; сх. дї, злож. пп. бр. гр. єї, на воскресение Христово виходили панове братия с пушками зол. одинайцят и гр. ї, за скриню зол.

осм и гр кд, от п. Данѣела от вписаня зол. еденъ, с пушки церковноѣ—зол. сѣмъ, сх. єї, злож. пп. бр. гр. кꙁ; сх. ѕї, злож пп. бр. гр. к; з образами, що сѣли у св. Юра, и с пушками виходили зол. дї, от п. Троцѣнской легациѣ зл. девятнайцяг, сх. ꙁї, злож. пп. бр. гр. ѳї, на св. Онофрия виходили пп. братия зол. г и гр. шѣснайцять, от погребу от п. Петра Крутовича зол. к; сх. иї, злож. бр. гр. п; славней памяти п. Якуб леговал зол. к, кторее ми от шукали от пана Яна Ламбуцко(го). Сума регеерtа доходовъ церковних зол. рꙁꙁ, гр. г.

Росхудъ тогож року: от хустъ праня гр. еі по Успению, на оливу взяли зол. еденъ, напред служба Божая на св. Іоана Богослова зол. д, гр. ѕі, далисмо за оливу зол., гр. к, на вускъ далисмо зол. ка и гр г, брацкая служба Божая на св. Іоана Крестителя зол. д, брацкій парастас перед запусти зол. г, поклон его мосцѣ отца епископа золотих кꙁ, служба Божая брацкая на св. Іоана Богослова зол. д, для браци почесна зл. и гр. ї, коли до епископа ходили, *и такъ далѣе*...

Te rachunki odebralismy, będąc od ich mościow deputowani za zgodą wszystkich pp. bracy s. Onofrego, nic na to nie contradicciiących: Mikołay Mihalewicz, Laskowsky.

По елекъции пановъ старших братий в року ҂ахнѳ першой схацъки зложили пп братия гр пятнайцят, вторая сх., злож. пп. братия зл. а, гр. г; от погребу п. Григория зол. три, братия злож. третій сх. гр. к, от погребу от Костантого Мосіонжника зол. а и гр. єї, сх. четвертая, злож. бр. гр. ꙁ, сх. пятая, злож. бр. гр. ка с пушки церковноѣ—зол. и, з брацкой пушки зол. ѕ, от погребу от Дрималика зол в; сх. шостая, злож. бр гр. ѳ, от п. Іоановоѣ Братусювоѣ дал зол. ꙁ. Року ҂ахпѳ, юлѣя а҃ дня сх. седмая, злож. бр. зол. един; сх. осмая, злож. бр. гр. аї, от погребу от Солярки зол. и гр. єї, от погребу от п. Яцентого Кравца зол. еден и гр. ї, сх. девятая, злож. бр. гр. ѳі; сх. десятая, злож. бр. гр. вї; панове братия виходили с пушками пред Божимъ нароженіем зол. штирнацят; сх. одинайця(тая), злож. бр. зл. и гр. є, на рождество Хри-

стово с пушки церковноѣ взялисмо зол. ѳ, от п. Базилого Гроця зол. един и гр. є; сх. дванайцятая, злож. пп. бр. гр. гі, сх. тринайцятая, злож. пп. бр. гр. ζ, взялисмо с пушки церковной на парастас зол. г, сх. чтирнайцятая, злож. пп. бр. зол. а, гр. ζі; сх. пятнайцятая, злож. бр. гр. і, от п. ..... легаціи зол. и; сх. шеснаста, злож. пп. бр. гр. аі; сх. сѣмнайцятая, злож. пп. бр. гр. ді; панове братия виходили с пушками зол. и гр. і, п. Лашковский легаціѣ дал зол. і, панове мещане дали на поклон его мосцѣ (о. епископа) зол. кі; сх. осмнадцатая, злож. бр. гр. гі, панове бр. виходили на Св Тройци с таблицею зол. три и гр. і, на св. Онофрѣя виходили панове братия с таблицею зол. ζ и гр. єі. Приходу з тихъ двох страницъ чинит сто сѣмнайцят зол. и гр. ѕі.

Poniewaź w przeszłych sessiach przed społbracio swoią za deputatią do tych rachunkow od pp. deputatow e gremio bractwa Stauropigialnego cerkwie Wniebowzięcia Naswięszy Panny zesłanych, panowie starsi bracia p. Dmitr Kuzmicz, p. Jan Wasilewicz, p. Andrzey Prokopowicz, p. Daniel Pionowicz z rocznego przychodu y roschodu uczynili rachunki, z ktorego relatiey cale ocontentowani, daie wiare, zaczym za prace onym podziękowawszy (от Вишняго да получат нагороду), a teraz onym przy obitności drugich spułbraci onych my, iako e gremio prowizorowie, uproszeni y zesłani y naszego całego bractwa imieniem quituiemy y wolnemy czynim. Działo się anno 1690, die 15 veteris iunij. Mikołay Krassowsky. Cyprian Kisielnicky m. p. Piotr Semionowicz m. p. Νιχολαι Μηχαλοβητζης.

Росходъ в тим же року ҂ахпѳ: видалисмо на замокъ до шафки церковной гр ві, *и такъ далѣе...* Тая (т. е. 132) страница чинит росходу зол. рζі и гр. л.

В року Божом ҂ахпв: на св. Онофрия елекция: п. Дмитер Кузъмински пѣрший, п. Пантелимон Лукашевичъ вторий, п. Андрей Проко(пович) третий, п. Ян Китович четвертый.

В тим же року виш подписаном приходу за п. наших братий старшихъ золотих с і зол. в, в тим в року росходу зол. с і зол. в, в тим же приходу і росходу зосътаѣ зол. вусмъ.

В року Божом ҂ахпг пп. старшии: а) Дмитер Кузминский, в) Пантелимон Лукашевич, г) Андрей Прокопович, д) Стан҃ѣслав Іванович

В року Божом ҂ахпд пп. старшии п. [1]), п. Өеодоръ Лазарович Іоссович дал зол. а, п Даниел Петърович дал золот. а и гр г, Иржи Поляпъский—гр. ні, дал Ян Скилевич гр. ні, Григори Скачквиревичъ дал гр. н, Стефан Григорович дал гр. ні. Семион Гроц дал гр. еі, Ян Ярославский—гр. ні.

В року ҂ахог прихуд зол. уд и гр. ѕ, росходу зол. у и зол. н.

В року Божом ҂ахое пп. старшии св. Онофрия дали прихуд і росхуд золотих: приход трийцят і штири, росходу золотих штиридесят і еден.

В року ҂ахоѳ приходу зол. сѣмдесят і гр еі, в росходѣ зол. сѣмдесят і золотий.

В року ҂ахп приходу зол. двѣстѣ (и) зол. м. в росходѣ зол. сѕ, зостает зол. три и гр. сѣмъ.

Року Божого ҂ахпа приходу золотих р҃ і золот. ѯ і золот ѳ, гр. є, росходу золот. р҃, зол. о, зол. к.

Року Божия ҂ахчѳ на тих зол. трицят видалим своих гроший: на самий перед зол. д и гр. сѣмнацят, другимъ разом зол и гр. ζ, знову далисмо с тих же гроший зол. г и гр. к. далем от свѣч с тих же гроший зол. г и гр. вусм(над)цят, парастас коштует братскій зол. г и гр. к и д. [2])

Наперид [3]) пан Столяр Петро, ytem п Столяр Григорий, yt. п. Дудка Өеодоръ, yt. п. Василий Гроцъ, yt. п Роман Мѣчник, yt п. Стефан Кищевичъ, yt. п. Илияшъ Китовичъ, yt. п. Даніел, п.. Ян Китовичъ. П Іліяш Китовичъ, п. Григорий, п. Өеодор, ... п. Петро

[1]) Въ подлинникѣ пробѣлъ.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 983

[3]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1005, или СС. № Consig. 459, „счеты съ 1691—1716 гг“, стр 1, 4, 6–31, 33–35, 37–54, 56—57, 59–93.

Столяр, п. Петро Даниловичъ, п Василий Гроць, п. Стефан Холод, wsprawie abies między sławetnimi bracio, albowiem pp. bracy na pana Stefana,—yż nie był na pogrzebie nieboszczyka oyca iepiskopa, za to powinien dac y Dudka tyż. Ukontentował sie p. Stefan dekretem braterskim, obiecał pan Stefan pare swic funtow 2 na Boże narodzenie.

В року Божом ҂ахѵа, мѣсяца януария дня ке, приход: схадска а, зложили панове братия зол. а и гр. є, од п. Вѣлъковички взялисме зол. г, от погребу Литвинъка—гр. вї, сх. в, зложил бр. зол. ѳ и гр. ки, од п. Іоанна Кулъпѣнъского дал. зол. а и гр. є, п. Гареновскій дал зол. а, од п. Базилои Кравчихи дала зол. в и гр. вї, сх. г, злож. бр. гр. ѕ, ходили панове братия перед воскресеніем Христовым с таблицею. виходили зол. ѳ, од п. Лясковского зол. г, од погребку студента зол. а и гр. єї, на недѣлю Ѳомину випялисмо с пушки церковнои зол. ѳ; сх. д, злож. бр. гр. ї, панове бр. сидѣли зъ образами под св. Юром, принесли зол. а и гр. кѕ; с таблицею ходили панове бр, виходили зол. а и гр. кг, од погребку взялисмо, дал п. Коцъ зол. к, од п. Ляшковского взялисмо зол. в; сх. є, злож. бр. зол ꙁ, от вписованя п. Базилюго Лукашевича до братства—гр. кг, ходили бр. з таблицею по мѣстѣ перед празъникомъ Св. Троицы, виходили зол. г и гр. є; у раннои служби Божои виходили зол. а и гр. є, знову гр. ꙁ, от погребцу грош. вї, *и такъ далѣе........*

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 946, Liber electionum, лл. 1—79, 81—104, 190—191.

Тамъ же, № 983, или WW. № consig. 476, стр. 1—11, 13—15, 17—19, 21—29, 31, 33, 35, 37, 39, 41—42, 45—50, 52—58, 60—75, 77—86, 88—118, 120—121, 123—135.

Тамъ же, № 1005, или CC. № consig. 459, стр. 1, 4, 6—31, 33—35, 37—54, 56—57, 59—62, 64, 66—93.

Тамъ же, № 1027, или CO. № consig. 558, стр. 11, 14—35, 38—39, 41.

---

5. Протоколы засѣданій Львовскаго Ставропигіальнаго братства за 1686—1725 гг. [1]).

Plantatio porządku i elektiey prawosławnego bractwa Lwowskiego Stauropigion cerkwie sławnego Uspenia Przenaswiętszej Panny Mariey Θετοκος ἡ Παρθενος, roku Panskiego reparatae salutis humanae MDCLXXXVI, die XXI mensis aprilis novi, XI veteris, niedzieli Θωμονος, po sławney uroczystosci swiąt Zmartwystania Pana y Zbawiciela naszego Іс Хс, uchwalona.

Reassumptya z przyczyn niżey wyrażonych przedłużoney aliqua intercapedine bractwa naszego Stauropigion elektiey, w przeszłych aktach tegoż bractwa interesowaney, taki o sobie daje w potomne czasy wywód tym wyswiadczeniem swoim, iż wszelkie rzeczy porządkiem ustanowione, trwałe, pożyteczne i z pochwałą odprawowane bywaią. Porządek bowiem dobry jest wszytkiemu naturą y sposobem czynienia ten, gdy gdzie nienaruszony znayduie się, doskonałość wszelką ingenerat w sobie y wydaie; którego jako przestrzegać należy, daje napomnienie Doktor narodow z wybranego naczynia swego, w te słowa opisując: „Ale niech wszytko będzie uczciwie y porządnie“—„Всяже благообразна и по чину да бываютъ“; y w drugiey epistoliey swojey do Kolossan, z dobrego porządku tož naczynie wybrane, ciesząc się, takową ust swoich effundit verborum concinnitatem: „Аще бо и плотію отстою, но духом съ вами есмъ; радуюся и видя вашъ чинъ и утверджене вашея вѣри, яже во Христа“. Damascen swięty naucza, mowiąc: „wiedzieć potrzeba, yż porządek iest dobrą rzeczą y jako naylepszą, ktory kożdemu w przyrodzeniu właściwego iest zachowanie“; zalecaiąc go nawet y poganscy poetowie rythmem swoiem intonują: „Ordine cunctarum stat gloria

[1]) Библіотека Оссолинскихъ, каталогъ рукописей, № 2125.

rerum“ etc... Któryż porządek ma być naylepszy i nayświątobliwszy, jako союз братолюбя, to iest ziednoczenie bratérskiey miłosci, ieden ku drugiemu rowną komparuiąc się sympatyą. Powabia do tego psalmographią swoją z krolow krol, śpiewając: „Се нынѣ что добро и что красно, яко еже жити братіи у купѣ“. I dla tegoż godni wspomnienia, niesmiertelności starożytni bractwa tego ktitorowie, zelosi prawosławia w tym przezacnym miescie Lwowie Rossyjskiego narodu w Duchu Swiętym cerkwie wschodniey, matki swey synowie, antecedanei nostri, maiąc ac profitendo союз любве, uważywszy i przeyrzawszy się w tym, yż ordo universi totius est vinculum et salus, ac ordine suo cuncta stant principia, na żadną nie przychodzą, gdzie porządkiem res moderantur, konfuzyą; przeto, za szczęśliwą, od Boga daną святѣйшаго ojca y pana Eremiasza, thronu apostolskiego Konstantinopolitańskiego patryarchy wselenskiego, w kraiach Rossyiskich bytnością, wizituiącego diaecesię provinciarum Rossiae, pastwy swojey owieczek chrystusowych, sobie powierzonych, za szczęśliwego panowania naiasnieyszego króla i. mości polskiego Zygmunta Trzeciego, temuż światijszemu patryarsze, iako naywyższemu pasterzowi, oddawszy należytą synowską rewerencią i stawszy się ręki jego błogosławioney uczestnikami, supplikowali o postanowienie i konferowanie z błogosławieństwa jego porządku i artykułow bractwu tutejszemu, благолѣпію и благостоянію cerkwie swiętey, w tym mieście Lwowie, sub eclogio articulo przesławnego Uspienia Przeczystey y Przenaswiętszey Panny Mariey Matki Bożey erigowaney, uprzywilejowanemu, jako świętobliwe desiderium takowe antecessorow naszych pochwalając y ojcowsko błogosławiąc ojciec patryarcha, snadnie od niego porządek opisany artykułow swoïech, w jakiéy obserwancyi zachować go to nasze sacrum confraternium powinno, tamquam de monte Sion, ex suprema onego hierarchica ecclesiae potestate fundamenta pobożnego bractwa swego locandi otrzymali, в нихже, яко у законѣ Господни, поучаться день и нощъ; заповѣдъ бо Господня свѣтла, просвѣщающая очи; y będą iako drzewo secus de cursus aquarum wszczepione w inkrementach swoiech

owoc благочестя wydawali y od tegoż owocu prawdziwymi synami prawosławia, idiomate Ставропігя, to iest Креста, знаменоющеся— bractwem, iako napisano: „и одъ плода ихъ познаютъ", poznawani. Custodiendo legem Domini, ne et iota plenitudinis eius auferatur, любо вся держащеся, vinculum enim est, iako namieniony Doktor gentium opowiada, „perfectionis charitas, y gdzie miłość tam y Bóg przebywa". W ktorym to porządku i artykułach bractwa naszego Stauropigion cerkwie pomienioney Lwowskiey z błogosławieństwa swiatijszaho patryarchy, od naiaśniejszych krolow ich mościow Polskich, panów miłościwych, szczodrobliwie uprzywilejowanego i synodalnie dekretami oekumenicznemi tak od świątijszych patryarchów, iako y przeoświeconych archiepiskopów, metropolitów Kiiowskich, y Boga miłuiących iasnie przewielebnych episkopow prawosławnych, velut lapide angulari, stwierdzonego,—y ten postanowiony, regulariter canonnicae pharo serenius wyrażony, eminet artykuł, aby quotannis, certo stato tempore, pierwszey po sławnym swiąt chwalebnych Zmartwychwstaniu Chrystusa Pana niedzieli, ktora się nazywa Θоминая, odprawiwszy pilny examen rachunkow przychodu y rozchodu brackiego y zdawszy z siebie przeszłoroczne urzędy, znowu ichmoscie panowie bracia z posrodku siebie wszystkich na cały rok, poczynającey się od teyże niedzieli Θоминои do takowey że, w przyszłym roku odprawuiącey się, candidatos obierali czterech starszych y drugich czterech młodszych do nich assessorow y innych officialistow, ministerio cerkwie Bożey y temu pobożnemu bractwu potrzebnych. Więc co jest tak durabile, żeby kiedy ex orbita porządku swego nie schibieło? co tak adamantinum aheneumque, ne commoveatur? albo tak świątobliwego ne violetur? Doznała oiczyzna nasza, kraie Rossyiskie, paroksyzmu tego, jako wszyskie stany, w porządku y konsystencyi swoiey ex orbita poruszone; jesli przeszłych nieprzyjacielskich naiazdów od roku tysiąc sześćsetnego czterdziestego osmego, iaka rerum stała się katastrophe, komputuiąc,—coż daley sequentibus? Daleko bardziey: roku tysiąc sześćsetnego siedmdziesiątego wtorego, krwawą kataklizmi

oblewając się admiracyą, powzięła swoią wielką odmianę, kiedy tegoż roku, iakoby de specu infernalis barathri flammivomus y na wszytek swiat wściekły y zajadły abyssi Machomet bisurmański Buziris, wybuchniony, pospolity eo immanissimus wszystkiemu narodowi chrześcianskiemu, rabidior cerbero tricipiti ac ferocior dracone decicorne, hostis, z niezliczoną saraceńską y azyatycką hałastrą, manubias, poimanych y zabranych chrześcian w ciężkiey niewoli, więzy wprowadzając, innych mieczem conficiendo et omnem superficietem terrae prawie Phaetontico w Podolskich kraiach incendio devastando, ius fasqué omne proculcando, templa Dei profanando et tamquam in novo Pharaone ludzie chrześcianscy intentum tyrannidis od niego passi; a potym miasto Kamieniec Podolski cum circum adiacentiis pod tyranską swoią potentię odebrawszy, wszystkie tenebrarum, barbarorum suorum legiones, nefaria foedae originis suae agmina pod te miasto Lwów rozpuściwszy, strasznym scięto oblężeniem, tenże Lwow, terrarum Rossiae decus, circumcludendo oppressit, wielkiemi machinami hucznemi ustawicznym przez kilka niedziel codziennie y nocnie strzelaniem, podkopami, szturmami, intra viscera samego miasta dobywaiąc się, extremum prawie satanae virus suum effundendo, intripidi iednak nec nutantes oblężeni ludzie w mieście tym Lwowie zostając, coelum suspectantes et Deo Vindici nominis sui supplicantes, Którego, iako wszechmocnego y prawdziwego swego assessora, praesidio, takowym impetom, iako mogli, resistebant. Et tandem dextera Domini fecit virtutem, yż zuchwały y chciwy żarłok eversionis miasta tego, krwie tyran, non praevaluit portis suis Protectrice Maria, cerkwie naszey patronki, tot miraculorum Operatrice, Christi fidelium animas vindicante; verum propere iako famelicus auri ad obturandas fauces suas na okup zezwolił, y tak intra spem et metum oblężeni w miescie zostaiąc, a nie maiąc zupełnego lytri pretium, które na ośmdziesiąt tysięcy talerii bitych dać sobie tenże łakomca okrutny postanowił, in parte dało miasto, składaiąc się, kilka tysięcy talery, gdzie y cerkiew nasza splendorem swoim srebrnym przykładać się na ten okup musiała,

a residuum in maiori parte niemogąc dać: wywiezione ante incursionem tego nieprzyiaciela w insze kraie fortunas et facultates suas, maiąc tedy in pignus temuż nieprzyiacielowi z narodów religionum miasta tego per binos cives pro obsidibus, gdzie y z narodu rossyiskiego bractwa naszego starszych dwóch, selectissimos viros: iego mościa p. Stefana Lawryszewicza i iego mościa p. Piotra Affendika, ex consilio magistratu et praesidiariorum na ten czas miasta tego, communi, wybrawszy, wydano do Kamieńca Podolskiego w zatrzymanie pohanom aż do wykupna. To tedy inauspicatum paradoxum, odebranych od nas w niewolą spółbraci, na których ordo et cardo rei bractwa naszego dependebat, iako y inne calamitosa temporum infortunia, perturbarunt et retardarunt, rachunki et elekcyą naszę brackę do teraźnieyszego roku prolongowaną; lubo albowiem y ci obsides panowie spółbracia nasi z drugimi aliarum religionum coobsidibus suis, protectia y klemencyą osobliwą neyjaśnieysego króla iegomości pana miłościwego, teraz szczęśliwie panującego, z niewoli siedmioletniey takowego zastawu tyrańskiego eliberowani, in propria do nas zdrowo przed kilko lat revocati, jednak et ob interventum innych impedimentów do elekcyi namienionej uchwalonego articulis czasu przyść dawniey trudno było, częścią, iż w tych kraiach po przeszłey obsidii od tegoż nieprzyiaciela ustawiczne formidines periculorum recru descendo non cessabant, cześcią expeditiones bellicae, iak wiele ich było, każdy pamiętac może, distinebant, że y niektorzy z panów braci naszych, z tych postrachów odiachawszy, nie prędko do domów swoich powrócili, drudzy też to na seimy koronne y w wielkiem księstwie Litewskiem odprawuiące się, to y na insze akty w sprawach cerkiewnych, iako y same konstytucye regni Warszawka i Grodzińska: tituło Religia grecka, wyświadczają, wysyłanie gremio tegoż bractwa będąc, na kadencyą czasu niedzieli Θоминон być wszyscy praesentes we Lwowie in frequentia bractwa swego dla rachunków i elekcyi odprawowania nie mogli, y drudzy trudne mając professionis suae in ducendis vitae rationibus proventus, a wielkie ciężary na siebie podatków włożonych w tem mieście ponosząc, w handlach

swoich kupieckiech dla poratowania swego odieżdżać musieli. Przecież iednak in tanta vicissitudine commotionis rerum respirantes w tey intencyi zostawali zawsze, non derogando ordini suo, ile czasu mieć wolnego mogli, kongreguiąc się in sua synodia, iako rachunki, rewidując regestra, tak y elekcyą przypominają, onę własnie iakoby czyniąc, do skutku przywieść należytego sobie przed oczy reprezentowąli, y do tego celu, aby nie opuszczać instituta articulorum suorum votis et consiliis suis, zmierzali. Tandem, cunctatione restituendo rem, pace aurea refulgente, za łaską y prowidencyą Boską unanimi inspiratione, iako ad fontem, unde rivuli благодати Божія derivantur, do tychże artykułow swoich rectissimo intentionis calle recurrendo, w roku ninieiszym, tysiąc szescsetnym osmdziesiątym szostym, niedzieli uprzywileiowaney solemnitati aktu takowego, Ѳоминои konsekrowaney, rachunków, podług regestrów pokázanych, lydio probabilius przesłuchali wszystkich, apparata y wszelką sacrae supellectilis ozdobę cerkiewną cultus divini accuratissime zrewidowali, obliguiąc evangelisato prawdy verbo sumienia, każdy z osobna z tych panów braci swoie, którzy w administracyi y dyspozycyi swoiey od wszystkich panów bractwa tego spółbraci przychody y rozchody od przeszłey elekcyi do terazznieiszey z pieniędzy utargowanych ksiąg drukarnie brackiej zlecone y powierzone mieli; jako y drudzy, którzy od nich expensarum w różnych ekspedycyach, sprawy okazyach, podrożniech y domowych, cerkiewnych y brackich restauracyach monastera świętego Onophrego, kwartałów prowizyi wielebnym oicom duchownym cerkwi swoiech, drukarnie, szpitalom y szkole dysponsatorami byli, iż szczerze, pilnie y wiernie urząd szafowania swego we wszystkiem stateram veritatis amplenando sprawowali, nic ku szkodzie y ujmie tych perceptorum proventuum et expensarum cerkwi y bractwu swemu nie czyniąc, y nie uczynili, regestra calculum o tem wszystkiem prawdziwie, bona fide, recta conscientia et puro corde omnia revelantes konnotowali, y cale zupełny wedle tych regestrów ad archivum bractwu do schowania danych, nie w prywatę nie obraca-

jąc, rachunek bractwu swemu czynili. Czego wszystkiego coronide exacte imposita et antiquum morem prządków bractwa tego statuminando, invocato Divino Sancto Pneumate, Paracleto resonante paëne canticum occinentes: „Rex Caelestis, etc. etc“... „Царю небесный,. Утѣшителю, Душе истинный, etc. etc“... eoque finito hymno, благодарене czyniąc y winczuiąc sobie in amplexu animorum szczęśliwego skończenia y zaczęcia przeszłych rachunków y nowey elekcyi do inauguracyi y kandydacyi panów braci starszych y innych officialistów bractwa naszego, w teiże rezydencyi naszey postąpiliśmy: nie nam, ale Temu, Емуже Ѣмя Господь, Który jest alpha et omega, I҃С Х҃С, Principium et Finis wszystkiego na cześć y na chwałę wieczną.

Tak, tedy congruo sententiarum suffragio zgodnie wotując, obrali e collegio suo panów starszych dorocznych: pierwszego i. m. p. Bazylego Korendowicza, 2) i. m. p. Jana Mazarakiego, 3) i m. p. Stefana Ławryszewicza, 4) i. m. p. Piotra Affendika, z tą prerogatywą, aby każdego roku, podług prawilnego ustawu porządku, artykułów bractwa naszego wspomnionych, canonizato tempore, zawsze iure patronatus nostro przestrzegaiąc, o niedzieli Θоминои rachunki y elekcye panów starszych y innych officialistów brackich ordynowane bywały, ne aliqua, strzeż Boże, incuria tego porządku brackiego wszelkiey pilnosci godne instituta torpescant, ale utinam vigeant iugiter vigilando et floreant in viridi resurgendo, augentes bonum na większą chwałę wielkiego Boga y przenayświętszey przeczystey Panny Богородици, bractwa naszego Patronki, Którey encomio Успеня Iey chwalebnego cerkiew nasza Lwowska szczyci się, oney że świętą y błogosławioną promocyą, niech będzie to bractwo nasze stauropigion propagationis divinae gloriae seminarium.

Assesorów zaś z panów braci młodszych także czterech obrali. Assesores: i. m. p. Hrehory Rusinowicz, i. m. p. Mikołay Michalcewicz, i. m. p. Kiprian Kiselnicky, i. m. p. Kortewicz.

Officia rozdane: imci p. Bazyli Korędowicz ma księgi wydawać do przedania, do których ksiąg klucze maią być u jego mości; tenże prowizorem starszym do oiców tak cerkwi naszey Успенія Пречистой Маріеи, jako też do oiców monasteru s. Onofrego; tenże do szkoły także starszym prowizorem; tenże do odbirania ksiąg, gdy z drukarni jakowy tabor będzie wy-dany, y powinien będzie w regiestr wpisać, wedle ksiąg iakowych z drukarni odbierze.

Imci p. Jan Mazaraki do obsyłania zebrania braci w sprawach wszelkich należytych; tenże dozór w drukarni; tenże do legacyi wszelkich; tenże klucz ma miec do sklepu tego, w ktorym kasny będzie skrzyni z pieniędzmi trzymał; przytem że klucze do pierszych gmachow y izby sekretney y klucz do szafy, w którey monumenta legacyine; w tey szafie pieczęć bracka ma cale zostawać.

Imci pan Stefan Ławryszewicz kasny z pieniędzmi szkatułę ma chować w sklepie bałabanowskim, sklepieniem będącym na cwintar y oknem; wchodzenie weń z cerkwi; klucz ode dżwi ma być do otwierania sklepu tego u imci pana Mazarakiego.

Imci pan Piotr Affendik cerkiewnym, raczey sosudochranytelnym; tenże powinien wszystką ozdobą cerkiewną podczas uroczystości zawiadywać: świecami, oliwą, dzwonieniem i puszką cerkiewną.

Imci pan Hryhory Rusinowicz do przedania ksiąg za wydaniem sobie przez imci pana Korędowicza; pieniądze ma oddawać z przedania do kasy co cztery niedzieli.

Imci pan Mikołaj Michalewicz szpitalnym prowizorem, leguminą i drwami do szkoły, także y puszką szkolną cum consensu, iednak, imci pana Korędowicza, iako starszego prowizora.

Imci pan Kisielnickiy imci p. Piotr Kurtewicz do ratusza należeć maią; cokolwiek by tam contra nationem z ublizeniem było stanowionego, mają to przed ichmościami in congregatione opowiedzieć.

Pisarzem imci pan Mikołay Krasowski.

Wszystkie tedy urzędy, iako się wyżey wyraziło tak z starszych ichmościów, jako tez y iech assesorów, nie ma się żaden drugiemu w urząd wtrącać, ani wdzierać.

Darunki, budynki, murowania kilką panów braci konsensem nie ma być, aż zupełnei sesyi braci pozwoleniem zgodnem.

Aże nie mogło się zaraz zrewidować dobra cerkiewne post electionem dla różnych zabaw ichmościów panów braci y odiezdu w drogie onych, dziś tedy d. 18 octobris veteris dobrze y porządnie zrewidowawszy, tu się wyraża, iako niżey roku 168-siódmego.

W dolnym gmachu księgi, które się oddaie imci panu Korędowiczowi: № 277 Ewangelyi w seksternach, 5 edycyi dawney; № 510 Apostołów w seksternach, № 878 Psałtyr w seksternach, № 1008 Ochtaiów w seksternach, № 731 Trebników w seksternach, № 1 Tryod postna w seksternach, № 1 Tryod cwitna w seksternach, № 18 Tryfoloiów w seksternach, № 205 Służebników w seksternach, № 1172 Psałtyrek maleńkich nowey edycyi, № 1634 Modlitewek z Akafistkami, № 48 szestodników.

W gmachu górnym, w komnacie z izby sestralney dzwierzami, № 900 Polustawów na hrubym y cienkim papierze ze exemplarza Wileńskiego.

Pieniędzy gotowych, które się oddaią imci panu kasnomu: Inprimis: 1 worek talarow bitych № 853 wydane; 1 worek lewkowych № 518½. (Odmienione te lewki № 6140; taler lewek po f. 6, gr. 8; 1 taler po f. 7; jest za to taler 549: 2: y currenti f. 1, gr. 7)[1]. 1 worek czerwonych № 63; w tymże worku czerwony ieden y Krystyneli № 20; w tymże worku № 33—21.

Bazyli Korędowicz, m. p.
Γεόργιος Παπάρα αχε
ἰατρὸς μπαλαμπος.
Νικόλαος Μιχαλοβίτζης.

Jan Mazaraki, m. p.
Hrehory-Wasyl Rusinowicz, m. p.[2])
Jakób Ławryszewicz, m. p.
Piotr Korty, m. p.

Mikołay Krasowski, m. p.

---

[1]) Строки въ скобкахъ написаны на поляхъ.
[2]) Писали к Rusiapowicz.

Ten do Rrzeszowa p. Mikołajewi na papir w . . . . woreczku (?) 1 worek cesarskich ortow № 1760, 1 worek tynfow № 1330, 1 worek monety dobrey, rachuiąc szostakow pięc, we złoty dziury iest, № 1046; 1) worek szelągow f. 157—25, ten się nie wydał; 2) worek szelągow f. 200 y ten wyięty y oddany; 3) worek szelągow f. 100 y ten się oddał; 4) worek szelęgow f. 86—24 y ten się wydał; 5) worek szelągow f. 133—22½ y ten się wydał; 6) worek szelągow złotych f. 107—6; 7) worek szelągow złotych f. 45—20. Item poł czerwonego pozostałego złota od pozłoty szat na tuteiszych obrazow item.... łutow 9.

W sklepie pod szkołą, kędy księgi się sprzedaią, iest papieru gdanskiego ryz № 63; na postną triod poczoł się dawać. Item prostego papieru ryz 44; ten na czasosłowce wydał się, jeszcze się dokupiło jako niżey.

Jmci pan Kiprian ma być do szafowania, któremu j. pan kasny przy sesyi (ma) wydawać po kilkaset złotych, a gdy wyda, powinien czynić rachunek w sesyi przy ichmościach panach braciach.

Bazyli Korendowicz, m. p. —Jan Mazaraki, m. p.—Michał Krasowski, m. p.—Γεοργιος Παπάρα αχπε ᾿ιάτρός μπαλαμπος.— Νιχόλαος Μιχαλοβάτζης.—Piotr Korty, m. p.—Hrehory-Wasil Russinowicz, m. p.—Jakob Ławryszewicz, m. p.

Laus Deo. Anno Domini 1687, d. 29 decembris. Z tych pieniędzy, ktore są specifikowane w tym reiestrze wyżey w sesyi, za zgodą ichmościow panow braci wszystkich dało się z iednego worka imci panu Orchowskiemu, administratorowi dubra iegomości pana naszego miłościwego, a to względem wiederkafu od summy św. pamięci imci pana Korniakta, promocyi iego, talarow bitych dziesięć, to iest 10.

Tegoż dnia w teyże sesyi ichmościowie panowie bracia zezwolili y odesłali przez pana Mikołaja Michalewicza imci panu Korendowiczowi worek ieden, w ktorym szelągami złotych sto, a to w sprawach cerkwi Bożey.

Die 30 decembris novi calendaris. Z sesyi przy ichmościach panach braciach wydało się do szafunku panu Cypryianowi Kisil-

nickiemu worek ieden szelągow, w ktorym było złotych sto pięćdziesiąt siedm, groszy 25, to iest, f. 157, gr. 25.

D. 9 ianuarii, anno 1688. Od drukowania Tryody cwitnych ad rationem do porachowania, co wziął od p. Stefana Ławryszewicza z tych pieniędzy, co są w tym reiestrze wpisane, dało się mu worek ieden szelągow, w ktorym iest złotych sto, to iest fl. 200. Symeon Stawnicki.

Felix faustumque sit exordium novo incipienti anno ab Incarnatione Verbi Dei.

Anno Domini 1688, d. 15 ianuarii. Reiestr wypisanych ksiąg, wydanych z gmachu dla przedania imci p. Hrehorowi Rusianowiczowi, iako się niżey specyfikuje: 20 ewangelii, 20 apostołow, 50 psałtyrz, 25 połustawcow, 200 gramatyk, 30 ochtaiow, 50 trebnikow, 50 służebnikow, 25 szestodnikow, 100 akafistkow, 100 psałtyrek małych, 3 trefoloja, 1 ochtai y ieden służebnik; przedali się na gruncie przed wydaniem tych ksiąg za fl. 32, za które pieniądze takie talarow bitych 3$^1/_2$, tynfow 6 y szostak, po gr. 3 tynf; ostatek szelągi, ktore pieniądze oddali się imci p. Hrehoremu. Suma za te księgi 3523 (złot.), 20 (gr.), 30 tryody cwetnych wydalo się do przedania a f. 26, co czyni f. 780.

De consensu wszystkich ichmościów panow braci księgi ochtai jałmużnej, ieden darowano oicu archimandrycie Serbskiemu od s. Sawy, na ktory dali byli kwit ichmościowie panowie bracia do pana Hrehorego, a że pan Hrehory nie chciał na ten kwit dać, zlecili panu Cypryanowi, aby zapłacił za te księgi fl. 24, a ten kwit do siebie ma wziąć. Latus za te księgi f. 4303, 20 gr.

Ta tedy księga nie od gmachu, ale od p. Krassowskiego.

Laus Deo. Anno Domini 1688, d. 8 februarii. Drugim razem panu Cypryanowi wydało się do szafowania z kasy worek, w którym szelągów iest złotych sto trzydziesci y trzy y gr. 22$^1/_2$, f. 133, (gr.), 22$^1/_2$.

Tegoż dnia panu Mikołaiowi wydało się z kasy na leguminy do szpitalu y szkoły worek, w ktorym iest szelągami złotych ośmdziesiąt y sześć y gr. 24, to iest f. 86—24.

Die 13 februarii. Lubo iuż tak wiele sesyi minęło, w których potrzeby cerkwi Bożey dla nie przychodzenia niektorych panów braci naszych odprawić y nie w nich postanowic się nie mogło, chociaż tak przez posługacza cerkiewnego, iako y przez samych niektorych z panów braci y przez pismo ciż ichmościowie zawżdy zaproszeni bywali; a że coraz zabawami swymi wymawiali się domowymi, że y se in congregationem zbraniali się, do tych czas cierpliwie to znosząc, z tą manifestacyą naszą zatrzymywaliśmy się y onę konotować zwlekali. Jednak teraz, widząc też oziembłość ichmościów ku nam y cerkwie Bożey, a nie chcąc daley tego cierpić (będąc tak stricte obowiązani w tem bractwie, przysięgą przez nas wykonaną) [1]), aby sprawy cerkiewne odłogiem nie szli, na ten czas przytomni oświadczamy się Scrutatori cordium et omnium internorum Penetratori, że to non in contemptum, albo uimę honoris ichmościow, albo zawziętości ku ichmościom, ale in bonum cerkwi Bożey, aby sprawy oney szły swym porządkiem, ustanawiamy y dajemy moc tym, którzy na ten czas znachodzić się będą, aby co videbitur justum et dignum pro ecclesia bez tych, którzy obesłani będąc, do союзу braterskiego zejść nie zechcą, przytomni na ten czas kończyli, nie oglądaiąc się na żadną w tem nie przychodzących niechięć y z domu contradictiae i owszem praecludendo po domach potestatem rozkazowania y w cerkwi Bożey sua aucthoritate, a nie ex consensu omnium confratrum in congregatione, że o tem się stanowienia; y ktoby z panów braci co uczynił przeciwko tey zgodzie naszey, albo w tem posłuchał y wydał na jakiekolwiek expensa, by y słuszne, z woli iednego,—tedy mu to do rachunku nie mamy przyiąć; takowych zaś, obowiązkowi swemu braterskiemu dość nie czyniących, да судил самъ совитъ. A my w nienieyszey sesyi, ponieważ przez tak wiele lat sami to dobrze widzimy, że w długach, które na wygodą w sprawach cerkwi Bożey niektórzy panowie bracia sami de suo proprio peculio wygodzili, są niepokoieni, które im w prędce pieniądze oddać się mieli z utargo-

---

[1]) Въ подлинникѣ скобки

wanych ksiąg, uskarżaiąc się na to niektórzy, że y interes od nich płacą swym własnym groszem y za krzywdę wielkie sobie poczytują, tedy, onym za tę uczynność y cierpliwość podziękowawszy, uznawamy, iż nic słusznieiszego, iako cuique, quod suum est, reddere; przeto uchwalamy, aby długi wszystkie, które są zaciągnione w przeszłych leciech tak na sprawę z sukcessorami nieboszczyka pana Sloski u panów braci naszych, popłacić, iako y za papier, który od tech wielu lat, z którego w przeszłych leciech księgi wyszli, a dotychczas nie zapłacone panu Stefanowi Ławryszewiczowi, tak też y te pieniądze, które na dopłacenie trzechset ryz, z których jeszcze we Gdańsku zostaie dwieście, a sto iuż przywiezione, panowie Krassowscy swych własnych wydali pieniędzy, iako y te, co teraz na świeżą robotę zadać maią, we Gdańsku oddać, iako y inne, które by się kolwiek znaleźli, że są mire zaciągnione na potrzebę cerkwie Bożey y ex consensu panow braci; to dokładaiąc, aby tymże panom braciom z tych sum, ktore się im winne, wprzódy wytrącić, ieśli kto iest co winien tez cerkwie Bożey, albo z legacyi, albo za księgi, na swoją potrzebę wzięte, albo z czynszów y innych tym podobnych. A że zachodzi w tem jeszcze trudnosć, że za osmset złotych wydano ksiąg z gmachow cerkiewnych na zapłacenie długu panu Guzikowi, który ichmościowie panowie bracia nasi, iako cives, na promocyą wolnosci swey zaciągnęli byli y sami ten dług koequowawszy się złożyc y oddac, a w tem naszła tureczczyzna, w ktorą imci p. Stefan Ławryszewicz, imci p. Piotr Affendik, społbracia nasi, pro obsidibus dani są; dług zaś ten, w niebytnosci ichmosciow, zapłacony przez kilku pozostałych musiał byc, za czem że do zapłacenia tego długu y ci ichmosciowie należeli. Pozostali panowie bracia wymogli na nas te księgi, aby im wydane byli na partią ichmosciow; nam to assekuruiąc, że ichmosciowie za powrotem swoim szczęśliwym w długu swym przez nas, cerkwi Bożey prowizorow im winnym, przyiąc mieli, a ieśliby nie przyszli, że im samym z ich długow potrącic mamy, na co się y podpisali. Teraz zaś, iako y przedtem, przez długi czas y za żywota nieboszczyka pana Kotoniego lubo cię

panowie bracia urgebant, aby się coequovali y, co na kogo przyidzie, złożyli y oddali; iednak ichmosciowie любително do tego porachowania y coequovania się przyjsc nie chcą, a p. Kotonia przez tak wiele instancyj roznych, iako y samego iasnie przewielebnego im. o. episkopa Lwowskiego, n. m. pana, instat y uprasza, aby iey oddane byli czterdziesci czerwonych złotych, ktore na sprawę Sloszczynską użyczył, nie wytrącaiąc tey sumy za te księgi, co są za 800 zł. wydane na partyą iey, czego y drudzy dopominaią się; ponieważ czterech ich po kilkaset złotych zapłaciło, a drudzy nie dali. Przeto my, wiedząc dobrze, że do tey składki należą imci p. Stefan Ławryszewicz z imci panem Hrehorym, zięciem swoim, za ktorego sam dał słowo przy nas, że miał złożyć drugim panom braciom za niego y imci pan Affendik, po kilakroc roznie upraszaliśmy y e medio sui panow braci swych wysełali, aby na tę coequatio zezwolili y odrachowali, a tak nas wszystkich, prowizorow cerkwi Bożey, iako y siebie uspokoili; a ze w tem ichmosciowie, iak imci pan Stefan Ławryszewicz, iako y imci pan Affendik contemnuat, prosbę naszą zabiegaiąc, zeby przez to cerkiew Boża szkody iakiey nie poniosła, uchwaliliśmy, (ponieważ na tę koekwacyą tu in gremio nostro zapisali się ichmosciowie, ze oney podlegać maią) [1]), te 800 złotych z długu onym winnego zatrzymać. W czem, ieśliby mieli iaką krzywdę, maią viam agendi z tymi, ktorzyby ich przesladowali, in foro fori. Drugą trudnosc uspokaiaiąc z panami Krassowskimi, ktorym tamuie się oddanie 77 czerwonych złotych, ktore takze wygodził był na sprawę z sukcessorami nieboszczyka pana Sloski, a to z tey racyi, ze podczas obsidium tureckiego na leguminę dali za niego miastu z karbony cerkwi Bożey złotych dwiescie, iako tez y za księgi, przez niego wzięte; zostaje winien złotych sto siedm, tym, jako deklarując, daiemy, ponieważ to było danie sine consensu panow braci, y cerkiew za niego dawac niewinna była. Tedy tego długu temu, kto będzie go pokazywał, nie przyimowac w rachunku, agat

---

[1]) Въ подлинникѣ скобки.

un sobie z sukcessorami nieboszczyka pana Krassowskiego. Co zas się tknie długu za księgi winnego, in quantum iuż cale nie zechcą go successores zapłacic, a to względem tego, ze w kamienicy onych przez kilka lat księgi leżali, sit to in conscientia ichmościów. Tedy onym iuż y nie wytrącac, cedat to na czynsz onym. Księgi teraz nowo wydane, to iest tryody cwitne odebrane, wpisac zlecilismy. Drukarzowi tak za te księgi, co się mu ieszcze ex calculo według kontraktu pokaze, zapłacic, iako y z ochtaiow zatrzymane złotych czterysta y sukno dawno obiecane oddac, (y lubo cos trochi na podłym papierze przyłożył nad kontrakt, iuż tym czasem daruiąc) [1]), pozwalamy y zlecamy. I daley, aby drukarnia taż wakowała, ale robiła, pilnego przyłożyć starania upraszamy y moc do stanowienia dajemy. O długi legacye y zkądkolwiek przychodzące cerkwi Bożey proventa w odwłokie nie puszczaiąc, ieśliby dobrowolnie oddać nie chcieli, do należytego pòzywać, y do egzekucyei przywodzić, sądu zlecami; gdyż dosc w tym iuż uszcerbku ma cerkiew Boża.

Do Wilnia list odpisać na list bractwa stawropigialnego, do nas dirigowany, upraszaiąc o suplement księgami, ponieważ drukarnia ich zruinowana, upraszamy, y na prosbę ich abysmy się nie zdali być nieużytymi, a nieludzkimi, ponieważ pierwszy raz ta ich prośba zachodzi, wydac te księgi zezwalamy, a to w seksternach: ewangelią, ochtay, apostoł, tryod cwitną, trebnik, służebnik. Do manastyru Poczaiowkiego także trebnik jeden w seksternach na prośbę onych listowną wydać zezwalamy.

Do monastyra sw. Onufrego, ponieważ iuż nie po iedynokroc zachodzi nas prosba od wielebnego oica ihumena mieisca tamtego, że nie może z samych tych dochodów, które go dochodzą, sustentare braci y uprasza, aby przynaymniey na suknie braciom, iako y sami duchowni, tam zostające, upraszaią suplementować go, zaczem chcąc wygodzić prośbie ich, zezwalamy postaw sukna czarnego półkiernowego na złotych siedmdziesiąt kupić y onym in via lemosinae, a nie w powinność iakie zaciągaiąc cerkiew in futurum, gdyż

[1]) Въ подлинникѣ скобки.

cerkiew ta ma dosc swoich wydatkow, a przychody oney co raz szczupleią, onym darowac, tą obowiązawszy kondycyą, aby podczas festinitatum za daniem znać od pana sosudochranitelnego brata, albo wielebnego oica . . . . . cerkwi tey przysyłał dla odprawy soborem dla ozdoby oney, a gdy insza potrzeba okaże, y w monasterze aby przystoinych duchownych trzymał, a cztery razy do roku za fundatorów dobrodzieiów y braci pracuiących sollenie odprawowali parastasy i służby Boże; na koływo, iednak, szafarz cerkiewny y świce koszt łożyc ma.

O kaznodzieię, ponieważ się tak przez długi czas zaniedbało, y słowo Boże opowiadane nie bywa na tak publicznem miescie, starac się primario mamy wszelkimi siłami, aby onego gdzie przewiedzić, a dopiero onym wiedziawszy, a zniosszy się z nim, należeć będzie przyiąć.

Naostatek, ponieważ do tych czas dydaskał dekretowi dosyć nie czyni y syna Semiona typographa nie uspokuie, dostaniemy, iż jeśli do niedzieli przyszłey onego nie uspokoie, że mu didaskalią wypowiemy, a innego na iego mieiśce postanowimy.

Co wszystko przytomni na ten czas rękami własnymi stwierdziamy: Jan Mazaraki, m. p. Mikołaj Krassowski, m. p. Pisarz Cyprian Kisilnicki, m. p. Piotr Kortewicz, m. p. Γεοργιος Παπαρα. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Laus Deo. Anno 1688, d. 13 februarii calendaris veteris. Odebrało się ksiąg z drukarni nowo wydanych tryody cwitnych tysiąc dwieście dwadzieścia, to iest № 1220, okrom 40, co on wziął sobie przykładków; a to z tymi, co panu Hryhoremu wydaliśmy ieszcze przy rewizyi do przedania, y są przy innych księgach, przez niego wziętych, wpisane za dwoma kartami wyżey y z tymi dwoma, co nie dostał drukarz, a my mu za to f. 52 wytrącili z zapłaty, gdyż za ksiąg № 1220, a f. 2, przychodziło mu się f. 2440; kontencyi onemu obiecano z ochtaiów i tryody cwitnej f. 100, z ochtaiów długu onemu winno się zostało, co nie dopłacili pierwej, f. 400, co czyni wszystkiego summa f. 2940. Tak mu się tedy płaci ta summa: od pana Semiona Ławryszewicza wziął, co się w iego reiestrze w ra-

12*

chunku znachodzi, f. 700; od pana Stefana Ławryszewicza roznymi czasy odebrał f. 923, 15; od nas na gruncie wziął w roku ninieiszym, iako iest w reiestrze tym teraz, f. 100; za papier cerkiewny, ktory na przekładki ksiąg iemu pozwolili, odtrącilismy za ryz 17½ i ark. 10 f. 175; za dwie księgi nie dodał, to iest do 1220, odtrącilismy osiem, 1218, oddał f. 52. Resztę sumy, iemu przychodzącey, teraz dopłacilsmy f. 989, 15. Suma f. 2940. A na te księgi z iego 40 przykładkami wyszło papieru ryz № 552, ark 40, bo na każdą księgę wychodzi arkuszow № 219. Ieszcześ mu za sukno, ktore się mu dawno obiecało, łokci pięc, dało się teraz.

„Symeon Stawnicki. Drukarz. Iż mi się dosyć stało, tak za ochtaie, iakoteż y za triody cwitne, z których ichmosciow kwituje".

Die 15 februarii c. v. na zapłacenie kwartałów oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest specifice w pstrym tego rocznym reiestrze expensorum wyrażone, dało się z kasy z wyż wpisanych pieniędzy złotych 43.

D. 16 februarii c. v. na legacyą Matyaszowską, iako w tymże pstrym reiestrze iest wyrażone, oicom naszym na przyszły rok złotych 17, (gr.) 15.

Die 16 februarii oicom Krechowskim teize legacyi Matyszowskiey, y to w pstrym regestrze, iako kwit ich na karcie iest osobliwy od nich dany, złotych 35.

Laus Deo. Anno 1688, die 15 februarii. Wielebnemu oicu ihumenowi Onofryckiemu, ktorego czas kwartalny wychodzi dnia, ut supra, oddało się, y te są w pstrym regestrze, złot 10.

Die 16 februarii. Legacyi Matuszowskiey oddało się temuż oicu ihumenowi złot 17, (gr.) 15.

Eadem die odebraliśmy od sukcessorów nieboszczyka pana Andrzeja Aloizego, według ugody, przez jaśnie przewielebnego iegomości oica episkopa Lwowskiego, № 47(?) p. z nimi postanowioney na sumę złotych szescset, ktore oddac winni byli 330. A złotych 70 nie dodał, wytrącaiąc sobie za pięc czerwonych, ktore pożyczył był na sprawę Słoszczyńskie, restat przy nich jeszcze na stronę

Michałka złotych 200. A matka y z Perepysznym zapłaciła, y pan Michał zapłacił, iako daley w reiestrze stoi, i kwit mu dano.

Za księgi, ktore pan Hryhory odebrał w r. 1688, d. 15 ianuarii n(ovi) c(alendaris), z tymi pieniądzmi, co za służebnik i ochtai iemu się oddali według taksy, czyni suma złotych cztery tysiące trzysta y trzy y gr. 20. Na którą sumę ad rationem z przedanych ksiąg dnia dzisieiszego d. 27 februarii odebralismy od pana Hrehorego do kasy siodmakami sztuk 577, a gr. 30, uczyni f. 377; szelągami f. 200, talarow sztuk $58^1/_2$, a f. 6, gr. 15, czyni fl. 300, (gr). $7^1/_2$; lewkowych (talarow) 9, a f. 5, gr. 15, czyni f. 49, (gr.) 15; tynfami sztuk 161, a gr. 33, czyni f. 177, gr. 3[1]); czerwony ieden f. 14; item oddał f. 24. Ktora to suma, in unum combinando od imci pana Rusianowicza za utargowane xięgi ad rationem wzięta, in summa czyni złotych tysiąc czterysta dwadzieścia y ieden y gr. $25^1/_2$, to iest f. 1421, gr. $25^1/_2$.

Die 27 februarii n. c. wydało się ksiąg drugim razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 20, a f. 20, f. 400; № 20, a f. 13, f. 260; № 20, a f. 24, f. 480; № 20, a f. 7, f. 140; № 2, a f. 100, f. 200[1]). Czyni tedy ta suma f. 1480.

Laus Deo. Anno 1688, die 20 martii. P. Jan Hrehorowicz czynszu za rok przeszły 1687, na św. Michał expirujący, wypłacił czynszu takim sposobem złotych dziewiędziesiąt y pięć i gr. 10, pokazał na expensach, że wydał na sprawę kamienicy, ktore przy wykupnie powrócić winien będzie, na co się podpisał ręką swoią na reiestrze swoim, a które do kasy oddał, f. 44, (gr). 20.

W skatule między przywileiami te pieniądze y pierścień dyamentowy, co p. Stefan Ławryszewicz oddał.

Die ultima martii dało się panu Cypryanowi na expensa: wosk trzecim razem, oliwę y inne talarów bitych 40, a f. 7, co czyni f. 280[1]).

---

[1]) Здѣсь, какъ и въ дальнѣйшихъ мѣстахъ подлинника, приведенныя въ текстѣ цифры означаютъ стоимость монеты или вещи въ злотыхъ и грошахъ, а затѣмъ обозначается сумма злотыхъ и грошей за все количество монеты или вещи.

Die 5 aprilis daliśmy panu Semionowi drukarzowi ad rationem expensu roboty czasowników talarów bitych № 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 5 aprilis wydało (się) ksiąg trzecim razem z gmachów do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 30 ewangeliy, a f. 20, f. 600; № 40 tryody cwitnych, a f. 26, f. 1040, № 10 szestodników, a f. 7, f. 70; № 10 trebników, a f. 10, f. 100; № 20 służebników, a f. 8, f. 160; № 20 apostołów, a f. 13, f. 260; № 20 ochtaiów, a f. 24, f. 480; № 70 psałtyrek małych, a f. 2, f. 140. Czyni tedy ta suma f. 2850.

Eadem die dało się panom Krassowskim za listem od rodzinnego do nich pisanym, iż swe pieniądze wydał za sto ryz papieru, które teraz swiżo odebrał w talarach bitych № 116 y pół y tynf. Taler się rachował—a f. 3, gr. 18 dobrey monety,co czyni b. m. f. 420.

Die 7 aprilis wielebnemu oicu ihumenowi świętego Onofrego według consensu ichmościów braci y za kondycyami, w tymze konsensie wyrażonymi, dał się postaw sukna czarnego połkiernowego za złotych siedmdziesiąt, to iest f. 70.

Laus Deo. Anno 1688. Za księgi przedane ad rationem sumy die 12 aprilis odebraliśmy od imci pana Hrehorego do kasy Rusianowicza: № 920 siodmakami, a f., czyni f. 920. № 209 1/2 talarów bitych, a f. 6, (gr.) 15, (czyni) f. 1361, (gr.) 22 1/2. № 30 1/4 lewkowych a f. 5, (gr.) 15, f. 166, (gr.) 11 1/2. № 145 tynfow, a f. 1. 3, f. 159, (gr.) 15. № 4. czerwone: 2 czerwone, a f. 14, a 2 czer., a f. 13, (gr.) 15, f. 55. 22 aprilis dało się 1 worek szelągami za worek panu Cypryanowi na rozchód niżey położony; nie trzeba tu go rachować, że wziął, bo niżey się na niego zapisało f. 150. Suma f. 2812, (gr.) 19.

Die 20 aprilis dało się na cynobre funtów 16,—a f. 5, gr. 15 funt, co czyni talarów 12 1/2. Za dęby y traczowi na zadatek 5 talarów, a f. 7; dało się y siodmakow 2.

Jmci panu Piotrowi Semionowiczowi do Gdańska na papier z tynfowego worka, ktore byli w szkatule, dało się tynfow № 1320;

a z talarowego worka dało się talarów 280, ktore się rachowali a f. 3, gr. 18; b. m. 1 worek szelągów z p. Hrehorego dali się un koszta z pierwszych f. 100.

Eadem die imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi na papier do Rzeszowa dało się siodmakami f. 1755. Tych iedne wydał na papier y inne rozchody, iako list d. 20 octobris... 1172. Panom Krassowskim dało się czerwonych № 77, y co na papier oddali we Gdańsku do 300 ryz pierwszych, z których się iuż 100 przywiozło tu,—złotych dobrei monety 326 y gr. 20. Od noszenia rzeczy f. 1, (gr.) 15. Ktorą to sumę tak się płaciło: czerwonych się dało in specie 62½, a za 14½ czerwonych rachowali po f. 7, gr. 12. Co czyni b. m. (f.) 107, gr. 9. Wszystka tedy w kupę kombinowana suma b. m. czyni złotych 435, gr. 14; za ktory rachowali sobie talar a f. 3 y gr. 16. Dało się tedy za to talarow 123¼. Item co czerwony złoty nie doważali talara ½.

Na zadatek na papier tymże de novo teraz dało się talarow 64½, które już oddali.

Laus Deo. Anno 1688, eadem die. Pani Kotoniey za 40 czerwonych, ktore się winne byli na Slosczynskiei sprawy, iako y za chustki y kilimki pretendowała sobie lewkowych 12 y za 14 grzywien, nakazane przez dekret, i ey samey odtrąciwszy sto złotych, które panu Semionowi winien był nieboszczyk, dało się teraz talarów bitych 79 y currenti f. 1, (gr.) 12, okrom grzywien, co się sądowi dały, y honoraryum, y patronowi expensa, y inne.

Panu Szczygliwiczowi przez pana Jakóba y Mikołaja dało się talarów bitych 2, które mają powrocic.

Die 22 aprilis czwartym razem panu Cypryanowi currenti monetą f. 150. 8 ryz kupiło się papieru na dorobienie czasłowczykow, a f. 5½ ryza, ale ieszcze nie dostało, co czyni f. 44.

Die 14 maii 3 ryz papieru dokupiło się do czasosłowców na dorobienie, a f. 8 ryza, co czyni f. 24.

Die 14 maii piątym razem dało się panu Cypryanowi naróżne expensa talarami bitymi № 30, a f. 7, czyni f. 210.

Die 25 maii n. c. na zapłacenie kwartałów oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest spesifice w pstrym tegorocznym reiestrze expensorum wyrażone, dało się z kasy z wyż wypisanych pieniędzy złotych 43.

Eadem die wielebnemu oicu ihumenowi Onofryckiemu, ktorego czas kwartału wychodzi die, ut supra, oddało się, y w reiestrze pstrym znaiduie się, f. 10.

Eadem die odebraliśmy od pana Semiona Stawnickiego, typographa cerkwi tey czasłowców in numero 1502, a że wydało się na nich papieru ryz 55, ktorego przychodzi, aby było czasłowniczkow 1527 i ark. 14, rachuiąc w czasownik po ark. 18, restat tedy co nie dodał 25 czasownikow, ze mu się tedy nic nie dało przykładkow y, sumieniem zobowiązał się, że nic nie korzystował z nich, za czem zupełno mu się zapłaciło. Za 1500—tedy dało mu się przed tem, iak niżey stoi, f. 140, a teraz dodało się f. 160. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Laus Deo. Anno 1688. Pan Szymon Krzysztofowicz kramu szawiczowskiego oddał ad rationem do porachowania czynszu, co się mu wpisało w iego reiestr którego dnia złotych 30. W skatule między przywilegiami te pieniądze.

Die 7 iunii przedało się z gmachu do Kiiowa kupcowi: 11 ewangeliy, a f. 20, f. 220; 10 apostołów, a f. 13, f. 130; 5 ochtaiów, a f. 24, f. 120; 18 służebników, a f. 8, f. 144; 14 trebników, a f. 10, f. 140; 40 psałtyrek, a f. 2. (gr.) 10, f. 93, (gr.) 10; 8 polustawcow, a f. 7, 56; 1 tryod cwitną komu innemu, a f. 26, f. 26. Summa facit f. 929, (gr.) 10, w którey sumie takowe są pieniądze: 86 talarów bitych, a f. 6, (gr.) 15 . . . . 2 a f. 2. 15; 292 siodmaków y ieden worek szelągami, czyni tedy suma ut supra. Ktory worek iest zapieczętowany od pana Iwana, w którym ieżeliby czego nie dostawało, albo złe szelągi byli, pan Iwan ma odpowiadać za to.

Die 18 iunii ad rationem tryody postney daliśmy talarów bitych № 30, a f. 7, co czyni 210. „Symeon Stawnicki, m. p. Typograf“.

Die eadem dało się od rąbania dębów w lesie f. 2, (gr.) 15, a traczowi ad rationem roboty talarów 3,—facit f. 21.

Die eadem za consensem ichmośćiów panów braci wydało się z gmachu połustawiec na grubym (papierze) oicu dyakonowi, ktory był tu przy cerkwi, tedy przy odprawie darowało się mu.

Die 14 iulii traczom co do dzwonnicy tarcice dębowe rżnęli, sztuk № 105, a okraiców 42, czem uczyniło złot. 945, a gr. 3½, dopłaciło się do pierwszych 13, teraz f. 82. Furmanom, co to drzewo zwieźli na grunt, dało się f. 40, (gr.) 6. Traczowi za pracę, co zbierał furmanów y traczów, f. 1. Temu chłopu, co chodził odbierać dębow z cieslarni po kila razy, f. 1.

Laus Deo. Anno 1688, die 14 iulii. Szóstym razem dało się panu Cypryanowi na rożne expensa monetą f. 1, (gr.) 24 y talarów bitych 49, a f. 7, czyni to wszystko f. 344, (gr.) 24.

Za księgi przedane trzecim razem ad rationem sumy d. 20 iulii odebraliśmy od ichmościa pana Hrehorego Rusianowicza do kasy rożną monetą, która iest niżey specyfikowana: № 107¼ talarów bitych, a f. 6 (gr.) 15, czyni f. 697. 3. 2; № 18¼ talarow lewkowych, a f. 5. 15, czyni f. 100. 11. 1; № 1102 siumaków, f. 1102; № 218 tynfów, a gr. 3, f. 239. 24; 4 czerwonych, a f. 13. 20, f. 54. 20; kopiikami, f. 3. 24; 2 worki szelągami, a f. 150, f. 300; 1 worek szelągami, f. 140. Summa facit f. 2717. 23.

Eadem die przedało się z gmachu introligatorczykowi: 1 ewangelia—f. 20; 1 służebnik—f. 8; 1 psałtyr wielka—f. 2. (gr.) 21; 2 akafistki—f. 4. 20; 10 gramatyk—f. 3; 1 tryod cwitnaia—f. 26; 1 szestodnik—f. 7; 3 ochtaie—f. 72; 1 trebnik—f. 10. Summa f. 155, (gr.) 11, w którey summie takowe są pieniądze: 71 siodmaków, talarów bitych 10, szalęgami f. 19, gr. 5.

Die 22 iulii wydało się księg czwartym razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 30 ewangelii, a f. 20, f. 600, № 20 ochtaiów, a f. 24, f. 480; № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520; № 40 trebników, a f. 10, f. 400, № 30 służeb-

ników, a f. 8, f. 240; № 9 szestodników, a f. 8, f. 72; № 60 psałtyrek małych, a f. 2, (gr.) 10, f. 140.

Laus Deo. Anno 1688. № 100 czas(os)łowców małych, a f. 1, (gr.) 6, f. 120; № 20 polustawców, a f. 7, f. 140; № 50 psałtyrz wielkich, a f. 2, (gr.) 21, f. 135; № 2 trefolów, a f. 100, f. 200. Summa z tamtą stroną za teraźnieysze czwarte wydanie czyni f. 3047.

Die 4 augusti dało się imci panu Affendikowi dla przywiezienia papieru od wody talarów bitych 20, co czyni f. 140.

Eadem die panu Cypryanowi dało się dla kupienia wosku na praźnik Uspenia Preswiatoi Bohorodyci talarów 20,—f. 140.

Die 20 augusti ad rationem tryody postney, drugim razem dalismy talarów bitych 20, co czyni f. 140. „Symeon. Drukarz".

Die 20 augusti z przedanych rzeczy Mukaczanowych według testamentu do Czesnego Krestà dało się f. 100; te tedy sto złotych, zebrawszy z roznych mieysc pieniądze, oddalismy, ktorzy maią nam kwit dac, ponieważ tamte złotych sto nie wiedziec gdzie się zamieszali, do kasnych pieniędzy.

Die 25 augusti n. c. na zapłacenie kwartałow oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest specifice w pstrym tegorocznym reiestrze ekspensowym wyrażone, dało się z kasy wielebnemu oicu ihumenowi s. Onofrego na ten czas f. 45.

Die 25 augusti ośmym razem panu Cypryanowi dało się na rozne ekspensa monetą talarami № 60, a f. 7, czyni f. 420.

Die 17 septembris na zapłacenie drukarni, którey specyfikacya niżey iest wyrażona, iaśnie przewielebnemu iegomci oicu episkopowi Lwowskiemu n. w. m. pana wyięło się talarów, co za lewki zamieniane, z którego się worka y przedtem wydawało, № 252 talarow y monety f. 6, a z utargowanych ksiąg przez imci pana Rusianowicza wyjęliśme z worka № 90 talarów; z obu tedy worków wyiętych czyni talarów № 342 y monety f. 6, rachuiąc tedy talar a f. 7,—czyni wszystkiego suma f. 2400.

Laus Deo. Anno 1688[1]). Daliśmy jeszcze do tego księgami z gmachu, a naprzód: 2 trefoloje, a f. 80, czyni f. 160; 10 ewangeliy, a. f. 18, czyni f. 180; 5 ochtaiów, a f. 20, czyni f. 100; 10 trebników, a f. 8, czyni f. 80; 10 służebnikow, a f. 8, czyni f. 80. Summa facit. f. 600.

Darowało się ichmości oicu episkopowi: 2 tryody cwitnych, 1 połustawczyk na cienkim (papierzu), 2 psałtyrek małych, 2 akafistki małe. 1 tryod cwitnaia panu Mokrzeckiemu y 1 ochtai temuż. 1 ochtai oicu archidyakonowi. 1 akafistek pisarzowi p. Łączkowskiemu.

Zozstaiemy ieszcze winni, na co dało się membran, która powinna się zapłacić 6 ianuarii, f. 2000.—Ma przywilej oddać ichmości przy oddaniu tey sumy. Zapłaciła tę tu sumę, niceśmy nie winni . . . . . . y drukarnię odebraliśmy taką: ewangielskich liter kamieni № 31, liter nowych trefoloinych kam. 27, № 23, kwadratow do tych liter kam. 5, № 10, liter ruzywanych tychże kam. 10, № 22, liter psałtyrnych kam. 15, drobnych, małych liter kam. 8, № 10, 30 figurck trefoloiowych, 15 liter roznych, 6 furt, 5 figur roznych in quarto, 10 pralozów, 9 tytułów, matryces y ponsony, do wszystkiego tego pisma odebrało się 2 pras ze wszystkiem porządkiem, 4 kast z szufladami. To wszystko iest w sklepie, gdzie księgi przedają się. Przytem y pismo iest dano, w ktorem deklaruie, ze w całey episkopii ani sam, ani kto inny nie ma erygowac drukarni, y prawa approbue, uti in se sonat fusius.

Od iego krolewskiey mości pana naszego miłościwego imci pan Orchowski oddał legacye Korniaktowskie—sumę złotych 4000, a prowizyi od tey sumy ab anno[2]) ad annum praesentem tylo dali złotych 1200, a to w takich pieniądzach: szelągami w

[1]) Въ подлинникѣ съ стр. 15 по 52 каждая почти страница вверху подписана: „Laus Deo" съ обозначеніемъ года во многихъ мѣстахъ мѣсяца и числа, между тѣмъ какъ въ текстѣ тѣже даты обозначаются въ послѣдовательномъ порядкѣ.

[2]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто. Кажется съ 1603 по 1688 гг.

workach № 27, a f. 100, czyni f. 2700, talarami № . . . . a f. 7., 2700, tynfami № [1].

Die 29 septembris dało się bractwu św. Onofrego na wosk cztery talary bite, a f. 7, f. 28.

Eadem die ad rationem tryody postney trzecim razem daliśmy talarów bitych 20, co czyni f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Objaśniaiąc papier gdański, iż tu perplexe iest wyrażony, tak się obiaśnia: przed poczęciem pisać w tym reiestrze mieli dane panowie Krassowscy pieniądzy na papier—na ryz 300, do których trzysta ryz trzeba im było ieszcze dopłacić dobrey monety f. 326, gr. 20, ktore iuż przez nas, iako tu iest wyżey wyrażono, są dopłacone. Z tych tedy 300 ryz ieszcze przedtem, gdy się cwitna tryod drukowała, oddali do p. Semiona ryz 100, zostało tedy było przy nich 200, a 5-ta aprilis 1688, dało się na sto, uczyniło tedy trzysta, które dnia dzisieyszego oddali, to iest ryz 300 spełna: zostało tedy ieszcze u panów Krassowskich talarów 64¼, które się dali in anno praesenti 28 aprilis y pieniądze znowu te, które przez p. Semionowicza dane byli tegoz dnia, jako wyżey w tym reiestrze iest wyrażono, na którą sumę teraz przy tem papierze dał znowu ryz 50; a tak pan Semionowicz dał rachunek z tych powziętych pieniędzy przez siebie d. 28 aprilis ze złotych 1804, gr. 9, gdyż na 21½ bankowych talarów wyszli te w zarobku f. 4, (gr.) 9. Z tych tedy taki dał rachunek według reiestru, imci pana Semionowicza opisanego: za fasę większą na papier y z zaniesieniem do pakowania f. 5, (gr.) 18, za drugie mnieiszą z zaniesieniem f. 3, (gr.) 6; a trzecia fasa ze Lwowa się tam wzięła, za słomę do pakowania gr. 12, od pakowania papieru f. 5, bednarzom od naprawy fas za obręcze y zabijanie f. 9, (gr.) 24, za cwioki do fas gr. 18, furmanom drągarzom, co zawieźli y wytoczyli do statku, f. 6, kwitowe od papierów w Fordanie pisarzom f. 3 (gr.) 10, rewizorom f. 2, w Nieszawie kwitowe y rewizorom f. 1 (gr.) 12. Summa expensorum b. m. f. 39. 12.

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Imci panu Krassowskiemu zostawił na papier b. m. f. 1761. 20. Reszty teraz oddał tu b. m. f. 3. 7. Summa, ut supra, facit f. 1804. 9. Na tę tedy sumę f. 1761, gr. 20 b. m., iako i na talarów bitych № 64¼, które u pana Krassowskiego, które, rachując po f. 3, gr. 18, a czyni wszystka summa, w kupę to computowaszy, f. 1993 dobrey monety. . . . już odebrało się tu we Lwowie 50 ryz przez pana Semionowicza przesłanych, iako wyżey stoi.

Ze złotych zas stu, szelągów y talarów bitych 20, a f. 7 rachując, które szelągi się dali 20 aprilis, a talary 4 augusti, iako wyżey są wyrażone, na unkoszta, taki daje rachunek: od 3 fas papieru № 350 ryz, w Zakroczyniu pisarzowi f. 1, w Stenzycy (gr.) 12, w Sędomirzu f. 1 (gr.) 15, wysełaiąc z furmanami chłopca Kosera tak ze statku wesuiąc fasy, iako y w drodze uczynionego przez chłopca y iemu nagrodę pro parte papieru f. 9 (gr.) 15, do miasta w prowadzaiąc y drążnikom od 2 fas pirwszym razem f. 6 (gr.) 12, item od 3 fasy do miasta y drążnikom f. 2 (gr.) 15, fury od dwu fas a cetnarów 10 i funt. 14—facit cetnarów 24, a f. 3 y gr. 10, f. 80, od trzeci raz fasy cetnarów 13, a f. 2 (gr.) 20, f. 34. 20, froktu od szaffuntów 18, a f. 3, f. 54, reszty oddał tu f. 50 (gr.) 1. Summa facit f. 240.

Die 19 octobris przedało się z gmachu ksiąg: 12 ewangeliy, a f. 20, f. 240; 7 ochtaiów, a f. 24 f. 168; 5 tryody cwitnych—26, f. 130; 10 apostołów—13, f. 130; 7 trebnikow—10, f. 70; 5 służebników—8—f. 40; 1 akafistek—f. 2 (gr.) 10. Summa f. 789 (gr.) 10, która się summa wzięła w talarach, a f. 6 (gr.) 15.

Die 25 octobris pan Mikołay Michalewicz z tych pieniędzy, które wziął był 28 aprilis do Rzeszowa na papier, iako wyżey stoi, siedmaków № 1755, taki dał rachunek: kupił papieru ryz № 30, a f. 9, f. 270. Fura od niego f. 6, od wiązania (gr.) 10, 2 fasce gwozdzi na cerkiew naszą wyszły f. 28, (gr.) 20, 1 faska gwoździ f. 15, kursorowi do Skytu f. 10, do Żółkwi furmanowi y żydom, gdy sam ieździł, a nie zastał konia podstawnego, f. 17. Znowu co uczynił pan Stefan Semionowicz, gdy odebrał od ego królewskiey mości

pana miłościwego przez iasnie wielmożnego pana Orchowskiego, po wrócił mu pan Mlkołay z tych unkosztów iego f. 11(gr.) 22, item kupił ryz № 30, a f. 8 (gr.) 15, f. 255, fury f. 8, drążnikom f. 1. 5, na maty (gr.) 6, oddał nazad siódmaków № 1132. 8. Summa facit 1755, 21. Odrachował się tedy wcale. A te, przez niego oddane, do szkatuły się włożyły w sklepie.

Die 2 novembris ad rationem tryody postney czwartym razem daliśmy talarów bitych 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 3 novembris dziewiątym razem panu Cypryanowi dało się na rożne ekspensa talarami talarów 40, a f. 7, czyni f. 280.

Die 6 novembris ad rationem tryody postney piątym razem daliśmy talarów bitych 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p“.

Eadem die ojcu Aleksiemu, co dzwonnikiem u nas był, za konsensem ichmościów panów braci dało się talarów bitych dwa, facit f. 14.

Eadem die na zapłacenie kwartału ojcom, którym czas wyszedł d. 25 novembris, die 27 novembris, jako w rejestrze stoi, f. 55.

Za księgi przedane czwartym razem ad rationem summy odebraliśmy od imci pana Hrehorego Rusianowicza do kasy różną monetą, która iest niżey specyfikowana: № 907 sztuk cesarskich, a f 1, f. 907; № 106 1/2 sztuk talarow bitych, a f. 6, 15, f. 692 1/2; № 2 3/4 sztuk lewkowych, a f. 5, 15, f. 15, 4; № 212 sztuk tynfami, a f. 1, 3, f. 233, 6; № 2 czerwonych, a f. 14, f. 28; № 2 sztuk krystynek, a f. 4, f. 8; № 11 kopiek, f. 1, 3; № 2 worki szelągami, a f. 150, f. 300; № 1 worek szelągami, f. 130; № 1 worek szelągami—f. 80. Summa f. 2394, 20 1/2.

Die 27 novembris ichmości oicu episkopowi Lwowskiemu zapłaciło się residuitatem według membrany za drukarnie f. 2000, która odebrała się.

Die 30 decembris, anno 1688. Imci panu Stefanowi Ławryszewiczowi na zastaw, która iest w skarbcu położona, z pieniędzy legacyinych nieboszczyka pana Korniakta dało się currenti monetą, i membran dana iest, f. 3000. Anno 1690, d. 27 martii zapłacona ta membrana.

Die prima februarii, anno 1689, z tychże pieniędzy legacyinych nieboszczyka imci pana Korniakta na zastaw, która iest w skarbcu, wygodziło się imci panu Jakubowi Ławryszewiczowi, gdzie i membran jest na f. 1200. Soluta cum prouisione et transportata do tamtej membrany.

Od f. 1300 dał imci pan Mazaraki prowisiei za 4 miesiące—a f. 10 procento, co czyni f. 43, (gr.) 15.

Die prima februarii wydało się xiąg piąntym razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: 30 ewangieli, a f. 20, f. 600; 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; 30 tryody cwitnych, a f. 26, f. 780; 20 apostołow, a f. 13, f. 260; 30 trebnikow, a f. 10, f. 300; 30 służebnikow, a f. 8, f. 240; 60 psałtyr wielkich, a f. 2, 21, f. 162; 60 psałtyrek małych, a f. 2, 10, f. 140; 40 akafistkow, a f. 2, 10, 93. 10; 100 czasosłowczykow, a f. 1. 6, f. 120; 299 grammatyczek, bo iedne ukradli, nosząc, (po gr.) 9, f. 89. 21 to iest f. 3265. Summa facit f. 3265, 1.

Eadem die panu Cypryanowi na roschody dało się dziesiąntym razem talarow bitych № 20 y puł, a f. 7, czyni f. 143. 15.

Eadem die imci panu Mikołaiowi Michaliewiczowi na roschody szkolne y oycom dla supplementu legominy dało się f. 150 (z pieniędzy p. Hrehorego—szostakow [1])

Eadem die Aftanazemu introligatorowi pozyczyliśmy figur mosiędzowych obostronnnych: do ewangelia 1 wielka srzodkowa, rogowych ewangelickich dwie, item druga sztuka srodkowa wielka obostronna do tryody, narozniki dwa obostronnych, item iedna podługowata obo-

---

[1]) Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

stronna, co czyni wszystkich sztuk 7.

Die 8 februarii kupiło się papiru ryz № 135, a f. 7 y gr. 21, co facit summa f. 1039. 15. Baryszu żydom dalo się f. 2, 15.

Die eadem przedało się xiąg z gmachu: 10 ewangieli, a f. 20, f. 200; 5 ochtaiow—24, f. 120; 10 apostołow—13, f. 130; 20 trebnikow—10, f. 200, 20 służebników—8, f. 160, 5 polustawcuw na grubym, a f. 7, f. 35 debet [1]), p. Jan oddał, solvit. 4 akafistki—f. 2. 10, f. 9. 10, debet [1]) tenże, oddał, solvit. Summa f. 854. 10.

Za te xięgi wzieła się moneta takowa: talary № 124, po f. 6. 15, tylko 4 siumaki wzieli się po f. 1, które te pieniędzy zaraz zapłacili się za ten papir, wyżei opisany, a wydali się po f. 7 te talary.

Die 16 februarii kupiło się papiru ryz № 15, a f. 7. 15, co czyni f. 112. 15.

Die 18 februarii kupiło się papiru ryz № 25 y liber 14, a f. 7. y gr. 15, czyni f. 192. 22½.

Die eadem ad rationem tryody postney szustym razem dalismy rozną monetą z pieniędzy pana Hrehorego—200. „Symeon Sawnicki. Drukarz“.

Die 23 februarii kupiło się papiru ryz № 15, a f. 7. 17, co czyni f. 112. 15.

Die 24 febryarii kupiło się papiru ryz № 36, a f. 7. 15, co czyni f. 270.

Die 25 ultima februarii n. c. na zapłacenie kwartałow oycom naszym, kucharzowi y dzwonikowi, iako iest specifice w pstrym tego rocznym reiestrze expensowym wyrażono, dało się z kassy y wielebnemu oycy ihumenowi s. Onofrego na ten czas f. 63.

Die ultima februari iedynastym razem dało się p. Cypryanowi na wosk f. 100.

Z woii ichmościów panów braci dało się zakonnikowi cudzoziemcowi f. 3.

---

[1]) „Debet“ въ подлинникѣ зачеркнуто.

Die ultima februarii dało się na cynober panu Mikołaiowi, aby kupił, f. 66.

Die 7 martii przedało się z gmachu xiąg: № 5 ewangieli (po) f. 20—f. 100; 20 ochtaiow—24—f. 240; 6 tryody cwitnych—26 —f. 156; 10 trebnikow—10—f. 100; 10 służebnikow—8—80; 25 psałtyr wielkich—2 (gr.) 21—67. 15; 1 tryod cwitnaia—26—26. Summa f. 769. 15.

Za te xięgi wzieła się moneta takowa: talarami № 97, a f. 6, gr. 15; tymfami 6. Za talar talary 3, siudmakami rachuiąc 7 na talar № 1. Co czyni siumakami 55, gr. 15. Na psałtyrach nic nie nakładano na siumakach.

Die 12 martii przedało się z gmachu № 2 polustawcy małe na cienkim—o. Samuelowi, a f. 10, f. 20.

Eadem die przedało się z gmachu: № 10 tryody cwitnych, a f. 26, f. 260; 5 ewangieli--20—f. 100; 5 appostoluw—13—f. 65; 3 trebniki—10—30. Summa facit f. 455.

Za te xięgi wzieła się moneta takowa: talarami № 61, a f. 6 (gr.) 15; siumakami 14, a tymfami 42.

Die 18 martii, dało się panu Cyprianowi na rozne expensa dwunastym razem talarami 20, a f. 7, f. 140.

Anno 1689, d. 20 martii. Pan Jan Hrehorowicz czynszu zapłacił za rok przeszły, to jest 1688, na [1]) swięty Michał expirujący, f. 140; wypłacił czynsz takim sposobem: podymnego oddał 1688 (r.) ianuarii 15 f. 9, gr. 28, z groszowym czynszu ziemnego tegoz roku 1688, octobra 24, złotych 2.

Anno 1689, d. 19 februarii dupel 4 złotych 3, (gr.) 6, co czyni f. 15, gr. 4, oddał ostatek f. 124. 26.

Die 20 martii ad rationem tryody postney siudmym razem dało się drukarzowi f. 120. „Symeon Stawnicki. Druk., m. p.“

---

[1]) Передъ словомъ „na“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена помѣтка NB.

Die 24 martii oycu [1]) episkopowi, z cudzych krajów—od Weneciey, dało sie za consensem panów braci elemosyny f. 30.

Die 2-da aprilis oddało się iego mosci wielebnemu oycu episkopowi talerow bitych 5—f. 35, co dał p. Tatkowskiemu, odzwonie sie w sprawie.

Die 6 aprilis dało się panu Cyprianowi na rozne expensa trzynastym razem talarami № 20, a f. 7, f. 140.

Die 23 aprilis za xięgi przedane piąntym razem ad rationem summy odebralismy od imci pana Hrehorego Russianowicza do kassy rozną monetą, ktora jest nizey specyfikowana: № 241$^3/_4$ talarow, a f. 6. 15, f. 1571. 11; 233 tymfami, a f. 1. 3, f. 256. 9; 11 lewkowych, a f. 5. 15, f. 60. 15; 1 czerwony, a f. 14, f. 14; 29 krystynek, a f. 4, f. 116; 763 cesarskich, a f. 1, f. 763. Summa f. 2781. 5.

Die eadem dało się oycu Rumnowskiemu na vict f. 20.

Die 23 aprilis ad rationem roboty szestodnikowey pierwszym razem dało się panu drukarzowi złotych trzysta, to iest. f. 300. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. pr.“

Die 25 aprilis panu Cypryianowi dało się na rozne expensa czternastym razem talarow 30, a f. 7, czyni f. 210.

Die 13 mai przedało się xiąg z gmachu: № 15 ewangieli (po) (f.) 20, f. 300; № 10 ochtaiow—24, f. 240; 20 appostolow—13, f. 260; 5 tryody cwitnych—26, f. 130; 20 słuzebnikow—8, f. 160; 21 trebnikow—10, f. 210. Summa f. 1300. Za te xięgi wzieło się talarow 200, a f. 6. 15.

Eadem die ieszcze przedało się z gmachu xiąg: № 25 psałtyrz wielkich, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 polustawcow na grubym (papierze), a f. 7, f. 70; 2 ochtaie, a f. 24, f. 48; 2 trebniki, a f. 10, f. 20; 2 słuzebniki, a f. 8, f. 16; 2 psaltyrz wielkich, a f. 2. 21, f. 5. 12; 2 psaltyrek małych, a f. 2. 10, f. 4. 20; 1 trefoloy o. ihumenowi Trembowielskiemu f. 100, 2 psaltyrek małe, a f. 2. 10, f. 4. 20. Summa f. 336. 7.

---

[1]) Тоже передъ словомъ „ojcu“.

Za ewangielia, ochtaie, trebniki, słuzebniki wzieło się talarami, a f. 6. 15, 1 szestodnik f. 7. 10, f. 7. 10.

Die 22 mai, 1689 recentioris. Panu Cypryanowi Kisielnickiemu na rozne enpensa dało się pietnastym razem f. 140.

Tegoż dnia dało się oycu Podgorskiemu, kaznodziei, ad rationem zasług f. 30.

Mai 25 oycum naszym y. s. Onophrego na zapłacenie kwartała, dzwonikowi y kucharzowi—f. 63.

Die 8-va iunii 1689. Imci panu Piotrowi Semionowiczowi na expensa od wody dla przywiezienia papiru, ktore imci pan Krassowski przystał przez pana Hawrockiego, dałem f. 100.

Tegoż [1]) (dnia) na zapłacenie gontow do s. Onophrego kop. 249, a gr. 20, f. 166. Za kop gwozdzi 304, a gr. 4. 2, f. 43 (gr.) 18.

Die 9-na iunii przedało się z gmachu xiąg: 7 ewangeli roznym, a f. 20, f. 140; 1 ochtay f. 24, 2 trebniki, a f. 10, f. 20; 1 połustawiec na cienkim—,dziewięc siodmakow (dał) za niego p. Laskowski, f. 10; 7 psałterz szelągi, a f. 2. 21, f. 18, 27; 4 czaso łowcow szelągi, a f. 1. 6, f. 4. 24; 2 psałterze, a f. 2. 10, f- 4. 20. Facit f. 222. 11.

Za ewangelia, ochtay, trebniki, talarami, talar po f. 6. 15.

Die 26-ta iunii panu Cypryanowi Kisielnickiemu na rożne expensa szesnastym razem—f. 223. $8^1/_3$.

Tegoz (dnia) panu Semionowi drukarzowi ad rationem szestodnikow—f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 15 iunii odebralismy papiru, co imci pan Krassowski przystał przez pana Hawrockiego, a imci pan Laskowski oddawał, ryz № 200. A z tego papiru, co za expensa nań są wyrażone, daley patrzac, to iest die 19 iulii.

Die [2]) 27 iunii recentioris w zupełney sessiey na ten czas w Lwowie będacych, okrom iego mosci pana Hrehorego Rusianowicza,

---

[1]) Передъ словомъ „tegoż“, начинающимъ строку, поставлена помѣтка NB.

[2]) Тоже передъ словомъ „die“.

ktory, kilka razy będąc vocatus, przysc nie chciał y cale declarował, aby po niego y nie posyłać, bo nie przydzie, jednak przyszedł y był, uchwalili iednostaynie, aby do bractwa zaprosic pp. braci y ad congremium swego przyjąc, aby pomagali dziło cerkwi Bożey promowowac y oney usłuzyc, a naprzod: p. Piotra Semionowicza, pana Stephana Laskowskiego, pana Jrzego Kociego, pana Jana Klikotaiowicza. Praesentes przy tey sessiey były: iegomosc pan Papara, iegomosc pan Stephan Lawryszewicz, iegomosc pan Piotr Affendyk, iegomosc pan Hrehory Rusainowicz, iegomosc p. Mikołay Michalewicz, iegomosc pan Piotr Kurtowicz, iegomosc pan Cyprian Kisielnicki.

Iulii 1-ma novi calandaris, dało się iegomosci panu Piotrowi Semionowiczowi na papir do Gdanska do płacenia szesciuset ryz contractowych, a to do tych 64. 4 talarow, ktore przy panu Krassowskim zostały były na żadatek, iako y do tych, co p. Semionowicz onemu zostawił b. m. f. 1761(gr.) 20, a teraz ie oddaiemy, dopłacić b. m. f. 527, gr. 1. Co czyni currentis f. 1024 (gr.) $23^2/_3$.

Die eadem przedało się z gmachow xiąg: 11 ewangeli, a f. 20, f. 220; 10 ochtaiow, a f 24, f. 240; 5 triody cwitnych, a f. 26, f. 130; 11 trebnikow, a f. 10, f. 110; 10 słuzebnikow, a f. 8, f. 80. Facit f. 780

Za nie wzieło się taląrów 120, co taler po f. 6. 15. 6 psałterek currenti, a f. 2. 10, f. 14.

Tegoż (dnia) iegomosci panu Piotrowi Semionowiczowi do Gdanska na papir, na nowo aby contrakt uczynił, y co może być gotowego kupił, dało się taler. bitych talerami y szostakami: talerów bitych № 610, co czyni in currentia f. 7, f. 4270. „Piotr Semionowicz."

Iulii 2-da n. c. za księgi przedane szostym razem ad rationem summy odebraliśmy od iego mosci pana Hrehorego Russianowicza do kassy rozną monetą, która iest nizey specificowana, a naprzod: 131 talerow bitych, a f. 6. 15, f. 851. 15; 636 cesarskich, a f. 1, f. 636; 2 lewkowych, a f. 5. 15, f. 11; 119 tymfow, a

f. 1. 3, f. 130. 27; 5 krystynek, a f. 4, 20; 4 cerwone złote, a f. 14, f. 56, kilka szostakow złych. Summa summarum f. 1705. 12.

Eadem.[1]) die pan Bogdan Latynowicz z kramiku nieboszczki p. Wasylowey, dopłacając trzech lat czynszu, które się skonczyli na Wielkanoc blisko przeszło, dał f. 133. Gdyż na rok ma płacić po fl. 90, a to dwoma ratami. Popłacił tedy pirsze nieboszczykowi panu Korędowiczowi f. 2. Wytrącił za kanon do lunerii, a ostatek oddał, ktore się oycum oddali.

7-ma[1]) iulii, 1689. P. Szymon Krzysztophowicz ad rationem czynszu z kramu lawiczowskiego oddał, które są w szkatule, f. 38, a złotych 2 potrącił do lunerii. Został ieszcze winien dawnego f. 40, a za ten rok, co wyniydzie 1-ma novembris w teraźniejszym roku drugie, winien będzie wypłacić f. 40.

Eadem die 7-ma iulii oycu archimandrycie z Dołhoho-Pola z Wołoch, za instantią iego mości oyca episkopa, a zgodą wszystkich p. p., dało się iałmużny f. 40 y z gmachow[1]) w seksternach słuzebnik 1.

Eadem die przedało się z gmachu: 1 ewangelia, f. 20; 4 trebnikow, a. f. 10, f. 40; 6 słuzebnikow, a f. 8, f. 48; 1 psałterz f. 2. 21; 56 grammatyk, a gr. 9, f. 16. 24. Facit f. 127. 15. Za dwa trebniki, służebniki talery po f. 6, gr. 15, za inne po f. 7.

25 psałterz p. Iwanowi do tydnia, a f. 2. 21. Oddał pieniędzy f. 67. 15.

Eadem die zapłaciłem pisarzowi, synowi Semionowemu, ad praelata item pisma, które się wyrobiło, a to z tem pismem, co Semionowi dawno wydane iest y u niego zostaie w rachunku, com ia odważył za kamieni 5, a co pan Krassowski odebrał kam. 1½, a powiada, że wierzytelnosci także, —że sam Semion zapłacił, oddałem y te a f.—, dałem f. 52.

---

[1]) Передъ словами: „eadem, 7-ma“ и „z gmachow“, поставлена помѣтка NB, передъ послѣднимъ еще прибавлено „służeb“.

Die 12 iulii recentioris kupiło się papiru od Korniakta wodnego ryz 86, a f. 4. 20, f. 401. 10.

Tegoż dnia wieleb. oycu Rumnowskiemu dopłaciło się kwartału do przeszłych złotych dwudziestu, teraz dodałem quartał . . . . ten quartał 1-ma iulii veteris, f. 30. A znowu za drugi quartał żądało mu się złotych 20. „Do tego czasu wziołem złotych 20 . . . . Rumnowski“.

Die 14 iulii iegomość p. Piotr Semionowicz dał rachunek ze f. 100, które wzioł był 8-va iulii anno praesenti na expensa papirowe ryz 200, któreśmy odebrali 12 iunii od iego mości pana Laskowskiego: w Sieniawie od wywaszonia fasy ze statku na ląd gr. 20, fury od cetnar. 20, a f. 2. 15; f. 50; contętaciey furmanowi, co złamał wóz y na przepicie drugi raz osobno, f. 4. 12; w drodze expensa y do miasta wprowadzaiąc f. 1. 18, drąznikom od składania f. 3, frachtu f. 23. 10, przez Nawrockiego na cłach expensa f. 38. 26⅓, za fure b. m. f. 6, za pakowanie f. 2, bednarzowi f. 1, za noszenie gr. 12, drąznikom f. 2, chłopom na statku, co pomagali, gr. 24; od mitu f. 2, gr. 18, f. 14. 24,—na currens f. 28. 23⅓. (Summa) f. 150. 20.

Wzioł tedy, iako wyzey, f. 100, a teraz dałem i dopłacił reszte f. 50, (gr.) 20.

Tegoż dnia za sledzie, co do Skitu, dało się oycom f. 60.

Die 28-va iulii iegomości panu Rusianowiczowi wydał za szostym razem: 10 ochtaiow fl. 240, 10 apostołow—130, 10 służebnikow—80, 10 trebnikow—100, 20 psałterzy małych—46. 20, 20 psałterzy wielkich--54. Facit f. 650. 20.

Die 1-ma augusti p. Semionowi drukarzowi na robote szestodnika trzecim razem f. 140. „Symeon. Drukarz, m. p“.

Die 15 augusti dało się na expensa iego mości panu Cypryanowi f. 400. A to iuż siedmnastym (razem).

17-ma augusti panu Janowi Mikołaiowiczowi y p. małżące iego na łancuch pancerowy, wazy ferro plus minus 99, f. 1000. Cur-

renti moneta od sta po f. 8 na rok. W skatule w skarbcu łancuch.

24-ta augusti odebrało się od p. Semiona drukarza z drukarnie szestodnikow 1000 do gmachow cerkiewnych spełna, na które wydało się mu było papiru ryz 153. W szestodniku iest arkuszow 75. 2. Przechodzi tedy dwie ryzie nad to, co przebrał. Wzioł iuż tedy na te roboty, iako wyzey stoi, f. 580. Za papir, co przebrał, za 2 ryzie odtrącam f. 18. Reszty teraz dodałem mu f. 202. „Symeon Stawnicki. Drukarz".

Tegoż d. etc. iegomości p. Semionowiczowi na fure od fasy papiru, co p. Iwanowski przywioz y expensa p. Jwanowskiego . . . fury f. 30, a expensa f. 16,—f. 46. A tego papiru odebrało się ryz 100. A expensa od wody az w miasto p. Laskowski—f. 24. 23.

Na zapłacenie quartałow oycom naszym i s. Onofrego, dzwonnikowi y kucharzowi dałem f. 63.

Die [1]) iego mości p. Rusinowiczowi wydało się siodmym razem: 25 szestodnikow nowowyszłych do przedaży, a f. 8, f. 200; 40 psałterek, a f. 2. 10, f. 93. 10.

3-tia octombris p. Semionowi, drukarzowi, dało się ieszcze na robotę triody postney osmym razem f. 210. Pamiętać, cynober rachować, zda mi się, dwa razy y figure dzisia Uspenyia wielke do srodku. „Symeon Stawnicki. Typ., m. p."

Wielebnemu oycu Rumnowskiemu dopłaciło się drugie quartału, który wyszedł dnia dzisieyszego, to iest 11 octombris novi calendaris, f. 30; a nanowo na trzeci quartał zadało się f. 20.

Die 18 octombris przewieleb. oycu archimandrycie s. Góryz pozwolenia panow—f. 21.

Tegoż (dnia) p. Cypryanowi osmnastym razem—f. 140.

Die 20 octob. osmym razem iegomości p. Rusinowiczowi: 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; 10 służeb., a f. 8, f. 80.

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Die[1]) ultima octombris 1689. Zeznało się quit w grodzie Lwowskim z powziętey summy legacyiney, która zapisana była na Zboiskach przez s. pamięci nieboszczyka p. Korniakta, y potomstwo iego approbowana, to iest te f. 2000, tu do cerkwi tey legowanych, a z drugich 2000 do s. Onophrego, do ktorego quitu stawalysmy z consensu wszystkich pp. braci deputowani: Jan Mazaraki, Stephan Ławryszewicz, Piotr Affendik, Piotr Kurtowicz.

Die 3-tia novembris kaznodziei wielebnemu oycu Podgurskiemu ad rationem zasług iego do porachowania—f. 30.

Z pozwolenia panow braci na podparcie dolegliwości succurrendo pod ten czas ciężki aegrestati tak do odziezy, iako y vivendi, za supliką wieleb. oyca ihumena s. Onophrowskiego, z oycami supplicuiącego, dało się złotych f. 50.

25-ta novembris na zapłatę quartałow: na zapłacenie quartałow oycom naszym y s. Onophrego, dzwonnikowi y kucharzowi dałem f. 63.

Tegoż dnia p. Cypryanowi dziewiętnastym razem—f. 120.

Tegoż dnia p Mikołaiowi Michalewiczowi na expensa szpitalne y szkolne—f. 100.

Anno 1690, d. 8 martii. Z przedania xiąg zapłaciło się wiel. oycom naszym y s. Onofrego także y dzwonnikowi z kucharzem quartały—f. 63.

Eodem anno, d. 27 martii, albo anno 1690. Odebrało się xiąg z drukarni nowowydanych tryody postnych, cwitnych tysiąc dwieście dziesięć, to iest № 1210, okrom 40, co wzioł sobie przy przykładkow. Tedy według contractu, uczynionego z nim, od kozdey xięgi zapłaciło się onemu od 1210 xiąg, a f. 2,—czyni f. 2420. Tak tedy mu się płaci ta summa, roznemi czasy odebrał według reiestru, wyzei opisanego, z podpisem onegoz gotowemi pieniądzmi f. 1300. Za cynobrę po rachowało się onemu, co się było kupiło, f. 87. 15. Za papir na 40 xiąg według contractu, z nim uczynionego, przykładkow ryz 17½, a f. 11; czyni f. 192. 15. Za dwie tryody postne, co nie dodał, wytrąca się f. 56. Summa—f. 1636.

---

[1]) Передъ словомъ „die“ поставлена помѣтка NB.

Reszty mu się dopłaciło według rachunku, wyzey spisanego, do capitalney summy z targowanych pieniędzy za xięgi f. 784. Summa f. 2420. A na te xięgi z iego 40 przykładkami wyszło papieru ryz 552 i puł, bo na każde xięgie wychodzi arkuszow № 219; tedy na deffekta wyszło ryz 2, a darowało się mu, że więcey wzioł, ryz 3 według rachuby dla lepszey zgody.

„Iż mi się dosyć staneło w zapłaceniu tryody postney, z którey ich mościów pp. braci kwitue: Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Die 27 martii. Imci p. Stefan Ławryszewicz oddał pieniędzy tu w sessiei in praesentia wszystkich ichmościów y zapłacił membrane anno 1689, die 30 octobris, talarami złotych trzy tysiące dwieście, cum provisione na cały rok, które wygodziło się było z legatiei imci pana Korniakta.

Die 28 martii c. n. Oddał pan Michał, syn nieboszczyka pana Andrzeia Aloisego, cum assistentia paniey rodzicielki swei, in praesentia ichmościow pp. braci: imci p. Stefana Ławryszewicza, imci p. Cypriana y imci p. Piotra Kurtowicza summy, co został był winien z rachunkow. A że teraz zapłacił pro sorte sua złotych dwieście, z czego kwituie pana Michala Aloisego.

A lubo nieporządnie się pisało, ze się znowu poczyna reiestr pisać a die 22 iulii, anno 1689.

Die 22 iulii. Przedało się xiąg z gmachu swieszczenikowi za instantio i attestatio ichmościow pp. Blazowskich, że cerkiew obkradziono: № 1 trebnik za siudmakow—f. 10.

(28 iulii) [1]) 6 psaltyrek małych, a f. 2. 10, o. Erumnowskiemu—f. 14.

(15 augusti) [1]) przedało się: 2 ewangieli Kisilowi introligatorowi, a f. 20, f. 40; 1 ochtai f. 24, 1 tryod cwitnaia f. 26, 1 apostol f. 13, 1 trebnik f. 10, 1 sluzebnik, f. 8, 10 psaltyrz f. 27, 10 grammatyczek f. 3.

---

[1]) Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

Eadem die pan Iwan introligator kupił: 5 ewangieli, a f. 20, f. 100; 4 ochtaiow, a f. 24, f. 96; 1 ewangieli, f. 20. Summa f. 391.

Die 4 novembris przedało się Jakubowi: 8 ochtaiow, a f. 24, f. 192; 10 apostoluw, a f. 13, f. 130; 4 trebnikow, a f. 10, f. 40; 8 sluzebnikow, a f. 8, f. 64 Summa f. 426. Talary brali się a f. 6. 15; № 34 psaltyrek, a f. 10, (?) f. 49. 10; № 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10; № 100 grammatyczek, a (gr.) 9, f. 30; 10 czaslowcow, a f. 1. 6, f. 12. Summa f. 114, (gr.) 20.

Die 8 novembris przedało się: 1 apostol f. 13, 2 ewangieli f. 40, 6 grammatyczek f. 1. 24. Summa f. 54. 24.

Die 16 novembris przedało się: 50 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 116. 20; 150 psaltyrek, a. f. 2. 21, f. 405.

Die 18 novembris przedało się: 20 tryodi postnych, a f. 26, f. 520.

Die 19 novembris na furmany do wody po papir dało się f. 210.

Die 22 novembris. Przedaza xiąg z gmachow: № 1 apostol f. 13; № 1 ochtai f. 24; № 1 ewangelia f. 20; № 6 apostoluw f. 78; № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 4 służebnikow f. 32; 3 trebniki f. 30. Summa f. 223.

Przedaza xiąg bez pana Mazarakiego, co oddał imci pan Piotr talarow dwadzieścia, które odesłał y są w skrzyni, pan Mikołai Michalewicz włożył, 5 tryodi postnych, a talarow 4. Facit talarow 20 f. 130.

Za 1 tryod pan Affendik zapłacił f. 26. Eadem die przedano xięgi z Łucka: 2 tryody cwitne, a f. 26, f. 52; 2 psaltyrek wielkich, a f. 2. 10, f. 5. 12; 10 czasownikow, a f. 1. 6, f. 12; 10 grammatyczek, a (gr.) 9, f. 3; 1 trebnik f. 10; 1 sluzebnik f. 8. Summa f. 116. 14.

Rrzedaza xiąg z gmachu: № 21 trebnikow, a f. 10, f. 210; № 11 apostołow, a f. 13, f. 143; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 10 tryody postnych, a f. 26, f. 260; № 11 ewangeli, a f. 20, f. 220; № 25 służebnikow, a f. 8, f. 200; № 5 tryodi post-

nych, a f. 26, f. 130. Summa f. 1403. Talarami, a f. 6. 15. № 4 psaltyr wielkich, a gr. 81, f. 10. 24; № 4 psaltyrek małych, a gr. 70, f. 9. 10; № 1 polustaw na grubym, a fl. 7, f. 7; № 2 grammatyczek, a gr. 9, gr. 18. Summa f. 27. 22; № 2 tryody postney, f. 52; № 2 sluzebniki, f. 16. Talary a f. 6. 15. Summa f. 68.

1 Tryfoloy oycu Korytkowiczowi przedało się za talarow 20, a f. 6. 15, f. 100; 5 grammatyczek, f. 1. 15. Summa f. 101. 15.

1 służebnik darowano do Szczepłot, 1 psałtyrz tymże darowano.

1 służebnik do Ławrowa darowano o. ihumenowi.

1 trefoloy kupili oo. z Dobromila za f. 100, 1 ochtai za f. 24.

Die 29 decembris. Przedaża xiąg: № 4 tryody postne, a f. 26, f. 104; № 3 ochtaie, a f. 24, f. 72; № 4 apostoły, a f. 13, f. 52; № 1 ewangelie, a f. 20, f. 20; № 2 trebnikow, a f. 10, f. 20; № 3 służebnikow, a f. 8, f. 24. Summa f. 292.

Przedaża xiąg z gmachu: № 2 tryody postnych, a f. 26, f. 52; № 2 trebniki, a f. 10, f. 30; № 4 służebniki, a f. 8, f. 32. Summa f. 104.

№ 1 psałtyrz, f. 2. 21; № 1 ewangelia, f. 20; № 4 grammatyczek, f. 1. 6. Summa f. 23. 27.

Die 24 ianuarii, anno 1690. Dało się panu Cypryianowi na expensa rozne dwudziestym razem, po śmierci nieboszczyka pana Mazarakiego, f. 200.

Die 31 ianuarii. Przedaża xiąg: № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 2 tryody cwitnych, a f. 26, f. 52; № 1 tryod postna, a f. 26, f. 26; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8; № 1 czasłowiec f. 1. 6; № 1 gramatyczka, gr. 9. Summa f. 124. 15.

Die 2 februarii. Przedaża xiąg: № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 5 tryody cwitnych, a f. 26, f. 130; № 10 służebnikow, a f. 8, f. 80; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 10 połustawcow, f. 65; № 5 służebnikow, f. 40; № 1 ochtai f. 24; № 1 apostoł f. 13; № 1 połustaw na ciękim—f. 20. Summa f. 982.

Die 10 februarii. Przedaza xiąg: № 3 ochtaie, a f. 24, f. 72; № 5 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 130; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 2 apostołuw, a f. 13, f. 26. Summa f. 368. № 7 grammatyczek, a gr. 9, f. 2. 3; № 1 połustaw f. 7; № 4 ewangeli, a f. 20, f. 80; № 1 tryod postna f. 26; № 2 psałtyrek, a f. 2. 10, f. 4. 20; № 1 psałtyrz, a f. 2. 21, f. 2. 21. Summa f. 122. 14. Tamtey strony przedaż tu należy do tei summy f. 368. Summa f. 490. 14.

Die 13 februarii. Przedaża xiąg: № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 1 apostoł f. 13; № 1 tryod postna f. 26; № 1 służebnik f. 8. Summa f. 87.

Die 17 februarii. Przedaża xiąg: № 2 trebnikow, a f. 10, f. 20; № 1 tryod postna f. 26; № 1 tryod cwitna f. 26; № 5 psałtyrz, a f. 2. 21, f. 13. 15; № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 1 grammatyczka gr. 9; № 2 czasłowcuw f. 2. 12. Summa f. 128. 6.

Die 21 februarii. Przedaża xiąg: № 2 tryody postne, a f. 26, f. 52; № 1 tryod cwitna f. 26. Summa f. 78.

Die 25 februarii. Przedaza xiąg: № 3 tryody postne, a f. 26; f. 78; № 2 ochtaie, a f. 24, f. 48; № 3 tryodi cwitne, a f. 26, f. 78. Summa f. 204.

Die 6 marti. Przedaża xiąg: № 2 tryody cwitne f. 52; № 1 tryod postna f. 26. Summa f. 78.

Die 20 februarii, anno 1689, oo. Skickim: № 1 tryod postnaia, № 1 ochtai darowano.

Za beczke sledzi dla tych że oycum dano f. 66; fury, co przywiezli te beczkie, f. 3. 15. Summa f. 69. 15.

Eadem die p. Cypryianowi dano na expensa dwudziestym pirszym razem talarow 10—f. 70.

Die 10 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 2 psałtyr, a f. 2. 21, f. 5. 12; № 1 czasłowiec f. 1. 6; № 1 grammatyczka gr. 9; № 1 tryod postnaia f. 26; № 1 tryod cwitnaia f. 26,

№ 5 tryodi postnych, a f. 26, f. 130; № 4 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 104; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 2 psałtyrek małych f. 4. 20; № 4 grammatyczek f. 1. 6; № 1 tryod postnaia f. 26; № 1 połustaw f. 7. Summa f. 397. 13.

Die 13 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 4 psałtyrki małe f. 9. 20; № 1 grammatyczka gr. 9.

Die 18 martii. № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 3 grammatyczki gr. 27.

Die 20 martii. № 2 tryodi cwitne f. 52; № 1 tryod postna f. 26; № 2 ewangeli f. 40. Summa f. 154. 16.

Die 22 martii. Przedaża xiąg o. archidiakonowi: № 5 ewangeli, a f. 20, f. 100; № 6 tryodi postnych, a f. 25, f. 156; № 6 ochtaiow, a f. 24, f. 144; № 3 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 78; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 2 apostoły, a f. 13, f. 26; № 1 szestodnik, a f. 7, f. 7; № 3 trebniki, a f. 20, f. 30. Summa f. 581.

Die eadem. Przedaża xiąg z gmachu: № 2 ewangeli f. 40, № 2 apostołuw f. 26, № 2 trebnikow f. 20, № 2 psałtyr f. 5. 12, № 1 psałterz f. 2. 21, № 2 czasłowce f. 2. 16. Summa f. 96. 19.

№ 1 ewangelia f. 20, № 1 apostoł f. 13, № 1 ochtai f. 24, № 1 służebnik f. 8, № 2 psałtyrek małych f. 4. 20, № 1 szestodnik f. 7, № 1 tryod postnaia f. 26, № 2 tryody cwitne f. 26, № 2 służebniki f. 16, № 2 psałtyrki f. 5. 12, № 1 trebnik f. 10, № 10 grammatyczek f. 3, № 2 ewangeli f. 40, № 3 tryodi postny f. 78, № 3 tiody cwitne f. 78, № 3 ochtaie f. 72, № 2 służebniki f. 16. Summa f. 447. 2.

Die 23 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 3 tryody cwitne f. 78, № 2 tryody postne f. 52, № 1 apostoł f. 13, № 1 trebnik f. 10, № 1 czasłowiec f. 1. 6, № 3 grammatyczki gr. 27. Summa f. 165. 3.

Die 26 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 ochtai f. 24, № 1 trebnik f. 10, № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 ewangelia

f. 20, № 2 czasłowca f. 2. 12, № 3 grammatyczki gr. 27, № 2 grammatyczki gr. 18, № 1 apostoł f. 13. Summa f. 96. 27.

Die 29 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 tryod postnaia f. 26. Śumma f. 52.

Zapłacił imże wcale polucku (?).

Die 30 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 ewangelia, talarami, a f. 7, f. 24; № 2 apostoły f. 26, № 2 służebniki f. 24, № 2 trebniki f. 20, № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 czasłowczyk f. 1. 6, № 5 grammatyczek f. 1. 15, № 1 psałtyrz f. 2. 21, № 1 ewangelia, talarami, a f. 7, f. 24. 15; № 1 apostoł f. 13. Summa f. 162. 27.

Die 1-ma aprylis. Z woli y uproszenia ichmościow panow braci oddane byli xięgi do rąk imci pana Hrehorego Rusianowicza, aby z łaski swei chciał pracować w przedaniu xiąg; tedy przez cały rok przedając, gdzie w tym reiestrze specifice wszystkie xięgi wypisane są, y iak wiele oddał pieniędzy; a że teraz kogo innego uprosilismy, aby na iego miescu także przedawał, tedy ponieważ wszystkich xiąg nie przedał, odbieramy, deputowawszy ichmościow pp. braci: imci pana Mikołaia Michalewicza, imci pana Cypryiana Kisilnickiego, imci pana Piotra Kurtowicza, imci pana Piotra Semionowicza. Tak tedy odebrało się: № 1 tryod cwitnaia w seksternach defektowa—f. 26, № 3 służebniki w seksternach defektowe—f. 24, № 1 trebnik w seksternach defektowe—f. 10, № 1 połustaw w seksternach defektowe—f. 7, № 14 szestodnikow w seksternach—f. 122, № 21 psałtyrek małych w seksternach—f. 49, № 13 akafistkow w seksternach—f. 30. 10, № 40 czasłowcow w seksternach—f. 48, № 1 psałtyrz w seksternach defektowa—f. 2. 21. Summa 309. 1. № 2 apostoły introligowane—f. 32, № 6 szestodnikow introligowanych -f. 56, № 2 psałtyrki małe introli gowane—f. 6, № 4 psałtyrek albo akafistkow—f. 12, № 13 czasłowcuw—f. 18. 19. Summa f. 124. 19.

Eadem die. Po odebraniu xiąg od imci pana Hrehorego Rusianowicza usprosilismy pana Mikołaia Krassowskiego, aby chciał

pracować także w przedaży ziąg, tedy te xiegi odebrane od ichmości pana Hrehorego, panu Krassowskiemu oddali się te xięgi y klucze od sklepu.

Eadem die z gmachu wydali się xięgi panu Mikołaiowi Krassowskiemu do przedania, iako niżey stoi: № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520; № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 10 połustawczykow na grubym, a f. 7, f. 70; № 20 apostołuw, a f. 13, f. 260; № 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; № 20 trebnikow, a f. 18, f. 200; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 25 psałtyrz, a f. 2. 21, f. 47. 10; № 20 grammatyczek, a gr. 9, f. 6; № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40. Summa f. 183. 10; № 1 ewangelia f. 20.

Eadem die zapłaciła się reszta panu Semionowi Stawnickiemu, typografowi, co zostało się winno za tryody postne z tych utargowanych xiąg z gmachu, talarów 112—f. 784.

Eadem die dało się na expensa imci panu Cypryanowi dwudziestym drugim razem talarow 50 z utargowanych xiąg w gmachu, a f. 7, f. 350.

D. 5 aprilis, anno 1690. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1689, który wyszedł na s. Michał w roku przeszłym 1689, czynsz należyty—złotych 140, a to takim sposobem: podymnego oddał 1690 anno 4 duple na dwie częćci—f. 3. 6, Stanowniczemu f. 2, co czyni f. 5. 6, ostatek gotowemi pieniądzmi oddał f. 134. 24. Summa f. 140.

Die 6 aprilis. Pan Szymon Krzystofowicz anno 1690, d. 23 aprilis c. n., cale oddał z retentow dawnych dług porachowania s. pamienci imci pana Mazarakiego f. 38, a do lunariei f. 2 przyjmuie się, czynsz zaś płaci tego roczny, ab anno 1688 poczynający cię, który kączy się in anno 1689 d. prima novembris na s.s. wszystkich. Oddał także f. 30, także przyszło się do lunariei czynsz f. 2, według contraktu, zdawna z nim uczynionego i według sumnienia iego, że daie kożdego roku; tedy poczyna się znowu czynsz de novo ab anno 1689 prima novembris od wszystkich s.s., kączy się in

anno 1690 prima novembris na wszystkich s.s., tedy na ten czynsz ieszcze nic nie dał. A że oddał z retentow dawnych f. 38, do lunariei f. 2, także czynsz tak roczny f. 38 i do lunarii f. 2, z czego anno Domini 1690, d. 6 aprilis, kwitowało się, w reiestrze iego napisało się.

Comput przedaży xiąg rożnych z gmachu, iako wyżey reiestr spiecifice opisany iest przez ich mościow p.p. braci: imci pana Mazarakiego y pana Cypryiana, pana Kurtowicza, pana Semionowicza, pana Laszkowskiego, gdzie rożnemi czasy przedali; computowawszy wszystkie summy za xięgi—czyni f. 8996. 25. Takim tedy sposobem oddaię te summe, iako wyżey stoi, a naprzod, iako w tymże reiestrze stoi, na rożne expensa y unkoszta na potrzebe cerkwie: p. Cypryianowi na expensa na papir, za sledzie o. Skickich, to wszystko czyni f. 1746. 15. 1000 talarow bitych odebrało się od ich mościow i do skarbcu włożyło się, rachyjąc talar a. f. 6. 15, czyni f. 6500; 12 f. b. m. pułtorakami—f. 24; siudmakami oddano f. 95; $4^{1}/_{2}$ lewkowych, a f. 6, f. 27; $446^{2}/_{3}$ tymfów, a gr. 3, f. 491; szelągami f. 42, item [1]) za xięgi znowu utargowane f. 118. Summa f. 9043. 23.

Według contraktu dawnego, uczynionego z papirnikiem we Gdańsku anno 1688 na ryz sześćset, gdzie w jesieni przez pana Nawrockiego ad rationem odebrało się ryz 50 y zapłaciło się unkoszta; także na tenże contrakt anno 1689, die 8 iunij, przez pana Nawrockiego odebrało się ryz 200 y od tego unkoszta zapłacili się; eodem anno przez pana Iwanowskiego odebrało się ryz 100 y unkoszta zapłacili się teraz. Tedy reszte eodem anno, d. 21 octobris, oddał imci pan Piotr Semionowicz ryz 250 dawnego contraktu, gdzie wypisuią się expensa od tych ryz № 250, jako niżey stoi: we Gdańsku za 3 fasy na papir, a f. 3, f. 9; od zaniesienia tych fas do papiru chłopcom f. 8; od pakowania y bednarz y słoma f. 10; co do Szkuty zawieźli y wtoczyli drukarzom f. 6; za maty do ukrywania

---

[1]) Предъ словомъ „item“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена помѣта NB.

gr. 6; kwitowe w Nieszawie y Wroclawku f. 1. 18. B. m. facit f. 27. 2, a currenti f. 52. 10½. Frachtu od 3 fas papiru szaff. 12, a f. 6, f. 72. Na przykomorkach kwitowe f. 1. Od wywesowania ze statku fas na furmany chłopum (gr.) 18. Fury z pod Ryczowola od 30 cetnarów, a f. 7, f. 210. Drobne unkoszta podrożne y do miasta wprowadzaiąc f. 6. 20. Facit summa currenti f. 342. 26½. Według reiestru tego wyżei opisanego odebrał od imci pana Mazarakiego na te unkoszta imci pan Semionowicz f. 210.—Restat f. 132. 26½. Te tedy reszte powinno się oddać imci panu Semionowiczowi zaraz in instantia. Oddała się ta reszta iego mości.

Cum consensu ich mościow p.p. braci d. 20 februarii, anno 1690, kupiło się dla o.o. Skickich do manastyru pro honorario 1 kamionkę oliwy za f 26¼, kam. pieprzu f. 18. Czyni f. 44 (¼).

A [1]) ponieważ pilna potrzeba przypadła imći panu Jakubowi Ławryszowiczowi pieniędzy, tedy wszystkich ich mościow uprosiwszy, aby z cassy cerkiewney onemu wygodzili; tedi unanimiter pozwolili wszyscy ich mościowie, aby ich mości poratować; tedy na membran zapisawszy się na kamienicy swoiei własney, nie zawiedzoney, za uproszeniem imci pana Affendika, że się za niemi zapisyie na membranie, yz za rok maią oddać cum provisione po f. 8 na summe f. 5000, od. f. 5000 ma dać prowisiei na rok, a membrana w cassie, f. 400. A że imci pan Jakub Lawryszewicz prima februarii anno 1689 wzioł był na membrane pieniędzy z lěgaciei Korniaktowskiei na zastaw, tedy teraz d. 7 aprilis anno 1690 ta summa w tę membrane wchodzi, to iest f. 1200, a doliczyliśmy z cassy f. 3000, aby była cała summa f. 5000, iednak tedy płaci od tei summy pierwszei membrany na f. 1200 prowisiei f. 96.

Wydanie xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 3 ewangeli, a f. 20, f. 60; 20 tryody cwitnych, a f. 36, f. 520; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 60 grammatyczek, a gr. 9, f. 18. Summa f. 638.

Die 21 aprilis xięgi wydane z gmach up. Krassowskiemu: № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f.520.

[1]) Передъ „a“ поставлена въ подлинникѣ помѣта NB.

Die 7 aprilis rewisia cassy cerkiewney w skarbcu, iak wiele znaiduie się pieniędzy po nieboszczyku imci panu Janu Mazarakim, będącym starsym na ten czas: № 1. Worek pułtorakow, rachuiąc a 5 szostakow, czyni bona moneta f. 1046, procentow induplo f. 2092. № 2. Worek siumakami, w którym znajduie się f. 2000. № 3. Worek siudmakow, w którym znaiduie się f. 2000. № 4. Worek, w którym znaiduie się rozney monety, to iest tymfami 657, a gr. 5, czyni f. 766 (gr.) 15, talarami $33^1/_4$, a f. 7, f. 232, gr. $22^1/_2$, szelągami f. 22. To wszystko czyni f. 1000. № 5. Worek, w którym znaiduie się rozney monety f. $471^2/_3$. № 6. Worek, w którym znaiduie się tymfow, a gr. 5, 521 zł. f. 607. 25. № 7. Worek z szelągami f. 100. № 8. Worek z szelągami f. 100. № 9. Woreczek z szelągami f. 40. № 10. Woreczek tymfow $233^2/_3$, a gr. 5, f. 272. 15. № 11. Worek, w którym znaiduie się talarow $100^1/_2$, a f 7, 703. 15. № 12. Woreczek, w którym zastawa pana Mikołaiowicza za f. 1080. 13. Worek, w ktorym znaiduie się talarow $31^3/_4$, a f. 7, czerwonych 6, siudmakami f. 52, pułtorakow 4 gr. 9, tymfami 121, gr. 25. Ta summa wszystka czyni f. 509. $12^1/_2$. Item szelągami w woreczku i lewkowych $5^3/_4$—f. 47. 15. № 14. Worek 1000 talarow, a f. 6, gr. 15 z utargowanych xiąg w gmachu, czyni f. 6500. № 15. Worek f. 12 b. m. pułtorakami, siudmakami 95, lewkowych $4^1/_2$ (czyni) f. 146. № 16. Worek tymfow $446^2/_3$, a gr. 3, szelągami f. 42, (czyni) f. 533. 8. Za xięgi utargowane u imci pana Papary, u imci pana Affendi o. Trembowielskiego f. 118. W szafie w sessie znaiduie się pieniędzy lewkowych 10 y szelągami f. 3. Czyni summa f. 18321.

Die 21 aprilis rewisia generalna xiąg roznych, w gmachach znajduiących się: № 1089 xiąg tryody postnych w gmachu dolnym, № 302 psaltyr in quarto, № 460 apostołuw. W izbie drugiei dolney: № 298 trebnikow, № 790 ochtaiow, № 682 psaltyrek małych, № 975 szestodnikow, № 1600 akafistkow, № 5 ewangeli, № 5 trefoloiow, №9 służebnikow, № 200 grammatyczek. W gurnych gmachach w izbie podle sessiei: № 931 tryod cwitnych, № 822 polustawcow na grubym i cięnkim,— № 1300 czasowniczkow, № 114 czasosłowow. Między temi xięgami znaiduie się siła xiąg defektowych, z których może się co wybrać.

Die 23 aprilis czynsz z retentami odebrał się od p. Szymona Krzystofowicza, iuż po rewisiei uczynioney.

Die 17 aprilis po rewisiey generalney uczynioney w skarbcu iak wiele znaiduie się w gotowiznie pieniędzy, iako wyżey opisało się kożdę rzecz specifice, a że tu znowy poczynają się expensa rozne z tych pieniędzy, co byli rewidowane.

Die 6 aprilis z cassy wyiente pieniędzy z roznych workuw specifice opisane: z iednego worka tymfow 657, z drugiego tymfow 521, z trzeciego worka 223 2/3 tymfow, z czwartego 446 2/3, w sessiei z olmary tymfow 121, gr. 25, talarami za tymfi 23 (gr.) 6. Ta tedy summa posłana iest do Gdańska przez imci pana Semionowicza na papir do imci pana Krassowskiego, combinando po 5 szostakow na złoty, czyni b. m. f. 1200.

Die 17 aprilis. Według postanowienia y uczynionego contraktu z wielebnym oycem Podgurskim, kaznodzieią ordynarnym cerkwie Wniebowzięcia Naiświętszei Panny, według reiestru danych f. 60, tedy dopłaciło się za ten cały rok f. 90.

Eadem die. Także według postanowienia sollarium f. 200 wielebnemu oycu Eramnowskiemu, że nabrał przez ten czas, iako w reiestrze iest opisano, roznemi czasy f. 170, dopłaciło się z cassy f. 30. Temuż z consensem wszystkich ich mościow darowano szestodnik.

Die 21 aprilis. Ex amore fraterno wygodziliśmy imci panu Kiriakiemu Paparze, na membran zapisany na dobrach swoich, cum consensu omnium ichmościow, talarow bitych 20, co czyni f. 140.

Die 25 aprilis po rewisiey generalney, ichmościow p.p. braci uczynioney, dało się panu Cypryanowi na expensa z xięg utargowanych przez pana Krassowskiego talarow 30, co czyni f. 210.

Die 26 aprilis po rewisiey wszystkich xiąg wydało się z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 1 ewangelia, a f. 20, f. 20; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8.

Eadem die de novo wzioł pan Simeon Stawnicki, typograph, pierwszym razem na ewangelia ad rationem talarow 20, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 16 mai wydało się xiąg do przedania z gmachu panu Krassowskiemu: № 3 ewangeli, a f. 20, f. 60; № 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 20 apostołuw, a f. 13, f. 260; № 60 psałtyrek, a f. 2. 10, f. 140; № 3 połustawow na cienkim,—a f. 10, f. 30. (Summa) f. 1490.

Die 17, albo 27 c. n., mai drugim razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiei, co poczoł drukować, talarow 30,—f. 210. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 20 mai dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg talarow 30, a f. 6; drugim razem f. 210.

Eadem die dało się na zapłacenie kwartałow wielebnym oycom naszym y do swietego Onofrego f. 63.

Die ultima mai wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 25 psałtyr, a f. 2. 21, f. 67. 15.

Die 4 iunii wielebnemu oycu Podgurskiemu, kaznodzei mieskiemu, ad rationem zasług swoich pozyczyło się f. 100.

Die 9 iunii dało się ż cassy imci panu Piotrowi Semionowiczowi na fure papiru, posłanego ze Gdańska od brzegu sanowego, y na myta, co wydał, dało się f. 100.

Die 10 iunii pan Bogdan Latynowicz z kramiku nieboszczki paniei Wasilowei zapłacił czynsz w teraźniejszym roku 1690, który skonczył się na Wielkanoc, a że maiąc unkoszta, że dach naprawił około kamienicy, gdzie czernicy z niciami siedzą, wydał na to f. 13 w gotowiznie, oddał f. 77, co czyni f. 90.

Die 10 iunii dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg trzecim razem talarow 50. Czyni f. 350.

Die ultima iunii zapłaciło się za pułtory faski blachi białei panu Kiechinowi przez pana Cypryana, a f. 120 faska, czyni f. 180.

D. 6 iulii trzecim razem dało się ad rationem xięgi ewangelicki, co się drukuie, talarow 30, to iest f. 210. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 7 iulii dało się panu Cypryanowi na expensa y unkosztą rozne z utargowanych xiąg czwartym razem talarow 30. Czyni f. 210.

Die 11 iulii zapłaciło się za iedne faskie blachi białey żydom przez pana Cypryana, ztargowane za f. 120.

Eadem die wydali się xięgi do przedania z gmachu panu Krassowskiemu: № 4 ewangeli, a f. 20, f. 80; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 27 psałtyr, a f. 2. 21, f. 72. 27; № 20 akafistkow, a f. 2. 10, f. 46. 20; № 20 psałtyrek, f. 2. 10, f. 46. 20; № 50 grammatyczek, (gr) 9, f. 15; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8. summa f. 509. 7.

Anno 1690, d. 5 iulii. Imci [1]) panu Hrehoremu Russianowiczowi na zastaw, ktora iest w skarbcu położona, z pienędzy kassnych y membran dana na złotych 4000.

Anno 1690, die 25 iulii. My [1]) zgodnie bracia, niżei podpisani, bractwo cerkwie Lwowskiei Niebowzięcia Naświętszey Panny votis et suffragiis nostris unanimiter zezwoliliśmy, uważywszy sobie, że wielebny oycec ihumen s. Onofrego, wiele razy supplicuiąc do całei confraterniei naszey, yż nie może sustentować kilka braci duchownych przy sobie dla ozdoby mieysca swiętego, że nie mogo mieć sufficientium vivendi; dla tego my, praecustodiendo, aby te mieisce swięte miało ozdobę w duchownych, zezwalamy wszysci unanimiter, według dawnego zwyczaiu, o. ihumenowi samemu na kwartał po złotych dziesięć, drugim nastoiatelom, to iest prezbiterom, ile ich będzie w manastyrzu s Onofrego, każdemu na ieden kwartał po złotych ośm, a diakonowi po złotych sześć, teraz noviter zezwolilismy. Od daty tego consensu takowy tedy consens tak ważny mieć chcemy y wszysci przytomni na ten czas rękami własnemi stwerdzami y podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendyk, m. p. Γεοργιος Παπαρα. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Іаковъ Лавришевичъ. Nicolaus Krassowsky, m. p. No-

---

[1]) Тоже, передъ словами „imci“ и „my“.

tarius congregationis Marianus. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Korty, m. p. Hrehory Russianowicz. Stefan Laskowsky.

Die 15 iulii dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg piątym razem talarow 50. Czyni f. 350.

Die 5 iulii za promotio iasnie przewielebnego ichmosci oyca episkopa Lwowskiego, dobrodzieia naszego, odebralismy od imci pana Irzego Dragonowicza legaciinych pieniędzy od successoruw swiętei pamienci imci pana Jana Mazarakiego, ktoremu y kwit generalny dany iest na złotych 1000.

Die 27 iulii za xięgi utargowane y przedane siudmym razem ad rationem summy odebralismy od imci pana Hrehorego Russianowicza do cassy rozną monetą, ktora iest nizei specificowana, a naprzod: 116½ talarow, a f. 6. 15, czyni f. 757. 7½; 96⅔ tymfow, a f. 1. 3, czyni f. 106. 10; 8 czerwonych, a f. 14, czyni f. 112; 208 siudmakow—f. 208; 7 krystynek—f. 28; 2¼ lewkowych, a f. 5. 15, 12. 11¼; 11 talarow bitych, a f. 7, f. 77; szelągami—f. 117. Summa f. 1417. 28¾. Item oddał imci pan Russianowicz f. 500. Summa f. 1917. 28¾.

Odebrało się xiąg w seksternach, y introligowane od imci pana Hrehorego Russianowicza, z wydanych xiąg z gmachu przedtym, iako reiestr opiewa wyzey, summa f. 430. 20. Summa (съ прежними) f. 2348. 18¾.

Die 27 iulii imci pan Mikolai Michalewicz z czynszow oddał według reiestru pstrego, które odebrał y, f. 239. 8, przy sobie zatrzymał.

Die 28 iulii ad rationem roboty żydom blachownikom dało się f. 100.

Die 10 iulii oicu Erumnowskiemu cum consensu (braci) na drogie dało się f. 10.

Die 11 iulii do membrany dołożył pan Krassowski imci panu Russianowiczowi f. 1050.

Die 17 iulii za puł faski blach żydom zapłaciło się f. 60.

Die 11 iulii nieboszczyka pana Mazarakiego legacijne pieniędze daliśmy na prowisie, f. 1000, któreśmy odebrali od imci pana Kocia, odalismy imci panu Russianowiczowi na zastaw.

Anno 1690, d. 29 iulii. Odebrawszy zupełny rachunek od imci pana Hrehorego Russianowicza z powziętych xiąg przez cały czas, iako w reiestrze wielkim tym stoi specifice y w oddaniu sum z utargowanych xiąg do cassy, iako kwity w tamtym reiestrze swiadczo, że nam satisfactia we wszystkim stanela, na co podpisuiem się i quituiem totaliter ichmości. Wszyscy tedy na ten czas będący pp. bracia rękama swemi własnemi podpisali się, kożdy w imieniu swemu na kwicie.

D. 6 aprilis 1 służebnik cum consensu darował się do manastyru oycom z Derewien oprawny.

D. 17 aprilis 1 szestodnik oprawny cum consensu darowano oycu Erumnowskiemu.

D. 18 mai 1 psalterz oprawna cum consensu darowano o. Winickiemu do manastyru.

D. 13 iunii 1 psalterz oprawna cum consensu dała się do s. Onofrego.

D. 17 iulii na sprawę z sukcesorami nieboszczyka pana Mazarakiego wydało się patronowi od dekretow, iako w reiestrze stoi, f. 54. 6.

D. 27 iulii odebralismy od pana Krassowskiego z utargowanych xiąg ad rationem y któremu y kwit się dał na f. 3487. 6.

Die 28 iulii odebrało się 180 ryz papiru Gdanskiego od imci pana Stefana Krassowskiego, ze Gdanska przysłanego przez pana Stefana, Semionowego syna.

Eadem die przez tego 10 ryz na probe lipskiego odebrało się ze Gdanska, od pana Krassowskiego przesłanego przez p. Stefana Ławryszewicza.

D. 10 iulii 1 polustaw oprawny darowano y f. 10 na droge o. Erumnowskiemu.

D. 11 iulii 1 trebnik oprawny darowano o. graeckiemu z Ierusalem.

Року Божого ҂ахпз, дня ке, мѣсяца декевриіа. Сумма виписанаіа розныхъ гроши, которие били ревѣдование в каси церковнои, іакъ много знаидовалосіа, іако в тим реестрѣ вижеи виписано и до диспозицие пана каскного отдано, готовие гроши, а naprzod: № 883 таларовъ битыхъ в едним ворку знаидуютсіа, золотихъ 7 рахуючи, чинит всеи сумми золот. 6181;618½ левкових битихъ в одним ворку, по зол. 6, чинит золот. 3611;63 червонихъ битих в ворку, по зол. 14, чинит золот. 882; 1 червони бити зли в тимъ же ворку; 20 кристинокъ въ ворку, по зол. 4, чинит зол. 80; итем копѣйками в тимже ворку золот. 33.21; итем оден ворокъ цесарскои монети ломанов. золот. 1760; 1330 тимфовъ в ворку знаидуетсіа, по грош 5, чинит золот. 1551.20; 1046 золотих доброи монети, рахуючи по 5. шостакув на золотий, теди куренти монети чинит золот. 2033.19; еден ворокъ з шелюгами золот. 157.25; итемъ ворокъ з шелюгами золот. 100; итемъ ворокъ з шелюгами золот. 100;и темъ ворокъ з шелюгами золот. 86.24, итемъ ворокъ з шелюгами золот. 133.22½, итем ворокъ з шелюгами злими золот. 107.6, итемъ ворокъ з шелюгами золот. 45.20, итемъ шостаками золот. 6. Сумма чинит золот. 16960 (грош.) 7½.

Продажа книгъ церковныхъ: 271 евангели през тои час продалосіа по зол. 20, чинит золот. 5420; 235 апостоловъ продалосіа по зол. 13, чинит золот. 3055; 260 триоди цвѣтнихъ продалисіа по зол. 26, чинит золот. 6760; 140 триоди постнихъ продалисіа по зол. 26, чинит зол. 3640;9 трефолоювъ продалосіа по зол. 100, чинит золот. 900;269 охтаювъ продалосіа по зол. 24, чинит зол. 6456;346 требниковъ продалосіа по зол. 10, чинит зол. 3460;346 служебниковъ продалосіа по зол. 8, чинит золот. 2768; 117 шестодниковъ продалосіа по зол. 7, чинит золот. 819;498 псалтиръ великих продалосіа по зол. 2.21, чинит золот. 1344.18; 99 полуставцовъ на грубим (паперѣ) продали по зол. 7, чинит золот. 693. (Сумма) чинит золот. 35315.18.601 псалитрокъ малихъ продалосіа по зол. 2.10, чинит золот. 1402.10;194 акафистковъ малихъ продалосіа по зол. 2.10, чинит зол. 452.20;287 часослов-

цувъ малихъ продалосіа по зол. 1.6, чинит зол. 344.12;673 грамматичокъ продалосіа по (грош.) 9, чинит золот. 201.27. Сумма чинит золот. 2401.9. Тамтаіа сторона продажи—с них сумма чинит золот. 35315.18. За продажние книги сумма всеи зол. 37716. 27. Готовихъ гроши знаидовалосіа къ касѣ розною монетою ведлугъ ревѣзии, іако сіа описало, 16960. Чинит всіа сумма зл. 54676.27. [2]).

Долгъ небошчика пана Андреіа Алоизого сукцесорове отдали сумму золот. 530. Чинши розние одебралисіа от рожных золот. 628.10. От 3000 зол. провѣзии отдалъ п. Лаврищевичъ зол. 200. От 1200 зол. провѣзии отдалъ п. Лаврищевичъ золот. 96. От 1300 зол. провѣзии отдала п. Мазараки золот. 43.15. Чинит всіа сумма золот. 56174. (22)

Легациіа пана Мазаракого тераз новоотданаіа зол. 1000: Чинит всіа сумма зол. 57174. (22)

Книги даровние на іалъмужню: 3 триоди цвитние, 1 триод постнаіа, 4 охтаи, 4 служебники, шестодникъ, 3 псалтири великихъ, 2 полуставци, 2 псалтирки малие, 3 акафистки.

От року Божиіа ҂ахпз, дніа к, мѣсяца декевриіа ажъ до року ҂ахч дня 1, мѣсяца юлиіа, видатки, експенса и унъкошта рожнеи учинение іако в реестри каждаіа речь знаидуетсіа, специфице виписанаіа, а ту в тим суммариушу иллицидуетсіа з тихъ гроши, которие знаходилисіа в касѣ и що сіа торговало за книги рожние.

Пану Киприіану на рожние експенса на потребу церковную, рожними часи, іако в петрим реестру каждаіа речь виписанаіа, далосіа золот. 5823.4.

Пану Семионови, типографови, рожними часи давалосіа ад рационем книгъ рожнихъ, що видруковалъ и до гмаховъ церковних отдалъ, и що му сіа тераз дало на евангелиіа, зол. 4879.15.

Папѣръ Гдански и тутейши на рожние книги до друкарнѣ церковнои много рази куповани през рожних пановъ видалосіа зол. 16903.24.

---

[1]) Сумма здѣсь подведена въ виду того, что въ подлинникѣ оканчивалось стр. 31.

[2]) Почему это $7\frac{1}{2}$ грош. въ подлинникѣ опущено.

Іалмажние и дарунки рожние cum consensu omnium давалисіа зол. 431.

На легумину рожнимъ п. п. далосія дліа школы и шпиталіа зол. 336. 24.

Кварътали, що сіа платило ойцом нашим и до святого Онофриіа, рожними часи далосіа зол. 574.

Легации, що сіа платили, до Крехова и до с. Онуфриіа зол. 70.

Ойцумъ казнодѣомъ ординарнимъ платилисіа квартали зол. 400.

За дошки духовие(?) на писане видалосіа зол. 184. 21.

За три фасокъ бліах бѣлих на побиване банѣ зол. 360.

Пану Корендовичови, в справѣ церковнои, cum consensu omnium зол. 100.

Пану Архувскому, в справѣ легациеи п. Корниакъта, далосіа зол. 70.

Пану Шадкувскому, юристѣ, в справѣ церковнои, далосіа зол. 35.

За гонти и цвіаки до святого Онуфриіа далосіа зол. 211.18.

За литери, що отливано на друкарнѣ, далосіа золот. 52.

Адъ раціонемъ работи, що бліаху прибивают, жидомъ далосіа зол. 100.

П. п. Красувским отдалисіа 77 червоних, що пожичили били на справу з Слоскою о друкарню. Чинит зол. 1078. Чинит всеи суммы 31607.16.

П. п. Котони отдалисіа гроши 79 талари, що пожичилъ былъ на справу церковную з Слоскою о друкарню и на патрона,— видано зол. 568.12.

Друкарніа заплатиласіа іасне превелебному его милости отцу епископови Лвовскому, а добродѣеви нашему, зол. 5000.

На мемъбрану п. Іанневи Мигалевичови на заставъ далосіа зол. 1000.

На мембранъ пана Григоріева Русиіановичови на заставъ далосіа зол. 4000.

На мемъбранъ п. Кириакови Папари далосіа зол. 140.

Чинитъ сумма зол. 10708.12. Другая сторона чинит всеи сумми зол. 31607.16. Теди всеи сумми росходнои чинитъ computando зол. 42315.28.

В касѣ ревѣдованих гроши знаидуетсіа in specie зол. 14381.19. Чинит всіа сумма зол. 56697.17.

Во иміа Отца и Сына и Святаго Духа. Амѣнъ. Року Божого ҂ахч, мѣсяца юлиіа, дня ді. За произволениемъ Духа Пресвіатого и за згодою ихъ милости п. п. брати всѣхъ, в брацтвѣ Успениіа Пресвятои Владичици нашиіа Богородици и присно Дѣвы Маріи на тот час будучих, любо с продолъжением часу дніа небитносте и иншихих милостей п. п. брати, еднакже соединившихсіа дліа лѣпшого порядку и звичайного способу, поставленние сут от п. п. брати на тои рокъ по зешлихъ п. п. братиахъ старшихъ, которые отъ насъ сіа преставили; а же подлугъ благословенства святѣйшихъ патриарховъ, преосвіатѣйшихъ, метрополитов боголюбивыхъ епископовъ, а бы згодне въ любви и милости перестеригали шкод церковнихъ, старалисіа ведлугъ обѣтовъ своихъ Богу Святому и Пресвятои Его Матери во всемъ вѣрне служити и во всемъ, іако наилѣпше, промишліати, ажъ до року пришлого и часу звичаиного, не вимавліаючисіа жадними придатними причинами, не засланіаючисіа ними, подъ неблагословенимъ тихже святихъ патриарховъ и подъ виною брацкою, а іако братиіа особливе обрание тие уріади поносити мают.

Старшие п. п.: его милость пан Стефанъ Лавришевичъ, его милост панъ Петръ Афендикъ, его милост панъ Егоргии Папара, его милост панъ Грегори Русиіановичъ.

Асессорове: его милост панъ Миколаи Мигалевичъ, его милость панъ Іаковъ Лавришевичъ, его милост панъ Киприан Киселницки, его милост панъ Петръ Куртовичъ.

Писари: панъ Миколаи Красувски. Субститут его милост пан Петро Семионовичъ.

Его милости пану Стефану Лавришевичу до гмахувъ сесиалнихъ ключи отдание сут такъ дольнихъ, іако и горнихъ, котори владзу мает сесию зкладати в справѣ церковнои.

Его милости пану Петрови Афендикови отданне сутъ ключи отъ сосудохранителници, абы оздобою вшиткою тоеи церкви святой завѣдовалъ и порадне трималъ.

Его милости пану Георгиеви Папари отдание сутъ ключи от книгъ вшитъкихъ, которие сіа знаидуют в гмахах долнихъ и горнихъ до виданіа брату, котори книги продает на грунтѣ церковном, албо кому инному, кто бы хотѣлъ купити.

Его милости пану Григориеви Русиіановичови отдание сут ключи от каси церковнои, где всѣ гроши з уторгованих книгъ и з инних приходовъ церковнихъ, маетъ до каси брати и поредне ховати.

Ассессорове: его милост панъ Миколаи Мигалевичъ [1]) и, молодши братъ, его милост панъ Стефанъ Лашкувски, назначение сут до отбираніа вшиткихъ легации и чиншовъ и власт мают позивати до права, которие бы не хотѣли отдавати легации, також склепи каменици наимовати.

Его милост панъ Киприан Киселницки и, молодши братъ, его милост панъ Іани Миколаевичъ провизорами до шпиталіа и до школи ве древа и в легумину.

До велебнихъ ойцувъ нашихъ и до школи дліа порадку провизорове: его милост панъ Стефан Лавришевичъ, его милост панъ Петро Афендикъ, а ежели бы того великаіа потреба била, его милост панъ Еорги Папара, его милост панъ Грегори Русиіановичъ.

Шафаръ его милост панъ Киприанъ мает гроши отбирати з каси и на вшеліакие потреби церковние з консенсомъ всѣхъ п. п. брати маетъ шафовати, а рахунъки зъ каждою сумою отдавати п. писареви.

Книги брацкие, що сіа продают, пана Красувского упросилисми, аби продавал, а гроши, що утаргует, каждои чверти отдавалъ до каси. А в небитности пана Красувского назначаемо субститута его милости пана Петра Семионовича.

---

[1]) Писали и Михалевичъ, самъ же онъ подписывался, какъ можно было видѣть выше Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

На ратушъ тие депутование сут н. п., аби пилновали и мѣсца своего не устоповали, которое маютъ лунари: ā. его милост пан Миколаи Мигалевичъ, в̄. его милост пан Іаков Лавришевичъ, г̄. его милост панъ Стефанъ Лашковски, д̄. его милост панъ Іанъ Миколаевичъ.

До друкарнѣ дозорци: его милост панъ Петръ Куртовичъ, его милост панъ Стефанъ Лашковски.

Року Божиіа ҂аχч, дніа к̄а, ведлугъ старого, юлиіа. Ревизиіа книгъ рожнихъ, которие знаидуютсіа в гмахах долнихъ и гурних, по елекции: № 750 охтаювъ в секстернахъ, № 781 шестодниковъ, 288 требниковъ, 440 аппостолувъ, 332 псалтиръ великихъ, 769 триоди постнихъ, 596 псалтирокъ малихъ, 1480 акаѳестовъ, 5 евангели, 5 трефолоювъ, 150 грамматичокъ, 950 триоди цвѣтнихъ, 1300 часовничковъ, 825 полуставцовъ, 114 часословувъ без мѣсяцов. Тие книги мают сіа выдавати при килку братиіахъ зобранихъ, а тои продавца книгъ церковнихъ мает сіа подписовати, іако много и которого дніа и мѣсяца выдадут му книгъ з гмаховъ до проданіа.

Ми братиіа старшие билисмо при ревизѣи тихъ книгъ и молодшие: Стефанъ Лавришевичъ m. p. Piotr Affendyk m. p. Іаковъ Лавришевичъ m. p. Mikolai Krasowsky m. p., Hrehory—Wasil Rusianowicz m. p. Piotr, Stefan Larszkowsky. Piotr Semionowicz m. p. Piotr Kurtowicz m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Року Божиіа аχч, дніа ка юлиіа. Ревизиіа всѣхъ гроши церковних, которие сіа знаидуют в касѣ, въ склепѣ балабановскимъ, за ключемъ пана сосудохранительного на тот час: 1 ворокъ з пултораками доброю монетою, рахуючи 5 шестакувъ за золоти, чинитъ золотыхъ 1071.15,—чинит куренти монета зол. 2143.13;1 ворокъ, в которим знаидуютсіа таларобитых 946½,—по зол. 7, чинитъ зол. 6625.15; 1 ворокъ, въ котримъ знаидуетсіа цесарские монет. зол. 2000; 1 ворок, в которимъ знаидуются цесарскими зол. 200; 1 ворокъ, в которимъ знаидуются цесарсвими зол. 317, въ тимъ же ворку tynfow 104 по грош. 5, чинит. зол.

121.10; 1 ворокъ скурани, в которим сут таларов банкових 26½, чинит. зол. 105.15; в тимъже ворку левкових—15, по зол. 6, чинит зол. 90; въ тимъ же ворку кристинок 23½, по зол. 4, чинит зол. 94; въ тимъ же ворку червоних 47½ по зол. 14, чинит зол. 665; въ тимъ же ворку копѣиками знаидуетсіа зол. 40.9; в тимъ же ворку еден перстѣнъ дніаментови, менжи червоними знаидуетсіа 1 ворочокъ, въ которим знаидуетсіа срибло ламаное, 1 ворочок французки роблени знаидуешсіа, 1 ворок з шелюгами зол. 100 [1]), 1 мембрана на заставъ пана Іанніа Котоного на зол. 1000, 1 мембрана без заставу пана Іакова Лавришевича на каменицу свою власную, 3 легации Корніактов на зол. 5000, 1 мембрана на заставъ п. Грегориіа Русиіановича на зол. 4000. 1 Мембрана без застави п. Кириіакого Папари на зол. 140. Сумма чинит зол. 24521.19. Тие гроши маютсіа видавати при килку братиіах зобранихъ власне на потребу церковную, а не на жаден интерес. Стефанъ Лаврѣшевичъ m. p. Piotr Affendyk m. p. Hrehory Wasil Russianowicz m. p. Cyprian Kiselnicki m. p. Piotr Siemionowicz m. p. Mikolay Krassowski m. p. Stefan Łaszkowsky m. p. Piotr Kurtowicz m. p. Γεοργιος Παπαρα m. p. Іаковъ Ліавришевичъ m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Tu poczynaią sie expensa y unkoszta po electiei.

(Anno 1690) d. 5 augusti panu Cyprianowi dało się na expensa talarow 30. Czyni f. 210.

Eadem die wydało się xiąg z gmachu: № 3 ewangelia, a f. 20, f. 60; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 50 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 60. Summa f. 500.

D. 9 augusti. Czwartym razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiei p. Semionowi, drukarzowi, talarow 30, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

---

[1]) Эта цыфра подчеркнута, съ боку написано надъ чертой Н. З., а подъ чертой 14301.19. Это, очевидно, сумма вышеприведенныхъ денегъ, но съ маленькой опиской, должно быть 14302.2.

D. 9 augusti. Żydom, co blachi przybiiaią na cerkwi, ad rationem—f. 80. 15.

Anno 1690, d. 18 augusti c. v. A że pilna potrzeba przypadła w wygodzie) pieniędzy p. p. Krassowskim, tedy my wszyscy, na ten czas będąc w generalnei sessiei, uważywszy sobie, że słuszna potrzeba y godna, abyśmy ich mościom z cassy cerkiewney uczynili wygodę, pozwolilismy unanimiter wszyscy wyliczyć talarow tysiąc bitych tali conditione, aby od tych pieniędzy prouisie płacili, iak długo będą trzymać, do roku, y membran aby dali, zapisawszy się na dobrach swoich coram actis castrensibus, na ktory consens my bracia wszyscy podpisuiem się: jako brat starszy Piotr Affendik, m. p. Stefan Ławryszewicz. Γεοργιος Παπαρα. Jakob Ławryszewicz. Mikolay Krassowski. Cypryan Kisielnicki, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. Piotr Kurtowicz, m. p. . . . . . .

Anno 1690, d. 15 augusti. Widząc pilno potrzebe y słuszno ratować brata swego, ktoryby się mogł ieszcze na substantiei swoiei . . . a ze legatia s p. nieboszczyka imci pana Sahaidacznego na stojące dobra legowana, aby prouisia na pia opera szła, tedy na poratowanie imci pana Kurtowicza te legatia imci pana Sahaidacznego na dobra iego własne czyste pozwolilismy unanimiter wszyscy dać f. 2000, od ktorych ma płacić prouisie na każdy rok tali conditione, ze imci pan Pápara assecoruie się na swoich własnych dobrach, stoiących za pana Kurtowicza, yż ma dosyć czynic obligowi swemu, ktory ma być roborowany na ratuszu, na ktory consens my bracia wszyscy podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendik, m. p., iako brat starszy. Jakob Ławryszewicz. Mikołay Krassowski, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Kortewicz, m. p. Γεοργιος Παπαρα. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. . . . .

Die 15 augusti. Przez tak długi czas nie mogło się skączyć w rachunkach, expens uczynionych, sprawa z imci panem Stefanem Ławryszewiczem, a że teraz in praesentia wszystkich ichmościow

[1]). Передъ словомъ „A że“ и „widząc“ стоитъ помѣта NB.

porządnie porachowawszy, iak wiele pieniędze cassa została była winna imci panu Ławryszewiczowi, to iest f. 2058. 26, tedy potrąciło się za ryze (?) f. 600, ostaie się reszty f. 1458, prouisie płacim od f. 658 od lat 20,—similem summam f. 600, to wszystka summa czyni f. 2116; że pan Stefan Ławryszewicz winien widerkafu za lat 15 z kamienicy Morochowskiei po f. 120 na rok, czyni f. 1800, reszty oddało się f. 316 p. Stefanowi Ławryszewiczowi.

Eadem die oddali się imci panu Mikołaiowi Mihalewiczowi czerwonych 20, ktore był wygodził na sprawe z successorami Sloski. Wzioł przedtym z czynszowych pieniędzi, iako stoi w pstrym reiestrze, f. 229, a reszty dodało się f. 51.

Die 16 augusti. Druga sprawa nastompiła z imci panem Affendykiem, yż przez tak długi czas nie mogła się sprawa skączyć w rachunkach, expens y unkosztow rożnych uczynionych, z imci panem Affendykiem, a że in praesentia wszystkich ichmościow porządnie porachowawszy, iak wiele pieniędzy cassa została była winna imci panu Affendikowi,—f. 886. 25, prouisia czyni 20 lat od tei summy, similis summa złotych 886. 25, combinowawszy te wszytkie summe capitalne y prouisialne za lat 20, czyni f. 1773; a że imci pan Affendik został był winien widerkafu z legatiei Sahaidacznego za lat 10 po f. 160,—czyni widerkafu zatrzymanego f. 1600; potrąca się z summy, co wydał imci pan Affendik swoich pieniędzy f. 1773, te f. 1600, przychodzi się oddać reszty f. 173, item f. 200, co dała imci pani Affendykowa in absentia ichmości, gdy był w Kamiencu,—to wszystko czyni f. 373, które oddaiem z cassy ichmości.

Druga sprawa, gdy wygodził był na sprawe cerkiewno imci pan Affendik wzglendem drukarni z Sloską, w roku 1670, d. 2 martii, to est czerwonych 35, które czynią po f. 14, czyni f. 490, które oddaiemy z cassy.

Eadem die ponieważ imci pan Jakub Ławryszewicz w reiestrach swoich omyłkie uczynił wzglendem pare kobiercy, co dano było p. Hornowi względem prouisiei od pieniędzy, a że nie napisał

w swym reiestrze, co dał za te pare kobierci f. 80, tedy oddało y zapłaciło się z cassy. A te czerwonych 35, co wygodził był na sprawe p. Sloski, iuż odebrał z utargowanych xiąg, iako w reiestrze p. Semiona stoi.

Eadem die. Imci pan Semion Ławryszewicz wygodził był na sprawe z successorami p. Sloski wzglendem drukarni czerwonych 25, gdzie odebrał z przedanych xiąg f. 202. 21½, reszte przychodzi się oddać z cassy f. 113. 28½; tedy się oddało y zapłaciło.

Eadem die, Imci pan Cypryan tak wiele razy upominał się wzglendem kulbaki, ze wszystkim szaftowane, które darowano w sprawie drukarni, która ztargowana była za f. 200, tedy oddało y zapłaciło się z cassy samemu.

Tenże oddawszy rachunki wzglendem murowania celli u s. Onofrego, a że omyłka się stała w rachunkach między mularzami y pomocnykow, tedy się wynalazło według słuszności w reiestrze, co swoich wydał f. 62, gr. 22, tedy y to oddało się z cassy.

A ponieważ w praetensiach y długach kożdemu z ichmościow panow braci satisfactia staneła się, co byli wydali więcey swych pieniędzy, tedy kożdemu oddało się z cassy cerkiewney, iako wyżei w tym reiestrze specifice stoi, na co my bracia wszyscy podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendyk, m. p., iako brat starszy. Γεόργιος Πάπάρα. Jakub Ławryszewicz. Mikolay Krassowski. Cyprian Kisielnicki, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. . . . Piotr Kurtowicz, m. p.

Die 18 augusti. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg siudmym razem talarow 40, to iest f. 280.

Eadem die. Tenże pan Cypryian z puszki cerkiewnei na legomine do szkoły wzioł f. 32.

D. 22 augusti żydom za robote blachi dało się f. 19. 15.

Die prima septembris przez pana Laszkowskiego dla zapłacenia duchownym—f. 38.

D. 6-ta septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 30.

D. 9-na septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 30.

D. 11 septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 40.

D. 26 septembris piuntym razem dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem xięgi ewangielickiei, na to się podpisuie, f. 30. „Symeon. Drukarz, m. p".

Die 19 augusti. Wydało się xiąg z gmachu przez imci pana Piotra Semionowicza, odebranych po odiezdzie pana Krassowskiego: № 10 tryodi cwitnych, a f. 28, 280; № 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; № 10 apostoluw, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 służebnikow, a f. 8. 15, f. 85; № 20 trebnikow, a f. 10, 15, 210; № 25 psałtyr in 4-to, a f. 2. 21, 67. 15; № 20 psałtyrek, a f. 2. 20, 53. 10; № 20 akafistkow, a f. 2. 10, f. 46. 20; № 10 polustawow na grubym—, a f 7, 70; № 2 ewangeli, a f. 22, 44; № 50 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 60. Summa f. 1596. 15.

D. 21 septembris. Do Jarosławia imci panu Michalewiczowi na kupienie blachi białey do obiiania ban dało się talarow 15—f. 105.

D. 3 octobris. Dało się Semionowi, drukarzowi, szustym razem ad rationem roboty ewangelickiei, na to się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p".

D. 8 octobris. Żydom blachownikom do 12 fasek achi—reszty f. 60.

D. 12 octobris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, siudmym razem ad rationem roboty ewangelskiei, na to się podpisuie, f. 100. „Symeon. Drukarz, m. p".

D. 16 octobris ad d. 26 octobris. Żydom blachownikom od trzech fasek blachi, co wybili, zapłaciło się f. 90.

D. 20 octobris. Imci panu Affendikowi na wykupienie materii cerkiewnei, co zastawiona była,—w talarach 10 bitych, czyni f. 70.

D. 19 octobris. 1 trefoloy oprawny wydało się z biblioteki dla przedania za f. 100 panu Semionowiczowi.

D. 3 novembris. Wydało się xiąg do przedania z gmachu panu Krassowskiemu: № 30 ochtaiow, a f. 26, f. 780; № 20 trypodi postnych, a f. 28, 560; № 25 szestodnikow, a f. 8, f. 200; № 40 psałtyrek, a f. 2. 10, f. 93. 10; № 50 psałtyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 135; № 10 apostołuw, a f. 14, f. 140; № 1 ewangelia, a f. 22, f. 22; № 100 grammatyczek (gr.) 9, f. 30. Summa f. 1960. (10.)

D. 28 octobris. Kornarzyńskiemu zapłaciło się za papir dawny, co wzięto było za nieboszczyka pana Mazarakiego, gdzie na drukarni pomacano, tedy z rozkazania ich mościow dało się onemu f. 18.

D. 4 novembris. Zydom blachownikom zapłaciło się za dwie bazylki, co wybili na banie, f. 60.

D. 4 novembris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, osmym razem ad rationem roboty ewangielickiei, na co się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p".

D. 10 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za dwie bazylki, co wybili na banie, f. 60.

D. 14 novembris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, dziewiątym razem ad rationem roboty ewangielskiei, na co podpisuie się, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p".

D. 15 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za iedne faskie blachi, co wybili, f. 30.

D. 20 novembris. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg siudmym razem f. 110.

Eadem die. Oycum Skickim trzem kwartały zapłacili się f. 28. Dwie legatie tymże zapłaciło się f. 20. Na droge tymże zakonnykom naszym dało się cum consensu omnium f. 20.

Oycu Zawadowskiemu cum consensu omnium darowano ochtai ieden oprawny za f. 29.

Przez [1]) wielebnego oyca Zawadowskiego otrzymalismi xięgie: „Żywoty Oycuw Swiętych", na 3 miesiące wydane, darowane od

[1]) Передъ словомъ „przez" поставлена помѣтка NB.

iaśnie przewielebnego ichmościa oyca metropolity Kiiowskiego, gdzie my in vim gratitudinis cum consensu omnium wząiem dalismy ochtai oprawny przez tegoz wielebnego o. Zawadowskiego.

D. 30 novembris. Wielebnemu oycu Samuelowi kwartał y legatia zapłaciła się f. 30.

Item wielebnemu oycu ihumenowi z bratieiu zapłacił się kwartał f. 28.

D. 29 novembris blachownikom za iedne baryłkie, co wybili, dało się f. 30.

A ponieważ my sami, widząc szczupłość do vivendi pod teraźnieiszy czas y drogość, unanimiter pozwoliliśmy wszyscy, aby z cąssy na suplement do spiezarni oycom naszym y do swiętego Onophrego dano na legomine f. 200.

D. 4 septembris omyłka się stała: Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie z cassy cerkiewnei z sosudochranitelnicy talarow 60, czyni f. 420.

D. 30 novembris. Zydom blachownikom zapłaciło się za iedne faskie blachi, co wybili, f. 30.

Eadem (die) tymże żydom blachownikom, co stare blache przybiiali około bani srzednei, dało się od roboty f. 10.

Eadem die dało się panu Semionowi, drukarzowi, dziesiuntym razem ad rationem roboty ewangelskiei, na co się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p.“

Die 28 augusti. Pieniędzy dali się z cassy dla kupienia blachi na obicie bani do Jarosławia imci panu Mikołaiowi Mihalewiczowi: 33½ talarow, a f. 7 bez gr. 6, f. 227.24; 16 lewkowych—, a f. 6 gr. 6, f. 99. 6; 12 czerwonych—, a f. 14, f. 168; kopijkami—f. 40.22; 462 cesarskich—f. 462; 2 tymfi dołożyło się—f. 2. 18. Summa f. 1000. (10).

Die ultima augusti. Przysłano mie z cassy przez imci pana Piotra Semionowicza pułtarakami dobrei monety f. 300, co czyni currenti moneta f. 1610. Eadem die przy tychże pieniądzach odebrałem f. 100. Summa facit f. 1710.

Die prima decembris. Taki rachunek daie imci pan Mihalewicz: 4 fasek blachi kupiono w Jarosławiu, a f. 115, f. 460; 4 fasek blachi znowu kupiło się w Jarosławiu, a f. 115, f. 460; 6 fasek blachi znowu kupiło się w Jarosławiu, a f. 115, f. 690; 11640 cwiekuw do teize blachi kupiło się do przybiiania, a f. 5. 19 (za) 1000 cwiekuw,—f. 63; od 6 fasek fury furmanowi z Jarosławia do Lwowa dało się f. 18, od 4 fasek fury znowu furmanowi—f. 13, od cwiekuw fury furmanowi dało się f. 1. Summa f. 1705. Gotowizną oddał imci pan Mikołaj f. 5. Summa f. 1710.

Die 6 decembris. Papir odebrany do sklepu, przysłany ze Gdanska od imci pana Stefana Krassowskiego oraz imci pana Stefana Lawryszewicza do Cypla, a tu wprowadzony do Lwowa przez imci pana Semionowicza: 1. Fasa, w ktorei znaidowało się ryz in № 57. 2. Fasa, w ktorey znaidowało się ryz in № 57. 3. Fasa, w ktory znaidowało się ryz in № 90. 4. Fasa, w ktory znaidowało się ryz in № 26. (Wszystkiego) ryz in № 230.

Die 15 decembris. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensu y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg dziewiętnastym razem f. 140.

Die 19 decembris. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, iedynastym razem ad rationem roboty ewangeliei f. 200. „Symeon. Drukarz, m. p.“

Die 28 decembris. Wydało się xiąg z gmachu panu Krassowskiemu do przedania: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480.

Die prima ianuarii, anno 1691 c. n. Pan Jan Mihalewicz zapłacił od tysiąca złotych roczne prowisie w złotych 8 od sta, gdzie rok wyszedł d. 17 augusti w r. 1690, ktory dał do cassy prowisii f. 80.

Die prima ianuarii, anno 1691 c. n. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa dziesiuntym razem z pieniędzmi pana Jana Michalewicza prowisialne f. 80.

Die 2-da ianuarii. Oycu Podgurskiemu ad rationem dało się f. 21.

Eadem die za karto imci pana Affendika zapłaciłem za wosk na Boże Narodzenie 4 kamieni, 13½ funt., a f. 35. 15, czyni f. 158. 9.

D. 17 ianuarii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, dwunastym razem ad rationem roboti ewangeliei f. 200. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Na święta Bożego Narodzenia według consensu wszystkich ich mościow trzem chłopcum dyszkancistom sprawiło się kuntusiki ciemno-zielone puklakowe,—a f. 2, gr. 20. Toż potrzeby, krawiec, buty, czapki, to wszystko combinowawszy, kosztuie f. 57.

D. 18 ianuarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 apostoluw, a f. 14, f. 140; № 50 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 135; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 9 służebnikow, a f. 8, f. 72; № 10 polustawcow na grubym—, a f. 7, f. 70; № 10 polustawcow na cienkim—, a f. 10, f. 100. Summa f. 857.

Cum consensu omnium ich mościow Alekrandrowi Łomikowskiemu, ktory tu był diakiem, za suppliko onego, że ma votum być zakonnikiem, tedy onemu iałmużny dało się pro suplemento f. 10.

Die 23 ianuarii. Jaśnie przewielebnemu iego mości oycu episkopowi Lwowskiemu, dobrodzieiowi naszemu, ex humanitate nostra, cum consensu wszystkich ich mościow, z drukarni brackiei, gdy ewangelia wyszli, ofiarowaliśmy 1 ewangieli oprawne, item 2 ewangieli w sexternach.

Die 23 ianuarii. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg iedynastym razem talarow 20. Czyni f. 140.

Die 24 ianuarii. Cum consensu wszystkich ich mościow panuw braci xięgie ewangelium iedne, ratione jałmużnej, darowano oycu archimandrycie Serbskiemu od świętego Sawy, iuż to drugie xięgie darowano.

Die 26 ianuarii. Odebrało się xiąg z drukarni nowo-wydanych ewangeli od pana Semiona Stawnickiego tysiąc cztyrysta siedmdzie-

siąt, to iest 1470, okrum tych xiąg, co się według contraktu onemu pozwoliło przyłożyć, № 30. Tedy według contraktu, z nim uczynionego, od każdei xięgi ma się onemu płacić od № 1467 po gr. 50, czyni ta summa f. 2445. Tąk tedy summa ta się płaci onemu: rożnemi czasy, według podpisow iego, w tym reiestrze expresse wyrażonych, nabrał gotowemi pieniędzmi z cassy cerkiewnei na swoie potrzebę f. 1620, za papir Gdanski na 30 xiąg, według contraktu, z nim uczynionego, przykładkow ryz 12, liber 14 y arkuszow, f. 11; czyni f. 139. 27. Czyni ta summa f. 1759. 27.. Reszty dopłaciło się panu Semionowi, według rachunku, do capitalnei summy z utargowanych xiąg, to iest f. 659. 3. Summa czyni f. 2445. A na te xięgi wszystkie, ewangelie, wyszło papieru z iego przykładkami, 30 xiąg, według rachuby ryz 636, co na kożde xięgie wychodzi arkuszow № 212. Co dla lepszej wiary y pewności, yż onemu dosić stało we wszystkim, na co się podpisuie: „Ja Symeon Stawnicki, typograf, zeznaie, yż mi się dosić we wszystkim stało za xięgi".

Die 26 ianuarii. Cum consensu wszystkich ich mościow panow braci xięgie ochtai darowano, ratione elemosinae, do manastyru Sokolskiego, niedaleko Kryłosa, za intercessyą iasnie wielmożnego jego mości oyca episkopa Lwowskiego.

Die 4 februarii. Wielebnemu oycu Samuelowi, correctorowi xięgi ewangeli, pro labore darowano 1 xięgie ewangelium cum consensu omnium.

Die 12 februarii. Dałem panu Cypryanowi dla kupienia iagieł do szkoły y do szpitala iedynastym razem z utargowanych xiąg f. 100.

Die 5 februarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; № 30 tryody postnych, a f. 28, f. 840; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 25 psaltyr in 4-to, a f. 2, 21, f. 67. 15; № 2 trefoloie, f. 200. Summa f. 1847. 15.

Die 18 februarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 100 czasosłowcuw, a f. 6, f. 600; № 50

grammatyczek, (gr.) 9, f. 15; № 10 tryodi cwitnych, f. 28, f. 280; № 10 szestodnikow, f. 8, f. 80; № 5 polustawcuw na grubym—, f. 7, f. 35. Summa f. 1010.

Die 21 februarii. Dało się imci panu Affendikowi na zapłacenie iagieł, do szkoły kupionych, f. 180.

Die 27 februarii. Wielebnym oycum naszym y do świętego Onufrego kwartał się zapłacił f. 59.

Eadem die cum consensu omnium darowano do Jarosławia do nowei cerkwie, w mieście teraz fundowaney: 1 apostoł oprawny, 1 trebnik oprawny także.

Eadem die cum consensu omnium darowano do manastyru Korsunskiego za instantio Iwona oyca episkopa Lwowskiego 1 psałtyr oprawno.

Die 28 februari 1 psaltyrkie oprawne darowano cum consensu omnium iednemu zakonnikowi Serbskiemu ratione alemosinae.

Die ultima februarii. Za 5 kamieni liter giserowi, synowi pana Semiona drukarza, zapłaciło się z olowia naszego, wydanego z skarbcu, od kamienia iednego po f. 7, gr. 20, co czyni f. 38. 10. Wylewał rozne litery ewangelskie, ktore się iuż byli wytarli, także y kwiatki rozne po brzegach, do służebnika potrzebne.

Die prima martii. Wydało się xiąg z gmachow do przedania panu Krassowskiemu: № 25 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; № 30 trebnikow, f. 10, f. 300; № 10 polustawców na grubym—, f. 7, f. 70; № 20 akafistkow, f. 2. 10, f. 46. 20. Summa f. 484. 5.

Die 27 februarii. Kwartał oycum naszym y oycu ihumenowi s. Onufrego z bracio zapłaciło się iuż na tamtey stronie, omyłka się stała.

Die 2 martii. Oycum Krechowskim legatia nieboszczyka pana Matyiasza za dwa roki wydała się, gdzie y kwit dany iest, f. 70.

Die 10 marti. Dało się panu Cypryanowi na rożne expensa y unkoszta, należyte do cerkwie, dwunastym razem z utargowanych xiąg f. 140.

Die 11 martii cum consensu omnium imci panu Basilemu Iskrzyckiemu na oblig, pozyczalnym sposobem, wyliczyło się f. 120.

Die 19 martii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem słubżebnikow pierwszym razem f. 100. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p."

Die 19 martii. Wygodziło się na zastaw krzyżyka rubinowego, w ktorym znaiduie się rybinow 13 y dyiamentow 16, na które to puł krzyża iaśnie wielmożnemu iego mości oycu metropolicie Soczawskiemu dało się f. 600.

Die 27 martii. Cum consensu omnium za instantio wielmożnego iego mości oyca episkopa Lwowskiego darowano do manastyra Pereinskiego świętego Onofrego 1 ochtai oprawny, 1 psaltyrz in 4-to oprawne, 1 polustawiec na grubym—oprawny.

Die ultima martii. Wielebnym oycum naszym y oycu ihumenowi swiętego Onofrego zapłaciła się legatia nieboszczyka pana Matyiasza za trzy lata, ktora się nie płaciła przez ten czas, f. 105.

Die 4 aprilis. Czynsz roczny z kramu Sawiczowskiego zapłacił pan Szymon Krzysztofowicz, ktory poczynał się in anno 1689 od wszystkich swiętych, a skączył się in anno 1690 prima novembris na wszystie swięte, gdzie oddał do cassy brackiei po tey, co wzioł, czynsz do lunaryei f. 2, co czyni f. 38.

Die 8 aprilis. W sprawie nieboszczyka pana Mazarakiego z sukcessorami dało się panu Kastellemu, co stawał od nas, talarow 9 na kobierzecz, to iest f. 63.

Die ultima martii wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krasowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 20 tryody cwitnych, a f. 28, f. 560; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 apostoluw, a f. 14, f. 140; № 4 psaltyrz in 4-to, a f. 2. 21, f. 10. 24. Summa f. 1210. 24.

Die 12 aprilis. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow drugim razem f. 200. „Sumeon Stawnicki. Drukarz, m. p."

Die 17 aprilis c. n., anno 1691. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1690, ktory wyszedł na swięty Michał polski w roku przeszłym 1690, czynsz należyty złotych 140 oddał, a to takim sposobem: in

anno 1690, d. 4 novembris, ex duabus sortibus z chłopa na 20, podymnego primam sortem dał f. 9. 8, item groszowego gr. 18; eodem anno d. 16 decembris, ktore ratę soluit, f. 9. 8, item groszowego gr. 18, item anno 1691 d. prima martii trzecią rate soluit f. 9. 8; item groszowego gr. 18; to tedy combinando czyni f. 29 y gr. 18, a ostatek oddał gotowizną f. 110. 12.

Die 19 aprilis. Wielebnemu oycu Podgurskiemu, kaznodziei naszemu, ad rationem zasług przed swietami Wielkanocnemi dało się f. 79.

Die [1]) 20 aprilis. Pan Bogdan Latynowicz zapłacił czynsz z kamienicy Masarowskiei od kramiku, według contraktu uczynionego, złotych dziewiędziesiąt, tak tedy płaci za trzy podymne, z trzeci części zapłacił po f. 4 (gr.) 22 z groszowym, co czyni f. 14, gr. 6, a gotowizną dał f. 75. 24. Powinien pan Bogdan trzy kwity oddać, co zapłacił podymne pro parte nostra.

Die 20 aprilis. Według karty pana Affendyka zapłaciłem za wosk—2 kamieni y funt. 24½, a f. 38, na Wielkanoc. Czyni f. 205. 21½.

Die 23 aprilis. Panu Cypryianowi dało się na expensa f. 140.

Die 2 maii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 5 apostołuw, a f. 14, f. 70; № 25 psaltyrz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. Summa f. 377. 15.

Imci pan Papara wziół xięgi z gmachu na credit: 1 [1]) trebnik w sexternach f. 10, 1 służebnik oprawny z sklepu u p. Krassowskiego za f. 12, 1 czasosłow wielki w seksternach za f. 12. (Summa) f. 34.

Die 14 maii. Wydało się ksiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; 25 psałtyrz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; summa f. 647. 15.

---

[1]) Тоже передъ „Die" и „1".

Die 16 maii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow czwartym razem złotych sto, to iest f. 100. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p."

Die 17 maii. Dało się panu Cypryianowi na rożne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 21 maii. Według karty imci pana Semionowicza zapłaciłem za ryz papiru № 20 Wrocławskego na drukowanie służebnikow, a f. 8. 10, czyni f. 160. 20.

Die 27 maii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiému: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; 25 psaltyrz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 psaltyrek małych, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 570. 25.

Die 27 maii. Wielebnym oycum naszym y wielebnemu oycu ihumenowi swientego Onofrego z bratio zapłacił się kwartał, ktory expirował się mense, dało się f. 59.

Die 29 maii oycu Podgurskemu za xięgi dało się f. 20.

Die 6 iunii. Uczunił imci pan Mikołay Krassowski z przedania xiąg rachunek, ktore za wyproszeniem miał oddane roznemi czasy a prima aprilis et anno praeterito 1690 ad hunc diem et annum praesentem, ut supra, to iest w tym reiestrze expresse wyrażone. Xięgi, ktore brał do przedania, combinowawszy tedy kożdy gatunek rożnych xiąg, iako tu wypisuie niżei: ewangeli w sexternach № 110, szestodnikow w sexternach № 55, tryody postnych № 100, polustawcow na grubym—№ 46, tryody cwitnych № 101, polustawcow na cienkim—№ 13, ochtaiow № 120, psaltyrek małych № 173, apostoluw № 87, akafistkow № 77, trebnikow № 131, czasłowcuw 253, służebnikow № 39, grammatyczek № 280, psaltyr in 4-to № 335, za ktore to wszystkie xięgi uczyniła summa siedmnaście tysący pięćset y sześć złotych y groszy trzynaście, z ktorei pomienioney summy pokazał wydatki na rozne roschody y potrzeby cerkiewne. A naprzod: dawał roznemi czasy do szafowania imci panu Kipryianowi na budynki, oprawe cerkwic y ban, także legominy kupienie do szkoły, do szpitala y oycum naszym y s. Onofrego,

iako wszystko iasnie opisane są w naszym reiestrze wydatkowym, dał tedy f. 2910. Drukarzowi Semionowi roznemi czasy na drukowanie xiąg, iako w tym reiestrze z podpisem ręki iego stoi, wydał f. 2595. Na legacie, także solarium oycu kaznodziei, kwartały naszym oycum y do swiętego Onofrego wydało się, iako specificantur, f. 840. Za blachi do bani we Lwowie kupiono, excepto w Jarosławiu, z cassy zapłacona, wydało się f. 465. Żydom rzemiesnikom od roboty 22 fasek, a f. 30, f. 660. Darunki do roznych manastyrow ratione elemosinae f. 370. 10. Na rozne expensa: papir, wosk y dopłacenie membran f. 2502. 6½. W gotowiznie do cassy oddał z utargowanych xiąg f. 3500. Summa f. 13842. 16½. Reszta w xięgach nieprzedanych zostaie przy p. Krassowskim, według rewisiei. Ta tedy summa znowu f. 3663. 26 na drugi stronie wypisuie się. Summa summarum 17506. 13.

Die 7 iunii. Residuitas z utargowanych xiąg, ktora została przy panu Krassowskim, według combinaciei summy, iako na tamtey stronie pokazało się, f. 3663. 26.

Imci pan Jakub Lawryszewicz od 5000 f. zapłacił prowisie we Gdańsku imci panu Krassowskiemu, na papir wyliczył b. m. f. 210. 16, co czyni f. 400, ktora prowisia powinna była oddana być d. 7 aprilis anno 1692. Z tych tedy 5000 talarow bitich, co pan Krassowski dał z utargowanych xiąg do cassy cerkiewnei, taki rachunek daie się: panu Kasprowi Prawe według contraktu, z nim postanowionego na № 200 ryz papiru Wrocławskiego, dało się z tych pieniędzy talarow bitich 100, a f. 7, co czyni f. 700.

D. 24 iunii. Na membrane iego mości oycu episkopowi Lwowskiemu y na zastaw, to iest na srybło, według reiestrzyku opisanego, ktory znaiduie się w skrzynce zamkniony w sosudochranitelnicy, to iest ma wykupić na distrybute z cassy, wydano f. 2000.

D. 14 iunii. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow czwartym razem talarow 30 z cassy,—f. 210. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p“.

D. 14 iunii. Panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie Bożei wydało się z cassy f. 140.

Eadem die panu Laskowskiemu na sprawe z drukarzem wzglendem drukarnie, co drukował xięgi ruskie, dało się z cassy f. 75.

Die 15 iunii oycu Podgurskiemu, kaznodziei, ad rationem dało się z utargowanych xiąg, nie z cassy, f. 21.

Anno 1690, d. 23 iunii. Że Gdanska do Lwowa od przyprowadzonych na statkach 2 fas papiru ryz № 190 expensa rozne,— daie rachunek pan Stefan Lawryszewicz, co był we Gdansku, odebrał od pana Krassowskiego b. m. złotych 30: za 2 fasy na papir we Gdansku b. m. f. 8, za słome do pakowania gr. 15, noszenie z gury papir gr. 12, bednarzowi y za gwozdie f. 3 (gr.) 7, drugarzom y na statek zawieziono f. 3. 12, na fordanie pisarzom y reuisorum f. 8. 12, w Nieszawie y Wroclawku kwitowe f. 2, za maty do ukrywania gr. 12. Facit b. m. f. 27 (?) Reszty oddał nazad b. m. f. 3. Summa b. m. f. 30.

D. 15 iunii, anno 1691. Frochtu od 2 fas papiru szafuntow 10, a f. 4 tymfy, facit currenti f. 46. 20. Fury z Ulanowa od cetnarow 21, a f. 4. 10, f. 91. Expensa podrozne, idąc z Ulanowa, f. 2. 15. Drążnikom od iedney fasy gr. 25. Contentatiei furmanowi f. 1. Facit expensa currenti f. 142.

Anno 1690, d. 13 novembris, od 4 fas papiru, ryz № 230, do Lwowa sprowadzonego ze Gdanska, na ktore także wzioł pan Stefan Ławryszewicz expensa we Gdansku b. m. f. 50 od imci pana Krassowskiego; z tych takowy rachunek daie: za maty do ukrywania papiru dał b. m. gr. 24, chłopum od wtoczenia na statek gr. 12, przez 3 dni leżąc na bulwarku gr. 18, item od iednei fasy pozostał do pakawzu f. 1. 18, w fordanie pisarzom dwom y żydowi, także reuisorum f. 9, w Nieszawie y Wroclawku kwitowe pisarzom y reuisorum f. 1. 6, w Płocku, Zakroczyniu z Nowodworem gr. 18. Summa f. 14. 6. Reszty oddał bona moneta p. Stefan f. 35. 24. Bona moneta summa f. 50.

Expensa currenti moneta od 4 fas papiru w iesieni przyprowadzonych: frochtu od № 4 fas papiru ryz № 230, szafuntow 12, a tymfow 4, czyni currenti moneta f. 56, ze statkow od wyciągania chłopum f. 1. 15, furmanom od cetnaruw 24½, a f. 3½, f. 85. 22½; drążnikom f. 2. 15, na Krulewskim kwitowe, sztukowe y w bramie gr. 27, na Zamkowym od dwuch wozuw, a f. 1. 6, f. 2. 12, skura safianowa contentatiei synowi p. Nawrockiego f. 167. 1½. Summa facit f. 167. 1½. Na te expensa wydano imci panu Semionowiczowi z cassy do tryodnego papiru 1 worek szelągami—f. 99. 15; item do iesiennego papiru także 1 worek szelągami—, f. 100; f. 38. 24 gr. b. m., co się zostało było z tryodnych, videlicet iesiennych pieniędzy od imci pana Krassowskiego wziętych, czyni currenti f. 75. 28. Summa f. 275. 13. Reszty ma się oddać imci panu Semionowiczowi f. 33. 23. Summa f. 309. 6.

Die 15 iunii. Errorem stało się, oddaiąc rachunki, nie wpisało, co się dało było cum consensu omnium Alexandrowi Łomikowskiemu iałmożnei, toiest f. 10.

Przedaiąc xięgi imci pan Semionowicz na mieiscu pana Krassowskiego ukradzione ma 3 psałtyrki za f. 9.

Tenże przedaiąc ichmości xięgi, oddaiąc rachunek panu Krassowskiemu, nie dochodziło mu do summy f 18.

1 trebnik d. 17 iunii oycu Iwanowi z Potoka darowano za f. 10.

3 ewangelia d. 8 iunii panu Semionowi według contraktu dla defectow kazano dać te xięgi dla lepszei zgody za f. 72.

Die 8 iunii. P.p. Zulkwianum bractwu ex commiseratione, że pogorzeli xięgi wszystkie cum consensu omnium darowano: 1 ewangelie oprawne za f. 31, 1 apostoł oprawny za f. 17, 1 ochtai oprawny za f. 29, 1 tryod cwitnaia oprawna za f. 31, 1 tryod postna oprawna za f. 31, 1 trebnik oprawny za f. 11 (gr.) 15, 1 psałtyr in 4-to oprawna za f. 3. 27, 1 trefoloy oprawny z bibliotcki za f. 110.

1 akifistek, d. 12 iunii, zakonnikowi iednemu, ktory ma pusć do Kiiowa pokłonic się mieiscu swiętemu, darowano za f. 3.

Die 16 iunii. Według contraktu uczynionego na 200 ryz papiru Wrocławskiego z panem Casprem Prawem, a f. 84 bella, dopłaciło się z cassy cerkiewnei residuitas f. 980.

Eadem die. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie Bożei, wydało się z cassy f. 140.

Die 25 iunii. Widząc wielkie ruine w fundamentach cerkiewnych, że ie woda wszędzie zaliwa sklepy, gdzie umarłych ciała są złożone, także piwnice, ktore należą do cerkwie swiętei, y teiże fundamenta ruinują się, także w gmachach, gdzie xięgi roznego gatunku w seksternach (W roku 1633, d. 23 iunii, zaczęła się murować drukarnia na ..urze) [1]) dla conserwowania zostaią, ob maiorem tego wszystkiego conseruationem et securitatem pozwolilismy zgodnie należyte dać opatrzenie, okienice z blach zelaznych do gmachow dać zrobić, około dzwonice, gdzie się wielka ruina pokazuie, poprawić, do czego aby doskonalsza stała się w robocie cooperatia, uprosilismy zgodnie e medio nostro ich mościow p. p.: pana Stephana Lawryszewicza, Mikołaia Krassowskiego, Jakuba Lawryszewicza y Cypryiana Kisilnickiego, ktorzy omnem curam adhibebunt ad perficiendum hoc opus, na co się podpisuiem. Anno et die, ut supra: Stefan Lawryszewicz. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης...... Mikołay Krassowsky, m. p. Jerzy Korendowicz. Jakob Lawryszewicz, m. p. Piotr Semionowicz. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski.

Die 12 iunii. 1 akafistek zakonnikowi, ktory do Kiiowa votum miał, cum consensu wydano za, iuż napisano, f. 3.

Die 27 iunii. Imci panu Semionowiczowi dało się z cassy na unkoszta papiru Gdanskiego, ktory iest posłany ze Gdanska do Cypla y na naięcie furmanow f. 240.

Die 29 iunii panu Michalowi Teteruchowi ex misericordia fra-

---

[1]) Слова въ скобкахъ написаны на лоскуткѣ бумаги, который приклеенъ на этомъ мѣстѣ.

terna cum consensu omnium darowano xięgi: 1 polustawic oprawny za f. 8. 15; 1 psaltyrkie oprawne za f. 3.

Die 13 iulii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow z utargowanych xiąg piuntym razem f. 100. „Symeon Stawnicki. Druk., m. p."

Die 14 iulii. Dopłaciło się oycu Podgurskiemu reszty według contraktu, uczynionego na rok, f. 300, tedy dało się z utargowanych xiąg f. 59.

Die 15 iulii. Panu Laszkowskiemu z utargowanych xiąg dałem f. 70.

Die 25 iulii. Panu Cypryianowi dało się na expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Eadem die. Do Warszawy patronowi wzglendem sprawy o drukarnie przez imci pana Korendowicza w liscie posłało się 2 czerwone z utargowanych xiąg—f. 29.

D. 4 augusti. Odebrało się papiru ryz № 190 ze Gdanska, posłanego przez pana Stefana Lawryszewicza młodego teraz na wiosne pierwszą wodą. Przedtym odebrało się ze Gdanska przysłanego papiru we dwuch fasach: w iedny ryz 90, a w drugi ryz 110, przez tegoż pana Stefana Lawryszewicza młodego teraz na wiosne za powrotem pierwszei wody.

Die 7 augusti. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty służebnikow z utargowanych xiąg szustym razem f. 210. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p."

Po rewisiei y odebraniu rachunkow od pana Krassowskiego, die 25 iulii, wydało się xiąg z gmachu do przedania: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 apostolow, a f. 14, f. 140. Summa f. 640.

Die 6 augusti. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; № 20 apostoluw, a f. 14, f. 280; № 20 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 560; № 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; № 20 ochtaiow, a f. 26, f. 520; № 25 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 10 psal-

tyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10; № 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 2334. 5.

Die 7 augusti. Wydało się xiąg do sprzedania: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 apostolow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 663. 10.

Die 17 augusti. № 50 ryz papiru kupiło się u pana Kaspra, kupca wrocławskiego, po f. 83 bella, na drukowanie słuzebnikuw, dało się tedy f. 415.

Die 18 augusti. Za 2 kamieni wosku y dwadzieścia y puł funt., na Успение Пресвятои Богородицы, na praznik, po f. 39, dało się f. 107. 15.

Die 22 augusti. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 apostoluw, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; № 25 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. Summa f. 907. 15.

Die 24 augusti. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 28 augusti. Oycu archimandrycie Graeckiemu z Macedonii, ratione elemosinae, dało się cum consensu (omnium) f. 21.

Die 28 augusti. Wielebnym oycum naszym y do swiętego Onofrego, dzwunnikowi y kucharzowi zapłacił się kwartał f. 60.

Eadem die. Oycu ihumenowi s. Onofrego na nowo postryżenca zakonnika cum consensu dało się f. 10.

Die ultima augusti. Panu Mikołaiowi Mihalewiczowi do Jarosławia posłało się na blache zelazne y papir siudmakow 500, czyni f. 507. 3, przez pana Hadzi Kiryiakiego.

Die 4 septembris. Przez imci pana Semionowicza posłało się pieniędzy do Jarosławia do pana Mihalewicza dla kupienia papiru na drukowanie psaltyr,—dało się talarow 60, a f. 7, czyni f. 430.

Die 10 septembris. 1 psaltyrkie oprawno darowano oycu Matthiiowi z Druhobicza cum consensu omnium za f. 3.

Die 11 septembris. Panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty służebnikow z utargowanych xiąg siudmym razem dało się f. 200. „Symeon Stawnicki. Typograph“.

Die 11 septembris. Legatia zapłaciła się swiętey pamienci imci pana Korniakta wielebnym oycom naszym y do s. Onofrego f. 60.

Eadem die. Legatia oddała się godnei pamienci paniei Maryanny Wasilowey Russianow(iczow)ei z czynszu kramiku wielebnym oycum naszym y do s. Onofrego f. 20.

Die 14 septembris. Za rznięcie roznych figur, liter, furty, do służebnika zapłaciło się oycu diakonowi z Krechowa, za to wszystko, f. 30.

Ponieważ wygodziło się było z cassy brackiei p.p. Krassowskim na membrane na [1]) pilne ich żądanie y potrzebe talarow bitich tysiąc cum provissione na rok procento 8 talarow, a że trzymawszy cały rok, oddaią do kassy brackiei te pieniędzy in praesentia panow: imci pana Stefana Lawryszewicza, imci pana Piotra Affendika, imci pana Cypryiana, imci pana Piotra Semionwicza, imci pana Irzego Korendowicza, imci pana Stefana Laszkowskiego, z ktorych tedy odebrania peniędzy do cassy brackiei quituiem ichmościow y membran oddaiem, a dla lepszei informatiei wypisuie się odebranie tych pieniędzy: w talarach bitych oddano do cassy talarow 365½, w szostakach bitych talarow, oddano talarow 340, w siudmakach 70 talarow bitych, rachuiąc po gr. 3 na siedmi siudmakow, czyni bitych talarow 71, we Gdansku przez pana brata ich wydanych na papir na ryz 1000 do contraktu y na unkoszta f. 1068, gr. 23 b. m., to currendo na talary po f. 3 y gr. 18, czyni złotych talarow 296½, in summa talarow 1073. Od 300 talarow, co pan brat we Gdansku wyliczył na papir d. 10 maii ad d. 17 augusti,—czyni niedziel 14, tedy wytrąca się prowisia talarow 7,—talarow 1080. Dla verificatiei tych f. 1068 y gr. 23 b. m. taki rachunek daie: dopłacił do papiru na ryz 1000 papirnikowi we Gdansku d. 10 maii pan Krassowski f. 836. 19, za 10 ryz papiru lipskiego na probe f. 40, Pei-

[1]) Передъ „na“. поставлена помѣта NB.

cerowi od pakowania papiru f. 7. 27, panu Stefanowi Lawryszewiczowi na unkoszta f. 30, a parte od pakowania iedney fasy f. 5, pani Peicerowei, wdowie, od pakowania 420 ryz według auscugu f. 41. 12, panu Stefanowi Lawryszewiczowi drugim razem na cła f. 50, ditto temuż na unkoszta przy ładunku papiru f. 17, pani Peicerowei za fase do papiru y pakowania według auscugu f. 19, także na 200 ryz, co we Gdansku są, uczynili się unkoszta według auscugu f. 22;—in summa b. m. f. 1068. 23.

Die 19 septebris. 11 ryz kupiło się papiru wrocławskięgo u Berka, a f. 9 ryza, na dodrukowanie słuzebnikow za f. 99.

Die 20 septembris. 1 psaltyrkie oprawno darowano oycu Michałowi z Hologur cum consensu—f. 3.

Dle 22 septembris. Imci panu Affendikowi według żądania oyca metropolity Soczawskiego na ten krzyż rubinowy ieszcze dodałem f. 200.

Die 26 septembris. Panu Cyprianowi dało się na rożne expensa y unkosta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 20 septembris. Wydało się xiąg z gmachow do przedania panu Krassowskiem: 1 trefoloy stary dla pana Zurakowskiego za f. 70, 10 ewangeli, a f. 24, f. 240.

Die 4 octobris. Wydało sie xiąg z gmachu do przedania pany Krassowskiemu: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 szestodnikow a f. 8, f. 80.

Die 5 octobris. Imci panu Semionowiczowi na papir wrocławski dałem, aby oddał imci panu Michałowi w Jarosławiu, talarow 20,—f. 140.

Die 15 octobris. Odebrało się xiąg z drukarni nowowydrukowanych służebnikow in folio od pana Semiona, typographa naszego, według contraktu uczynionego, № 1470 słuzebnikow, a iemu dało się także według contraktu № 30, co czyni № 1500 xiąg wszystkich. Od № 1470 xiąg słuzebnikow, według contraktu uczynionego, od kożdei xięgi ma się onemu płacić po gr. 28, co czyni ta summa f. 1372. Tak tedy ta summa płaciła się onemu: roznemi czasy,

według podpisow iego, w tym reiestrze expressa wyrażonych, nabrał gotowemi pieniądzmi z kassy cerkiewney na swe potrzebe in summa f. 1120, na 30 xiąg słuzebnikow, według contractu z nim uczynionego pro parte onegoż, za papir wrocławski na te xięgi ryz 8, liber 4, arkuszow 10, po f. 9. 15, czyni in summa f. 78. Reszty dopłaciło się panu Semionowi według rachunku do capitalney summy z cassy in summa f. 174.—Summa f. 1372.

Z woli ich mościow wszystkich, na ten czas będących, że więcey przybyło do słuzebnika roboty, dali mu nad contrakt honorarium f. 100. A na te xięgi wszystkie słuzebniki wyszło papiru, z iego przykładkami 30 xiąg, według rachuby ryz 411, na defekta 1 ryza, to na kożde xięgie wychodzi arkuszow 137. „A że mi się dosic stało według contraktu, na co dla lepszey wiary podpisyie się d. 18 octobris. Dosyć mi się stało z zapłacenia służebnikow. Symeon Stawnicki".

Die 12 octobris. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: 15 słuzebnikow, a f. 12, f. 180.

Die 18 octobris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 10 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 280; 10 apostoluw, a f. 14, f. 140; 5 czasosłowcuw welkich a. f. 12, f. 60. In summa f. 1020.

Die 28 oktobris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 apostoluw, a. f. 14, f. 140; 15 słuzebnikow, a f. 12, f. 180. Summa f. 560.

Die 2 novembris. Basilewiczowi y Susabskiemu, studentom iadącym do Kiiowa, ratione elemosinae cum consensu dało się na droge f. 30.

Die 7 novembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to, pierwszą ratą, f. 140. „P. Boże sczęsliwie—! Symeon. Typograph, m. p."

Die 8 novembris. Za 24 funt. ołowia, co kwiatki wyliwał do czasosłowu, y 27½ funt. na kwadraty zapłaciło się to wszystko z templamy y materkami, co wy(liwał), f. 10.

Die 9 novembris. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 100.

Die 18 novembris. Pan Szymon Krzysztofowicz zapłacił czynsz z kramu Sawiczowskiego bogatego, według contraktu uczynionego, na wszystkich S.S. die prima novembris expiruie, a że według dawnego zwyczaiu do lunary dał f. 2, do cassy f. 38.

Die 21 novembris. Za krzyż drewniany oprawny kupiło się od iednego ormianina za talarow 25, baryszu dało się f. 3,—czyni f. 178.

Die 25 novembris. Iego mości oycu episkopowi w darunku dało się dwa słuzebniki w sexternach y ieden oprawny, y od oprawy dało się f. 4. 15.

Eadem die ieden słuzebnik oprawny dało się do cerkwie naszei, od oprawy—f. 4. 15.

Die 27 novembris. Wielebnym oycom naszym y do swiętego Onofrego kwartał oddał się f. 60.

Die 27 novembris. Złotnikowi od naprawienia tego krzyrza kupionego, y od wychandożenia, y pozłocenia, y kamykow wsadzenia złotnikowi dało się f. 20.

Die 28 novembris. Przewielebnemu oycu archimandrycie Graeckiemu dało się elemosyne na droge cum consensu omnium f. 10.

Die 29 novembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to, drugim razem, f. 140. „Symeon Śtawnicki. Typograf, m. p.“.

D. 19 decembris. 1 słuzebnik oprawny do manastyru Wersyckiego ratione elemosinae cum consensu omnium dało się za f. 14. 15.

D. 26 decembris. Bractwu swiętey Paraskewi wygodziłosię pieniędzy na zastaw na krzyż srybny y kielich pozłocisty na prowisie z cassy f. 300.

Eadem die wygodziło się na potrzebe pilno iednego Graeczyna, ktory tu we Lwowie umarł, synowi iego, na fant na blam futra szlumowego lisiego y 60 par garel lisich, ktory ma płacić prowisie z cassy f. 200.

Die 27 decembris. Oycum do manastyra Szczepłockiego ratione elemosinae na swięta Bożego Narodzenia na wosk dało się f. 7.

Die 27 decembris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 25 psaltyr in-to a f. 2. 21, f. 67. 15. In summa f. 347. 15.

Die 28 decembris. Za 1 kamien y funt. 14 wosku, po f. 38, panu Cypryanowi zapłaciłem f. 52, gr. 24. Item za 3 kamienie y funt. 17 wosku, a f. 38, panu Michałowi Słoscie zapłaciłem f. 135. 16 na swięta Boże Narodzenie, co facit summa f. 188. 10.

Eadem die przed swiętami Bożego Narodzenia panu Cypryianowi na rozne expensa dało się z utargowanzch xiąg f. 140.

Die 29 decembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to trzecim razem f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograf".

Die 30 decembris. Manuelowi mytnikowi wzglendem myta fordanskiego y wrocławskiego, aby bez turbati papir gdanski y wrocławski przepuszczony na komorach, honorarium przez imci pana Semionowicza dano czerwonych 5, a f. 14. 15, czyni f. 72. 15.

Die ultima decembris. Jasnie wielmożny iego mość episkop Lwowski oddał summe, ktore był wzioł na zastaw, to iest na srybło, sine provisione, do cassy oddane, f. 2000.

Die 7 ianuarii, anno 1692. Trzem dyszkancistom na Boże Narodzenie sprawiła się barwa: kuntusiki cielone, czapki, buciki żułte; to wszystko kosztuie f. 60.

Die 10 ianuarii z powziętych pieniędzy przez imci pana Mikołaia Michalewicza, do Jarosławia posłanych, na blache y papir roznemi czasy odebrał f. 1060. Taki tedy daie rachunek imci pan Mikołay Michalewicz: № 4 cetnary blach zelazney, na okienicy kupioney w Jarosławiu, po f. 36, summa czyni f. 144, od tei blachi fury z Jarosławia do Lwowa dał f. 12; 15 ryz papiru wrocławskiego, w Jarosławiu kupionego, a f. 8. 15 ryza, czyni f. 127. 15; 6 ryz papiru wrocławskiego, w Jarosławiu także kupionego, a f. 10 ryza, czyni f. 60; od 21 ryz papiru tegoż fury, myta po drogach z Ja-

rosławia do Lwowa kosztui f. 9; 170 ryz papiru wrocławskiego kupionego po f. 7, gr. 12, y belle 2, czyni wszystkiei summy f. 1266. In summa f. 1618. 15. Odtrąciwszy tedy te summe, powzięto według reiestru, f. 1060, imci panu Mihalewiczowi przychodzi się reszty oddać, oddało się f. 567. 15.

Die 15 ianuarii. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne f. 140.

Die 21 ianuarii. Pan Szymon Krzysztofowicz według contraktu, de novo uczynionego, na rok po f. 50 od kramu Sawiczowskiego zapłacił pierwszą ratę do cassy f. 25.

Die 21 ianuarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: 10 tryodi cwitnych, a f. 28, ł. 280; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; 10 trebnikow a f. 10, f. 100. In summa f. 920.

Die 22 ianuarii. Maiąc wielką krzywdę y dishonor natia Ruska wzglendem deputatiei y confusiei a communitate, gdy nas mocuią ad sessionem, tedy nas postponuią y nie daią mieisca według dawnego zwyczaiu także y ad vota przyniewalaią, aby na ostatku dawne post communitatem, czego ab antiquo do tych czas [1]) nie bywało, a tak aby u maistratu zabiezyć temu z condolentią supplicuiąc, zezwolilismy unanimiter dać honoraria ich mościom [1]) panom raicom y na inne expensa w teiże sprawie, z ktorych maią rachunek dać, a to imci pana Irzego Korendowicza, imci pana Mikołaia Mihałewicza y imci pana Cypryiana Kisielnickiego. Mikołay Krassowsky, m. p. Piotr Affendyk, m. p., brat starszy . . . . Stefan Lawryszewicz. Jakob Lawryszewicz, na ten raz brat starszy, Stefan Laskowski. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Semionowicz.

Die 24 ianuarii według consensu na sprawe cum communitate wydało się z cassy talarow bitych trzydzieści, to iest f. 210.

Die 25 ianuarii. Dało się panu Semionowi, typografowi, ad rationem roboty czasosłowuw wielkich in 4-to, czwartym razem, f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograf“.

---

[1]) Тоже передъ „czas“ и „mościow“.

In anno 1691, d. 27 iunii, z odebrania pieniędzy przez imci pana Semionowicza, na expensa z cassy na papir gdanski z Fryczu na statkach przysłanych, za 3 fasy dało się, ktore są pisane w tym reiestrze, f. 240. Tak tedy rachunek daie imci pan Semionowicz: od wytoczenia fas z statku chłopum f. 2. 10, styrnikowi od pomagania (gr.) 12, bednarzowi od pobiiania y zacierania dna po dwa razy f. 1. 6, za maty do nakrycia tych fas (gr.) 10, myto drobne po drogach od 3 fas f. 2, na krolewskim kwitowe gr. 12, na zamkowym f. 1. 6, burmistrz f. 1. 20, item od trzeci fasy wielkiei kwitowe do bramy y w bramie (gr.) 26, fury od 3 fas od cetnarow 41$^1/_2$, a f. 4, f. 166, frochtu od szafuntow 20, a f. 3, f. 60, drążnikom od dzwigania f. 2. In summa f. 236. 24.

Die 26 ianuarii, anno 1692. Item dobrei monety expensa na cłach y mytach: w Fordonie pisarzom, reuisiorum f. 5, 12, w Nieszawie, Wroclawku y Plocku f. 1. 11, w Zakroczyniu y innych przykomorkach (gr.) 28. Facit b. m. f. 7. 22, currenti moneta f. 13. 21. We Gdansku przedał pan Jakub z prouisialnych pieniędzy więcy f. 9. 10. Tamtey strony summa czyni expens f. 236. 24. Summa facit f. 259. 25. Ponieważ imci pan Semionowicz wzioł na te expensa f. 240, a że wydał więcy, iako się pokazało z rachunku, f. 259. 25; tedy resztę przychodzi się oddać f. 19. 25.

Co zaś pan Stefan Lawryszewicz młody wzioł we Gdansku od imci pana Krassowskiego na expens tych 3 fas papiru b. m. f. 17, taki tedy podaie rachunek: we Gdansku od leżenia w pakawzie przez zime fasy z papirem dał f. 6, drągarzom od tey wielkiei fasy y od dwuch mnieyszych do statku f. 7, za 7 rogoży do nakrycia tych fas f. 1. 12, za 30 mat f. 1, za gwozdzie do fas f. 1, chłopum, co pomagali, gr. 18. In summa f. 17. Według pierwszego rachunku reszty przychodziło się oddać imci panu Semionowiczowi od papiru f. 33. 23. Według drugiego rachunku reszty temuż przychodzi się od papiru oddać f. 19. 25.

Na Swięta Wielkanocne dwie pary pochodni, po 3 funt., dano za nie f. 20. Za 3$^1/_2$ kamieni oliwy do lamp do Bożego grobu na

swięta, a f. 29, f. 101. 15. Na swięto uspienia Preswiatoy Bohorodycy 2 par pochodni (po) 3 funta, za nie f. 20. In anno 1692 na Boże Narodzenie 2 par pochodni (po) 3 funta, za nie f. 20. In summa f. 215. 3. Z utargowanych xiąg oddał pan Krassowsky.

Na zielone swiątki wzieło się było 2 par pochodni (po) 3 funta, za ktore dano f. 13. 10, te tedy zapłacił pan Semionowicz, bo z cassy wzioł był czerwonych 27, po f. 14, a że udał one po f. 14½, tedy te pochodnie zapłacił z tych pieniędzi f. 13. 10.

Die prima februarii. Pan Jan Mihalewicz zapłacił od złotych tysiąca roczne prouisie po złotych 8 procento, gdzie rok wyszedł d. 17 augusti w roku 1691, ktory dał do cassy prouisie f. 80.

Die prima februarii. Pan Bazili Iskrzycki oddał pieniędzy, ktore się mu wygodziło na oblig z cassy cerkiewney sine prouisione.

Die 16 februarii. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem roboty czasosłowcuw wielkich in 4-to piuntym razem f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p."

Die 18 februarii. Oycu ihumenowi z Kryłosa, cum consensu omnium, ratione elemosinae, dało się 1 apostoł w seksternach, 1 psaltyr in 4-to w seksternach, 1 czasosłowiec mały w seksternach, to czyni za to wszystko f. 18. 27.

Die 8 februarii. Wydało się xiąg z gmachu: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 25 psaltyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. In summa f. 347. 15.

Die 25 februarii. Wydało się xiąg do przedania z gmachu: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 20 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 560; 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260: 10 apostolow, a f. 14, f. 140; 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; 15 słuzebnikow, a f. 10, f. 150; 10 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10; 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10; 30 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 36. In summa f. 1912. 20.

Die 28 februarii. Wielebnym oycum naszym, do swiętego Onofrego zapłacił się kwartał f. 68.

Eadem die. Tymże wielebnym oycum y do swiętego Onofrego oddała się legatia nieboszczyka pana Matyiasza f. 35. 15.

Die 29 februarii. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta, należyte do cerkwie, f. 140.

Die 8 februarii. Oycum Krechowskim legatia nieboszczyka pana Matyasza oddała się f. 35. 15.

Die 7 martii. Strażnikowi żydowi, ktory ręczył się na granicy względem kwitu na papir wroclawski, co pan Mikołay Mihalewicz przyznał, dało mu się za porękie cum consensu f. 20.

Die 11 martii. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1691, to iest pierwszy, ktory wyszedł na s. Michał w roku przeszłym 1691, czynsz należyty, złotych sto czterdzieści, oddał w ten sposob: in anno 1691, d. 27 octobris, ex duabus sortibus z chłopa na dwadzieścia, podymnego 4-tam ratam dał f. 9. 8, item groszowego gr. 18, eodem anno 1691, d. prima decembris, item 5-tam ratam oddał—f. 9. 8, item groszowego gr. 18, item anno 1692, d. prima februarii 6-tam ratam oddał f. 9. 8, item groszowego gr. 18. To, tedy combinando, czyni razem podymnego f. 29. D. 18 reszte według contraktu oddał do kassy f. 110. 12.

Die 17 martii. Panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty czasosłowuw in 4-to wielkich szustym razem f. 140. „Symeon. Drukarz, m p“.

Die 18 aprilis. Pan Bogdan Latynowicz czynsz z kamienicy Masarowskiei według contraktu, uczynionego na rok, po f. 90, tak tedy zapłacił za trzy podymne, ostatne iuxta laudum visnense, za kożde podymne po f. 4. 22 z groszowym, co czyni f. 14. 6, także wydał na dach, gdzie nici przedaią, na gonty y rzemesnik a f. 7, co czyni wszystkiego f. 21, gr. 6; w gotowiznie oddał według kwitu f. 68. 24.

Die 28 martii. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa, należyte do cerkwie, f. 300.

Die 3 aprilis. Dało się pann Cypryianowi na rozne expensa należyte do cerkwie, f. 140.

Die ultima martii. Panu Semionowi dało się ad rationem roboty czasosłowuw in 4-to wielkich siudmym razem f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Die 15 aprilis. Panu Jakubowi Mihalewiczowi Laszkowskiemu na sprawe z drukarzem Woiciechem cum consensu dało się talarow 30—f. 280.

Die 26 martii. Wydało się xiąg do przedania: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100.

Die [1] aprilis. Panu Piotrowi Semionowiczowi dało się do Gdanska na papir z cassy cerkiewney talarow 400—f. 2800.

Die [1] aprilis. Drugi raz czyni rachunek imci pan Mikołay Krassowski z przedania xiąg, ktore miał w dispositiei swoiey, za uproszeniem wszystkich ich mosciow, wydane z skarbcu przy roznych ich mościach, ktorzy byli praesentes kożdego czasu, gdy wydawano roznemi czasy, a d. 25 iulii et anno praeterito 1691 ad hunc annum praesentem et diem, ut supra, to iest w tym reiestrze expresse wyrażone. Xięgi, ktore brał do przedania, combinowawszy tedy kożdy gatunek roznych xiąg, iako tu się wypisuie niżey: № 100 ewangeli w seksternach, № 80 ochtaiow w seksternach, № 80 apostolow w seksternach, № 60 tryodi cwitnych w seksternach, № 60 tryodi postnych w seksternach, № 100 psaltyr in 4-to w seksternach, № 70 trebnikow w seksternach, № 30 psaltyrek w seksternach, № 20 akafistkow w seksternach, № 10 szestodnikow w seksternach, № 45 służebnikow w seksternach, № 5 czasosłowuw w seksternach, № 30 czasosłowcuw w seksternach, № 1 trefoloy w seksternach, za ktore to wszystkie xięgi porachowalismy według taxy naszei, postanowioney przy wszystkich ich mościach, ktorzy byli na ten czas praesentes, uczyniła summa złotych dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści y pięć y groszy pietnaście, dawnego długu, co został był winien z przedarzy xiąg na długach, iako w tym reiestrze wypisało się naprzedzie, to iest summe złotych trzy tysiące

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

sześćset pięćdziesiąt y cztyry y groszy dwadziescia y szesć. Combinando te obie symmy—f. 14590. 11. Z tey summy oddaie imci pan Krassowski takowy rachunek: imci panu Cypryianowi dawał roznemi czasy do szafowania na rozne expensa y unkoszta do szkoły y szpitala według reiestru f. 1380, drukarzowi Semionowi roznemi czasy na drukowanie xiąg, iako w tym reiestrze z podpisem ręki iego stoi, wydał f. 1764, na legatie, kwartały oycum naszym y do swiętego Onofrego wydał f. 398. 15, darunki roznym oycum ratione elemosinae do manastyrow ubogich f. 517. 10, expensa rozne na potrzebe cerkiewne wydał f. 3780, w xięgach oprawnych oddał w sklepie przedażnym f. 1803, w xięgach w sexternach oddał w sklepie na summe f. 779. 10, w gotowych pieniędzach oddał do skarbcu f. 2514. In summa facit f. 12936. 5. Na długach, co za xięgi zostali winni rozni creditorowie, czyni f. 1654. 6. In summa facit f. 14590. 11.

D. 12 maii. Odebrało sie xiąg do skarbcu od pana Semiona, drukarza, według contraktu uczynionego, na gdanskim papierze czasłowuw wielkich in 4-to № 975. Item temuż panu Semionowi według contraktu przykładkow dało się na gdanskim papirze № 25. Na grubym papirze odebrało się do skarbcu xiąg czasosłowuw № 70. Item odebrało się xiąg na grubym papirze same misecosłowy, ktore dodrukował do starych czasosłowuw, 120, po dwa rachuiąc, czyni № 60. Defectowych xiąg czasosłowuw na grubym papirze oddał xiąg 8. Tak tedy porachowawszy, według contraktu, przychodzi się onemu zapłacić: od № 975 czasosłowuw na gdanskim papirze, a f. 1. 8, facit f. 1235, od № 70 czasosłowuw na grubym papirze, a f. 1. 8, facit f. 88. 20, od № 120 misecosłowuw na grubym papirze, rachuiąc po dwa misecosłowy w iedne xięgie, to iest po 60, czyni, a f. 1. 8, f. 76. In summa facit f. 1399. 20. Tak tedy panu Semionowi płacą się xięgi: roznemi czasy odebrał od pana Krassowskiego według iego podpisow ręki własney, w białym reiestrze znaiduie się, f. 980. Za papir gdanski, co wyszło na 25 xiąg przykładkow według contraktu, iemu oddano, to iest ryz 7-to arkuszow 12, po f. 12 ryza, f. 84. Za 8 ryz y liber 6 papiru grubego,

co nie oddał do skarbcu, a f. 4 ryza, facit f. 32. Reszty dodało się w gotowiznie według contraktu f. 303. In summa f. 1399. № 282 ryz papiru gdanskiego wydało się roznemi czasy na drukowanie czasosłowuw wielkich, na kożde tedy xięgie wyszło papiru gdanskiego arkuszow 140½. № 44 ryz y liber 6 papiru grubego wydali się na 70 xiąg czasosłowuw całych y na 120 misecosłowow y na 8 xiąg defectowych także wyszło na iedne xięgie arkuszow 140½. „Ja niży podpisany przyznaniam tym podpisem moim, iż za robotę xięgi czasosłowow in quarto, podług contractu, od roboty we wszystkim dosic mi się stało. Symeon Stawnicki. Typograph, m. p."

Во имя Отца и Сына и Святаго Духа. Аминъ.

Electia d. 7-ma aprilis 1692. Собралъ насъ и совокупилъ Духъ Святый y dzień niedzieli swiętey, od святѣйшихъ патриарховъ podany, artikułami stwierdzony, y od antecessorow naszych w niwczym nie naruszony, abysmy roku każdego, dnia, iednak, dziesiejszego praecedendo wprzody z porządkami naszemi, to iest rewisią xiąg, z ktorych unicum clerus et tutamen haec nostra mater ecclesia ma, y innych ozdob do украшеня cerkwi s., tudziesz perceptorum et expensarum, ac aliis ad firmandum bonum ordinem spectantibus constitutionibus electią braci stanowili. To wszystko my, quorum inest amor ecclesiae, et boni publici cura ad praesens tu zostaiący sacrosancte et inviolabiliter obseruando, in locum solitum, to iest ad sacrariam immunitatem et consultationum nostrarum, zgodnie zeszedszy się y zebrawszy, cale y zupełnie konserwuiemy praeliminaria wszystkie, wyżey specifikowane, wprzody uprzątnąwszy, ustanowiwszy y skutecznie utwierdziwszy, invocato eodem nomine Spiritus Sancti, in Cuius spiritu sortes nostrae, przy interposicji, iednak, Przeczystey y Przebłogosławioney Marii, Matki Bożey, y Patronki mieysca tego, y nas wszystkich, Cuius benedictione et patrocinio venimus, monemur et morimur, de denominacyi y electii braci naszych et constituendum bonum ordinem votis et suffragiis nostris zgodnie przystąpilismy, et collegio, et gremio nostro, ich mościow panow braci naszych dorocznich obralismy:

Pierwszego. Jego mości pana Irzego Papare. Drugiego. Jego mości pana Hrehorego Russianowicza. Trzeciego. Jego mości pana Mikołaia Krassowskiego. Czwartego. Jego mości pana Mikołaia Michalewicza.

Assessores: 1. Imci pan Jakob Lawryszewicz. 2. Imci pan Cyprian Kisielnicki. 3. Imci pan Stephan Laszkowsky. 4. Imci pan Piotr Semionowicz.

Pisarz. Imci pan Ierzy Korendowicz.

Ich mościow braci starszych y assesorow te officia ad dispositionem et conseruandum ordinem oddaią się, a naprzod:

Imci pan Ierzy Papara, brat starszy, ich mościow braci ma spraszać do congregacyi, klucze od congregacyi y od skarbcu, y od xiąg przy ich mościach być maią, y od teyże congregacyi szaroki klucz trzymać będzie.

Imci pan Hrehory Russianowicz, brat sosudochranitelny, to iest dozorca y gospodarz całego украшеня cerkwie s., dzwonniec y dzwony mieć w dozorze y opatrzeniu, подзвонне w disposicy swoiey mieć, y pieniądze odbierać y calcularia z nich ich mościow panow braci przed następuiącą electią czynić y cokolwiek iest ozdoby cerkiewney stale przestrzegać, ażeby szkody w niwczym nie ponosiła cerkiew s., klucz mieć będzie także od skarbcu. Cokolwiek zas ozdoby augmenti stanie się, co imci pan Russianowicz diligenter connotować w regestrach swoiech powinien będzie.

Imci pan Mikołay Krassowski, brat kasny, ktoremu klucze oddane są do teyże kassy, iako też y od xiąg y od skarbcu do wydania xiąg, od przedawcy xiąg ma odbierać każdego miesiąca pieniądze, z tych pieniędzy na expensa potrzebne cerkwie s. imci panu sosudochranitelnemu, panu szafarzowi, Semionowi, drukarzowi, a co cwierć roku reszty, co się pokaże, do skarbcu wnosić; y tak imci pan kasny z summy przedanych xiąg rachunek przy ich mościach panach braci czynić będzie, każdey cwierći roku perceptarum et expensarum czynić powinien.

Imci pan Mikołay Michalewicz, brat, klucze mieć ma dwa od

kassy y od bibliotheki, w którey papier do drukarni zwożony y wydawany ma być.

Ci ich mości panowie bracia starsi, duchownymi, szkołą y drukarnią rządzić y disponować wszelką władzą y moc maią, y wolną do porządku stanowienia dispositią mieć będą z imci panem Laszkowskim, bratem naszym, ratione części brackiey, ktorą ma w disposicyi, aby przyszła ad dispositionem liberam braci, maią z jego mością cale finaliter concludować y one recuperować.

Przedawca xiąg imci pan Piotr Semionowicz, substitut imci pan Stephan Laszkowski. Ten przedawca imci panu kasnemu co miesiąc z przedanych xiąg czynić y oddawać rachunek powinien będzie, za odebraniem zaś xiąg do siebie, cokolwiek wezmie od braci xiąg, ma się na to podpisać.

Шафаръ imci pan Cyprian Kisielnicki ma pieniądze brać od imci pana kasnego, a na potrzeby cerkiewne z konsensem braci naszych szafować y wydawać, y co weznie podpisać się ma na reiestrze, a ten rachunek expensarum imci panu kasnemu oddawać powinien. Legominą y drwami do szkoły y szpital s. Onofrego supplementować y iego prowizorem być.

Darunki, budowania, murowania, pożyczania pieniędzy kilku konsensem panow braci nie ma być, aż za zupełną braci naszey zgodną sessią y zezwoleniem.

Deputaci na ratusz: imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Ierzy Korendowicz, imci pan Stephan Laszkowski, imci pan Ierzy Dragnowicz, imci pan Jan Kotoni. Ci ich mości panowie bracia do spraw cerkiewnych, ktore kolwiekby contra nationem et commissionem iurium były stanowione y intimowane, attendentią y wszelką pilnosć y dozor mieć powinni y naszych panow braci informowac, y relacią czynic tak, iednak, ażeby żadney sprawy nie attentowali, y w nie się nie wdawali aż za konsensem wszystkich panow braci.

Prowisores: imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Jakub Lawryszewicz, imci pan Ierzy Korendowicz. Ci ich mości legacie y czynsze, osobliwym regestrem spisane y pieczęcią stwierdzone, ma-

ią vindikować. Ci duchownym tuteyszym monasterow s. Onofrego y Krechowskiego legacie y kwartały wypłacać od puszki cerkiewney, ktora iest przy obrazie narodzenia Naswiętszey Panny na lewym kryłosie, mieć klucz powinni; te zaś zebrane pieniądze imci panu kasnemu oddawać maią.

Ich mości panowie bracia, iako y starsi, tako y młodsi, ktorzy tylko maią iako dispositią w ręku swoiech, ieżeliby iakowa potrzeba odiazdu albo zabawy intercederet, dla ktoreyby adesse nie mogli, tedy każdemu wolna będzie dispositia, aby ktoremu zechce praesenti, iednak e modio braci, oddał ad manus.

Rewisia xiąg w gmachach cerkiewnych in praesentia wszystkich ich mościow panow braci naszych fideliter zrewidowana, connotowana y wiernie spisana. W komnacie w gurnym gmachu: № 85 związkow tryodi cwitney, w każdym związku po 10 triodi, facit № 851. № 125 puł-czasosłowow wielkich in 4-to. № 30 związkow połustawcow na grubym papierze po 25 w związku, facit in № 750. № 1 związek połustawow na cienkim, facit in № 25. № 1070 czasosłowow w izbie na dole. № 93 związkow triodi postnych, w iednym związku po dziesięciu, facit № 930. Item triodi tychże № 9. № 83 związkow służebnikow in folio, w każdym związku tychże po 15, facit 1245. W komnacie na dole: № 1127 związkow ewangelii, w każdym związku po 10, facit 11270. № 61 związkow ochtaiow, w każdym związku po 10, facit 610. № 31 związkow apostołow, w każdym po 10, facit 310. № 36 związkow szestodnikow, w każdym związku po 25, facit 900. Item dwa szestodniki, № trebnikow in № 118. Psałterek małych in № 492. Akafistow in № 1445. Trefołoiow in № 2.

Anno 1692, d. 25 iulii, odebrały się: № 1469 psałterzy nowowydrukowanych in 4-to, № 1950 grammatyk także (nowo)wydrukowanych, ktore xięgi odebrało się do skarbcu in depositum.

Die 22 iulii, anno 1694, 1496 trefołoiow, dobrze rewidowanych, odebrało się do skarbcu do komnaty dolney.

Anno Domini 1695, d. prima aprilis, 1491 trebnikow, dobrze rewidowanych, odebrało się do skarbcu do komnaty gurney.

Reuisia cassy, wiele znayduie się pieniędzy gotowych, anno et die, ut supra, fideliter zrewidowana y connotowana przy bytnosci panow braci: 1. Worek tymfami, szostakami, currenti moneta znayduie się złot. 1400. 2. Worek talerami bitemi cesarskiemi z. 1114. 3. Worek tymfami—z. 1250. 20. 4. Worek talerami bitemi—z. 2373. 5. Worek cesarskiemi—z. 495. Łancuszek pana Mikołaiowicza Jana złoty, w zastawie, w summie z. 1000. Jeden pułkrzyża rubinowy z dyamentami, w zastawie będący, iego mości metropolity Suczawskiego w summie z. 800. Czerwonych złotych in № 33 y puł, po złotych 14 y puł, facit z. 485. 12. Pierscionek ieden złoty o siedmiu dyamencikach. Pułtorakami y kopiykami w worku z. 26. Item w worku iednym talerami lewkowemi, kopowcami, y czerwony biały, y szelągi, facit z. 525. 16. Z czynszu pieniędzy z. 240. W woreczku iednym żółtym dwie tabliczki srebrne okryte: iedna mnieysza, druga większa. Serduszek № 2 srebrnych składanych. Pasek № 1 srebrny pozłocisty kozacki. Klauzurek dwie srebrnych od ewangelii. Krzyżek № 1 srebrny maluski. Wianeczek № 1. Srebra topionego, srebra...... i topionego srebra. Jeden kamień krwawnik y w papierze.... topiony.

Membrany: (Korniaktowskie) [1]. D. 7-ma aprilis, 1690 anno, imci pana Jakuba Lawryszewicza (na) z. 5000. (Sahaydacznego) [1]. D. 7 augusti, 1690 anno, imci pana Piotra Kurtowicza (na) z. 2000. D. 24 februarii, zapis, 1692 anno, imci pana Bazilego Iskrzyckiego (na) złot. 120. Wykupił. D. 5 iulii, 1690 r., (zapis) imci pana Hrehorego Russianowicza (na) z. 4000. D. 26 decembris, 1691 (r.) karta dana od braci cerkwie s. Параскевии (na) z. 300. Wykupili. D. 26 iunii, 1692 (r.) membran imci pana Krassowskiego Mikołaia in talerow bitych, in № po piecdziesiąt,—z. 1050. Wykupił, na co pignus iest wyrażony w zastawie. D. 6 augusti, imci pan

---

[1]) Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

Laszkowski siedmset złotych, 1692 anno, z. 700 wzioł na zastaw, ktore d. 6 novembris roku teraznieyszego oddać, podług daney membrany, obliguie się.

Za konsensem y zgodnym wszystkich postanowieniem stanoł takowy konsens dla ozdoby Matki Przenaswiętszey w nowowystawioney kaplicy: ażeby szatę srebrną z konstitutiey y ustanowienia legacyi s. p. imci pana Lawryszewicza, brata niegdy naszego, przybrali y ozdobili, daiemy na to srebra grzywien trzydziesci na wypozłote, wymyslić powinni będziemy, y rzemieslnikowi od grzywny po iedynastu złotych pro labore płacić deklarowalismy, ktora robota, aby tym prędzey do skutku bez szkody żadney braterskiey nie była y cerkwie Bożey nie działa się, uprosilismy z porządka swego ich mościow panow braci: Mikołaia Krassowskiego, Cypriana Kisielnickiego, Jerzego Korendowicza, braci naszych, aby tey roboty dozorcami pilnemi byli, na co się podpisuiemy. Działo się w Lwowie, w kongregacyi, na mieyscu zwykłym d. 7-ma iulii, 1692 anno.

Ich mościom panom deputowanym braci wyżey mianowanym daie się na pozłote tegoż obrazu: łancuchow złotych dwa, manelli złotych iedna para, krzyżyk ieden złoty, te wazą czerwonych złotych in № 55. Pierscieni iedynascie—ważą czerwonych złotych osm. Do tego ieden czerwony złoty wenecki (Czerwony złoty wenecki oddał imci pan Krassowski) [1]) oddał, dwie sztukie złota odliwanego, ktore ważą czerwonych złotych pietnascie y czwierć, oddał, wszystkich komparuiąc, czerwonych złotych in numero siedmdziesiąt dziewięć y cwierć, ktorzy ich mościowie panowie (Dwa krzyżyki przy sobie zostawily) [1]) bracia deputowani te złoto sprzedać iak naylepiey starać się będą, y za to fangultu na pozłote tego obrazu kupić, y pozłoto na tenże obraz Matki Przenaswiętszey dać, przy ktorym pozłoceniu personaliter być powinni. Nozeneczka z nożem we srebro... ... (oddał) do sprzedania. Ich mościom panom braci deputowanym daiemy trzysta trzydziesci złotych polskich.

---

[1]) Слова, помѣщенныя нами въ скобкахъ, написаны въ подлинникѣ на поляхъ.

Dnia 8 iulii, 1692 anno. Imci pan Hrehory—Wasil Russianowicz dla naprawy zepsowanych lamp wzioł z skarbcu srebra funtow dwa y łut ieden.

Na robote szaty na obraz cudowny Matki Przenaswiętszey p. Grzegorzowi Niedzielskiemu, magistrowi teyże szaty, według kontraktu ustanowionego y spisanego, płacąc onemu od grzywny każdey po złotych iedynastu, ciż ich mościowie za wystawieniem teyże szaty powinni będą.... Mikołay Krassowsky, m. p. Γεόργιος Παπάρα. Cyprian Kisielnicki, m. p. Jan Michalewicz. Stephan Laskowski, m. p. Ἰωαννης Μιχολαβατζης.... Jerzy Korendowicz, m. p. Ζοτος τοῦ Ἰσχρης. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Imci panu Mikołaiowi Krassowskiemu, bratu y kasnemu naszemu, daiemy talarow bitych in № 34 y złotych cztery y groszy dwadzieścia y ieden. Temuż puszka zapieczętowana z perłami, ze złotem y druga z koralami daie się. (Oddał) [1]). Imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi, bratu naszemu, do rąk dla nawlekania pereł łutow in № 15 y puł łuta daie się. (Oddał) [1]). Item temuż imci panu kasnemu daie się w papierze korale y kamienie rozne d. 10 iulii, 1692 anno. (Oddał) [1]).

Die et anno eodem. Imci pan Hrehory—Wasil Russianowicz dla naprawy zepsowanych lamp wzioł z skarbcu srebra funtow dwa y łut ieden.

D. 22 iulii. Imci pan Mikołay Michalewicz oddał do skarbcu pereł łutow 15 y puł łuta, ktore dali się byli do nawlekania.

Anno 1692, d. 25 iulii. Odebranie xiąg z drukarni teraz nowowydrukowanych od pana Semiona, drukarza, to iest № 58 związkuw psaltyr in 4-to na wroclawskim papirze, w kożdym związku znaiduie się 25 psaltyr, czyni in summa psaltyr 1450. Item tenże oddał w związku psaltyr 19. Psaltyr 1469 od pana Semiona odebrało się do skarbcu dobrze rewidowanych. Panu Se-

---

1) Слова, помѣщенныя нами въ скобкахъ, написаны въ подлинникѣ на поляхъ.

mionowi według contraktu oddało się psaltyr 25. Porachowawszy, tedy przychodzi się panu Semionowi, według contraktu uczynionego, od iedney psaltyry po gr. 15, to iest od 1469 czyni f. 734. 15. Tak tedy płaci się panu Semionowi: roznemi czasy, według regiestru opisanego z podpisem ręki iego, odebrał od pana kassnego f. 430, za papir na 25 psaltyr, co się dali onemu, wyszło ryz 3 y liber $4^1/_2$, a f. 9 ryza, czyni f. 29. Za iedne ryze, co nie dostaie do rachunku, f. 9. In summa f. 468. Reszte przychodzi się dopłacić f. 266. 15= 734. 15. № 193 ryz y liber 15 wydało się z sklepu na drukowanie tych psaltyr, tedy kożda psaltyr ma w sobie arkuszow $64^1/_2$. A że oddał do skarbcu y sobie wzioł według contraktu, iako wyżei opisało się, y z deffektami combinando na 1494 złotych y na 243 arkuszow, czyni ryz papiru wrocławskiego № 192 y liber 14 y arkuszow 23, nie dostaie 1 ryzy.

Eadem die № 1950 grammatyczek odebrało się do skarbcu. 37 grammatyczek sobie wzioł według contraktu, 29 arkuszow deffektow. Tedy, według contraktu uczynionego, przychodzi się onemu od kożdey grammatyczki po gr. 2, tedy od 1950 grammatyczek od gr. 2 czyni f. 130. № 16 y arkuszow 8 papiru prostego wydało się z sklepu na drukowanie grammatyczek, tedy wyszło na kożde grammatyczkie arkuszow 4, a że oddał do skarbcu y sobie wzioł według contraktu y deffekta oddał, combinowawszy, czyni ryz 15 y liber 19. „Za robote psaltyr y grammatyczek stało mi się dosyć od imci panow w zapłaceniu. Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Anno 1692, d. 23 iunii. Rachunek papiru, ze Gdanska przyprowadzonego, fas № 7, a było w nich ryz № 610, imci pan Piotr Semionowicz czyni. Percepta: odebrał z kassy na papir ryz 410, aby we Gdansku zapłacił talarow bitych № 400, rachując tedy talar b. m. a f. 3. 18, facit summa f. 1440. Item we Gdansku od imci pana Jakuba Lawryszewicza ratione prowiziei od 5.... currenti moneta odebrał f. 205. 20. Summa f. 1645. 20.

Distributa: za № 410 ryz papiru gdanskiego papirnikowi we Gdansku zapłaciło się, a f. 4 ryza, czyni f. 1640. Za 4 fasy na

papir y za pakowanie drąznikom do pakauzu, iako według os bliwego reiestrzyku papirnik swych pieniędzy wydał, f. 33. Drągarzom od 7 fas papiru do statku z pakauzu f. 13. 6. Za rogozy y maty, y gwoździe dla przykrycia fas obicia f. 4. 9. Od mieisca w pakauzie, co bez zime leżeli fasy, dało się f. 18. W Fordanie pisarzom dwom y rewizorom 3 szlamki f. 11. W Nieszawie y Wrocławku pisarzom dwom y rewizorom f. 3. Summa distributi b. m. f. 1722. 15. Na to wydał imci pan swoich pieniędzy b. m. f. 76. 25. № 200 ryz papiru gdanskiego we Gdansku odebrało się z contraktu dawnego od panow Krassowskich, ktorzy zostali byli winni, tedy teraz z temi 410 ryz tu do Lwowa sprowadziło się.

Die 20 iunii. Wydało się z cassy na expensa tegoż papiru imci panu Semionowiczowi currenti moneta f. 500, z ktorych expensa takowe: od 30 szafuntow frochtu, a 3 tymfy, facit 90,—currenti moneta f. 105, od wywożenia papiru ze statku chłopcum f. 3, fury od pierwszych fas № 4, ryz № 410, cet. 46, a f. 4. 20, f. 198. 12, item od ostatek fas № 3, 3 ryz № 200, co z Sieniawy, cet. 23, a f. 3, czyni f. 69, do bramy kwitowe y w bramie także drążnikom f. 8. 15. In Summa f. 383. 27. Item od cetnarki dwuch fas w wadze na furmana, co ważyli, od wagi f. 1. 12, od tegosz papiru, co z wagi przeniesli, drążnikom f. 3; na zamkowym panu Kociowi myta od 4 wozuw, a gr. 36, f. 4. 24; kilim y skura safianowa panu Szyprowi contentatiey—f. 37; mnie reszta insuper wydanych b. m. 76 f., 25 gr. Czyni currenti moneta f. 149. 12.

Reiestrzyk za pochodnie y swicy wydanych f. 46. 2½ in summa f. 241. 20½. Swic branie na potrzebe cerkiewne, według reiestrzyku wypisanego, anno 1692, d. 15 ianuarii: na Bohoiawłenyie za swice 2¼ funt. dało się f. 3. 22½, na pochwalne sobbote ¼ kamienia oliwy f. 9. D. 5 aprilis na Woskresenye f. 20, 2 pary pochodni 3 funtowych f. 20, 2 pary swic 2 funtowych do grobu Bożego f. 13. 10, in summa f. 46. 2½. Po porachowaniu summy powziętej, że wydał imci pan Semionowicz swoich pieniędzy więcy, ma się

oddać z cassy według rachunku f. 125. $17^{1}/_{2}$. D. 30 augusti ta residuitas oddała się ich mości.

D. 18 augusti. Pan Krassowsky zapłacił swę membrane, na ktore wzioł był d. 26 iunii z cassy pieniędzy talarow 150, a prowizii dał talarow 2, bo trzymał tylko dwa miesiące, z czego quetatur.

Die 30 augusti na membran wygodziło się imci panu Piotrowi Semionowiczowi na fant, to iest na łancuch złoty, ktory in pignus położony iest w cassie, na f. 350. Die 20 martii imci pan Semionowicz zapłacił capitał y prowizie f. 42.

Die 18 mensis martii, 1694 anno. Z tablicy cerkiewney, z ktorą podczas służby Bożey: iutrzni y wieczerni, z ktorey wysypuie się w karbone, przyboczną przy obrazie narodzenia Naswiętszey Panny, pieniądze, ktore przeliczone, uczyniły summe z. 88.

Anno 1694, d. 18 martii. Imci pan Mikołay Michalewicz, brat nasz, powrociwszy z Jas od hospodara iego mości Konstantina Duki, ktory ciało rodzica tego przyprowadził, y szczęsliwie, y zdrowo powrócił, y od tegoż hospodara iego mości, in suffragium animae, sto dwadzieścia y pięć lewkowych przywiozł y do karbony cerkiewney zupełnie oddał, z czego teraz...., a pięć lewkowych imci panu Mirowaszkowi Janowi pożyczył pan Mikołay, w drodze iadącemu.

Anno, ut supra, d. 12 aprilis. Bractwo Zmartwychstania Panskiego ritus graeci rekuperowało zastaw swoy, będący w summie sto złotych ad publicam cassam confraternitatis, przywróciło y oddało, y prowizią od teyże, roku nie dochodzącey summy, szesć złotych oddało.

Anno Domini 1694, d. 22 iulii. Odebrali się xięgi trefoloie z drukarnie brackiei teraz nowowydrukowane, to iest № 1496, na gdanskim papirze drukowane przez pana Semiona Stawnickiego, drukarza. № 1496 trefoloiow dobrze rewidowanych odebrało się do skarbcu od pana Semiona, ktoremu zapłaciło się, według contraktu uczynionego, od każdey xięgi trefoloiu po złotych 4, czyni summa f. 5960. Tak tedy płaci się panu Semionowi, drukarzowi: roznemi

czasy według reiestru, ręko iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukuiąc te xięgi, in summa f. 3645, synowi Basilemu według karty z podpisem ręki samego oyca oddało się f. 700, 5 trefoliow, co czeladzi zapłacono, wytrąca się f. 20, 2 ryzy papiru gdanskiego nie dostawało do rachunku f. 24, reszta wypłaciła się panu Semionowi według roboty f. 1571, in summa f. 5960. № 1022 ryz papiru gdanskiego wydało się na drukarnie panu Semionowi, według reiestru ręki iego podpisany. Wyszło tedy na każde xięgie trefoloiów 340 arkuszow, rachuiąc tedy 1022 ryz na arkusze, czyni 510970 arkuszow. Odebrało się 1493 trefoloiow dobrze reuidowanych, czyni 507620 arkuszow. Reszta nie dostaie 3350 arkuszow. Te tedy 3350 arkuszow oddaie w defectach, ktore przyielismu. „A ponieważ satisfactia mi się staneła we wszystkim według contraktu, ze mno uczynionego, wzglendem zapłaty tym kwitem y podpisem ręki moiei kwituie ich mościow y submittuie się, że żadney xięgi trefoloiu nie skorzystowałem na inne strone, ale iakom w drukarni drukował, tak oddałem do skarbcu, na co ręką moią podpisuie się. Ja niżey podpisany tym podpisem moim quituie ich mościow wszystkich, yż mi się zadosic stało w zapłacie od roboty trefoloiow. Symion Stawnicki. Drukarz, m. p."

Anno Domini 1693, d. 3 iulii. Percepta pieniędzy, danych z cassy cerkiewnei na papir gdanski imci panu Piotrowi Semionowiczowi, we Gdansku contrakt uczyniony.

Eadem die. Imci panu Semionowiczowi na papir dało się currenti f. 388. 27, b. m. f. 200.

D. 24 septembris. Temuż iego mości dało się na papir currenti f. 1400,—b. m. f. 720.

In eodem anno imci pan Jakob Lawryszewicz ratione prowiziei b. m.—f. 200.

Anno 1694, d. prima martii. Jego mości panu Semionowiczowi na papir dało się currenti f. 1400,—b. m. f. 720.

Eadem die. Temuż iego mości dało się na papir currenti f. 238. 12,—b. m. f. 122. 18.

Eodem Anno, d. 24 aprilis. Imci pan Jakub Lawryszewicz ratione prowiziei—b. m. f. 200.

Die 26 mai przez imci pana Jakuba wexel zaciągniony f. 455. $21^2/_3$, currenti b. m. f. 234. 6. Summa facit $3883^2/_3$, b. m. f. 2396. 24.

Z tey powziętey summy na papir gdanski taki daie rachunek in anno 1694, d. 4 septembris, imci pan Piotr Semionowicz: za 120 ryz papiru gdanskiego zapłaciło się maistrowi, a f. 4, f. 480. Ten papir pan Kosinski do Kazimirza przywiuzł na statku, a z Kazimirza furmanem, przywieziony—odebralismy d. 22 ianuarii, anno 1694. Item 355 ryz papiru gdanskiego eodem anno, d. 5 iulii, odebralismy przez imci pana Jakuba, przywieziony na statkach iaśnie wielmożnego iego mości pana woiewody Belskiego, gdzie we Gdansku papirnikowi, według contraktu uczynionego, od 80 ryz, a f. 4, f. 320, a od 215 ryz, a f. 4, gr. 6, czyni f. 1155. Unkoszta we Gdansku przez papirnika uczynione według iego reiestru: za 7 fas na papir, co pakowano w nie, f. 19, od pakowania ludziom f. 12. 9, bednarzowi, co dna wbiiał, f. 9, za obręcze, gwozdzie y słome y od wagi f. 12. 27. In summa f. 53. 6. Item temuż papirnikowi na zadatek nowego contraktu, aby pod . . . . wystawił № 200 ryz, albo więcy, dało się f. 300. In summa f. 2308. 6.

Anno Domini 1694, d. ianuarii. Expensa rozne na ten papir gdanski uczynione: od fasy № 120 ryz papiru imci pan Pep dał panu Kosinskiemu frochtu do Kazimirza b. m. f. 12, na myta wodne temuż panu Kossinskiemu dał f. 15. 18, na fure do Lwowa także dał f. 12, drugarzom y furmanom, y na szkutc zawiesc, y styrnikowi f. 3. Item od 6 fas papiru gdanskiego przez pana Jakuba przywiezionego: na Fordanie imci panu Kaszewskiemu 2 talary bite—f. 7. 6, panu Szlomie 1 talar bite—f. 3. 18, obum pisarzom kwitowe f. 3. 18, w Nieszawie pisarzowi y szaczownikowi f. 1. 12, we Wrocławku także pisarzom f. 1. 12. In summa b. m. f. 59. 24.

Expensa currenti moneta na tenże papir gdanski: od iedney fasy—ryz 120, z Kazimirza przysłaney od pana Kosinskiego, cetnarow 13 y ieden kamiń, a f. 5 cetnar, czyni f. 66, sztukowe po drodze y Swięto-Janskie f. 5. 21, drążnikom, co do wagi y z wagi składali, y od wagi, f. 5. 18, od 6 fas papiru—ryz 355 przywiezionego, frochtu od szafuntow 19, a f. 4 szafunt, czyni f. 76, strużowi Senkowi od pilnowania na statku tego papiru f. 4. 6, flisom od przekładania z statku na szkute ten papir f. 4, fury z Sieniawy od 39 cetnarow, a f. 3. 15, czyni f. 136. 15, myta podrożnego f. 4. 9, do miasta wprowadzaiąc kwitowe y w bramie f. 2. 9, drążnikom od składania z wozuw f. 6, na przepicie furmanom y biczowe czeladzi gr. 20. In summa currenti f. 311. 8. Te tedy f. 28. 24 b. m., co niestało do capitalney summy, co wzioł był imci pan Semionowicz, z tey wytrącam currenti monety, co wydał swoich, to iest f. 311, gr. 8, wytrącam f. 56, restat oddać iego mości f. 255. 8. Te tedy odebrawszy, rachunek oddałem iego mości f. 255. 8. Item za 2 wanięki ryb słonych dla imci pana Pepa y pana Kosinskiego dało się f. 39. 19. In summa f. 294. 27.

Anno Domini 1695, d. prima aprilis. Odebrali się xęgi trebniki z drukarni brackiey teraz nowowydrukowane, to iest № 1491, na gdanskim papirze przez pana Semiona Stawnickiego, typographa naszego. № 1491 trebnikow, dobrze rewidowanych, odebrało się do ckarbcu od Semiona, drukarza, ktoremu zapłacic się ma według contraktu uczynionego, od kożdei xięgi trebnika po złotych iednemu y groszy osm, czyni f. 1888. 18. Wzglendem przykładkow pieniądzami gotowemi dało się f. 250, in summa f. 2138. 18, 4 trebniki defektowe. Tak tedy płaci się panu Semionowi, drukarzowi: roznemi czasy według reiestru, ręko iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukuiąc te xiągi, in summa f. 1380, reszta dopłaciło się f. 704, in summa 2084. № 352 ryz papiru gdanskiego wydało się na drukarnie panu Semionowi według reiestru, ręko iego podpisanego. Wyszło tedy na kożde xięgie trebnika 117 arkuszow, rachuiąc tedy 352 ryz, a 500 arkuszow, czyni 176000

arkuszow. Odebrało się trebnikow № 1495 dobrze rewidowanych (na nich wyszło papiru) 174915 arkuszow. (Zbyt) 1085 arkuszow, deffektow wzieło się 394 arkuszow, (ostatek) 691 arkuszow. 300 arkuszow wrocławskiego papiru odebralismy z drukarni, wytrącam tedy arkuszow 300, (a) 391 arkuszow nie dostaie. „Te tedy porachowawszy mie według roboty moiei y według contraktu, ze mno uczynionego, ze mi się satisfactia stała we wszystkim, tedy tym podpisem moim własnym quituie ich mościow, a ręką moią własną podpisuie się, że mi się dosyć stało według kontraktu y z kontentatią. Symeon, drukarz, m. p.".

Ab [1]) ultima quietacione rachować. Imci [1]) pan Ierzy Papara prowizią za lat pięc od summy Sa(ha)ydacznego originalney dwoch tysięcy, przez pana Kurtowicza odebraną, szesc set złotych polskich, a przedtem sto złotych ad cassam publicam confraternii naszey wypłacił, y kwit authenticzny rękami starszemi podpisany oddalismy d. 9-na maii, 1695 anno. Feria quarta post Dominicam rogationum 1735. Quietatio praesens actis castrensibus capitanealibus est ingrossata.

Pro anno 1693 et anno 1694 ad d. 17-mam augusti imci pan Jan Mikołaiewicz zapłacił prowiziei od tysiąca złotych procento, a f. 7 rachuiąc, za dwa roki dał f. 140.

Anno 1695, d. 10 maii. Dało się panu Krassowskiemu do szafowania z prowiziei pana Jana Mikołaiowicza f. 140, item z podzwunnego od imci pana Korendowicza f. 21, co czyni f. 161.

Eadem [1]) die. Za instantią iasnie wielmożnego oyca episkopa iednemu szlachcicowi, z niewoli wyszłemu, dało się pro elomosina z cassy pana Krassowskiego f. 100.

Eadem die. Paniei Kiriakiei Isarewiczowey pro elemosina dało się z cassy panem Krassowskim f. 30.

Anno 1695, d. 19 maii. Daiąc [1]) rachunek imci pan Korędowicz z odebranych pieniędzy od pana Krassowskiego, casnego, y roz-

---

[1]) Предъ словомъ: „ab, imci, daiąc" и „eadem", начинающими въ подлинникѣ строку, поставлена помѣта BN.

nych czynszow, ktore czynili summe f. 1436. 22, że tedy legatie y kwartały wypłacał wielebnym oycom naszym y do s. Onofrego, według reiestru swego nie dostało do summy ieszcze capitalney, to iest f. 206. Item zeznał czynsz Hrehory Ptaszkiewicz, że dał panu Korędowiczowi f. 29.

Anno 1695, d. 14 maii. Imci pan Hrehory Russianowicz, czyniąc rachunek wzglendem prowiziei od powziętei summy f. 4000, od ktorei płacić procento, a f. 7—, za cztyry lata—ab anno 1690, d. 5 iulii, ad annum 1694, d. 5 iulii, co czyni summa f. 1120, od imci pana Krassowskiego wzioł f. 250, podzwonnego f. 145, wszystkiego czyni f. 1515, że tedy, według reiestru swego wypisanego, na ozdobe cerkwie swiętei, iako sosudochranitelny, uczynił unkosztow f. 1302. $12^1/_2$, restat tedy summy capitalney u braci f. 212. 17. Od kamienicy Bilduhowskiei legatia sławnei pamięci pana Mazarakiego od 2000 [1]) f., za dwa roki, a f. 120, został winien, czyni f. 240.

Anno [1]) 1695, a d. 18 maii w sessiey dzisieyszey ustanowiły ich mościowie panowie bracia unanimiter, iż ich mościowie panowie deputowani delegatiey, iako to: imci pan Mikołay Michalewicz, Jakub Lawryszewicz w powinności swoei nie byli diligentes, ani też chcieli się naraz do tego sczegulnieć, tylko imci pan Ierzy Korędowicz, na ktorego samego zaciężko było, ustanowiły to, aby wszelkie legatie in loco congregationis oddawane były, a ich mościowie wszystcy, podług funduszow kożdego dobrodzieia, wielebnym oycom oddawać będą cum admonitione, aby za duszey tych dobrodzieiow obsequia zawsze były odprawowane.

Γεοργιος Παπαρα.
Hrehory-Wasyl Rusinowicz.
Mikołay Krassowski, m. p.
Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.
Jakob Lawryszewicz.

Ciprian Kisielnicki, m. p.
Ἰωαννης Μιχολαβατζης
Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σκρης.
Ἀλεξανδρος τοῦ Ζοτου.

[1]) Тоже передъ словами: „2000“, и „Anno“.

Die 21 maii. Hrehory Ptaszkiewicz oddał czynsz roczny z gruntu przed bramo Krakowsko y zapłacił panu Korędowiczowi f. 19, a do cassy cerkiewnei dał panu Krassowskiemu f. 21.

Anno 1695, d. 25 maii. Stosuiąc się ich mościowie panowie bracia w dzisieyszey sessie do wypisanego consensu wyżey d. 18 praesentis względem odbierania legatiey y oddawania należytym wszystkim, ich mościowie stanowio też, aby y imci pan kasny, imci pan Krassowsky, aby solarium wielebnemu oycu kaznodziei tu w sessici, a nie na inszym mieyscu oddawał. Γεοργιος Παπαρα. Mikołay Krassowski, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. . . . . Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Ἰοαννης Μικολαβάτζης. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σχρης. Ἀλεξανδρος τοῦ Ζοτοῦ.

Zostaie [1]) przy imci panu Korędowiczu za podzwonne reszty po iey mości paniey Granowskiey, starosciney Żytomirskiey, f. 20.

Za [1]) czynsz z kamienicy Wasilowskiei oddał pan Bogdan Latynowicz imci panu Korędowiczowi za rok 1695 d. 18 aprilis, ktory wyszed iuż, tedy nie dał, w rachunku swoim f. 90.

Widząc, znaiąc y dobrze znaiąc znaczną ruine starozytney wiezy Korniaktowskiey, ktora od nieprzyiaciela Krzyża s. podczas obsidium [1]) Porthy Othomanskiey ustawicznym strzelaniem z dział swoiech iest skołatana y, prawie, ostatnią przegraża ruine, ktorey wczesnie obiuvando, ne subsequatur maius detrimentum, zasczycaiąc się przy tym osobliwą łaską y clementią naiasnieyszego Jana Trzeciego, pana naszego miłościwego, nam sczęsliwie panuiącego, ktory na suplike naszą pokorną, na reparatią teyże wiezy, z lasow swoiech dziedzicznych wyciąc roskazał, ten maiąc znaczney łaski krola, iego mości pana naszego miłościwego, oczywisty pochop y dokument, teraz zgodny y nieodmienny zapisuiemy konsens, pozwalaiąc wszyscy zgodnie y nieodmiennie, ażeby też wieżą nową zaczynać reparatią y podług abrisu, wydanego przez pana budowniczego

---

[1]) Тоже передъ „zostaie, za, obsidion".

króla, iego mości nam podanego, wystawiac zezwalamy y zlecamy, ktora reparatia wiezy utinam benedicente Domino desuper impetratrice Maria perficiatur, day Boze, do ktorey reparacyi dozor pilny y należyty około rzemesnikow y roboty całą nas wszystkich deputuiemy konfraternią. Na co się dla większey pewnosci rękami naszemi własnemi podpisuiemy w Lwowie, na mieyscu zgromadzedzenia naszego zwykłym. D. 17 maii v. styli, 1695 anno. Γεοργιο; Παπαρα. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σχρης. Jakob Ławryszewicz. M. Krassowski, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Ierzy Korendowicz. Stefan Laskowski.

Pumiętaiąc na swiątobliwą y pobozną erectią wieży y założonych fundamentow cerkwie swiętey miesca tego, tudziez y ogłaszaiący wystawiony nie małym kosztem y sumptem s. p. imci pana Konstantego Korniakta dzwonnieczym innym wypłacać nam należy, tylko immortali memoria w sercach y affektach nas braterskich conserwuiąc, ktoremu swiatłośc wiekuista niech nie ustawa swiecic. Do tego zgodnie y w niwczym nieodmiennie in salutem eiusdem animae tudziez naszych przodkow y antecessorow y braci pracuiących y pomnażaiących chwałe Bozską w Panu Bogu zmarłych extraordinaryiny парастасъ razy cztery w roku każdym, po sobie następuiącym, ktora constitutia nasza tak teraz, iako y w potomne czasy nieodmiennie aby trwała et in excutione zawsze zostawała, tak przez nas teraz tu będących, iako y na potym zostaiących, zaraz tego tygodnia w czwartek bliśko następuiący ma się odprawowac przez zakonnikow mieysca tuteyszego, iako s. Onofrego, ktorzy sobornie zebrawszy się, odprawywac zwykłym nabożenstwem, ile kiedy za tych do rąk tychże zawsze punctualiter dochodzą legacie, swiątobliwie powinni, y tegoż dnia za tegoż wysz mianowanego pobożnego fundatora y godnych ктиторовъ ofiara bezkrewna Bogu niesmiertelnemu oddana być powinna. Na to zas expensa, większe expensa być nie maią, tylko te: swiec par pułfuntowych—z. 1. 20, sześć swiec białych, po gr. 6, dla oycow,—z. 1. 6, cukru funt. za ktory—z. 1. 2, pszenica za gr. 3, miod przesny gr. 6. kadzidło gr. 12, oycom, ktory służyć będą, z. 2, wina gr. 10,

ubogim gr. 6. Facit 7. 5. Dla utrzymania tey naszey poboźney konstytucyi rękami naszemi podpisuiemy w kongregacyi naszey d. 27 septembris, 1695 anno: Mikołay Krassowsky, m. p. Νικολαος Μιχαλοβατζης Ἰωαννης Μιχολαβατζης. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σχρης. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski. Korędowicz, m. p. Jakub Lawryszewicz, m. p.

Stosuiąc się do ostatniei dispositii s. p. imci pana Stephana Lawryszewicza, mieszczanina y kupca Lwowskiego, brata y kolegi naszego, testamentem swoim własnym naznaczoney y ordinowaney, imci pan Mikołay Krassowski z iey mością swoią oddał y wyliczył trzy tysiące złotych polskich, wraz z roczną prowizią dwieście czterdzieści złotych do congregacyi naszey wyliczył. (Restat z. 700 odebrać) [1]). Saluie sobie raz confraternia do recuperowania siedmset złotych w tychże albo imci p. p. Russianowiczow zostawuie, ktoremu, iako bratu naszemu w Bogu zmarłemu, za te wzdienczność niech Pan Bog wieczną kontentuie błogosławioną wiecznością, z odebrania zaś y wiliczenia tey summy z. 3000 ich mościowie panowie Krassowscy, małżonkowie, przez nas quietantes, przez nas w kongregacyi d. 27 decembris 1695. Jakob Lawryszewicz, m. p. Ierzy Korendowicz, m. p. Γεοργιος Παπαρα. Νικολαος Μιχαλοβατζης Ἰωαννης Μιχολαβατζης. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σχρης. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno Domini 1695, d. 19 maii. Imci pan Stefan Krassowski przez imci pana Semionowicza ze Gdanska na Fryor przysłał papiru gdanskiego ryz № 165.

D. 4-ta augusti. Od tegoż imci pana Krassowskiego przez pana Piianowskiego przysłano papiru gdanskiego ryz № 50. Każda ryza kosztuie we Gdansku a f. 4. gr. 6,—czyni f. 1092. Za beczki do tego papiru od pakowania y wozenia f. 30. Za ieden szyfunt żelaza f. 24. In summa f. 1146.

Anno 1695, d. 10 iulii. Imci pan Semionowicz rachunek daie: expensa na papir z Fryoru od 3 fas papiru ryz 165 we Gdansku do stat-

---

[1]) Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

ku, co zwozili drągarzom f. 3. 6, za maty y styrnikowi gr. 18, w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 6, na przykomorkach drobnych, roznych f. 1. B. m. f. 11. 6, currenti f. 22. Frochtu od szafuntow № 10, a f. 4, f. 40, fury od cetnaruw 15$^1/_2$ z Sieniawy, a f. 3, f. 55. 15, ze statku od wywiszowania styrnikowi, strużowi, f. 2, podrozne myta na woz ieden f. 1. 18, do miasta wprowadzaiąc mytowe y droznikom f. 3. 15, latus drugiei summy f. 22. Facit expens roznych f. 124. 18. Na te expensa papiru odebrałem od imci pana Krassowskiego f. 140. Reszta przy imci panu Semionowiczu f. 15. 12. Facit f. 140.

Anno 1695, d. 16 novembris z iesieni. Od iedney fasy papiru ryz № 50 y 7 sztuk zelaza: frochtu od tey fasy papiru ryz imci panu Szyprowi f. 20, fury od № 7$^1/_2$ cetnarow papiru, zelaza z Sieniawy, a f. 3, f. 22, 15, a z Ulanowa do Sieniawy osobliwie furmankowi f. 5, podrozne myto do miasta y droznikom f. 1. 15, in summa f. 49. Na te expensa odebrałem od pana Krassowskiego f. 50. Reszta przy mnie f. 1. Te f. 15 y gr. 12, item f. 1 potrąciło się w drugim rachunku imci pana Semionowicza, wydanych pieniędzy na unkoszta pana budowniczego.

Anno Domini 1696, d. 12 maii. Odebrali się xięgi—czasosłowce małe z drukarni brackiei, teraz nowowydrukowane, to iest na wrocławskim papirze № 994 na ciękim, a na grubym papirze odebrało się czasosłowcow № 498. To czyni in summa czasosłowcow № 1492, a gr. 6, czyni złotych 298. 12, item za przykładki według contraktu dało się złotych 20. (Summa) z. 318. 12. Tak tedy płacim panu Semionowi, drukarzowi naszemu: roznemi czasy według reiestru iego dałem f. 200, dopłaciłem według rachunku f. 118. 12. In summa f. 318. 12. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłaceniu czasosłowcuw małych, ktorem wydał z drukarni do skarbcu, z czego kwituie z podpisem ręki moiei. Symeon. Drukarz, m. p.". № 1492 czasosłowcow, a 20 arkuszow, czyni 29917 arkuszow.

Za zgodnym konsensem naszym na potrzebe własną imci panu Stephanowi Laszkowskiemu, bratu naszemu, pozyczylismy gotowemi

pieniądzmi dwa tysiące czterysta dwadzieścia y osm złotych polskich, w ktorey summie łancuch y manelle złote presiduitate, zaś summy et securitate eiusdem membran tenże na siebie konfraternii dał, na co się podpisuiemy w konfraternii d. 27 iunii, 1696 anno: Mikołay Krassowsky, Ierzy Korendowicz, Piotr Semionowicz, m. p., Jakob Ławryszewicz, m. p. Cyprian Kisielmicki, m. p., Roman Janowicz + [1]) Νιχολαος Μιχαλοβατζης.

Anno Domini 1696, d. 11 iulii. Odebrali się xięgi apostoły z drukarni brackiey, teraz nowowydrukowane na gdanskim papiru, to iest związkow № 82, w kożdym związku po 12 xiąg, co czyni xiąg № 984. Item odebrało się apostołow № 9. № 993 apostołow dobrze rewidowanych odebrało się do skarbcu od Semiona, drukarza, ktoremu zapłacić się ma, według contractu uczynionego, od kożdey xięgi apostoła po złotych iednemu y groszy pietnaście. Czyni summa f. 1489. 15. Za przykładki według contraktu gotowemi pieniądzmi płacić mamy f. 120. In summa f. 1609. 15. Tak tedy płacim panu Semionowi, drukarzowi, roznemi czasy według reiestru, ręko iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukuiąc te xięgi, f. 1420. Tenże na swe potrzebe wzioł apostoł teraznieiszei editiei, za ktory przchodzi się . . . . f. 133. Za 1 ryze y 8 liber papiru gdanskiego, co nie dostało do rachunku według reiestru iego, f. 1 6. (Summa) 1569. Wydało się papiru gdanskiego ryz 261 y 8 liber 31=1600. Na drukowanie apostołow wyszło tedy na 993 apostołow, a 130 arkuszow, ryz czyni 258 y 90 arkuszow. Defektow 1001 arkyszow, czyni ryz 2, nie dostaie ieszcze ryza iedna y liber 8, za co potrąca się w summie. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłaceniu xiąg apostołow, według contractu ze mno uczynionego z meleratio, ktore xięgi są odebrane do skarbcu, z czego ich mościow quituie, yż mi cale zapłacono, na co podpisuie się ręką swoią, iż mi się dosyć stało. Symeon. Drukarz, m. p.“.

---

[1]) Крестъ въ подлинникѣ.

Die [1]) 16 iulii, 1696 anno. Imci pan Ierzy Papara prowizią z powziętey legacyi, Sa(ha)ydacznego nazwaney, ab anno 1695 ad annum proxime venturum za lat dwie per septem a centum z 980 persoluie y kwit eo nomine od wszystkich braci dany authentice. Fereia quarta post Dominicam Rogationum proxima anno 1738. Quietatio praesens actis castrensibus Leopoliensibus est ingrossata.

D. 25 iulii, anno 1696. Imci pan Stephan Lawryszewicz młody zapłacił prowizie od f. 500 za dwa roki, ktore kączo się d. 16 augusti, anno 1696. Odebrało się tedy do cassy brackiei, a f. 40 na rok, f. 80.

Anno Domini 1696, d. 29 iunii. Ze Gdanska generalny rachunek z posłanych pieniędzy, przez rozne kupce posłane, do imci pana Stefana Krassowskiego na papir gdanski, daie rachunek: anno 1694, d. 7 maii, przy zawarciu kontraktu z maistrem Gierholdem, papirnikiem, wypłacił imci pan Jakub Lawryszewicz b. m. f. 300, anno 1695, d. 21 februarii, przez pana Rosa Szota ordinowane f. 300, d. 8 augusti przez pana Alexandra Bellego Szota ordinowano f. 1000, anno 1696, d. 5 maii, przez imci pana Piotra Semionowicza ordinowano f. 720. In summa f. 2320 b. m. Z tych pieniędzy taki daie rachunek imci pan Stefan Krassowski: anno 1695, d. 5 iunii, przez imci pana Semionowicza posłał papiru ryz 165, d. 4 augusti przez Piianowskiego ryz 50, anno 1696, d. 13 maii, przez monsieur Knube do Warszawy ryz 55, d. 18 maii przez imci pana Semionowicza ryz 153. In summa ryz 423. Papiru ryz 423, a f. 4 y gr. 6, czyni b. m. f. 1776. 18. Od pakowania tegoż papiru, fasy kupione, według aucugu, furmanowi od ryz 55, fury ze Gdanska do Warszawy y ztamtond per medium do Lwowa f. 46. 12. Za ieden szyffunt żelaza z unkosztem f. 25. Imci panu Semionowiczowi na unkoszta podrożne do tegoż papiru f. 30. In summa b. m. f. 1940. 18. Reszty zostaie przy imci panu Krassowskim b. m. f. 379. 12. Według listu, pisanego ze Gdanska, że po-

---

[1]) Передъ „Die" поставлена помѣта NB.

trącił imci pan Krassowski papirnikowi za zły papir, co nie przysłał był na Frior przez imci pana Semionowicza, to iest f. 150.

Za zgodnym nas wszystkich konsensem pozwalamy, stosuiąc się do świątobliwey intencyi imci pana Piotra Semianowicza, brata naszego, ktory kaplicy Bałabanowskiey na prozney kamienney faciacie ołtarz snecerską robotą wystawuie tak, iednak, ażeby ołtarza, ani ganku żadnego nie było, tylko iedyne mieysce dla postanowienia swiec, goraiących lichtarzami, obrazu, iednak, Matki Przenaswiętszey ruszac nie będziemy, aż do zgodnieyszego między nami postanowienia. Ten ołtarz stanowic, pozłacac y malowac, iako nayozdobniy, bez wszelkiey . . . . . wystawiac pozwalamy temuż imci panu bratu naszemu, ktore pium et sanctum opus, aby iako nayprędszy skutek swoy ozdoby powzioł. Zyczymy iemu zas szczęsliwie, niech Pan Bog przez życie augeat successy! Na co się podpisuiemy w Lwowie, w konfraternii naszey, d. 13 augusti v. s., 1696 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz. Ierzy Korendowicz. Ἰωαννης Μιχολαου . . . Roman Janowicz. + [1]) Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno Domini 1696, d. 13 novembris. Odebrali się xiązki-modlitweniczki in 8-tavo z drukarnie, teraz nowowydane na papirze gdanskim, to iest związków № 18, po 50 modlitwenikow, a ieden związek ma 46 modlitwenikow, od kożdei sztuki po gr. 15, czyni f. 498. Za przykładki płaci się mu według contraktu f. 20. In summa f. 518. Roznemi czasy według reiestru swego nabrał f. 450. Dopłaciło się onemu f. 68. Summa f. 518. Wydało się papiru gdanskiego, według iego podpisu ręki, ryz 60, co czyni 30000. Oddał na xiążek 998, w kożdy po arkuszow 29½, czyni 29441 arkuszow, w defektach oddał 97 arkuszow. (Summa) 29538. Papiru duże drukowanego oddali 425. (Summa) 29963. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłacie, podpisuie się ręką moią. Symeon. Drukarz, m. p“.

---

[1]) Крестикъ поставленъ въ подлинникѣ. На поляхъ передъ этимъ разрѣшеніемъ поставлена помѣта NB и слово „Ołtarz“.

Anno Domini 1696, d. 20 iunii we Lwowie. Wypis rachunku expensow na 3 fas papiru—ryz № 155 ze Gdanska na Frior wyprowadzonego przez imci pana Semionowicza, na ktore expensa odebrał był z sessiei szelągami staremi pruskiemi f. 15, z ktorych wydał f. 13, gr. 10, bo reszte f. 1, gr. 20 oddał. Czyni curren. moneta f. 25. 26⅔. Item we Gdansku na też unkoszta odebrał od imci pana Krassowskiego b. m. f. 30. 10, co czyni currenti moneta f. 58. 10. Item za 20 bank taler więcey, a gr. 4½ nad taler, f. 5. 25. Facit na expensa currenti moneta f. 90. 1½. Z tego expensa takowe: w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 12, na roznych przykomorkach kwitowe f. 7, ze statku od wytoczenia papiru f. 1, frochtu od szaffuntow 7, a 4 tymfy, № 28, currenti moneta f. 32. 20, fury od cetnarow 16, a f. 3, f. 48, do miasta kwitowe w bramie, droznikom f. 4, myto podrożne, z statku wyiachawszy, f. 1. 15, na zamkowym od papiru osobliwie f. 2. 12. Facit expensa na papir f. 108. 17. Insuper tedy swych pieniędzy wydał imci pan Semionowicz f. 18. 15⅓. Item za 5 xiąg złota fangieltu, a f. 11, f. 55. D. 8 septembris dla pana budowniczego, 3 dni bawiącego się, 1 garnuszek sektu (?) wyczęstował—f. 8. A na dzwonnice, kiedy zdawał in praesentia niektorych ich mościow panow, puł garca wina—f. 4. Item d. 14 decembris za wosku przeiętego a kupionego kamieni. 3 funt. 19½, a f. 42, f. 151. 27. Imci pan Semionowicz reszty, co należy, currenti moneta f. 245. 12½ oddać ma. F. 245 y gr. 12½ przyięto w rachunku.

Anno Domini 1695, d. 10 iulii, na papir z Fryoru omylka się stała od 3 fas papiru y paczki ryz № 165: we Gdansku do statku, co zawiezli drągarze, b. m. f. 3. 6, za maty y styrnikowi f. 18, w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 6, na przykomorkach drobnych y roznych f. 1. 18. In summa b. m. f. 11. 6, currenti moneta f. 22, frochtu od szaffuntow № 10, a f. 4, f. 40, fury od cetnarow 18½, z Szaniawy, a f. 3, f. 55. 15, ze statku od wyweszowania styrnikowi z strużem f. 2, podrożne myto na wóz ieden f. 1. 18, do miasta wprowadzaiąc kwitowe y droznikom f. 3. 15.

Facit expensa na ten papir f. 124. 18, reszty przy panu Semionowiczu f. 15. 12, bo na ten papir dla expensow odebrałem od imci pana Krassowskiego f. 140. Item d. 16 novembris, anno 1695 z iesieni od iedney fasy papiru ryz № 50 y 7 sztab żelaza: frochtu od tei fasy panu Szyprowi.... fury od cetnarow 7½ papiru, żelaza z Sieniawy, a f. 3, f. 22. 15, a z Ulanowa do Sieniawy osobliwie furmanom f. 5, podrożne myto do miasta y droznikom f. 1. 15. Facit expensa f. 49. Reszta przy mnie f. 1, bo na to od pana Zoty odebrał f. 50. Za wino zapłata dla imci pana budowniczego, d. 20 octobris, za 3 flaszy wina. Od d. 2 et 3 novembris za 3 flaszy wina. Item d. 4 novembris za 4 flaszy wina, kiedy imci pan podstarości był na obiedzie przy zakładaniu sztybru. Item d. 17 novembris za 2 flaszy wina. Facit 6 garcy wina, a f. 8, f. 48. 1696 r. d., 24 ianuarii 1 garniec wina imci panu podstarościemu przy wszytkich f. 10. Item soku limeniowego ½ garca temuż f. 4. Facit f. 62. D. 9 martii dla pana naszego podstarościego Zułkiewskiego, z roskazania ich mościow, puł kamienia wyziny f. 9. D. 16 martii dla pana budowniczego za 1 kamień y 22 funt. wyziny, a f. 18, f. 31. 15. Za pudelko na wyzine y stryczek f. 20. In summa f. 103. 6. Odtrącić z tego reszty friornego papiru, przy mnie f. 15. 12. Item drugiei reszty przy mnie zostałey f. 1. (Reszty) f. 16. 12. Te f. 86 przyięto do rachunku imci panu Semionowiczowi, reszta debet f. 86. 23.

Anno 1697, d. 20 martii. Wypis z regestru braterskich rachunkow cerkiewnych, długow y legacyi winnych do wypłacenia przez imci pana Hrehorego Russianowicza, brata starszego w konfraterniy naszey: summa pozyczona z kassy braterskiey in anno 1690, d. 5-ta iulii f. 4000, prowizia przez lat siedm, po f. 7 rachuiąc na kożdy rok, od tey summy przychodzi f. 280, za lat siedm ad d. 5-tam iulii należy f. 1960. Na te prowizią, czyniąc kalkulacyą, wydał na rozne potrzeby cerkiewne f. 1302 y 12 gr. Restat ad iulium dopłacie f. 657. 6½. Od imci pana Mikołaia Krassowskiego wziął z kassy f. 250. Podzwonnego pokazał

f. 145. Na kamienicy Morozkowskiey summa g(otowych) p(ieniędzy) imci pana Mazarakiego, w ktorey pan zięc iego mości reziduie, f. 2000, od ktorey roczna legatia powinna się wypłacac po f. 120 ab anno 1695, a winna się od lat czterech f. 480. Pozostała summy reszta, testamentem g. p. imci pana Stephana Lawryszewicza legowana, tak u imci pana Krassowskiego, iako y u imci pana Russianowicza f. 700, tey medietas od tegoż debet f. 350. Summa f. 1000 testamentem naznaczona g. p. imci pana Bazylego Hrehorowicza, rodzica iego mości, na kamienicy tegoż zapisana in anno 1663, od ktorego co rocznie legatia pro anima pie defuncti po f. 80 wypłacac się powinna, ab ultima quietatione wynosi summe f. 2720. (To nie do nas należy, bo ta summa)[1]. In summa winnych prowiziy, długow y legatiy przez imci pana Russianowicza wynosi f. 8602. 17½.

Widząc potrzebe cerkwie swiętey dla rozszyrzenia cwintarzu, a osobliwie iż znaki tu, yz pod oknem cerkwie s. apostołow Piotra y Pawła apostoła w kamienice Theofilowskiey pod zrałem (?) był wyznaczone ab antiquo, przeto my ninieyszey sessiey zgodliwemi voti postanawiamy, aby pilno o tym starac się, czenść imci pana Stefana Laszkowskiego otrzymac tak dla ozdoby przymnożenia cwyntarza, iako też osobliwie, aby pod cerkwią chwały Bozei obrzydliwosci zagrabić, na co zgodnie podpisuiemy się. Działo się w sessiey zgromadzenia naszego anno 1697, d. 26 martii veteris c. Γεόργιος Παπάρα. Геригій Папара . . . . . Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Semionowicz, m. p.

Wzglendem legatiey, godney pamięci imci pana Kostantego Korniakta, ktora miała być wypłacona in februario od Jakoba Lawryszewicza, przekaznie tedy u imci pana Ierzego Kocia talarow bitych dwadziescia y osm, residuum złotych pięndziesiąt y cztery ostaie winien, iako nayprędzey do cassy oddac anno 1697, d. 22 martii.

---

[1]) Слова въ с обкахъ на поляхъ

Panu Kiprianowi Kisilnickiemu prowizio od summy pułtora tysiąca, na kamienicy iego zapisano za dwa roki, wzglendem pracy iego y około wieże cerkiewney pracował, onemu condonuią, ab his powinien będzie płacić od sta złotych po złotych siedmiu, iako y insi. Działo się, ut supra, anno 1697, d. 22 martii.

Zastaw srebna, ktora była w summie złotych czternastu set położona, wydaie się imci panu Piotrowi Semionowiczowi na assecuratie onego, yż we Gdansku obliguie się za te summe f. 1400 y przez praeteryta lata prowiziey od tey summe sto xiąg złota kupić, residuum na papir obrucić. Działo się we Lwowie d. 22 martii, anno 1697.

Prowizia od złotych tysiąca u pana Jana Mikołaiewicza, w ktorey summie ma łancuch w zastawie, zostaie tedy oddać za dwa roki od sta złotych po siedmiu prowiziey, ktora expiruie in augusto praesentis anni.

Z imci panem Ierzym Kociem uczynilismy postanowienie wzglendem częsci Leonowiczowskey w kamienicy, nazwaney Prokopowiczowskiey, ktorą część onemu kupnym sposobem za złotych osmset puszczamy y od tey częsci sam podatki wszystkie płacić powinien y naprawować w niey, a poki summy nie odda f. 800, powinen będzie od dnia dzisieyszego płacić co rok po złotych piendziesiąt y sześć, a przez tamte lata, co trzymał, odrachował z naprawy wydanych pieniędzy y na ratusz podatkow. Działo się d. 22 martii, anno 1697. Γεοργιος Παπαρα. . . . . Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Mikołay Krassowsky, m. p. Piotr Semianowicz, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno 1697, d. 22 martii. W dzisieyszey sessiey ustanawiaią ichmościowie zgodnie, aby u kogokolwiek są legatie fundowane, a podług funduszu nie oddaie, żeby z takowym czynić prawne o nieoddanie y dosic w fundaciey nieuczynienie, na co dwuch panow braci deputuią do vindicowania: imci pana Korendowicza y imci pana Cypriana Kisilnickiego, na co się podpisuią. Datum, ut supra. Γεοργιος Παπαρα. Mikołay Krassowsky, m. p. Νικολαος Μιχαλοβάτζης

Ζοτος τοῦ Ἰσαρης. Jakob Lawryszewicz. Piotr Semianowicz. S. Laskowski.

Die prima aprilis, anno 1697. Po rowiziei wszystkich pieniędzy, ktore znaiduią się w kassie, od imci pana Zoty z przedanych xiąg... teraz de novo w gotowiznie dał f. 1410. Za 5 kamieni wosku y 3½ funt. wosku na Wielkanoc, a f. 43, f. 220. Panu Cypryianowi na expensa f. 50. Parence y co pomogł ubirać obraz f. 2. 2. . . . . na buty f. 2. In summa f. 1682. 2. Imci panu Żurakowskiemu trefoloi y ochtai dał za f. 96. (Summa) 1778. 2.

Eadem die od imci pana Semionowicza odebrali się, że został winien z rachunku dawnego, f. 139. Pan Żurakowski nie dopłacił, kupuiąc xięgi, f. 9. 15. Za 3 funty oliwy f. 3. (Summa) f. 151. 15. pan Zota dał f. 23. Imci pan Semionowicz prowiziei f. 18. Irzy Muchometa czynszu f. 20. Pan [1]) f. 5. 15. Podzwunne od szlachcianki f. 8. Item podzwunne od szlachcica f. 6. Imci pan Michalewicz od kramu pana Lawryszewicza czynsz f. 46. To wszystko kombinowawszy w kupe czyni f. 126. 15. Wydało się tedy na roschody inne powolne f. 45. 15, reszte dało się do cassy f. 81. Te tedy w gotowiznie f. 1360 od imci pana Zoty y imci pana Semionowicza do cassy są włożone y w reiestr napisane.

Anno Domini 1697, d. 14 augusti. Odebrało się z drukarni naszei psaltyr in 4-to nowowydrukowanych związkow № 39 y 19 psaltyr, w kozdym związku znaiduie się po 25 psaltyr, czyni tedy wszystkich psaltyr dobrze rewidowanych № 994, a defektowych № 6. Od № 994 psaltyr według contraktu, a gr. 15, przychodzi się zapłacić summy f. 497. Za przykładki gotowizno ma się dać f. 30. Item 5 psaltyr za papir przychodzi się f. 8. Tak tedy płacim panu Semionowi Stawnickiemu, typographowi naszemu, roznemi czasy według reiestru z podpisem ręki iego, wzioł u pana casnego f. 450. Reszty przychodzi się dodać f. 71 (y) 5 psaltyr według contraktu. Papiru gdanskiego wydało się na drukowanie według reie-

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

stru ryz № 130. Czyni arkuszow 65000. 1000 psaltyr, a 64½ arkuszow,—64500. Deffektow arkuszow 241. (Wszystkiego) arkuszow 64741. Reszty nie dostaie arkuszow 259. (Wszystkiego) arkuszow 65000. „Symeon. Drukarz, m. p. Iż mi się dosyć stało w zapłaceniu psałtyr od ich mościow“.

Anno Domini 1697, d. 20 augusti. Według reiestru, wypisanego od imci pana Stefana Krassowskiego, ze Gdansku przysłanego, wydanego na papir, zostało się było przy nim reszty z calculatiei b. m. f. 379. 12, według listu, pisanego ze Gdansku, że potrącił był papirnikowi za zły papir, co przysłał tu do nas, f. 150. Die 9 aprilis posłało się przez imci pana Semionowicza do Gdanska b. m. f. 360. In summa f. 889.

Die 9 iulii, anno 1697. № 150 ryz papiru gdanskiego, posłanego przez pana Basilego Lawryszewicza na Frior, odebralismy na te summe. Na te № 150 ryz papiru gdanskiego taki daie rachunek: za 150 ryz papiru gdanskiego papirnikowi, a f. 4, gr. 4 ryza,—f. 620; za fasy pak drąznikom f. 19. 18; za xięgie symbolonow dla kaznodziei f. 18. 12. In Summa f. 658. Reszty zostało się de novo na papir f. 221. 18.

Na silną y pilną potrzebę imci pana Cypriana Kisielnickiego, brata naszego, pracuiącego, za zgodnym consensem wszystkich braci, natenczas zgromadzonych y przytomnych, wygodzilismy przedtym summę f. 1500 w roku 1695, iako inscriptio coram actis advocatialibus Leopoliensibus przez tegoż sabbatho in crastino festi s. Agnechis virg. et mart. fusius edissent, teraz do teyże summy trzysta złotyc polskich do rąk tegoż wyliczamy praevia seorsiva na te summe assecuratia, że przez imci pana Cypriana Kisielnickiego inscripta, na co się podpisuiemy we Lwowie d 30 augusti, 1697 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης........ Jerzy Korendowicz. Roman Iwanowicz + [1]). (P. Cyprian NB / NB) [2]).

---

[1]) Крестъ въ подлинникѣ.

[2]) Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

Za zgodnym nas wszystkich, na ten czas będących, konsensem, stosuiąc się do wysz opisanego konsensu, takóże nabycia kamienicy, częsci własney imci pana Stephana Laszkowskiego, brata naszego, a to dla rozszerzenia mieysca cmentarza y rezidencyi oycow, tu residuiących, ktorą pro pretio szesć tysięcy kupilismy, y te wysz pomienione summe za zeznaną in officio consulari Leopoliensi cessią albo donatią, in rem naszey konfraternij służącey, do rąk tegoż imci pana Laszkowskiego, brata naszego, wyliczylismy. Na co się podpisuiemy w Lwowie d. 4 septembris, 1697 anno: (wprzody) [1]). Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Stefan Laskowsky. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης...... Jerzy Korendowicz. Piotr Semianowicz [1]).

Idąc torem y zwyczaiem starożytnym braci naszych, y my, na ten czas będący, nie odstępuiąc tegoż y, owszem, tego trzymaiąc się, a widząc następuiący akt blisko przypadaiący koronacyi naiasnieyszego elekta naszego, Augusta Wtorego, na poparcie y confirmacią praw cerkwie Lwowskiey y religii, y narodowi Rossijskiemu [2]) od s. p. naiasnieyszych krolow Polskich, obralismy y uprosili z posrzodka nas braci imci panow: Jakoba Lawryszewicza, Jerzego Korendowicza, regenta........ Dragnowicza, zgodnie obieramy y upraszamy, ktorzy, ażeby instructii od nas podaney, sprawowali się pilnie, żądamy. Na co się rękami naszemi podpisuiemy we Lwowie, w konfraternii naszey d. 18 septembris, 1697 (anno) Γεοργιος Παπαρα......... Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Piotr Semianowicz. M. Krassowsky, m. p. Cyprian Kisielnicky, m. p. Stefan Laskowskij.

Za zgodnym nas wszystkich, natenczas przytomnych, zdaniem y konsensem, in subsidium imci Jakoba Lawryszewicza, brata naszego, za należytą iego instantią wydalismy xiąg z skarbcu braterskiego varii generis, ruskim dialectem drukowanych, praevia eiusdem na to emanata obligatione et assecuratione seorsiva summe wynoszącą, tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych polskich, na co się podpi-

[1]) Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

[2] На поляхъ этого отдѣла поставлена помѣта NB.

suiemy w confraternii d. 25 v. s., 1697 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Cyprian Kiselnicky. Zoτoς τοῦ 'I(η)σαρης. Ierzy Korendowicz. Piotr Semianowicz.

Anno 1698, a d. 29 iannuarii. Po zesciu z tego swiata s. p. imci pana Mikołaia Krassowskiego stando porachowanie przez imci pana Andrzeia Krassowskiego w sessiei, in praesentia ich mościow panow braci, wiele percepty przy nieboszczyku było, y z tego expensa rozne specifice produkowane.

Percepta: Naprzod w cassie gotowych pieniędzy znaydowało się f. 9542. Panu Casprowi na blache z contraktowane wyliczył f. 1400. Od imci pana Laszkowskiego na membran ad rationem odebrał f. 1000. Od pana Stephana Lawryszewicza młodego na membran odebranych f. 540. Z odebrania tak czynszow y sprzedania ołowni etc. etc., iak w regestrze, f. 2105. 12. Od pana Zoty z przedania xiąg, roznemi czasy odebranych, f. 13469. 24. Item po nieboszczyku drukarzu pozostałych pieniędzy f. 2150. Summa perceptorum facit f. 30207, 6 gr., insuper swych nieboszczyk wydał pieniędzy f. 362. 22. Summa facit concordati f. 30569. 28.

Distributa expensorum, ktore uczynił niebosz. imci pan Mikołay Krassowski z percept, iako w regestrze nieboszczykowskim specifice kożda rzecz fusius latet. Naprzod imci panu Cyprianowi na rozne expensa wydał f. 1655. Imci panu Jakubowi Lawryszewiczowi na kamień wydanych f. 3350. Panu Alexandrowi malarzowi f. 896. Na blache miedziane wydanych f. 9056. 14. Na kotlarza wydanych f. 570. Na drukarza wydanych f. 621. Na papir gdansky wydanych f. 1520. Za kamienice imci pana Laszkowskiego z unkosztami f. 6512. Na koronacie do Krakowa wyprawa kosztuie f. 2081. Na membrany dane pieniądze f. 1450. Na elemosine y darunky f. 132. Do sosudochranytelnyci kosztuie f. 185. 27. Na dyszkancistow barwa etc. f. 132. 22. Na expensa rozne cerkiewne f. 140. 10. Quartały y legatie oycom f. 520. 15. Na wapno y cegle f. 795. Summa expensorum facit f. 29617. 28. Gotowych pieniędzy w rozney monecie zastalismy w sessiey w szafie f. 952. Summa facit f. 30569.

23. Więc te insuper wydane nieboszczykowskie własne pieniędzy f. 362, gr. 22 disponuie iey mości pani Krassowska y oddaie za te złoto, ktore byli ich mościowie panowie bracia dali do sprzedania nieboszczykowi, że ieszcze reszty przychodzi do tego złota f. 449, na co te f. 362, gr. 22. potrąciwszy, ieszcze y reszte te obliguie iey mość pani Krassowska zaplacić f. 86, gr. 8, w czym dała zastaw pierscien diamantowy.

Anno 1698, d. 4 martii. W sessiey oddał rachunek in praesentia ich mościow panow braci pan Piotr Semionowicz, ktory był winien na membrane, co odebrał do siebie, f. 1400, od ktorych pieniędzy prowiziey ab anno 1693, d. 24 septembris, ad annum 1697, d. 8 aprilis, za lat 3½, procento f. 7, f. 343. Summy przychodziło od niego f. 1743. Na co tak wypłacił: naprzod oddał do rąk s. p. imci pana Mikołaia Krassowskiego № 120 xiąg fangultu, a f. 10, f. 1200. (N. B. Te złoto do kaplicy ś. Piotra y Pawła wyzłociło się)[1] Item № 20 xiąg cwirgultu, a f. 5, f. 100. Expensa od papieru ryz № 150 wyprowadzonego ze Gdanska: we Gdansku sternikowi y chłopom dla ułozenia na statku papieru gr. 18. Za maty do ukrywania tegoż papieru gr. 12. Na Fordanie iego mości superintendentowi talar bity f. 3, gr. 18. Pisarzowi tamże y woznemu f. 1, gr. 24. Rewizorom trzem y woznym z strażnikiem f. 3, gr. 18. Bona moneta facit f. 10, a currenti moneta tymfow zas, facit tymfow, 16⅔. Frochtu imci panu Szyprowi 45. Facit tymfow 161⅔, a currenti moneta 72, 29 gr. Pod Puławami wieszaiąc ze statku papier chłopom f. 1. Factorowi Szyprowemu contentatiey pan Bazyli dał, aby szkody nie było, f. 2. Myto podrozne od dwoch wozow f. 4. 18. Do miasta wprowadzaiąc kwitowe na krolewskim, sztukowe, zamkowe, marszałkowe y instigatorskie także w bramie etc. f. 7. 17. Drążnikom y od wagi iedney fasy cetnary f. 2. Fury od 2 fas y paczky z za Ulanowa od cetnarow 13, kamieni 2, po f. 3, gr. 10 od cetnara, f. 48. 8. Furma-

---

[1]) Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

nom Swiętoianskie y na przepicie f. 1. Za 1 garniec wina na sie wzięty od Nowego Swiatu przy pożegnaniu na coronatie z iadącemi ich mościami panami ablegatami f. 10. Reszty od blachy 3 czerwone złote, pozostałe przy nieboszczyku f. 45. Summa facit na te membrane wydana f. 1494. 12 gr. Reszty przy mnie zostało było, ktore oddałem f. 248. 18. Concordat summa f. 1743.

Anno 1698, d. 16 aprilis. Stanął generalny y skuteczny rachunek in praesentia ich mościow panow braci w sessiey z iego moścą panem Hrehorym Russianowiczem, ktory evidenter w swych regestrach nam pokazał, że per electionem obiąwszy sosudochranitelnice, cokolwiek dla ozdoby y potrzeby cerkwi Bożey wydał, pokazał y uczynił. Expensa ab anno 1692 ad annum 1695, d. 9 maii, iako w tymże regestrze niżey stoi wyraznie przy oddawaniu pierszego swego rachunku f. 1302. 12½. Item drugie expensa ab anno 1695, d. 9 maii, ad annum 1696, d. 26 augusti, f. 908. 1½. Item trzecie expensa ab anno 1697, d. 5 maii, ad annum 1698, d. 16 aprilis, f. 958. 12½. Summa expensorum facit f. 3168. 26½. Na ktore to expensa miał imci pan Russianowicz percepty tak z podzwonnego, iako co y od imci pana Krassowskiego odebranych f. 250, co społem to czyni, iako fusius specifice w swym regestrze wyraził imci pan Hrehory, f. 694. 18½. Item ab anno 1690, d. 5 iulii, ad annum 1698, diem praesentem 16 aprilis, prowiziey przychodzi od cztyrech tysięcy za lat pułosma, po f. 7. od sta, a za rok f. 280 przychodzący, facit f. 2100. Summa perceptorum facit f. 2794. 18. Insuper tedy swych wydał imci pan Hrehory Russianowicz f. 374. 8½, ktore się oddały iego mości. Concordatur f. 3168. 26½.

Anno 1700, d. 22 martii. Widząc pilną y gwałtowną potrzebę spółbrata[1]) naszego imci pana Ierzego Korendowicza, my wszyscy spułbracia, pod ten czas będące, niżey na podpisie mianowani unanimiter zezwolilismy takową potrzebę wygodzić onemu f. 1200, na

[1]) На поляхъ помѣта NB.

ktore dał nam membranę, aby wypłacał na każdy rok po złotych trzysta, poki do skuteczney nie uczyni satisfacciey f. 1200. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowskij. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Γεοργιος Παπαρα. Jakob Lawryszewicz. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Roman Janowicz. Jan Michalewicz.

Na instantią y interpositią iaśnie przewielebnego iego mości episkopa naszego y pasterza, za zgodnym naszym konsensem wielebnemu oycu.... episkopowi Maramoryskiemu in subsidium proźby iego ofiarowalismy апостолъ, служебникъ у .... ofiaruiemy (z xiąg kamienieckich)[2] y dla większey pewności rękami naszemi podpisuiemy w Lwowskiey naszey konfraternij d. 27 martii, 1700 anno: Ierzy Korendowicz. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Semianowicz. Νικολαος Μιχαλοβατζης. . . . . . Stefan Laskowskij. Roman Ianowicz.

Uważaiąc pilną nadder y usilną całego православя potrzebę, teraznieyszego czasu, osobliwie nakłaniaiących się do unij [1]), a oddalaiącyh się od православя y swoiech pasterzow, tedy my mieysca świętego tutelares, praw y swobod Rossyjskich promotores et defensores tudziesz et ad obligationem professionis nostrae, maiąc się ad nexum conscientiarum in tuitionem tegoż za zgodnym wszystkich nas konsensem pro praesenti senatus consilio do Warszawy e medio nas uprolismy ich mościow panow: Ierzego Korendowicza, regenta grodzkiego Kamienieckiego, Stephana Laszkowskiego, Ierzego Kocia, Dragnowicza, ktorych ich mościow conscientias obligamus et per amorem imienia православя upraszamy, aby się usilnie starać mogli, ut possint cirka iura, privilegia et immunitates nostrae confraternitati, od naiasnieyszych krolow panow miłościwych in toto conservari. Na co się rękami naszemi podpisuiemy w konfraternii d. 29, ut supra, 1700 anno. Γεοργιος Παπαρα. Ierzy Korendowicz, regent. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Piotr Semianowicz. . . . . Piotr Kurtewicz. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowskij. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Jan Michalewicz.

---

[1]) Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

[2]) На поляхъ противъ этого слова поставлена помѣта NB.

Anno 1700, d. 13 novembris. Oddał tu do sessiey pan Jakub, ormianin, czynsz za puł roku, przychodzący na s. Michał, z kamienicy Lawryszewiczowskiey, z sklepiku, złotych trzydziesci, a drugie złotych 30 debet przy dokonczeniu roku, na Wielkanoc, oddać.

Item anno 1701, d. 24 maii. Oddał tu do sessiey tenże pan Jakub, ormianin, czynsz za drugie puł roku, konczące na Wielkanoc, f. 30, y iuż za cały rok czynsz zupełny oddany za teraznieyszy rok, ut supra. An. 1701, d. 4 novembris, oddał tu do sesiej pan Jakub, ormianin, czynszu ze sklepiku w kamienicy iego mosci Jakuba Lawryszewicza za puł roku, kączący się na s. Michał, f. 30.

1701, d. ultima iunii. Według opowiedzenia panow bracij swiętego Onofrego z swych regestrow opowiedzieli, że maią: Lamp srebrnych roznych № 7. Kadzielnic srebrnych № 2. Koron roznych z malenkiemi № 12. Szata z obrazu cudownego. Tabliczek srebrnych roznych № 52. Krzyż wielkij srebrny 1 y mały srebrny 1. Krzyż oprawny drewniany 1. Ewangely ze srebrem № 3. Aparatow roznych z diakonskiemi № 13. Kielichow srebrnych z patynami, gwiazdami y łyżeczki 3. Puszka srebrna № 1. Sukno pogrzebowe, fiałkowe z frendzlą karmazynową y przesciradło. Mosiądzy rożne sztuk [1]). Cyny rożney sztuk [1]). Pereł rożnych sznurkow № 8. Łancuszkow złotych № 2. Iagnuski y panagijki ze srebrem kilka, a przy iedny kamin szafir. Xięgi cerkiewne do nabożenstwa należące. Szyrokich kilimow kilka y inne rzeczy, do ubiorow obrazow y ozdoby cerkwie Bożey nalezące, według regestru onych, ktorym wiarę daiemy, a day Panie Boże tego wszystkiego w dalsze czasy znaczniejszą auctiią.

Ad perpetuam rei memoriam. My bracia stauropigianie cerkwie tuteyszey mieyskiey, zyiąc in vita в союзѣ любви stale, trwale, spol-

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

nie z sobą rowną pracą, spolnym staraniem y zgodnym pieczołowaniem in auctione et splendore chwały Bożey, taż wdziecznosc powinna manere po smierci y po rozłonczeniu się z nami, ktorym też y po smierci nagradzaiąc swiezą zawsze pamięcią, zgodnie ex unanimi consensu na tosmy spolnie się zgodzili et in perpetuum postanowili, ażeby po każdym zmarłym bracie naszym z posrzodka nas in vita zostaiącym w tydzien po smierci parastas dniem przed tym y służba Boża соборне przez oycow mieysca tego nazaiutrz odprawowała się, y na ten czas w dzwony wszystkie razy dwa zadzwonili, a na te expensa pan brat, maiący dispositią pieniędzy, podług postanowienia opisango generalnego parastasu, w czterech częsciach roku naznaczonego, bez wszelkiey retinenciey wydał teraz y na potym będący, ten zaś pobożny uczynek zaraz wypełniony byc powinien po zmarłym g. p. imci panu Mikołaiu Krassowskim, starszym bracie naszym, dignum semper memoria. Toż mamy tenże braterski affekt z następcami naszemi, każdemu in medio nostri zostaiącemu, z tego swiata schodzącemu, swiadczyc y trzymac in effectu powinni będziemy id, yż sub onere conscientiae. Co dla utrzymania tego porządku swiątobliwego y zbawiennego rękami naszemi własnemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszey d. 9 ianuarii, 1699 anno. Γεοργιος Παπαρα. A. Krassowski, m. p. . . . . Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. Ierzy Korendowicz. Piotr Semianowicz. Ζοτος τοῦ Ιη)σαρης. Jan Michalewicz. Roman Janowicz, m. p. Piotr Kurtowicz [1]).

Ponieważ do tych czas od lat circiter siedmiu electia braterska dla roznych usilnych potrzeb gospodarskich, kupieckich y innych racyj, prawem y konstitucią braterską naznaczona nie dochodziła y skutku swego nie zabierała, więc teraz nagradzaiąc ten czas uchibiony, wcale konserwowac y całosc praw naszych utrzymuiąc, widząc teraznieyszą osobliwą tego potrzebe, lubo czas przychdzi na

[1]) На поляхъ противъ этого отдѣла поставлена помѣта NB.

nadziele Θωμονοε, blisko przypadaiącą, prawem warowaną y zwyczaiem starożytnym od tak wielu utwierdzaną; ale kiedy na ten czas iarmark Rzeszowski odrywa y oddala braci naszych tak wielu, dla ktorych żadną miarą ob absentiam tychze miec y składac nie możemy, więc teraz niedziele blisko przypadaiącą, to iest 19 (dnia) miesiąca marca, starego kalendarza, miesiąca marca w roku teraznieyszym zgodnie wszyscy czas naznaczamy saluis iuribus et moribus nostris in toto manentibus. Na ktory czas y dzien do mieysca tuteyszego, nieochilnie stanąc, deklaruiemy się y zapisuiemy. Działo się w konfraternii: d. 15 v. 1699 anno.

Γεοργος Παπαρα.
Νικολαος Μιχαλοβατζης.
Ierzy Korendowicz
. . . .
Piotr Kurtewicz.
Andrzey Krassowski, m. p.
Jakob Lawryszewicz.
Cyprian Kisielnicky, m. p.
Piotr Semianowicz, m. p.
Stefan Laskowskij.
Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης
Jan Michalewicz.

Electia. Stosuiąc się do konsensu zgodnie z imci spisanego, wyżey specifikowanego, ktorym na dzień dzisieyszy electią postanowilismy y te do skutku chcąc doprowadzić, poprzedziwszy y odebrawszy rachunki z xiąg, connotatią uczyniwszy, in nomine Domini, invocato auxilio Spiritus Sancti, согласно „Царю Небесный"... zaspiewawszy, ad vota y connotionem krysek przystąpilismy y tak congrue votorum et sententiarum suffragio zgodnie z posrzodka nas panow starszych obralismy:

Pierwszego. Jmci pana Ierzego Papare. Drugiego. Jmci pana Hrehorego Russianowicza. Trzeciego. Jmci pana Ierzego Korendowicza. Czwartego. Jmci pana Mikołaia Michalewicza.

Assessores: 1. Imci pana Jakoba Lawryszewicza. 2. Imci pana Cypriana Kisielnickiego. 3. Imci pana Piotra Semianowicza. 4. Imci pana Stephana Laskowskiego.

Pisarza imci pana Ierzego Korendowicźa.

Officia ich mościom panom starszym bractwa są rozdane: imci pan Jerzy Papara klucz od sessyi y od skarbu trzyma, do obsyłania y zebrania braci w potrzebach cerkwie Bożey.

Imci panu Hrehoremu Russianowiczowi od skarbcu y od xiąg klucze oddane.

Imci panu Jerzemu Korendowiczowi od skarbcu y od xiąg klucze oddane.

Imci panu Andrzeiowi Krassowskiemu od (со)судохранѣтелнѣци klucze oddane y podzwonne w dispozicią oddane.

Imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi od skarbcu klucze oddane.

Imci panu Stephanowi Laszkowskiemu klucze od xiąg oddane.

Przedawce xiąg: imci pan Piotr Semianowicz, imci pan Zota Issarowicz in absentia iego.

Prowizores y szafarze: imci pan Jakob Lawryszewicz, imci pan Cyprian Kisielnicki.

Na ratusz w sprawach braterskich obebrani: imci pan Jerzy Korendowicz, imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Cyprian Kisielnicki, imci pan Stefan Laszkowski, imci pan Jerzy Dragnowicz, imci pan Zota Issarowicz.

Do rządu oycow duchownych y szkoły: ich mościowie panowie bracia starsi należić maią, aby przykładnie ten rząd prowadzili recommendatur.

Do drukarni: imci pan Russianowicz, imci pan Jerzy Korendowicz, imci pan Piotr Semianowicz, imci pan Zota Issarowicz.

Kasni ich mościowie panowie bracia starsi.

Urzędy tedy wszystkie, iako są zgodnie rozdane, tak ie ich mościom oddawszy, takie sposobie nie maią, ażeby Przenaswiętszey Matce, sub Cuius tutela vivimus et existimus, ku chwale y sławie cedat, ieden drugiemu w rząd wdawać się nie powinien; ale każdy z osobna, każdy do tego applikować się ma, do czego wokowany został. Działo się w konfraternij d. 19 v. s., miesiąca marca, 1699 anno. Γεοργιος Παπαρα. Hrehory-Wasil Russianowicz. Jerzy Korendowicz. Νιxολαος Μιχαλοβατζης. Jakob Lawryszewicz. Cyprian Kisielnickij, m. p. Piotr Semianowicz. Ζοτος τοῦ 'I(η)σαρης. Stefan Laskowskij. Roman Janowicz.

Ciesząc się wiele y Panu Bogu dziękuiąc, że znaczna cząstka reliquij swiętych s. Merkuria [1]), męczennika, przy tym mieyscu swiętym w disposicyi braterskiey zostaią, ktore ażeby iako w nayosobliwszy obserwancyi y conserwacyi zostawały, umyslilismy y postanowili pobożne dzieło ku chwale tegoż swiętego Merkuria kiiot ozdobny sztuką złotnicką misterną wyrobić, ktore opus, ażeby co nayprędzey do skutku przyprowadzić, attendencią zlecamy do tego y upraszamy ich mościow panow: Hrehorego Russianowicza y Zote Issarowicza, dwoch z posrzodka braci naszych, ktorzy abrys zgodny y ozdobny ich mościow panow braci prezentować powinni y za zgodą tychże z rzemiesnikiem zkontractować, y skuteczniei dozierać pilnie zalecamy. Obraz Matki Bożey, w kaplicy niegdy Bałabanowskiey, namiestny że szatą nie iest srebrną ozdobiony, iako Спаситель, tedy za zgodą nas wszystkich szatą taką, iako tenże Спаситель iest przybrany, a sukienke sprawilismy, iakoż sprawić zlecamy tymże ich mościom, wyżey specifikowanym. Działo się w konfraternii d. 14 aprilis, 1699 anno. Γεοργιος Παπαρα. Hrehory-Wasil Russianowicz. Ierzy Korendowicz. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Jakob Lawryszewicz. Piotr Semianowicz. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Cyprian Kisielnickij, m. p. Stefan Laskowskij.

Zapatruiąc się od lat kilku, ze narod Rossyjski iam a magistratu civili, iako też a communitate miasta tuteyszego na oppressią y niepozwolenie vota, iuxta solitam et antiquam praxim, wolnego głosu z należytego mieysca et ex ordine nacyi nie ma. Dla czego, ażeby więcey non apprimatur [1]), y onere do dawney wprowadzić moglismy ryzy y zwyczaiu, zgodnie wszyscy zgodzilismy się, ażeby tym czasem rescript od naiasnieyszego Augusta Wtorego, króla iego mości, teraz sczęsliwie panuiącego, ad nobilem magistratum et communitatem był wyprawiony z mandatami, dla czego się na to wszystko podpisuiemy. Dan w konfraternii naszey d. 7 maii v. s.,

[1]) На поляхъ помѣта NB.

1699 anno. Imci panu referendarzowi koronnemu in honorariis na też expeditią dziesięć czerwonych złotych ordinuiemy.

Γεοργιος Παπαρα. — Cyprian Kisielnickij, m. p.
Hrehory-Wasil Russianowicz. — Ἰωαννης Μικολαοβατζης.
Jakob Lawryszewicz. — Piotr Semianowicz.
Νικολαος Μιχαλοβατζης. — Jan Michalewicz.
Jerzy Korendowicz. — Stefan Laskowskij.
Ζοτος του Ἰ(η)σαρης. — Roman Mikołaiewicz.

Uznawaiąc fatygi y prace nasze ku konserwacyi całosci mieysca tego, tudziesz ku przysłudze y potrzebach cerkwie Bożey [1]) od iednego Pana Boga iedyney tylko wyglądając rekompensy, chcąc przecić sobie w tym przynamnij subvenire in consolationem et subsidium de aequitate et iustitia uznalismy . . . . . . Pan Bóg z woli Swojey ktorego z nas braci, albo domowych naszego domu, ztąd zebrał, tedy każdy z nas do publiczney braterskiey karbony płacić podzwonne nie powinien, ani się o nic imci pan (so)sudochranitelny upominać nie powinien, tylko ażeby złoty ieden od iednego dzwonienia na szkołe do rąk tegoż samego imci pana (so)sudochranitelnego oddawał. Wybiianie braci razy dwanascie być powinno, młodszym dziatkow razy sześć, innym zaś podzwonne po złotych trzy płacić powinni, ktore zgodne nasze postanowienie rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszey d. 18 iunii, 1699 anno.

Γεοργιος Παπαρα. — Piotr Kurtowicz.
Hrehory-Wasil Russianowicz. — Jerzy Korendowicz.
Cyprian Kisielnickij. — Piotr Semianowicz.
Νικολαος Μιχαλοβατζης. — Stefan Laskowskij.
Jan Michalewicz. — Ζοτος του Ἰ(η)σαρης.
Ἰωαννης Μικολαοβατζης.

Widząc iego mości episkopa Lwowskiego zbawienną intentią w restauracyi starożytney cerkwie Kryłoskiey [1]) Uspenyia Naswiętszey Panny z fundamentu erogowaną, tudziesz poważaiąc sobie tegoż usilną instantią, in subsidium teyże baziliki dwa tysiące złotych

[1]) На поляхъ помѣта NB.

offiarowalismy y oddalismy skutecznie na instancyą powtorną tegoż iego mości, a barzij ex zelo nostro ku chwale Boskiey, kiedy widzimy y słyszemy, że się forteca, miasto Kamieniec do korony Polskiey przywraca, oraz y cerkwie Boże do ogłoszenia chwały Jego swiętey do odebrania przychodzą, xięgami y obrazami supplementuiemy, to iest ewangelij dwie, apostołow dwa, służebnikow dwa, trebnik y trebniczek, trefołoiow dwa, czasosłow dwa, czasłowie dwa, psałterzy dwie, ochtay, szestodnik, proskomidyi, dziesięć akafistow, obrazow dwanascie, apparat ceglasty, hatłasowy, narakwice, patrachil, stychar biały y paseczek, ktore cedant in salutem animarum nostrarum y na ogłoszenie chwały Boskiey, ktore zgodne nasze poborne offiare dla większey pewnosci rękami naszemi podpisuiemy w konfraternii naszey d. 15 iunii, 1699 anno.

Hrehory-Wasil Russianowicz.
Jerzy Korendowicz.
Γεοργιος Παπαρα
Cyprian Kisielnickij.
Jan Michalewicz.

Piotr Korty m. p.
Νικολαος Μιχαλοβατζης.
Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης.
Piotr Semianowicz.
Stefan Laskowskij.

D. 10 februarii, anno 1700. Na mam(b)rane swoie winną imci pan Jakub Lawryszewicz zapłacił f. 300, zastaw odebrał. Te zas pieniędzy f. 300 włożyli się w sessiey do szafky.

Anno 1700, d. 9 maii, z tych pieniędzy dało się ex consensu ich mościow panow braci w sessiey na drogie Warszawskie imci panu Jerzemu Korendowiczowi, ratione przyobiecaney contentatiey, złotych sto.

Kiedy teraznieyszych czasow y lat iasną y gwałtowną widzimy y oglądamy wielką odmiane w православию, a zatym dalsze, a dalsze zachodzą inconvenie natia, oraz y pravo cerkwie Bożey od naiasnieyszych krolow, panow naszych miłosciwych, znaczną potym prędko przynoszą konwulsią, na co iako serdecznie ubolewamy, a temu wszystkiemu y dalszemu zapobiegaiąc złemu, wszyscy zgodny w niwczym y nieodmienny zapisuiemy konsens, że w każdey nastę-

puiącey potrzebie cerkwie Bożey wszyscy iedno huic mieć, radzic y ieden przy drugim statecznie stawać y bronić aż do ostatniego życia naszego kresu deklaruiemy się y zapisuiemy, y obliguiemy, co wszystko że nieodmiennie otrzymamy. Działo się w konfraternii naszey d. 10 augusti, 1700 anno [1]).

A ponieważ tego koniecznie po nas potrzeba wyciąga, abysmy się zawczasu o ludzij potrzebnych do promociey prawosławia świętego starali, ktora nie przez kogo innego, iako przez panow posłow ziemskich, być może, przeto na takową potrzebę uchwalilismy wszyscy unanimiter dać xięgami złotych tysiąc, na co się wszyscy podpisuiemy. Datum, ut supra.

Jakob Hakpinski.
Jerzy Korendowicz, regent grodzki Kamieniecki.
Γεοργιος Παπαρα.
Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης
. . . .
Jakob Lawryszewicz.

Cyprian Kisielnickij, m. p.
Piotr Semianowicz.
Stefan Laskowskij.
Νικολαος Μιχαλοβατζης.
Jan Michalewicz.
Романъ Яновичь + [2]).
Piotr Kurtowicz.

Widząc pilną y gwałtowną potrzebę, brata naszego, imci pana Stefana Laskowskiego [3]) zezwolili unanimiter ich mościowie panowie bracia, na ten czas będący, iż do reszty pozostałey na mem(b)rane stare tysiąc trzysta sześćdziesiąt y trzy, item do regestru za xięgi złotych sto sześćdziesiąt, item do tegoż regestru złotych dwiescie pięćdziesiąt sześć, ieszcze teraz do tego gotowemi wyliczyli złotych tysiąc temuż imci panu Laskowskiemu, y in summa czyni dwa tysiące siedmset dziewięćdziesiąt y dziewięć, ktore to f. 2799 summe zapisuie imci pan Laskowski z swoią iey mością panią małżonką według swey intromisyiey na dobrach wszelkich. Insuper propignore zostaie łancuch złoty y pare manelli złotych, ważące czerwonych pięćdziesiąt, ktore to summe wyż mianowane submittuie za rok

---

[1]) На поляхъ этого постановленія стоитъ помѣта NB два раза.

[2]) Крестъ въ подлинникѣ

[3]) На поляхъ противъ „Laskowskiego“ поставлена помѣта NB.

oddać y wyliczyć ich mościom panom bractwu sine provisione. Działo się w confraterniey, anno 1702, d. 23 ianuarii.

Νιχολαος Μιχαλοβατζης. Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης

Piotr Semianowicz. Piotr Kortowicz.

Na usilną supplike y prozbe iey mości pani Kotoniey zezwolili unanimiter ich mościowie panowie bracia, na ten czas będący, złotych siedmdziesiąt dać iey mości pani Kotoniey. Na co się podpisuią. (Działo się) we Lwowie d. 31 ianuarii, 1701 anno.

A. Krassowskij, m. p. Stefan Laskowskij.

Νιχολαος Μιχαλοβατζης Ζοτος τοῦ Ἰ(η)σαρης

Piotr Semianowicz.

Oddał czynszu imci pan Leonty od izdebky szriedniey w kamienicy Lawryszewiczowskiey za rok cały, to iest ab anno 1700, d. 12 aprilis, ad annum 1701, d. 12 aprilis, złotych szescdziesiąt w sessiey in praesentia niektorych panow braci. W sessiey działo się d. 12 aprilis, anno 1702.

Anno [1]) 1700, d. 5-ta maii. Czynsz roczny imci pan Bogdan Latinowicz oddał w sessiey in praesentia ich mościow panow braci z kamienicy Masarowskiey złotych sto, ex quo quietatur.

Anno 1701, d. 9 maii. Item czynsz roczny oddał imci pan Bogdan Latinowicz do sessiey in praesentia niektorych ich mościow panow braci z kamienicy Masarowskiey złotych sto, ex quo quietatur, includuiąc suscepte quitu podatkowego na ratusz f. 2, 12 gr., ktore anno 1701, d. 19 aprilis, zapłacił imci pan Latinowicz.

Anno 1700, a d 25 aprilis. Ex consensu ich mościow panow braci wygodzili ich mościowie panowie imci panu Jerzemu Dragnowiczowi na zastaw szabli, w diamenty sadzoney, bez prowiziey do trzech niedziel złotych tysiąc, in quantum za trzy niedziele nie wyliczy tysiąca złotych, te prowizie ma imci pan Jerzy zapłacić. Potym d. 10 maii, 1701 (an.) odebrał imci pan Jerzy te szable, a na to mieysce w zastawie położył: kielich srebrny, pozłocisty, diamencikami sadzony, patyn dwie srebrno-pozłocistych, w skrzynce sreb-

[1]) На поляхъ противъ „Anno" поставлена помѣта NB

rney moszczy s. Jana Krzciciela y reliquie w krzystale stłuczonym, także kłudeczka kręcona, szakambety dwa w pasy złote z iedwabiem karmazynowym y fiałkowym, notandum, że w kielichu iedney sztuczky nie masz. Item antepedium zielone w kwiaty pstre y przescieradło dla . . . . . szakambetow. Te pieniądze zapłacone, szabla, skrzynka z reliquiami s. Jana, kielich, patyny, reliquiarzyk krzyształowy oddane. Dwa czapraki na konie zostały, a . . . .

Stosuiąc się do pobożney intencyi, a prawie zbawienney, imci pani Anastazyi w swięcie Lawryszowiczowny, niegdy g. p. imci pana [1]) Mikołaia Krassowskiego małżonki, teraz w zakonie Annie, zakonnicy reguły s. Bazilego Wielkiego, monasteru panien zakonnych Kiiowo-Pieczarskich, tudziesz tey legacyi, na rozszerzenie kaplicy Troycy Swiętey w monasterze s. Onofrego przez pomienioną wielebną Krassowską ordinowaney y cale postawioney, ktora ażeby co do nayprędszego skutku przyprowadzona przez nas, do tego umyslnie uproszonych, mogła za zgodnym konsensem nas wszystkich, na ten czas przytomnych, zezwalamy te zbawienną robotę zaczynać y sczęsliwie kączyć, ktory nasz konsens dla tym większey pewności rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszey Lwowskiey d. 10, mensis julii v. s., anno 1701.

Jerzy Korendowicz, regent grodzki Kamieniecki.	Piotr Semianowicz.
	Stefan Laskowskij.
Νικολαος Μιχαλοβατζης.	Ζοτος του Ἰ(η)σαρης.
. . . .	Jan Michalewicz.
Cyprian Kisielnickij.	Романъ Яновичъ.

(An.) 1701, d. 24 novembris. Wykupiono kufel srebrny, we f. 60 zastawiony, y dano z prowizią 10 talarow bitych tu do sessiey.

Anno 1702, d. 24 maii. Czynsz roczny oddał tu do sessiey imci pan Bogdan Latinowicz z kamienicy Masarowskiey złotych

[1]) Противъ „pana“ поставлена помѣта NB.

sto, a z tego zapłacony podatek wytrącił za 4 duple f. 1, 18 gr., i z tego quietatur.

Anno Domini 1704-to, d. 12 junii. In nomine Domini. Amen. Chcąc [1]) isć tymże torem antecessorow naszych y starać się oto aby chwała Boska tu na mieyscu tym swiętym nie diminutiią, ale imo zawsze miała auctiią, lubosmy do tych czas trochę w prolągatiią dla rożnych tak cerkiewnych extra ordinarijnych zabaw y kłopotow, iako też y swych własnych domowych, należytą rewiziią xiąg y innych porządkow confraternii wpuscili byli, iednakże dnia dzisieijszego, gdy nas Pan Bóg collegit in unum, chcąc powinnosci naszeij zadosyć uczyć, do należytych przystępuiemy porządkow, a naprzod do rewiziei kassy cerkiewney, ktora się po wesciu w rachunek z imci panem Piotrem Semionowiczem oraz y z tą summą, ktorą od niego odbieramy do skarbcu cerkiewnego, składa: 1-mo. Worek, w ktorym currenti—f. 900. 2-do. Worek, w ktorym currenti—f. 634. 15. 3-tio. Worek, w ktorym talarow bitych Nr 142, currenti—f. 1043. 10. 4-to. Worek, w ktorym currenti—f. 1622. 22. 5-to. Pieniądze, ktore się wzięły od pana Bogdana Latinowicza za częsć kamieniczki naroznej pod ratuszem Wasilowskie—f. 1270. Summa pieniędzy—f. 5470. 17. Item. 1-mo. Worek z tymfami currenti f. 4400. 2-do. Worek z rozną monetą—f. 2905. 6. 3-tio. Worek z rozną monetą—f. 2000. 4-to. Worek z rozną monetą—f. 1109. 20. 5-to. Woreczek z tych pieniędzy f. 39. Summa summarum—f. 15924. 13. Z tych pieniędzy zostawilismy w sessyi—f. 3439, z ktorych pożyczyło się potym imci panu Russianowiczowi f. 1200, solutum post mortem mobilibus rebus. Imci panu Janowi Michalewiczowi także do pierwszego długu f. 1148, gr. 23, dodało się—f. 351, gr. 7, aby dał membrane na summę f. 1500. Reszta dała się panom kasnym do szafowania, ktora została w sessyey.

Rzeczy rożne, ktore się kładną do skarbcu: kanaczek sztuczek w nim dyamencikowych Nr. 22. Wstęga rubinowa z perełką wi-

[1]) Противъ слова „Chcąc", начинающимъ строку, поставлена помѣта NB.

szącą. Piersciuneczek z dyamencikiem złamany, zastaw iasnie wielmożnego pana woiewody Bełskiego przez ręce imci pana Jerzego Dragnowicza położony. Takowy kielich srebrny, pozłocisty, z kamyczkami, patyn 2, ten zastaw, iako go pan Kocy położył, tak y odebrał, tylko dywdyki zostały dwa srebrnych pozłocistych. Reliquiarzyk w srebro oprawny krzyształowy, pozłocisty. Skrzyneczka srebrna złocista, w ktorey reliquije swiętego Jana. Kłudeczka krwawnikowa z kluczykiem. Dywdykow 2 tureckich w zawinieniu materyalnym starym, iuż podartym, na co iest y karta pana Kocia, a te we— f. 1000. Solutum przed Szwedami.

(Membrany i zapisy): membran imci pana Jerzego Korendowicza na f. 1200. Membran imci pana Jerzego Dragnowicza na f. 300. Solutum. Membran imci pana Jerzego Papary z imci panem Kurtym na f. 2000. Membran imci pana Laskowskiego z porachunku (na ktorą dał zastaw łancuch złoty y manelle złote z rubinkami, ważyły czerwonych 50, z prowizyią rachowali po f. 10) [1]) na ktorą utyskuie, bo w niey przychowana prowizia procento po f. 10, y za xięgi niektore sexternowe, ktore się pod czas druku, wychodząc, zawsze, zwyczaynie panom bracij in vim laboris gratitudinis daruią, f. 370, co sobie ich mościowie do dalszego z imci panem Laskowskim odkładaią czasu, na f. 2799. Membran imci pana Kiriakiego Papary na f. 540. Membran imci pana Mikołaia Michalewicza na condonatum f. 400. Membran imci pana Irzego Korendowicza na f. 300. Karta pana Gawalewicza na f. 10. Membran y zapisy imci pana Cypryana Kisilnickiego na f. 2000. Membran p. Pskrzyckiego na f. 1000. Membran pana Jana Introligatora na f. 292. Zapisy rożne bratstwa swiętego Mikołaia z przedmiescia Krakowskiego. Zygarek zastawny pani Mikołaiowey f. 140.

Condonatum: Sztuczeczka z rubinkami. Kubeczek srebrny. Łyżeczek srebrnych 2. Koneweczka srebrna. Mis cynowych 6 imci pana Cypryana Kisilnickiego, na co wziął f. 150. Srebro Szwedom dano. Cyna do dzwona poszła.

---

[1]) Въ подлинникѣ скобки.

Nożenka oprawna we srebro imci pana Alexandrowicza, zastawna we f. 300. Dano Szwedom.

Imci pana Kiedrowskiego zbaneczek z nakrywką, srebrny—we f. 50. Szwedom.

Pana Jacentego introligatora pas srebrny—we f. 200. Szwedom.

Zastaw Litwina pewnego złoto łamane—we f. 1860. Szwedom.

Mis 2 cynowych imci pana Cypryana Kisilnickiego—we f. 170. Szwedom.

Imci pan Chalepinski na rząd, który położył, wziął f. 600. Item tenże bez zastawy debet f. 1033. 10.

Membran pana Jana Michalewicza na f. 1500.

Zastaw imci pana Janiego Mikołaiewicza szabla y pierscionek—f. 130.

Imci pana Dragnowicza—f. 200. Solutum.

Zastaw imci pana Alexandrowicza—we f. 100. Szwedom.

(Karty): Karta imci pana Laskowskiego na f. 366. 20. Karta imci pana Piotra Semianowicza na f. 1660.

Imci pan Laskowski—na zastaw f. 1453. 10. Imci pan Chalepinski—na zastaw pereł f. 220. 18. Solutum.

Kielich srebrny zastawny z Rakowca we f. 40. Szwedom.

Łyżka srebrna y koniec od pasa—f. 16. 20. Szwedom.

Imci pan Cyprijan—na pierscionek f. 40. Pani Mikołaiowa z Kamienca—na pierscionek f. 40.

Condonatum: imci pani Krassowskiej na pierscionek f. 86. Krzyż drewniany kupiony przez imci pana Semianowicza f. 10. Krzyż drewniany biało oprawny. Patyna. Gwiazda biała. Stolcow dwa srebrnych. Ewangelia szczerozłota Mohilowska. Ewangelia srebrna marcypanową robotą. Ewangelij dwie starych ze srebrem. Krzyż wielki srebrny, złocisty. Krzyż drugy, w srebro oprawny, rznięty. Kioty dwa nowe srebrne. Reliquiarz swiętego Szczepana pozłocisty. Reliquiarz swiętego Panteleimona srebrny. Kadzilnic dwie srebrnych, złocistych. Puszka z wirzchem złocista. Kielichow złocistych trzy z patynami, gwiazda złocista, łyżeczka złocista. Kielichow cztery

złocistych. Miska srebrna na dare. Lichtarze srebrne stołowe dwa. Lichtarze stołowe dwa srebrne. Biblija ze srebrem. Koron dwie slubnych. Lampeczka złocista iedna. Patyna iedna, gwiazd cztery, łyżeczek trzy, puszeczka iedna, te rzeczy złociste.

Rewizyia zaś w cerkwiach aparatow y innych wszystkich splendorow cerkiewnych, ta będzie należała do imci pana brata, od nas do sosudochranitelniey obranego y uproszonego.

Anno eodem 1704-to, d. 18 iunii. Rewizyia xiąg w gmachach znayduiących się. Na gurze: 687 połustawow wielkich, 681 czasosłowow in 4-to, 506 irmołoyczykow, 152 tryody cwitnych, 565 akafistow in 4-to, 740 trebnikow in 4-to, 249 proskomedij. Na dole: 560 trefołoiow, 1020 ochtaiow, 429 szestodnikow, 3900 gramatyk, 1496 czas(os)łowcow, 219 trebniczkow, 708 połustawcow małych, 904 akafistkow, 15 psalterek, 945 służebnikow in 4-to, 544 apostołow, 206 służebnikow in folio, 210 tryody postnych, 1300 ewangelij.

Post subsecutam revisionem xiąg odkładamy, da Pan Bóg, electiią generalną pro d. 15 iulii, ponieważ się ich mościowie niektórzy zabawami excusią, tych zaś ich mościów, ktorzy urzędy sobie nadane maią do ich trzymania na daley uprosiwszy.

W [1]) tym terminie, ante electionem, nawiedził Pan Naywyższy, że złodzieie, wyłupawszy dach, niewiedziec skąd wlazszy, tylko że tę dziurę dzwonnik postrzegszy, z dzwonnicy, w dachu, przyszedszy opowiedział, gdysmy weszli znalezlismy zaraz drzwi zelazne z wirzchu od strychu z naruszeniem kamienia oderwane, drzwi drewniane, od strychu funditus, wysadzone, drzwi do izby sessijney, przez piec wlazszy y kafle wyiąwszy, otworzone. Drzwi do komnaty w sessyey zamek nożem circum circa we drzwiach oberznięty y wyięty, gdzie w izbie, w szafce były zastawy y pieniądze zostawione, zamknięte (y srebra, niektore rzeczy, ktorych nie brano) [2]) tylko same pieniądze y złoto to pozabierano, gdzie były y zastawy imci pana

[1]) Передъ „W tym", поставлена помѣта NB.

[2]) Въ подлинникѣ скобки.

Laskowskiego et alia, ktore zginęły. Na dole także izba z hakuw zdięta, gdzie xięgi sexternowe, wczym nie małą otrzymalismy szkodę y nie moglismy doysc złoczyncę, bo nie mogło się wiedziec, kiedy się to stanęło, ponieważ ustawicznie na dole drzwi dobrze zamknięte były, a tak czym nayprędzey kazalismy to wszystko quam securissime ponaprawiać.

Anno 1704-to, d. 15 iulij. Nie mogąc w naznaczonym terminie dla rożnych znacznych przyczyn przyść do tego, ażebysmy należytą uczynili electią, odłożylismy oną ad d. 24-tam iulii, aby oną absque omni excusatione omnium uczynić; y na to wszyscy unanimiter zezwalamy.

Anno 1704 to, d. 24-ta iulii. W imię Oyca, y Syna, y Ducha Swiętego.

Electio subsecuta: Ponieważ przez te czasy do tego przyść nie mogło, a to dla rożnych znacznych y wielkich przyczyn, tudzież dla absentiey panow bracij niektorych, abysmy według praw sobie od zwierzchnoscij duchownych nadanych y od naiasnieyszych krolow, panow naszych miłosciwych, potwierdzonych, w zwyczaynym czasie, po Zmartwychwstaniu Panskim, w niedziele pierwszą, należytą electią złożyć mogli dla podeymowania prac około cerkwi Bożey, aby tym większa chwała Boska mnożyć się mogła, tudziesz utrzymania praw y swobod narodowi Roxolanskiemu. Więc dnia dzisieyszego, gdy nas wszystkich in unum Duch Swięty zebrać raczył, oną saluis in toto iuribus nostris, zupełną nomine contradicente, składamy, ex unanimi consensu ich mościow tak starszych, iako y młodszych pro subsellio, iako assessores, między sobą libera voce obieramy.

A naprzod ich mościow panow starszych: 1-mus. Imci pan Grzegorz Rusinowicz. 2-dus. Imci pan Piotr Semianowicz. 3-tius. Imci pan Mikołay Mihalewicz. 4-tus. Imci pan Stefan Laskowski.

Ich mościow panow assesorow: 1-mus. Imci pan Cypryan Kisielnickij. 2-dus. Imci pan Irzy Dragnowicz. 3-tius. Imci pan Zota Isarowicz. 4-tus. Imci pan Jan Mihalewicz.

Officia ktoremu z ich mościow co ma należeć:

Imci pan Grzegorz Rusinowicz kasnym, y klucze u niegoż od sessyey.

Imci pan Piotr Semianowicz kasnym y na ratusz.

Imci pan Mikołay Mihalewicz na ratusz. Imci pan Stefan Laskowski na ratusz, ktorego oraz upraszamy, aby, iako post recessum imci pana Irzego Korendowicza, na prozbę naszą był pisarzem tak y teraz, idem onus chciał na siebie przyiąć.

Imci pan Cypryan Kisielnickij szafarzem y szpitalnym.

Imci pan Irzy Kocij Dragnowicz recuperatorem in omnibus.

Imci pan Zota Isarowicz sosudochranitelnym y recuperatorem.

Imci pan Jan Mihalewicz do przedaży xiąg z oddawaniem rachunku y pieniędzy co czwierć roku ich mościow panow bracij.

Klucze od gmachow y od skarbcu maią bydź u ich mościow panow bracij czterech starszych; ciż maią należeć do dozoru oycow duchownych, drukarni y szkoły.

Jeżeliby zas iakie potrzeby przypadały, tak dla cerkwi Bożey, iako y dla narodu Russkiego tego miasta Lwowa, tedy takowe wszelkie, zebrawszy się ich mościowie panowie bracia, ktorzy pod ten czas będą praesentes we Lwowie, między sobą uradzić y iako naylepiey stanowić powinni będą przy zapisaniu consensu w aktach naszych należytych. Na co się rękoma naszemi własnemi ich mościowie, przytym będące, podpisuiemy. Datum, ut supra.

Hrehory-Wasil Russinowicz.	Ζοτος τοῦ 'Ι(η)σαρης.
Piotr Semianowicz.	. . . .
Cyprian Kisielnický.	Stefan Laskowskij.
Γεοργιος	Jan Michalewicz.
Νικολαος Μιχαλοβάτζης.	Романъ Яновичъ + [1]).

Alexander Zotowicz + [1])—swoim y innych panow bracij wszystkich imieniem.

A że imci pan Jędrzey Krassowski, lubo sotiej przez posyłania samych panow braci był vocatus, a nie wiemy dla czego, bo

[1]) Крестъ въ подлинникѣ.

ex nulla ratione iusta, tylko sobie iakąs uprzątnowszy fantazyią do teraznieyszey electiey przyść nie chciał, przeto przeciwko onemu wszyscy w tym manifestuiemy się.

Dyaryus nieszczęsliwy: Tegoż roku 1704, d. 28 augusta veteris stili, z piątku na sobotę bardzo rano, o godzinie osmey na całym zygarzu, przystąpili szturmem nawalnym na miasto nasze Lwow Szwedzi, krol sam Szwedzki ad praesens z generałem Sztembokiem, za ktorego zaraz gwałtownym z rozellaniem krwi y zabiciu niemało dusz niewinnych miasta Lwowa wzięciem musielismy oraz z miastem tak wielką od cerkwi Bożey dawać kontrybucyią. Założono było na miasto całe, naprzod: talarow bitych cztery kroć sto tysięcy, iuż one naprzod zrabowawszy y w niwecz obruciwszy y ieszcze rabować nie przestawszy, atoli potym wstąpili nibyto ex clementia na talarow bitych trzy kroć sto tysięcy, osobliwie iednak honoraryum generałowi Sztembokowi czerwonych złotych dwa tysiące y na roznych innych komisarzow wyszło czerwonych tysiąc, także y nowy elekt krolem Polskim, od Szweda uczyniony, Stanisław Leszczynski, woiewoda Poznanski, y ten prożno ze Lwowa cum adhaerentibus nie wyiechał. Na ktore to summy kontrybutią narzuciło miasto bez respektu na cerkiew naszą (y z nami samemi Bog wie, coby się było działo, gdyby nas nie wszechmocna ręka Bozka salwowała) [1]). Dziesięc tysięcy talarow bitych, ktorej summy, ani maiąc, ani mogąc czym wypłacić, ile mogło bydź zbiorow y ornamentu cerkwie Bożey, wszystko dać musielismy, bo nie tylko Szwedzi, ale y miasto na nas gwałtownie instigowali, abysmy pomienioną summę 10000 talarow bitych iako nayprędzey oddawali, grożąc nam rozrzuceniem porochami cerkwie Bożey y samym gardłem, ieżelibysmy prędko zupełney nie oddali kontributiey, y ustawicznie nas nazywaiąc moskalami, kozakami, szelmami, iuż y dwoch panow bracij naszych: pana Stefana Laskowskiego y pana Zotę Isarowicza w kaydany sadzać chciano, żesmy pieniędzy prędko nie oddawali,

---

[1]) Въ подлинникѣ скобки.

co ci ichmościowie libenter ponosic chcieli, boć iuż y co dać więcey nie było, iednakże nas w tym mocna ręka Bozka y instantia Matki Przenayswiętszey do Jego Majestatu, w obrazie naszym mieyskim cudownym, w kaplicy Bałabanowskiey nazwaney, salwowała, ktory pod ten czas iawnie łzy swięte toczył. W ten czas my, nie maiąc iuż co więcey dać, supplikowalismy do generała Sztemboka, prosząc, aby się nad nami zmiłował, y żeby, ieżeli nam nie wierzy, swego widza z nami posłał, żeby widział, że iuż nic więcey, ani pieniędzy, ani złota, ani srebra, nie mamy. A tak za Bożą pomocą y zrządzeniem posłano z panem Laskowskim, bratem naszym, sekretarza y kommisarza, na ten czas naypierwszego, Gustafa Zołdona, ktory, gdy przyszedł do cerkwie Bożey y uyrzał gmin ludu płaczącego y ten cud na obrazie Panny Przeczystey, nie długo patrząc, wszedł w ołtarz, gdzie stał obraz Panny Przenayswiętszey Trembowelskiey, ieszcze nieobdarty, (ten komisarz był przedtym na Moskwie y poznał się z panem Laskowskim, ale nie rychło) [1]), tym cudem skruszony poniekąd, y na nasze łzy patrząc, y datkiem ukontentowany, iuż się nie kazał tego obrazu tykać y obdzierać y nie rewidował stricte więcey; lecz, przyszedszy do imci pana generała Sztemboka, opowiedział, że iuż krom fantow nic więcey nie mamy, gdzieśmy y przysięgać musieli super veritatem. Potym też za łaską Bożą y serce się k. s. Szwedom skłoniło, ze wszystkim domom Bożym, co nie dodali, condonować kazał; iednakże niektorzy z panow mieszczan na nas instigowali, abysmy dopłacali, a naybardziey pan Szmeling y imci pan Dominik Wilczek, ktorzy mówili te słowa: „że lepiey cerkwie popalić, a tam żydow albo chłopow osadzić, żeby pożytek czynili“, co iuż niech Pan Bog zapłaci, a za resztę niedodaną chcieli pana Laskowskiego wsadzić, aż biegał do tegoż pana Zołdona, komisarza, pan Zota. Ten imci pan komisarz, przyszedłszy na ratusz, iuż niepolitycznym słowem powiedział y tych panow instygatorow zgromił, a panu Laskowskiemu z ratusza zeysć kazał, tam też w brew panu Laskowskiemu rzekł

[1]) Въ подлинникѣ скобки.

pan Wilczek: „żes ty sekretarz y krolewsky Augusta, y Moskiewsky“, a generał Zołdan odpowiedział, „żescie wy daleko więksi szalbierze et sic soluta sententia waścina“. Tenże komisarz Zołdan ex misericordia darował potym, z kieszeni swey wyiąwszy, ex misericordia, widząc okolicznego Laskowskiego, Laskowskiemu y panu Zotie po dwa czerwone, respectuiąc na nędze y udręczenia onych, ktore cierpieli. A co daley działa się za bida, to Sam Pan Bóg niech nadgrodzi. Kwity Szwedzkie tu się kładną.

Specificatio, co się dało na okup Szwedom: naprzod dalismy srebra cerkiewnego rożnego białego pstro złocistego y suto złocistego, owo zgoła nic w cerkwi Bożey nie zostawiwszy, tylko żesmy za znacznym ukontentowaniem obraz Trembowelsky od obdarcia uprosili, grzywien Nr. 571, łotow 6. Te srebro odważylismy byli wagą Lwowską należytą złotniczą, ale się tą wagą Szwedzi nie kontentowali, tylko dali gwichty swoie, ktore grzywna wynosiła łutow 18, a na auszlag sobie potrącali na kożdę grzywnę po dwa łuty, co uczyniło na kożdą grzywnę po łutow 20. Potym wszystkie srebro połamawszy w garkach topili y w ziemię między cegły gorzey niżeli ołow wylewali. Dołożylismy y ieszcze nie mało srebra, poobdzierawszy to rzędy, to szable, ktore mielismy zdawna w legatiach ofiarowane, także y niektore srebra zastawne; alesmy iuż tego y ważyć przed nagłością na swoy gwicht nie mogli, a byłoby go naymniey grzywien 30 y uczyniłoby było wagę sprawiedliwą wszystkiego na grzywien szescset z dobrym okładem. Po spaleniu tych sreber, gdy go odważyli, nie odważyli więcey tylko wagi Szwedzkiey grzywien 558 spełna, ktore potym tak taxowano: proby: 10: 11: grzywien 364 po f. 32=f. 11648, proby: 12: 13: 14: grzywien 194 po f. 32=f. 6028 t. b. tum. Co uczyni na talery bite talarow Nr. bitych 2643. 4. Ewangelia Mohilowska szczerozłota, ktora miała w sobie czerwonych 1200. Teraz na swoie gwichty odważyli 1062; a otaxowali czerwony po tymfow 10,—czyni talarow bitych 1770. Złotem w rożnych rzeczach czerwonych 94, po tymfow $11^2/_3$. Talarow bitych 184, tymfow 4. Gotowych pieniędzy

rożnych talarow bitych 1850. Item czerwonych 19 złota, po tymfow 11²/₃,—talarow bitych 37, pożyczonych od ludzi, ktore oddać potrzeba, na zastaw krzyża wielkiego, ewangeliey, kadzilnice, co się z odwagą życia zataiło, talarow bitych 117, na ktore zarażesmy oddali krystynkami, bo iech Szwedzi brać nie chcieli, talarow bitych 50, item pieniędzy rożnych, ktore się tylko gdzie wynaleść mogły, zebrało się talarow bitych 130. Znowu złota rożnego czerwonych 30, po tymfow 10, w talarach bitych 50. Nie mogąc tedy iuż zdołać dopełnić talarow bitych 7000, pieniądzmi dalismy puł krzyża złotego episkopskiego, cos my mieli zastawny, rubinami y dyamentami sadzony, a to przez ręce imci pana Zołdana Gusztafa do imci pana generała Sztemboka, ktory taxowano talarow bitych 150. Temuż imci panu Zołdanowi, aby za nami wniosł instantią y opowiedział nasz niedostatek, co y wyswiadczył, darunku talarow bitych—50. Pokoiowemu, zesłanemu od imci pana generała Sztemboka na cwentarz do żołnierzow, aby więcey szkod nie czynili y zamkow nie odbiiali, iako iuż byli poczęli, rożnemi drobiazgami talarow bitych—34. Sami wzięli ze sklepu papiru ryz 5. Gdy iuż Pan Bóg dał, że się krol iegomosć Szwedzki nad domami Bożemi aliquantum usmierzył y, cokolwiek iuż kto wydał, tym się kontentował, nie każąc więcey nic brać y gwałtow czynić, pro honorario tym imci panom komisarzom, co z tą nowiną przyszli, dalismy do składki do rąk imci xiędza Josefowicza, kanonika Lwowskiego, talarow bitych 30. Uczyniło wszystkiego in summa, iako sami Szwedzi sobie taxowali y rachowali, talarow bitych 7051, tymfow 2; ale prawdziwie rachuiąc, wyniosło to na sto dwadziescia tysięcy.

„Anno 1704, d. 8 septembris, cerkiew Ruska contrybutiey z rachunku soluit talarow bitych siedm tysięcy ad rationem. Marcin Sontag, m. p. Mikołay Andryszowski, m. p.“

Anno 1705, d. 29 aprilis, po desolatiey Szwedzkiey [1]) y usmierzeniu gniewu Bożego przez powietrsze, gdy się nam dał Pan Bóg

¹) Передъ словомъ „Szwedzkiey“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена помѣта NB.

tym, ktorzysmy pozostali, do kupey ziechać, uczynilismy generalną rewizią, co się gdzie znaydowało. A naprzod—rewizyia aparatow y innych splendorow cerkiewnych, tak w cerkwi s., iako y sosudochranitelnicy.

№ 1 szuflada: 1 stychar fiałkowy, adamaszkowy, narakwice y orar. 1 fełon fiałkowy, adamaszkowy, petrachil y narakwice. 1 fełon fiałkowy, kwiaty złote, petrachil y naraquice.

№ 2 szuflada: 1 fełon axamitny, szkarłatny. 1 fełon czerwony, materyalny, turecki, kwiaty złote. 1 fełon fiałkowy, telitowy, z blachą. 1 fełon czerwony, materyalny, kwiaty złote.

№ 3 szuflada: fełon rużowy, lamowy, petrachel y narakwice. Fełon fiałkowy, materyalny, kwiaty złote, z haftowanemi Apostołami. Fełon błękitny, materyowy, w kwiaty, petrachel y naraquice. Fełon z archiereami czerwony złoty, petrachil, pukle srebne y narakwice. Fełon zielony, telitowy, w kwiaty, z blachą srebrną. Fełon błękitny, lamowy, w kwiaty. Fełon karmazynowy w kwiaty, złote.

№ 4 szuflada: fełon biały, nayprzednieyszy bogaty. Fełon biały, bogaty, z petrachilem, gałki srebrne. Fełon biały, bogaty. Fełon biały, bogaty, z blachą srebrną.

№ 5 szuflada: fełony dwa czerwone żerbabowe, z blachami, petrachile y naraquice. Fełony dwa czerwone axamitne. Fełony dwa czerwone z cherubinami, blachi złociste.

№ 6 szuflada: fełon czerwony hatłasowy. Fełon tabinowy, fiałkowy, z krzyżykiem perłowym, petrachil y narakwice. Fełon czerwony, materyowy, z Raspiatyiem, perłami haftowanym. Fełon tercynelowy, gozdzikowy, kwiaty złote. Fełon włosowy, tercynela, kwiaty srebrne, petrachel, naraquice y blacha srebrna.

№ 7 szuflada: fełon axamitny czarny haftowany, w krzyżu kamienie. Fełony dwa w paski, gozdzikowe, złote. Fełon axamitny czarny, stary.

№ 8 szuflada: fełony dwa czarne, tercynela z petrachelem y naraquice. Fełony dwa hatłasowe czarne. Fełon kanawacowy czar-

ny. Fełony trszy kitaykowe czarne. Fełony dwa adamaszkowe czarne.

№ 9 szuflada: fełon zielony tercinolowy. Fełon czerwony tabinowy. Fełon rużowy, hatłasowy z s. Barbarą. Fełon axamitny błękitny. Fełon adamaszkowy czerwony. Fełon axamitny ryty, czerwony.

№ 10 szuflada: fełon hatłasowy, fiałkowy. Fełon hatłasowy żułty. Fełon tabinowy żułty.

№ 11 szuflada: stychar gozdzikowy, w paski, złote, z orarem. Stychary dwa czarne kitaykowe z orarami.

№ 12 szuflada: stychar granatowy, paski złote, orar y naraquice. Stychar—tercynela błękitna. Stychar w paski czerwony hatłasowy. Stychar biały materyowy, turecki, z orarem. Stychar tercynelowy zielony. Stychar hatłasowy błękitny. Stychar materyowy biały, w kwiaty, zielone y srebne. Stychar—czerwona materya turecka w paski, orar y naraquice. Stychar lamowy, czerwony, z orarem.

№ 13 szuflada: stychar axamitny ryty. Stychar hatłasowy rużowy. Stychar barszczowy. Stychar w paski—materya turecka. Stychar biały, z blachą, z orarem, perłami haftowanym.

№ 14 szuflada: petrachelow białych 5—materya turecka. Petrachelow czerwonych materyowych. Petrachele haftowane 2. Petrachele gozdzikowe w paski złote 2. Petrachelow czarnych 8. Petrachel haftowany biały 1. Petrachele z pasow 2. Petrachelow podłych rożnych 8. Petrachel błękitny, lamowy 1. Petrachil włosowy, kwiatki srebne 1. 1 para narakwic axamitnych, haftowanych, srebrne, kolcaykowe. 20 par narakwic rożnych. 9 par naraquic czarnych. 8 orarow rożnych.

№ 15 szuflada: wozduch z wozduszkami błękitny atłasowy, haftowany, z perełkami. Wozduch dzikowy, materya złota, z wozduszkami. Wozduch fiałkowy, materya w kwiaty, złote z wozduszkami. 4 wozduszki małe rożne stare.

№ 16 szuflada: antepedium białe, bogate, do niegoż na krąg korony złote, haftowane, na bawełnicy białey. Antepedium czerwone zerbabowe do stolca. Dwie antepedia czerwone zerbabowe do ołtarza. Antepedium czerwone axamitne do stolca. Dwie sztuki zerbabu czerwone, małe. Antepedium włosowe, paski białe.

№ 17 szuflada: antepedium fiałkowe, axamitne stare. Antepedium czarne hatłasowe. Zasłona tabinowa czerwona do drzwy Carskich. Cztery zasłony takież do obrazow namisnych. Dwie zasłony adamaszkowe stare. Dwie zasłony hatłasowe czerwone, stare. Cztery kawałki adamaszku czerwonego, starego. Dwie sztuki, co się daie na obicie. Adamaszek zielony y czerwony. Sztuka hatłasowa czerwona. Przykrywadło adamaszkowe, papuże.

№ 18 szuflada: materyia w paski turecka stara do antepedium. Dwie antepedyjki do ubirania Uspenia. Wozduch czarny tabinowy z wozduszkiem. Pokrzywnica do Bożego grobu. Sztuczka czarney kanawacy. Odziwadło czarne axamitne z frędzlą czerwoną. Odziwadło sukienne czarne. Dwa kawałki iedwabnicy białey, siwey. Bawełnica z szlakami złotemi.

№ 19 szuflada: przesciradło białe z koronami białemi do mar. Przesciradło białe, czerwonym iedwabiem szyte, do mar. 9 stycharow płuciennych białych. 4 stychary item białe. 4 stychary item z szyciem iedwabnym. Stychar z szyciem iedwabnym, ze złotem. 2 stychary z czarnym szyciem ze srebrem. 4 przykrywadeł płuciennych na ołtarz. Obrus wielki na ołtarz. 2 towalnie z czarnym szyciem do antepedium, do prestoła. 4—item z białemi koronami do prestoła. Prszesciradło pod ewangelią—, czarnym szyciem. 2 towalnie tureckie do ikonostasu. Prszesciradło czarne adamaszkowe pod ewangeliią. Prszesciradło papuże, adamaszek, pod ewangeliią. Prszesciradło hatłasowe, karmazynowe pod ewangeliią. Pokrywadło białe iedwabne. Para stycharkow czerwonych kitaykowych. Para stycharkow paskowych białych kitaykowych. Para hatłasowych białych. Para materyowych zielonych. Stycharyk wielkopostny wyszywany biały. 2 stycharki w kwiatki płucienne. 2 stycharki białe

płucienne. 20 kobiercow nowszych. 2 kobierce stare. 2 dywany wielkie. Dywanik mały. Dywan biały. Obbicia we 4 sztukach po 6 brytuw, a w piątey sztuce 3 bryty, to czyni brytow 27. Sukna czarnego w 4 sztukach łok. 26½, to iest 1 sztuka łok. 5, item 7, item 6 łokcy. Item 2 sztuki sukna czarnego na ambon y na graduse. Item 2 kawałki kiru czarnego. Item cztery zasłony czarne płuciene do okien. Kap czarnych sukiennych 6. Skała płucienna do ubirania obrazu. 15 paskow do opasania kapłanow. Materijka z chusteczką pod moszcze. Fartuch biały z koronami białemi. Wozduch haftowany z Apostołami y frędzlą. 27 obrazkow Moskiewskich oprawnych. 15 obrazow prostych. 8 blach cynowych od trumien. Panagijki składane 6. Miednica z naliwką cynowa. Miednica mosiędzowa. Obrazek Naswiętszey Panny, perłami haftowany. Spasyteł od fełona, haftowany. 7 par lichtarzow cynowych, kołowych. Kobierzec biały, na skrzszyni przybity. Ewangelia axamitna czerwona, oprawna. Ewangelia czarna axamitna, oprawna. Służebnik w zielonym axamicie oprawny. Krszyżyk rznięty, w srebro oprawny. Trebnik w zielonym axamicie oprawny. 2 citargizanty czerwone oprawne. Ewangelia w sexternach—sam papir, bo się z niey zdięli deszczki srebne, pozłociste na okup Szwedzki. Krszyżyk ręczny, rznięty, oprawny. Krszyżyk rznięty, na stołeczku, oprawny. Xiążeczka we srybrze czarna zastawna. Obrazek P. M. oprawny z perełkami y koralikami. Łamanego sryberka w pudełku trochę. Sztuka czerwonego płucienka. Chustka ze złotem turecka. Przesciradełko ze złotem do ubierania. Kitayka biała z korunkami złotemi do ubierania o. Chusteczka z korunką złotą y kwiateczki. Kawałek bagazyi w kwiatki. Chustka z zielonym iedwabiem. Zawuy ze szlakiem. 2 chustki z korunkami białemi do stolca. Jedwabnicy białey kilka łokcy. Bawełnica biała. 3 obrusy na prestoł. Antepedium płucienne, kwiaty srebne. Antepedium z czerwonym iedwabiem. 2 dywdyki zastawne iasnie wielmożnego imci pana woiewody Bełskiego. NB. Ewangelia pstro złocista srebrna. Krszyż pstro złocisty srebrny wielki. Kadzilnica złocista suto. Krszyżyk rznięty, oprawny.

Item krszyżyk ręczny, oprawny. Wirszek srebrny od kielicha. Piersciunkuw dyamentowych 4. Piersciunek srybny złocisty zielony. Sztuczka rubinowa. Perełki z perfunkami. Krszyżyki dwa z rubinkami. 2 sztuczki z rubinkami. 2 sztuczki ze szmalcem. Paiączek z rubinkami. Gołąbek z rubinkami. W pudełeczku krszyżyk pozłocisty. Szafirek sztuczek dyamentowych 22. Stęga rubinowa. Krszyżyk złoty. Do manely sztuczek 2 z rubinkami. W czerwonym pudełku 2 piersciunki rubinowe, trszecy z dyamencikiem, tamże łancuszek mosiędzowy. 2 sznury pereł kałakuskich—zastawne.

Rząd zastawny: Koron dwie slubne. Łyżeczek 4 pozłocistych. Gwiazd 3 pozłocistych, a 2 białe gwiazdy. 1 patyna złocista. Antydor srebrny pstro złocisty. Blach srebrnych 3 z moszczami. Chustka na stolec z koronami biała. Chustka z czarnym iedwabiem na stolec. Antepedium czerwone kitaykowe do stolca. Antepedium czarne kitaykowe do stolca. Prszykrycie na stolec materyalne. Naraquic roznych par 6. Wozduszkow małych 2 czerwonych haftowanych starych. Wozduch biały, stary haftowany. Wozduchow czarnych, wielkich 2, a małych 2. Wozduszki 2 hatłasowe, haftowane stare. Wozduszek biały nesokorowy, haftowany. Wozduch wielki y dwa małe lamowe, czerwone. Kielichow 2 suto złocistych s patynami, z gwiazdami y łyżeczkami. Krzyż wielki rznięty, oprawny na ołtarzu. Krszyżyk ręczny oprawny na ołtarzu. Puszka wielka suto złocista na ołtarzu. Ewangelia axamitna, karmazynowa oprawna. Ewangelia pstro oprawna. 11 obrazkow Moskiewskich oprawnych. 18 obrazkow prostych. Obraz Naswiętszey Matki oprawny z tabliczką na ołtarzu. Jampułek dwie srebnych. Miednica mosiędzowa. 2 sztuki sukna czerwonego do Bożego grobu. 2 sztuki item na ambon y gradusy. Para lichtarzow stołowych, cynowych. 2 misy cynowe. Miska cynowa na dorę, druga mosiędzowa. Konewka cynowa na wodę. Trybularz na kadzidło cynowy. Lampa srebna na ołtarzu. Lichtarzow cynowych wielkich 18, a 2 stołowe cynowe przed ołtarzem. Lamp mosiędzowych 18. Na filarach y sienie kobiercow 9. Na ikonostasie antepedium haftowane w kwiaty, złoto-czerwone.

Antepedium drugie fyałkowe, haftowane. Jedwabnica biała na grobie. Na Uspeniia 12 sztuczek srebnych, na Tayney Wieczerzy 1. Na Błahowiszczenia szatka s perełkami y dyademek 2. Na narodzeniu Panny Maryi sztuczek 8. Antepedium na ikonostas kitaykowe. Na obrazie Panny Przeczystey koralow sznurkow 2 y panagijki y krszyżyczek oprawny. Antepedium przed tym, obrazek, axamitne stare ryte y tuwalnia złotem y czarnym iedwabiem.—Nad tymże obrazem 4 korunki srebrne. Na Błahowiszczenyia koronek 2 srebrnych. Na drugim filaru na obrazie słożczanskim 4 korunki srebrne. Cynowych tablic od trumien 7 na scianach y filarach. Przed obrazami namiestnemi 2 lichtarze wielkie mosiędzowe y przed drugiemi obrazami dwoma cynowe lichtarze wielkie dwa. Przed apostołami esow mosiężnych 12, przed Tayną Wieczerzą ieden. W kaplicy, w ołtarzu stychar biały. 3 lichtarze cynowe, stołowe, a 1 mosiężny. Naraquic par 2. Ewangelia axamitna czerwona oprawna. Obrazkow Moskiewskich prostych 2. Wozduchow maleńkich 2, wielky 1. Antepedium pstre iedwabne. Lichtarzow wielkich cynowych 4, a 2 mosiędzowe mnieysze. Na scianie kobierzec, obrazy 2 oprawne Moskiewskie, tablic 2 cynowych, lampa mosiędzowa. Na obrazie Panny Przeczystey koron dwie srebnych, serce srebne, tabliczek 2, koraly sznurkow 5, 1 sznurek perełek z obrączką złotą, krszyżyk maleńki złoty, sztuczka maleńka złota, krszyżykow maleńkich 2 srebnych, dwie obrączki, sztuczka srebna, lampeczka srebna, lichtarzow cynowych 3, krszyżyk rznięty oprawny, ręczny, esow mosiężnych 8. Na Salwatorze krszyżyk oprawny. Na Panny Maryey ofiarka srebna 1. Zasłonek na obrazie cudownym żułtym 2, na namiesnych zasłonek drukowanych cztery.

W sosudochranitelnicy: 2 ewangelie pisane oprawne. Krszyż rznięty, oprawny. Lichtarzow stoiących par 2, stołowych para. Mis mosiędzowych 2, mis cynowych 6 y koneweczka. Ubior na stole. Item w szafie mis cynowych 2. Biblia oprawna. Służebnik oprawny. Obrazkow rożnych 19. Esow mosiężnych 5. Panikadyło mosiężne.

Płaszczennica. W cerkwi wielkie dwie panikadyła wielkie, w kaplicy panikadyło iedne. Mironotice—anioł.

Rewizyia xiąg sexternowych. Na gurze w komnacie: 509 psałter in 4-to, 702 trebnikow in 4-to, 550 akafistow in 4-to, 145 tryody cwitnych, 664 czasosłowow in 4-to, 687 połustawcow na grubym papirze, 508 irmołoyczykow. Na dole w izbie: 1290 ewangelij, 202 tryody postnych, 933 służebnikow in 4-to, 1876 psałterek małych, 540 apostołow. Na dole w komnacie: 540 trefołoiow, 1010 ochtaiow, 1440 czasosłowcow, 3700 gramatyczek, 370 szestodnikow, 900 akafistkow, 204 służebnikow in folio, 553 połustawcow, 184 trebniczkow.

Do uczynioney rewiziey anno eodem 1705 uprosilismy imci pana Laskowskiego, ażeby tęż przedażę xiąg miał w dozorze swoim, wydaiąc onemu xięgi sexternowe ze skarbcu, ktore będzie brał za podpisem ręki swoiey. Co wszystko ci, ktorzy iestesmy ad praesens, rękoma naszemi stwierdzamy:

Piotr Semianowicz. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.
Cyprian Kisielnicky, m. p. . . . .
Романъ Яновичъ.

Anno 1710, d. 17 iunii. Rewizia xiąg, znayduiących się w gmachach. Na dole: № 380 trefołoiow, № 1468 modlitweniczkow małych, № 51 trebniczkow, № 655 ochtaiow, № 244 szestodnikow, № 950 gramatyk, № 102 czasłowcow małych. Item d. 2 iulii z druku nowoodebranych № 2995, № 747 iermołoiow, № 104 służebniky in folio, № 704 akafistkow, № 382 apostołow, № 1084 ewangelij, № 1816 psałterek, № 765 służebnikow in 4-to, № 46 triody postne. Na górze: № 494 akafistow in 4-to, № 561 ewangeliyky, № 557 czasosłowuw wielkich, № 976 psałter in 4-to, № 498 trebnikow in 4-to, № 348 iermołoyczykow, № 331 połustawy na grubym—, № 4 triody cwitne.

Anno 1710, d. 28 maii. Rewizia cassy cerkiewney, w ktorey wiele się tak znaydowało pieniędzy, iako do niey y z sessiey za

rozne utargowane xięgy złożyło się: № 1 worek z talarami bitemi, w ktorym iest talarow № 737¼. № 2 worek, w ktorym iest w dwoch węzełkach raczey trąbkach czerwonych № 198, w tymże siodmakow 319, szostaczkami f. 30, 12 gr., 4 cwiertky y talar nieważny—f. 13, 1 lew y 3 orty, a 6 f., f. 10 (gr.) 15. Facit f. 372, 27 gr.. № 3 worek, w nim tymfow № 170 y 2 szostaky srebne. № 4 worek, w nim pułtorakow w dwoch trąbkach f. 2561, item szelągow f. 190, item kopiiek f. 364.

Expensa w sessiey płacone in praesentia ichmościow, anno 1710 a d. prima maii, co się było należało—zatrzymane, płacić quartały: naprzod naszym oycom quartały dwa przeszły y teraznieyszy, to iest februariuszowy y maiowy, 3 oycom po f. 10 y diakonowi po f. 8 y kucharzowi po f. [1])—czyni f. 86. Imże legatiey Lawryszewiczowskiey za rok 1710, in februario przypadaiący,—f. 30. Do s. Onofrego także dla oycow 3, tam będących, y iego mości oyca ihumena—f. 64. Legatiey Lawryszewiczowskiey teyże f. 30. Reszty dla mnieyszego f. 6. Eadem d. drukarzowi za robote czasłowcow—f. 200. Eadem d. od roboty swic czernicy na Wielkanoc od kamieni 4 wosku—f. 16. Na expensa do sosudochranitelnicy na Wielkanoc do rąk pana Piotra Semianowicza—f. 10. Eadem d. Hrehoremu, dziadowi, za dwa kwartały, jak wyżey,—f. 20. Eadem d. dzwunnikowi za teraznieyszy kwartał maiowy ieden—f. 10. Eadem d. imci panu Jerzemu Kociowi na zastaw łancuszka złotego—f. 250. D. 13 iunii drukarzowi item za czasosłowcow robote dalismy f. 2000. Sklarzowi reszty z porachowania—f. 55. 18. Item imci panu Jerzemu Kociowi na zastaw dwoch piersciunkow złotych—f. 60. Dzwonnikowi z porachowania reszty—f. 18. 25. Stolarzowi reszty od ram f. 2. Latus expensow f. 1058. 13. Te № 737¼ talarow bitych, rachuiąc po f. 8 talar, currenti moneta f. 5902. Te № 198 czerwonych, rachuiąc po f. 18, czyni f. 3569. Item w tymże worku siodmaky etc..., te tymfow № 170 y 2 szostaky, rachuiąc tymf po

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

f. 1, gr. $7^1/_2$, czyni f. 212. 23, w tym worku, co pułtoraky są, czyni f. 254 12. Item szelągow f. 190. Item kopiykami f. 364. Summa facit f. 10860. 2—transpost latusu expensow.

Item d. 17 iunii. Materiey białey złotogławowey na kamy do apparatow y dwoch stycharow diakonskich 3 łok., po f. 62, f. 248, 5 sztuk krasaniny na poszewky, po f. 4, prócz dwóch sztuk, co imci pan Laskowski,—f. 20. Do ołtarza do cerkwi ręcznikow 3—f. 6. 20.

Item d. 19 iunii. Na narakwice y petrachel złotogłowowey materiey czerwoney do aparatow bogatego $^1/_2$ łokcia, za ktory 6 talarow bitych,—f. 48, szmuklirzki do tegoż aparatu bogatego, frędzelky złote łutow $7^1/_2$, po f. $12^1/_2$,—f. 90. 15. Do petrachela 5 kutasy bogatsze, po 3 f.,—f. 15. Do drugiego petrachela tańsze 5 kutasy, po $1^1/_2$,—f. 10. Do orarow dwoch 12 kutasky po $1^1/_2$ f.,—f. 18. Co nie stało pereł, to raz trzy sznurky—f. 83, drugi raz za 4 sznurky pereł—f. 84, trzeci raz za długie dwa sznury pereł sporych f. 130. Haftarza, co koło tego aparatu przez 3 niedziele robił z czeladzią y swym złotem sznurkowem, stargowalismy za f. 184. Dał imci pan Laskowski f. 8, a we sessiey odebrał f. 100.

Die 7 iulii. Drukarzowi do f. 400 za robote czasosłowcow reszty zapłaciło się f. 200. Jemuż za expensa, to iest sznurky y szruby—f. 3. 12. Za materiey złocistey łok. $22^1/_2$, po f. 17, na apparat y stychar—f. 382. 15. Za perły item na dokonczenia do narakwic czwartym razem—f. 70. Za galonek do aparatu koło krzyżyka na plecach y gwiazdy $^1/_4$ cyn i gwinta—f. 4.

D. 8 iulii. Dzwonnikowi na expensa, miał rachunek z tego,—f. 10.

D. 24 iulii. Korzenie do traktamentu excepto rachunku iey mości pani Janowey—f. 29. 15. Za ryby na tenże traktament dla iasnie wielebnego oyca episkopa—f. 28. Wosku krążek do cerkwi funt. $21^2/_3$, a f. 1, 6 gr., f. 26. 3. Latus—f. 2665. 3.

1710 (anno), 26 iulii. Hrehory, dziad, (kupił) drwa dla szkoły—f. 10.

D. 5 augusti. Panu Bazylemu, drukarzowi, od roboty gramatyk 6000 po gr. $1^1/_2$—f. 300.

Eadem d. do aparatow na expensa, na co osobliwy iest regestrzyk, f. 50.

D. 20 augusti. Krawczykom od roboty rozney aparatow według porachowania—f. 45.

D. eadem. Sklarzowi, według porachowania, co y tu robił do dwoch ban y do s. Onofrego,—f. 132. 18.

D. eadem. Stolarzowi od ram tak tu do ban, iako y do s. Onofrego bani y do celky—f. 23.

D. 22 augusti. Łoiu kamieni 3, funt. $23^1/_2$, a f. 11, f. 43. 18.

Eadem d. Naszym oycom quartały dwa, to iest teraznieyszy augustowy y przyszły drugi nowembrowy także y legatie Korniaktowskie f. 106. Do s. Onofrego także 2 quartały f. 64. Legatia Korniaktowa f. 30. Additamentu f. 6. Facit, dało się, f. 100. Dzwonnikowi także dwa quartały f. 20. Dziadowi Hryckowi także dwa quartały f. 20. A to względem przed powietrzem my uciekali ztąd, dlatego dwa kwartały wraz się płaciło, aby mieli na sustament, zostawaiący ich na mieyscach swych. Czernicom od roboty swic funt. 38, a gr. 4, f. 5. (gr.) 2. Dzwonnikowi zostawiło się na futro y buty na zime f. 10. Dziadowi Hrehoremu także—f. 10. Iura cancellariae w sprawie imci pana Turkuła na trybunał do Lublina—f. 34.

D. 6 augusti. Ludwisarżowi na przedanie dzwona do s. Onofrego od kamienia po f. 5, a na upał do kamienia po funt. $2^1/_2$. Ten dzwon zepsowany ważył kamieni 11, a teraz odesłany nowy waży kamieni 18, funt. $4^1/_2$, zapłaciło się za spiż po f. 42 kamien, co uczyniło wszystkiego y za wszystko zapłaty f. 441. 6. Za wódky y miod roznie przy tey robocie f. 4. (gr.) 24. Krąg wosku funt. $15^3/_4$—f. 21. Imci panu Kociowi—f. 100. Item temuż imci panu Kociowi na zastaw sztuky rubinowey—f. 300. Drukarzowi do f. 400 dopłaty do czasosłowcow—f. 246.

D. 25 augusti. 4 swiec białe po funt. 2, a f. 2,—f. 16. 4 swiec funtowych białych—f. 18. 6 swiec trzyczwierciowych białych—f. 9. Oycom naszym na praznik y szkołe f. 9. Expens dzwonowych w wadzech f. 6.

Die 28 decembris. Po powietrzu powrociwszy, imci panu Kociowi—3 talary bite—f. 24. Od roboty swic zielonych kamieni 2¹/₄, od kamienia f. 5—f. 11. 7¹/₂, na ktory ieszcze—wosku kamieni 2, funt. 13¹/₂, a f. 40, f. 97. 10. Na Boże Narodzenie oycom naszym y szkole—f. 8. Za drwa do szkoły—f. 3. 6. Buty czerwone dzwonnikowi—f. 7. Latus—f. 2121. 1—transpost latusu f. 2665, 3 gr.

1711 anno, d. 15 ianuarii. Do dzwona do s. Onofrego za kłode—f. 6. Od okowania—f. 24. Pułtora snopa zelaza wielkiego—f. 18. D. 25. Za drwa do szkoły—f. 2. 21.

D. 18 februarii. Łoiu kamieni 2, funt. 19 topionego, netto a 16,—f. 42. 4. Zelaza szyn 6 wielkiego—f. 6. Od wprawienia okien—f. 1. Za drzewo do kamienicy Mazapetanskiey—f. 3. 15. Za łat par 32, po gr. 5,—f. 5. 10. Faska gwozdzi gontowych—f. 15. Za brytnale—f. 2. Cieslom 12 z magistrowskim—f. 14. 12. Mularzowi gr.—6. 4 płatwi—f. 3. 15. Cieslom 6 z magistrowskim—f. 7. 6. Od zaciągania gr.—12.

D. 22 martii. Za wosk na Wielkanoc kamieni 8, funt. 18¹/₂, a f. 38,—f. 327. 13. Baryszu y od wagi y drążnikom—f 2. 15.

D. 23 martii. Drukarzowi ad rationem roboty połustawcow—f. 100. Od noszenia liter do drukarni studentom—f. 1.

D. 25 martii. Quartały oycom naszym d. 15 februarii należący—trzem oycom y diakonowi y kucharzowi f. 40. Legatiy Lawryszewiczowskiey imże f. 30. Dzwonnikowi za dwa quartały terazniejszy y przyszły f. 20. Dziadowi Hrehoremu quartał f. 10. Item do s. Onofrego iegomości oycu ihumenowi y dwom oycom f. 26. Legatiey Lawryszewiczowskiey tamże f. 50.

D. 25 martii. Imci panu Kupinskiemu honorarium ratione podatku od kamienic brackich—f. 4. Item innym rozne expensa f. [1]).

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Za 1 funt. griszpanu do swic zielonych—f. 8. Od robienia swic białych y zielonych od kamieni 8—f. 12. Imci panu Konstantemu Korendowiczowi w sprawie testamentu po nieboszczyku Szewcu—f. 8. Pro memoriali, co wydał imci pan Laskowski,—f. 6.

D. 2 aprilis. Na placek y kołacz dla iego mości x. Trenbettego talar bity—f. 8. Item 1 garniec wina na iegoż obsyłaiąc f. [1]). Za 1/2 łota fancibru(?)—f. 5.

D. 8 aprilis. Czernicom od robienia swic kamieni 5, funtow 5 1/2, po gr. 4 od funta,—f. 20. 22, na co było wosku netto kamieni 5, funt. 6. Eadem d. na kołacze obsyłać iego mości oyca episkopa—f. 10, a dla oycow naszych y do s. Onofrego—f. 6. Wina dwa garcy, po f. 10,—f. 20. Za mięso do szkoły y szpitala—f. 7. 22 1/2. Na inne rozne expensa—f. 10. Latus—f. 851. 23 1/2.

Anno 1711, d. 3 martii. Ex consensu wygodziło się [2]) na zastaw srebra Dzidyłowskiego, ktorego regestr w skrzynce przy tymże zastawie per expressum wypisany, f. 700, od ktorego ma isć prowizya na rok procento siedm, a to ad instantiam brata naszego imci pana Piotra Semianowicza.

Anno 1711, d. 2 iunii. Za nieboszczyka imci [2]) pana Chalepinskiego, starosty Zwolenskiego, oddał imci pan Turkuł do sessiey tu dług, in unum skomputowawszy te summy, to iest według regestru pana Piotra Semianowicza in [2]) anno 1704, podanego tak przez pana Turkuła reszty od xiąg f. 224, 11 gr., iako y samego nieboszczyka pana Chalepinskiego f. 1633, 10 gr. y trzecia na perły f. 220, gr. 18, in summa f. 2078, gr. 9. Oddał y realiter zapłacił, y z tego nomine totius confraternitatis quitowalismy.

D. 3 [2]) iunii, 1711 (an.) Odebrało się do regestru imci pana Laskowskiego dług od iey mości pani Zotowey na zastaw łancucha sine provisione respektem wdowstwa currenti f. 400. Item eodem anno także do regestru tak dawnego, iako y swiżego imci pana

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

[2]) На поляхъ противъ словъ: „wygodziło", „Chalepinskiego", „anno 1704" и „D. 3" поставлена помѣта NB.

Laskowskiego od iego mości oyca archidiakona—f. 105, 21 gr.; excepto pan Semianowicz regestru f. 286. 4, co uczyni in summa f. 391, 25 gr. Na to zas od iego mości wzielismy ewangelią wielką Moskiewską za f. 200, item petrachel sermowy nowy za f. 200, item narakwice haftowane y krzyżyk oprawny w srebro, pozłocisty we f. 100—czyni f. 500, item wozduch haftowany sermowy we f. 75, co odtrąciwszy dług pomieniony f. 391. 25 od f. 575, doliczyło się gotowych pieniędzy f. 185.

Debent: Imci pan Wasilewicz na zastaw srebra za xięgi, solutum, odebrał, f. 110. Oyciec duchowny na zastaw krzyża srebrnego, solutum, odebrał f. 25. Imci pan Alexander Korendowicz za apostoł debet za kartką swoią f. 19. (Summa) f. 154.

Pani Stefanowa Janowska pro pio opere na szate do obrazu cudownego Naswiętszey Panny w kaplice ad completum złotych tysiąca deklarowanych, a iuż dała ad rationem f. 700, teraz reszty oddała f. 300 d. 16 augusti, 1711 anno. Latus 1039.

Laus Deo. Expensa: 1711 (an.), d. 5 maii. Wosku z Międzyboża od duchownego kamieni 2, funt. 8, a f. 33,—f. 74. 24.

D. 24 maii. Drukarzowi drugim razem na robote połustawcow złotych trzysta—f. 300.

D. 26 maii. Expensa podczas SS. Troycy prazniku—f. 34, 26 gr. Jego mości oycu ihumenowi na ryby na praznik—f. 8. Wosku od iego mości oyca ihumena Trembowelskiego kamieni 2, funt. $15^3/_4$, po 33 f.,—f. 83. $9^1/_2$. Za kłudke f. 1. 10. Expens drobny f. 1. 10. Za szyne do dzwona na—f. 1. 10. U s. Jerzego gr. 24. Na Zielone swiątky dzwonnikowi na expensa cerkiewne—f. 20. Imci panu kasztellemu przez dzwonnika—f. 5. Od naprawy czerwonych złotych—f. 16. Na praznik s. Onofrego iego mości oycu ihumenowi tamecznemu—f. 8. Krąg wosku z Uniowa kamień 1, funt. $2^1/_2$—f. 39.

Die 28 iunii. Na expensa cerkiewne, ktorych osobliwa specyficatia niżey—f. 180.

D. 2 iulii. Drukarzowi trzecim razem na też robote połustawcow—f. 120. (Summa) f. 893. 23¹/₂.

Anno 1711, a d. 3 augusti. Dało się z cassy pieniędzy brackich na prowizią ludziom pewnym procento f. 8 do roku f. 16000. Ktore to summe iakosmy z rąk naszych dali, tak na siebie to bierzemy dla windikowania tey summy cum provisione. Ktora to summa efficit cum provisione f. 17280. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski.

Anno 1711, a d. 4 augusti. Z porachowania z drukarzem, ktory z roboty wydał połustawcow № 1996 prócz defectow, za ktore robote przychodziło mu od 1 połustawca po gr. 15, facit f. 998. Odebrał na to f., iak wyżey stoi, 520. Reszty mu się dopłaca— f. 478. A drukarczykom dwom contentatiey po f. 3 dało się—f. 6. Od taxy srebra Paraskiewiego złotnikom cechmistrzom—f. 8. Paraskiewiemu za reszte wina, co nadto było, 8 garcy po 3 f.—f. 24. Imci panu Łosiowi contentatiey ratione prawa z Paraskiewim 3 czerwone—f. 54. Temuż Paraskiewiemu na instantią imci pana Łosia dla lepszey ugody y końca—f. 100. Panu Bazylemu, drukarzowi, z porachowania reszty do roboty połustawcow—f. 478, to wyżey iuż wypisane. Do s. Onofrego 4 wozy gontow—kop. 307, po gr. 10,— f. 102. 10. Co odbierali y brakowali—f. 2. Tamże łat par 100, po gr. 4, f. 11. 12. Item krokiew par 3¹/₂—f. 2. 3. Jegomości oycu archidiakonowi doliczyło się według rachunku, iak wyżey, reszty f. 185.

D. 14 augusti. Od noszenia liter tak z drukarni drobne, iako y do drukarni na służebniky—f. 2. 12. (Summa) f. 975. 7. Latus f. 1868. 10¹/₂ gr. Item f. 16000.

Expensa drobne. D. 18 augusti. Krąg wosku 1 kamiń, 6¹/₂ funt., a 36,—f. 43. 24. Dzwonnikowi reszty—f. 8 (gr.) 9. 3 fury drew do szkoły f. 4. 6. Od naprawy wanny y kotła szkolnego f. 2. Do panwi starey dla czerncow oddało się f. 11. 6. Przedtym oycom naszym na ryby na s. Piotra—f. 4. Mularzowi od Korniakta—f. 3. Expensa drobne f. 1. Łoiu netto kamieni 2, funt. ¹/₂, po f. 10,—

f. 20. 5. Na to dzwonnik zapłacił z podzwonnego f. 17, gr. 9, a dodało się reszty f. 2. 20. Od wagi y drążnikom gr. 4. Drobne expensa f. 1. 24. Dwom cieslom przez 3 dni w kamienicy Lawryszewiczowskiey dach pobiiać—f. 6. 26. Haczky tamże do okieniczek gr. 8. 3 wory węgla do swic robienia—f. 4. 15. Wrzeciąż do izdebky—gr. 6. Złotnikowi od klawzur do ewangely—f. 2. D. 4 septembris od robienia swic czernicy—f. 11. D. 12 septembris slusarzowi od 7 szrub do ramy zelazney do drukarni—f. 6. Tamże za 2 pasy rzemienne do prasy—f. 1. 24. Expens drobny f. 2. 18. D. 17 septembris 2 faski gwozdzi gontowe—f. 32. D. 21 od przewozu wina z dworku Bałabanowego na cmentarz Stangritowi y pokoiowemu—f. 2. D. 7 octobris 2 cieslom przez 2 dni za framugą koło wrot y parkanu—f. 2. 12. D. 3 novembris 2 fury drew do szkoły f. 3. 7. D. 6 novembris 2 szufnice—f. 1. 10. D. 8 decembris podwodnikowi do dworku próżney beczky zawieść, na przetoczenie wina wziętey,—gr. 8. Bednarzowi, co beczky pobił,—gr. 13. Od dwoch antałow wina do miasta—gr. 6. Strucle do Uniowa posyłać kosztuią f. 12. 12. Krokwi par 11$^1/_2$, a gr. 19, f. 6. 4. Od roboty swic wszystkich y gnoty f. 17. 10. Krąg wosku—f. 28. Oycom naszym do s. Onofrego na praźnik, mięso do szkoły,—f. 17. 11. 2 psałterky, co do regestra,—f. 4. 20. Krup kwart 149, po gr. 2 y szelągu,—f. 10. 22$^2/_3$. Item krup kwart 339, po gr. 2 y szelągu—f. 23. 25. Item za iagły y słonine—f. 56. Latus f. 335. 16.

1711 (anno). Expensa rozne: 120 ryz papiru wielkiego, po 13 f.,—1560. Barysz y do noszenia—f. 11. 6. Item 121 ryz papiru zwyczaynego, po 11$^1/_3$,—f. 1371. 10. Barysz y drążnicy—f. 10. Krup kwart 73, po gr. 2 y szelągu,—f. 5. 8. D. 9 octobris stolarzowi ad rationem roboty do porachowania—f. 54. Za drwa do szkoły—f. 2. 10. Od pozłoty szaty obrazu Naswiętszey Panny do kaplicy—f. 50, na ktore to pozłote wyszło czerwonych 36, po f. 18,—f. 648, żywego srebra funt. 2$^1/_2$, po 12,—f. 30, giwaxu funt 1—f. 2. 15, węgle—f. 3, kliy—gr. 6, serwasser—gr. 8, mąka gr. 3, waysztyn, siarka, sol—f. 2. 6, wudka podczas roboty—f. 1.

Od chendozenia kadzilnic 2, korun 2, lampeczek 3, antydor—f. 10. Za krupy, ktore Stefan odbierał,—f. 15. Za ryby na Boże Narodzenie dla oycow—f. 8. Za mięso—f. 7. 6. Chleb do szkoły 1 oycom—f. 2. Item dydaskał Gorzałka—f. 2. Item chleb(ow) 12—f. 6. 12. Za kartky iego mości oyca ihumena—f. 1. 15. Za dzwonnika, co dodać za czerwony iegomości oycu ihumenowi, f. 4. Jegomości oycu ihumenowi na wikt dla iegomości oyca kaznodzei—f. 10. Za krupy in decembre—f. 10. Strucle y szafran iegomości oycu episkopowi Włodzimirskiemu—f. 5. Item 2 flasze wina—Włodzimirskiemu—f. 8. D. 28 novembris za krupy—f. 6. 7½. 3 decembris item za krupy—f. 10. D. 4 decembris za krupy—f. 10. Jegomości oycu kaznodziei ad rationem kwartału—f. 10. Od oprawy połustawca y służebnika in 4-to pewnym ludziom darować—f. 2. 9. Panu Bazylemu, drukarzowi,—f. 11, na swe potrzebe. Latus f. 3871. 1½.

Expensa rozne, co kosztuie dwa fełony y stychar diakonski czerwone z kamami złocistemi: materia z galonem szerokim—f. 500, nad galon za koruny—f. 28, podszewky 3—f. 22. 15, korony złote—f. 173, pilsni 3—f. 10. 15, iedwab do szycia—f. 4. 20, nici gr. 12, za kitayke na obszewke—f. 7, korun marcypanowych cywek 4—f. 40, galonu cywka—f. 21. Summa kosztuią f. 817. 2. Papieru ryz 32, po f. 10½, f. 336. Expens od tegoż f. 4. 15. Od s. Onofrego szufnice 53—f. 53. 8. Item przez dzwonnika—f. 20. Imci panu Rybezynskiemu do Warszawy patronowi przez imci panią Hrebinke 10 czerwonych złotych—f. 180. Od poczty z Warszawy y do Warszawy roznie—f. 2. Quartałow zapłata 1712 (an.) d. 15 februarii: naszym oycom trzem—f. 30, drukarzowi—f. 8, kucharzowi—f. 5, dzwonnikowi—f. 10, dziadowi Hryckowi—f. 10. (Summa) f. 63. Do s. Onofrego iegomości oycu ihumenowi—f. 16, dwom oycom—f. 16. Legatia Lawryszewiczowska naszym oycom—f. 30. Taż legatia do s. Onofrego—f. 30. Expensa ratione rewidowania przywileiow—f. 30. Na Wielkanoc obsyłanie iegomości oyca episkopa y ministrow iego według regestrzyku—f. 55. 2. Kilim perski do gradusow w ołtarzu—f. 80. Na szkołe,

d. 21 aprilis, krup 173 (kwart po) gr. 3, f. 17. 9. Na święta Wielkanocne dla oycow tak naszych, iak y do s. Onofrego na ryby, także do szkoły y szpitala mięso, chleby, ludziom potrzebnym, wydało się f. 44. 6. Latus f. 1790. 12.

Expensa rozne: oycom Krechowskim legatia Lawryszewiczowska hoc anno 1712—f. 30. Item do Skitu legatia taż za dwa roky, to jest 1711, 1712, po 20 f.,—f. 40. [1]) To się miało wyżey wciągnąć y wpisać, co się zapłaciło.

Quartały naszym oycom zapłaciło się d. 5 septembris 1711 za dwa, to iest maiowy y augustowy, trzem po 20 f.—60, oycu diakonowi po f. 8—f. 16, kucharzowi po f. 5—f. 10, dziadowi Hryckowi po f. 10—f. 20, dzwonnikowi za ieden augustowy f. 10. Legatia Korniaktowska imże f. 30, do s. Onofrego oycu ihumenowi po f. 10—f. 20, dwom po f. 16—f. 32. Legatia Korniaktowska—f. 30. Dzwonnikowi na buty ratione praźnika—f. 3. Imci panu kasztellemu ratione spraw w grodzie—f. 50. Papieru ryz № 60 po f. 12—f. 720. Item quartały d. 25 novembris: naszym oycom trzem y diakonowi y kucharzowi—f. 43, dzwonnikowi y Hryckowi, dziadowi, f. 20, dzwonnikowi na buty—f. 6, do s. Onofrego oycu ihumenowi y dwom oycom po 8 f.—26, iegomości oycu archidiakonowi ewangelijka—f. 3. Quartały naszym oycom d. 15 maii, 1712: oycu Theofilowi, oycu Michale (?), oycu Wars........, oycu diakonowi y kucharzowi—f. 43. Item iegomości oycu kaznodziei Jandzinskiemu quartał—f. 30. Item do s. Onofrego oycu ihumenowi y 2 oycom—f. 26. Dzwonnikowi y Piniawskiemu—f. 20. Za zamek do . . . . . f. 3. Do s. Onofrego na 2 prazniky oycu ihumenowi S. Troycy y s. Onofrego po 8 f.—16.

Do s. Onofrego do pobiiania dachu nad cellami murowanemi expensa rozne: 62 kop brytnalow, po gr. 18, f. 37. 6, 8 fasek gwozdzi gontowych, po f. 16, f. 128, barysznikowi—f. 1. Latus—f. 1473. 6 gr.

---

[1]) Передъ словами „To się" поставлена помѣта NB.

Anno 1711, d. 4 decembris. Przedaliśmy wosk, dawno leżący biały, który iuż się był począł psować. Ten zaważył na wadze kamieni 68, funt. 12, po f. 48,—f. 3283. 6. Do tego zaś wosku gotowych pieniędzy podaliśmy f. 1560. Summa—f. 4843. 6. Od tey summy prowiziey na rok procento 8,—facit f. 388. Summa cum provisione—f. 5231. 6 gr. Które to summe iuż pewni ludzie powinni będą oddać pro futoro anno 1712, d. eadem, ut supra. Stefan Laskowsky, m. p. Piotr Semianowicz.

Expensa drobne: 1712 (an.), d. 9 maii, za słupy dębowe na parkan—f. 4, 2 gr. D. 10 maii z poczty na poczte y do ś. Jura iadąc—f. 1, gr. 15. D. 11 maii, 120 kwart krup do szkoły, po gr. 3,—f. 12. D. 13—za drzewo do ś. Onofrego—f. 4. D. 14—cieslom przez tydzień 52 od dachu u ś. Onofrego pobieiania z przepiciem y wagą—f. 65. 26. Magister sam dwa dni robił—f. 2, gr. 12. D. 16—rynna, łaty, dyle—f. 51. D. 17—poczta z Warszawy tam y siam gr. 24. D. 18—płatwy y słupy—f. 9. D. 21 maii drugi tydzień cieslom 30 u ś. Onofrego z trunkalem y magisterskim—f. 38. D. 24—150 kwart krup, po gr. 3,—f. 15. Gontowl 12 kop, po gr. 16,—f. 59, gr. 22. Na piec wapna u Danka, kapitana, za f. 60 stargowany ad rationem—f. 20. D. 27—186 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. D. 29—trzeci tydzień cieslom 30 u ś. Onofrego z trunkalem y magisterskim—f. 38. D. 30 maii od dwóch extraktów z grodu—f. 36. D. 5 iunni 180 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. D. eadem za czwarty tydzień cieslom według regestrzyku y malarzom—f. 88 D. 6 iunii, 180 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. Eadem d. za gonty—f. 47. 18, za drzewo—f. 19. D. 8—łaty y drzewo—f. 14. D. 12 malarze 14 przez tydzień—f. 14, 10 pomocnikom—f. 6, magisterskie y trunkal f. 3. 22. Latus—f. 604. 9. Item [1]) do wosku gotowe—f. 1560.

Expensa drobne: D. 12 iunii za piąty tydzień cieslom 26—f. 26, magisterskie y trunkal—f. 6. 28. D. 17—za słupy—f. 6.

---

[1]) Передъ словомъ „Item“ поставлена помѣта NB.

Expensa w Warszawie, co imci pan Szymon Hrebinka wydał, f. 128.

Za wapno, ostatek pieca, do 20... f. 40. D. 19 iunii za szósty tydzień cieslom 42 z trunkalem y magisterskim—f. 53. 6. Malarzom 12, pomoc. 12 z trunkalem y magisterskim—f. 22. 12. D. 25—za siódmy tydzień cieslom № 5 y magistrowskie y trunkal—f. 6. Eadem d. malarzom 6, pomoc. 6, mag. y trunk.—f. 11. 6. D. 29—poczta gr. 16. 8 ryz papieru, a f. 12,—f. 96. D. 29—za osmy tydzień cieslom 15, mag. y trunk.—f. 19. Mularzom 8, pomoc. 8, m. y tr.—f. 14. 28. D. 13 iulii item mularzom 10, pom. 10—f. 18. 20. Poczta gr. 9. Item d. 23 iunii imci panu Kupinskiemu według hurtu groszowe od dwóch kuf wina wołoskiego, nie mogąc uprosić,—f. 110. D. 17 iulii mularzom 3, pomoc. 5—f. 6. 24. D. 31 iulii cieslom 14 z magistr. y trunk.—f. 17. 22. Wosku funt. 21, po f. 1, 3 gr.,—f. 23. 3. D. 10 augusti na poczte gr. 18. D. 12 augusti gontow kop 48 do ś. Onofrego, po gr. 12,—f. 19. 6. Latus—f. 827.

Laus Deo. 1712 (an.), d. 6 decembris. Quartały oycom naszym dwa: augustowy y nowembrowy: jegomości oycu Jandzinskiemu, kaznodziei, a f. 30—f. 60; oycu Theofilowi, po f. 10,—f. 20; legatia Korniaktowska f. 30, dzwonnikowi y dziadowi—f. 40, kucharzowi—f. 10. Item do ś. Onofrego też dwa quartały: iegomości oycu ihumenowi p. f. 10—f. 20, 2 oycom po 16—f. 32, legatia Korniaktowska—f. 30, diakonowi nowotnemu z diseretią—f. 3. Oycu Dionizemu ś. Onofrego, co pilnował koło rzemiesnikow y dozirał ich, za prace—f. 3.

1712 (an.), d. 16 decembris. Z porachowania z drukarzem, któremu przychodziło (się) od służebnikow in folio, a № 997, a gr. 28, zapłaciło mu się f. 930, 16 gr. Onże wydał za sznurky do wiązania f. 2 (gr.) 18, za pargamin do prasy f. 2 (gr.) 10.

D. 23 decembris. Od rewidowania służebnikow in 4-to dwum introligatorom po f. 2,—f. 4. Drukarczykom dwum contentaticy a 3,—f. 6.

D. 26 augusti. Oycom naszym na praznik—f. 8. Za mięso do szkoły y szpitala—f. 6. Oliwy do cerkwi kam. 2, funt. 5, a 35,—f. 76. 12½. Na chleb do szkoły gr. 20. D. 10 septembris. Krup. kw. 48, (po) gr. 3,—f. 4. 24. Item krup kw. 266, (po) gr. 2⅔,—f. 23. 19⅓. Za koryto dębowe do ś. Onofrego—f. 15. D. 11 octobris. Cieslom u ś. Onofrego za tydzień № 11 z magistrowskim—f. 114. 13, pomocnikowi—gr. 15. D. eadem. 4 sadeł do szkoły y szpit(ala)—f. 22. 10. D. 6 octobris. Za tydzień cieslom 14 y 2 chłopcom z magistr(em) y trunkalem—f. 18. 22. Za conterfect oyca S. malarzowi—f. 10. D. 23 octobris. Cieslom 8 z magister. y trun.—f. 10. 4. D. 3 novembris. Cum consensu (wszystkich braci) do s. Mikołaia na tysiąc cegieł—f. 36. D. 7 novembris. Krup kwart 200—f. 16. 20. Pułsetek płutna białego konopnego pod fełony we środek pod poszewky gr.—22. Krawcowi na robote fełona axamit.—f. 10. 4 łok. kitayki szerokiey na lisztwy pocz.—f. 32. Latus f. 1530. 23. 1½ łok. lito-srebney materiey na kame do stychara czarnego axamit. diakonskiego—f. 100. D. 11 decembris. Krup kwart 300, po (gr.) 2⅔,—f. 26. 20. D. 21 decembris. Poczta warszawska—gr. 12. D. 31 decembris. Strucle do Uniowa—f. 23. Eadem d. papieru wielkiego ryz 55—f. 770. Item tak na drugiey stronie iest w rachunku z imci panem Laskowskim papieru wielkiego ryz 400, a f. 15,—f. 6000. Papieru pocztowego ryz 154, a f. 12,—f. 1848. Adamaszku czarn. y biał. łok. 116, a f. 10,—f. 1160. Axamitu czar. łok. 20, a 20 f.,—f. 400. Galonu szerokiego łok. 220, a gr. 36, f. 324. Galonu wązkiego łok. 12 po gr. 18—f. 72. Latus—f. 10724. 2 gr. Item do Gdanska przez imci pana Stefana posłaliśmy na zapłacenie lichtarzow wielkich mosiężnych w czerwonych złotych y tymfach f. 2873. 12. Za kobierzec darowany do Gdanska correspondentowi—f. 60. Za faske gwozdzi do ś. Onofrego—f. 20. Latus f. 13677. 14. Dotąd zakonczony rachunek.

Anno 1712, d. 15 maii, imci pan Laskowsky na te summe, iak niżey iest napisana roku przeszłego anno 1711, d. 3 augusti, tak ią zapłacił te f. 16000: prowiziey osobno f. 1280, dał papieru

wielkiego bełen 40, to iest ryz 400 po f. 15,—f. 6000; papieru item pocztowego y wielkiego ryz 154, po f. 12,—f. 1848; adamaszku czarnego y białego łok. 116, po f. 10,—f. 1160, axamitu czarnego łok. 20, po f. 20,—f. 400. Galonu szerokiego francuskiego łok. 270, po gr. 36, f. 324, galonu wązkiego francuskiego łok. 120, po gr. 18, f. 72. Facit—f. 9804. To iuż wyrachowało się tak na drugiey stronie. Czarny adamasz(ek) łok. 45, biały adamasz. łok. 18. Dodaie gotowych pieniędzy do tego f. 6196. Summa facit—f. 16000.

Excepto prowiziey, iak niżey,—summariusz percepty y expensow po rewiziey ab anno 1710, uti fusius in regestris, perceptorum latus y przedaży xiąg ab anno 1710, d. 1 iulii, pierwszy latus f. 429. 7 gr., item—f. 2082. 26. Anno 1712, d. 30 iunii: latus—f. 2861. 3, item—f. 5412. 25, item—f. 2801. 3, item—f. 4955. 4. Anno 1712, d. 29 februarii: latus—f. 2733, item—f. 3105. 6, item—f. 53. 6, item—f. 2677. 27, item—f. 1152. 25, item—f. 3036. 20, item—f. 1586. 6, item—f. 101, item gotowych pieniędzy było f. 10860, item od imci pana Turkuła dług odebrany f. 2080, item od imci pani Zotowey dług odebrany f. 400, item od pani Stefanowey obraz—f. 300, item reszty dawney od roznych odebraney—f. 1243. Summa percepty facit f. 47850, 27 gr.

Expensarum latusy: pierwszy latus z transportem—f. 2665. 3, item—f. 2121. 1, item—f. 881. 23½, item—f. 1039, item—f. 1868. 10, item—f. 335. 16, item—f. 3871. 1½, item—f. 1790. 12, item—f. 1473. 6, item—f. 2164. 9, item—f. 827, item—f. 1530. 23, item—f. 13677. 14. Summa laterum expensarum—f. 34244. 19. Mem(b)ran imci pana Sztacharkiewicza solutum f. 500. Sol(vit). Mem(b)ran pana Matiasza solvit f. 500. Sol. Zastaw we złocie pana Jerzego Kocia—f. 610. Reszta do assecuratiey w katedrze—f. 140. U iego mości oyca archidiakona za xięgi dług—f. 505. 10. Do Uniowa xięgi do oprawy dodanego—f. 1559. Sol. U imci pana Rusianowicza reszta na zastaw 30 talar.—f. 240. Sol. Gotowych pieniędzy zostaie f. 9515. Summa f. 47813. 29. Desideratur reszta f. 36. 28. Summa concordatur f. 47850. 27.

Laus Deo. Po skonczonym rachunku distributa. D. 28 ianuarii oycom Skitskim legatia—f. 20. Do Uniowa dla iego mości oyca episkopa strucle posyłaiąc, za nie piekarzowi—f. 3. Szafran $1^1/_2$ łota y 3 funt. rodz(ynkow) 10 f.—f. 12. 15. D. 3 febr. Imci panu Korędowiczowi Alexandrowi pro labore od pewnych listow do Warszawy ratione natiey promowania ad libertatem—czerwonych 6—f. 108. Excepto się z dłużku darowało imci panu według kartek wydanych niektorych na f. 189, 15 gr. Dziadowi Poniawskiemu na ieden rok na puł kożucha tego roku 1713 podług zwyczaiu—f. 5. D. 6 februarii. Jagieł kupiło się po odiezdzie do Warszawy ich mościow delegatow $14^1/_2$ pułmackow, a f. 6,—f. 87. Item według zwyczaiu na Boże narodzenie dzwonnikowi na buty—f. 7, dziadowi na buty—f. 3, czernicy od swic robienia—f. 6, na drwa do szkoły—f. 10. D. 10 februarii. Na praznik s. s. Trzech Swiatytely, oycom naszym—f. 6. D. 11 februarii. Krąg wosku 1, kamień $3^1/_2$, funt. 36 f. 40. 6. D. 13 februarii. 3 faski gwozdzi gontowe (po f.) 18—f. 54. D. 16 februarii. Wosku 2 kamienie, 28 funt., a 36,—f. 63. 15. Od kłódky naprawy—gr. 10. D. 20 februarii Item wosku kamieni 8, funt. $4^1/_2$, a 40,—f. 326. Za dwie motyky y naprawe drąga do lodu—f. 2. Od wagi wosku y drążnikom—(gr.) 16. D. 2 martii. Dla iego mości x. Trembettego obsyłaiąc:—wyziny 2 kamienie, a f. 14,—f. 28, 1 kamień fig—f. 16, 1 kamień ryżu—f. 13, 10 ok szerbetu—f. 9, $^1/_2$ garca sok(u) lemon(owego)—4 f. 70. Drukarzowi od naprawky do prasy według regestrzyku osobliwego—f. 5. 12. D. 12 martii. Quartał februariuszowy do ś. Onofrego—f. 26. Tamże legatia Lawryszewiczowska—f. 30. Quartał tenże oycom naszym z kucharzem—f. 28. Tymże legatie też—f. 30. Item oycu Jandziskiemu quartały—f. 30. 13 martii. Od chędożenia kominow 11 po gr. 18 tak u o.o., iak we szkole y na drukarni, y w kamienicy . . . . . .—f. 6. 18. D. 14 martii panu Wyszynskiemu, krawcowi, na oblamowanie apparatow czarnych na kitay(ke) 4 łok. f. 6. D. 5 aprilis wosku kamień 1, funt. $12^1/_2$, a 36 f.,—51. D. 7 aprilis, legatia do Krechowa Lawryszewiczowska—f. 30. Bratu na-

szemu potrzebnemu na swięta—f. 16. Na expensa wielkanocne imci panu Semionowi Starodubowi dało się f. 100, na które wydał pan Semion f. 95, 8 gr. według podanego regestrzyku y ten się wypisał niżey post 19 octobris. Latus f. 1183, 2 gr.

Varia expensow na nowo ab anno 1713: d. 15 aprilis niewiastom od mycia cerkiewnego naczynia przez 3 dni dwiema—f. 6. 18, mularzom dwóm przez 3 dni od bielenia—f. 6. 18, konwisarzowi od naprawy lichtarzów—f. 8, swicarzowi przez 4 dni od swic robienia—f. 10, czernicy od swic kamieni 4, funt. 23 od roboty—f. 19. 2, dzwonnikowi na buty 10, dziadowi 13—f. 9. D. 28 maii dla iego mości imci pana Krassowskiego y cancellariey—20 czerwonych—f. 360. D. 2 iunii 2 krążky wosku, funt. 27¹/₄, (funt po) gr. 26,—f. 32. 21. Imci pana Laskowskiego expensa, podane według osobliwego regestrzyku, niżey specificowanego, f. 365. 23. D. 3 iunii. .Na praznik S. Tróycy do s. Onofrego—f. 8. D. 13 iunii. Krążek wosku funt. 8¹/₂ (po) gr. 36,—f. 10. 6. D. 20 iunii. Panu Matiaszowi za 63 ryz papieru wielkiego, po 12 f.,—f. 750. D. 12 iulii. Imci panu Kasztellemu od sprawy 4 talarow bitych—f. 32. D. 21 iulii. Na expensa panu Semionowi—f. 50. Na praznik do s. Onofrego—f. 8. Za kape nieboszczykowi Kociowi—f. 10. D. 15 augusti. Quartały razem dwa: maiowy y augustowy do s. Onofrego—f. 52. Tamże legatia Korniaktowska—f. 30. Naszym oycom quartały—f. 66. Jego mości oycu kaznodziei quartały osobno dwa—f. 60. Legatia Korniaktowska tamże—f. 30, dzwonnikowi—f. 20, dziadowi—f. 20. Na praznik oycom na ryby—f. 10, dzwonnikowi na buty—f. 6. Łoiu kamieni 12, po f. 11,—f. 132. D. 2 septembris. Expensa czerniczkom na dokonczenie nowey cerkwi—f. 100. 2 wozy gontow—kop 96, po gr. 12,—f. 38. 12. Dzwonnikowi od rznięcia kwiatków—f. 4. 30 ryz papieru wielkiego wrocławskiego do druku na triody cwitne, po f. 11, 7¹/₂ gr.,—f. 337. 15. Baryszu—f. 6. Drążnikom—gr. 18. D. 21 novembris. Krąg wosku kamień 1, funt. 13³/₄, a 40,—f. 58. 10. D. 10 decembris. Quartały nowembrowe oycom naszym z kucharzem f. 33. Jego mości oycu

kaznodziei quartał kaznodzieysky—f. 30. Dzwonnikowi y dziadowi—f. 20. Do s. Onofrego quartał oycu ihumenowi y dwom duch.—f. 26. Imże po odiezdzie iego mości oyca ihumena na wikt—f. 6. D. 15 decembris. Wosku kamień 1, funt. 4, (po) 36 f.—f. 40. 24. Imci panu Semionowi na expensa—f. 100. D. 23 decembris. Obsyłaiąc x. Trembettego 2 strucle po 3 f., 1 łot. szafranu, 4½ .... w f. 1 (gr.) 18, 1 g. y ½ k. wina f. 8—f. 30. 13. Latus f. 2949.

Laus Deo. Expensa anno 1714 a d. 7-ma ianuarii: kowalowi od serca, co zbiiał przełamany do dzwona sredniego,—f. 18. Dzwonnikowi na buty na Boże Narodzenie—f. 6. Dziadowi Piniawskiemu także na buty—f. 3. Oycom Szczepłotskim ex consensu psalter—f. 4. Panu Semionowi Starodubowi na zapłate iagieł według regestrzyku—f. 220. 9. Temuż panu Semionowi na expensa—f. 64. Quartał februariuszowy naszym oycom dwom y diakonowi y kucharzowi—f. 33. Dzwonnikowi y dziadowi—f. 20. Do s. Onofrego quartał tenże dwom oycom—f. 20. Imci panu Korytkowi od executiey w kamienice Kliczerowskiey per indictionem 1 talar bity—f. 8. Imci panu Kaminskiemu 2 tymfy y od extractu y pieczęci etc.....—f. 7. 16. Oycu kaznodziei quartał kaznodzieysky februariuszowy—f. 20. Legatia Lawryszewiczowska do miasta—f. 30. Taż do s. Onofrego in februario eodem—f. 30. Czernicy reszty do swic robienia—f. 9. Tu się expensa imci pana Laskowskiego f. 365, ut super... iest, post 2 iunii, wciąga: za mięso do szkoły na swięta—f. 11, pochodnie białe funt. 25½, po 2 f,—f. 51, Iwankowi—f. 9, za ryby—f. 7, za poczte—f. 1, 7 gr., na chleb do szkoły y szpitala y barszcz—f. 1. 18, dziadowi y dzwonnikowi na chleb—gr. 8, oycom do ryb na trunek—f. 6, 2 (?) pułmacki iagieł, po 16. 10 gr.,—f. 57 (?), suscepty mandatu panom raycom—f. 2, do extractu tegoż—f. 3, od relatiey woznemu positionis—f. 2, od podpysów y pieczęcy panu Korytkowi—f. 16, od kopiowania—f. 1. 12, drew 5 wozow do szkoły—f. 11. 20, 5 pułmackow iagieł, po 16. 5,—f. 32. 15 (?), chłopu—gr. 3, imci panu Alexandrowi Korendowiczowi—4 czerwone złote od warsztátstwa—f. 72, od roboty apparatow—f. 81.

Facit f. 365. 23, co iuż wyżey wrachowano y wpisano te sumke wraz. Wosku kamieni 8, funt. 5, a 42 f. (gr.) 2—f. 486. 20. Expensa na kołacze dla iego mości x. Trembettego—f. 20 15. Oliwy kamieni 3, funt. 20, po 40 f.,—f. 146. 20. Item na expensa panu Semionowi—f. 90. Migdały y cukaty—f. 5. 18. Latus expensorum—f. 1242. 8.

Laus Deo. Expensa: D. 30 maii, 1714 (an.) wosku 2 kamienie, 4¹/₂ funt., (po) 42 f.—f. 190. 9. 12 iunii na lichtarze do Gdańska—f. 152, 34 tarcic (po) gr. 13—f. 14. 22, od ziemi wożenia—f. 18, oycom naszym na praznik—f. 10, item 35 tarcic (po gr.) 14—f. 15. 10. D. 30 iunii imci panu Starodubowi na exp ensa—f. 50, item iemuż na expensa—f. 12. 15 iunii 54 tarcic (po gr) 14—f. 25. 6, 10 szufnic—f. 9. 10. 22 iunii do ś. Onofrego—f. 18. D. 10 augusti 44 dylow (po) gr. 8—f. 11. 22, ex consensu trefołoy do Perehinska—f. 90, 4 szufnice—f. 4. 10, 66 par łat po gr. 4—f. 8. 24. 20 augusti swicarzowi od swic—f. 5. D. 28 augusti w sprawie Sawiczowskiey od decretu y aresztu (?) pani Kociowey ex consensu—f. 18, imci panu Janeckiemu ratione Sawicza, że tuż supersedował od wszystkiego,—f. 32, od kwitu w cancellariey—f. 2, imci panu Sztacharkiewiczowi w sprawie kamienicy nieboszczyka pana Cypriana—f. 18, item przez imci pana Laskowskiego na dług winny swóy—f. 3, wosku kamieni 25, po 42 f.—f. 1050, papieru prostego ryz 150, po f. 7.,—f. 1050, wielkiego papieru ryz 32, po 12 f.,—f. 384, cienkiego papieru ryz 13, po 10 f.,—f. 130, ieszcze nie odebrany, 3 sztuk sukna czarnego po 160 f..—f. 480. Expensa wydał, które wyż wypisane, f. 498. Summa f. 3592. D. 19 octobris za powrozky do wiązania triody cwitnych—f. 5. 20.

Expensa pana Semiona Staroduba tu wpisują się z iego regestrzyku na f. 100, odebranych, tak wyżey iest: d. 7 aprilis, 1713 (an.) za ryby—f. 24, czwierc mięsa—f. 14, mąka f. 4, ¹/₂ fasek masła f. 10, szafran—f. 4, cukier—f. 4, rodzynki f. 4., 4 gr. cukata, kwiat f. 1., 24 gr., mleko, jayca—f. 3, 12 gr. do kołaczow, piec—f. 10, za drwa f. 10, 14 gr., chleb do szkoły y co ryby nasolić—f. 2, do

szkoły woz drew—f. 1, 8 gr., co babe do ś. Onofrego zawiezli—f. 2., czyni tego expensu f. 95. 8 gr., restat przy nas f. 4., gr. 22. Latus f. 680 (gr.) 13.

Laus Deo. 1714 (an.) Czynsz odebrany od izdebky kamienicy [1]) za rok 1713 f. 35 takze y od nieboszczyka Matiasza odebranych na f. 500 f. 320, 60., f. 180 imci pan Laskowski dał panu Kossewiczowi y z tych f. 355 te expensa: 20 ryz papieru wielkiego, który do triody cwitnych wyszedł, po f. 10.,—f. 200., barysz y drążnikom—f. 1. 10., 10 sztuk wytrącił krasaniny nieboszczyk Matiasz—f. 35., szmuklirzowi za potrzeby do fełona—f. 4. 15, kope brytuali do ś. Onofrego—gr. 20, poczta warszawska tam y sam kila razy—f. 4. 18, stolarzowi ad rationem roboty cerkiewney 2 czerwone—f. 36, za koryta do wyprowadzenia wody—f. 36. 20., 2 krążky wosku, funt. 27, (po) gr. 26,—f. 32. 14. D. 27 iunii od extractu y pieczęci plenipotencyi do trybunału na Klicznera y ich mościów p. p. Raportow y od poczty, exucutie także posyłaią, poty te expensa z tych wyż pieniędzy—f. 6. 12, robotnikom koszta zasadzaiąc—f. 8, item w drugim tydniu imże—f. 4. 12, co zaburkował na tym mieyscu w cechauzie—f. 4. Od extractu executiey do kamienicy Klicznera z decretu—f. 6. D. 19 novembris. Po odiezdzie ich mościów panów delegatów do Warszawy, gdyśmy chodzili do iego mości pana Krassowskiego supplice czerwonych złożyło się: imci panu pisarzowi Kuiawskiemu, 2 czerwone, co list pisał z ordynansa, f. 36, imci panu Michałowi, co na audientią spisał,—czerwonych f. 18, z decretu z panem Starodubem y Stebełkiem—1 talar=f. 8, od inquisitiey młodey Cypryanowny trzeba wydać [1]); od noszenia triody cwitnych . . . . . f. 2. 8, item d. 8 decembris do ostatka triody nosić—gr. 27. D. eadem panu Semionowi Starodubowi—na expensa f. 36. D. eadem quartały naszym oycom trzy, to iest maiowy augustowy y nowembrowy, anni hujus 1714, trzem oycom—f. 114, legatia Korniaktow-

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

ska y Buynowska—f. 60., dzwonnikowi—f. 30., Piniawskiemu za przyiazdem z Warszawy — f. 30, iego bratu na buty — f. 12. y ...... 3. f. 5. D. 22 iunii. Za 4 ławy do szkoły, umyślnie w lesie rznięte, z wywozem kosztuią f. 7. 8. Za [1]) 6 garcy wina przy conductiey po 12 tymfow—f. 91. 6. D. 1 iulii. Na pożegnanie odiezdzaiącemu do Warszawy imci panu Krassowskiemu w supplice ratione Matiey—6 czerwonych—f. 108. Temuż iego mości 13 pomarancz y cytryna po 2 tymfy—f. 32. 18. Expensa po drodze do Janowa iadąc—f. 18.

D. 13 iulii. Na przywitanie iego mości oyca metropolity Kiszky kołacz—f. 9, 2 garce wina, a f. 12,—f. 24, 2 flasze na wino, a gr. 6,—gr. 12. D. 20 iulii. Za papier: 60 ryz, po f. 6,—f. 360, 50 ryz, po f. 5½,—f. 275, 30 ryz, po f. 5,—f. 150, 42 ryz, po f. 4,—f. 168. Barysz od tego papieru, a gr. 6, a gr. 3,—f. 24. 6.

Expensa imci pana Laskowskiego a d. 15 iulii: od podparcia tramow w szpitalu y czeladzi—f. 5, od pobiiania bani nad ołtarzem cerkwi mieyskiey—f. 2. 18, za faske gwozdzi gontowych, które są u dzwonnika,—f. 16, za rynne za cerkwią, za dzwonnicą—f. 7. 6. D. 5 augusti oycom na miód—f. 1. 18. D. 10 augusti cieslom od ław w szkole robiącym y od rynny—f. 7. 18, za cebrzyky od s. Onofrego—(gr.) 24, 4 robotnikom w szpitalu za 5 dni f. 12, imci panu Korendowiczowi od decretu z panem Starodubem y Stebełkiem 5 talarow bitych—f. 40, oycom naszym na Uspenyie na ryby—f. 10, od zaciągania rynny na cerkiew y roboty 2 dni—f. 6. 24. Quartał augustowy d. 15 augusti do s. Onofrego oycom f. 26. Latus f. 1677, 8 gr.

Laus Deo. Za łóy do cerkwi kamieni 4, po f. 12,—f. 48. Od sadzenia posadzky w szpitalu s. Onofrego—f. 4. Panu Athanazemu Greczynowi na zastaw srebra ex consensu ich mościow panow braci—f. 600. Do s. Onofrego podczas panachidy 3 garce miodu—

---

[1]) Передъ „Za" поставлена помѣта NB.

f. 2. 12. Od fundamentu na piec w szpitalu—f. 2. Za 3 wozy gliny, po gr. 20, f. 2. Za dwie psałtyri do s. Onofrego—f. 3. 10. Imci panu Korendowiczowi ex consensu na karte potrącić 5 czerwonych złotych—f. 90. Item cieslom u s. Onofrego 2 przez 5 dni y pomocnik—f. 13. Konwisarzowi od roboty lichtarzow cynowych—f. 15. Item iemuz od przerobienia 2 lichtarzow funt. 16, po 12 gr. od funta,—f. 6. 12. Od okien w bani y dziur wybiwania—f. 11. 10. Za swice brane y pochodnie na Uspenyie—f. 18. Za 11 prentow do pieca do szpitala—f. 6. Za 4 szufnice na poboczne ołtarze—f. 3. 10. Legatia Korniaktowska do s. Onefrego—f. 30. 1715 (an.) d. 15 augusti płacone zapłaty. D. 30 octobris 2 cieslom robiącym koło ołtarzow tych dwoch przez dni 7 z trunkalem y magistrom—f. 17. 18. D. 22 octobris. Na expensa na drobiazgi do drukarni, drukarzowi, według regestrzyku iego,—f. 21. 5. Piec do szpitala kaflow 185, po gr. 3,—f. 18. 15, od stawiania—f. 2. 15, gliny 2 wozy—f. 1. 6, za plewy—gr. 6. Oycu kaznodzei dwa quartały przetrzymane, lubo nienalezycie służył—f. 20. Do drukarni za rame wielką y dwie ramky do pras slusarzowi—f. 9. D. 12 novembris. Do s. Onofrego drzwi, zamky et alia według regestrzyku—f. 17. 22. D. 14 decembris. Quartał do s. Onofrego—f. 32. Tamze dwa kaznodzieyskie kwartały—f. 40. Naszym oycom dwa quartały—f. 76. Legatia Korwiaktowska—f. 30. Dzwonikowi dwa kwartały—f. 20, iemuz futrowe—f. 10, iemuz na buty—f. 5, dziadowi dwa quartały—f. 20, a przeszłemu maiowy—f. 10. Eadem d. wosku kamieni 25, gr. 36,—f. 30. 9. Imci pani Zotowey ex consensu darunku—f. 100.

Z porachowania z panem Bazylim, drukarzem, od roboty bez 3 psalterz № 1500, po gr. 15,—f. 750. Contentatiey dla niego y dla czeladzi—f. 50.

Imci panu Wyhowskiemu apostoł darowany—f. 19. Za wosk—f. 58, 24, za drzewo do s. Onofrego — f. 19, Turk..wiczowi za księgi wielkie łacinskie: apostoł, połustawiec y modlitwenniczek—f. 24. 10. Iwankowi z drogi iadącemu z Warszawy — f. 3.

D. 10. Aprilis. Oycom Krechowskim legatia Lawryszewiczowska— f. 30. Latus f. 2290. 12. D. 1715 (an.) d. 10 aprilis. Za mąkie pszonną do Warszawy dla imci pana Kanderrawskiego 3 pułmacki po 15 f.— f. 45, 1 pułmacek imci panu Rybczyńskiemu — f. 15. Kucharzowi— f. 15. Do s. Onofrego quartały—f. 72. Na legatiey Buynowskiey ad rationem—f. 10. Ostatek do oyca ihumena zachowało się. D. 26 octobris. Za antepedium ze srebrem—f. 100. Za expensa stycharza diakonskiego nowego—f. 30. Stoczek iego mości oycu Atanazemu do Uniowa—f. 6. 22½ Krążek wosku funt. 17, a gr. 40, od pani Łodowskiey—f. 22. 20. 31 decembris iagieł 7 pułmackow po 12 f.—84. Detto oddał drukarz z roboty triody cwitnych № 1197 procz w defectach trzy po f. 2 od roboty,—f. 2394. Latus f. 3448½. Contentatia precz otrącona [1]) y nie płacona, a to że sobie przykładky domyslili sine scito numero.

Daus Deo. 1715 (an.) d. 3 ianuarii. Ex consensu pani Kociowey na swięta—f. 17. D. 18 ianuarii. Przy audientiey imci panu referendarzowi koronnemu (dało się) 5 czerwonych—f. 90. Do Uniowa strucle posyłaiąc iego mości episkopowi etc.—f. 20. 24. Dla oycow naszych ryby y do ś. Onofrego y strucle—f. 10. 18. Na stychar nowy expensa, co od Buynowskiego: do orara i na krzyzyky 13 łok. korunek marcypanowych, cyw 21 y kwiatu po 13 f.—35 21, sztuczka płutna podszyc y korunky do szyi—f. 13, sztuka pilsni—f. 3. 15, do narakwic szydłowe korunky, guzieky y sznurek—f. 9. D. 11. ianuarii. Iey mości pani Ięndrzeiowey za ryby do dwoch wanienek, posyłaiąc do Warszawy,—f. 60. Za wanienke iedne ¾, a drugie puł cerkwie—f. 2. 15. Chlopom, co przyniesli y co rznął Udka (?) gr. 12. Od rznięca y za sol—f. 2 15. Furmanowi do Warszawy od wanienek i mąky pszenney—f. 40. 18. Tey pszenney mąki 6 pułmackow po 14 f.—f. 84. Na dwa wory płutna—f. 3. 4. Buty dzwonnikoni na swięta Bozego Narodzenia—f. 6. Czernicy od swic robienia—f. 8. Furmanom do Hoszowa ratione oyca ihu-

---

[1]) Передъ „Contentatia precz...“ поставлена мотка NB

mena—f. 24. D. 27 ianuarii. Oycom Skitskim legatia za dwa roky — f. 40. Oycu Kypryianowi za droge do Hoszowa—f. 8. D. 28 ianuarii. Oycom Skitskim za krzyz srebrny grzywn 4, łot. 10, co po 2 tymfy łot,—f. 187. 14. Panu Ianowi Rubasze za 10 niedziel, w drodze warszawskiey bawięcemu, po f. 10 na tydzien, wziął tam ad rationem 3 czerwone, a teraz dało śie mu f. 46. D. 15 februarii za 2 pułmachi owsa na powrot z Warszawy...... naszych, po f. 5, 8 gr..—f. 10. 16. Panu Semionowi Starodubowi na expensa—f. 50. Stolarzom ad rationem roboty cerkiewney—f. 4. Za ryby dla oycow na praznik Trechswiatyteli — f. 6. Wosku krązek $^1/_2$ kamienia—f. 20. Podymne saskie z kamienicy Lawryszewiczowskiey—f. 24. D. 20 februarii. Legatie dwie Korniaktowskie y Lawryszewiczowskie do S. Onufrego—nowotnemu oycu ihumenowi—f. 60. Detto tamze 3 kapłanom quartał—f. 24. D. 20 februarii, 1715 (an). Ex consensu na zastaw sukien iey mości pani Kociowey Konstantiey—f. 400. D. 22 februarii. Do 5 niedziel iego mości x. Trambettemu bez karty 100 talarow bitych—f. 800. Detto ex consensu pani Zotowey na obłoczyny—f. 100. D. 27 martii. Łoiu kamieni 3, funt. 27, a f. 14,—f. 57. 18. Item reszty do pierszego łoiu f. 28. Łatus f. 2293. 22.

Laus Des. 1715 (an.), d. 28 martii. Quartał februariuszowy, oycom naszym 3, diakonowi y kucharzowi f. 43, dzwonikowi f. 10, quartał kaznodzieysky f. 20. D. 23 aprilis. Krawcowi na dwa aparaty paczyste, fiałkowe na expensa pilsni etc...—f. 10. D. 2 maii. Iego mości panu Msciwniewskiemu ratione pozwu dwoch do trybunału ad rationem czerwony złoty—f. 18. Czernicy od robienia swic na Wielkanoc od 4 kamieni wosku—f. 16. Od relatiey suscepty dwoch pozwow—f. 4. Stolarzowi ad rationem ram do bani, co wiater zrzucił, f. 4. D. 26 iunii. Quartał maiowy oycom naszym trzem, diakonowi y kucharzowi—f. 43, imze Buynowskiego legatia f. 30, dzwonnikowi f. 10, do s. Onofrego oycu ihumenowi f. 10, 2 zakonnikom, a 8, f. 16, legatia Buynowskiego tamze f. 10. Za aksamitu czarnego łak. 14 na petrachel po f. 16—f. 65, $2^3/_8$ łak. kutasky fiał-

kowe y na petracheli dwa—f. 19. 9 ryz papieru po 6½ f.—f. 60. 1 kamien swic białych dla imci pana kanclerza iego mości do Warszawy—f. 60. Za pienky do sadu dla szczypienia—f. 7, ogrodnikowi—f. 5. Fury do Warszawy od mąky y swic—f. 36. D. 18 aprilis. Za biały wosk na swice cerkiewne y baby obsyłac na święta iego mości x. Trembettego y roznych—f. 76. 24. Galonu wązkiego do petrachela czarnego y narakwice—f. 5. 6. 4 flasze garcowe na wino obsyłac imci pana Referendarza Wielkiego Koronnego—gr. 24. Za wino po f. 36 garniec—f. 64. Szmuklirzowi za kutasy do petrachela czarnego—f. 10. Krawcowi od roboty petrachela, narakwic—f. 15. Taczek 3 do s. Onofrego do ziemi—f. 2. 15. Pani Kociowey starey na Wielkanoc f. 10. D. 30 maii. 16 ryz papieru, po f. 6.—f. 96, barysz—f. 3. Ryby dla oycow na Wielkanoc—f. 10. Imci panu Mściwniewskiemu od extractu do Lublina—f. 20. Do oblamowania aparatow fiałkowych kitaykowych—f. 3. D. 10 iulii. Ex consensu studentowi choremu—f. 10. Na praznik s. Piotra oycom—f. 10. Na żydzika do krztu prae metu—f. 10. 13 cytryn po 2 tymfy—f. 32. 18. D. 11 iulii. Przy audientiey imci pana Referandarza 6 czerwonych—f. 108. Spiewakom na praznik Uaka (?)—f. 2. Za obraz moskiewski s. Jana Krzciciela—f. 14. Ex consensu od conclusiey—f. 200. Chłopom u s. Onofrego przez 7 niedziel ziemię wozących do szpitala zasypować—f. 103. 22. 5 taczek z okowaniem—f. 7. 15. Od zakładania dziury rurowey cieslom—f. 2. 16. Łopata, rydel, motyka—f. 3. 27. Imci panu Korendowiczowi słuzebnik in folio—f. 12. 20 ryz papieru po f. 5, gr. 6—f. 104. Na pozegnaniu w Ianowie imci pana Krakowskiego—w supplike 6 czerwonych—f. 108. Expensa w tey drodze—f. 18. Za swice białe podczas conservatiey—f. 233. Złotnikowi według porachowania do tych 3 lamp srebrnych f. 360 16. Latus f. 1989. 3.

1716 (an.) d. 23 ianuarii. Do Skitu legatia Lawryszewiczowska f. 20. D. 16 martii od roboty drukarzowi szestodikow 596, a co

resztuią 4 defecta, oddał po gr. 24. Odebrał 476 f., 24 (gr.) a contentatiey f. 100, (summa) f. 576. 24.

Za konsensem zgodnym ich mościow panow bracij wszystkich, maiąc wielce potrzebną łaskę iaśnie wielmożnego iego mości pana Referendarza Wielkiego Koronnego w sprawach naszych o całą natiią naszą, agituiących się y iuż odesłanych od sądu assessorskiego, ad iudicia relatijnego s. r. majestatis, pozwolilismy zgodnie, ażeby na affektatią tegoż iego mości, naywięcey dla łaski iego, ponieważ bez niego sądy relatijne sądzić się nie mogą, oraz ażeby był łaskaw wygodzić, y wygodzilismy na zastaw, to iest: rataz wielky rubinowy z dyamentami y para zausznic dyamentowych złotych, trszy tysiące czerwonych, 1000 talarow bitych, 150 do świętego Marcina, bez żadney prowizyi, cożeśmy zezwolili, pro maiori valore rękami naszemi stwerdzamy. Działo się w sessyi roku 1715, miesiąca iula, d. 12. Pietr Semianowicz. Stefan Laskowski. Stephan Lawryszewicz. Andrzey Semianowicz. Semion Starodub. Szymon Hrebenka. Na to iest rewers dany, pamientać odebrać, podpisani na nim Piotr Semianowicz y Stefan Laskowski, od iaśnie wielmożnego iego mości pana Referendarza Koronnego przy odebraniu pieniędzy y oddawaniu tey mianowaney zastawy. Odebrałem te summe ia Stefan Laskowskij na expensa.

Ex unanimi consensu omnium wygodzilismy panu Stefanowi y pani Annie Czofutownie cum successoribus onych Lawryszewicza, na membranę na wszelkich dobrach onychże zapisaną, do roku iednego złotych tysiąc. Anno 1715, d. 18 iulii. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski. Stephan Lawryszewicz. Szymon Hrebenka.

1718 (an.) d. 6 septembris. Ex consensu ich mościow panow braci unanimi pozyczyło się item iaśnie wielmożnemu imci panu Referendarzowi Wielkiemu Koronnemu na assekuracie do zapłacenia z . . . . . przyszłych sto czerwonych złotych. Na co się, yż zezwolilismy, rękami naszemi podpisuiemy.

1718, d. 10 septembris. Zapłaciło się za blache od ewangeliey pozłocistey Soczawskicy, takze y za kielich pozłocisty, 2 gwiaz-

dy y 2 łyżeczky, y blaszky, y wirszek od kadzilnicy, co to wszystko ważyło grzywien 18, ale dwie grzywny darowano, to za 16 grzywien proby 12.—Taxa po f. 50, zapłaciło się f. 800.

Laus Deo. In anno 1716. Za consensem ich mościow panow braci wywiozł imci pan Laskowski z Wrocławia dla apparatow te materie, za ktore tak się porachowało: naprzod, za materie białe, bogate łok. 11 bez $\frac{1}{2}$ czw. po 11 talarow bitych, talar. $119\frac{1}{2}$, za materie błękitną łok. $4\frac{3}{4}$, item rozney łok. 5, to łok. $9\frac{3}{4}$ po 7 talar. f. $68\frac{1}{4}$, detto czerwoney łok. $6\frac{3}{4}$ po 5 talarow bitych—f. $33\frac{3}{4}$. Za naypodleysze materie łok. $42\frac{1}{2}$ po $3\frac{1}{2}$ talarow bitych—talar. $148\frac{3}{4}$, aksamitu czarnego łok. 33 y $1\frac{1}{2}$ po 2 talary bite—f. $66\frac{3}{4}$. item za galony szychowe złote—srebrne—f. 66. Za szych złoty y srebrny tal. bit. $16\frac{1}{2}$. Item za materie teraznieysze czerwone złociste łok. 6. po $8\frac{1}{4}$ tal.,—$49\frac{1}{2}$. Białey srebrney materiey na fełony łok. 6, po 5 tal. bit., f. 30. Iedwabney materiey na stychar diakonski y stycharyki łok. 30 po 16—f. $22\frac{1}{2}$. Sztuka płutna szwabskiego ciękiego tal. bit. 9. Iedwabnych chustek 13, po f. 3, f. 39. Talar. bit. f. 5. Facit talarow bitych № $635\frac{1}{2}$. Co, redukuiąc na currentem monetam, facit f. 5084. Item 3 funty galonow szychowych po 4 tal. bite—f. 96. Item faską blachy pułtoraczno po f. 145—f. 217, 15 gr. Summa currenti moneta f. 5391, 15 gr.

Anno 1718, d. 10 novembris. Ex unanimi consensu dalismy na wyprawę grodzką, to iest na seym Grodzeńsky wyprawionemu y wysłanemu w sprawie totius nationis imci panu Stefanowi Laskowskiemu, bratu naszemu, czerwonych złotych dwieście, a currenti moneta złotych tysiąc, na co się podpisuiemy: Piotr Semianowicz. Stephan Lawryszewicz. Semion Starodub. Szymon Hrebenka. Andrey Demianowicz. Odebrałem według wysz opisanego consensu za wyprawę na seym Grodzeński, z czego, da Bog, powinien będę dać rachunek, czerwonych złotych dwieście, a currenti moneta złotych tysiąc, a to na wszelkie potrzebne expensa, na co się podpisuię. Działo się anno 1718, d. 10 novembris. Stefan Laskowski, m. p.

In nomine Domini. Amen. Anno Domini 1720, die 1 iunii. Po tak cienszkiey za grzechi nasze od Naywyszego roznych na nas dopuszczonych kar Boskich, prawie niemal przez wszystkie od przeszłey electiey przemienione czasy, ktorym by dał iuż szczęsliwe periodum, tudzież tak przez naturalne, iako przypadkowe śmierci panow bracij y kolleguw naszych, z tego świata zeszłych, nie mogąc do tego przyść, ażebyśmy byli mogli wszelkie należyte porządki mieć in suo esse y onych należytą dyrekcie; więnc teraz, gdy nas Pan Bóg ieszcze niekturych przy zdrowiu y życiu zatrzymał y przymnożyć do gremium tey konfraterni świętey raczył; wienc, chcąc iść iedynymże torem antecessoruw y antenatuw naszych, umyslilismy y nieodmiennie postanowili wszyscy międzу sobą, przy przybraniu y innych panow braci y do teyże cerkwi świętey, ktorych bendzie się nam zdawało być sposobnych, abyśmy zaraz, za pomocą Boską, zrewidowawszy naprzud wszystkie rzeczy, iako to: xięgi, kase, tak też y apperamenta w splendorach tegoż miesca świentego, do wszelkich porzontkuw, prymano do electiey należytey przystompili, składaiąc oną na dzień [1]) bez wszelkich dylacij. A że teraz w tych czasiech z okazij, upominania się o dług u pana Stefana Lawryszewicza, niespodziana trafiła się z iego mością panem Krzysztofem Augustynowiczem kontrowersia, a naybarzij zniewaga mansyonarza tego miesca świentego y dyiakona, ktorego tenże pomieniony iego mość pan Augustynowicz w teyże kamienicy pana Stefana Lawryszewicza ignomiosissime znieważył, potroncił gwałtownie, rewerende na nim podarł, przez co tenże oycec w chorobe wpadł, dzwunika tenże pan iegomość Augustynowicz kiiem uderzył, przeto dochodzić tego wszystkiego y requirować wszelkim prawem, ubi de iure venerit, wszyscy wespuł na to zgodziliśmy się y postanowili, na co się dla tey większey wagi na tym konsensie naszym rękami naszemi podpisuiemy.

---

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто,

My konfraternia cała, na ten czas znayduiący się in loco loci, czyniemy unanimi consensu wszystkich ich mościow panow bracij tam absentium, quam praesentium, zezwalamy y zapisuiemy ten consens nasz: ponieważ urgentissima necessitas tego po nas wyciąga, ażebyśmy z między nas panow braci wysłali deputatow tak dla konczenia sprawy totius nationis, ponieważ w ręku naszych teyże wszystkie y wszelkie prawa portamus sine iudiciis Relationum s. r. majestatis, ktora od tak dawnego czasu zawisła cum tota natione Polona, w drugiey także ratione kamieniczki, Lawryszewiczowskiey nazwaney, własney cerkiewney, z ktorą in iudiciis assesoribus s. r. majestatis huc usque pendet, trzecia teraz de novo emerigenti z wielebnym oycem ihumenem Ieylem (?) Lwowskim y innemi, ktorzy są in citationibus illustrissimi episcopi contra nos wpisani, z ktoremi, mowimy, causam ad iudicium sacrae nuntiaturae zezwalamy y deputuiemy dla ewincovania y dokonczenia tych spraw uproszonych przez nas ich mościow panow braci: imci pana Stefana Laskowskiego, pana Jana Czesnikowskiego, ktorzy ażeby według przysięgi swoiey y summienia, boiąc się strasznego sądu Bożego, wszelkim staraniem ile tylko możności będzie, starali się o to, aby te sprawy zakonczyć finaliter, żeby iuż więcey powłoczki nie było, w czym y my tu błagać Boski majestat obliguiemy samych że siebie. Na co dla tym większego waloru y wagi ten consens nasz własnemi rękami naszemi podpisuiemy, ktoremu podobny z akt naszych braterskich ad manus tym imci panom deputowanym od nas daiemy. Dan we Lwowie d. 20 maii, anno 1722, pod pieczęcią własną teyże confraterniey naszey.

Stefan Laskowski.	Szymon Hrebenka.
Stephan Lawryszewicz.	Jan Czesnikowski.
Iendrey Demianowicz.	Ierzy Eliaszewicz.

Actum in confraternitate stauropigiana, tituli Assumptioni Beatae Mariae in coelum, feria quarta, ante Dominicam Exaudi proxima anno Domini 1725.

My konfraternia et confratres, będąc konwokowani na miesce uprzywilowane do obrad teyże konfraternii, z dawien dawna ku dobru y obrządkum służącym, ponieważ nadchodzi walna potrzeba teyże confraternii y wyciąga, abyśmy wszelkim staraniem zabiegali, co mogli by być ku uszczyrpkowi y dyminucii prowentuw, ne in praeiudiciosum in iuribus naszey konfraternii zafundowaney vigore bullarum post susceptum unionem cum ecclesia Romana tak na prawach oycow świętych papieżuw, iako na fundamencie y konfirmacij praw naiasnieyszych kruluw Polskich, panuw naszych miłościwych, do zakazania y popierania sprawy, w prześwietłey nuncyaturze, według komissii roku przeszłego, z instygatorem curiae fiskalis illus. epis opo loci . . . . ritus graeci latino-uniti, do wysłuchania rachunkuw z iego mością panem Stefanem Laskowskim, seniorem naszey konfraternii, do obiencia rzonduw od dwudziestu kilku lat, tudzież y wysłuchania praetensij naszey konfraternii, do pomienionego iego mości Laskowskiego maioncych, y inszych potocznych sprawach tak ex actoratu, iako y ratu agituiączych się, broń Boże, mianych y inszych, zupełny consens czynimy y wysyłamy spułbraci, zgodziwszy się iednostaynie bez żadney kontradikcii, uprosiliśmy ich mościuw panuw: Jakuba Rufryianowicza, Jana Czesnikowskiego y tychże ich mościuw ordynuiemy, aby nie tylko w sprawie ex instantia fiscalio curiae illus. epis. Leopoliensi ritus graeco-latino uniti, naszey confraternii intentowaney, a per viam appellationis ad sacram nuntiaturam devolutam et remissam ad agendum, remisisse, ale nawet y w inszych potocznych sprawach ad agendum et defendendum suam confraternitatem zupełno moc daiemy, konfirmuiemy y im zapisuiemy, żeby według Boga y summienia w interesach konfraternii naszey czynili y obstawali, sprawy promowali, nie uwodząc się żadnym respektem ku uszczyrpkowi naszey konfraternii, y żeby według powyzszego rozsądku swego sprawy konfraternii naszey do skutku przyprowadzili. Takowy tedy konsens nasz, iako zgodnie umuwiony y postanowiony na miescu uprzywileiowanym konfraternii naszey, gdzie in antecessu wszelkie consensa zapisywali y zapisuią (wyioł-

szy insze consensa, ktore się stali in antecessum y opisane są)[1]. Co dla tym większey wiary, wagi y pewności teraznieyszy consens nasz, przy podpisie rąk naszych, we wszystkim zgodnie stwerdzamy y pieczenć zwykłą naszey konfraternii przykładamy. Datum w sessyey d. 12 aprilis, anno 1725.

Stephan Lawryszewicz.	Ierzy Elaszewicz, m. p.
Szymon Hrebenka.	Paweł Pomłynowski, m. p.

Письмо Львовскаго братства къ Великому Коронному Подскарбію съ просьбою издать универсалъ, въ силу котораго было-бы имъ позволено олово, снятое изъ братской (Корняктовской) колокольни, вывезти изъ Львова въ чужіе края, а оттуда привезти восемьдесятъ цетнеровъ жести (2000 пуд.), необходимой на покрытіе помянутой колокольни, безъ взыманія съ везущихъ таможенныхъ пошлинъ: цла, мыта, мостовыхъ и проч.

Copia suppliky do iaśnie wielmożnego imci pana Podskarbiego Wielkiego Koronnego.

Iaśnie wielmożny, miłościwy panie Podskarbi Wielki Koronny, nasz wielce miłościwy panie y dobrodzieiu!

Widząc znacznie nadruinowaną starodawney Korniaktowskiey dzwonnicy, przy cerkwie Lwowskiey mieyskiey będącey, częścią vetustate temporis, częścią bellorum uniuria, kopule ktorey certior imminebat interitus, więc tempestive providendo, remedia supplikowaliśmy iego mości krolowi, panu naszemu miłościwemu, że na erectią nowey drzewa z lasow włości Żułkiewskiey pozwolić raczył, teraz gdy zaczęte perficit opus, na pokrycie blacha defierit, po ktorą wysyłamy w postronne kraie, naprzod do pańskiey wielmożnego naszego pana miłościwego rekurs czyniąc łaski, aby onym w tamte kraie ołow z starey kopuły na sprzedanie wiozącym, a potym z tąż blachą, ktorey na ośmdziesiąt cetnarow potrzeba, nazad powracaiących wszędzie

---

[1] Въ подлинникѣ с. обки.

miłościwie puszczać kazał. Supplikuiemy wielmożnemu naszemu miłościwemu panu pokorną naszą submissią, abyś uniwersał w tym z kancellariey wydać rozkazał, żeby za miłościwą protectią wielmożnego naszego miłościwego pana na cłach, mytach, groblach, karczemnych mostowych bez depactatiy, tam y nazad iadąc, wolno wszędzie przepuszczani byli. Będzie to non vile decus pańskiey wielmożnego naszego miłościwego pana łaski et secutura u nas loquetur posteritas, że sub auspiciis wielkiego imienia wielmożnego naszego miłościwego pana tośmy utrzymali, co non sterilescet w pamięciach naszych, i owszem Pana Boga za długoletne y szczęsliwe wielmożnego naszego miłościwego pana powodzenie codziennie błagać winni iesteśmy. Wielmożnego naszego miłościwego pana, pana y dobrodzieia nayniższi słudzy.

Письмо Львовскаго братства къ Іерониму-Станиславу Куропатницкому, Кастеляну Кіевскому, съ просьбою ходатайствовать предъ Великимъ Коронннымъ Подскарбіемъ объ изданіи универсала по вышеприведенной надобности.

Do imci pana Kuropatnickiego, Kasztylana Kiiowskiego copia listu.

Jaśnie wielmożny miłościwy panie Kasztelanie Kiowski, nasz wielce miłościwy panie y dobrodzieiu!

Tak wiele łask y dobrodzieystw wielmożnego naszego miłościwego pana, nam y miescu świętemu świadczonych ieszcze z antecessorow naszych non immemores, w kożdey okaziey accedimus z uniżoną naszą do wielmożnego naszego miłościwego pana submissią, tym podufaley te raz iuż przyobiecaną przodkuie łaska, uniżenie upraszamy wielmożnego naszego miłościwego pana o poważną do iaśnie wielmożnego iego mości miłościwego pana Podskarbiego Wielkiego Koronnego instantią, żeby ci ludzie, ktorych po blache na pokrycie zaczętey na dzwonicy Korniaktowskiey roboty w postronne kraie wysyłamy, bez wszelkich depactatiy ubivis locorum przepuszczeni byli, co będzie snadno, gdy iegomość welmożny nasz miłościwy pan za instancią wielmożnego naszego miłościwego pana uniwersał z cancellariey

swoiey wydać rozkaże, wszak to non bono privato, sed publico ecclesiae applikuie się. Bóg sam de alto te, iako y inne wielmożnego naszego miłościwego pana łaski szczęsliwym pensabit powodzeniem y uzyczy też beatos sine nube dies, o co my Maiestat Iego błagać winni. Uniżoność naszą w łaske iego mości naszego miłościwego pana oddaiemy, znaiąc się zawsze wielmożnego naszego miłościwego pana, pana y dobrodzieia naynizszi słudzy.

Iaśnie wielmożnemu naszemu wielce miłościwemu panu y dobrodzieiowi iego mości panu Hieronimowi-Stanisławowi z Kuropatnik Kuropatnickiemu, Kastelanowi Kiiowskiemu, do rąk iego mości naszego miłościwego pana.

Удостовѣреніе Львовского братства въ томъ, что они посылаютъ Жолкевскихъ мѣщанъ въ чужіе края съ оловомъ, снятымъ съ колокольни при церкви Успенія Пр. Богородицы, называемой Корняктовской, для продажи или замѣны на жесть, которая необходима для покрытія той-же колокольни.

Wiadomo czyniemy, komu o tym wiedzieć należy przy zaleceniu uniżoności naszych, yż posyłamy panow: Stanisława Ianowskiego, Grzegorza Malinoskiego y Jana Machowicza, mieszczanuw Żułkiewskich, w postronne kraie dla skupienia blachi ośmdziesiąt cetnarow na pobicie kopuły na dzwonnicy starodawney Korniaktowskiey, przy cerkwie Lwowskiei Stauropigialney Uśpienia Naświętszy Panny będącei, y dla sprzedania z teiże zdiętego ołowiu, więc żeby ubivis locorum zwykło wielmożnych naszych miłościwych panuw uznali y łaskie mieli w tym, że w nie z prywatney swey potrzeby, ale własnie na publiczną cerkwie pomienioney nie inszy oluw, ale z teiże dzwonnicy starey kopuły zdiętei wiozą y nazad, przedawszy albo zamieniawszy onei, z blacho na pobicie nowei kopuły powracaią in concussam fidem, a oraz na clach y mytach grobelnych, korczemnych, mostowych wolno bez wszelkiey depactatiei przepuszczeni byli, naszą onych fide honore et conscientia restando comita-

mur attestatio z kożdego z ich mościow naszych miłościwych panow przy uniwersale iaśnie wielmożnego iego mości pana podskarbiego wielkiego koronnego upraszamy, a dla lepszei wagi y pewności rękami własnemi przy zwykłey pieczęci podpisuiemy we Lwowie d. 21, miesiąca pazdziernika, roku 1695.

Пятнадцать вкладовъ на церковь Успенія Пресвятыя Богородицы и святаго Онуфрія, братскую школу, госпиталь и нѣкоторые монастыри.

Origi y fundacia pobożnych legaci cerkwie brackiei Успенія Пресвятои Богородицы y świętego Onufriia, na przedmieściu Lwowskim będącey:

1-mo. Godnei pamienci nieboszczyk imci pan Konstantyn Korniakt in anno 1603, wedle zapisu w grodzie Lwowskim, feria sexta in crastino festi S. S. Corporis Christi Domini, zeznanego do cerkwie Успения Пресвятои Богородицы złotych 2000 z prowiziei roczney po f. 100 na Zboiskach summy assekurowaney wiecznemi czasy.

2-do. Tenże imci pan Korniakt tegoż roku y dnia zwyż namianowanych drugą summą dwa tysiące na tey wsi cum simili provisione cerkwie ś. Onofrego zapisał, ktora prowizia aby rocznie dochodziła po f. 100, decretami trybunalskiemi stwierdziona, iako o tym documenta wyświadczaią. Distrybuta tych legacyj takowa: oycom duchownym mieskim f. 30, oycom ś. Onofrego monastyru f. 30, na cztyry parastasy na każdo ćwierć przez rok za fundatora, aby kosztował po f. 25, na rok czyni f. 100. Residuum wydaie się na leguminy do szkoły Ruskiѣy y do szpitalu ś. Onofrego y na oprawe cerkwie y dzwunicy.

3-tio. Legacia imci pana Sahaydacznego. Podług zapisu in anno 1630 feria 4-ta ante festum Beatae Mariae Virginis na urzędzie radzieckim Lwowskim przez pana Jana Affendyka y małżąki iego

zeznanego f. 2091, na dobrach onych assecurowane, temuż cerkwie pomioney bractwie, iako y kontrakt z p. Piotrem Affendykiem a bractwem wzglendem prowiziei, od takowey summy przychodzonçey, d. 10 februarii anno 1655 postanowioney opiera, ale przez imci pana Piotra Affendika zniesiony na insze dobra. Od tey summy prowizia po f. 8 od sta złotych, facit in summa na rok zupełny f. 160. Distributa tey prowiziei na vivende szkoły Ruskiei, szpitala, iako się y chorych w teiże szkole supplementować y ratować...

4-to. Legacia. pana Irzego y Xieni Popowiczow małżąkow. Summa złotych sześćset przez pana Ierzego Popowicza y Xieni małżąkow wedle zapisow roku 1641 feria secta pridie festi ś. Laurentii na domie y gruncie przed bramo Krakowską, na przedmieściu z prowizią teiże cerkwie bractwa assecurowana.. In locum provisionis czynsz roczny po f. 50 a possessore domu tegoż bierze się. Tych distrybuta na opatrzenie szpitala u ś. Onofrego y na ich vivende.

5-to. Legacia nieboszczyka pana Michała Aloizego. Nieboszczyk pan Michał Aloizy testamentem swoim za dusze legował f. 1000, iako testament w sobie w aktach radzieckich feria 4-ta intra octavas s. s. Corporis Chrysti 1645 zapisany obnavia, tak do cerkwie brackiei Lwowskiei, iako y do ś. Onofrego partitim prowizią z dobr tegoż nieboszczyka od tey summy pochodzącą, płacić, naznaczaiąc panow braci executorami do tey summy, od ktorey summy prowizia roczna dochodzić powinna po f. 80 od tysiąca złotych. Distributa prowiziei od tei summy: oycom duchownym miejsca tego f. 8, oycom duchownym do ś. Onofrego f. 8, do szkoły na legominy f. 28, do szpitala ś. Onofrego na legomine f. 28, do manasteru Krechowskiego f. 8. Summa f. 80.

6-to. Legacia nieboszczyka p. p. Langiszow małżąkow. Pułtora tysiąca złotych nieboszcyk pan Gabriel Langisz z p. małżąką swoią do teyże cerkwie legowali bractwu, wprzody przez nieboszczyka Manuolego Giorgowicza y brata iego Gabryela, iako zapis w aktach

radzieckich Lwowskich sabbatho pridie festi Visitationis B. V. Mariae 1655 zeznany opiewa, ktora summa f. 1500 nieboszczyk pan Mathiasz Fedorowicz z małżąką swoią, kupuiąc kamienice Giorgowiczow, na teyże kamienicy Rohatynowskiei reformował, ex censu remptionali, podług zapisu feria 4-ta pridie festum s. Margarethae virgini anno 1656 ac tandem successorki zakonnice nieboszczyka p. Langisza, corki Cessią, iey summy bractwu cerkwie pomienioney brackiei feria secunda post testum s. Francisci anno 1663 zeznali, aby od tey summy odbieraiąc prowizią f. 120, na pobożne uczynki obracali. Distributa tey prowiziei od summy: oycom duchownym miejskim f. 30, oycom duchownym ś. Onophrego f. 30, do szkoły na legumine f. 30, do szpitala na legumine f. 30. Summa f. 120.

7-mo. Legacia paniey Pelagiey Langiszowey. Nieboszka pani Pelagia Langiszowa testamentem swoim, do akt radzieckich Lwowskich sabbatho post festum s. Lucae evangelistae anno 1661 podanym, kram bogaty odkazała temuż bractwu, aby z czynszu tegoż kramu oliwe dodaną obracano. Distributa takowa: dwie lampy oliwne, iedna przed carskimi drzwiami, druga nad grobem nieboszczykowskim swicące, kożdei uroczystości za dusze zmarłych testatorow goreią.

8-vo. Legacia p. Basilego Hrehorowicza. Nieboszczyk pan Basily Hrehorowicz, mieszczanin Lwowski, testamentem swoim do akt radzieckich Lwowskich die Dominica post festum s. Petri in vinculis anno 1663 nadany, summe złotych 1000 bractwu legował inscribando summa super bonis sui, od ktorei summy iść powinna y dodochodzić po f. 80 quot annis. Ta summa iest w ręku ich mościow panow assessorow, tylkośmy wzieli od pana Bogdana, odliczaiąc pieniądzie insze należyte złotych 125. Distributa takowa tey summy: oycom duchownyw mieskim f. 20, oycom duchownym ś. Onofrego f. 20, do szkoły Ruskiei na legumine f. 20, do szpitala s. Onofrego f. 20. Summa f. 80.

9-vo. Legacia pana Wasila Leonowicza. Nieboszczyk pan Wasili Leonowicz alias Krassowski testamentem swoim, ad acta officii consularis podanym Leopoli feria 4-ta pridie festi decolationis s. Iohannis Babtistae 1669, legował połowice kamienicy, prokopowiczowskiei nazwaney, w rynku stoiącey, y kram w teyże kamienicy bogaty propiis operibus et orationibus legował iuxta obloquentiam tegoż testamantu. Distributa zaś z tych części takowa być powinna: oycom duchownym mieskim f. 10, oycom duchownym ś. Onofrego f. 10, do szkoły na legumine f. 15, do szpitala ś. Onofrego f. 15, na oliwe do lampy w ołtarzu nad prestołem wiszącei f. 10, do manastyru skickiego dychownym f. 10 Do manastyru Krechowieckiego f. 10, zostaiącym f. 5. Summa f. 85.

10-mo. Legacia pana Jana Wasilewicza. Pan Jan Wasilewicz inscribit in vim debiti f. 1000 sub acta Leopoli feria secunda postridie Dominica Reminiscere 1674 anno, iecit super bonis suis haereditariis, to iest na sklepiku alias kramiku sławetney Maryannie Hrehorowiczowei, matce swoiei, ktora potym testamentem swoim bractwu cerkwie Успенія Przenaświętszei Panny legowała tenże kramik pro anima sua et piis ecclesiae operibus, z ktorego proventu takowa distributa: oycom duchownym mieskim f. 10, oycom duchownym do manastyru ś. Onofrego f. 10, do szkoły na legumine f. 15, do szpitala na legumine f. 10, residuitas na oprawe, na padatki, na ratusz.

11-mo. Legacia Michała Sloski. Nieboszczyk pan Michał Sloska testamentem na pismie 1500 f. nie iest podano, atoli iednak successores po śmierci iego sami licite fassi, że pułtora tysiąca f. bractwu miesca tego legował, y za rok ieden 1671 prowizią wypłacili ciż successores, więcey iuż nie wypłacili do dnia y czasu teraznieyszego.

12-mo. Legacia pana Jana Mazarakiego. Legacia nieboszczyka pana Jana Mazarakiego na kamienicy bilduzynskiey, vigore debiti sui liquidi w summie dwuch tysiący złotych polskich lucrutum, kto-

re per processum lucravit, o czym officiosa intromissio in bona praedicta świadczy, bractwu temu pro piis operibus dana, od ktorei possessor tei kamienicy quot annis płacić powinien f. 120. Distributa takowa tei summy: świce woskowe wielkie przed dwoma obrazami namiesnymi, oliwa do lampy nad grobem.

13-mo. Legacia druga pana Jana Mazarakiego. Tegoż nieboszczyka pana Jana Mazarakiego legatij dwie, iedna roku 1670 d. 11 iulii na złotych tysiąc, druga totidem f. 1000, iuż po śmierci nieboszczyka ex ordinatione et dispositione iaśnie przewielebnego iego mości episcopa Lwowskiego naznaczona y oddana bractwu cerkwie Przenaświętszei Panny na kaznodzieie miesca tego legowane.

14-to. Legacia Matyaszowska. Legacia Matyaszowska na kamienicy theophilowskiei bractwu cerkwie teize na pułtora tysiąca należy ad vindicationem podług zapisu in actis consularis Leopoliensibus sabbatho pridie Dominicae Ramis Palmarum 1666 przez Anne Theophilowiczuwne, niegdy pana Romana Strzeleckiego małżąke, confraternitati legowana, taż eidem confraternitati bona sua vendit, ktorei vendiciey actus Leopoli feria 4-ta post festum s. Petri in vinculis anno 1612 iest authenticzny, od tei tedy summy prowizia czyni f. 120. Distributa od tei summy: oycom duchownym mieskim f. 17. 22½, oycom duchownym do ś. Onofrego f. 17. 22½, oycom duchownym do manastyru Krechowskiego f. 35, residuitas na oprawe, podatki teyże kamienicy.

15-to. Legacia s. p. imci pana Stephana Lawryszewicza, brata naszego, przez imci pana Mikołaia Krassowskiego oddana f. 5000. Salwa vindicatone ich mościow panow. successorow.

Anno Domini 1690, d. 20 aprilis. Notata praetensij brackich stawropigialnych do ich mościow panow successorow [1]) świętey pa-

---

[1]) Противъ слова „successorow" поставлена помѣта NB.

mienci imci pana Jana Mazarakiego, na ten czas starszego brata naszego, congregatiei wniebowzięcia Naświętszy Panny będącego, pozostałych rzeczy brackich, w domu iego mości znaiduiących się, po śmierci iego mości: oddano № 1 xięga in folio Nikifor łacinski, iest ręko własno nieboszczyka napisany w bibliotece. Oddano 1 trefołoy, imci pan Kurtowicz powiada, że sam odniusł do iego mości. Oddano 1 służebnik, co obiecano było iego mości oycu episkopowi Przemyskiemu darować. Oddano 1 reiestr contraktow z drukarzem y inne rozne scripta w tym znaiduiące się. Oddano 1 blankiet z pieczęcio bracko y z podpisami roznych ich mościow. Oddano ..... rozne na papirach opisane, należące do congregatiei. Oddano .... rozne, ktore należeli do congregatiei. Oddano listy rozne od rożnych szlachetnych, wielmożnych oycow duchownych y z manastyrow do nas supplikuiących. Pieniędzy złotych 1300, wziętych z legatiei świętei pamięci imci pana Korniakta, fundatora naszego, wydane przez ręce imci pana Stefana Lawryszewicza z sklepu, na ten czas leżących pieniędzy u iego mości, gdy z Żułkwie przywieziono przez pana Stefana, Semionowego syna, odebranych, znalezli się, że ich iako panu Jakubowi Lawryszewiczowi.... Nie oddano za 30 razy podzwúnnego studentom, a f. 2, czyni f. 60. Nie oddano za 135 kup gontuw, a gr. 18, co wzioł nieboszczyk od ś. Onofrego z manastyru, przez pana Cypryana zapłacone z brackich pieniędzy f. 81.

My niżei na podpisie mianowani odebraliśmy z rąk iego mości pana H. H. prowisią od originalney summy dwoch tysięcy złotych polskich Sahaidacznego, pana Theodora Kurtego abligowaną, przez iego mości do wystarczenia assecurowaną, na ktorey summy prowizią należytą ab anno 1690 a die 7-ma augusti ad annum 1695 za pięć lat a centum per 7 iuxta obloquentiam inscriptionis eiusdem Sahaidacznego 700 f. polskich odliczyliśmy et ad cassam publicam zupełnie odebraliśmy, de qua provisione persoluta cała confraternia cerkwie Lwowskiey mieskiei Zasnienia Naś. Panny tegoż iego mości et eius successores ab onere prowisionis persolutae wiecznemi cza-

sy kwituie we Lwowie. In hoc[1]) plantationis libro folio 36 a tergo sub anno 1690, d. 15 augusti znayduią się f. 2000 Sahaydacznego na kamienicy kurtowiczowskiey[2]), ktorą summe przeioł imci pan Papara y płacił prowizyią bratstwu, ut patet folio 61 a tergo ab ultima quietatione[3]).

Открытый листъ братства къ таможеннымъ чиновникамъ относительно освобожденія отъ разныхъ дорожныхъ сборовъ бумаги, вывозимой имъ изъ Данцига для печатанія церковныхъ книгъ.

Bractwo Stawropigialne ritus graeci przy cerkwie wniebowzięcia Panny Mariey w mieście Lwowie uprzywilegowane.

Wszem wobec y kożdemu z osobna, komukolwiek by o tym wiedzieć nalażało, a osobliwie ich mościom panom administratorom cełł iego królewskiei mości pana naszego miłościwego y Rzeczypospolitei, iako też onych vicesgerentibus, succoletorom, pisarzom y strażnikom wszelkim na komorach y przykomorkach zostaiącym, przy zaleceniu unižonych usług naszych do wiadomości donosim, iż ab antiquo gaudet tą wolnością bractwo nasze, ktore tot diplomatibus per constitutiones regni approbatis stwierdzone będąc, cultum Dei promovet przy cerkwie tey, w ktorey tak za maiestat pański iego krolewskiey mości, iako całey Rzeczypospolitey y rycerstwa, tudziesz wszystkich dobrodzieiow, ustawiczna nie ustaie ofiara, yż w tym ma osobliwy respekt y ich mościow panow administratorow cełł od naszych miłościwych panow, że zawżdy na potrzebe papir do drukarnie oney należącey, bez żadnych exactij wolno przepuszczany bywa, bowiem te xięgi, ktore się drukuią w drukarni na miejscu tym, nie na żadny iaki zysk prywatny, ale dla pomnożenia chwały Bożey, dla poratowania ubogich zakonnikow, opatrzenia studentow, pauperow,

---

[1]) Передъ словами: „In hoc“ поставлена помѣта NB.

[2]) См. 223 стр. настоящаго приложенія.

[3]) Тамъ-же стр. 266.

iako też w szpitalach ołomnych, çerkwie świętey oprawe, świce y inne tym podobne expensa (inszego funduszu nie maiąc)[1]) obraca się, co że y teraz po wielmożnościach, naszych miłościwych panach, uznamy nie wątpiąc, prosiemy, aby papier, ktory się z Gdańska na statkach sprowadzać będzie, wolno przepuszczony był, Patronka ząś miesca tego stokrotnie u majestatu Syna Swego interpositio Swoią wielmożnym naszym miłościwym panom retribuet, a my przy ustawicznym duchowieństwa modłach zasługiwać obligamur. A dla lepszey wiary y wagi przy podpisie pana brata starszego pieczęć bracką przycisnąć rozkazaliśmy. Działo się we Lwowie d. 20 aprilis, anno 1690.

Библіотека Оссолинскихъ, каталогъ рукописей, № 2125.

---

[1]) Въ подлинникѣ скобки.

Примѣч. Напечатанные выше братскіе протоколы засѣданій съ 1686—1725 гг. писаны въ тетради, въ листъ, на 133 листахъ.

6. Записи, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ 1662—1723 гг.

Рок(у) Бож(ія) 1662, мѣсяца июля дня ѯ друкарнѣ братскои, и реіестръ, и інвентаръ, яко ся друкарня отдала пану Димитрыю Кулчыцкому и пану Семену Ставницкому.

Рок(у) [1]) Бож(ія) ҂ах҃ѯв, дня а҃ мая затягнули и прыняли ппанове братия кгѣсера на имя п. Димитрыя Кулчыцкого, напруд для переллятя лѣтеръ, которому отдали матеры цанковои камений № 21, а тая лѣтера зторговалася з выш помененымъ от каменя лѣтеры іевангелскои по з. 7, а псалтырнои по з. 5. Отдает теды переллятую лѣтеру трефолойную дня ѯ июля, вагою тоеюж, яко от нас одобрал, № камений 18, рахуючы ему заплату от каменя по зл. 7, facit з. 126. Item дня ѯі июля отдал п. Димитрый з лѣтер преллятых дефектовых лѣтеру псалтырную переллятую № камѣнъ 1 (по) з. 5, facit з. 5, а реста зостала пры пану Димитру еще матеры камений № 3.

Дня ѳ октоврыя п. Димитрий отдал переллятых лѣтер псалтырных камений № 2 и фунтов 14, facit a z. 5 од kamienia z. 12, gr. 15. Рахунок от роботы гѣсерскои так лѣтер трефолойных, яко и псалтырныхъ in summa прыходит зл. 143, гр. 15.

Тогож часу, и дня, и мѣсяца июля, и року, пану Димитрию, яко кгосподару и типокграфу отдают ппанове братия до рукъ братскую друкарню з інвентаромъ, яко мѣновите: псалтирного писма напрудъ отдали вагою камений № 12 и фунтовъ 11, item тогож писма псалтирного камений № 3, item іевангелского писма каменний № 15, item фрагментовъ камений № 11, item розного манкаменту камений № 1, item спация № 1, item квадраты трефолойные

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974, или ТТ. № consig. 474. „Счеты типографскіи и контрактъ межи типографомъ Димитріемъ Кульчицкимъ съ Кракова и Семеномъ Ставницкимъ съ одной, а братствомъ съ другой стороны, за 1662—1663 гг.“, стр. 1—9, 11—13.

камений № 1, item версалы іевангелскѣе з шафами камений № 1, item лѣтеры, поволлятые пред тым, такъ псалтырные, яко и іевангелскѣе з лижкою желѣзною, в которой лыжцѣ естъ матерыя стопленая оловяная, камений № 5, item квадраты трефолойные, тых есть фунтовъ 17, item шыхтъ 3 розных квадратовъ, item прас 2 зе вшысткѣм готовых до роботы, item праса 1 новая, естъ до ней шруба и тигел спѣжовый, item тигел 1 оловяный, item рам 3 желѣзных до прасы, item рамок 6 желѣзныхъ, а семая злая пановъ одна до умываня формъ. Банѣ 2 мѣдяных до покосту и друсляк желѣзный до покосту. Item розные желѣзные начыня друкарскѣе. Item каменъ до тертя цинобру. Item 2 образы локтевые: Святая Богородица и святый Димитрый. Шкатула деревяная з шуфлядами, то естъ в трох шуфлядах естъ фѣгуръ рѣзаных розных № 85. Item в трох шуфлядах лѣтер рѣзаных фліорезованых розных, и великѣх, и малых, и словъ, и пралозов, полно наложеныхъ. Item шуфляда одина, в той полно словъ наложеных. Item шуфляда одина, в той полно фѣгур, пралоз, лоз etc. etc. etc... Item еще одина остатняя шуфляда з розными фѣгурами и пралозами, тых всѣх шуфляд № 9. Таблиц рѣзаных розных аркушовой мѣры № 22. Item розных при том фѣгур, и малых, и великѣх з фортами и гербами. Item скрыня старынная.

Отдавшы теды пану Димитрыю Кулчыцкому друкарню братскую з тым помененым инвентаромъ, постановили выдруковати по пул таборку 2 книжочцѣ ин октаво, то естъ кграматичку и часовничокъ, по штукъ № 600 кграмматичек, а часовничков № 600 на своем паперу, то естъ братском, на которые и паперу отдали беллѣй 3 и рыз 2, лѣберъ 4, а выдруковати таковым контрактом и кондициями мает: ипанове братство на тыжден мают давати на страву з челядю п. Демитрию по зол. 3, item челяди, зицером на тыжден по зол. 3, то есть пул талера мыта, а пул талера за прыкладкѣ. Item тии зас, що пилками надают чорнило, по зол. 1, а по золотому за прыкладкѣ, то есть по зл. 2. Телко самому магѣстрови респекту працѣ и вшелкого дозору и порядку в друкарнѣ, и абы

таковые екземпляры оба: кграмматику и часовникъ выдал без дефектовъ, поступили на своем паперу кграмматичокъ № 50, а часовничковъ такъже № 50.

Зачал въ имя Господне друковати в суботу, мѣсяца іюля дня ѳі҃, в ден святыя Макрыны, а скончыти обецал и постановил отдати, так кграмматычку, яко и часовникъ, за недѣл д҃, на ден ѯі҃ августа.

Pan Matiasz dał p. Dimitrowi matrices trepholoine w materek № 63, wersaly tegoż pisma trepholoinego № 38, nie dostaie trzech liter: ω, ѯ, ѱ; papirkow 3, accentow per alfabet № 39, instrument cały do tegoż pisma należący. Item matryces psalterne odebrał papirkow 3, w których iest sztuk 126 троѣстои азбукѣ меншеи и болшеи. Киярна до инструменту штукъ 4.

Року Бож(ія) 1662, дня ѯ҃ октоврыя одобралисмо от п. Димитрия кграмматичокъ подлугъ постановленя № штукъ 600 сполна. Item тогож часу часовничковъ одобралисмо штукъ № 600 цалых ведлугъ его слюбованя без дефектовъ.

Паперу рахунок такѣй: в каждую кграмматичку вышло аркушый № 5, теды рыз чинит № 6; item в кождый часовник по аркушый № 16, теды чынит рыз № 19 и лѣбер 4, item на прыкладкѣ магѣстрови 50 кграмматичок также по 5 аркушовъ, в одину чынит $^1/_2$ рызы, item томуж прыкладных часовниковъ 50, а паперу на одинъ по аркушовъ 16, чынит $1^1/_2$ рызы и лѣберъ двѣ, item 5 кграм(матичекъ) на росходы и дефекта паперу лѣбръ 1, item 5 часовниковъ также на росходы и дефекта лѣберъ $3^1/_2$. Сумма всего паперу вышло на тую роботу выжеи выписаную, яко выжеи стоит, рызъ № $27^1/_2$ и $^1/_2$ лѣбры, ресту паперу отдал нам, позостало рызъ 3, то бел 3 и пул рызы и пул лѣбры, а зостал винен нам п. Димитръ еще паперу рыз пулторы над рахунокъ и лѣбер $2^1/_2$.

Панъ Василий Леоновичъ выдал на тую роботу подробну пану Димитрыю такъ на челяд, яко и на страву зл. 115, а пану Димитрию прыходит з челядю зл. 102, надто забрал зл. 13. Item од

того рахунку, що от пана Матияша тежъ брал на кгѣсерскую роботу, то іестъ на лѣтеру трефолойную и псалтырную, теды надто зостал нам винен зл. $22^1/_2$. Теды съ обох рахунковъ зостаетъ намъ in summa зл. $35^1/_2$, а зас особно завѣсилисмо зл. 10, которых п. Димитрый п. Василию не прызнает, и так суспенса аж собѣ прызнаетъ, а з особна п. Димитрый зостал нам паперу з рахунку папероваго полторы рызы паперу—$1^1/_2$. О тож тераз юж п. Василій Леоновичъ зезнал, же тые зл. 10 истинно пры п. Димитрію, и юж цале реста зостает пры п. Димитрию нам от обох рахунковъ зл. $45^1/_2$.

В нед(ѣлю) ҃ка по Святым Духу, мѣсяца октобрыя дня ҃ві, братия, одобравшы часовник и кграмматику, отаксовали часовникъ в секстернахъ продавати по грош. 24, кграмматичку также в секстернах по грош. 12.

Отдали ппанове братия п. Стефану Лаврышовичу часовниковъ в секстермахъ № 100, item кграмматикъ в секстернах № 50, item п. Семенови, зицерови, друкареви, дали наборгъ кграмматичокъ № 6 томуж часовниковъ № 5.

Року Божия ҂ахѯг, мѣсяца февраля дня ҃а, станул контрактъ зуполный межы ппаны братиями братства мѣского Лвовскаго Успения Пресвятыя Богородица, а типографами: на имя п. Димитрым Кулчыцкѣмъ и п. Симеономъ Ставницкѣм, затягнеными до нашеи друкарнѣ братскои на выдрукованя книги церковнои триоди цвѣтнои слово в слово, подлугъ отданого екзепляра, № 800 сполна без ерроровъ и вшелкѣх дефектовъ. Теды тот контрактъ, постановившы з кондициями нижеи описаными, выразне выражаютъ для досыт учиненя: Напрод отдают ппанове братство друкарню цалую вышъ вышмѣнованымъ ппаномъ друкаромъ з лѣтерами розными, прассами, фѣгурами также розными и вшелкѣмъ друкарскѣмъ дѣломъ, ведлугъ инвентаря, праве цалую друкарню и еи инвентар, а тую книгу—трыод зторговали и постановили по золотых два кождую ппанове братство, кгды выйдет, дастъ Богъ, з друку, яко ся выжеи выразило, без жадных дефектовъ платити ппаномъ типографомъ. А мают тую книгу выдруковати своим всѣмъ коштомъ и накладом, такъ цинобром, чернилом,

челядю пилною, трезвою, спокойною и нѣцъ не вакаючою, и вшелкѣми коштунками великими и дробными, а на паперѣ власномъ братскомъ, ппанове типографове, такъ п. Димитръ Кулчыцкѣй, яко и п. Семен Ставницкѣй, облѣгуючыся сполною рукою одинъ за другого и одинъ за все; а що теж отберутъ от ппановъ братства, мѣновите цинобру, смолы, ирхѣ, олѣю и инои матеры до друкованя книгъ, повинни то все приняти в рахунку ппаномъ братству. Ппанове типографове готовых теж гроший не повинни забирати продъ, анѣ о них докучати, телко ведлугъ роботы выдрукованя аръкушовъ и увагою рахунковою ппановъ братіи и часами таковыми, жесбы бели ппанове братство беспечны и абы беспечнѣй и чулѣй и спѣшнѣй друковалася тая книга вып зконтрактованая без жадной шкоды и забираня суммы братскои. На тот теды контрактъ и роботу на початку одобрали ад рационем контракту ппанове типографове вышъ мѣнованыи злотых сто и пятдесятъ, прыкладку теж собѣ вымовили и для челяди на своем паперѣ и всемъ коштом своим шестъдесятъ, венцѣй нѣцъ, которые то прикладкѣ обецуютъ и повинни будутъ ппаномъ братству назычыти слушною и з одною цѣною, отдавшы книгу пристойне подлугъ контракту описаного. Тот теды конътракт вышъ мѣнованый змоцняютъ на обѣ сторонѣ моцно для досыт учыненя подписами рукъ своих власных. Дат во Лвовѣ року Божия ҂ахѯг, мѣсяца февраля дня а҃. Симеонъ Ставницкѣй и Димитрый Колчыцкѣй, типографове, (manu) propria.

А же п. Димитрий Колчыцкѣй не додержалъ нам спокойного захованя в друкарни, яко ся годило и яко ся контрактомъ облѣговалъ, такъ теж и малжонка его, теды братство, не хотячи таковых выступковъ в друкарни мѣти нечестных, але рачей чесные и спокойные, осудили дискретный приятельскій способъ на выжей помененного таковый, на который позволил и своею рукою подписался зголливе, которои то его субмѣсиѣ копѣя слово в слово вписаная: Ja niżey podpisany wiadomo czynie tem pisaniem moim, iż ich mosciow ppanow bracy bractwo cerkwie mieiskiey Lwowskiey dobrodzieiow moich i prowizorow drukarnie ich

brackiey, z ktoremi kontrakt postanowiłem spolnie z companem moim, drukarzem panem Śemeonom Stannickim, na wydrukowanie xięgi triodi kwitney, obraziłem po kilka razy obrazliwie i szkodliwie, co mnie nie należało, ani sie godziło, ktore to moie nieobyczaine urazy i szkodliwe uwagą swoią discretną mnie wybaczyli, a to naibarziey respectem, żem te errory podczas podpity furiose ureiował. Obliguie sie tedy ppanom wyżey mianowanemu bractwu od dnia dzisieyszego żadnym sposobem takowych wystęmpkow nie czynić, ani urażać pod zakładem i utraceniem tego mego contractu na moie strone służącego, ale raczey, ieżeli bym smiał tak errować, tedy wyrzekam sie i odstęmpuie tey moiey conditiey contractowey i żadney praetensiey sobie nie ostawuię, telko in toto mam ex nunc ustąpić z drukarnie, przytem i strony odliwania liter, na ich gruncie i w ich drukarni nikomu obcemu liter bez consensu ppanow braci nie mam podeymować sie odlewać, telko samemu bractwu, gdyź osobliwie na to giserstwo iestem zaciągniony sumptem ppanow bractwa. Na co dla lepszey wiary i pewnośći te obligatią i submissią daną ręką moią własną podpisuię. Dat w drukarnie 18 iuly, anno 1663. Dimitr Kolczycki, tipograph, manu propria. (1)

A(nno) (2) 1671, die 2 drukarnia iuly veteris. Ми Стефан Лавришевичъ, Семеон Лавришевичъ и Яковъ Павловичъ, бивши депутование зъ посродку ппановъ братии па одебрання и ревѣдованя друкарнѣ, которуюсмо отобрали такъ, яко нижеи описуется: напродъ отобралисмо па друкарнѣ въ скринках чотирнасту, въ дощкахъ двадцати трехъ, ин сумъма камений сто шестидесят и пят. Лѣтеръ мосюндзовихъ з друкарни купленои Слюзъцинои № 77. Лѣтеръ

---

1) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974.

2) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 957, или I. № cons'g 442. «Друкарнѣ реестръ» съ 1671—1680 гг., стр. 163—165, 167—170.

оловянихъ ценковихъ з друкарнѣ тоежъ № 49. Вѣнъкеляковъ № 5, молотковъ рамовихъ № 2, долотко(въ) № 1, szruba до шрубованя прас одина, бани № 2, tygiel у drąg до праси ин матрию, корба, возокъ деревяний, лижка зелѣзная, которую отдали до вилляня лѣтеръ Vѣсареви, шинъ зелѣзнихъ № 4, шуфелъ № 18, деиловъ № 2, меншихъ деиловъ № 1, рамъ № 8, прасъ добрыхъ № 3, а едина праса чатвертая попъсованая, фуртъ розныхъ № 15, таблицъ пулъаркушовихъ зъ евангелистами № 12, таблицъ аркушовихъ swiatych № 14, tablic аръкушовихъ колъдриковихъ № 2, таблицъ гербовихъ розънихъ № 10, Деисусовъ требниковихъ № 2, пралозовъ розних № 95, tablic, табличокъ № 124, рамъ желязнихъ № 4, item № 1 меншая, предословий № 303, лѣтеръ велких, на деревѣ рѣзанихъ, № 334, то все остает в гмаху тамътомъ, где друкарня. Item знову особливе в гмахахъ тихъ, где книги увязаніе подъ бѣблѣотекою, остаютъ зъ купленои друкарнѣ отъ небожчика Слюзкѣ потомъковъ, отважилисмо в осмнасту скринкахъ па трохъ дощкахъ, единой шуфлѣ и дзѣжъце, которихъ лѣтеръ зовъсѣмъ важило каменей № 91, фунтовъ 27½. Item въ шести фургахъ деревяних лѣтеръ неразбиранихъ, такъже лѣтеръ версалънихъ остатоќ, важило тое все камѣнъ одинъ. Item предословий ризаних на деревѣ № 65, item пралозовь на држевѣ ризанихъ № 20, item табличокъ зъ фѣгурами розних № 14, item пулъаркушовихъ № 5, то ест чотирохъ евангелистовъ и пятая Павла св., item таблица гербовая одина.

З тоеи же друкарнѣ, куплепои отъ сукцессоровъ небожчика Слозъки, особливе отдалося на вироблення зепсованихъ лѣтеръ, на лѣтерѣ трефолойние, камений пятдесят и фунтовъ полъ одинайцята, и олова доложили камений двайцят, зъ которыхъ лѣтеръ и оловя данаго отобралисмо лѣтеръ нововиляних каменей № 58, фунтовъ двайцят. Item проху отешлого каменеи 12. Item особливе давнихъ лѣтеръ евангелскихъ камени осмъ и фунтовъ два, которые въ склепе били п. Ляшковского давно вилляние.

Отдобралисмо от п. Воицяха квадрату и пулъферетиковъ каменеи чотири и фунтовъ пятнайцят. Крецу отдалъ фунтовъ двайцят и шест.

[In nomine Domini 1674, 8—bris 30 novi calendarii, od p. Affendukowey bez bytnosci pana małżonka iey, gdy był w zastawie w Kamięcu, odebralismy Szahaydacznego legacij ad rationem za przeszłe lata do porachowania z. 200.

Sit nomen Domini benedictionem in secundum seculi amen. We Lwowie die 16 iunii n. s., a(nn)o 1677-mo. Memoriale wiele się wydało z wyz pomienioney drukarni p. Semionowi Stawnickiemu, drukarzowi, tak na drukowanie praefacij do euangelii, iako i na innę xiązki, co day Boże szczęsliwie. Wydanie liter wagą wyż pomienionemu p. Semionowi Stawnickiemu, iak wiele ważyli w skryniach z (s)kryniami, a naprzod: 1-mo skrynia ważyła kamieni № 3, funtow $28^1/_2$; 2-do skrynia ważyła kamieni № 5, funtow 17; 3-tio skrynia ważyła kamieni № 6, 4-to skrynia ważyła kamieni № 9, funtow $28^1/_2$; 5-to skrynia ważyła kamieni № 4, funtow $^1/_2$; 6-to skrynia ważyła kamieni № 2, funtow.. Tablice w korunnach ważyli: 3 deszczek ważyli kamieni № 4, funtow 11; 3 deszczek ważyli kamieni № 5, funtow 8; 3 deszczek ważyli kamieni № 4, funtow 25, 1 deszczka ważyła kamieni № 2, funtow $22^1/_2$; 1 deszczka ważyła kamieni № 2, funtow 2. In summa kamieni № 54, funtow 3.

Item wydało się z teyże drukarni furt dwie, obrazow cztery, wersałow trzy wielkich drewnianych, tytułow dwa, slowo iedne, winkielaki dwa do sadzenia, szufel pięc, młotek ieden, klucz do szrubowania prasy, kocow do spania cztery dla czeladzy, gombka iedna, lyszka iedna od pokoslu, bania iedna, *uniwersał władyczy w literach w pressie.*

A(nn)o 1680, die 7 iulii veteris, we Lwowie odebralismy te drukarny od p. Semiona Stawnickiego, typografa, ktora ważyła wo 8 skrzyniach y osmu deszczkach, tedy telko odważylismy lab 49, funtow $19^1/_2$, nie dostaie lab 1, funtow $13^1/_2$, suspensa do ich m(ościow) p(ano)w wszystkich pp. bracy] (1).

---

1) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

A(nn)o 1680, die 8-vi iulii. Господи благослови! Wydalismy na rabote wydrukowania służebnika liter my bracia: Semion Lawryszewicz y Jakob, Mikołay Krassowsky, na mieyscu pana rodzica swego Eustaphi z pod ratusza, Kiprian Kisilnicky, naprzod liter psaltyrnych we czterech skrzynkach y 4 deszczkach lab 25, funtow 14; item euangelskich liter wielkich początkowych № 70, item die 13 iulij liter euangelskich do druku we trzech skrzynkach ważyło lab 20, funtow 20, było między tymi literami kwadratow funtow pięcdziesiąt y pułszosta, żeby pamiętać napotym, yżby nie było trudnosci drukarzowi przy odbieraniu, da Pan Bog, po skonczeniu roboty drukarny, item liter drzewianych rznientych wielkich № 73, № 3 obrazki sw. Basilego, s. Hrehorego, s. Jana Złotoustego, № 1 obraz figura na wsenoszcznym poswięcenia chlebu y wina, № 3 prałozy, № 3 konie figurne, № 3 predosłowiow, № 1 furta. Сvмеонъ Ставницкій, друкар. (1).

Господи благослови! A(nn)o 1681, die 16 iuny przy nas Semionu y Jakubie Lawryszewiczach, Kiprianie Kisilnickim, Eustafii Giergowiczu, Piotru Kortewiczu odważyło sie panu Semionu, typografu, na wydrokuwanie trebnika liter, iako niżey: litery psałtyrne, naprzod we dwu skrzynkach psałtyrnego pisma odważyło sie kamieny № 13, funtow 20, liter swabuchier y drobnych, item w skrzynce iedney 4 deszczce y szyflych 2, kamieny № 11, funtow 2; item szyflu kwadratu lab 1, item liter euangielskich początkowych № 70, item liter drzewianych wielkich № 77, item pralozow koncawych drzewianych № 2, item obraz 1 s. Jana Chrysostoma, item z gmachu, gdzie sessia, liter funtow № 3; liniey mosiądznych № 35 y dwie mały kwiatki, figur obrazkow do trebnika należących № 5 drzewianych, item № 2 figurki mnieysze, item № 1 figurki na koniec, liter wielkich drzewianych rznientych № 21, item № 1 tabliczka riezana z literami paczątkowymy, poslidowanie, item № 2 tablicy dla czeladzi na wyrobienie holdryn, item 1 rama żelazna do prasy z szru-

1) Весь этотъ отдѣлъ въ подлинникѣ зачеркнутъ.

bami, item 2 funty liter drobnych, ktore od p. Semiona odebrał, te wszystkie są przy nim w drukarnie.

A(nn)o 1683, die 13 ianuary wpisuie się w ten reiestr, wiele liter się oddało drobnych kamieny na wydrukowanie modlitewek z ekzemplarza Kiiowskiego, ktore to litery ia Jakub y p. Semion Lawryszewicz wydaly y odważyli, iako niżey: in primis № 45 liter wielkich początkowych, w kwiatky rzniętych, bez wagi, telko likiem; item № 4 takowych, że na drzewnie rznietych, item № 4 mosiądzowych większych, od tych także rznietych, furtka drzewniana № 1, item № 2 figlow rzezanych na drzewie, item we dwu skrzynkach modlitwennego pisma większego odwążyło się kamieny № 8, funtow 8; item cale drobnego pisma samego, ktore sie zowie naymnieyszym, odważyło się we dwu skrzynkach kamieny 6, funtow $7^1/_2$. Te tedy pismo y drugie, po drugiey stronie tey karty wyrażone, ktore sie na trebniki wydało, potrzeba będzie, da Pan Bóg, odszukać za skonczeniem modlitewek wydrukowania ([1]).

Distributia na drukarnio ([2]) in anno 1677, die 19 may.—Die 21 may dałem na zadatek wydrukowania praefacij do ewangiely od ryzy po z. 5 panu Semionowi Stawnickiemu—z. 20. Żydowi z Rawy na papir, ktory położył w sklepie u p. Laszkowskiey ryz 19 a z. 3, dałem ad rationem z. 50, od i. m. oyca metropolity przywieziono belly 4 a z. 46, dałem telko na to z. 100. Die 26 iuly panu Semionowi Stawnickiemu dopłaciłem za wydrukowanie ewangielskich praefacij ryz 14 a z. 5, potrąciwszy zadatek z. 20, dałem z. 50. 12 iuly żydowi za papir rawsky ryz 20—z. 70. Papiru ryz 14 a z. 9 panu Hrehoremu trzeba zapłacić, ktory papir wzieło się na wydrukowanie praefacij, suspensa do ich mosciow samych pp. bracy.

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 957.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 991, или X. № consig. 454; стр. 21, 23, 25 и 27.

Die 18 octobris za wydrukowanie czasosłowow 1998 a gr. 5—z. 333, od rewidowania, wiązania, sznurki do tych czasowniczkow—z. 5.

Die 11 x-bris wydało się anno 1678 za papir na psałtyry, ktory papir iest w sklepie, gdzie się xięgi przedaią, ryz wszystkich № 47, belly 4, za niego summy z. 397.

Die 10 x-bris, anno 1677 panu Jerzemu Korędowiczowi, dozorcy drukarni, ktoremu ich mość obiecali dać tak za czasowniczki, iako też y psałtyry z. 100, a to wsiemu dało się z. 130.

Die 4 ianuary, kiedy sie posłało (w roku) 1678 pana Skorodęskiego do i. m. oyca metrapolity dla papiru, kiedy sie stało, dało się mu na drogię z. 10.

Die 1-ma february, anno 1679 przyiołem rachunek od paniey Laszkowskiey względem psałtyrzy, y za inhibitio oyca władyki nie mogło se dorobić, a ona oddała drukarzowi z. 430.

Pan Korędowicz wydał, iadąc po papir, z. 34, gr. 26, na napraw pras wydał wydatku dozorcu z. 20, gr. 6; za 5 łokcy sukna drukarzowi a z. 8—z. 40. (Summa facit) z. 1696, gr. 2. Ὁ λάτος καλὰ ἔβηκαι.

Distributia na drukarnie in anno 1679, die 29 maii dało się p. Semionu, drukarzowi, na dodrukowanie psaltyrz z. 50. Die 11 iunii za papir ryz 7 bez libry, a z. $6^2/_3$,—z. 46, die 13 iunii panu Semionu, tipografu, na robote—z. 50, za deszczke do liter—gr. 24, die 15 iulii p. Semionu, typografu,—z. 50; die 29 iulii p. Simionu, typografu,—z. 30, za papir i. m. oycu metropolicie Winickiemu bell 6 bez puł ryzy, a z. 60,—z. 357, fury wydał pan Piotr Kurtewicz, iadąc po papir, z. 12, gr. 8, die 4 7-bris p. Semionu, typografu,—z. 200, die 24 octobris dozorci drukarni dopłaciło się reszty zasług z. 20, item powrociło się panu Semionowi Lawryszewiczowi, co wydał na konsoni, dwa razy posyłaiąc dla papiru do i. m. p. oyca metropolity, z. 10, gr. 20. Latus tey strony facit z. 826, gr. 22.

Anno 1680, die 5 marcy, za papir in anno 1677 ryz 14 die 12 iuly u i. m. p. Hrehorego Rusinowicza na praefaciie wydrukowane wzięty, zań dało (się) z. 124.

Die 12 marcii porachowałem sie z drukarzem względem psaltyrz, ktoremu reszty przychodziło ieszcze z. 290, a że nie dodał psalterz 13, temu telko dopłaciłem z. 148, gr. 12. Psałtyrz 1987. (Latus facit summe) z. 1099, gr. 4. 'Ο λάτος καλά ἔβηκαι.

Distributia drukarnie anno 1680 a die 22 aprilis: na służebnik wyrobienie № 825 po złotemu iednemu (od) xięgi, die 22 aprilis dało się Semionowi na olij z. 20, die 21 iuly dało sie mu z. 80, die 25 octobris dało sie mu z. 100, die 25 novembris—z. 40, die 23 x-bris dało sie z. 60, die 23 ianuary anno 1681—z. 60, die 7 et 25 february dwiema razy a z. 50—z. 100, die 9 marcy—z. 30, die 10 marcy żydowi za niego dało się za 4 funty cynobri z. 22, die 20 marcy tu iuż w sklepiku dałem mu sam ia z. 120, die 11 aprilis dałem drukarzowi przez dzwonika z. 50, die 8 may dałem mu z. 40, die 6 iuny dałem reszty z. 78. (Summa) z. 800. Od rewisiey tych xiąg introligatorowi za prace wydał pan Semion Lawryszewicz z. 11, za 5 funty cynobru, ktory sobie wymuwił, a z. 5 ½,—z. 27, gr. 15, za rozne naprawe iego, iako podał reiestrzyk, to iest komin nowy do sadze, pargamin do pras y inne rzeczy,—z. 22, gr. 15.

Na służebniki papiru kupił i. m. p. Mikołay Mihałowicz y i. m. p. Eustafi, zięc, za te tysiąc pięcset (z.), ktore się im dało w przyszłym roku do Rzeszowa na kupno papiru die 25 marcy, tedy takowy dali rechunek: w Rzeszowie kupily y z fury do Lwowa № 9 belli z. 722, gr. 12, item w Jarosławiu belli № 8 z. 580, gr. 15, item we Lwowie belli № 1, ryz 2, funt. 3 z. 97, gr. 3, od powziętey (summy) tedy nazad z. 100, te z. 100, ktore oddaią wzrot, pan Semion Lawryszewicz y ma rozdać według kontraktu czeladzi drukarskiey za przykładki koždemu według godnośći y zalecenia typografa. Latus facit z. 870, καλὰ ἔβηκαι 'ο λάτος.

Distributia drukarnie anno 1681, die 14 iuny: na robote trebnikow według kontraktu dałem mu z. 100, co się wymowiło 6 funtow

cynobru, a z. 5 1/2, z. 33, za drukarza zapłaciłem za puł funta cynobru z. 2, gr. 22 1/2, panu Jakubowi Persingowi od wagi dało się z. 2, gr. 8, a to co sie litery przeważało, item drąznikom, co robyli około tego,—z. 1, die 18 iuly dałem p. Semionowi na robote trebnikow z. 100 y z tym, com w wadze dał od smoły kamieni 10; za ryze papiru grubego do prasy na zakładanie—z. 2, gr. 15, za.... żelazną wielko do palenia smoły—z. 2 gr. 6, za blachie na lewyki do xiąg do druku—gr. 11, 9 augusti dałem samemu s tych z. 50, die 26 augusti dałem mu z. 50. Latus summa facit z. 344, gr. 12, szel. 2. Rachunek po robocie y rewisiey tego regestru: anno 1683, die 24 mày obrachowałem się z drukarzem Semionem, ktoremu do z. 309, gr. 22 1/2 dopłaciłem z. 1030 według kontraktu od № 1000 trebnikow a gr. 40, item contentatiey czeladzi za przykładki, iako kontrakt,—z. 120, od przywiezienia na te trebniki papiru lądem szafuntow 9, tarek 3, a z. 18 currenti, a bona a z. 18, na połowie facit z. 446, od rewisiiey trebnikow—z. 12, od wagi liter nazad odbieraiąć—z. 3, gr. 29. Item od roboty modlitewek № 2000, a gr. 8,—z. 533, za papir iego drukarzowi powrociło się z. 49. Summa facit wydania po rachunku pierwszym in summa z. 2193, gr. 29 pana Mazarakiego na wydrukowanie trebnikow y modlitewek. Dobrze latus (1).

Anno (2) Domini 1692, die 30 maii panu Semionowi, drukarzowi, dało sie pierwszym razem ad rationem roboty psałtyr in 4-to y gramatyczek z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 14 may panu Semionowi, drukarzowi, gdy oddał robote czasosłowuw in 4-to, dopłaciłem z. 219. Symeon Drukarz m. p. Jeszcze przychodziło się mu z. 84. Die 16 iunii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty psałtyr in 4-to drugim razem z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 8 iulij p. Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty psałtyr in 4-to trzecim razem z. 150. Symeon Drukarz m. p.

---

1) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 991.

2) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012, или AAA. № conig 480, стр. 21—29. Тоже самое находимъ въ № 1001, стр. 23—24 и въ № 1007, стр. 7—8.

Die 29 iulij p. Semionowi, drukarzowi, dopłaciło się reszty do psałtyr in 4-to wydrukowanych y gramatyczek według rachunku z. 396. Symeon Drukarz m. p. (Summa) z. 1045.

Господи благослови зачати и скончити! Die 15 augusti panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow pierwszym razem z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 9 7—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow drugim razem z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 7 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow trzecim razem, na co się pudpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 28 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow czwartym razem, na co się podpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 26 9—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow piuntym razem, na co się podpisuie, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 21 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow szustym razem, na co się pudpisuie, yżem odebrał z. 140. Syweon Drukarz m. p. In summa z. 840. Anno Domini 1693, die 12 ianuary panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow siudmym razem, na co podpisuie się, yżem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 10 february panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow usmym razem, na co podpisuie się, żem odebrał czerwonych dziesięc po z. 14, gr. 20, czyni z. 146. Symeon Stawnicki, typograf. Die 10 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dziewiontym razem, na co ia podpisuie się, żem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 25 martii panu Semionowiczowi zapłaciłem za cynober funtow 14 y $^1/_2$ cwierci, ktore dał panu Semionowi na drukarnie do trefołoiow, to iest z. 105. Symeon Drukarz m. p. Die 13 aprilis panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dziesiuntym razem na swięta wielkanocne, na co sie podpisuie się, żem odebrał z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 11 may panu Semionowi, drukarzowi, iedynastym

razem dało się ad rationem roboty trefołoiow, na co się podpisuie, żem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 5 iunii panu Semionowi, drukarzowi, dwunastym razem dało się ad rationem roboty trefołoiow, na co się podpisuie, żem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die ultima iunii panu Semionowi, drukarzowi, trzynastym razem dało się ad rationem roboty trefołoiow, na co się podpisuie, żem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 17 iulii panu Semionowi, drukarzowi, na cynober dałem według iego żądania z. 24. Symeon Drukarz m. p. In summa z. 1175. Anno Damini 1693, die 27 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow cztyrnastym razem, na co podpisuie się, żem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 24 augusti panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow piętnastym razem, na co pudpisuie się, że odebrał z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 26 7—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow szesnastym razem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 23 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow siedmnastym razem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 3 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow osmnastym razem, na co podpisuie się, żem odebrał to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 25 ianuary anno 1694 panu Semionu, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dziewiętnastym razem, na co podpisuie się, ze odebrał, to iest z. 100. Symeon Drukarz m. p. Die 13 february panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym razem, na co podpisuie się, żem odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz. Die 13 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym pirszym razem, na co podpisuie się, żem odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 29 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym drugim razem, na co podpisuie się, żem odebrał, to iest z. 140. Symion Drukarz m. p. Die 14 aprilis za 5

trefołoiow dla czeladzi, według contraktu uczynionego pro parte onych a z. 30 trefołoy, zapłaciło się onemu, aby podzielil czeladz, z. 150. Die 6 may panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym trzecim razem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. In summa z. 2580. Anno Domini 1694, die 10 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwadziestym czwartym razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 22 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoiow dwudziestym piuntym razem, na co się podpisuie, z. 130. Symeon Drukarz. Die 23 iulii Bazilemu, synowi iego, według karty pana Semiona, oyca iego, zapłaciłem z. 700, że mu dał ratione roboty. Symeon Drukarz. Die 28 augusti reszte do trefołoiow dopłaciło się panu Semionowi, porachowawszy się cale z nim, to iest z. 170. Symeon Drukarz. In summa z. 2370.

De novo, za Bożą pomocą uczyniwszy postanowienie na wydrukowanie trebnikow, pierwszym razem ad rationem roboty odebrałem z. 200. Symeon Drukarz. Die 10 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trebnikow drugim razem, na co pudpisuie się, żem wzioł z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 30 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty dało się trzecim razem na trebniki, na co podpisuie się, żem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 29 9—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty dało się czwartym razem na trebniki, na co podpisuie się, żem wzioł z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 22 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty trebnikow dało się piontym razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 24 ianuary anno 1695 panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty trebnikow dało się szustym razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 140. Sumeon drukarz m. p. In summa z. 900. Anno Domini 1695, die 17 february panu Semionowi, drukarzowi, albo iego synowi wydało się z cassy brackiei ad rationem roboty trebnikow siudmym razem, na co podpisuie się, żem wzioł

z. 140, Bazyli Stawnicki. Die 17 martii panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty wydało się z cassy brackiei na trebniki osmym razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 25 martii panu Semionowi, drukarzowi, za dokonczenie roboty trebnikow wydałem z cassy brackiei dziewiuntym razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 17 aprilis panu Semionowi, drukarzowi, na dokączenie roboty trebnikow według contraktu reszty dopłaciło się z. 704. Symeon Drukarz m. p.

Die 26 maii wzglendem trefołoiow przykładkow z roskazania wszystkich ich mościow według ugody zapłaciłem, iako w reiestrze contraktowym stoi, to iest z. 400.

In nomine Domini. Anno Domini 1695, die 29 iulii. De novo uczyniło się postanowienie na wydrukowanie tysiąca apostołow a gr. 45 od sztuki, ktoremu dało się ad rationem pierwszą razą tey roboty z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 7 7—bris ad rationem tey roboty wydało sie p. Semionowi drugim razem na expensa iego, na co podpisuie się, że wzioł z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 15 8—bris ad rationem tey roboty wydało się trzecim razem na expensa apostołow, na co podpisuie się, żem odebrał z. 150, Symeon Drukarz m. p. Die 8 9—bris ad rationem tey roboty wydało się czwartym razem na expensa apostołow, na co podpisuie się, żem odebrał z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 5 x—bris ad rationem tei roboty wydało się na expensa apostołow piuntym razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 140, Symeon Drukarz m. p. Anno Domini 1695, die 29 x—bris ad rationem roboty apostołow szustym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem wzioł z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 13 february ad rationem roboty apostołow siodmym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co się podpisuie, żem wzioł z. 150, Symeon Drukarz m. p.

Die 22 martii ad rationem roboty czasosłowcow małych dało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem wzioł z. 100, Symeon Drukarz m. p. Die 20 aprilis ad rationem roboty czasosłow-

cow małych dało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, że wzioł z. 100, Symeon Drukarz m. p. Die 12 maii reszta dopłaciła się p. Semionowi, drukarzowi, według odebrania xięgi czasosłowcuw, to iest z. 118, gr. 12. Symeon Drukarz m. p.

Die 3 iunii ad rationem roboty apostołow usmym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem odebrał z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 11 iulii ad rationem roboty apostołow szustym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem wzioł z. 100, Symeon Drukarz. Die 12 iulii do apostołow reszty dopłaciło się, według contraktu uczynionego, z. 172. Ostatek z. 133. Symeon Drukarz.

Anno Domini 1696, die 10 augusti s. n. ad rationem roboty molitweniczkow, ktore poczeli się robić, pierwszym razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 7 7—bris ad rationem roboty molitweniczkow, ktore robio się, drugim razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 16 8—bris ad rationem roboty molitweniczkow, ktore robio się, trzecim razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p.

Po rewisiei y generalnych rachunkach według contraktu uczynionego na psałtyry in 4-to a gr. 15 od sztuki, ad rationem tei roboty pierwszym razem niżei podpisanemu dało się z. 150. Odebrałem z. 150—Baz(y)liy Stawnicki. Niżei podpisanemu ad rationem roboty psałtyr in 4-to drugim razem dało się z. 150—Bazyliy Stawnicki. Die 26 iulii niżei podpisanemu wydało się z cassy na drukowanie psałtyr in 4-to trzecim razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 150, Symeon Drukarz m. p.

Anno Domini 1697, die 6 x—bris. Господи благослови! Według contraktu uczynionego na trebniki nowo zaczęte ad rationem roboty odebrałem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 100, Bazyliy Stawnicky, typ(ograf).

Anno Domini 1692, die 14 iulii. Reiestr kupienia papiru gdanskiego y wroclawskiego na drukowanie roznych xiąg w drukarni brackiei: dało się za 10 ryz papiru wroclawskiego dla dodrukowa-

nia psaltyr in 4-to żydowi Hyrszowi, a z. 9, z. 90; anno 1693, die 9 iulii i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papir gdanski dałem talarow bitych 55 y z. 2 b. m., co czyni na currens monete z. 388, gr. 27; die 24 7—bris i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papir gdanski dało się bitych talarow № 200, co czyni currens moneta z. 1400, Piotr Semianowicz m. p.; anno 1694, die 1-ma martii i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papir gdanski z cassy dało się bitych talarow № 200, czyni currenti moneta z. 1400; item według rachunku danego na expensa ryz № 120, papiru gdanskiego, ktory teraz w iesieni przez pana Kosinskiego do Kazimirza przysłany, oddało się i. m. p. Semionowiczowi tymfow 204$^{1}/_{3}$, czyni z. 238, gr. 12; die 26 maii wexel przez pana Jakuba Lawryszewicza do Gdanska na papir zaciągniony na z. 234 b. m. y gr. 6, czyni currens moneta z. 455, gr. 11$^{2}/_{3}$; die 8 7—bris porachowawszy się z i. m. p. Semionowiczem za papir gdanski przysłany w zimie y teraz na fryor, według reiestru podanego i. m. pana Semionowicza, reszte dopłaciłem według rachuby y reiestru wypisanego w bratym reiestrze z. 294, gr. 21. Piotr Semionowicz m. p.

1694, die 8 x—bris odebrałem od i. m. pana Krassowskiego na papir de novo zkontraktowany we Gdansku dla papiernika przez p. Alexandra Rossa, ktore sie posłali lądem bena moneta z. 300 ([1]).

Anno ([2]) Domini 1695, die 26 maii. Notata danych pieniędzy Semionowi, drukarzowi, ad rationem rozney roboty na drukarni:

Z woli y consensu wszystkich ich mośćiow pp. braci, gdy wydrukował trefołoie za przykładki—15 trefołoiow według contractu, z nim uczynionego, dało się pienįędzmi z. 400.

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, или EE. № consig. 461, стр. 7—9.

Die 29 aprilis ad rationem apostołow dało się z. 200, 7 7—bris temuż ad rationem roboty—z. 200, 15 8—bris temuż ad rationem roboty—z. 150, 8 9—bris temuż ad rationem roboty—z. 140, 5 x—bris temuż ad rationem roboty—z. 140, 29 x—bris temuż ad rationem roboty—z. 200, 11 february (1696 roku) temuż ad rationem roboty—z. 100, 3 iunii temuż ad rationem roboty—z. 140, 11 iulii temuż ad rationem roboty—z. 100, 12 iulii temuż ad rationem roboty—z. 172. In summa facit z. 1542.

Die 22 martii ad rationem czasosłowcow małych—z. 100, 20 aprilis temuż ad rationem—z. 100, 12 maii temuż reszty dopłaciło się z. 118. In summa z. 318.

Ad rationem modlitwennikow in 8-vo—z. 150, 7 7—bris temuż ad rationem roboty—z. 150, 16 8—bris temuż ad rationem roboty—z. 150, 13 9—bris temuż ad rationem roboty z. 68. In summa facit z. 518.

Notata liter nowych zapłaconych do apostołow wyliwanych, gdy się drukowali: die 27 iulii od 17 kamieni liter psałternych, a z. 8,—z. 136; item za 1 kamien kwiatkow—z. 8, item za $1^1/_2$ kamienia kwiatkow—z. 15, item za 1 kamien kwadratow—z. 7. In summa z. 166.

Notata danych pieniędzy na papier gdanski y wrocslawski dla drukowania na drukarnie in anno Domini 1695: die 3 iuly i. m. p. Seminowi do Brzegu—z. 140, 15 iulii na papir do Gdanska przez p. Belego Szota posłało się z. 1944, gr. 15; die 30 8—bris na wywoz papiru i. m. p. Semi(onowi)—z. 50, die 5 february anno 1696 za 42 ryz papiru wrocsławskiego na drukowanie czasosłowow z. 460, 5 aprilis iadącemu do Gdanska i. m. p. Sem(ionowi)—z. 1400, 20 aprilis furmanowi, co przywiuzł 50 ryz papiru z Warszawy,—z. 30, za balk żelazny y gwichty p. Jakubowi Lawryszowiczowi dało się 4 ochtaie—z. 116. In summa z. 4140, gr. 15.

Oycu Nikodymowi zapłaciło się za furte do apostołow, co wyrzynał, y 6 obrazkow—z. 30, gr. 20. Do modlitwenniczkow in 8-vo teraz

nowo wydrukowanych za 10 obrazkow, 4 prołazek, kilkanascie liter początkowych, za to—z. 20. In summa z. 55, gr. 20.

Expensa ([1]) na drukarza 1698 (roku) a die 10 martij: drukarzowi Bazylemu (Stawnickiemu) za robote trebniczkow z porachowania zapłaciłem reszty z. 179, gr. 10; drukarzowi na exemplarz—gramatyczka gr. 9, papieru na gramatyczki ryz 9 y 1 libre, a z. $3^1/_3$,—z. 30, gr. 12; od roboty gramatyczek 1500, a gr. $2^1/_2$, zapłaciłem z. 125; temuż od iermołoyczykow 700, a gr. 9,—z. 210; na papir do wiązania—gr. 12, na wudkie—gr. 12, item—gr. 12—z. 1, gr. 6; od liter tak z gmachu na drukarnie, iak y z drukarni—z. 2; item od liter na akafisty z gmachu—z. 1, gr. 6; od oberznięcia figur 75 stolarzowi—z. 3, za liniyky stolarzowi—gr. 18, na bibułe do pras—gr. 8, od naprawy ramy żelazney—gr. 18, za 3 szruby—z. 3, za mosiądz—z. 3, gr. 7; drukarzowi na robote akafistowe ad rationem—z. 410, od nosienia akafistow studentom y nyszczym—z. 2, gr. 6. Latus na drukarza facit z. 972, gr. 10.

Laus Deo. ([2]) Na drukarza expensa. A(nno) 1699, die 24 martij, drukarzowi ex consensu contentatiey od akafistow in 4-to—z. 20, temużślioratiey ex consensu ratione, co mi trążył y nie robił dla niewydawania papieru,—z. 30, die 3 aprilis temuż od № 600 proskomediy, a gr. 10,—z. 20, temuż ad rationem roboty psałter in 4-to—z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 15 aprilis temuż ad rationem roboty psałter in 4-to—z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 18 aprilis temuż ad rationem roboty psałter in 4-to—z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 19 maij item iemuż ad rationem roboty psałter in 4-to dałem z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 29 maij item iemuż ad

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1019, или GG. № consig. 463. стр. 13.

[2]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, или FF. № consig. 462, стр. 62—63, 70—71.

rationem roboty psałter dałem z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 5 junij item temuż dałem na też robote psałterowe z. 20. Bazyliy Sthawnicki. Die 13 junij item iemuż dałem na też robote psałterowe z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 27 junij et die 5 julij item iemuż dałem na też robote z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 14 julij odebrałem item na też robote psałterowe z. 20 Bazyliy Sthawnicki. Die 22 julij odebrałem item na też robote psałterowe z. 30 Bazyliy Sthawnicki. Die 25 julij ex consensu drukarczykom contentatiey z. 7, z. 14. Latus z. 484.

Na drukarnie (expensa): die 1-ma augusti anno 1699 p. Bazylemu, drukarzowi, do porachowania ex consensu—z. 100. Bazyliy Sthawnicki. Die 12 augusti z porachowania odebrałem do psałter reszty in toto, z czego kwituie,—z. 100. Ostatek odebrałem Bazyliy Sthawnicki.

Expensa na drukarza na drukowanie ochtaiow. Anno 1699, die 24 octobris, naprzod dałem p. Bazylemu sto z. Bazyliy Stawnicki. Die 16 novembris item odebrałem na robote ochtaynę z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 25 novembris ex consensu ich mośćiow drukarzykom ad rationem contentatiey należącey dałem z. 16. Lukasz Bołdrykowicz. Die 28 novembris item odebrałem za też robote z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 13 x—bris item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 22 x—bris item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Stawnicki. Anno 1700, die 3 januarij, item odebrałem na też robote z 50 Bazyliy Stawnicki. Die 15 januarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 25 jannarij item odebrałem na też robote z. 50 Bayliy Sthawnicki. Die 5 februarij item odebrałem na też robote z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 17 februarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Sthawnicki. Die 24 februarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Sthawnicki. Die 5 marty item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Sthawnicki. Die 16 marty item odebrałem na też robote z. 50 Bazyliy Sthawnicki. Die 26 marty item odebrałem

na też robote z. 50 Bazyliy Sthawnicki. Latus facit z. 766. Laus Deo. Na drukarza expensa: Die 7 aprilis odebrałem na robote ochtaiow z. 100 Bazyliy Stawnicki. Die 21 aprilis odebrałem na też robote ochtayne z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 3 maij po oddaniu rachunkow dałem item drukarzowi na robote ochtayne z. 50. Bazyliy Stawnicki. Die 12 maij item na robote ochtayne odebrałem z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 21 maij item na robote octhayne odebrałem z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 29 maij item na robote ochtayne odebrałem z. 30 Bazyliy Stawnicki. Die 8 junij item na robote ochtayne odebrałem z. 20 Bazyliy Stawnicki (1).

Expensa na drukarza. (2) Anno 1700. Przy oddaniu rachunkow ich mm. pp. braci pokazało sie, że sie wydało drukarzowi na robote ochtaiow ad rationem na ten czas z. 900. Die 3 maij item po oddaniu rachunkow dałem drukarzowi na rabote ochtaine z. 50 Bazyliy Stawnicki. Die 12 maij item na robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 21 maij za robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 29 maij et die 8 iunij item na robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 16 iunij item na robote ochtayne odebrałem z. 50—Bażyliy Stawnicki. Die 10 iunij item od p. Zoty odebrałem na też robote ochtayne z. 150—Bazyliy Stawnicki. Die 6 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 13 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 22 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 3 septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 13 7-bris item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 13 septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 22

---

1) Лвовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020.

2) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1022, или BF. № consig. 530, стр. 13—14,31,45,59 25,41.

septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 6 octobris item odebrałem na też robote od i. m. p. Jana z. 50—Bazyliy Stawnicki. Łatus z. 750. Transport w pierwszym reiestrze z. 900. Summy odebraney z. 1650. Reszta do ochtaiow № 1200, a z. 2, przychodzi mu z. 750, item za przekładne ochtaie za papir y robote od № 10—z. 40, item co wakował z robotą 8 niedziel za wikt z. 150, item z. 100 die 1-ma x—bris za dwie xięgi contentatie, item z. 76 die 10 x—bris, item 24 x—bris z. 100, item z. 80. Reszta z. 940. Die 20 ianuar. item z. 100 dałem, item die 2 febr. z. 50, item 6 febr. z. 70, reszta za toż na z. 940. Excipio cynobru ad rationem tegoż dałem z. 200, item dałem z. 140, item 2 funty cynobru, a z. 12, z. 24. Laus Deo. Czeladzi drukarskiey zapłaciłem ex consensu ich mm. według porachowania nimi, to iest ratione contentatiey za podkładky naprzud pierszemu Lukaszowy z. 50, drugiemu Jędrzeiowi z. 25, trzeciemu polakowi z. 15, dwum piłkarzom po z. 7—z. 14, za papir, co na przykładky wyszedł, z. 50, od roboty 14 ochtaiow przykładnych, a z. 2—z. 28. Summy wydaney czeladzi z. 182. Transport latusu, co odebrał drukarz od ochtaiow roboty według porachowania tak y za przykładky y contentatie, z. 1690. Nie rachuiąc tych z. 900, co był pierwiey wzioł, iak w reiestrze y rachunku przed tym stoi, a tu iuż nie kładne tego, iak y czeladz co wzieła, iak wyżey stoi z. 182.

[A gr. 15 od połustawcow № 1500, contentatiei z. 30 y 2 połustawce. Od Czasosłowow contentatiei z. 20, po gr. 6 a № 2000]. ([1])

1701, die 14 februar. odebrałem ad rationem na robote polustawcow naprzud z. sto—Bazyliy Stawnicki. Die 29 februar. item odebrałem ad rationem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 12 martij item odebrałem ad rationem na też robote połustawcowe z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 18 marty item odebrałem na też robote połustawcowe z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 23 marty item

[1]) Что въ скобахъ, то на поляхъ подлинника.

odebrałem na też robote z. 200—Bazyliy Stawnicki. Die 12 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 22 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 29 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 13 maij item odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 30 maij item reszty odebrałem do połustawcow z contentatią z. 130—Bazyliy Stawnicki. (Summa) z. 780.

Anno 1701 a die 5 septembr. Co sie na robote służebnikow in 4-to, ktorych ma być tysiąc, daie p. Bazylemu drukarzowi: A die 5 septembr. naprzod odebrałem na robote służebnikow z. 80—Bazyliy Stawnickij. A die 16 septembr item odebrałem na też robote xięgami z. 73, gr. 20—Bazyliy Stawnickij. Die 26 septembr. item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 11 octobr. item odebrałem na też robote z. 40—Bazyliy Stawnicki. Die 26 octobris item odebrałem ad rationem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 4 novembr. item odebrałem na też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 20 novembr. item na też robote odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 7 x—bris item na też robote odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 23 x—bris p. Zota dał z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 2 ianuar. p. Zota dał z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 23 ianuar. p. Zota dał z. 44—Bazyliy Stawnicki. Die 10 febr. ia dałem z. 30—Bazyliy Stawnicki. Latus odebrał z. 617, gr. 20. Reszty do służebnibow do z. 792 odebrałem z. 174, gr. 10, item contentatiey według contractu odebrałem z. 70. Facit in summa in toto odebrałem z. 862—Bazyliy Stawnicki. Od służebnikow 990 a gr. 24—z. 792, contentatiey z. 70. Facit z. 862, item contentatiey po pracy z. 30.

(Anno) 1702, die 23 iulij odebrałem na drukowanie psalter in 4-to: naprzod ad rationem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 5 augusti item na też robote odebrałem z. 30—Bazyliy Stawnicki. Die 16 augusti item na też robote odebrałem z. 30—Bazyliy Stawnicki. Item p. Zota reszty zapłacił drukarzom, iak należało według porachowania, za psałtery z. 340. Facit z. 450. Jemuż—drukarzowi reszty z. 47.

Summa zapłaty z. 497, rachuiąc od tysiąca psałter bez 6 po gr. 15 od psałtery.

Laus Deo. 1701, die 7 iunij odebrałem ad rationem roboty czasosłowow z. 200—Bazyliy Stawnicki. Die 2 iulij item odebrałem na też czasosłowe reszty z. 200—Bazyliy Stawnicki, item od czasosłowcow contentatiey z. 20. Że odebrałem in toto y we wszystkim stała mi sie zupełna satisfactia od tych czasosłowcow, na to sie ręką moią podpisuie die 2 iulij, anno 1701 Bazyliy Stawnicki.

Anno 1701 a die 13 iulij naprzod odebrałem ad rationem na robote gramatyk z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 23 iulij item na robote gramatyk odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 4 augusti item na robote też odebrałem z. 30—Bazyliy Stawnicki. Die 9 augusti item na też robote odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 18 augusti item odebrałem ne też robote z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 25 augusti item od p. Zoty odebrałem z. 50—Bazyliy Stawnicki. Die 5 septembris item reszte in toto do gramatyk odebrałem z. 20. In summa facit odebranych a № 6000 gramatyk po gr. $1^1/_2$—z. 300 y z tego kwituie—Bazyliy Stawnickij.

Expensa na papir. 1700, die 9 iulij przywiezli do Lwowa w szesciu fasach y beczulce pakowanego papieru ryz 300. Froktu od papieru tymfow 120 i na Fordanie p. Szyper wydał pisarzom 2 talary bite tymf. 12. Facit tymfow 132, a curren. mon. z. 158, gr. 12. We Gdansku, co na statek papier włożyli,—z. 4, gr. 18; tamże za rogoże, maty y gozdzie dla ukrywania y obicia fas z. 8, gr. 28. W Sieniawie od wyweszowania papieru ze statku z. 3, bednarzowi od pobiiania gr. 12, fury z Seniawy z. 95, gr. 18; myto podrożne z. 4, do miasta wprowadzaiąc od kwitow y w bramie z. 8, gr. 27; drąznikom, co skladali,—z. 4, gr. 15; strużowi, co w drodze y tu w kamienicy kilka nocy pilnował podczas naiazdu na cerkiew,—z. 4. Summa expensu na papir z. 292, gr. 10. Die 10 martij, (roku) 1701 za № 26 ryz papiru wrocławskiego na czasosłowce solui z. 175, die 21 martij item papieru wrocławskiego ryz lepszego № 50, a z. $8^1/_2$,

z. 425. Die 27 aprilis item 8 ryz papieru a z. 8—z. 64, die 12 maij item 1 ryza papieru na ostatek z. 8. Latus z. 672. Die 2 iulij 5 ryz papieru na gramatyki,. a z. 6, gr. 6,—z. 310, a drąznikom z. 1, item 2 libry papieru dokupiono, a gr. 10,—gr. 20.

Zapłata papieru na słyżebniky: 1701 a die 2 augusti naprzod kupiło sie od Aarona 44 ryz papieru wrocławskiego, a z. $8^1/_2$,—z. 374, chłopum, co przyniesli,—gr. 12; die 20 augusti ex consensu ich mm. do Jarosławia do rąk i. m. p. Hreorego Mankiewicza na papier sto ryz dałem sto bitych talarow; die 7 septembr. za 15 ryz Berkowey solui, a z. 9,—z. 135; die 26 septembr. z Jarosławia 20 ryz papieru od p. Mankiewicza przysłanego, drążnikom od tego—gr. 12; die 17 octobr. item z Jarosławia 17 ryz papieru od p. Mankiewicza przysłanego, drążnikom—gr. 12; die 21 octobr. № 30 ryz papieru wrocławskiego w kamienicy doctorowskiey od żyda, a z. 9, gr. 12,—z. 282. die 7 x-bris item za hawy p. Laszkowskiego zapłaciłem greczynami za papir, co sanstaku 60 taler. bitych a z. 7, gr. 8—z. 436, item temuż cur. menet. z. 60, die x-bris 10 ryz papieru wrocławskiego debeo Aronowi u Roglaaka, a z. 9, z. 90. Item 1 ryza papieru gdanskiego moia (1).

Kontracti (2) z tipografami ab anno 1680 die 26 iunii.

Ja niżey podpisany, magister kunsztu thypografskiego y zycerz, dobrowolnie przyznaie tym moym nieodmiennym zapisem, iż uiednałem się ich mość panom starszym y młodszym braciom, a bractwu cerkwię Lwowskiey Wniebowzięcia Przenaswiętszey Panny, na wydrukowanie xięgi, nazwaney służebnik, według exemplarza, od ich mość pp. danego, sztuk wszystkich osmset, wszelkim kosztem moim, to iest inkaustem czarnym, cynobrem, także czeladzią, zapłatą moią y prowidowaniem, telko drukarnią ich mość panow, literami y papirem, a od kożdey xięgi wydrukowaney maią mi ich mość po zło-

¹) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1022.

²) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 992, или У. № cosig. 455. „Xięga kontraktow z drukarzami" съ 1680—1757 гг., стр. 1, 3—9, 11—57, 59—84, 88—89.

temu iednemu, moneta currenti, płacić, na ktore robote albo raczey wydrukowanie takowych xiąg nie więcey pieniędzy u ich mość p(ano)w nie będę powinien zabierać, telko co sami ich mc. według roboty moiey słuszność uznaią, residuum zaś za rzetełnym oddaniem tak wiele, iako się namieniło zupełnie xiąg pomienionych wydrukowaniem bez wszelkiey pomyłki; przyrzekaiąć to ich mość p(ano)w y obiecuiąć po sobie pod zakładem złotych tysiąca niodpusnych winy, ktora by się na pobożny uczynek, podług disposiciey ich mość p(ano)w, obruciła, y więzienia karnośći wszelkiego urzędu: że we wszy(s)tkich tych punctach zachować się będe powinien, ktore tu wyrażam. Naprzod tak ia sam, iako też czeladka moia w drukarni ich mość y na cwętarzu cerkwi s. pomienioney mamy się zachowywać zawsze trzezwo, bez piiat(y)ki, cicho, pokornie, spokoynie, bez żadnych hałasow y swarow. Druga, według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo mam y powinienem drukować, żadnego słoweczka, punkcika nie przestempywać, ani też przydawać y odmieniać nie będe powinien, znacznie nie zelewaiąć liter y margines rownie drukować mam. Trzecia, cynobru według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będe dać do druku. Czwarta, defektu żadnego czynić nie powinien będę, a gdy by się miał iakowy znaleść przy odbieraniu xiąg takowych, tedy z reszty płaty moiey pieniądzmi sobie ich mość to potrącą. Piąta, ktorego telko kolwiek przydadzą mnie ich mość panowie dozorce, we wszy(s)tkim onego, iako samych ich mość, słuchać, szanować, bez wszelkiego oporu, submituię się y w wszelkiey mieć powadze. Ja zaś sobie to waruię, aby mi ich mość do tey roboty papiru wczesnie oddawali, y z tych zpeladko (sic) nie miał zawakowania iakowego szkody, gdy by papieru nie było, ich mościowie według szłuszności nagrodzić mi powinni będą. Przykładkow yż żadnych, tak mnie samemu, iako też czeladzi, nie pozwolili dać ich mosciowie, ani sie sich namagać, tak przy robocie, iako y potym, skonczywszy xięgi, nie mamy, telko w nagrodę tego złotych sto pięniądzmi te zasłuznym y rzetelnym oddaniem xiąg summy wyżey pomienioney y szłusznym wydrukowaniem sami ich mosciowie mię-

dzy czeladz, według sposobnośći osoby kożdego czeladnika, rozdać powinni będą. Do tego iako wiele mi liter wagą do tego drukowania dadzą y inne wszelkie w drukarni materie, prasy y instrumenta, tak po skonczeniu tey roboty cale mam ich mość oddać bez szkody wszelkiey. Ktore to postanowienie zwtierdzaiąć, chcąć miec tak ważne, iakoby w ktorych kolwiek prawnych xięgach było zeznane y zapisany, a dla lepszey wiary moią własną ręką podpisuię się. Działo się na mięscu cerkiewnym a(nn)o 1680, die 13 miesiąca lipca. Uprosił do tego ieszcze przy postanowieniu kontraktu, yż mu zezwolili ich mość dać pięc funtow cynobru nad zapłate. Сvмеонъ Ставницкій, типографъ, рукою. Ten kontrakt' iuż usprawiedliwiony.

Ja niżey podpisany Semion Stawnicky, kunsztu drukarskiego magister y zycer, tym moym dobrowolnum y nieodmiennym zapisem iawnie, iako przed urzędem, zeznawam, iż ich mość panom starszym y młodszym braciom bractwa religiey graeckiey, cerkwie Lwowskiey założenia Przeczystey Panny Mariey Usnienia, uiednałem się na wydrukowanie xiąg dwoygu operum: iedne trebniki nazwane, drugie modlitewki z akafistami według exemplarzow, od pomienionych ich mośćiow panow braciey danych, ktore to xięgi, to iest trebnikow in octavo wszystkich sztuk tysiąć spełna, a akafiscikow z modlitwami in duodecimo sztuk także tysiąć spełna, słowianskim charakterem y dialectem, maią być moią pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym y cynobrem switnym, czerwonym, nieblednym, także czeladzią y zapłatą moią y prowidowaniem victu moiego, wydrukowanie cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tylko drukarnią ich mośćiow panow, literami y papirem, a od kożdey xięgi iedney trebnika pomienieni ich mośćiowie po groszey czterdziestu currentis monetae, a od modlitewek z akafistami także iedney xiązki po groszey osmi current. monetae maią mi płacić. Na ktore to drukowanie przerzeczonych oboyga operum xiąg więcey pieniądzy u tych że ich mośćiow panow braciey przerzeczonego bractwa nie będe mogł zabierać, tylko to, co sami ich mośćiowie według roboty moiey y słuszności uważą y uznaią, residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu ta-

kowych xiąg oboyga sztuk dwa tysiąca trebnikow y modlitewek, iako się zwysz namieniło, zupełnym y skutecznym onych tymże ich mość oddaniu, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać maią. A ia submituie się y wszelko obliguię tymże ich mośćiom pp. braciey przerzeczonego bractwa pod zakładem złotych tysiąca polskich nieodpustney winy, ktora by się na pobożny uczynek podług rozsądku y dispositiey tychże ich mośćiow obrociła y więzieniem karnośći na mnie ułożenia wszelkiego urzędu, iż we wszy(s)tkiech punktach w tym moym zeznaniu, zwysz y niżey wyrażonych, przy takowym xiąg oboyga gatunku drukowania szczyrze y wiernie we wszystkiem dosyć czyniąć, zachować się mam z czeladziom moią w drukarnį ich mośćiow y na cwęntarzu cerkwie swiętey pomienioney zawsze trzezwo, bez pianstwa, cicho, pokornie, spokoynie, ze wszelkiem uszanowaniem osob y mieysca, bez hałasow, swarow y turbaciey, nie zaciągaiąc na siebie wystempkiem żadnym win zwysz opisanych Druga, według exemplarzow, od ich mośćiow pp. braciey podanych, xiągi pomienione słowo w słowo żadnego y naymnieyszego słowa, punctu, litery, noty, nie przestępuiąc, nie przydaiąc, ani odmieniaiąć, y bez wszelakich pomyłek, także nie zalewaiąc liter, słow, y nie brukaiąc papieru, czysto y rowne margines czyniąc, incaustem dobrym, czarnym mam drukować. Trzecia, cynobru według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg y przestrzygać mam y tak zaprawiać, aby takowy cynober nie był blady, ale switny, czerwony, na druku tylko mi też maią ich mośćiowie swegu dodać cynobru na te xiągi funtow sześć. Czwarta, defectu żadnego w tych xiągach nie mam uczynić y wstawić, ale ie cale, zupełnie in eo numero ac specie, iako się namieniło, ze wszystkiem powinienem wystawić y oddać, a gdy by sie miał iakowy defekt pokazać y znaleść przy odbieraniu y oddawaniu tych xiąg, tedy z reszty zarobku y płaty pieniędzy moich to mnie ich mość wytrącą. Piąta, cokolwiek by papieru na proby wyszło, albo się co onego w drukowaniu zepsowało, mam także po skączeniu tey roboty oddać y wrocić. Szosta, ktorego kolwiek ich mość przydadzą mnie do dru-

karnie swoiey dozorce tak, iako w osobie ich mość będącego, w obseruantiey wszelkiey mieć onego, słuchać y szanować bez wszelkiey sprzeczki y uporu powinienem. To sobie iednak waruię, aby mi ich mośćiowie pomienieni do drukowania takowych xiąg papieru wczesnie dodawali, żebym czeladziom moim drukarską nie miał iakowego zawacowania, a iesli by iakie omieszkanie w niedodaniu papiru było, tedy według szłuszności maią ich mość mnie nagrodzić. Przykładkow iż żadnych tak mnie samemu, iako y czeladzi nie pozwolili dać ich mość, ani się iech żadną miarą namagać y upominać, tak przy robocie, iako y po wydrukowaniu xych ciąg nie mam, y czeladz nie ma y nie będziem mogli, tedy w nagrode tego złotych sto dwadziescia obiecuią ich mość po wyrobieniu, oddaniu y odebraniu pomienionych xiąg oboyga gatunku zupełnym y rzetelnym między czeladz według sposobności osob każdego czeladnika, contentuiąc iech, rozdać y podzielić, a mnie sukna holenderskiego pięć łokci także w contentatię ofiaruią. Co ia wdzięcznie przyiąć mam, więcey sie nie upominać, iedno, iako te zeznanie moie opiewa, tak sie sprawować mam. Do tego iako wiele mi liter wagą do takowego xiąg pomienionych ich mośćiowie dadzą, y inne wszelkie w drukarni materie, prasy y instrumenta iakie odebrałem, tu po skonczeniu tey roboty, wydrukowaniu pomienionych xiąg, ich mość pp. braciey przerzeczonego bractwa bez wszelkiey szkody y defectu oddać powinien iestem, ktore to postanowienie dobrowolnego zeznania y submissiey moiey stwierdzaiąc, że wypelnić y dosyć onemu we wszystkiem czynić pod zakładem zwysz opisanym mam, a nie inaczey, iedno iakobym sie przed xięgami urzędu iakowego iak naywarowniey zapisał. Dla lepszey wiary y pewności ręką swoią własną podpisuię się. Działo się na mieyscu cerkiewnym. Symeon Stawnicki, typograf.

Między (*) ich mośćiami pany bractwem Stawropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswiętszey Panny w miescie Lwowie, a

*) Другой экземпляръ того-же контракта съ нѣкоторыми измѣненіями и подписью типографа помѣщенъ на стр. 11—13 настоящаго памятника. Первый, повидимому проэктъ, второй—нѣсколько измѣненъ. Обозначимъ эти измѣненія:

panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego maistrem, (¹) wstanoł (²) nieodmienny w niżey wyrażony sposob contrakt y postanowienie, życząc ich mość sobie dla chwały Bożey y wygody potrzebuiących, ponieważ w ckarbcu na tych gatunkach xiąg zeszło, zacząć drukować ochtaie in folio y tryod cwitną. Tedy tak postanowili s panem Semeonem, że na samy przod ma zacząć na dwoch prasach ochtay, ktorych ma bydz (³) in numero sztuk tysiąc dwiescie bez żadnych defektow, iesli by ktory się (⁴) znalazł defektowy (⁵) podanego sobie exemplarza, bez żadnych omyłek, ale tak (⁶) słowo w słowo, iako się exemplarz mu poda przeyrzany, drukować znaczną farbą y piękną y cynobrem, a to na papierze cerkiewnym, od ktorych 1200 ochtaiow maią mu zapłaćić ich mość za każdę sztukę po złotych dwa, co uczyni (za) (⁷) 1200, ktore do skarbu należyć będą, z. 2400. Z tey tedy summy iuż sam p. Semion ma sobie prowidować wszelką materie y potrzeby, do drukarni nalezące, także strawę y zapłatę czeładzi y sobie. A cokolwiek ad rationem tey roboty weznie, ma mieć osobliwy arkusz u siebie papiru, a drugi u dozorce, ktory będzie od ich mośćiow postanowiony, aby na nim pisać regestr, każdy swą ręką, żeby potym w rachunku żadney (⁸) sprzeczky nie było, (⁹) nadto dla ukontentowania tak samego p. Semiona, iako y czeladzi pozwolaią założyć ieszcze nadto ich mośćiowie xiąg czterdziesci, a to także na cerkiewnym papierze, (¹⁰) od ktorych (¹¹) iuż płaćić ich mosciowie nie winni będą, i owszem za papir cerkiewny, co kosztować będzie, wytrącić z zapłaty panu Semionowi, a te iuż czterdziesci xiąg należyć będą p. Semionowi z czeladzią, ktoremi on sam według godnośći kożdego, iako rozumieć będzie, ma ukontentować. A czeladz iuż u ich mośćiow nic się upominać nima, ieno u maistra, bo on na to odbiera. A żeby szczerey y

---

¹) „magistrem“, ²) „stanoł“, ³) „być“, ⁴) прежде слова „ktory“, ⁵) вставлено: „tedy w obiecanych iemu xięgach maią takowy odłożyć, ktore w xięgi ochtay ma według“, ⁶) „w słowo w słowo“, ⁷) вставл. „za“, ⁸) выброшено. ⁹) далѣе вставлено: «pieniędzy moderatę brak według roboty», ¹⁰) вставлено: „żeby sie inakszy w xięgach tych wszystkich nie znaydował“, ¹¹) вставлено „xiąg“.

ochotniey służył cerkwi Bożey ieszcze y pieniędzmi gotowemi po wydaniu roboty obiecuią mu dać ich mośćiowie złotych sto, a iuż więcey żadney spodziewać się, ani upominać zmoże, ([1]) poprawy tylko, ieżeli dyskrecya będzie nasza pańska, na materie, na cynober, oleie, dwie farby y inne tym podobne, gdyż to wszystko zamyka się w tey wyż wyrażoney summie, wszystko to ([2]) p. Semion z zwysz wyrażoney summy zastępować y sprawować ([3]) ma: tylko papir y litery cerkiewne. Czeladzi nie ma ukrzywdzić, ale im, co należy, oddawać, żeby ich mośćiow w tym nie turbowali. Przy robocie ochtayney ma p. Semion przerewidować powoli pismo tryodne y w kożdą swą skrzynkę sporządzić osobliwie dobre, a osobliwie złe, ktore potym sam podeimuie się przelać, tak iednak, aby nic więcey nie robił na strone na matrykach ([4]) cerkiewnych, od ktorego pisma przebirania ([5]) kamieni, a za pomocą Boską skączą ochtay, tedy zaraz ma zacząć robić tryod cwitną. Także tysiąc dwiescie sztuk, za takowoż płacą, kontentacią y przykładkami y pod temiż wszytkiemi kontentacyami, ([6]) iako się w ([7]) ochtaiach wyżey opisały. To też ich mośći pp. bracia waruią y wymawiaią sobie, żeby nad wysz wyrażony liczby, to iest tysiąć dwiescie czterdziesci iedney xięgi nie ważył się więcey zakładać, ([8]) ani papiru inszego mieszać, ieno ten, co cerkiewny, odbierać będzie, pod utraceniem ([9]) tych xiąg y srogim karaniem. Ma przestrzegać p. Semion, żeby liter nie psowano, nie odmieniano y nie gubiono, ale iako wcale wagą odbierze, tak ([10]) powinien będzie wagą oddać, ([10]) także ([11]) figure w regestrze specificowane ([11]). Dozorca y korrector aby ich w naywiększym poszanowaniu byli y żadnego uszczepliwego słowa nie ważył się ([12]) p. Semion wymowić. Czeladz i sam aby się skromnie na gruncie cerkiewnym obchodzily y to

---

[1]) Пропущено: contentatiey, [2]) вмѣсто «to sam», [3]) вм. этого «sporządzać», [4]) „materkach", [5]) „przerabiania od kamienia ma się mu płacić po z., iako się Woyciechowie, giserowi, płaciło. Ktore pismo, gdy sporządzi, a za pomocą Bożą"; [6]) вм. „conditiami", [7]) вм o, [8]) вм. «przykładać», [9]) «pod straceniem tych xiąg», [10]) вм. «tak wagą oddać, kożde winien będzie», [11]) «tak y figury regestrem», [12]) пропущено «im».

postrzegaiąc ich mośćiow ([1]), żeby y figurami żadnych ani obrazow ani literami xiązeczek nie ważył się drukować na strone swoie, tak iawnie, iako y potaiemnie pod utraceniem ([2]) onych y srogim karaniem. Jesli by też kiedy trafiło, czego nie życzą ich mośćiowie, y p. Semion przestrzagać ma, aby się czeladz między sobą pohalasowali, tedy niegdzie indzie, tylko u ich mc. ([3]) pp. braci maią requirować sprawiedliwośći, y iako osądzą, cierpiec y dzięk czynić powini z wielkim uszanowaniem, tak też ([4]) y sam p. Semion ([5]) bez żadney exkuzaciey ([6]) y kontradyctiey, obroń ([7]) P. Boże, gdy by w czym wykroczył ([8]), pod sąd y karę ich mośćiow z wszelką swoią cierpliwoscią y submissią, albo dozorcy, od pp. braci postanowionego. A iesli by miał się sprzeciwić tey swey submissiey, albo się do sądu iakiego miał udać, ([9]) albo też ich mośćiow do tego przywiesć, tedy musieli y gdzie indzie do ktorego kolwiek sądu na niego oskarżyć, tedy irremquibiter ([10]) ma zapłacić na każdy sąd winy, nie odchodząć, z. 30 ([11]) y expensa prawne nagrodzić y więzieniem karanym bydz ([12]). Waruie też sobie p. Semion to, aby nie wakował dla papiru, zaczym w tym go pp.bracia assecuruią, iesli by się kiedy trafiło, żeby z okaziey pp.braciey miał wakować, tedy za każdy tydzień maią mu płacić po złotych pietnastu, ale tego wakansu w ten czas, kiedy by wakował, upominać się zaraz ma, a nie potem zmyslać y niepotrzebne czynić kłotnie. A że p. Semion ieszcze dawnego upomina się obiecanego sukna, ktorego lubo by nie należało dać dla pewnych przyczyn, atoli iuż go zachęcaiąc, aby szczyrze cerkwie Bożey służył, według P. Boga, sumnienia swego, nie zawodzyć łaski u ich (mość) pp. sobie, nie naruszaiąc, y okazij do nienawisci sobie onym nie daiąć, (z ktorych że niektorych w przeszłym czasie urażał, ma submissią ([13]) wielką

---

[1]) Нѣтъ „pp. braci“, [2]) «straceniem», [3]) во второмъ нѣтъ этихъ словъ, [4]) вм. тѣхъ словъ, что въ цифрахъ стоитъ: , wykonać y dość czynić powinni wszelkim uszanowaniem, także y sam p.», [5]) пропущ. въ перв. «dobrowolne», [6]) вм. «exceptiey», [7]) что въ цыфрахъ, то во второмъ въ скобахъ, [8]) нѣтъ этихъ словъ во второмъ, [9]) въ первомъ нѣтъ «sam» и переставлено «albo się do iakiego sądu sam udać», [10]) «вм. nieodpustnie» [11]) во второмъ «szkody», [12]) вм. «y kary być więzieniem», [13]) далѣе во второмъ вм. словъ въ цыфрахъ «powinną, iako w domu, iako y w sessii przeprosić».

y upokorzeniem się w sessij ich mośćiow się każdemu z osobna upokorzyć y poiednać). Obiecuią mu tedy ich mość pp. bracia dać pięc łokci falendyszu. Co wszystko dla lepszey wiary y wagi ([1]) p. Semion ręką własną w xięgi kontraktowe cerkiewne wpisuie y sam się podpisuie. Działo się we Lwowie mar(ca) dwudziestego szustego starego kalendarza, roku Pańskiego 1685.

Odebrałem też od ich mośćiow pp. bracy na też robote ochtayną pisma psaltyrnego starego kamieny 15, funt. 7, z roznemi kwadratami, do tegoż pisma należącymi. A osobliwie nowego pisma ochtaynego odebrałem samego pisma kamieny 21 y funtow 4. A to pismo we cztyrech skrzynkach tak się ważyło z skrzynkami. Item do tegoż pisma kwadratow nowych 2—kamien y funtow 15. To wszystko, da P. Bog, powinienem tak, iakom odebrał wagą, także y oddać, gdy temu czas będzie. Anno 1688, die 16 februarii, odebrał psałtyrnych liter—wersalow p. Semion pułszosta funta, iako y kwit iego iest z podpisem. Drugim razem dało się liter psaltyrnych dwa funty bez ćwierći. Eodem anno, die 11 maij wydało się z gmachow panu Semionowi drukarzowi materek 18, to iest в,м,е,д,р,с,ц, т,м,щ,и,а, х,д,ъ, я,п,о,н, tu instrument oddał, te wszyskie litery.... Z tych liter, co drukował xięgi, w drukarni odważyło się fyntow 65 na wylanie tych liter, iako wyżey specifice stoi. Tedy po wylianiu tych liter odważylismy liter nowych funtow 59 przy bytnośći p. Cypriana y p. Krassowskiego, a fusu znialazło się funtow 10. Die 10 iunii wydało się temuż panu Semionowi liter roznych nowych z (s)klepu, gdzie się xięgi przedaią, iako waga ukazała, funtow № 30, a na to miast nie odebralismy ieszczę starę.

Na tryod postnę wydali się rozne figury, iako niżey specifice wypisuie się: 1) Ewa, 2) ([2]) 3) błudny syn, 4) Maria Egipeckaia,

---

[1]) Нѣтъ въ первомъ: «contrakt ten ręką własną spisawszy y sam się podpisuie. Działo się we Lwowie 6 kwietnia nowego kalendarza, roku P. 1685. Symeon Stawnicki, typograph, m. pr.», [2]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

5) Ioan Listwicz, 6) błahowieszczenie, 7) farysey, 8) 2 preloh o usopszych, 9) uspenie wielkie, 10) 8 predislowy, 11) Hryhory, 12) pochwała.

Tu tedy odebrali się rozne figury drewniane od p. Semiona z tryody cwitney: 1) furta wielka, 2) wiechanie, 3) 5 diw mądrych, 4) Ftomino uwirenie, 5) raslableny, 6) prokażenny, 7) woskresenie, 8) położenie wo hrob, 9) Marie pryszli do hrobu, 10) Łazarewo woskresenie, 11) Petr, ktory razdra ryzy Arya, 12) slipec, 13) samarytanka, 14) woznesenie, 15) S. Duch, 16) woznesenie, 17) taina weczera, 18) Raspiatie, 19) 7 pralozow, 20) S. Troica, 21) 9 roznych obrazkow, 22) 5 prelohuw roznych.

1686 року в склепѣ дулпум по выдрукованю книги охтая зосталося паперу гданского рызъ сто и штырнайцятъ, который ся выдавалъ на книгу цвѣтную трыодь.

Anno Domini 1688, die (pr)ima iunii. Z panem Semionem Stawnickim, drukarzem, postanowiło się drukowanie xięgi tryody postney według wszystkich conditij w contrakcie, ktory iest wyżey wypisany o tryod cwietną y o ochtai, na co się podpisuię, yż we wszystkim powinien będę dosić uczynić. Semion Stawnicki, typograph.

Ja niżey podpisany Semion Stawnicki, typograph, daie tę submissie moię ich mośćiom pp. bractwu Stawropigialnemu cerkwie Wniebowzięcia Naswiętszey Panny w miescie Lwowie, yż obiołem się szistodnik—xięgię zaraz zacząć drukować, papir y drukarnia ich mośćiow, moia zaś wszelka materia, y strawa, y zapłata czeladzi. Xiąg muszę drukować tysiąc, od ktorey mi płacić maią ich mość pp. br. po groszy dwadziescia y cztyry od sztuki, a xiąg mi przyłożyć trzydzieści pozwalaią na swoim papirze, a nie więcey. Dozorcą do tey xiegi będzie wielebny o. Erumnowski, aby mankamentow nie było, ktoremu mam należytą czynić obserwantią, pieniendzi zaś, co ad rationem wezmę, iakoż zaraz biorę na zadatek złotych trzysta, z ktorych odebrania quituię, mam dawać kwit, ktory przy porachowaniu acceptować będę w zapłacie. Winę zaś skromność na miescu swiętym, zgodę, szczyrość w robocie bez wszelkich deffektow,

według conditii punctow y ligamentow w intercyzie o xięgie ochtai y tryod cwitną spisaney zachować mam. Na co dla lepszey wiary ręką własną podpisuie się. Działo się we Lwowie die 23 aprilis, anno 1689. Semion Stawnicki, typograph, m. p.

Stanoł pewny a nieodmienny contrakt y postanowienie między ich mość pp. bracią Stauropigion congregatiei Niebowzięcia Naswięszey Panny przy cerkwie mieyskiei z iedney, a drugiei strony sławetnym panem Semionem Stawnickim, tipographem naszym, yż cale obliguie się y submituie się drukować ewangelia w drukarni naszei brackiei, to iest ewangeli wszy(s)tkich tysiąć pien(c)set. Tedy od kożdey ewangeliei mamy onemu dać po groszy pięndziesiąt za robote, gdy, da Pan Bog, szczęsliwie zkączy, także z tych 1500 ewangeli mamy mu trzydziesci ewangeli dać na ten czas, gdy będziem odbierać od niego. To tedy waruiem sobie, że nie wprzody ma odebrać te trzydziesci ewangeli, aż poki my nie odbierzem swoie xięgi y my sami onemu mamy wydać, tylko za papir nasz powinien będzie nam zapłacić, iak nas kosztuie, także gdy będzie odbierał papir na robote z (s)klepu, nie ma więcey brać nad ryz trzy, y tak wiele ma moczyć na ieden raz, a nic więcey, bo gdy by się miało pokazać, żeby miał więcey maczać nad trzy ryzy, subcumbit paenis, także ma inkaustem dobrym, czarnym y cynobro czerwono nie bladą te xięgi drukować, aby dobrze praso przyciskano, żeby litery znaczne byli, a nie iakiemi białogłowami, albo chłopcami robić, ale czeladzią dobrą, mocną, zdrową, swiadomo tego rzemiosła, aby nagany nie było, a tey czeladzi według ugody y postanowienia ma płacić, aby na niego nie było skargi. Do korrecti zawżdy proby nosić, kogo ich mość naznaczą, aby erroruw nie było, y z tym nie sprzyczać się, kto będzie correctorem, ale y owszem dobrowolnie zgadzać się, także upatrywać y przestrzygać tego mocno, aby defektow nie było, a cokolwiek by miało być przez niedozur iego, tedy on powinien będzie do swych xiąg przymować, a cokolwiek papiru arkuszow w robocie albo na probie zepsuie, tedy dla miszkulanciei, dla confusiei y dla lepszei wiary ma dobrze chować te arkusze, aby mu do rachunku papiru,

powzeintego w sklepie, wychodziło, także mam dozirać dobrze, aby czeladz na strone papiru nie brali, aby potym nie miał nagany przez to od ich mośćiow, także te xięgi ma według exemplarza podanego drukować, nic nie przydaiąc, ani uimuiąc, ale iako exemplarz uczy. Także literi, ktore oddali się według wagi, y inne należące drobiazki do tei roboty, to iest furty, obrazki, predoslowie, prologi, literi wielki początkowe, ma to wszystko porządnie oddać znowu do gmachow według reiestru opisanego, także inszego papiru, uchowai Panie Boże, aby miał przykładać na swoie strone, tylko tym się contentować, co mu ich mość przy zawarciu tego contraktu pozwolili, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżei opisanego tego contraktu y według postanowionych conditij, zakładamy vadium winy, aby te trzydziesci xiąg y cokolwiek postanowiło się tu w tym contrakcie od wszystkiego odpadł y do wszelkiego prawa przypozwanym był, na co dla lepszei wiary y pewności ręką moią własną podpisuie się. Działo się w sessiei congregatiei naszei die 6 aprilis, anno 1690 Symeon Stawnicki, typograph BL.

Przy zawarciu tego kontraktu odważyli się litery psaltyrne y ewangelskie panu Semionowi, tipographowi, ktore należą do tei xięgi ewangelskiei y oddane są na drukarnie die 26 martii s. n., anno 1690: 1) kasztet psaltyrnych liter, ktory ważył kamien(i) 3, funt. 10; 2) kasztet psaltyrnych liter—kamien(i) 7, funt. 16; kwadraty y list o. władiky na tablicy złożony—kamien(i) 3, funt. 22. Summa kamien(i) 14, funt(ow) 18.

Litery wielkie ewangelskie tak siła ważyli: tablice ważyli liter ewangelskich kam. 6, funt. 22; № 1 kasztet ewangelskich liter—kamieni 6, funt. 11; № 2 kasztet ewangelskich liter—kamieni 11, funt. 5; 1 deszczka z literami ważyła kamien 1, funt. 9. Summa kamie(ni) 25.

Figury także wydali się: 1 figura wielka, 1 obrazek Uspenia P. B. 4 predoslowia, 6 pralogow, 3 litery wielkie początkowe.

Anno 1692, die 13 maii odebrało się liter ewangelskich z drukarni od pana Semiona, drukarza, in presentia ppanow: Jakuba

Lauryszewicza, p. Cypriana (Kisielnickiego), p. Laszkowskiego, p. Krassowskiego, p. Michalewicza kamieni 23.

Die 20 aprilis № 46 figur roznych małych y wielkich wzioł. 1 ewangelie wzioł na exemplarz w sekternach z praefacio z sess(ie)y wydany.

№ 3 wydrukowawszy literi stare, z pierwszei wagi odważonych, liter do drukarni danych, ktore na te miesce inne dali nowe literi ewangelickie. № 6 liter nowych ewangelskich dało się. 1 kasztet nowy dał się prozny.

Odebranie liter roznych z drukarnie od p. Semiona Stawnickiego, typographa naszego, ważonych przy roznych ich mośćiach pp. braci. Litery małe psaltyrek y akafistkow: 1) kasztet drobnych liter, ktory ważył kamieni 2, funt. 16; 2) kasztet także dutnych liter kamieni 5, funt. 3; 3) kasztet także liter drobnych kamien 1, funt. 16. Summa kamieni 13, funt. 9.

Litery trefoloine y ochtaine: 1) kasztet ochtainich liter ważył kamieni 3, funt. 14, 2) kasztet liter ochtainych ważył kam. 6, funt. 11. Summa kamieni 9, funt. 25.

Litery psaltyrne: 1) kasztet liter psałtyrnych ważył kam. 3, funt. 10, 2) kasztet psałtyrnych liter ważył kam. 7, funt. 16, 3) kasztet liter psaltyrnych ważył kamieni 4, funt 2, 4) kasztet psałtyrnych liter ważył kamien. 4, funt. 13, 4 tablic roznych liter ważyli kamien. 5, funt. 24. Prochu gisarskiego z liter odliwanych zostało się kamien, funt. 12. Summa kamieni 25, funt. 16.

Stanoł pewny y nieodmienny contrakt y postanowienie między ich mościami pp. bracio Stauropigion congregatiei Wniebowzięcia Naswięszey Panny przy cerkwi mieyskiei z iedney, a drugiei strony niewiernemy żydami: Danielem Markewiczem, Dawidem Abrahamowiczem, Hyrszem Zelmanowiczem, Leukiem Abrahamowiczem, maistrem rzemiosła blachowniczego, yż cale obliguią y submituią się banie nad oltarzem obiiać blacho biało, gdzie taka staneła ugoda y postanowienie między nami: od faski iedney blach, to iest od cetnaru mamy dać onych po złotych trzydziesciu, to tedy sobie waruiem, aby

dobrze blachi zpaiano, gruntownie, mocno, żeby nie było napotym nagany, albo dziurek, ktorędy by zaciekało, albo żeby się iaka blacha oddarła, y żeby spodem gniło. Także swoię cyną nie ołowiem mamy blachi spaiać y dobrze zaliwać, także aby blachi głatko przybiiano, nie gorbato—popartacku y nie psowano, ucinaiąc niepotrzebnie blachi, a te ucinki aby do kupy chowano, a cwioki, co blachi przybiiać będą, maią blachami nakrywać, także iak wiele blachi odbierzem, tak wszystkie mami w te robote włożyć, cwieki y okrawki od blach aby na strone nie wydawano, także obliguiemy się, że mamy tei roboty pilnować, codziennie robić, tylko w sabbasz, w niedziele albo we swięto mamy odpoczywać y trzyzwo się zachować, aby, uwa mi Pani Boże, iakiego nieszczęscia nie było przez pianstwo nasze. Także w dawaniu pieniędzy na te robote mamy onym dawać, iako wyrobio faski blach, tedy te złotych trzydziesci według contraktu wydać, a ieżeli by chcieli wprzody y żądali, aby im nie dawać, ieno co zarobio, aby nie przebirali wprzody, a niżeli zarabio, z ogniem też ostorożnie zachowywać się na bani. A te robote, ktore zacznemi w imie Pańskie, mamy cale dobrze skączyć, nic nie przedluzaiąc, ale zaraz mamy poczynać, albo żebysmy mieli iako inno roboto obciążywać się, a ich mościow zawiesć w tei robocie y nie kączyć, tedy chcemy, aby ten contrakt nasz takiego valoru był, iako by w xięgach i. m. pana sędziego erobowany był, ieżeli bysmy nie mieli uczynić dosić według wyżei opisanego tego contraktu y według postanowionych condicij. Zakładami tedy vadium winy złotych sto, —połowa i. m. panu sędziemu, a połowa stronie przeciwnei, ktora by nie miała dotrzymać tego contraktu. Na co dla lepszei wiary y pewnosci rękami naszemi własnemi przy swiadkach godnych podpisuiem sie. Działo się we Lwowie die 21 iunii, anno 1690. Ad rationem tego contraktu wzielismy na zadatek złotych dziesięc.

Miendzy ich mośćiami pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswięszey Panny w miescie Lwowie, a panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanoł pewny y nieodmienny w niżei wyrażony sposob contrakt y postanowienie.

Zycząc sobie ich mość dla chwały Bożei y wygody potrzebuiących, ponieważ w skarbcu nowych gatunkow xiąg zeszło, zacząć drukować służebniki in folio, tedy tak postanowili z panem Semionem, ktorych ma być in numero sztuk tysiąc pięcset bez żadnych defectow, ieżeli by się ktory znalazł defectowy, tedy w obiecanych iemu xięgach maią takowy odłączyć, ktore to xięgy służebnik ma według podanego sobie exemplarza naszego dawnego bez żadnych omyłek, ale tak słowo w słowo, iako się mu exemplarz poda przeizdrzony, drukować znaczną farbą piękną y cynobro, a to na papirze cerkiewnym, od ktorych 1500 służebnikow maią mu ich mość zapłacić za kożdę sztuke po groszy dwadziescia y osmi, z tych tedy pieniędzi iuż sam pan Semion ma prowidować sobie wszelkie materie y potrzeby, do drukarni należące, także ma papir odbierać y liczyć do correctora naszego, aby nie było defectow, iako teraz w tych xięgach pokazało się, y waliąc, y daiąc wine, że corrector mylał się, licząc, dla tego y sam pan Semion, albo iego czeladnik, odbieraiąc papir dla moczenia, ma drugi raz liczyć, a więcey y iednego, a więcey iednego arkusza nie przykładać, tylko iako wiele będzie odbierał od correctora naszego papiru, bo ieżeli by się miało pokazać więcey nad nasze pozwolenie, tedy te wszystkie xięgi, co się pozwoliło pro parte pana Semiona przykladkow trzydziesci służebnikow dla niego y czeladzi ukontentowania, maią ich mość zebrać y do swego skarbcu złozyć, także aby żadnych erroruw albo iakie mutatia w literach nie czynić, albo co przydawać, ale według exemplarza podanego ma drukować y do correctora kożdy arkusz posyłać przez swego czeladnika. Litery zaś wyraznie aby praso wyrażone byli, żeby nie było zalanych, inkaustem czarnyn, dobrym, nie bladym, albo y cynobrem aby rumianym wszy(s)tkie xięgi drukowane byli. Czeladzi dobrych przybrać sobie, aby tego rzemiosła swiadomi byli, nie chłopcami, albo żunkami słuzyć się. Czeladzi zaś, ktorzy będą zostawać w drukarnie, aby kożdego płata doszła według postanowienia, aby do nas skargi nie było. Litery zaś, ktore się oddali wago, aby według reiestru opisanego znowu odany byli do skarbcu. Upatrywać mocno tego, aby

czeladź, albo kto inny, na strone nie brał, albo gdzie indziei wydawał, także z correctorem naszym, ktorego naznaczym, aby zgodliwie żył, żadnych swarow między sobo nie czynili, ani też żadnych zniewag, albo złych słuw, ale iak naiskromnie z sobą żyli, y ieden drugiego szanowali, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżei opisanego tego kontraktu y według postanowionych condicij, zakładami vadium winy, aby te trzydziesci xiąg y cokolwiek postanowiło się w tym kontrakcie od wszystkiego odpadał y do wszelkiego prawa y sądu przypozwany był, na co dla lepszei wiary y pewności ręką moią własną podpisuię się. Działo się we Lwowie die 2 februarii, anno 1691. Semeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Figury nowe robił oiciec diakon z Krechowa Nikodym do służebnika. 1 furta wielka, 7 tytułow wielkich, 1 proloza z układami, 1 układ tainaia weczera, 2 mołenyie w Ohroicu, położenyie wo hrob, 2 liter wielkich, 7 liter mnieiszych, 1 tytuł u furty L E J T V R H I A R I O N.

Po wczynionym contrakcie die 5 februarii, anno 1691 wydalismy z (s)karbcu panu Semionowi na kwiatki, co po bokach u służebnika znaiduie się, aby wylał, bo u nas nie masz gotowych, to iest olowia kamieni 5.

34 matrices ewangelskich liter, 3 figury Trech Swiatyteley: s. Basilego, s. Hregorego y s. Ioanna, 1 instrument do odliwania, 1 instrument do odliwania, 11 kamieni bez cwierci wydało się liter ochtainych na drukarnie panu Semionowi die 6 martii. 3. 7. matryces odebrało się od p. Semiona, 2 instrumenta.

Między ich mośćiami pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswięszy Panny w miescie Lwowie, a panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego maistrem, stanoł pewny y nieodmienny w ten niżey wyrażony sposob contrakt y postanowienie, życząć sobie ich mość dla chwały Bożey y wygody potrzebuiących, ponieważ w skarbcu nowych xiąg gatunkow zeszło, zacząć drukować czasosłowy wielkie in 4-to według dawnego exemplarza naszego podanego. Tedy tak postanowilismy z panem Semionem,

magistrem, ktorych ma być in numero sztuk tysiąc na gdanskim papirze, a dwiescie na prostym bez żadnych defektow. Jeżeli by się ktory znalazł defektowy czasosłow, tedy w obiecanych iego xięgach maią takowy odłączyć, ktore to xięgi—czasosłowy ma według podanego exemplarza sobie dawnego bez żadnych omyłek, ale tak słowo w słowo, iako się mu exemplarz poda przeirzany, drukować, znaczną farbo czarno, cynobro czerwono, piękno, nie bladą, a to na papirze gdanskim cerkiewnym y na prostym, także misecosłowy mam dodrukować do tych czasosłowuw, ktore znaiduią się w skarbcu numero sto dwadziescia y pięć na papirze tutecznym. Od kturych to 1080 czasosłowow z misecosłowamy maią mu ich mość zapłacić za kożde sztukie po groszy trzydziesci y ośm, a za te misecosłowy, co mam dodrukować per medium, maią mi zapłacić. Z tych tedy pieniędzy iuż sam pan Semion ma prowidować sobie wszelkie materie y potrzeby do drukarnie należące, także ma papier odbirać y liczyć od naszego dozorcy, aby nie było defectow, iako y teraz znaidowało się w tych xięgach, co się odebrało do skarbcu, wszy(s)tko waląc y daiąc wine dozorcy naszemu, yż w liczeniu myli się, gdy wydaie papir do moczenia, dla tego ex debito postanowiamy, aby pan Semion, albo czeladnik iego, odbieraiąc papir dla moczenia, ma drugi raz liczyć, a co by nie dostawało, dozorca nasz powinien będzie dołożyć, a więcey y iednego arkusza nie przykładać, tylko iak wiele będzie odbirał od naszego dozorcy papiru gdanskiego y tutecznego y według contraktu postanowionego, to ieżeli by się miało pokazać więcey nad nasze pozwolenie, tedy te wszystkie xięgi, co się pozwoliło pro parte pana Semiona przykładkow numero dwadziescia y pięc czasosłowow dla niego y czeladzy iego ukontentowania, maią ich mość zabrać y do swego skarbcu złożyć, także aby żadnych erroruw albo iakiei mutatiey w literach nie czynić, albo co przydawać, ale według exemplarza podanego ma drukować y do correctora kożdy arkusz posyłać przez swego czeladnika, litery zaś wyraznie aby praso wyrażone byli, żeby nie było zalane, inkaustem czarnym, dobrym, nie bladym, albo y cenobrem bladym, ale czerwonym, rumianym

wszy(s)tkie xięgi drukowane byli. Czeladzi dobrych przybierać sobie, aby tego rzemiosła swiadomi byli, nie chłopcami, albo żunkami służyć się. Czeladz zaś, ktora będzie zostawać w drukarnie, aby była cnotliwa, nie podeirzana, abysmy nie mieli iakiei przygany od innych ludzi o tym, aby kożdemu doszła płata według postanowenia, aby do nas skargi nie było. Litery zaś, ktore się oddali wagą, aby według reiestru opisanego znowu oddane byli do skarbcu. To też upatrywać, aby czeladz, albo kto inny, na strone nie brał, albo gdzie indzie wydawano. Także z dozorco naszym, ktorego naznaczamy, aby zgodnie żył, żadnych swarow między sobą nie czynili, ani też żądnych zniewag, albo złych słow, ale iak naiskromnie z sobo żyli, y ieden drugięgo szanowali, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżei opisanego tego contraktu y według postanowionych konditij, zakładami winy, aby te dwadziesci ziąg y cokolwiek postanowiło się w tym contrakcie od wszystkiego odpadał y do wszelkiego prawa y sądu przypozwany był, na co dla lepszei wiary y pewności ręką moią własną podpisuie się. Działo się we Lwowie die 23 octobris, anno 1691. Symeon Stawnicki, typograph, m. p.

11 funtow liter roznych wydało się na drukarni przy panu Łaszkowskim y panu Cypriane (Kisielnickim). 4 kamieni y 22 funt. liter z dziszko y tablicami ważili, ktore wydali się do drukarni teraz na drukowanie tych czasosłowuw dla odnowienia liter złych. 1 kamien bez 2 $^1/_2$ funt. wylał kwadratow, gdzie zapłaciło się. 24 funt. na kwiatki, wilał z naszego olowiu, zapłaciło się giserowi Basilemu.

Pod tymże contraktem y conditiami, ktore są expresse wypisane w tym contrakcie, acceptuie y pozwalam na wszy(s)tkie conditie, yż za wiadomoscią moią staneli, y na to libere non coacte pozwalam, yż mam dosić uczynić o drukowaniu tey xięgi, to iest psałtyr in 4-to bez erroruw, albo iakich defektow, ale według exemplarza mnie podanego, gdy, da Pan Bog, wydrukuię, maią mi ich mość od każdey xięgi zapłacić (od) iedney po groszy piętnascie, także od grammatyczek maią mi płacić od iedney po groszy dwa to conditio, że mam

papir liczyć, odbieraiąc od dozorcy naszego, aby napotym mankamentow nie było y defektow, a in quantum by nie miał, odbieraiąc, liczyć papir, tedy te defekta mnie należeć maią, na co dla lepszei pewności ręką moią własną padpisuię się. Działo się w sessiey die 16 maii, anno 1692. Symeon typograph m. p.

Z (s)karbcu na drukowanie psałtyr in 4-to y grammatyczek odebrałem liter psałtyrnych: 4 deszczek, ważyło liter psałtyrnych kamieni 4, funt. 25, 1 kasztet, ktory ważył liter psałtyrnych kam. 4, funt. 22½. (Summa) kam. 9, funt. 17½.

Anno 1692, die 28 iulii po wydrukowaniu psałtyr in 4 to y grammatyczek odebrało się liter psaltyrnych przerewidowanych złych do skarbcu kamieni 14, funt. 1½, a zostawiło się onemu iuż przebrakowanych psałtyrnych liter do drukowania trefołoiu kam. 9, funt. 27; 1) item liter ochtainych przebrakowanych kam. 4, funtow 28; item kwiatkow wylanych gotowych kam. 1, funt. 7, 2) kaszt. ważył liter ochtainych kam. 7, funt. 29, 3) kaszt. ważył liter ochtainych kam. 7, funt. 8, 4) kaszt. ważył liter ochtainych kamieni 4, funt 11. Die 2 augusti, anno 1692 na drukowanie tryfoloia № 29 figurek praznikowych z drukami i. m. o. władyki wydało się, 8 pralozek, 6 predosłowia.

Die 30 iulii wersalow sztuk 30 psałtyrnych oddał, kwiatkow sztuk 2 oddał, trefołoinego materek 8 oddał, 2 instrumenty oddał. Die (pri)ma augusti wydało się psaltyrnych materek 4, kwiatkow sztuka 1. Die 13 augusti wydało się kwadratow z drukarni oyca episkopa na drukowanie trefoloia drukarzowi 1 kamien y 23 funt. kwadratow. Item 1 kamien y 11 funt. liter, co wylał syn iego z naszego spinglasu, ktore literi dało się na drukowanie. ½ kamenia kwadratow z naszego olowia wylał syn iego, zatrzymał w drukarni. Die 18 augusti wzioł liter prałtyrnych roznych w papiru pozawiianych, w skarbcu nie ważone, ale tak sub onendo, że z poł kamienia ważyli te wszystkie literi.

Die 29 augusti wydało się z (s)klepu dolnego, gdzie xięgi przedaią, 1 kamien y 6 funt. liter nowych ochtainych drukorzowi.

Die 22 maij 45 $^{1}/_{2}$ funtow liter nowych ochtainych wydało się z sklepu dulnego, 4 materki ochtaine oddał.

Ja niżey podpisany Simeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister y zycer, tym moiem y dobrowolnym y nieodmiennym zapisem iawnie y dobrowolnie, iako y przed urzędem zeznaię, iż ich mościom panom starszym y młodszym bracy bractwa religii graeckiey, cerkwie Lwowskiey, mieyskiey, uiednałem się y zgodnie ugodziłem na wydrukowanie kięgi in folio, nazwaney trefołoy, według exemplarza, od pomienionych ich mośćiow pp. bracy dany, ktorych to xiąg trefołoiow in folio wszystkich sztuk pułtora tysiąca spełna słowięskim ięzykiem, charakterem y dialektem, maią być moią pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym, y cynobrem srutnym, czerwonym, nie blednym, także czeladzią y zapłatą moią y prowidowaniem wictu moiego wydrukowane cale y zupelnie bez wszelkich defektow, tilko drukarnią ich mośćow, literami y papirem, a od kożdey xięgi iedney trefoloia pomienieni ich mości po złotych cztery currentis monetae maią mi płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow pp. craci bractwa przerzeczonego nie będę mogł zabierać, tylko to, co sami ich mość ze mną postanowili. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg pułtora tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tym że ich mościow oddaniem, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać maią. A ia submittuie się y wszelako obliguię tym że ich mościom pp. bracy przerzeczonego bractwa pod zakładem dwoch tysięcy złotych polskich nieodpustnei winy, ktora by się podług rozsądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała i disposicyi tych że ich mościow obrocili, iż we wszystkich punktach zwysz y niżey wyrażonych w tym moiem zeznaniu zachować się mam: piersza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo żadnego y naymnieyszego słowa, punkta, litery, noty, nie przestempuiąc, nie przedaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelakich omyłek, także nie zalewaiąc liter cynobrem, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg,

y tak zaprawiać, aby nie było żadnych errorow, ani blady cynober, defektu żadnego w tych xięgach nie mam uczynić y zostawić, ale cale, zupełnie in eo numero ac specie, iako się namieniło, ze wszystkim powinienem wystawić y oddać, a gdy by się miał iakowy defekt pokazać y znaleść przy odbieraniu y oddawaniu tych xiąg, tedy z summy, ze mną postanowioną, wytrącić ich mość będą powinni. To sobie, iednak, waruię, aby ich mość do drukowania tych xiąg papiru wczesnie dodawali, tych że xiąg miałem participować podług dawnych zwyczaiow po wydaniu y wydrukowaniu y wysciu tych xiąg in numero piętnascie (set), ktorych iuż participować nie będę, ale mi ich mość pretium podług taxy, na ten czas ustanowioney, zapłacić, co ia za wdzięcznie przyiąć mam, przyiąć (y) więcey nie upominać się, do tego iako wiele mi liter oddali wagą do wydrukowania, oddali y inne wszelkie instrumenta y prasy, tak po skączeniu tey xięgi roboty oddać ich mościom wcale submittuie się pod zakładem zwysz opisanym. A dla lepszey wiary ręką moią podpisuię się we Lwowie die 9 augusti, 1692 anno. Symeon Stawnicki, typograph Leopolitaneos, m. pr.

Anno 1694 a die 10 augusti odebrało się od pana Semiona Stawnickiego, typographa, liter ochtaynych w czterech kasztach lab 20, fun. 21, psałtyrnych liter we dwu kasztach lab 8,—fun. 16, item w pięciu deszczkach defekta y kwiatki lab 2, funt. 28, item na iedney deszce prochu gisarskiego funt. 29, kwadratu z deszczko lab 1, funt. 14, pralozow roznych wielkich y małych № 65, figur roznych wielkich y małych № 70. Item osobliwie furta trefołoyna y z literami iedna. Nie dostaie do wagi oddanych liter od Semiona ochtaynych lab 5, fun. 6, item psaltyrnych lab 1, funt. 26.

Ja niżey podpisany Simeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister, y z synem Basilim, zycerem, gisarem, tym moim dobrowolnym y nieodmiennym zapisem, iawnie y dobrowolnie, iako przed urzędem zeznaiemy, iż ich mościom pp. starszym y młodszym bracy bractwa religiei graeckiey cerkwi Lwowskiei, meiskiei uiednałem się y zgodnie ugodziłem się na wydrukowanie xięgi in quarto, nazwaney trebnik, wed-

ług exemplarza danego od ich mościow, ktorych to xiąg in quarto trebnikow wszystkich sztuk pułtora tysiąca spełna, słowięskim ięzikiem y dialektem maią być, moią pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym y cynobrem cwietnym czerwonym, nie bladym, także czeladzio y zapłato moią y prowidowanie wiktu mego, wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, a od kożdei xięgi iedney trebnika pomienione ich mość pp. bractwo po groszy trzydziesci y ośm currentis monetae maią mi płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow nie będę mogł zabierać, tylko to, co sami ich mość ze mno postanowili. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg pułtora tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tym że ich mościom oddaniem, porachowawszy się ze mno, zapłacić mi y oddać maią. Także literi wszystkie, ktore odbieram na drukarnie wagą, według zwyczaiu mam wcale oddać, żadney szkody nie czyniąc, iako wagą odbieram, takowo mam oddać, a in quantum by mi nie dostawało do wagi, maią mi z summy, mnie na leżącey, potrącić. A ia submittuie się y wszelako obliguie się tymże ich mościom pp. bracy pomienionego bractwa pod zakładem tysiąca złotych polskich nieopusney winy, ktoro by się podług rozsądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała, y dispositiei tych że ich mościow obrocili, yż we wszystkich punktach zwyz y niżei wyrażonych, w tym moim zeznaniu zachować się mam. Pierwsza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo, żadnego y naimnieiszego słowa, pukta, literi, noty, nie przestępuiąc, nie przydaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelkich omyłek, liter nie zalewaiąc inkaustem albo cenobro, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg y tak obserwować, aby nie było żadnych errorow, ani cenobry bladei, ani defetcu w tych xięgach nie mam uczynić y zostawić, ale cale in numero et specie, iako się opisało, ze wszy(st)-kim wygotowawszy porządnie oddać, a gdy by się miał iaki defekt pokazać y znaleść w tych xięgach przy odebraniu y oddawaniu, tedy z summy, ze mno postanowioney, powinni będą ich mość wy-

trącić, także ieżeli by się miał papir inszego gatunku znalesć przy rewidowaniu xiąg, tedy wszystek ten papir maią zabrać do skarbcu swego, a ia powinien będę za to wine dać złotych pięcset, na ktore condiciei dobrowolnie pozwalam. Litery przy dokonczeniu wszy(s)tkie według wagi odebrane y insze drobiazgi, co się wydaią z (s)karbcu do drukowania tey xięgi, mam wcale bez naimnieiszei szkody wcale oddać, żadnych wymuwek nie maiąc. Te tedy wszy(s)tkie conditie, puncta podpisem ręki moiei własnei ztwierdzam, że mam dosić yczynić, na co dla lepszei wiary y pewności ręką moią własno z synem moim Basilim podpisuie się. Działo się we Lwowie die augusti, anno 1694. Symeon Stawnicki, drukarz.

Die 10 augusti oddało się ochtainych liter na drukarnie przez i. m. p. Jakuba Lauryszewicza y i. m. p. Semionowicza na robote trebnikowe № 11 kamieni, 6 funt. liter ochtaynych. Die 12 augusti: 1 kaszta—8 kamieni, 20 funt. liter psaltyrnych, 1½ kamienia y 2 funt. liter nowych z naszego olowia dało się na drukarnie, co wyliwał; 1 kaszta—6 kamieni, 24 funt. liter psaltyrnych; 11 materek liter psaltyrnych oddał; 1 instrument do wylania liter oddał; 2 materek liter psaltyrnych; oddał; ½ kamienia wersalowych y innych liter dobrych; 1 ½ kamienia liter złych dało się do wylania liter nowych,—oddał; ½ kamienia, 4 funt. złych liter także wydało się do wilania,—oddał. Te kamieni 2 y funt. 4, co się dało z tych liter na wylanie, oddał zupełnie. Die 30 7—bris ¼ kamienia liter dobrych przy p. Cyprianie dało się na drukarnie.

Po zawarciu kontraktu obiecali mi ich mość ratione przykładkow dać pieniędzmi contentatiey dla mnie y czeladzi z. dwiescie pięcdziesiąt, mowieł z. 250. Na to się podpisuie. Dan, ut supra. Symeon Drukarz m. p.

Niżey podpisany zeznaie tym quitem wyrażonym, iż cokolwiek praetendowałem sobie u ich mościow pp. bractwa w retentach pozostałego przez wszystkie lata od robienia xiąg y tryfolaiiow do dnia dzisieyszego, we wszystkim w zapłacie od ich mościow stało mi się dosýć, y ex nunc odbiram podług rachunkow z. 400 gotowych pie-

niędzy y darunku do tego dwa tryfołoie. A tak we wszy(s)tkim ich mość kwituie y dla wiary ręką moią ten kwit sam pisałem y imie wyrażam. Działo się w sessyey zgromadzenia ich mościow roku 1695, maii 26. Symeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Ja Bazyli Stawnicki, syn, przytomny będonc na ten czas.

Tegoż dnia uczynilismy postanowie(nie) z panem Bazylim Stawnickim na wylanie liter psaltyrnych, od każdego kamienia po złotych ośm od roboty, ile kamieny wyrobi. Na co dla lepszey wiary podpisuię die 26 iuny, a(nn)o (16)95. Oddaie sie onemu starych liter zaraz lab. $4^1/_2$, item matryces warsalowych psałtyrnych № 36 (¹), matryces wierzchnych psałtyrnych № 39(¹), matryces tryodnich textowych № 49(¹), matryces na komy № 5(¹), instrument do wyliwania liter № 1(¹). Bazyliy Stawnicki.

Die 10 iunij dało się panu Bazylemu liter lab. 3, funt. 22; die 21 iulij dało się iemuż lab. 4, die 29 iuny dało się iemuż na przerobienie lab. 4, funt. 8; die 13 iulij dało się temuż na przerobienie liter lab. 3, funt. $7^1/_2$. A(nn)o 1695 a die 26 iuly uczyniło się rachunek z panem Bazylem Stawnickym, ktoremu roznymi czasy wydało się liter starych na wyrobienie nowych lab. 19, funt. 21. Wydał tedy liter nowych lawter lab. 17, funt. 3, zapłaciło się a z. 8—z. 136. Prochu lab. 1, funt. 8, item drobnych liter funt. $4^1/_2$. Czyni komputu od niego lab. 18, funt. $15^1/_2$, restat lab. 1, funt. 5. Anno 1695 a die 26 iulij odebrało się od pana Semiona Stawnickiego nazad litery, ktoremu dane były na wydrukowanie trebnikow, iako na zadzie napisano, uti summa kamieny 27, funt. 4. Ne dostało funtow $4^1/_2$. Condonatum.

Ja niżey podpisany Semeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister, zeznaie tym moiem dobrowolnym obligiem jawnie, iako by przed xięgami urzędnemi, iż ich mm. pp. starszym y młodszym braciey bractwa religij graeckiey cerkwiey mieyskiey, Lwowskiey,

---

¹) Противъ каждаго изъ обозначенныхъ номеровъ написано: «Oddał». Надпись эта едѣлана другою рукою, очевидно рукою того, кто принималъ буквы.

yż uiednałem się y zgodnie ugodziłem na wydrukowanie xięgi in folio, nazwaney apostoł, według exemplarza od pomienionych ich mościow danego, ktorych to xiąg wszy(s)tkich sztuk spełna tysiąc, słowięskim ienzykiem, charakterem y dialektem maią być, pracą moią y kosztem moiem, to iest incaustem dobrym, czarnem, cinobrem swietnym, czyrwonym, nie blednym, także czeladzią y zapłatą moią y prowidowaniem wiktu moiego, wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tylko drukarnią ich mościow, literami y papirem; a od kożdey xięgi iedney apostoła pomienieni ich mm. po złotych pułtoru currentis monetae maią mie płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow pp. bracij bractwa przerzeczonego nie będę mogł zabierać, tylko to, co sami ich mm. ze mno postanowiły. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg tysiąca, iako się namieniło, żupełnym y skutecznym tymże ich mm. oddaniem, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać maią. A ia submituie się y wszelako obliguię tymże ich mm. pp. bracij przerzeczonego bractwa pod zakładem tysiąca złotych polskich nieodpusney winy, ktora by się podług rossądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała, y dispozytij tych ich mościow obrocili, yż we wszy(s)tkich punktach, zwysz y niżey wyrażonych, w tym moiem zeznaniu zachować się mam. Pierwsza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo, żadnego naymnieyszego słowa, punctu, litery, noti nie przestempuiąc, a nie przydaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelkich omyłek, także nie zalewaiąc liter, cinobrem swietnym, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg, y tak zaprawiac, aby nie było żadnych errorow, ani blady cinober, defektu żadnego w tych xięgach nie mam uczynić, ale cale, zupełnie in eo numero, iako się namieniło, ze wszy(s)tkim powinien wystawić y oddać, a gdy by się iakowy defekt miał pokazać y znaleść przy oddawaniu tych xiąg, tedy z summy, ze mną postanowioney, wytrącić ich mm. będą powinni. To sobie, iednak, waruię, aby ich mm. do drukowania tych xiąg papiru wczesnie dodawali, tych że xiąg miałem participować podług dawnych zwy-

czaiow, po wydaniu, y wydrukowaniu, y wysciu tych xiąg, tedy mł ich mm., umowiwszy, maią dać złotych sto dwadziescia na czeladz y na mnie samego, z ktorych to złotych sto podług szłuszności mam ukontentować czeladz, w sobie residuum, to dokładaiąc y assecuruiąc się, aby żadnego potaiemnego podkładku nie przykładałem, a gdy by ieden arkusz mieł by się znaleść między temi wydanemi xięgami papierniey inszey, tedy tych złotych sto dwadziescia nie maią mie ich mm. dać y ieszcze do tego maią mie wytrącić z summy za wyrobienie xiąg złotych trzysta, ktore obrocić maią na szpital, co ia za wdzięcznie przyiąć mam y więcey nie upominać się, do tego iako mie liter oddali wagą do wydrukowania y inne wszelkie instrumenta y prasy, tak po skączeniu tey xięgi roboty oddać ich mości wcale submituię się pod zakładem zwysz opisanym. A dla lepszey wiary ręką moią podpisuie sie. We Lwowie die 28 julij, a(nn)o 1695.

Odebranie liter: 2 skrzynki nowych liter, kamieny 14, funt. 22, item 4 skrzynki liter dawnych—kamieny 24, funt. 12; item kwiatkow kwadratow kamieny 2, funt. 24.

Ja Symeon Stawnicki, drukarz, prawdziwie na tym contraccie podpisuie się m. p.

Item die 3-tia augusti kwadratu nowego dało się kamien 1, funt. 2, item die 4-ta augusti wydali się figury do apostoła rznięte, ewangielistow 5 na drzewie rznięte, 1 ewangelista Łuka, mieyskich 16 figur ruznych, malękich 2 figure, liter wielkich 4 początkowych na drzewie rzniętych, predosłowy 24, praloz 14 większych y mnieyszych, item die 9 augusti kwiatkow nowych z roboty dało się kamien 1, funt. 18; 1 kamien y cwier(ć) olowiu na kwadraty p. Cypryan wydał, 1 kamien y 5 funt. liter nowych ochtainych do czas(os)lowcuw wydało się z (s)klepu przez p. Cypryana. 1 kamien bez cwierci liter roznych przez p. Cypryiana odwa(żyło się).

Die 28 julij odebralismy wszy(s)tkie literi ochtaine y psaltyrne y inne obrazki, pralozgi, figury od apostołow, gdzie nie dostało kamieni dwa liter z drukarni.

Uczynilismy postanowienie, iako by kontrakt, z panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, wzglendem pułtora tysiąca czas(o-s)lowcuw małych, na papirze naszym, według exemplarza, od iedney sztuki po groszy sześć, co czyni złotych trzysta, także melioratiei obiecalismy onemu dać złotych dwadziescia tako condicio, aby żadnych przykładkow nie było, bo ieżeli by się miało co postrzec y znalesć, tedy za robote nie powinni będziem onemu płacić. Na co dla lepszey wiary y pewności podpisuie się. Działo się we Lwowie die 3 marty, anno 1696. Symeon Drukarz m. p.

A(nn)o 1696 a die 25 july wydało się drobnych liter panu Semionowi Stawnickiemu, typografowi: 4 skrzynki—kamieny 14, funt. $12^1/_2$; die 27 iulij 13 obrazkow małych—1 cwierć kamien. liter, 1 furta mała, item 24 liter wydało się na tablice, 4 pralozek małych, item 3 funt. liter, item 4 litery mosiądzowe, 35 liter drewnianych początkowych małych, 1 cwierć kamienia liter wydało się.

Pod tymże contraktem y opisanemi conditiami uczynilismy postanowienie z panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, wzglendem drukowania molitweniczkow in 8-vo według exemplarza Uniewskiego, ktorych ma być in specie sztuk №[1]), od każdei sztuki mamy płacić onemu po groszy piętnascie, gdy nam [wyda z drukarni wcale do skarbcu, bez erroruw y bez defektow, a żadnych przykładkow aby nie przykładał, to mu się a parte obiecuie za przydatki dać złotych dwadziescia, tylko waruiem, aby inkaust czarny, dobry był, literi aby nie zalane byli, y z początku cynobro czerwono drukowane było, a in quantum tym nie miał dosić uczynić według contraktu, wyżei opisanego, y conditij wyrażonych, pozwalam vadium winy, aby te przykładki nie płacone byli, ieżeli by się znalazło, żebym miał co przyłozyć dla siebie, także litery według wagi abym wcale oddał. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką moią własną podpisuie się. We Lwowie die augusti 11, anno 1696. Symion typograph, m. p.

---

[1]) Въ подлинникѣ пробѣлъ.

A(nn)o 1697 a die 12 novembris odebrali się litery od pana Semiona Stawnickiego, ktore był powzioł na robote czasowniczkow małych we czterech skrzynkach lab. 15, funt. 6, nie dostało funt. 22. Oddał dawnych liter y z kwiatkami, ktore przy nim zostaly byli na 2 deszczkach lab. 1, funt. 19.

Ja niżey podpisany zeznaie tym dobrowolnym pisaniem moym, yż uiednałem się ich mość pp. braciey starszym y młodszym na wydrukowanie xiąg tysiąc psaltyrz in quarto podług exemplarza, mnie podanego, od kożdy xięgi iedney po groszy piętnastu, ktore te xięgi pomienione tysiąc powinienem dobrym, czarnym inkaustem y cynobrem czyrwonym, gdzie będzie potrzeba, wydrukować, bez żadnych defektow, do tego liter kilko od ich mm. co biorę, wagą takąż bez usczyrbku żadnego oddać y odważyć powinien będę, a za oddaniem, da Bog, y odrobieniem contentu się maią mi ich m. nad umowe płacy dać złotych trzydziesci y pięc. Psaltyrz z tych xiąg pieniędzy przy robocie nie mam zabierać, telko co ich m. sami mie dawać będą. Na co dla wiary ręką moią podpisuię się. Działo się we Lwowie, w congregatie brackiey a(nn)o 1697, die 5 marty. Symeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Odebrałem pismo do roboty psałtyrney, kture ważą, skrynki cztyry, kamieniy 28, funt. 8. Ochtaynego y psaltyrnego kamieniy dwadziescia y ośm y funtow ośm.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu thypografskiego, zeznaie tym dobrowolnym obligem, yż obliguie się ich mm. panom braciey starszym y młodszym, uiednawszy się wydrukować xięgie, nazwane trebnik, podług exemplarza, mnie danego, in octavo, kożdą po groszey dwudziestu, wszy(s)tkich xiąg numero szescset. Ktore-to xięgi powinien wszy(s)tkie szescset bez żadnych defektow wyrobić dobrym, czarnym inkaustem y, gdzie telko będzie potrzeba, cynobrem także moym powinien, y wszelkim kosztem wydrukować, y czeladzy mey płacić y sustentowaniem, tilko literami y prasą ich mościow, a cokolwiek liter do tey roboty odbierania pod wagą, to iest we dwu skrzynkach kamieny dziesięc bez puł funta, tak cale

po wydrukowaniu y oddaniu xiąg y litery też wcale oddać powinien będę. Na co dla lepszey wiary ręką moią podpisuię się. Działo się w sessiey ich mościow die 30 novembris, anno 1697. To też dokładaiąc, iż ktora by litera nie miała być dobra do druku, tey w zycowanie kłaść nie powinienem. Item co pan Cyprian liter wydał roznych puł kamienia y matryces do wyliwania liter № 9 y forme iedne... Jch mość zaś onemu obiecuią, gdy dobrze odda bez żadnych defektow pomienione xięgi, in vim pieniędzy darunku złotych trzydziesci. Baziliy Stawnicki, tipograf.

Na ten kontrakt y robote odebrałem ad rationem od ich mości p. Mikołaia Krassowskiego z. 100 die 4 x-bris, (anno) 1697. Na ten kontrakt odebrałem—Bazyliy Stawnicki złoty 100. Item drugiem razem die 3 februarii 1698 odebrałem na też robote z. 150—Bazyliy Stawnicki. Item trzecim razem die 10 martii odebrałem na też robote złotych sto, to iest z przedaży xiąg w sklepie, Baziliy Stawnicki. Item die 22 martii przy oddaniu trebniczkow № 599 przychodziło mi reszty z. 79, gr. 10. A to ktore cale odebrałem y kwituie ich mościow Baziliy Stawnicki.

Ja niżey podpisany zeznaie tym dobrowolnym pisaniem moim, iż uiednałem sie z ich mościami pp. braci starszymi y młodszymi wydrukować grammatyk № 7000 według exemplarza, a od kożdey grammatyczky po groszy pułtrzecia tą conditią, abym żadnych przykładkow nie upominał sie u ich mościow y defektow żadnych aby nie było, na co sie podpisuie. We Lwowie die 22 may w sessiey działo sie 1698 a(nn)o. Bazyliy Stawnicki.

Na tosmy mu oddali papiru ryz № 4 y liber 14. Baziliy Stawnicki.

Ja niżey na podpisie wyrażony Bazyli Stawnicky, magister kunsztu thypograph. y zycer, zeznaie tym moiem dobrowolnym zapisem, yż obowiązałem y podiołem dwoie xięg operum: iedne iermołoyczyk in duodecimo, a drugo xięgie akafisty in quarto, podług exemplarza, mnie danego, ich mościami pp. braciy starszym y młodszym wydrukować słowo w słowo, iako w exemplarze, moym in-

kaustem, cynobrem y czeladzią moią y kosztem wszelkim, telko ich mościow prasy y litery, od ktorych to xiąg dwoie operum, to iest od iermołoyczyka ma mieć płaty moiey od iedney po groszy ośmu currentis (monetae), a od akafistu in quarto po groszy dwudziestu cztery, na ktorą tą robote nie mam zaraz zabierać pieniędzy wszystkich, telko według słuszności w robocie, drugie pieniędze za dokonczeniem y wyrobieniem pomienionych xiąg, do tego sie zapisuie y obliguie, abym dobrym, czarnym inkaustem y czerwonym iasno cynobrem wyrobił pod zakładem summy takowey, ktora by uczyniła za wydrukowanie xiąg, errorow żadnych y defektow nie powinienem uczynić. Liter com odebrał we czterech skrzynkach kamieni 15 y funt. 9, po wyrobieniu oddać zupełnie powinienem. A dla wiary y pewności moią ręką podpisuie sie. Działo się we Lwowie die 11 iuly w sessiey ich mościow a(nn)o 1698. Baziliy Stawnicki.

Die 15 iuly na te robote wziołem złotych szesdziesiąt, dico z. 60. Baziliy Stawnicki.

Die 4 7-bris odebralismy litery lab. 15, funt. 7, ktore były dane na iermołayczyki. Tegoż dnia wydało się liter na akafisty we trzech skrzynkach lab. 24, funt. 28. Item kwadratu lab. 2, funt. 15 z desczko.

Tegoż dnia zapłaciło się in toto od iermołoyczykow roboty, z czego pomieniony drukarz quituie. Baziliy Stawnicki. Za robote iermołoyczykow stała mi się zapłata.

Die 21 7-bris figur do akafistow wielkich 6, a malenkich figurek 71. Oddał te figury.

Na Jermołoyczyke wyszło papiru ryz 17, liber12.

Anno 1699, die 14 marty odebrało się w te trzech skrzynkach dane litery na wydrukowanie akafistow lab. 24, funt. 18. Item kwadratu na dwu deszczkach in toto lab. 2, funt. 15, nie dostało liter funtow 10.

Oddał figurek małych 29, od ktorych quituie, zapłacić potrzeba, także 3 wielkich y od tych zapłacić potrzeba czercowi do s. Jura.

Anno 1699, die 17 martii, że mi sie zadosyć in toto stała satisfactia od ich mościow pp. bractwa, z tego ich mościow cale kwituie y nic sobie u ich mościow nie mam praetendować za te robote akafistowe, na co sie podpisuie. Stało mi się zadość od roboty akafistow Baziliy Stawnicki.

Ja niżey podpisany Bazily Stawnicky, magister kunsztu thypografskiego, zeznaie tym dobrowolnym zapisem moym, yż uiednałym u ich mościow pp. bracy starszym y młodszym bractwa cerkwie meyskiey wydrukować psałtery in quarto dwanascieset dobrym, czarnym inkaustem bez żadnych errorow, ale cale słowo w słowo, podług exemplarza mnie danego, od ktorych wydrukowania maią mie ich mość po groszy pietnastu currentis monetae płacić, do tego mam wydrukować proskomydey pięcset, od kożdy płaty mam mieć po groszu, assekuruiąc się ich mościom w tym, że pieniędzy nie mam zabirać wszy(s)tkich przed oddaniem roboty, ale podług słuszności, co mnie samie ich mości dadzą, do tego cokolwiek liter wagą na te robote odbiore, wagą taką zaś się powinien będę oddać. Na co dla lepszey wiary moią ręką własną podpisuie się. Działo się we Lwowie w sessiey ich mościow anno 1699, die 23 maij. Baziliy Stawnicki.

Die 3 aprilis wzioł praloze drzewiany do początku kafizmy pierwszey.

Anno 1699 a die 11 augusti odebrało się liter dawnych od p. Bazilego, drukarza, ktore byli u niego od roku 1697 a die 5 marty w pięciu skrzyniach y deszczkach trzech № lab. 32. funt. 4. Item liter początkowych wielkich mosiądzowych № 48, także y praloze oddał.

Ja niżey podpisany zeznaie y we wszystkich robotach moich, ktore do tych czas ich mość pp. bractwo podług kontraktow robiłem, ad minimum w solutiey y wszelkiem ukontentowaniu za pracy moie stało mi zadosyć. Na co sie ręką podpisuię moią. Że mi się zadosyć stało, podpisuie się Bazyliy Stawnicki.

Między ich mość pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie mieyskiey, Lwowskiey Wniebowzięcia Naswiętszey Panny a panem

Bezylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanoł pewny a nieodmienny kontrakt (w) niżey wyrażony sposob. Iż pan Bazyli Stawnicky podioł się ich mość pp. bractwu xięgie, nazwano ochtay, in folio wydrukować № 1200 zupelnie, czeladzią swoię, z prowidowaniem wiktu y solutiey onym, inkaustem czarnym, dobrym, cynobrem iasnó, a nie bladawo, z pilną ostroznoscią y dozorem, aby bez żadnych pomyłek y przestempow w słowach, przestrzegamy, drukował, y pilnie przestrzegał, aby defektow żadnych nie uczynił, za co od ich mościow pp. bracy bractwa od kożdey xięgi solarium podług targu po złotych dwa monetae currentis mieć ma bez żadnych przykładkow, a in vim przykładkow gotowych pieniędzy za wydrukowaniem y zupełny 1200 xiąg oddaniem bez errorow y defektow złotych sto spełna dać mu ich mość maią, a czeladzi także dla pilnego y dozornego drukowania, aby dobrze na biały opiłkami inkaust, także y cynober nie blado dawali, kożdemu czeladnikowi za od(d)aniem xiąg dać obiecuią po złotych dziesiątku. Osobliwie assekuruie się pan Bazily, że iako wiele liter wagą odbierze y furt według specifiki regestru odebrania, tak po wydrukowaniu powinien będzie podług regestru in toto oddać. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką swoią własną się podpisuie y w tym zapisuię się, przyrzekaiąc ich mościom, yż żona iego niema tam bywać pod utratą summy. Działo się w congregatiey anno 1699, prima octobris novi.

Obiecuią też ich mość samemu p. Bazilemu, magistrowi, nad contentacią super wyrażono złotych sto, pare xiąg dać albo raczej pieniędzmi za dwie xięgi. Bazili Stawnicki.

Na te xięgi ochtay wydało się liter: y deszczka, y szulfa quadratu ważyła lab. 2, funt. 8; 1 skrzynka nowych liter ochtaynych lab. 7, funt. 22; 2 skrzynie psałtyrnege pisma lab. 11, funt. 12; 2 skrzynki ochtaynege dawnego lab. 9, funt. 12; item 1 skrzynka y iedna szufla tegoż lab. 4, funt. 2; item nowo teraz wyllanego pisma lab. 2, funt. 2. Latus kamieni 37, funt. 7. Item na tamtey stronie liter ewangelia funt. 17, facit kam. 37, funt. 25.

Anno 1699, die 16 octobris wydało się panu Wasilemu, drukarzowi, 1 ochtay uwiązany na exemplarz anni 1630. Item 1 ochtay w sexternach nowey ediciey.

Liter ewengelskich z deszczko № 17, prałoz drzewianych rożnych № 26, liter mosiądzowych wielkich początkowych № 47, figur № 2, liter wielkich drzewianych № 3. Bazily Stawnicki.

Anno 1700 a die 19 octobris przy odebraniu ochtaiow odebraly sie y litery—2 kaszty, ważą kamien. 9, funt. 9½; 1 kaszt(a) (waży) kamien. 9, funt. 15, 2 kaszt(y) psalterne litery, (ważą) kam. 10, funt. 27½, 1 kaszt(a) kwadraty, (ważą) kam. 8, funt. 15. Facit kamien. 38, funt. 7. Item oddał liter mosiądzowych 48. Prałoz, drewnianych figur y liter wielkich drewn. 5.

Anno 1700, die 18 octobr(is) że mi sie zadosyć stało od ich mm. pp. practwa mieyskiego, Lwowskiego w zapłacie, tak za robote ochtaiow, iako y za contentatią, z tego wszy(s)tkiego ich mosciam kwituie y nic sobie u ich mm. praetendować nie mam za te robote ochtaiowe. Na co sie dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo sie w confraterniey, ut supra. Baziliy Stawnicki, typograf.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym mieyskim, Lwowskim a p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, iż p. Bazyli podiął sie ich mm. pp. bractwu pomienionemu wydrukować połustawce in octavo według exemplarza, ktorych ma być in № 1500 sztuk, od kożdey sztuky po groszy pietnascie ma sie mu zapłacić, gdy nam z drukarni wcale do skarbcu wyda bez żadnego erroru y bez defektow y naymnieyszych przykładkow, aby nic ani na swoie strone, ani na czeladz żadnego nie pokazało sie przykładku, w tym naybarzey waruią ich mość pp. bractwo. Za też przykładky obiecuią ich mość contentatią złotych trzydziesci y to waruią, aby litery byli czarne, nie zaliwane, także cynobrem czerwonym z początku wydrukowane. In quantum bym zaś nie miał dosyć uczynić temu contraktowi y conditiom wyż wyrażonym, tedy dobrowolnie pozwalam vadium, aby tak te przykładky pod przepadkiem y nie płacone byli, iako y od contentatiey po-

winien odpadać y one tracić, y restantem summam od roboty przynależącey iuż sie nie ma ani upominać, od ktorey iuż y tey odpada. Litery zaś, iako według wagi odbiram, tak według teyże wagi powinienem y nazad wydać y zupełnie, wcale oddać. A na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie w confraterniey die 13 novembris, (anno) 1700. Dokładaiąc przy tym, że dwa połustawca obiecuią ich mość pp. bractwo p. Bazylemu ofiarować y dać. Baziliy Stawnicki, typograf.

Na te połustawce odebrałem litery pod wagą: 2 kaszty liter ważyli kamien. 8, funt. $7^1/_2$, 2 kaszty liter item ważyli kamien. 7, bez sztuky, co nie doważało 2 kaszty liter y 1 kaszta prozą—kam. 6, funt. 15. Facit kam. 21, funt. $22^1/_2$ liter. Baziliy Stawnicki. Item 12 figurek, 10 prałozek, 45 liter początkowych, 4 litery mosiądzowe początkowe, furtka. Item liter roznych odebrał 1 kam. y $7^1/_2$ funt.

Die 18 martii odebralismy 6 kaszt z literami in toto excepto, figurky, praloz y to oddał in toto.

Anno 1701 a die 18 martii że mi sie zadosyć stało od ich mościow pp. bractwa mieyskiego, Lwowskiego w zapłacie, tak za robote połustawcow, iako y 'contentatią z tego wszystkiego ich mość kwituie y nic sobie u ich mościow praetendować nie mam za te robote połustawcowe. A dla lepszey wiary ręką swą podpisuie sie. Działo sie w confraterniey, we Lwowie, ut supra. Baziliy Stawnicki.

Uczynilismy contract y postanowienie z panem Bazylim Stawnickim, typografem, na dwa tysiąca czas(os)łowcow małych według exemplarza na papiere naszym, od kożdey sztuky po groszy sześć powinnismy zapłacić, także contentatiey obiecalismy onemu złotych dwadziescia tą conditią, aby żadnych przykładkow nie było sub vadio utracenia tey dopłaty należytey od czas(os)łowow, na co dla lepszey wiary y pewności podpisuie sie. Działo sie we Lwowie, w confraternie die 16 marty, (anno) 1701. Bazyliy Stawnicki.

Na to 4 kaszty odebrałem liter—kam. 30. funt. $22^1/_2$. Litery drewniany—funt. 7 y kwiaty w tablice—funt. $22^1/_2$ Item mo-

siondzowe początkowe litery 48, furtka y dwa konce y ewangelickie litery № . . . [1]) Bazyliy Stawnicki.

Że mi sie zadosyć stało od ich mm. pp. bractwa w zapłacie tey roboty za czas(os)lowic y kontentatie z tego ich mm. pp. in toto quituie y na to sie podpisuie. We Lwowie, w confraternie die 6 junij, 1701 (anno.) Bazyliy Stawnicki.

Ja niżey podpisany zeznaie tym dobrowolnie pisaniem moim, iż uiednałem z ich mm. ppany bractwem Lwowskim, mieyskim gramatyk № 6000 wydrukować według exemplarza umowionego, od kożdey zaś gramatyki po groszey pułtora maią ich (m)m. p(p). mi zapłacić tą conditią pod przepadkiem zapłaty, in quantum by pokazaly sie iakie przykładky, albo odemnie, albo od czeladzi, do tego y defektow żadnych nie mam przy tym dać ich moście, a na to sie ręką swą podpisuie. Działo sie w confraternie d(ie) 6 iunij, (anno) 1701. Bazyliy Stawnicki.

Między ich mm. pp. bractwem Stawropigialnym cerkwi mieyskiey Wniebowzięcia Naswiętszey Panny, a panem Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y nieodmienny w niżey wyrażony sposob contrakt y postanowienie na służebniky in 4-to, ktorych to służebnikow ma być tysiąc bez żadnych defektow według exemplarza dawnego, sobie podanego, od kożdey zaś xięgi tey służebnika in 4-to maią mu ich mm. po groszy dwadziescia cztery zapłacić, waruiąc to, aby farba była czarna, znaczna, piękna, y cynober czerwony, a nie blady, litery zaś wyraznie aby prasą wyrażone byli, żeby żadnych liter zalianych nie było, czeladz dobrą y do tego rzemiosła sposobnych ma trzymać, y zapłata onych aby słuszna dochodziła, aby do nas skargi żadney od nich nie było. Przykładkow żadnych aby nie ważył sie tak sam p. magister, iako y ktory z czeladzi pod utratą zapłaty swoiey od tych służebnikow, in quantum by sie iaki przykładek naymnieyszy pokazał, także y pod utratą contentatiey, ktorey pewney ich mm. obicuią oddać zło-

[1]) Такъ въ подлинникѣ.

tych siedmdziesiąt dla p. magistra y czeladzi, iesli nie będzie żadnych defektow y errorow. Litery iaką wagą odbieram, taką też powinien po dokonczeniu roboty ich mm. oddać. A dla lepszey wiary y pewności ręką sie swą podpisuie. Działo sie w confraterniey, (we) Lwowie d(ie) 4 augusti, (anno) 1701, Bazyliy Stawnicki.

Eadem d(ie) et a(nn)o odebrałem litery na te służebniky in 4-to: 1 kaszt(a) liter ewangelicznych brutto kam. 10, funt. 24½; 2 kaszty liter ewangelicznych—kam. 10, funt. 22½; 1 kaszta liter tychże—kam. 9, funt. 9; 3 deszczky z kwadratem y pisnem—kam. 6, funt. 11½; item 4 kaszty liter psalternich y ochtaynich, iak nyżey stoi, co na czas(os)łowiec odebrał, to tych nie oddawał, ale w drukarni zostaie, vide superius, co ważą litery te kam. 30, funt. 22½, y kwiaty, y litery mosiądzowe, y początkowe cokolwiek był do czas(os)łowcow wziął, przy nim zostaie, bo nic nie oddawał. Item 7 figur drewnianych y furta, a prałozow 7, koncow 5, liter drewnianych początkowych roznych sztuk 190 y proskomidyia. Bazyliy Stawnicki. D(ie) 26 x—bris dwie skrzynki liter drobnych ochtaynych ważą kam. 9. Bazyliy Stawnicki. Facit odebranych liter kam. 78, a oddał (die) 18 febru(ary) kam. 76, funt. 24. Kwiatky, litery mosiądzowe y figury dr(ewniany) oddał wszy(s)tkie; kam. 1, funt. 6. nie dostaie.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie tym dobrowolnym zapisem moim, iż uiednałem sie y postanowiłem z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrukować psałter in 4—to ośmset według exemplarza starego, przydawszy potrzebne z Uniowskiey psałtery, dobrym, czarnym inkaustem, mieyscami zaś cynobrem czerwonym, a nie bladym, gdzie należy, bez żadnych errorow, ale cale słowo w słowo, od ktorych wydrukowania maią mi ich mm. płacić po groszy piętnascie, assecuruiąc sie ich mm., iz żadnych nie mam przykładać przykładkow pod utratą tak tych przykładkow, iako y dopłaty za te robote, in quantum by sie co miało na mie, albo na czeladz pokazać, do tego cokolwiek liter wagą odbieram, powinien tyż oddać cale y zupelnie. I na to sie

dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie w sessią d(ie) 23 julja, 1702 (ann)o. Bazyly Stawnicki.

Odebrałem na te psałtery liter 4 kaszty, ktore ważyli kam. 22, funt. 26. Na to sie podpisuie—Bazyli Stawnicky. Item liter kam. 6 odebrał. Na to sie podpisuie—Bazyly Stawnicki. Item contentatiey odebrał osobliwie złotych 20.

A(nn)o 1704 a d(ie) 13 february item Bazyli Stawnicki, drukarz, wydał z druku czas(os)łowcow małych 1190, a przykładku było № 100, ktore sine scitu ich mościow nad kontrakt przyłożył sobie, te sie zabrali y wraz mu a №-ro 1290 czas(os)łowcow z przykładnemi wraz, a gr. 6, z. 258 przychodzi od roboty. A za 4 ryzy papieru, co na te 100 przykładne—z. 32. Za czas(os)łowcow summy sie mu zapłaciło z. 290.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie dobrowolnie tym moim zapisem, iż uiednałem sie z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrukować xięge in folio ewengelie, ktorych ma być dwanascie set, według exemplarza dawnego, bez żadnych errorow y defektow, od ktorey ewangeliey kożdey maią ich mm. płacić po groszy pięndziesiąt za robote. A contentatiey mnie gotowemi złotych sto dwadziescia, a czeladzi po dwanascie złotych, ktore mam trzymać dobre, trzezwe, y mierne, y zwyczayne. Cynober żeby była czerwona, a nie blada, także y czarny inkaust, za to obliguie, y prasą dobrze litery przyciskane, a nie zalewane, ale znaczne aby były. Defektow aby żadnych nie było, obiecuąc do tych defektow przydrukowywać, ile będzie potrzeba sextern albo arkuszow. Przykładkow żadnych, strzez Boże, ani ia, ani czeladz nie powinna mieć pod zakładem sta talarow bitych y utratą zapłaty za robote y contentatiey, do cerrecty zawsze za każdą prasą nosić do tego, kogo ich mm. postanowią, czeladzi, według ugody, kożdemu płacić, aby skargi nie było. Litery iaką wagą y wiele odebrałem, tyle powinien oddać, tak też y inne figury y drobiazgi należyte. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką sie

swą podpisuie. Działo sie w sessiey confraterniey, (we)Lwowie die 2 aprilis, 1703 a(nn)o. Bazyly Stawnicki, typograf.

4 kaszty liter z quadratami odważyło sie y oddało. Bru tto kam. 35 y funt. 15—item figur większych y mnieyszych.

Anno 1704, die 15 aprilis wydrukowało się czasowniczkow małych sztuk 1290 y zapłaciło się od nich Bazylemu Stawnickiemu, drukarzowi, od kożdego czasowniczka po gr. 6, co uczyni summa złotych dwiescie pięndziesiąt y ośm—z. 258.

Anno 1704, die 12 julij stanął pewny a nieodmienny kontrakt między szlachetnemi ich mm. pp. bractwem a między uczciwym p. Bazylim Stawnickim a to ratione wydrukowania xiązki, nazwaney psałterki malęky in 12-mo, na tabor cały, w ktorym ma bydz xiązek 1500. Od ktorych to xiązek alias od kożdey sztuki, albo raczey xiązki, stargowalismy onego od roboty y mamy onemu zapłacić po groszy dziesięciu, drukować zaś one ma według exemplarza, onemu danego, iednak z tym przydatkiem, aby w kożdey na początku kożdey kafizmy według Kiiowskiego druku cynobrą drukowano było, waruią też sobie ich moście, ażeby p. Bazylij żadnych nadto, ani dla siebie, ani dla czeladzy, nie przykładał przykładkow, tylko się tą kontentował solutiią. A ieżeli by się co pokazało, tedy p. Bazyliy nie tylko od zapłaty odpadać, ale y karanie iuxta arbitrium ich mościow ponosić powinien będzie, ażeby czeladz do roboty ochotnieysza była, tedy się onym extra postanowioney quoty daruie się złotych dwadziescia, co ie ma p. Bazylij dotrzymać, ręko się własną podpisuie. Datum, ut supra. Bazyly Stawnicki.

Wysz pomienioną xiązkę—psalterke małą wydrukował p. Bazylij, typograf, ale oddał in super, bo oddał 2000 sztuk. Ktoremu się wszystko in toto zapłaciło, a to po ruyinie iuż Szwedzkiey anno 1705, martij die 10-ma.

Anno 1705, die 15 aprilis postanowilismy z p. Bazylim, drukarzem, ażeby do tychże psałterek wydrukował paschaliią, nazywaiącą się neischodymaia, od kożdey zapłacić mamy onemu po

groszy 3, ktorych ma bydz 2000. Odebrałem z. 200—Bazyly Stawnicky.

Między ich mościami pp. bractwem Sthauropigialnym, Lwowskim, mieyskim, a p. Bazylim Stawnickim, thypografem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, a to w takowy sposob: podiął się pomieniony pan Bazylij wyrobić y wydrukować na papirze, iednak, ich mm. pp. bracij modlitewniczkow dwa tysiące—2000 według exemplarza, onemy danego, cum additione pozdrowien Pannie Przenaswiętszey per commemoracionem radoscij ziemnych y niebieskich, za ktore to drukowanie y robotę tych xiązek za kożdą sztukę, albo raczey xiązkę, przy zupełnym onych odebraniu powinno się mu będzie zapłacić po groszy dziewiąciu. Waruią też sobie ich mości, ażeby p. Bazylij te ziązke quam accuratissime dozirał y żeby defectow przestrzegał, a żadnych nadto przykładkow nie przykładał i tą sub poenis arbitrariis tychże ich mm. pp. bracij in eodem fundo. Na co się dla większey wagi a mocy ręką swą własną podpisuię. Datum in fundo 1705, die 3 julij. Na co się podpisuię Bazyli Stawnicki.

Oddał p. Bazylij tych xiązek z defektami sztuk tysiąc, alias 2000, alias leg, a w kożdy po książek dwie y co dodrukował arkuszow 200 y nazad oddał papiru ryz dwie y liber szesc, nie dostaie tedy papiru ieszcze iak arkuszow blizko czterechset, co bierze na sumienie swoie, że tego żadnym sposobem na swą nie obrocił potrzebę, ale że niektory papir był taky, że się w nim litery pokazowały po arkuszow 23, za co on niech (u) P. Boga odpowiada; my zaś, według postanowienia, zupełny z nim uczyniwszy rachunek, onemu in toto, iako należy, od tey roboty płaciemy y daiemy onemu teraz z. 323, restat onemuż dopłacić z. 277. Na co dałem onemu kartę z podpisem ręki moiey. Data die 6 8—bris veterum, 1705 anno. Dałem onemuż na to z. 77. Item dopłaciłem resztę z. 200 y karte odebrałem, solutum in toto.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym cerkwi Wniebowzięcia Nayswiętszey Panny Mariey mieyskiey, Lwowskiey, a pa-

neni Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y nieodmienny contrakt w niżey wyrażony sposob, iż p. Bazyli ma wydrukować ośmset xiązek in octavo, nazwanych ewangegelie y apostoły na cały rok według exemplarza, sobie podanego, iednak z przydaniem obszczyny według regestru, od ktorey to roboty każdey książki ma mieć p. Bazyli po groszy dwanascie, ale z tym dokładem, aby była litera czysta, czarna, nie zaliwana, nie blada, defectow żadnych aby nie było, w tym ma wielie przestrzegać, ani errorow; także naybarziey ich mm. pp. bractwo waruią, aby przykładkow żadnych nie było naymnieyszych, tak przez samego p. Bazilego, iako y czeladz, ktorych in quantum by co sie miało pokazać, tedy dobrowolnie p. Bazyli pozwala y odrzeka się wszelkiey solutiey od tey swey roboty, ktora debetine dare ad cassam ecclesiae eiusdem. Na co sie dla lepszey wiary, wagi ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie die 16 iulij, 1706 anno. Bazyly, drukar, Stawnicki.

Tę xiązke, ut supra nazwaną, ewangelijki oddał p. Bazylij die 30 augusti sztuk № 794, od ktorych roboty należy mu, rachuiąc od sztuki po gr. 12, facit z. 217, gr. 6. Na toże iuż wzioł przed tym podczas raboty z. 150, tedy mu dopłaca się ieszcze z. 167, gr. 6. Datum, ut supra.

Na te ewengeliyky dało się było 2 kaszty liter y odważyło kamieni 9, fynt. 27½ d(ie) 9 julij. A pierwą d(ie) 15 junij, eodem a(nn)o 1706 2 kaszty—kam(ieni) 20, funt. 5½. Item 2 deszky drobne, ktory wazą kam(ieni) 2, funt. 17. Facit kam(ieni) 22, funt. 20 oddanych liter. Item do tego fortka, 3 pralozky, uspienie, koniec y 6 liter drewnianych.

Ja niżey podpisany zeznawam tym dobrowolnym moim zapisem, iż uiednałem sie y postanowiłem z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrykować psalter in 4-to dwanascie set według starego exemplarza, sobie danego, dobrym, czarnym inkaustem, aby nie zalewane były litery, y miescem należytym, cynobrem czerwonym, a nie bladym, bez żadnych errorow, słowo w słowo, waruiąc to sobie ich

mm., aby żadnych nie było defektow, od kożdey psałtery należyć będzie płacić po groszy piętnascie y contentatiey złotych dwadziescia osobno, a to, żebym żagnych przykładkow ani ia, ani czeladz powinna przykładać pod utratą zapłaty y contentatiey, y tych przykładkow in quantum by sie miało co pokazać. Liter wiele odbieram wagą, tąż y tyle powinien po expiratiey roboty oddać. I na to sie ręką mą podpisuie we Lwowie d(ie) 22 septembris, 1707 (anno). Eadem die et anno odważyło sie liter na te psaltery 4 kaszty y deszczka liter—kam(ieni) 21, funt. 24. Bazylij Stawnicki, thypograf.

Według wyżey opisaney umowy y postanowienia na drukowanie psalter in 4—to, że mi się zadosyć stanęło, zeznawam y quituię a(nn)o 1708, d(ie) 23 februàry Bazylij Stawnicki, thypograf.

A(nn)o 1708, d(ie) 25 februar. na drukawanie iermołoiow in folio odważyło się panu Bazylemu Stawnickiemu, drukarzowi, 5 workow notow y textow—kam(ieni) 26, funt. 20½. Item proznych z kaszty y trzecia malenka—ważyli kamien. 2, funt. 26 dla notow tych y textow rozkładać. Facit brutto kam(ieni) 19, funt. 16½. Item d(ie) 26 aprilis dało sie p. Bazylemu 1 instrument, 1 inkielaczek mosiądzowy, item № 61 sztuk matryces noty iermołoyney instifikowane, item d(ie) 27 aprilis na przeliwanie not nowych wydało sie tak z dołu z sklepu liter ołowianych, iako y z gory kam(ieni) 6, funt. 15.

Między ich mościami pp. bractwem Stawropigialnym, mieyskim, Lwowskim, pod tytułem Wniebowzięcia Przenaswiętszey Matki Bożey zostaiącym, ż iedney, a p. Bazylim Stawnickim, typografem tegoż mieysca swiętego, z drugiey strony stanęło pewne y nieodmienne postanowienie, a to w takowy sposob: podeymuie się pomieniony p. Bazyly ich mm. pp. bratstwu wydrukować y wystawić, iako nayporządnij y iako naylepszą materyią, to iest cynobrą y inkaustem, xięgę, nazwaną irmoloy, nowey editiey taką, iaky sie onemu exemplarz pisany daie in folio z korrekturą, iako iest poprawiony teraz de novo, y przydatkiem cokolwiek tylko w nim przyłożono będzie, przestrzegaiąc tego pilno, aby tak w texcie, iako y nocie errorow nie

było, do czego y korrektora swego ich mość także dla lepszey po mocy mieć będą. Ktorych to wszystkich xiąg ma bydz sztuk № 800. Na ktore to irmołoie ile papiru będzie potrzeba ich mość dodać gotowi bądą. Za robotę zaś od kożdey xięgi po złotych dwa pomienionemu p. typografowi ich mość effectuie wyliczyć obiecuią, waruiąc, iednak, to sobie, ażeby p. Bazyly żadnych przydatkow ani sam przez się nie czynił, ani czeladzi swey nie dopuszczał, y tego pilnie przestrzegał pod utratą zapłaty swey, co, że ma dotrzymać, ręką swą własną podpisuie. Stało się we sessyey anno 1708, d(ie) 14 july, do tegoż kontentatiey złotych szescdziesiąt temuż p. typografowi obiecuię. Bazyly Stawnicki, thypograf.

D(ie) 20 july na tęż robotę irmołoyną wydało się quadratow kamieny 2.

A(nn)o 1710, d(ie) 1—ma february uczyniłem niżey podpisany contrakt z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim o wyrobienie y wydrukowanie 1500 czasosłowcow małych, a to referuiąc sie do wyż contraktow uczynionych in omnibus conditionibus y iako po gr. 6 od iednego czasosłowca maią mi ich mm... a (ia) mam bez żadnych defektow oddać in toto, a in quantum by iakie defekta pokazały sie, mam ich dodrukować bez żadney contradictiey. Na co złotych sto odbieram, a reseduetatem przy oddaniu in toto czas(os)łowcow mam odebrać. I na to sie dla lepszey wiary y pewności reką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie, w confraterniey, ut supra. Bazyliy drukarz.

1710, d(ie) 7 july porachowało sie z p. Bazylim, drukarzem, o czasosłowce, ktorych wydał z druku № 2995 procz defectowych 5, ktore y te dodał, żeby spełna było 3000, od ktorych należy po zł. 6—z. 600, na to odebrał ad rationem z. 400, teraz reszte in toto odbieram z. 200, y z tego, że sie zadosyć mi stało od ich mm., kwituie, na to sie ręką swą podpisuie. W sessiey die 7 julij, 1710 (anno). Odebrałem według należytości reszty z. 700 Bazyliy drukar.

A(nn)o eodem et die 7 julij z tymże panem Bazylim, drukarzem, uczyniło się postanowienie na sześć tysięcy grammatyk wydru-

kować po gro(szy) pułtora. Na co się podpisuie. We Lwowie, w sessiey, ut. supra, Bazilij thypograf.

Na to odebrałem ad rationem zł. 54, reszty mu solutum z. 246. Concordat z. 300.

Od ich mm. pp. bractwa stało mi się zadość, to iest od grammatyk za robote. Bazyliy thypograf.

Między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y nieodmienny contrakt, iż p. Bazyli podiął sie ich mm. wyż mianowanym wydrukować polustawce nowe według exemplarza, ktorych ma być № 2000 in duodecimo, od kożdey zaś sztuky maią mu zapłacić ich mm. po groszy piętnascie, gdy nam do gmachow wyda bez żadnych defectow y errorow. Waruią przytym ich mość, aby żadnych przykładkow nie ważył sie tak przez sie, iako y przez czeladz, alias gdy sie pokaże pod przepadkiem reszty zapłaty, należącey od tych pomienionych połustawcow. I to waruią, aby litery były czarne y wyrazne, a nie zaliwane, y według exemplarza, cynobrem z początku na forme(?) wydrukowanym. Litery zaś, iako odbiera wagą y wiele, tyle powinien y oddać. I na to sie dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo sie w sessiey die 26 aprilis, 1711 a(nn)o. Baziliy Stawnicki, thypograf.

Anno 1711 a die 4 augusti wydał p. Bazyli z roboty połustawow № 1996, a defectow na 4 połustawce plus minus.

Odebrał na te robote roznie z. 520, reszty mu solutum in toto z. 478.

Staneło mi się zadość od ich mościow za robote, to iest za połustawce, Baziliy Stawnicki, magister.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y nieodmienny contrakt, iż p. Bazyli obliguie sie ich mm. wyż mianowanym wydrukować służebnik in folio według exemplarza, ktorych ma być in № 1000 bez żadnych defectow y errorow, także y przykładkow, ktore in quantum by sie iakie miały pokazać przy-

kładky, lub przez samego p. Bazilego, lub przez czeladz, tedy powinien będzie p. Bazyli od nich od reszty pieniędzy przychodzącey za te robote odpadać y winy nieopustney do cerwi wosku kamieni dziesięc in instanti dać. Od roboty zaś tey xięgi kożdey maią mie ich mm. po groszy dwadziescia ośmiu płacić. Waruiąc to sobie ich mm. po p. Bazylim, aby cynober nie była blada, ale rumiana, także y inkaust aby był czarny, dobry, y litery wyrazne, nie zaliwaiące. Litery wiele odbiera pod wagą, pod tąż tyle powinien oddać. I na to sie dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie, w sessiey die 15 augusti, 1711 a(nn)o.

Odebrał p. Bazyli 4 kaszt liter na te służebniky-kamieni 27, funt. 24. Bazyliy Stawnicky, magister, thypograf.

A(nn)o 1712, die 16 x-bris ponieważ mi sie zadosyć stało in toto za te robote od służebnikow in folio od ich mm. pp. bractwa, z tego ich mm. quituie y na to sie podpisuie w sessiey, ut supra. Od teyże roboty, to iest słuzebnikow infoliiowych, stało mi sie zadosyć-Bazyli thypograf.

Między ich mm. pp. bractwem Stawropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarskiego kùnsztu magistrem, stanął pewny y nieodmienny contrakt, iż p. Bazyli pomieniony obliguie sie ich mościom triod cwitne wydrukować według exemplarza słowo w słowo in numero tysiąc dwiescie bez żadnych defectow y errorow, farbą znaczną, alias inkaustem dobrym y cynobrą nie bladą, na dwie prassie, od ktorey to iedney xięgy maią mie ich mm. po złotych dwa spełna zapłacić, hoc percauto, aby żadnych przykładkow nie ważył sie, ani przez sie, ani przez subordynowanie czeladzi przydrukowywać pod utratą swey zapłaty, referuiąc sie sub constientia sua do przeszłey przysięgy swey in eadem materia uczynioney. Waruią sobie y to ich mm., aby litery były nie zaliwaiące, ktora by zaś litera nie zdała sie, ale potrzebowała odliwania, tedy pomieniony p. Bazyli ma odliwać, a ich mm. powinni by po temu płacić, po czemu y pierwiey płacili od przeliwania według w regestrze opisanym dawnym. Litery wszy(s)tkie,

ktore odbiera pod wagą y wiele, tyleż pod tąż wagą powinien oddać nazad po wydrukowaniu, da Bog, y oddaniu do gmachow ich mościow triody. Waruią y to ich mm., aby iesli by sie miał iaki przykładek pokazać, albo znaleść, inszy iaky papir wmieszawszy między własny cerkiewny, tedy powinien będzie za to winy dać na cerkiew piećset złotych, ktore sie maią wytrącić mu z reszty, przychodzącey za robote od tych xiąg. In vim zaś ochotnieyszey, y pilnieyszey, y szczerszey roboty obiecuią contentatiey ich mm. pp. pomienionemu p. Bazylemu złotych sto pięḋziesiąt dla niego y czeladzi. Co wszystkie te conditiey powinienem strzymać, na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie w sessiey die 3 februariy, 1713 a(nn)o. Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, a p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny contrakt, iż p. Bazyli podeymuie sie ich mm. pp. pomienionym psalter wydrukować in 4-to według exemplarza słowo w słowo, bez żadnysh errorow y defectow pułtora tysiąca, farbą czarną, a nie bladą, ani zalewane litery żeby były y mieyscem należytym, cynobrem czerwonym, a nie bladym. Waruiąc to ich mm. osobliwie, aby żadnych przykładkow nie było tak przez sie, iak y przez czeladz, tego piłno przestrzegać ma p. Bazyli, bo in quantum iaki sie pokazał by przykładek przez kogos(kol)wiek, tedy nie tylko odpadać będzie musiał od reszty pieniędzy p. Bazyli, przychodzącey mu za robote, ale osobliwie winy nieopustney na wosk do cerkwi tuteyszey ma dać na dziesięć kamieni wosku. Jak zaś szczęsliwie wcale, da Bog, skonczywszy te robote, odda należycie, będzie miał contentatiey dla siebie y dla czeladzi złotych pięcdziesiąt. Co iako ma dotrzymać tego we wszystkim kontraktu p. Bazyli y tak sie sprawić, na to sie dla lepszey wiary, wagi y pewności ręką swą podpisuie w sessiey die 9 martii, 1715 a(nn)o. Te zaś psałtery sztuka iedna płacić maią ich mość p. Bazylemu po groszy piętnascie tak, iak y przed tym płaciło sie. Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Po skonczeniu zaś roboty y wydaniu z prass, z drukarni tych psalter in quartum należycie sprawią sie czeladz bez iakiey suspiciey ratione przykładkow, maią mieć osobny contentatie czaladz od ich mościow pp. bractwa pomienionego złotych pięcdziesiąt, w sessiey die 19 marty, anno 1715.

Na te robote psalterne odbiera naprzod p. Bazyli od i. m. p. Laskowskiego z. 200 die 19 marty, 1715 a(nn)o. Na te robote odebrałem żłotych dwiescie—Bazyliy Stawnicki. Item die 30 maij drugi raz odebrał p. Bazyli na też robote z 200, mowie dwiescie złotych.

Anno 1715, die 25 8-bris stanęło pewne postanowienie między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym, Lwowskim, a między p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, ktory podeymuie się wydrukować xięgę, nazwaną szestodnik in quarto tak, iako mu się exemplarz daie, inkaustem y cynobrą dobrą, nie blademi, przestrzegaiąc, ażeby defectow nie było, a to in numero sztuk szescset, od ktorych drukowania od kożdey sztuki za robote ma się mu płacić po groszy dwadziescia y cztery bez żadnych przykładkow, a zaś, da Pan Bog, po skonczeniu tey roboty temuż panu Bazylemu, drukarzowi, pozwala się kontentatii na czeladz złotych czterdziesci, a iemu samemu złotych szescdziesiąt. A ieżeli by, nie day Boże, miał iakie przykładki, lubo sam przyłożyć, lubo czeladzi pozwolić, tedy winien będzie dać grzywien tysiąc nieopustnych forum executionis ubi quinarium pozwolaiąc. Co dla większey wagi ręką własną podpisuię. Satis factum z. 576, gr. 24 Bazyliy Stawnicki.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, Lwowskim z iedney, a miedzy p. Bazylim Stawnickim, typografem,—stanęło pewne a nieodmienne postanowienie, a to w takowy sposob: podeymuie się pomieniony p. Bazyly Stawnicky wydrukować swoim inkaustem dobrym, czarnym, na papirze ich mm. pp. bractwa, modlitewniczkow małych №-ro 1920, od ktorych ma mu się płacić od kożdey xiązki po gr. dziewięciu, bez żadnych przykładkow, doziraiąc tego, ażeby defektow y przykładkow nie było, a ieżeli by się to pokazało, y

żeby się iakie przykładki wynalazły, tedy nie tyłko od zapłaty za tę robotę p. Bazyly odpadać, ale też y winy nieopustnych talerow bitych sto na cerkiew Bożą dać powinien będzie. Na co dobrowolnie pozwala tenże p. Bazyly y swą własną ręką podpisuie sie. Dan we Lwowie, w teyże sessyi confraterniey a(nn)o 1716, die 21 martii.

Na tę robotę bierze p. Bazyli z. 100 Item drugim razem die 21 maii bierze z. 200, reszty z. 272, gr. 12 solutum. Bazyliy Stawnicki.

Między ich mościami konfraternią Stauropigialną, mieyską, Lwowską Wniebowzięcia Przenayswiętszey Bogorodice Panny Lwowską z iedney, a między Jendrzeiem Rudnickim, maistrem kunsztu gisarskiego,—stanęło pewne y nieodmiene postanowienie, a to uiednalismy tegoż pomienionego p. Rudnickiego, aby nam odelłał pismo, nazwane tryodyne, cale tak, iakowego taka xięga potrzebuie, ile nam onego będzie potrzeba, iako mu się exemplarz dale tegoż pisma, od ktorego to pisma odlewania mamy płacić onemu od kożdego kamienia po złotych dziesięciu, materia zaś wszystka y instrumenta powinny być nasze, iakie do tey roboty będą należały, y węgle maią być nasze, ile go potrzeba, wikt zaś ma mieć swoy własny, ieżele by trzeba było spalić y spuscić materiy na odliwanie liter, gdy by tey, ktorą mamy gotową, nie stawało, tedy powinien będzie tenże p. Jędrzy za kosztem naszym oną zrobić, ile będzie potrzeba, to też sie waruie, iż ieżeli by iaka litera miała być nie zgodliwa do roboty, tedy takową wyrzucić wolno będzie, a na to miast inszą powinien będzie p. gisar dorobić, pilność do roboty ażeby mieć y trzyzwo się chować, y to p. Jendrzey obiecuie, zapłata zaś od tey roboty ma się płacić takowym sposobiem, to iest na potrzebę p. Jendrzeia pro victualibus dawać proporcionaliter, a, da Pan Bog, po skonczoney robocie, tedy powinni będziemy, co rochunek pokaże, temuż p. Jendrzeiowi zapłacić bez żadnego zatrzymania. Na co dla tey większey wagi ten kontrakt ręką własną tenże p. Jendrzy Rudnicky podpisał.

Stanęło w sessyiey roku 1716, die 16 lipca. Jędrzi Rudnecki, gisser, m. p.

Jako przy tym będący Baziliy Stawnicki, typograf.

Dalismi p. gisarzowi matryces akcentowych sztuk 41, item matryces wersałow sztuk 36, item textowych sztuk 56, item textowych sztuk 4.

Między ich mościami pp. prowizorami cerkwie Wniebowzięcia Przenayswiętszey Matki Bozkiey z iedney, a między p. Bazylim Stawnickim z drugiey strony, typografem, stanęło pewne y nieodmienne postanowienie. Podiął się y podeymuie p. Bazily Stawnicky wydrukować tryod postną, nazwana xięga, na papirze cerkiewnym, inkaustem dobrym, czarnym y cypobrą dobrą, czerwoną, dozyraiąc tego, aby pomyłek y defektow nie było, a to sztuk numero set dwanascie, od ktorey kożdey sztuki powinni będą ich mm. pp. prowizorowie onemu zapłacić od roboty po złotych dwa, osobliwie kontentatii na cheladz złotych sto pięndziesiąt, nie pozwalaiąc żadnych by naymnieyszych tak samemu p. Bazylemu, iako y iego czeladzi żadnych by naymnieyszych przykładkow, ktorą to robotę dla prędszey oney expedicii y wydrukowania xięgi pomienioney tryody postney ma oną robić na dwoch prassach, na iedney czarną, na drugiey czerwoną. O to się iak naypilniey staraiąc. Przy odebraniu zaś, da P. Bog, tey xięgi—tryody postney w całości y według wysz opisanych kondycij obiecuią ich mość osobliwie kontentatie samemu p. Bazylemu złotych pułtorasta, iednakże to sobie waruiąc, ażeby p. Bazyly sobie żadnych przykładkow nie czynił, ani czeladzi nie pozwalał pod zakładem nieopustney winy na wosk do cerkwi swiętey złotych pięciuset y utratą za robotę y tych kontentatii, oraz y siedzeniem (na) wieży na tymże gruncie cerkiewnym, nie poczytaiąc to sobie za żadne grawamen, ale za rzecz należycie osądzoną. Na co się dla tym ważnieyszey pewności ręką swą podpisuie. Stanęło w sessyey 1716, die 16 lipca. Wziołem na tę robote na zadatek złotych dwiescie,—dico z. 200, Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Roku 1717, dnia 6 octobra. My niżey podpisani zeznaiemy tym assekuratijnym skri(p)tem naszym, ktory takowey wagi y mocy mieć chcemy, iakoby w aktach należytych urzędowych był, iako naymocniey y naydoskonaley opisany, tak wszyscy wespoł, iako y ieden za wszystkich iżesmy uczynili pewne y nieodmienne postanowienie z ich mm. pp. bratstwem mieyskim, Lwowskim Wniebowzięcia Przenayswiętszey Panny na wystawienie y zbudowanie grobu Bożego w teyże cerkwi swiętey, według abrysa sobie danego y rękami ich mm. pp. starszych podpisanego, za summę zupełną złotych polskich currente moneta pięcset bez żadney większey y by naymnieyszey do tego kontentatij, ktory to grob Boży y ta struktura ma być na filarach szesciu, wzwysz wszystka na łokcij czternascie, oprocz krzyża nad nią, według proporcij, alias według abrysu, z drzewa naszego własnego dobrego, suchiego y nie cienkiego dla trwałości dłuzszey y mocy, y podeymuiemy się wcale y nieodribnie pomienioną strukturę za miesięcy pięc od daty ninieyszey, nić czasu nie pszedłużaiąc, aby doskonale przed wielką nocą y wczesnie była skonczona y na mieyscu należycie postawiona, wystawić, tak zupełna, iako ta struktura tego potrzebuie, z gankami, perspektywami dolną y wirszchnią, kapitele zaś tokarską robotą. Zapłata zaś na tę robotę ma być takowym sposobem dawana: 1—mo, zaraz na początku tey roboty maią nam dać ich mm. dla kupienia materji złotych dwiescie; 2—do, iak będzie wpuł zrobiona robota złotych sto, 3—tio, ku dokonczeniu tey roboty złotych sto, 4—to, przy postawieniu na mieyscu w cerkwi swiętey cale y doskonale złotych sto. A tak wyniesie złotych piecset zupełna. O co powinnismy się wszelkim sposobem, staraniem y pilnością tey roboty tak starać, ażebysmy w tym ich mościow nie zawiedli, a czego, uchoway Panie Boże, ieżelibysmy mieli leniwo robić, tedy daiemy moc ich mm. pp. bratstwa, lubo by y iudicialiter nas do tego przymusić, by robota była robiona, y pod vadium takowey drugiey summy nieopustney przed kożdym sądem y urzędem tak mieyskim, iako y zamkowym podpadać mamy. Na co się podpisuiemy.

Działo się w teyże konfraterniey, ut supra. Franciszek Zubrzecki. Jozef Zubrzecki swym y radca swego imieniem.

Odebralismy na te robote wszyscy wespoł z rodzicem naszym złotych dwiescie—Franciszek Zubrzecki.

Ja niżey na podpisie wyrażony Bazylij Stawnicki, typograph, zeznawam tą submissią moią, ktora za iak nayprawniey opisaną by ć twierdzę, żem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie y podiął się ich mościom pp. konfraternij mieyskiey, Lwowskiey, pod tytułem Wniebowzięcia Pszenaswiętszey Matki zestaiącym, wydrukować xiąge, nazwaną apostoł in folio, czeladzią moią, wiktem y materyią do drukowania należącą, to iest czarną y czerwoną, dobrą, doziraiąc tego y obiecuiąc, ażeby defektow y errorow nie było, robiąconą dla prędszey expeditij na dwoch prassach, iako naypilniey, ktorych ma być xiąg wszystkich №-ro set dwanascie, dico 1200. Od ktorey to roboty maią mi ich mość zapłacić od kożdey sztuki, albo raczey xięgi iedney, po groszy czterdziestu pięciu. Na ktore to wydrukowanie pomienioney xięgi apostoła maią mi ich mość papir swoy własny wczesnie wydawać, aby z robotą nie wakował, solarium zaś według postanowienia y umowy tey roboty, ut supra, maią mi ich mość dawać co miesiąc po złotych sto, a gdy P. Bog dast robotę dokonczyć, tedy powinni mi ich mm. będą ostatek oddać pieniędzy, oraz y kontentatij, tak dla mnie, iako y czeladzi złotych sto dwadziescia, oraz waruię y to ich mościom, że żadnych przykładkow by naymnieyszych nie będę przykładał, ani czeladzy nie dopuszczę przykładać pod zakładem sta bitych talerow nieopustnych na cerkiew swiętą. Oraz y kara siedzenia według upodobania ich mm. pp. bractwa, nie maiąc to sobie, ani mogąc mieć za żadne grawamen, y owszem w tey sprawie recedendo a foro civili powinien będę sprawić się w teyże szlachetney konfraternij y to ponosić, nie day Boże, kontrawentij. Co osądzą na mnie, nie zasłaniaiąc sie żadnym inszym wynalezionym sposobem, prawem, protekcyią, ani exceptią. Na co się dla tym większey wiary, wagi y pewności ręką moią własną podpisuię. Stało

się w konfraterniey ich mościow roku 1718, die dziesiątego augusta. Bazyliy Stawnicki, thypograf, pozwalam na wysz opisane kondycie.

Odbiram na te robote na dwa miesiące dwiescie złotych, tabliczek roznych siedmnascie B(azyliy) S(tawnicki), t(ipograf.). Item odbieram d(ie) 28 septembris złotych dwiescie drugim razem—Bazyliy Stawnicki.

D(ie) 28 octobris in vim praetensiey od triody cwietney roboty, zatrzymaney reszty, odebrałem od ich mm. pp. bractwa złotych sto dwadziescia szesc, mowie z. 126. Bazyliy Stawnicki, typograf. Item d(ie) 13 9—bris trzecim razem odebrałem na też robotę złotych dwiescie Bazyliy Stawnicki, typograf. Item d(ie) 26 x-bris czwartym razem odebrałem złotych dwiescie Bazyliy Stawnicki, t(ypograf.). Item d(ie) 2 february, (anno) 1719 piątym razem odebrałem złotych dwiescie Bazyliy Drukarz.

A(nno) 1719, d(ie) 9 marty oddał p. Bazyli apostołow z roboty №-ro 1197, rachuiąc po z 1, gr. 15 od roboty, przychodzi z. 1795, gr. 15. Odebrał na to z. 1000, reszty mu przyidzie z. 795, gr. 15; contentatiey daie sie z. 120. Odebrałem z. 1915, gr. 15.

Że mi sie od apostołow zadosyć stało za robote od ich mm. pp. bractwa cerkwi mieyskiey, Lwowskiey z tego kwituie ich mościow y na to sie podpisuie. W sessiey, ut supra. Że mi się od apostołow stało zadosyć—Bazyliy Stawnicki.

A(nn)o 1719, die 13 maij oddał z druku czas(os)łowcow nowych p. Bazyli №-ro 2985, procz defektow, po gr. 6—z. 597. Ktore że odebrałem in toto od ich mm., z tego kwituie i na to sie podpisuie. W sessiey, ut supra. Od roboty czas(os)łowcow stało mi się zadość Bazyliy magister.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, typograf, zeznawam tą submissią moią, ktora za iak nayprawniey opisaną być twierdze, iżem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie y podiąłem sie ich mościom pp. confraterniey mieyskiey, Lwowskiey, pod titułem Wniebowzięcia Przenaswiętszey Panny Mariey zostiącym, wydrukować xięge, nazwaną trebnik in 4-to, według exemplarza słowo w

słowo, czeladzią moią, wiktem y materią, do drukowanią należącą, to iest czarną y czerwoną, dobrą, aby cynober prawdziwy, a nie blady był., dozieraiąc tego y obiecuiąc, aby żadnych errorow y defektow nie było, robiąc pomienione xięge dla spisznieyszey expeditiey na dwoch prassach, iako naypilniey. Ktorych ma być wszy(s)tkich dwanascieset; od ktorey to roboty maią mi ich mm. zapłacić od kożdey xięgi po groszy trzydziesci y ośm. Na te zaś robote maią mi ich mm. swoy papir własny wydawać y wczesnie, aby robota nie wakowała. Solarium zaś według postanowienia y umowy, ut supra, maią mi ich mm. co miesiąc po złotych sto dawać, abym nie przebirał. Gdy zaś da P. Bog dokonczyć robote, y za oddaniem zupełnym wcale bez żadnych errorow y defektow sztuk №-ro 1200 maią mi ich mm. z porachowania reszty pieniędzy oddać y contentatiey tak dla mnie, iako y dla czeladzi złotych sto dwadziescia. To też waruią sobie ich mm. y za naywiększy fundament zakładaię, aby żadnych przykładkow tak na siebie, iako y czeladzi nie było. W tym nayosobliwiey zapisuie sie, obliguie p. Bazyli, typograf, pomniąc na swey przesięge id antecessum in praesentia ich mm. pp. braci w sessiey uczyniony, iako ani przez siebie, ani przez czeladz quocunque modo et titulo nigdy nazawsze nie czynie, ani pozwalać przykładkow czeladzi y sobie pod zakładem sta bitych talerow, by namniey nieopustnych y utratą reszty zapłaty od roboty, in quantum by sie tego doswiadczyło,'y to ma cedere na cerkiew Bożę, przy tym y kara sequestrowaniem soby ma subsequi według upodobania ich mościow, y ani to sobie ma by namniey p. Bazyli pro gravamine poczytać, owszem w tey sprawie recedendo a foro tam civili, iak y quocunque powinien będzie pomieniony respondere y sprawić sie w confraterniey szlachetney y to ponosić, nie day Boże, contrawencyi, co osądzą na mnie, ani sie zasłaniaiąc żadną protectią y iakim kolwiek wynalezionym sposobem, ani exceptią. Na co się dla lepszey wiary, wagi y pewności ręką moią własną podpisuie. Działo sie w sessiey d(ie) 1-ma junij, (anno) 1719. Bazyliy Stawnicki, typograf.

Przy tym kontrakcie zaraz ad rationem z. 200 odebrałem na te robote anno et die, ut supra, Bazylij Thypograf. Item drugim razem d(ie) 21 julij odebrałem z. 200 na też robote Bazyiij Drukarz. Item wziołem od ich mościow anno 1720, d(ie) 1 ma februarij z. czterysta, dico z. 400, Bazylij Stawnicki. D(ie) 28 marty irmołoy z. 15.

Obrachowawszy sie z p. Bazylim, typografem, dopłacilismy onemu z. 800, s ktorych ma y czeladz bez krzywdy ukontentować. Anno 1720, d(ie) 6 aprilis otrzymałem od roboty od trebnikow zupełno zapłate—Bazylij Stawnicki, drukar.

Anno eodem 1720, die 6 aprilis zgodzilismy się z panem Bazylim Stawnickim, typografem, ażeby wydrukował grammatyk sześć tysięcy, od ktory każdey powinno mu sie zapłacić po groszy pułtora, co uczyni złotych trzysta. Bazylij Stawnicki, drukarz. Odebrałem przy kontrakcie złotych sto y ośm y papiru belen trzy Bazyliy Drukarz. Item bel dwie.

Anno eodem, d(ie) 23 maij oddał grammatyk 5900, resztę papiru oddał, za tę robotę należy mu (odtrąciwszy 83—100, ktorych nie dorobił złotych pięc) z. 300, a że utyskowal, pozwoliło się po gr. 2 od sztuki. Uczyni tedy za te robote z. 393, gr. 10. Wziął z. 108. Dopłaca się z. 285, gr. 10. Co uczyni złotych trzysta dziewiędziesiąt trzy gr. 10. Bazyilij Stawnicki.

Anno 1720, d(ie) 1-ma iunij uczynilismy pewne y nieodmienne postanowienie z panem Bazylim Stawnickim, typografem naszym, a to na wydrukowanie trebnikow in octawo na naszym papirze, materyią y czeladzią z wiktem swoim, cynobrą piękną y inkaustem, postępuiąc onemu od każdey xiązki solarium po groszy dwadziescia, ktorych to xiąg wszystkich ma być ośmset, co się assekuruie y podeymuie pomieniony p. Stawnicki, typograf, iak naypilniey wyrobić bez żadnych na swą stronę przykładkow, doziraiąc tego, aby także y czeladz żadnych onych nie przykładała, a to sub vadio descripto w przeszłych kontraktach na innę xięgi przed tym drukowane y przysięgą potwierdzone. Na co się dla tym większey

wagi ręką swoią własną podpisuię. Datum, ut supra, w sessijey ich mościow. Bazylij Stawnicki.

Wziął na robotę z. 50 B. Stawnicki. Na robote tych trebniczkow wziął liter: kaszta iedna—kam. 7, kaszta druga—kam. 3, funt 15. Bazylij Drukarz. Die 3 julij wzioł na robote z. 100. Die 2 augusti dało się na też robote panu Bazylemu z. 144. Bazyly Drukarz.

Porachunek z p. Bazylim takowy: wydrukował trebniczkow na naszym papirze №ro 1000, od ktorych od kożdey sztuki, rachuiąc po gr. 20, należy z. 666, gr. 20. Wziął na te robotę z. 294, dopłacamy resztę z. 371, gr. 10, ex quo defektowych dwa w drobnych defektach, co iest, od tego się nie płaci, że zaś nie staie ryzy iedney, tedy się to onemu przijmuie za proby. Od tey roboty, to iest trebniczkow, od mm. stało mi się zadosć—Basylij Druk(arz).

Anno 1720, d(ie) 15 7-bra uczynilismy pewny y nieodmienne postanowienie z p. Bazylim Stawnickim, typografem naszym, na wydrukowanie połustawcuw numero 2000, to iest leg. tysiąc, według exemplarza, onemu od nas danego, od ktorych to roboty powinni będziemy onemu od kożdy legi zapłacić po złotemu iednemu. P. Bazyli zaś powinien będzie tego przestrzegać, ażeby erroruw nie było y żeby czeladz przykładkuw potaiemnym sposobym nie przekładali, także defektuw ma przestrzęgać, przez co niemała szkoda, co wszystko, iako opisano w dawnych kontraktach pod warunkami y obowiązkami, strzymać y starczyć deklaruie się, ręką swoią własną dla większey wiary podpisawszy. Wziął na zadatek z. 100 Bazyliy Stawnicki, typograf. Na to wziął liter kaszt pięc. Item wziął z. 200 Bazyliy Stawnicki, typograf.

Za robote tey xięgi, nazwaney polustawce, ut supra, ktorey oddałem tey tysionc sto dziewiendziesiont y pienc,—dico 1195, dopłacili mi ich mość do odebraney przed tym prze zemnie leg z 300 złotych szescset dziewiendziesiont y pienc, dico z. 695, a to za xiąg 995. Kwituie Bazyliy, typograf.

Temuż oddalismy od reparatij koło pras według iego, od niego podanego, regestru z. 9, gr. 28. Odebralismy ewangelicznego pisma: kaszta 1—kam. 5, funt. $^1/_2$; druga kaszta—kam. 9, funt. $^1/_2$.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie dobrowolnie tym moim zapisem, iż uiednałem się z ich mościami panami bratstwem mieyskim, Lwowskim wydrukować xięge in folio ewangelie, ktorych ma być dwanascie set *и такъ далѣе слово въ слово какъ выше, см. стр. 415.* Działo się w sessiey konfraterniey Lwowskiey die 20 marcij, a(nn)o 1721. Bazylij Stawnicki, drukarz.

Odebrałem na te robote z. 300 Bazyliy Drukarz. 4 kaszty liter odważyło się y dało się kamien. 38, funt. $6^1/_2$, pionta kaszta psałtyrna. Odebrałem od ich mościow na też robote ewangeliczno przez ręce i. p. Szymiona Hrebenka z. 500 die 27 may Bazyliy Stawnicki Reszty odebrałem złotych ośmsot y s kontentatiey z. 120, facit z. 920, z ktorych to złotych 920 wytrącono za porękę za Konstantego Złoczowskiego złotych dwiescie, dico 200. Item wziołem zł. 300 Bazyliy typograf. Die 9 augusti odebrałem od ich mm. w sessiey na też xięge ewangeliczną z. 300, na co się podpisuie Bazyliy Stawnicki, typograf.

Staneło mi się zadosyć za robote ewangeliczno y dopłacono mi, na co się podpisuie Bazyliy Stawnicki, thipograf.

Między ich mościami konfraternią Stauropigialną, mieyską, Lwowską Wniebowziencia Przenayswienstszey Boga Rodzice Panny z iedney, a między p. Stanisławem Burbo, maistrem kunsztu gisarskiego, staneło pewne y nieodmienne postanowienie, a to uiednalismy tegoż pomienionego p. Burbe, aby nam wellał pismo nazwane trefoloyne całe tak, iakowego taka xięga potrzebuie, ile nam onego będzie potrzeba, iako mu się exemplarz daie tegoż pisma, od ktorego to pisma odlewania mamy płacić onemu od kożdego kamienia po złotych pientnastu, materia zaś wszystka y instrumenta powinny być nasze, y wengle, iakie do tey roboty będą należeli. Wikt zaś ma

mieć swoy własny. Jeżeli by też trzeba było spalić y spuscić materii na odlewanie liter, gdy by tey, ktorą mamy gotową, nie stało, tedy powinien będzie tenże pan Stanisław za kosztem naszym ony zrobić, ile będzie potrzeba, to też się waruie, iz ieżeli by iaka litera miała być nie zgodliwa do roboty, tedy takową wyrzucić wolno będzie, a na to miast inszą powinien będzie p. gisar dorobić. Pilność do roboty ażeby mieć y trzyzwo się chować, y to p. Stanisław obiecuie. Zapłata zaś od tey roboty ma się płacić takowym sposobem: to iest na potrzebe p. Stanisława pro victualibus dawać proporcionaliter, a, da Pan Bog, po skonczoney robocie, tedy powinny będziemy, co rachunek pokaże, temuż p. Stanisławowi zapłacić bez żadnego zatrzymania. Na co dla tym wienkszey wagi ten kontrakt renką własną tenże pan Stanisław podpisał. Działo się w sessiey confraternii Lwowskiey die 20 marcii, anno 1721.

Odbieram materki trefołoyne pirszey azbuki sztuk № 60, kwiatkuw roznych sztuk № 7.

Die eadem przy kontrakcie wziołem na te robote ad rationem złot(ych) dwadziescia Stanisław Burba. Jako przy tym będący Bazyliy Stawnicki, typograf. 38—38 materek wersalikow y wirzchnych.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, typograf, daie tę submissiią moią y zeznawam, yżem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie z ich mość pp. bractwem Stauropigialnym na wydrukowanie xięgi, nazwaney psałtyr in 4—to, od koždey sztuki po groszy piętnascie, a to na sztuk, alias xiąg psałtyr, numero dwatysiące—2000, ktorą to xięge na papiru ich mość własnym submituię się y podeymuie wydrukować, za takową zapłatą sumptem wszystkim moim: tak inkaust, cynobra przy każdym zaczęciu kafyzmy dobrą, przy solutiey y wikcie czeladzi moim własnym, nic więcey nie pretenduie. Przy oddaniu zaś, da Pan Bog, tey xięgi, nazwaney psałtery in 4—to, oprocz tey zapłaty od sztuki po groszy piętnastu, obiecuią ich mość contentatiey dla mnie y czeladzi złotych pięcdziesiąt. Ja też submituię sie ich mościom dozoru pilnego,

ażeby czeladz żadnych przykładkow potaiemnie nie czyniła, dozirać, y, nie day Boże, bym to miał czynić pod zakładem na też mieysce swięte, gdy by sie to pokazało y dowieść miało, sta bitych taleruw nieopustnych. Na co się dla tym większey, wagi y pewności ręką moią własną podpisuie. Dan w sessyey, mieyscu należytym, anno 1722, die 22 aprilis. Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Na te robote odebrałem zło(tych) dwiescie, (dico) złot. 200. Die 27 aprilis wziołem liter psałtyrnych kaszt № ro 1--kamien 7, funt. 2. Druga kaszta—kamieni 2, funt. 14, trzecia—kam. 3, funt. 12, czwarta kaszta—kam. 2, funt. 13, item kwiatki wziołem 1—funt. 2. Item die 20 iuniy odebrałem n(a) też robote zło(tych) dwiescie Bazyliy, typograf. Item 10 iuniy odebrałem z. sto ośm Bażyliy typograf.

Anno 1722, die 14 7—bris oddał p. Bazyli psałtyr z drukarni zypełnych 1990, a defektowych dał sześć psałtyr. A w każdey psałtyrze iest po arkuszow 65½, a na to wzioł papiru wszystkiego ryz 241, co po arkuszow 24, a ryz in 14, co po arkuszow 25. Oddał y papiru gołego nazad ryz 3 y liber 14 po arkuszy 24. Obrachowałem się z ich m. strony drukowania psałtyr in 4—towych sztuk 200, ot ktorych w zaplaceniu zadosyć mi się według rachunku od i(ch) mm. staneło także y oddaniu i. mm. oraz z kontentatią umowioną y expensami na potrzeby do pras. Anno 1722, die 4 7—bris. Bazyliy Stawnicky, typograf.

Anno 1723, die 7—ma maij zgodzilismy się z panem Bazylym Stawnickim, typografem, ażeby wydrukował grammatyk sześć tysięcy, od ktory każdey powinno mi się zapłacić po grosz(y) pułtora, co uczyni złotych 300—Bazyliy Stawnicki, thypo(graf).

Die 7—ma iuny odebrałem przy kontrakcie złotych sto ośm y papiru belen dwie. Item dało się papiru belen 2, ryz 2, w każdey librze arkuszow 24 i liber 4. Item na litere Г do starych grammatyk arkuszow 100 Bazyliy Stawnicki, typograf.. Die 8-va iuly item dało się papiru ryz ośm—iednegoz papiru przez ręce i. m. p. Irzego Eliaszewicza.

Anno eodem, die 17 iuly oddał grammatyk sześć tysięcy y liber cztery defektow reszty papiru, od ktorych należy mu się złotych 300, wzioł anticipative z. 108, reszty mu należy z. 292, co uczyni złotych 300 y litery Г, do starych grammatyk dodrukował arkuszy 100. Stało mi się zadość od ich mościow Bazyli Stawnicki.

Między ich mm. pp. bractwem Stauropiagialnym cerkwie mieyskiey, Lwowskiey Wniebowzięcia Nayswiętszey Panny Marij, a panem Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanoł pewny y nieodmienny w niżey wyrażony sposob contrakt y popostanowienie na iarmołoyczyki in duodecimo, ktorych to iarmołoyczykow ma być tysiać pięcset bez żadnych errorow y defektow według exemplarza dawnego sobie podanego, a od kożdey xięgi iarmołoyczyka in duodecimo, maią mu ich mm. pp. bractwo po groszy ośmiu currenti zapłacić, waruią to sobie, aby inkaustem czarnym, dobrym; litery zaś wyrazne aby prasą wyrażone byly, żeby żadnych liter zalanych nie było, przykładkow żadnych aby nie ważył się tak sam pan magister, iako y ktory z czeladzi pod utratą zapłaty swoiei od tych iarmoloyczykow, a in quantum by się iaki przykładek naymnieyszy pokazał pod przepadkiem summy należącey mnie od ich mc. Litery zaś iaką wagą odbieram, tak też powinien po dokonczeniu roboty ich m. oddać. Co dla lepszy wiary y pewności ręką się swoią podpisuie. Dat we Lwowie, w sesij confraternij Lwowskiey d(ie) 18 7—bris, 1723 anno. Na te robote odebrałem zło(tych) 7 dziesiąt y osm. 1) kaszta liter—kam. 5, funt. 25—Bazyliy Stawnicki, typo(graf); 2) kaszta liter—kam. 3, funt $19^1/_2$; 3) kaszta liter—kam. 5, funt. 10; 4) kaszta liter—kam 1, funt. 9. Uczyni wszystkiego kam. 15, funt 27. Dało się na początek p. typografowi z. 78, item die 19 8—bris panu Bazyliemu dało sie z. 90, dopłacilismy reszty z. 230.

Anno 1723, die 24 7—bris wydalismy papiru p. Bazylemu, typografowi, ryz 9, item 1—ma 8—bris wydalismy papiru na iarmołoyczyki liber 14, belnie iedne—1, item 13 8—bris dalismy papiru ryz 15, item die 24 7—bris dalismy papiru ryz 6.

Die 18 9—bris oddał iarmołoyczykow 1497 y dyfektow liber 2, od ktorych należy mu się z. 400. Od ktorey xięgi według rachunku staneło mi się zadosyć od i. mc. y i. mc. odemnie. [1])

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974, или TT. №-го consig. 474, стр. 1—9, 11—13.

Тамъ же, № 957, или I. №-го consig. 442, стр. 163—165, 167—170.

Тамъ же. № 991, или X. №-го consig. 454, стр. 21, 23, 25, 27.

Тамъ же, № 1012, или AAA № consig. 480, стр. 21—29; тоже самое въ № 1001, стр. 23—24 и въ № 1007, стр. 7—8.

Тамъ же, № 1015, или EE. № го consig. 464, стр. 7—9.

Тамъ же, № 1019, или GG. №-го consig. 463, стр. 13.

Тамъ же, № 1020, или FF. №-го consig. 462, стр. 62—63, 70—71.

Тамъ же, № 1022, или BF. №-го consig. 530, стр. 13—14, 25, 41, 45, 59

Тамъ же, № 992, или Y. №-го consig. 455, стр 1, 3—19, 11—57 59—69.

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 992

7. Записи судебныя, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ 1639—1701 гг.

Actum [1]) Leopoli feria quarta ante festum s. Hedvigii Electae proxima a(anno) D(omini) 1639. Andreas Skolski. Medzapeta cum instigatore.

In officio praesenti consulari Leopoliensi personaliter stantes, famati Albertus Słonczowski, causarum civilium procurator et civitatis huius instigator publicus, atque Constantinus Medzapeta, cives Leopolienses, adcitato od officium praesens honesto Andrea Skolski, typografo, incola Leopoliensi, uti velatione famuli officii praesentis jurati, deductum est, contra eundem personaliter comparentem, et ille quidem nomine civitatis, hic vero suo, tali qui sequitur modo proposuerunt.

Isz pozwany Jędrzey Skolski, drukarz y obywatel Lwowski, nad prawa y priwilegia miasta tego, sine consensu spectabilis magistratus civtiatis huius, drukarnia w miescie tym odprawuie, a podatkow żadnych, rowno z inszymi obywatelami miasta tego nie daie y nie podeymuie, zaczym prosiemy, aby mu takowa drukarnia y xięgi in usum civitatis huius zabrane były.

Actum [2]) Leopoli sabbatho ante festum ss. Simonis et Judae apostolis, anno 1639.

Andreas Skolski. Constantinus Medzapeta. Honestus Andreas Skolski citatus dilationi suae super quadruplicandum in anteriori eiusdem officij termino obtentae satisfaciendo hunc ipsum quadruplicae terminum inscripto parato produxit et in tenore tali, qui sequitur, exhibuit.

---

[1]) Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1160

[2]) Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1219—1221.

Tenor quadruplicae: pisze Tytus Livius, isz „invidia tanquam Jovis summa petit“, pisze Sallust. in Catil., isz „cupido et ira sunt pessimi consultores“, zaiste tak Titi Livy, iak y Sallusty in Catilina prolatas sententias verissimas bydź exemplo actoris moderni, kto nie widzi. Pan actor ubogiego człowieka zdespektował, ubogi będąc zbity, zapomniawszy owego, cum potentiori ne litiges, maiąc słusznosć pozywa actora, intentuiąc mu actią in iusticio o pobicie, ale potentior coelos monet, motus irae, y coby miał satisfacere za pobicie, to iescze nititur chudoby onego pozbawic. Zaiste ira et invidia tanquam ignis summa petit, przes wszystkie terminy sam stawał, a in termino triplices iusz bractwo Ruskie pobudza, aktorami ich czyni, processum immutuie, przeciwko ktorym, gdyby ab initio processus insimul cum actore asserto stawali, miał by był, co mowi, pozwany, miał by był wielkie, poważne, perimentes exceptiones, pokazał by bydz o drukowaniesz xiąg Ruskich bez pozwolenia metropoliczego excommunicatos, ale ze in termino ultimo pobudzeni, tylko przez actora intruduią się, dla tegosz pozwany, nie znaiąc ut pro actoribus ad triplicam pana Constantego, tak quadruplicuie. A naprzod, co sie tycze pierwszego, iak by documentu, że pan Liberadzki napisał quid pro quo, pana towarzyszem, to dosic dostatecznie in termino duplices illustrowało sie, iakosz ad verificandum praemissa, może officium wielmożnego pana Liberadzkiego przyzwac y z onego, ieżeli to nie errore ipsius factum est, explicari. Wiele to bywa, że ferendary cancellaristae mylą sie, attamen errores illorun corriguntur. A że pozwany czynił do tey protestaciey, przes to errorem ferendary non approbavit, ratio, bo nie była y nie iest quaestio o to, żeby pan Sluska miał bydz towarzyszem Skolskiego, ale ze pan Constanty Skolskiego pobił, y ad essentialia obductionis et protestationis y czyni Skolski, a nie ad verba superflua. Trzecia. Prostak niechay mu dziesięc raz czytaią to protestatią, tedy y teraz nie poiął by y nie zrozumiał, co ipsi nocivum(?), y ktore słowo. Co sie tycze drugiego, że sie possessionatum powiedział, y to in termino duplices iustificował sufficienter, a nadto mowieł to, tuendo se a cautione, kożdy meliorando actionem

suam, a zwłascza żeby nie dał cautiey, albo nie szedł do więzienia, broni sie, iako może, ale assertionis strona y sędzia probaciey namagac sie powinien, y gdy by był actor ninieyszy allegatae possessionis probatiey namagał sie, pewnie pozwany. non aliud probaret, tylko to, że mu pan Sloska złotych pułtora tysiąca winien za litery ryskie, iakosz ze in isto et non inalio sensu, mowieł, gotowy przysiądz. Quod ad tertium iustificował sie evidenti documento, że nie on drukował Oekonomią, y że nie we Lwowie iest drukowana, tylko on ex consensu domini sui cztery praefacyiki wydrukował, ktore są trzy przy niem, a czwartą, per concreditum maiąc, actor podał ią ad officium waszmosciow circa replicam; że sie podpisał drukarz Lwowski, podpisał sie drukarzem, bo to rzemiesło za czeladnika przy panu Slusce Lwowskim, a loco że we Lwowie, prostak nie wiedział, co sie w tym includuie, a nadto że mu pan iego pozwolił, iako na dowod circa duplicam stawieł dwoch swiadkow, prosząc eorum depositiones legi. Stawieł by y pana samego, ale że absens. Nigdy pozwany, ani przed compromissem, ktory actor przyznaie, ani po compromissie nie był towarzyszem pana Sluski, bo lubo drukował libros epistolarum, ale na nich drukarzem nie podpisał sie, ale isti libri epistolarum cesserunt nie iemu, ale panu Slusce, y pan Sluska y za litery ruskie pozwanego y za pracą podiętą cirka libros epistolarum z wynalasku samegosz actora y inszych compromissarzow złotych pultora tysiąca dac powinien. A że stawa ociec namiestnik na ratusz, stawa dla tego, aby daną przez sie attestatią confrontatione z actorem verificował, iakosz był actor w cancillariey, gdy on deponował, y tacto confrontatia do tego przywiodła go, ze compromiss zna, a gdy zna compromiss, toc omnes controversiae ustawac muszą, bo patet z attestatiey compromissarzow, że nie był i nie iest drukarzem, ani pana Sluski spułdrukarrem, pozwany był y iest, ale u niego za towarzysza robił y robi ad praesens circa compromissum, circa testes et documenta, toc innocentiae evidentiae gotow pozwany, iako melius sciens, przysiądz, petens, quid sit iuris decerni. Reservatis reservandis. Protestando de damnis litisque ex-

pensis. Post praemissae quadruplicae reproductionem submittentibus utrisque partibus causam et actionem praesentem sententiae officij praesentis, officium superferendam in proximum deliberavit.

Decretum (1) inter Constantinum Medzapeta et Andream Skolski.

In causa et actione inter famatum Constantinum Medzapeta, civem Leopoliensem, suo et totius confraternitatis ruthenicae nomine agentem actorem et honestum Andream Skolski, incolam Leopoliensem, occasione editionis librorum ex officina et tytulo sui quasi typgraphi Leopoliensis mota et agitata. Officium praesens consulare Leopolien. controversijs partium testiminijs et documentis ad causam ab utrinque inductis ac reproductis lectis ac consideratis, expediendo deliberationem suam adinvenit eiusmodi sententiam. Aczkolwiek pars actorea insinuationem suam deducendo xiąszkę: Zabaw Ziemianskich, pod titułem citati moderni wydaną, producuie, y że się pozwany drukarzem Lwowskim bydź mianuie, tą tylko praefatia dowodzi, że sie ani mianował drukarzem, ani rzemiesłem drukarskim bawieł, tylko, że litery ruskie, do drukarstwa należące, robieł, dowiodł, y że tylko te iedne ziąszkę Zabaw Ziemianskich, albo raczey praefatią, i. mci panu Mikołaiowi Gruszeckiemu przypisaną nie dla czego inszego, ieno dla odyskania przedszego długu, ktory mu został winien, pod tytułem swym tipographi Leopolien. wydał, a żadnych inszych xiąg, aby ich pozwany miał drukowac y pod tytułem swym in publicum wydawac. Pars actorea, ani rzeczą samą, ani swiadectwy nie dowodzi. Dla tegosz przychylaiąc do swiadectw, ktore, że pozwany ninieyszy, drukarstwem sie nie bawił, tylko litery ruskie robiąc y maiąc, one Michałowi Slusce przedał, przy niem nic, iako drukarz, ale iako czeladnik, albo raczey creditor summy za litery przedane bawi sie, zeznali, citatum modernum a causa et impetitione actoris liberum pronunciavit, ażeby żaden in posterum tak przez siebie, iako y fautores suos

1) Тамъ же стр, 1317—1318.

drukarstwa y xiąg roznych ięzykow wydawania sub poena bonorum ac librorum confiscationis atque trecentarum marcarum per contravenientem huic decreto succumbenda ac irremissibiliter reponenda sane scitu et cpeciali superorum. Consensu et privilegio nie ważył sie ani xiąg żadnych roznym ięzykiem pod tytułem drukarniey Lwowskicy tu we Lwowie, ani na przedmiesciach rzemiosła swego nie odprawował, ani wydawał, serio interdixit. A isz sie, uti pars actorea asserit, xięgi gotowe, iako by przez tego Skolskiego pod tytułem swoim, drukowane nayduią, dla tegosz takowe xięgi sub inquisitionem et revisionem officij podpadaią, do ktorych rewidowania certos ex collegio suo deputatos, videlicet excellentem dominum Palum (sic) Dominicum Heppner, medicinae (doct), clmum dominum Jacobum Dolozynski, iuris utriusque doctorem, przydaie y naznacza, ktorzy-to panowie rewizyey swoiey relatią uczynic powinni. Officium autem id quod iuris erit in eadem causa decernet ac statuet praesentis decreti vigore. Quod citatus pro iure suscepit, actor autem sentiens se eodem decreto gravatum esse appellationem ad s. r. maiestatem ex rationibus producendis interponebat. Impugnabat pars actorea et non esse admissibilem ex rationibus verbotenus illatis inferebat. Et officium super admittenda nec ne appellatione in proximum deliberavit, et quatenus pars appellans rationes appellationis una cum privilegio, quod se habere, praetendunt. Citata autem refutationes rationum producat decrevit.

Actum [1] Leopoli feria quinta ante festa nativitatis Christi Jesum carne anno D(omi)ni 1639.

Tenor refutationum apellationis: Czyniąc do dilaciey contraproductum privilegium, has considerationes sędziemu podaie.

Pierwsza. Że istud privilegium ad malam informationem fraternitatis obtentum.

[1]) Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consulari, т. 47, стр. 1371—1372

Secunda. Że sine concessu magistratus obtentum privilegium, ita vero omnia sine consensu magistratus obtenti contra iura civitatis, et privilegia pugnantia subsistere non possunt.

Trzecia. Privilegia per abusum tolluntur. W tym przywileiu sacrae regiae maiestatis expresse id apposuit, żeby nic nie drukowali, co by bydz mogło contra dignitatem s. r. maiestatis aut ecclesiae Romanae vel ipsi adnexarum; ale fraternitas cokolwiek wydaie, wszystko biie contra dignitatem ecclesiae Romanae. Albowiem libros schysmaticos errorum plenes wydaie y drukuie.

Czwarta. Fraternitas privati z tego drukowania wielkie zyski maią; albowiem drukarnia iedna tylko w tym kraiu iest ruska, z ktorey xięgi na Ukrainę, Podole, Litwe, Moskwe, y co wiedzic gdzie, nie rozsyłaią, pienięzey, a Rrzeczypospolitey ztąd, ani civitati, sub cuius titulo wydaią, nie czynią pożytku.

Piąta. Drukarze subesse debent illustrissimi loci ordinarii et magistratui, a tak subesse, żeby sine censura illustrissimi loci ordinarii, sine vero consensu magistratus nic a nic in lucem nie wydawali. A to dla tego, aby haeresiae schismata nie mnozyły się. Fraternitas tak wiele tysięcy xiąg, a nie tysięcy, ale millionow wydawała, a in censuram żadney illustrissimi loci ordinarii nie podała, na zadną consensum a magistratu nie otrzymała, y tak, co wierziec, z iakiemi errorami, z haeresiami, schismatami in publicum wyszły.

Szosta. Effectus drukowania ten iest, że co typis committitur, aeternae memoriae podaie sie, że successivis temporibus legi et observari potest. Fraternitas cokolwiek drukuie y drukowała xiąg, żadney nie drukowała, ktora by nie była contraria ecclesiae Romanae et fidei catholicae, ale y owszem contrariissimas, że tedy schysma generare est impiissimum, toc y libros schysmaticos, per quos schysma generatur est impiissimum, że tedy summum malum inde oritur ob quod imminens praetactum privilegium utrum subsistere possit, vel non, musi cedere in disquisitionem, a disquisitionem sacrae regiae maiestatis, iako dantis privilegium. Przeto isz hoc passu pewnie remissa post curiam s. r. m. stanąc musi. Petens quid sit

iuris decerni. Porro officium auditis eiusmodi partium rationibus et privilegia super admittenda nec ne appellatione iterum ad proximum deliberavit.

- - --- -

Actum (¹) Leopoli feria quarta post D(omi)nicam Oculi proxima anno D(omi)ni millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo.

Rotulus causae inter instigatorem et Andream Skulski

Ad officium praesens consulare Leopoliense personaliter veniens nobilis et ingenuus Andreas Bełza, cancellariam officij eiusdem regens, palam libereque rotulum certum causae inter instigatorem civitatis Leopoliensis publicum, et famatum Andream Skolski inculpatum ad iudicium compositum, videlicet ad generosos dominos commissarios intraspecificatos et officium sonsulare, atque iudicium civile Leopoliense ex informatione sacrae regiae maiestatis transmissum eidem officio obtulit, petens illum suscipi, aperiri atque decretum in eo contentum debitae executioni demandari. Cuius affectationis officium consulare Leopoliense uti iustae et legitimae insistendo, hunc eundem rotulum in praesentia memorati Andreae Skulski obtento, superius expresso generosorum dominorum commissariorum consensu aperuit, atque decretum sacrae regiae maiestatis in dicto rotulo comprehensum legit. Cuius quidem decreti tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor decreri sacrae regiae maiestatis: Ioannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russie, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czerni hoviae, nec non Suecorum, Gotthorum Vandalorumque haereditarius rex. Significamus praesentibus libris nostris, quorum interest, universis et singulis. Remissam fuisse ad nos et iudicium nostrum pro informatione a iudicio composito, videlicet generosis commissariis speciali rescripto nostro in castris ad oppidum Sokal positis die decima

---

¹) Тамъ-же, Acta consularia, т. 55, стр. 741—745.

tertia iunii, anno praesenti, ex cancellaria regni maiori eo nomine edito specificatis et designatis, tum et a spectabili officio consulari et iudicio civili Leopoliensi causam et actionem inter instigatorem publicum civilem et honestum Andream Skulski, incolam Leopoliensem, ratione quasi perduellionis et certae machinationis inculpatum, vigore praetacti rescripti nostri coram iudicio composito agitatam et vertentem In qua causa cum is idem Andreas Skulski ex ea vel maxime praesumptione, quod certa chartula ruthenico idiomate ad ipsum per quandam personam scripta notabilem redoleret, perduellionem et proditionem inculpatus, ex carceribus emissus et ad iudicium illud adductus iuxta resonantiam et contenta praefacti rescripti nostri interrogatus, utrum scilicet scriptorem chartulae illius noverit a quo? et cuius mandata scripta? qualenam condictamen cum scriptore habuerit? quale promissum ab illo? et cui? de quo in charta fit mentio? quale secretum et consilium, scriptor chartulae ab ipso requisiverit? quales res? a quo? et quampridem illi missae fuerit? ex quibus castris notitia egerit, nec non ad alia puncta disticte et lucide in rescripto nostro expressa sigillatim iudicialiter requisitus respondisset, tum et tabellarius nobilis Ioannes Pokucki, relationem sibi hac in materia notorum fecisset. Iudicium illud recepta tam relatione tabellarii, quam responsione inculpati tum et ipsa charta ad inculpatum ruthenice exarata, diligenter perpensis et consideratis praesumptiones contra inculpatum ratione perduellionis et occultae machinationis elici deprehenderat, et exinde eundem inculpatum ad extorquendam rei veritatem torturis subiiciendum esse censuerat atque ad peragendas easdem torturas inculpatumque in iis examinandum, certos e medio sui deputatos, assignaverat. Tandem vero cum is idem inculpatus, tam benevole quaesitum, quam postmodum ligatus, deinde ter tractus, ac demum ustus: et iterum elapsis viginti diebus benevole quaesitus, ligatus, tractus et admotis ad latera ignitis fencis caminis admonitus, idem quod et iudicialiter interrogatus, se nihil scire, nec ullam perduellionem, proditionem et machinationem in sua mente habuisse constan-

ter affirmaret, atque totum hoc negotium et interpretationem chartae, in authorem illius, ut pote honorabilem Hieroniminum Paczewski, ritus graeci praesbyterum, in monasterio Unioviensi degentem, vel diaconum ipsius Samuellem nomine tanquam ex mandato dicti Paczewski scriptorem referret et provocaret. Memoratum iudicium iudicium compositum, ut pote generosi commissarii, in saepefato rescripto commissionis nostrae specificati, tum et spectabile officium consulare, atque iudicium civile Leopoliense excepta ratione torturarum a deputatis iudicii sui relatione saepedictum Andream Skulski, in carceribus ad ulteriorem nostram informationem detinendum esse censuerat, causam vero ipsam cum toto illius effectu ad nos et iudicium nostrum pro informatione a nobis obtinenda remiserant. Et quoniam ad meliorem et exactiorem causae elucidationem et cognitionem necessarium fuisse visum est, ut Samuel diaconus in monasterio Uniovensi ritus graeci degens, uti author scriptae ad inculpatum epistolae cum eodem Andrea Skulski confrontetur et ratione eiusmodi epistolae per se scriptae examinetur, id eo, quid in eo passu faciendum sit, nobis et iudicio nostro commiserunt, actumque inquisitionis manibus suis subscriptum, et sigillis obsignatum ad nos rotulo in occluso transmiserunt. Alias prout is idem actus commissionis et inquisitionis in se luculentius de praemissis enarrat et obloquitur. Nos igitur cum sonsiliariis lateri nostro assidentibus, aperto rotulo, actu inquisitionis diligenter reviso et examinato, tum et toto negotio praesenti bene perpenso. Remissa a praefatis commissariis et spectabili officio consulari atque iudicio civili Leopoliensi ad nos et iudicium nostrum pro informatione facta necessaria adinuenta illam expediendo. Quandoquidem ex iisdem inquisitionibus, etiam eu ipsis torturis bis peractis manifeste palet, memoratum Andream Skulski obiectorum pro quibus inculpatus est, reum non esse, immo a suspicione perduellionis, proditionis et machinationis omnino immunem esse elicitur. Ideo eundem inculpatum ex carceribus dimittendum atque a causa et actione hac ipsi, uti ex nullis praesumptionibus instituta, de plane absoluendum et liberandum esse censui-

mus, prout quidem dimittimus, liberamus et absoluimus, actionemque praesentem et torturas ut supra expeditas bonae famae et existimatione dicti Andreae Skulski successorumque ipsius nocere non posse, nec debere declaramus. Caeterum saluam actionem contra praefatum honorabilem Hieronimum Paczewski et Samuelem diaconum, instigatori regni nostri ratione praemissorum, prout et in quantum de iure venerit reseruamus praesentis decreti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimns. Datum Leopoli feria tertia, ipso die festi sancti Petri in vinculis anno D(omi)ni mill(es)imo sexcentesimo qninquagesimo primo, regnorum nostrorum Polonie tertiae, Suecciae nostro quarto anno. Ioannes Casimirus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Albertus Kadridłowski, secretarius regiae maiestatis m. p. Quod quidem decretum sacrae regie maiestatis suprainsertum, officium praesens consulare Leopoliense cum ea, qua per est et decet reverentia suscepit, actisque suis ingrossari permisit, atque inculpatum famatum videlicet Andream Skulski, iuxta contenta et obloquentiam eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti a causa et actione praesenti nec non a carceribus praetorianis liberum absolutumque fecit ac pronunciavit decreto suo ad praemissa mediante.

Oblata ([1]) iuris caduci generosi Studzinski.

Ad officium praesens consulare Leopolien. veniens personaliter F. Stanislaus Owieczka, causarum civilium ferendarius, uti et tanquam generosi Stanislai Studzinski, vexilliferi Gostinensis sac. reg. maiestatis, donary plenipotens, officiose inscriptus nomine et ex parte eiusdem principalis sui vigore eiusdem plenipotentiae, agens palam liberque donationem, seu ius caducum infrascriptum a sac. reg. maiestate super typograhias ruthenicas in civitate Leopoliensi existentes

---

[1]) Тамъ же, т. 55, стр. 581 - 584, 1651—1652.

obtentum, manu eiusdem sac. reg. maiestatis subscriptum et sigillo maioris regni cancellariae communitum sanum, salvum, illaesum omnique suspicione vacuum ad acticandum obtulit, petens illud suscipi et actis praesentibus inseri de tenore infrasequenti: Joannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae etc. etc... Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis Quia nos typographiam totam et integram Leopolien. ruthenicam tum libros omnes ac singula et universa instrumenta typographica, ibidem existenta, bona denique certis de causis ad fiscum dispositionemque nostram devoluta tam mobilia, quam immobilia summasque quamvis pecuniarices, paratas ac aliqua ratione abligatas ubicunque locorum existentia post omnes et singulos typographos ruthenos, cives Leopolien. civitatis ac eiusdem incolas generoso Stanislao Studzinski, vexillifero terrae Gostinensis, ob ipsius praeclara in nos et Rempublicam iure caduco dan. et conferen..... duximus, uti quidem damus et conferimus praesentibus litteris nostris iure perpetuo ac irrevocabilis donationis. Quae quidem bona praedicta ac typographiam, libros omnes et instrumenta typographica memoratus generosus vexillifer Gostinensis ubique inquirat, iure adeat decretoque sibi adiudicata impossessionem suam vindicet, teneat, habeat et possideat, ac in usus suos suorumque successorum quovis beneplacitos convertat, perpetuo et in aevum. Quod ad notitiam, quorum intereat, praesentim vero officiorum ac magistratuum, tam castrensium, quam civilium aliorumque sub quorum iurisdictione bona praefata consistant deducen. mandamus, ut ad requisitionem praenominati donatary nostri vel ipsius mandatary bona omnia supra expressa, quae uspiam reperta fuerint, extradant, ac sine quavis mora et omni difficultate extradi faciant, curentque, ut quamtocius ijsdem patiantur. Pro gratia nostra in cuius rei fidem praessentes manu nostra subscriptas, sigillo regni communiri iussimus. Datum Leopoli die XIX mensi iuly, a(nno) D(omi)ni MDCLI, regnorum nostrorum Poloniae III-io, Suecciae vero IY-to anno. Joannes Casimirus rex. Locus sigilli maioris can-

cellariae regni. Jus caducum generoso vexillifero Gostinensi post typographos ruthenos Leopol. Remigianus Piasecki, regens cancellariae regni maioris. Post quam et eiusmodi dictae donationis oblationem et susceptionem praenominatus offerens vigore eiusdem donationis seu rescripti s. r. m. petiit et affectavit dictarum typographiarum inventationem et earundem cum rebus omnibus iuxta obloquentiam rescripti extraditionem, in bona vero immabilia intromissionem decerni, atque ad ea omnia peragenda officium domin.... urisfidelium addi et deputari.

Actum ([1]) Leopoli sabbatho pridie festi sancti Agidii abbatis (anno) 1669. Seniores Rutheni. Successores Sloski. Ad officium praesens consulare Leopoliense venientes personaliter famati Joannes Laskowski, Semionus Lawryszewic(z), cives Leopolienses, uti et tanquam confraternitatis ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae in coelum Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis, hic intra moenia civitatis huius sitae, seniores suo et aliorum eiusdem confraternitatis seniorum nomine agentes, relationem famuli officij praesentis, de legitima adcitatione successorum olim famati Michaelis Sloska, tipographi, civis Leopoliensis, fieri postulaverunt. Stans itaque coram eodem officio famulus officij iuratus, in vim suae verae ac fidelis relationis palam et libere recognovit, quia ille ad instantiam supramemoratorum seniorum praedictae confraternitatis, famatos Nicolaum Dymitrowicz et (Stephanum) Lawryszewicz, non praevenit, uxores nihilominus eorundem legitime praeventas, pro termino hodierno citavit. Cum vero eaedem citatae voce eiusdem famuli acclamarentur et non comparerent. Supraspecificati aut edictae confraternitatis seniores solenniter in et contra supramemoratos successores famati Michaelis Sloski, tipographi, civis Leopoliensis, protestati sunt, prout eandem protestationem fusius scripto parato con-

---

[1]) Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 70, стр. 701—704.

ceptam exhibituros se submiserunt et eidem submissioni suae eiusmodi satisfaciendo, eandem exhibuerunt in tenore verborum sequenti.

Tenor protestationis: Seniores et tota confraternitas ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae, intra moenia civitatis Leopoliensis fundatam existentem, solenniter et gravi in querela in et contra famatos Nicolaum Dymitrowicz ac Barbaram Sloszczankie, itidem coniuges, cives, mercatores Leopolienses, uti successores famati olim Michaelis Sloska, inhaerendo suis anterioribus protestationibus easdemque renovando, solenniter protestatur. Iż pomienieni successores in contemplum iurium ac privilegiorum dictae confraternitatis protestantium y przeciwko wszelkiemu prawu y submissioni swoim privato motu et ausu, tak sami małźonkowie, iako y małżonki ich, rożnych osob do takowey roboty sobie pozabieraiąc, przez nich ważą się y smieią xięgi sclavonico seu ruthenico idiomate w domu swoim drukować, iako iuż wiele nadrukowali, y drukować nie przestaną, y onę rozsprzedaią, wiedząc bardzo dobrze o takowych prawach y przywilegiach memoratae confraternitatis, benignissime a sacra regia maiestate nadanych, ktorymi samemu tylko pomienionemu bractwu, w drukarniey przy cerkwi zwysz opisaney będącemu, takowe xięgi drukować pozwolono, inszym wszelkim osobom sub poenis et confiscatione prohibendo, iako eo nomine i na tychże successorow aby się xiąg pomienionych wszelkich słowienskich y ruskich, tak przez się, ale y alias quasvis personas owszem nie ważyli drukować, inhibitia iego krolewskiey mości wydania y onym officiose publikowana w sobie szerzey obmawia, a przecie lekce y to poważaiąc temerario ausu drukować non desistunt, ale drukuią na złość y na szkodę wielką, convellendo iura et privilegia praetactae confraternitatis, czego by czynić nie mieli, bo lubo remissa ab officio consulari Leopoliensi zmieni post curiam ad iudicia sacrae regiae maiestatis, non autem contravenire iuribus ac privilegijs praefatae confraternitati benignissime a sacra regia maiestate collatis et confirmatis, a przy-

tym et inhibitioni, w ktorey per expressum mandatum est, ut ab impressione eiusmodi librorum, iidem cuccessores sub poenis obtineant, mieli by reverentur parere, osobliwie y otym wiedząc, isz y rodzic ich, praedictus olim famatus Michael Sloska, drukować był, co się czasu y mieysca swego pokaże, nie powinien, przez co pomienieni successores, nie tylko poenas in privilegiis memoratae confraternitatis expressas et contra convulsores rescriptorum sacrae regiae maiestatis sancitas incurrerunt, ale też occasionem damnorum non mediocrium eidem confraternitati dederunt, nie tylko ie przed tym, ale y post inhibitionem, uti praetactum est eisdem, publicatam audent, ac praesumunt iuribus contravenire, a przeto pomienieni protestantes reassumendo anteriores suas protestationes, eisdemque inhaerendo, ratione contraventionis ac vilipendij iurium ac privilegiorum suorum ofiaruią się in iudicijs sacrae regiae maiestatis ad poenas z pomienionymi successorami czynić, y szkod swoich z doby y osob tychże successorow dochodzić, saluam actionem eo nomine reservando, hac sua protestatione latius in termino declaranda ac deducenda ad praemissa mediante.

Actum (¹) Leopoli feria quarta ante festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno D(omi)ni 1669. Reprotestantur successores Michaelis Sloska. Ad officium actaque praesentia consularia Leopoliensia venies personaliter famatus Stephanus Lauryszewicz alias Pawłowicz, suo et famatae Barbarae, coniugis suae, atque famati Nicolai Dymitrowicz et Sophiae Sloszczanka, coniugum itidem civium Leopoliensium nomine, uti et tanquem successor famati olim Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, a prima notitia factae contra se per seniores confraternitatis ritus graeci, ad ecclesiam tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae existentis, protestationis, de nullitate eiusdem reprotestatus est, prout ean-

¹) Тамъ-же, т. 70, стр. 747—749.

dem reprotestationem, fusius scripto parato, conceptam in serie et contextu verborum sequenti reproduxit.

Tenor reprotestationis: successores olim famati Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, a prima notitia protestationis per seniores confraternitatis, ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae Assumptionis, intra moenia civitatis huius existentis, contra se nuper factum solenniter et gravi cum querela de nullitate eiusdem protestationis reprotestantur in eum modum: Panowie seniores confraternitatis nec dum evicta re, a iuż zabraniaiąc per insinuationem variarum protestationum, ażeby pomienieni protestantes in exercitio typographiae suae vigore, tam privilegiorum sacrae regiae maiestatis et decretorum, quam concessionum illustrissimorum ac reverendissimorum dominorum archiepiscoporum Leopoliensium, prae defuncto parenti et socero suo, benigniter super eandem typographiam et excussionem librorum cuiusvis nationis collatam nie zostawali, nie obawiaiąc się succubitionem poenarum legibus contra contraventores privilegijs rescriptis et decretis sacrae regiae maiestatis sancit, gdyż, iako każdemu, tak y reprotestantom ninieyszym, iure suo uti pro libiti licitum est, y żałosna by;to rzecz była, aby to co maiores onych summis laboribus et sumptibus suis compararunt, in abusum poszło, maiąc insuper liberum eiusmodi excussionis decretum nobilis et spectabilis officij consularis circa ablatam confirmationis privilegij serenissimi Joannis Casimiri, regis Poloniae, ferowany, ktorym pozwolono, aby ciż successores nieboszczyka pana Sloski, iuxta obloquentiam eiusdem privilegij, xięgi rożnego stilu drukowali, socios ad id idoneos chowali, y iuż zdawna wydrukowane xięgi libere rozsprzedawali. A że się seniores bractwa inhibitią iaką si iego krolewskiey mośc bronią tu, że ad malam informationem cancellariae regni prout in termino ducetur wydana, praepedire nie może successores nieboszczyka Sloski, aby własney swoiey nie zażywali drukarni, y lubo ob concurentiam rescriptorum sacrae regiae maiestatis et citationibus sacrae regiae maiestatis obstantibus stanęła remissa za dworem iego krolewskiey mości,

iednak ad decisionem causae post curiam sacrae regiae maiestatis ijdem successores sunt conservati circa usum et liberum impressionem librorum, a dla tegoż żadney szkody ztąd confraternitas nie ma, ani może facultatem impressionis librorum, ktorę rodzic teraznieyszych reprotestantor, ex clementia perenissimorum principum otrzymał absolutam, successorom teraznieyszym limitare, ieżeli bowiem iaką krzywdę mieli seniores, czemu za żywota pana Sloski o to nie czynili, ale widząc, że miał nieboszczyk pan Sloska prius collatum privilegium sacrae regiae maiestatis y decretum po sobie, y obawiaiąc się succubitionem poenarum, ktore w tymże przywileiu in casu per quemcunque contraventionis dołożone, musieli obmutescere. Teraz post fata pana Sloski, invidia et inveterato odio ducti, chcą y usiłuią successores iego prout deducetur, ad ultimam egestatem przywieść, y lubo pendente lite nihil innovandum, iednak oni, to protestacie, to vizie przez woznego czynią (de quorum omnium nullitate, uti anterius solenniter successores reprotestantur), a to wszystko in eum finem, aby tychże successorow, a libera impressione librorum mogli odstraszyć, co że in dolum ac fraudem et detrimentum tychże successorow dicti seniores confraternitatis czynią, a in iure fraus et dolus nemini patrocinavi debent, gotowi są dicti successores in futuro termino et ubi de iure venerit, tak ratione praemissorum, iako y ratione contraventionis privilegiorum et decretorum sacrae regiae maiestatis, a ztąd respectu succubitionis poenarum et damnorum iuris medijs z tymisz panami starszymi czynić, reassumendo suas anteriores protestationes et reprotestationes contra eosdem factas saluisque saluandis.

Actum [1] Leopoli feria quarta ante festum sancti Andreae apostoli proxima, anno Domini 1669. Seniores Ruthenorum. Successores Sloski. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi compa-

---

[1]) Тамъ-же, т. 70, стр. 1050—1058.

rentes personaliter famati Lawryszewicz, Gregorius Mikołaiewicz et Joannes Laskowski, uti et tanquam seniores confraternitatis ritus graeci, ad ecclesiam eiusdem ritus, tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Mariae Virginis, hic intra moenia civitatis eiusdem sittam existentem, seniores suo et totius praetactae confraternitatis nominibus agentes, relationem famuli officij praesentis, de legitima famatorum Stephani Pawłowicz et Barbarae Sloszczanka, coniugum, nec non Nicolai Dymitrowicz atque Sophiae itidem Sloszczanka, coniugum, civium Leopoliensium, uti et tanquam successorum famati olim Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, citatione fieri affectabant. Stans itaque coram eodem officio honestus Mathias Grodecki, famulus officij praesentis iuratus in vim suae verae ac fidelis relationis, palam et libere recognovit, se ex instantia supra nominatae confraternitatis praedictos Stephanum Pawłowiecz et Nicolaum Dymitrowicz domi ipsorum non praevenisse, nihilominus de termino eosdem obdestinasse, uxores vero eorum praeventas, ijsdem terminum pro die hodierna praefixisse et assignasse. Cuius praesens de praemissis relatio. Post factam autem famuli suprascripti relationem, cum iidem successores ad instantiam eiusdem confraternitatis, voce eiusdem famuli acclamarentur et non comparerent. Suprascripti seniores obtulerunt ad acticandum porrexerunt decretum sacrae regiae maiestatis, inter se actores ab una et praetactos famati olim Michaelis Sloska successores, ex serijs partium controversijs latum Cracoviae in comitijs felicis coronationis serenissimi regis feria quarta in crastino festi sanctae Hedvigis electae viduae, anno domini millesimo sexcentesimo sexagesimo nono, manu illustrissimi et magnifici domini Joannis de Lesno, comitis, supremi regni cancellarij generalis, maioris Poloniae, Marienburgensis, Korsunensis et capitanei, subscriptum, sigillo maioris cancellariae regni communitum, sanum, saluum et illaesum omnique suspicionis nota vacuum, petens illud suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cuius quidem decreti s. r. m. tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor decreti sacrae regiae maiestatis: Michael, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Vołhyniae, Kijoviae, Livoniae, Podoliae, Smolensciae, Severiae, Czernichoviaeque. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis. Remissam fuisse ad nos et iudicium nostrum Assesoriale, per sententiam officij consularis Leopoliensis, causam et actionem, inter honoratos Stephanum Lawryszewic(z), Joannes Laskowski ceterosque confraternitatis Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ad ecclesiam ritus graeci, in civitate Leopoliensi existentem erectae, seniores, cives Leopolienses, actores ab una, atque famatos Nicolaum Dymitrowciz et Stephanum Lawryszewic(z), alias Pawłowicz, cives itidem Leopolienses, coniugesque ipsorum, tanquam famati olim Michaelis Sloska, typographi Leopoliensis, successores, idque ad contenta mandati serenissimi anteccessoris nostri citatos parte ab altera pro eo. Quod licet, si ipsi obligaverint et obstrinxerint se, omnia dictae confraternitatis iura, privilegia et articulos (uti confratres) observare, in nulloque laedere ac violare, horum nihilominus immemores, in contrarium eorundem iurium ac privilegiorum praetactae confraternitati a serenissimis praedecessoribus nostris, pro mandandis et imprimendis typo slavonicis seu ruthenicis libris concessorum, et a serenissimo antecessore sub felici coronatione confirmatorum sub praetextu quorundam rescriptorum ad male narrata, per dictum olim Sloska obtentorum, iam cum persona illius extinctorum, privato quodam motu suo, in praeiudicium et damnum praetactae ecclesiae suaeque confraternitatis, per adhibitas personas, libros idiomate slavonico, seu rythenico typis imprimere, illosque Leopoli et alijs in locis divendere, et commodum exinde praeveniens, in usum suum privatum convertere, typographiam vero confraternitatis per id extricare, ausi sunt et praesumpserunt. Quia vero iuribus, privilegijs, diplomatibus cautum est, ne quispiam typographus, in civitate nostra Leopoliensi libros praetactos idiomate slavonico seu rythenico vel scripta aliqua sub praetextu alicuius privilegij impetrati, in praeiudicium memoratae

confraternitatis imprimere sibi licentiam usurpare et arrogare, (sub amissione a se impressorum librorum suorum et alijs poenis edicendis) praesumat, et quod praetacta confraternitas in defectu aliorum proventuum ex impressione in officina typographiae suae talium librorum divenditioneque illorum personas spirituales (in praetacta ecclesia sacra peragentes) sustentet et alijs necessitatibus ac ornamentis eiusdem ecclesiae ac xenodochy sui pauperum egestati provideat et procuret; proinde citati sunt ad praeinferta contenta mandati, nimirum quatenus ipsi libros idiomate slavonico et ruthenico, in officina sua typographica typis mandare et imprimere, impressosque divendere non audeant, nec praesumant. Mandato eodem et propositione fusius praemissa enarrante et obloquente, coram memorato officio consulari Leopoliensi institutum et intentatum. In qua quidem cauta, cum actores eandem impressionem et divenditionem citatis per officium inhiberi postularent. E converso successores olim famati Michaelis Sloska privilegia tam serenissimi divae memoriae Vladislai Quarti, de data Varsaviae die trigessima decembris, anno Di(omi)ni millesimo sexcentesimo trigesimo octavo, quam serenissimi antecessoris nostri in comitijs felicis coronationis suae, die vigesima mensis ianuary, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono exhiberent, et se circa productionem privilegiorum nec non usum impressionis librorum idiomate slavonico et ruthenico conservari inhibitionemque eandem amoveri affectarent. Officium illud consulare Leopoliense, quoniam in causa praesenti rescripta regia ab utrinque intercederent, cuius vero est condere, eius et interpretari: proinde causam hanc uti in concurrentia, ad iudicia nostra, pro cognitione remiserat, partibus supra nominatis, actorea quidem per honoratum Petrum Affendik et n(obi)lem Basilium Korendowicz, citata vero per n(obi)lem Mathiam Klimkiewicz, plenipotentem suum legitimum, coram nobis et iudicio nostro comparent, eumque terminum attentantem ac in controversias suas iure mediantem descendent. Et actor quidem liberam impressionem librorum idiomate slavonico seu ruthenico eorumque divenditionem citatis inhiberi po-

stulantemque circa diploma de data Cracoviae in coronatione serenissimi Vladislai Quarti, die decima quarta martii, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio tum et privilegia, unum serenissimi Sigismundi Tertij, de ducentesimo nonagesimo secundo, aliud vero serenissimo Vladislai Quarti itidem Varsaviae, die vigesima mensis, mensis novembris, anno millesimo sexcentesimo trigesimo nono obtenta et impetrata, nec non bina decreta, primum Varsaviae sabbatho post festum Assumptionis in coelum Beatissimae Mariae Virginis proximo, anno millesimo sexcentsimo quadragesimo. Posterius autem de data Varsaviae tertia quarta in crastino festi sancti Josephi confessoris, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo prolata et constitutionibus regni approbata totaliter conservari supplicante. Nos cum consularijs et iurisperitis nostris, exceptis partium ambarum controversijs allegationibus et defensis, tum et iuribus ac privilegijs vesis, lectis, ijsque mature consideratis, remisse per officium consulare Leopoliense ad nos et iudicium nostrum factum necessaria adinventa, illam expediendo, quoniam pars actorea ex privilegijs sibi a serenissimis antecessoribus regibus Poloniae benigne concessis ac constitutionibus regni approbatis, tum et decretis, in annis millesimo sexcentesimo quadragesimo et millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo prolatis luculenter deduxit, quod ius exercendae officinae typographicae atque librorum idiomate slavonico et ruthenico imprimendorum soli confraternitati legitime competat, in cuius usu et possesione continua a primaeva eiusdem confraternitatis institutione, semper partem actoream extitisse manifestum est. Citati vero neque successores olim Michaelis Sloska nullam penitus facultatem imprimendi similes libros ex iure et privilegio temporaneo et tantum ad vitae tempora praefato Sloska a serenissimo olim Vladislao Quarto concesso praetendere possunt, imo post mortem antecessoris sui indebite et in praeiudicium praefatae confraternitatis impressionem librorum attentarunt: ideo solam et unam memoratam confraternitatem, circa eadem privilegia, diplomata, constitutionibus regni approbata atque circa

decreta ratione istius officinae typographicae lata, continuo usu ac possessione firmata conservandum esse duximus, prout quidem conservamus. Ita tamen quod nihil eiusmodi quod contra dignitatem nostram, vel detrimentum regni et Reipublicae atque contra ecclesiam catholicam romanam vergere prosit, sub praelum in officina sua mittere audeant: idque sub poena confiscationis librorum et privationem eiusdem officinae, citatae autem parti et alijs quibusvis personis quatenus ab exercenda ista officina typographica styli slavonici seu ruthenici, tam intra, quam extra civitatem ac in alijs quibusvis locis penitus abstineat, nec quidquam typis mandare abhinc, et in futurum praesumat sub poena confiscationis librorum iniungimus. Ne autem ex prohibita ista officina in matricibus literarum slavonicarum (quae iam nulli ipsius partis citatae usui inservire possunt) damnum evidens emergat decernimus ac sententiamus, quod actorea pars iustum pretium, ex arbitrio bonorum virorum, vel ex taxa artis peritorum proveniens, in paratu pecunia citatis quam primum praestare tenebitur. Librorum quoque hactenus excussorum, ut liberam citati possint habere venditionem et distractionem spatium unius anni, ab actu praesenti computatum concedimus. Post elapsum autem idem tempus, vel etiam intra eundem annum optionem parti actoreae libros eosdem praevia taxa iusto pretio persolvendi damus et concedimus. Instrumenta denique matrices et literas, quatenus pars citata, post salutionem praestitam actoreae parti sine mora restituat iniungimus. Damna extremum litisque expensas inter partes mutuo ac invicem compensamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius executione partes praefatas ad officium consulare Leopoliense, in termino dum pars partem legitime ad id adcitaverit peremptorio remittimus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Cracoviae in comitijs felicis coronationis nostrae, feria quarta in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno D(omi)ni millesimo sexcentesimo sexagesimo nono. Regni nostri Poloniae primo anno. Joannes de Lesno, supremus cancelarius regni. Relatio illustrissimi ac magnifici domini Joannis, comitis in Lesno, Leszczynski,

supremi regni cancellarij, maioris Poloniae generalis, Mariaeburgensis, Corvinensis capitanei, Stanislaus Żurowski, decretorum curiae regni natarius m. p. Locus sigilli maioris cancellariae regni.

Post cuius quidem decreti sacrae regiae maiestatis modo praemisso oblati publicationem, ijdem seniores dictae confraternitatis affectaverunt iuxta contenta, eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti executionem illius decerni, nimirum citatis, quatenus ab impressione librorum stylo sclavonico et ruthenico abstineant inhiberi, taxam instrumentorum, matricum aliorumque ad artem typographicam requisitorum iniungi et ad eandem peragenda viros probos, eius rei notitiam habentes, adire et assignari, aliaque iuxta obloquentiam praeinserti sacrae regiae maiestatis decreti sententiari [exposcebant.

Tandem supervenit nobilis Stanislaus Kliszewski, uti amicus citatorum, qui legale non comparitionis eorundem impedimentum duplex intulit et quidem maritorum discessus victus quaerendi gratia, coniugum vero verae infirmitatis, petens eiusmodi legale suscipi et executionem praetacti sacrae regiae maiestatis decreti ad adventum citatorum suspendi. Et officium praesens consulare Leopoliense suscepto cum ea, qua par est et decet reverentia, praeinserto sacrae regiae maiestatis decreto, quoniam dictarum coniugum mariti, cum quibus idem decretum sacrae regiae maiestatis intercessit, non sunt legitime citati, proinde quatenus ligitime adcitentur mandavit decreti sui vigore. Et hic subinde suprascripti actores protestati sunt contra partem citatam ratione contraventionis decreto sacrae regiae maiestatis et de damnis letisque expensis tum et pro eo, że oni ważą się etiam post latum sacrae regiae maiestatis decretum drukować xęgi, zaczym praecustodiunt poenam confiscationis contra eosdem decreto sacrae regia maiestatis iniunctam, prout eandem protestationem latius se daturum in termino obtulerunt.

De cuius protestationis nullitate interveniens, nomine eorundem citatorum est reprotestatus, prout similiter eandem reprotestationem ampliciturum se pollicitus est.

Tandem iidem actores, quoniam citatorum coniugum mariti non comparent. Citationem literalem e cancellaria officij praesentis contra eosdem edi et interea impressionem librorum inhiberi petierunt.

Et officium praesens iustae eorundem actorum annuendo instantiae contra eosdem citatos non comparentes et a civitate hoc absentes citationem literalem, ad executionem decreti sacrae regiae maiestatis e cancellaria officij praesentis cum praefixione termini in quindena extradendum esse duxit.

Actum ([1]) Leopoli feria secunda pridie festi sancti Nicolai, episcopi, anno Domini millesimo septingentesimo primo.

Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Ciprianus Kisielnicki et Zota Issarowicz suo et confraternitatis suae Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ritus graeci agentes nomine, relatione famuli officii praesentis obtenta de legitima adcitatione famati Alberti Mielczewski, tipographi, civis Leopoliensis, eundem ad personaliter comparendum acclamari postulaverunt. Quorum acclamaretur et comparet suprascripti actores suo et confraternitatis suae ad ecclesiam, tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariac, ritus graeci sitae, nomine obtulerunt decretum sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una, et praedictum Mielczewski citatum parte ab altera, de data Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima die scilicet vigesima mensis iunii, anno ad praesens currenti, latum sigilloque minoris cancellariae regni communitum, manu illustrissimi et excellentissimi domini Caroli de Czekarzowice Tarło procancellarii regni subscriptum, sanum, saluum et illaesum, petentes illud ad acta praesentia suscipi et publicari. Quod quidem decretum, officium praesens ad acta sua suscepit et iisdem inseri et ingrossari permisit, publicarique tali prout sequitur modo mandavit. Tenor decreti sacrae regiae maiestatis:

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756.

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czernichoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis Adcitatos fuisse ad nos et iudicium nostrum, binis seorsinis adcitationum nostrarum prosequutorialium literis, una quidem officium consulare Leopoliense de officio, altera vero famatum Albertum Mielczewski, civem, tipographum Leopoliensem, de causa infrascripta bonisque eius generaliter omnibus. Ad instantiam confraternitatis ritus graeci ad ecclesiam, tituli Beatisimae Virginis Mariae Assumptionis in coelum, sitae actorum ad prosequendas iureque continuandas appellationes suas a decretis dicti officii consularis; idque in causa et actione occasione matricum ad imprimendos libros sclavonicos et graecos, per adcitatum modernum procuratorum et sexternionum stylo graeco et sclavonico per eum in praeiudicium iurium confraternitatis impressorum, in sequestro officii consularis Leopoliensis exstantium, prolatis, interpositas et non admissas. In quaquidem causa intercesserat inter easdem partes decretum serenissimi Joannis Tertii, antecessoris nostri, Jovoroviae in Russia, sabbatho in crastino festi sancti Antonii de Padoa confessoris, die videlicet decima quarta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo ex partium controversiis prolatum quo decreto iudicium serenissimi olim antecessoris nostri, exceptis partium controversiis allegationibus et defensis, tum quoque utriusque partis privilegiis, nec non iuribus ac decretis actorum, visis, lectis et accurate examinatis, remissam per officium consulare Leopoliense necessario factam resoluendo, partem actoream, nempe confraternitatem praememoratam ritus graeci ad ecclesiam Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis Leopolien. existentem, circa privilegia, iura et decreta eidem antiquitus servientia, in suis originalibus exhibita totaliter conservaverat, ac manu tenuerat, privilegium autem per citatam partem indebite et ad sinistram cancellariae regni informationem in praeiudi-

cium ac laesionem priorum iurium actoreae partis impetratum, quo ad solam typographiam graeco-ruthenicam reponibile esse statuerat, illudque revocaverat et annillaverat, atque citato praenominato Alberto Mielczewski, ne ulterius libros sclavonicos et graeco-ruthenicos imprimere praesumeret, nec auderet, sub confiscatione eorundem librorum idiomatis sclavonici et graeco-russici, et sub aliis paenis, iuxta resonantiam praelibatorum iurium ac decretorum regiorum interdixerat inhibueratque. Porro a paenis ob praemissa attentata pro meritis, tum et a refusione expensarum parti actoreae temere causatarum, eundem citatum ex clementia iudicii sui protunc absolverat et eliberaverat. Vigore cuius decreti regni dum seniores confraternitatis graeco-ruthenicae executionem eius urgerent. Officium consulare Leopoliense suscepto eodem decreto regio, executionem illius iuxta praescriptum ipsius iniunxerat, et ne citatus libros sclavonicos et graeco-ruthenicos sub confiscatione eorundem librorum et aliis in eodem decreto regio, expressis paenis, imprimere auderet, interdixerat ac inhibuerat post modum vero idem officium consulare Leopoliense affectationi eorundem actorum annuendo, ad revisionem librorum stylo seu idiomate graeco-russico et sclavonico impressorum, in officina typographica citati existentium, officium honoratorum dominorum iurisfidelium, dum eo nomine debite requisitum et legitime obtentum fuerit, addiderat ac assignaverat, subsequenter cum idem officium consulare Leopoliense, causam praesentem ad huc in anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, sabbatho post festum visitationis Beatissimae Mariae Virginis proximo, pro declaratione utrum libri per famatum Mielczewski stylo graeco seu sclavonico ante idem decretum suprascriptum regium impressi, divendi per eundem Mielczewski, eiusque characteres, seu matrices eiusdem styli (de quo in eodem decreto regio nulla mentio extabat) sequestrari deberent, nec ne ad iudicia regia remisisset, stanteque eadem remissa iidem seniores confraternitatis graeco-ruthenicae, libros eosdem, seu alias sexterniones per confraternitatem sequestratos, ad sequestrum officii consularis, tum et matrices deposuissent,

causamque ex remissa taliter pendentem per aliquot annos deseruissent, qua propter instigator civilis Leopoliensi intuitu depositorum eorundem sexternionum ex loco in archivo multum occupato exportationis, eandem partem, utramque ad officium consulare Leopoliense adcitaverat, et eosdem sexterniones impressos, atque matrices fisco civitatis adiudicari postulaverat. Postquam vero partes ibidem comparuissent et varias pro et contra controversias adtulissent praenominatum officium consulare Leopoliense de actu sabbatho pridie festi sancti Jacobi apostoli, proxime praeterito anno millesimo septingentesimo. Quandoquidem seniores confraternitatis ritus graeci beneficio sibi ab officio concesso abusi sunt, dum ab anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo ad hoc usque tempus declarationem decreti regii, pro qua partes eaedem in duabus septimanis remissae fuerant, respectu affectatae per eosdem matricum et librorum stylo sclavonico et ruthenico per famatum Mielczewski impressorum confiscationis non procuraverunt. Proinde remissam eandem fatalus extinetam esse declaraverat, et quatenus confraternitas matrices Mielczewskiemu solveret, et ad se post solutionem earum reciperet mandaverat. Impressorum autem idiomate sclavonico et ruthenico elementanorum, seu sexternionum, quonuim eosdem erronee esse impressos confraternitas eadem asseruit. Proinde revisionem eorum per homines eius styli et idiomatis notitiam habentes decreverat. Nec appellationi per seniores confraternitatis ad nos et iudicium nostrum interpositae detulerat, quin imo subsequenter quatenus iidem seniores confraternitatis matrices ante proximum praevia taxa Mielczewskiemu exolverent, et revisionem impressoram sexterniorium seu elementariorum itidem ante proximum procurarent mandaverat. Neque similiter appelationem ad nos et iudicia nostra per seniores praefatos interpositam admiserat, quas taliter denegatas appellationes iidem seniores confraternitatis graeco-ruthenicae ulterius prosequi cupiens, literas adcitationum nostrarum prosecutorialium tam officio praefato consulari Leopoliensi, quam parti eidem adhaerenti famato Alberto Mielczewski opposuerant. Ad videndum nimirum et audiendum ap-

pellationes praefatas admissibiles et pro sequibiles fuisse et esse decerni, iisdemque admissibilibus et prosequilibus adiuventis causam in integrum restitui, decreta officii praefati tolli, cassari et annihilari, in eaque causa id quod iuris esset, statui, decerno et sententiari. Alias quem ad modum processus causae istius in officio consulari Leopoliensi agitatus, decretum regium suprascriptum, tam adcitationes nostrae prosecutoriales latius praemissa in se enarrant. In termino itaque hodierno ex iisdem adcitationibus nostris praesecutorialibus legitime ad praesens proveniente, et hucusque continuato partibus praenominatis actorea prosecutionum modernarum scilicet senioribus confraternitatis nationis graeco-ruthenicae Leopolien. per nobilem Franciscum Włoszkiewicz, plenipotentem suum, coram nobis, iudicioque nostro comparente, eundem terminum attentante. Jam vero adcitata parte modernarum prosecutionum, ut pote fomato Alberto Mielczewski, typographo, cive Leopolierse, tum officio consulari Leopoliensi, voce ministerialis regni terrarum generalis nobilis Thomae Ranz ad nos et iudicium nostrum acclamata, non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem pro termino eodem comparente, imo se contumacem praebente nos cum consiliariis et iurisperitis nostris attenta ministerialis praefati relatione de acclamatione adcitatae partis modernae ad nos et iudicium nostrum facta. In contumaciam ipsius ad legitimam vero eamque iuridicam actoreae partis prosecutionum instantiam ac affectationem, eandem ad citatam partem non comparentem in lucro causae istius condemnari permisimus. Et in vim lucri obtenti appelatione a decreto officii consularis Leopolien. sabbatho pridie festi sancti Jacobi apostoli proximo anno praeterito millesimo septingentesimo prolato, pro illo tempore admissibili, et ad praesens coram nobis iudicioque nostro prosequibili adiuventa, partibus de legalitate eiusdem decreti experiri mandavimus, dum vero pars citata originaliter et prosecutionum, voce praefati ministerialis ad nos iudiciumque nostrum pro faciendo experimento acclamaretur, et rursus non compareret. Nos cum iisdem consiliariis et iurisperitis nostris in talem iteratam adcitatae partis modernae continua-

ciam, eandem in stante parte actorea, in lucro ulteriori causae istique condemnari permisimus. Et in vim ulterioris lucri sententiam praefatam officii consularis Leopoliensis supra de actu expressam cassandam et annihilandam esse duximus, prout cassamus et annihilamus. Et quia praefatus Mielczewski matrices typi et characteres styli sclavonici et ruthenici contra privilegia confraternitatis nationis graeco-ruthenicae praeter scitum actorum consensumque eorundem conferi curavit, easdemque etiam post decretum serenissimi antecessoris nostri Javoroviae sabbatho in crastino festi sancti Antonii de Padua anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo in sua typographia detinuit et asservavit libros slavonicos et graeco-ruthenos post revisionem factam compertus est retinere, praeterea circa revisionem, non obstante decreto suprascripto, procaciter se venditurum libros graeco-ruthenos sive sclavonicos declaravit, ideo in poenam contraventionis decreto regio, procacitatisque linguae ipsius matrices sclavonicas et graeco-ruthenas, tum libros circa revisionem authoritate officii consularis factam praeventos confraternitati actorum adiudicamus. Praeterea quoque praedictum adcitatum in damnis et citis expensis simplici assertione sine iuramento liquidandis condemnamus decreti nostri praesentis vigore. Pro cuius publicatione et executione memoratas partes ad illud idem officium consulare civitatis nostrae Leopoliensis in termino dum pars partem ad id legitime adcitaverit peremptorio remittimus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima, die scilicet vigesima mensis iunii, anno Domini millesimo septingentesimo primo, regni vero nostri anno quinto. Carolus Tarło, procancellarius regni m. p(ro)p(ria). Relatio illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowice Tarło, procancellarii regni. Locus sigilli minoris concellariae regni. Mathias Kolinski decretorum curiae regni notarius m. p. Correxit Nagrodzki.

Tandem post publicationem eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis suprascripti actores suo et praedictae confraternitatis nomine

affectaverunt, executionem instantaneam eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis decerni et inhaerendo eidem decreto matricum sclavonicarum et graeco-ruthenicarum, tum librorum circa revisionem factam, apud citatem praeventorum, iam alias confraternitati adiudicatorum, extraditionem instantaneam sententiari, nec non ad refusionem litis expensarum per citatum praestantem indilate stringi et compelli. Citatus autem famatus Mielczewski se non assumpto patrono comparere intulit, ac proinde dilationem super patronum sibi dari et concedi petiit. Officium praesens consulare Leopoliense nihil quidquam derogando praeinserto sacrae regiae maiestatis decreto, quatenus actores . . . praedicta confraternitas ante omnia litis expensas eadem sacrae regiae maiestatis decreta adiudicatas in proximo liquidente iniunxit.

Actum Leopoli feria quarta pridie festi immaculatae conceptionis Beatissimae Virginis Mariae anno Domini millesimo septingentesimo primo. In termino hodierno supramemorati actores suo et suprascriptae confraternitatis nomine satisfaciendo decreto nobilis officii praesentis produxerunt liquidationem de regestris suae confraternitatis fidelitèr depromptum ad summam florenorum mille octingentorum octuaginta quinque ascendent, petentes ut supra executionem instantaneam in omnibus eiusdem decreti s. r. maiestatis punctis decerni.

Porro nobilis Jacobus Kranz, uti plenipotens, citati intulit non posse actores urgere executionem decreti sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum illud idem decretum sacrae regiae maiestatis intercessit et actoribus est intimata, et in verificationem praemissorum statuit ministerialem regni generalem, videlicet providum Dominicum Orlinski, affectans eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis actoribus redditae relationem fieri.

Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi praefatus Dominicus Orlinski, ministerialis regni generalis, eidem

officio ex suo authentico instrumento bene notus in vim suae verae ac fidelis relationis palam et libere retulit. Se ad instantiam famati Alberti Mielczewski, typographi, civis Leopoliensis, citationem sacrae regiae maiestatis, ad reponendum sacrae regiae maiestatis decretum in causa inter confraternitatem Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ritus graeci Leopoliensis ab una et eundem famatum Albertum Mielczewski parte ab altera latum, e maiori cancellaria regni emanat, sigilloque eiusdem cancellariae regni communit, de data illius Varsaviae feria secunda ante festum sanctae Catharinae, virginis et marturis, proxima, anno Domini millesimo septingentesimo primo ad manus famati Stephani Laszkowski reddidisse, prout eandem relationem suam verificando, reversale eiusdem citationis de tenore tali, qui sequitur, reproduxit.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis: Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vołhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czerniechoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki et Zotae Issarowicz, uti et tanquam confraternitatis ritus graeci ad ecclesiam tituli Beatissimae Mariae Virginis Assumptionis in coelum sitam, senioribus, seu verius toti confraternitati eiusdem ecclesiae, de personis, causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandamus. Ut coram nobis iudicioque nostro Assessoriali Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae, recte in sex septimanis, seu tum, dum, et quando causa praesens ex regestro publico ad iudicandum acclamata inciderit personaliter, peremptorieque compareatis. Ad instantiam famati Alberti Mielczewski, introligatoris, civis Leopoliensis, qui vos citat ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum contumaciale Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima, anno nunc currenti millesimo septingentesimo primo in causa occasione matricum ad imprimendos

libros sclavonicos et graecos procuratarum et sexternionum, stylo graeco et sclavonico per actorem modernum, ac si impressorum instituta in contumaciam sui actoris stantibus eiusdem certis legalitatibus, vel si opus fuerit eiusdem decreti nullitatibus obtenta. Ad videndum nimirum et audiendum memoratum decretum nostrum contumaciale reponibile esse adinveniri, illudque ex rationibus in termino inferendis (cuius executionem praesentibus usque ad decisionem nostram suspendimus, et in suspenso una cum subsequenti si quis intercessent processu manere volumus) tolli, cassari et annihilari, causam in integrum restitui, in eaque id quod iuris, aequitatis ratio dictaverit statui et sententiari. Sitis igitur parituri et ad praemissa latius vobis in advenienti termino iudicialiter responsuri. Datum Varsaviae feria secunda ante festum sanctae Catharinae, virginis et martyris, anno Domini millesimo septingentesimo primo. Locus sigilli maioris cancellariae regni UFTPRSMRS m(anu) p(ro)p(ria).

Et haec est praesens ministerialis regni generalis de praemissis facta relatio. Tandem post factam eius modi ministerialis regni generalis relationem plenipotens citati petiit causam praesentem ut iudicia sacrae regiae maiestatis remitti. In contrarium actores intulerunt non posse petere citatum remitti causam praesentem ex citatione ad reponen... praefatum sacrae regiae maiestatis decretum tradita, stante eo, quod citatus in executionem decreti sacrae regiae maiestatis intraverit in termino anteriori et decretum iniunctae liquidationis acceptaverit. Officium vero praesens consulare Leopoliense acceptata qua par est et decet reverentia citatione sacrae regiae maiestatis ad reponendum decretum praetactum exportata et actoribus intimata causam praesentem cum toto eius effectu ad iudicia sacrae regiae maiestatis remisit. Tandem actores solenniter in et contra citatum ratione omnium damnorum, et litis expensarum causatarum et causandarum protestati sunt. De cuius protestationis nullitate famatus Mielczewski reprotestatus est. In cuius rei fidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impressum.

M. Andreas Abrek Ph. D. civitatis Leopolien. notarius m. p. M. II. Ex actis officii consularis Leopoliensis extraditum. ([1])

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1160.

Тамъ же, т. 47, стр. 1219—1221.

Тамъ же, т. 47, стр. 1317—1318.

Тамъ же, т. 47, стр. 1371—1372.

Тамъ же, т. 55, стр. 741—745.

Тамъ же, т. 55, стр. 581—584, 1651—1652.

Тамъ же, т. 70, стр. 701—704.

Тамъ же, т. 70, стр. 747—749.

Тамъ же, т. 70, стр. 1050—1058.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756, и Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 98, стр. 508—510.

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756, и Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т 98, стр. 508—510.

8. Помянникъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства съ 1586 по 1821 г.

Анамнисіс албо припоминаня [1]).

(Анамнисіс албо припоминаня) въ молитвахъ церковных іерейскихъ именъ, вѣкуистои памяти годныхъ зешлыхъ въ вѣрѣ православной, и въ надѣи зъмертвыхъ встаня, святѣйшихъ патріарховъ, преосвященныхъ митрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивых епископовъ, преподобнѣйших архімандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, и всего священноиноческаго, священническаго и діаконскаго чину; пресвѣтлых великих православных царей, великодержавныхъ нашихъ польскихъ королей, благородных христоименитых и православных братіи братства, фундаторовъ и ктиторовъ церкве Успенія Пресвятыя Богородица Стаvропигіалнои Лвовскои и всѣхъ въ немъ въписаныхъ правовѣрныхъ христіянъ. Преведеное зъ помничика писанного около року ҂а҃хд стaранямъ тыхъже ихъ м. пп. братства вышъ реченного храму. Въ тvпографіеи ихже. Року ҂а҃хчє, мѣсяца маіа к҃н.

О молитвѣ за усопшых старозаконныя доводы:

Милостыня от всякого грѣха и от смерти избавит и не оставитъ души ити въ тму. Товіа, гл. д҃. (ст. 10).

Огнь палаючій угаситъ вода, и милостыня очиститъ грѣхи. Сирахъ глава г҃. (ст. 30).

---

[1]) Львовскій Ставропигіальній архивъ. „Помянникъ братства Успенія Пресвятыя Богородицы“, стр. 1—14, 19—20, 23—38, 41—42, 52, 55, 59, 61—62, 65—68, 71—72, 75—76, 79—80, 83—84, 87—90, 93—94, 97—98, 101—102, 105—106, 109—110, 113—114, 117—119, 123—124, 127—128, 131—132, 135—136, 139, 141—146, 149—150, 153—154, 157—158, 163—164, 167—168, 171—174, 177—179, 184—185, 188.

Вси убо къ моленію (о умерлыхъ) обратишася, да сътворенный (отъ нихъ) грѣхъ не воспомянется. Въ Маккавейскихъ книгах въ раздѣлѣ ві҃. (Вторая кн. Маккавейская, гл. XII, ст. 42).

За умерлыхъ молитвы чинилъ (Іуда Маккавей), да грѣхи очистятся. Тамже, (гл. XII, ст. 43).

О поминаню умерлыхъ Святых Отецъ зданя:

Мертвыи добродѣйство относят въ приносахъ под час поминковъ, от святых живущых офѣрованныхъ. Ефрем св. въ своем тестаментѣ.

Яко гды винная матица квитнетъ зъ надворя на роли, и чуетъ воиность еи замѣненои въ начиню вино, теды весполъ квитнет и тое: такъ розумѣй, же и душѣ грѣшных участницами сутъ якогось добродѣйства, з офѣры безкровнои и доброчинности, кгды которая за нихъ бываетъ, яко сам споряжаетъ живыхъ и мертвыхъ Владца и Богъ нашъ. Аѳанасій св. въ пытаню лд҃.

Гды за умерлыхъ молитвы отправуешъ, отче, въ тои часъ нѣякимси чутям утѣхи зняти бываемъ. На пытаня Макарія св. реклъ лобъ сухій душѣ зостаючой въ адѣ. Въ житіи Макарія.

Умерлымъ барзо суть пожитечніи тыи всѣ, которіи ся за умерлых дѣютъ поминки, и святобливыи услугованя, и Литургіи. Въ житіи св. Іоанна Милос., патріарха Александр.

Нехай жаденъ не розумѣетъ, абы тое, що ся чинитъ и офѣруетъ и въ ялмужну подаетъ за умерлых, и тому, который тое чинитъ, зыску и пожитку приносити не мѣло. Яко бовѣмъ той, которій маетъ якую (ялмужну), албо олѣіокъ дорогій и святый, хорому (своею рукою) придложити жадаетъ, первый самъ свою помазуетъ руку, а потом хорого, такъ хто кольвекъ для збавленя ближняго працуетъ, первѣй собѣ самому, а потом ближнему пожитокъ приноситъ. Авторъ казаня и въ вѣрѣ умершихъ на листѣ кд҃.

Вослѣдованіе лутіи, пѣваемыя за усопших, сице творимъ, егда поминаются усопшіи въ шестыхъ днехъ до пятка вечеръ.

По отпущеніи вечерня и утрни, исходитъ священникъ, предидущу ему свѣтильнику, носиму от параклисіарха, и исходятъ въ припрату. Поюще стихиру храму, нѣкую от положенныхъ по уставѣхъ.

Такожде потребно есть вѣдати, яко присно всего лѣта бываетъ заутра и вечеръ литія. По отпущеніи вечерни поминаются вси, еже о Христѣ усопшіи отци и братія наша, и по имени въ писаніи, не помянуютъ же ся вси купно на коейждо литіи, но раздѣлнѣ, едину страницу вечеръ, а другую заутра. Егда же настанет Владычній праздникъ, или Богородиченъ, или великаго святого память празднуемаго на н(едѣлю) оставляютъся и тогда литія о усопшихъ. Такожде и въ святую великую м҃—ницу, на вечерни, егда бываетъ Преждеосвященная, не бываетъ литія усопшымъ, от субботы Лазаревы даже до недѣли Ѳоминое, такожде оставляетъся.

Стихиры по вся дни, по утрняхъ и по вечерняхъ, егда творимъ лтітію за усопшихъ.

Въ неделю вечеръ. Гласъ а҃.

О дивное чудо! источникъ жизни въ гробѣ полагаетъся: и лѣствица къ небеси гробъ бываетъ. Веселися Геѳсіманіе, Богородичинъ святый доме! Возопіимъ вѣрніи Гавріила имуще чиноначалника. Обрадованная радуйся, с Тобою Господь, подаяй міровй Тобою велію милость.

Въ понеделокъ по утрени.

Дивны Твоя тайны Чистая! Вышняго престолъ явися Владычице, и отъ земля къ небеси преставися днесь. Слава Твоя боголѣпная, богоподобными сіяюще чудеси: дѣвы съ Матерію Царевою на высоту вознесѣтеся. Обрадованная радуйся, с Тобою Господь, подаяй мірови Тобою велію милость.

Въ понеделокъ вечеръ.

Твое славятъ успеніе: власти, престоли, начала, господьствія, силы, и херувимы, и страшная серефімы, радуютъся земнороднiи, о божественней Ти славѣ красящіися. Припадаютъ царіе, съ архангелы ангелы, и воспѣваютъ: обрадованная радуйса, с Тобою Господь, подаяй мірови Тобою велію милость.

Въ вторникъ, по утрни, гласъ а҃.

Подобаше самовидцемъ Слова и слугамъ: и еже по плоти Матере Его успеніе видѣти: конечное елико на Ней таинство, яко да не токмо еже от земля Спасово восхожденіе узрятъ; но и рождшія Его преложенію свѣдительствуютъ. Тѣмъже отвсюду божественною силою събравшеся, Сіонъ достизаху: и на небо идущую предсылаху, вышшую херувим, Ей же и мы съ ними покланяемъся, яко молящейся о душахъ нашихъ.

Въ вторникъ, по вечерни, гласъ в҃.

Яже небесъ вышшая сущи, и херувімь славнѣйшая, и всея твари честнѣйшая: яже премногія ради чистоты присносущаго существа, пріателище бывши. Въ Сыновнѣ руцѣ днесь всесвятую предаетъ душу: и с Нею исполняютъся всяческая радости, и нам даруетъ велію милость.

Въ среду, на утрени, гласъ в҃.

Всенепорочная Невѣста, и Мати благоволенія Отча, яже Богу пронареченная, въ свое Ему жилище, неслитнаго соединенія, днесь пречистую душу, Творцу и Богу предаетъ: юже бесплотных силы, боголѣпно подемлютъ, и къ животу преставляетъся, истинная Мати животу, свѣща неприступнаго свѣта, спасеніе вѣрным, и упованіе душамъ нашимъ.

Въ среду вечеръ, гласъ г҃. Аще Преждеосвященная не будетъ.

Прійдѣте вси концы земніи, честное преставленіе Божія Матери ублажимъ: въ руку бо Сына, душу пренепорочную предложи. Тѣмже святымъ успеніемъ Ея міръ оживотворися: въ псалмѣхъ, и пѣніихъ, и пѣснехъ духовныхъ, съ бесплотными и апостолы, празднуемъ свѣтло.

Въ четвертокъ, по утрни, гласъ д҃.

Воспойте, людіе, Матери Бога нашего, воспойте, днесь бо всесвѣтлую душу свою въ пречистыя длани, иже изъ Нея воплощшагося без сѣмене, предаетъ. Его же и молитъ непрестанно даровати вселеннѣй миръ и велію милость.

Въ четвертокъ, вечеръ, гласъ д҃.

Прійдѣте воспоемъ, людіе, Пресвятую Дѣву честную: из Нея же неизреченно пройде, воплоцься Слово Отчее, зовуще, и глаголюще: благословенна Ты въ женах: блаженно чрево, въмѣстившее Христа. Того святымъ рукамъ душу предавши: молися Пречистая, спастися душамъ нашимъ.

Въ пятокъ, по утрни, гласъ д҃.

Давидовскую пѣснь, днесь людіе воспо(и)мь Христу Богу, приведутъся (рече) царю дѣвы въслѣдъ Ея, приведутъся въ веселіи и радости, ибо от сѣмени Давидова, его же мы обожихомся въ руцѣ своего Сына и Владыки, славно и паче слова прелагаетъся, Юже яко Матеръ Божію воспѣвающе, вопіемъ и глаголемъ: спаси насъ исповѣдающихъ Тя Богородицу отъ всякаго обстоянія, и избави от бѣдъ душа наша.

Въ пятокъ, по вечерни, гласъ ҃д. Аще Преждеосвященная не будетъ.

Всечестное Твое успеніе Пречистая, Дѣво чистая, ангелъ множество на небеси, и человѣческій родъ на земли ублажаемъ, яко Мати бысть Творца всѣхъ Христа Бога, Того молящи о нас, не престай молимся, иже на Тя упованіе по Бозѣ положших, Богородице всепѣтая и неискусобрачная.

По семъ діаконъ глаголетъ ектеніа сія:

Помилуй нас Боже...

Еще молимся о оставленіи грѣховъ, преставльшимъся рабомъ Божіимъ благочестивымъ ктиторомъ святыя обители сея, отцемъ и братіямъ нашимъ, здѣ лежащимъ и здѣ уписаннымъ, и повсюду православнымъ и нынѣ поминаемым имя рекъ, о них же поминаніе творим.

И о еже проститися имъ всякому прегрѣшенію, вольному и неволному...

Яко да Господь Богъ съчинитъ душа ихъ, идеже праведніи почиваютъ. Господу помолимся.

Милости Божія, царствія небеснаго, и оставленіе грѣховъ ихъ, у Христа безсмертнаго Царя и Бога нашего просимъ. Лик подай Господи. Діаконъ Господу помолимся. Клир. Господи помилуй ҃ві.

Іерей чтетъ тайно молитву сію:

Боже духовом, и в(с)якоя плоти, смерть поправый, діавола же упразднивый... ([1]).

---

[1]) См. Послѣдованіе Парастаса Кіевъ, 1898 г., л. 3 обор. и 4 л.

Возгласъ. Яко Ты еси въскресеніе, животъ, и покой усопшим рабом Твоимъ присно поминаемым, благородным ктитором святого храма сего, отцемъ и братіамъ, родителемъ и сродникомъ нашимъ: иже зде лежащым, и зде уписанным, и по всюду православнымъ Христе Боже нашъ, и Тебѣ славу възсылаемъ, събезначалнымъ ти Отцемъ, и Пресвятым, и Благим, и Животворящим ти Духомъ: и нынѣ, и присно, и въ вѣки вѣкомъ, аминь. Іерей. Слава Тебѣ Христе Боже упованіе наше, слава Тебѣ. Діаконъ Слава и нынѣ. Господи помилуй к҃. Господи благослови.

Тож іерей, конечный отпустъ.

Въскресый изъ мертвыхъ, и живыми и мертвыми обладаяй Христосъ истинный Богъ нашъ: молитвами Пречистыя Богоматере, и всѣхъ святыхъ, душя прежде усопшихъ, присно поминаемыхъ благородныхъ ктиторовъ святыя обители сея, отецъ и братій, родителей и сродниковъ наших: иже зде лежащих и зде уписанныхъ и повсюду православныхъ, въ нядрѣхъ Авраамлих упокоитъ, и нас помилуетъ, яко благій и человѣколюбецъ. Тажъ. Въ блаженное успеніе въ вѣчный покой, преставльшимъся рабом Божіимъ, ктиторомъ святыя обители сея, отцем и братіямъ нашим, зде лежащим и повсюду православных.

Тожъ рекутъ братія.

Вѣчная память достоблаженнымъ отцем и братіямъ нашимъ, присно поминаемымъ.

По семъ рекутъ вси помалу и полегку. Богъ ублажитъ и покоитъ и насъ помилуетъ, яко благій человѣколюбецъ.

Вѣстно же ти да есть и сіе: яко сія ектенія, возгласъ и отпустъ, глаголются на литіях всегдашних въ свое время бываемыхъ, такожде и на парастасѣхъ о единомъ, или множайшыхъ усопшых творимых. На парастасѣхъ же общихъ, на нихъ же поминаютъся вси правовѣрныи христіане, глаголютъся сія. Помилуй насъ Боже по велицей милости и проч.

Ектеніи на парастасахъ енералныхъ, о въвсѣхъ въ вѣрѣ православной умерлыхъ христіанъ.

Помилуй нас Боже повелицей милости Твоей.......

Господи помилуй, по трижды.

Еще молимъся о оставленіи грѣховъ преставльшыхся въ блаженной памяти святѣйшых вселенскихъ патріарховъ, преосвященных мітрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшихъ архімандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, честных іеросхимонаховъ, іеромонаховъ, іереовъ, діаконовъ, иноковъ, инокинь Пресвѣтлых великих царей и царицъ, великодержавныхъ королей и кролевых, благородныхъ князей и княгинъ, благородных ктиторовъ святого храма сего. Праотецъ, и отецъ, и братій, родителей и сродниковъ нашых, здѣ лежащих, здѣ въписаных и всѣх повсюду православныхъ христіанъ, о нихъ же поминаніе творимъ.

И о еже проститися имъ всякому прегрѣшенію, вол:

Яко да Господь Богъ съчинитъ душа ихъ, идеже праведніи поч(иваютъ).

Милости Божія, царствія небеснаго, и оставленіе и проч. Господу помолимся.

Молитва чтомая тихо от священника.

Боже духовом, и всякоя плоти, смерть поправый, діавола же упразднивый, и животъ міру своему даровавый, самъ Господи упокой душя преставльшымся въ блаженной памяти, святѣйшых вселенских патріарховъ, преосвященных мітрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшыхъ архимандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, честных іеросхимонаховъ и іеромонаховъ, іереовъ, діаконовъ, иноковъ и инокинь. Пресвѣтлых великихъ царей и царицъ, великодержавных королей и кролевых, благородных князей и княгинь, благородных и христолюбивых

ктиторовъ святого храма сего. Праотецъ, и отецъ, и братій, родителей, и сродниковъ нашыхъ, здѣ лежащых, здѣ въписаных, и всѣхъ по всюду православныхъ христіанъ, (и новопреставльшагося, аще есть кто поминаемый) въ мѣстѣ свѣтлѣ, въ мѣстѣ злачнѣ, въ мѣстѣ покойнѣ, отнюдуже отбѣже всякая болѣзнь и печаль и воздыханіе. И всякое съгрѣшеніе от нихъ содѣянное, словом, и дѣлом, и помышленіемъ яко благій человѣколюбецъ Богъ прости. Яко нѣсть человѣкъ, иже поживетъ и Тебѣ не съгрѣшитъ. Ты бо самъ единъ еси кромѣ грѣха, и правда Твоя, правда въ вѣки, и слово Твое истина.

Возгласъ: Яко Ты еси въскресеніе, и животъ, и покой преставленных въ блаженной памяти, святѣйшыимъ вселенском патріархом, преосвященным мітрополитомъ и архіепископомъ, боголюбивым епископом, преподобнѣйшымъ архімандритом, всечестным игуменомъ, честным іеросхимонахомъ и іеромонахомъ, іереом, діакономъ, инокомъ и инокинямъ. Пресвѣтлым великимъ царямъ и царицамъ, великодержавным королямъ и королевым, благородным княземъ и княгинямъ, благородным и христолюбивым ктитором святого храма сего. Праотцемъ и отцемъ, и братіям, родителемъ, и сродником нашымъ, и всѣмъ по всюду православнымъ христіаном (и преставльшомуся, альбо преставльшейся, имя рекъ: аще будетъ), о них же поминаніе творимъ Христе Боже нашъ, и Тебѣ славу возсылаемъ, съ безначалным ти Отцемъ и съ Пресвятымъ и Благимъ и Животворящим ти Духомъ; и нынѣ, и присно, и въ вѣки вѣком, аминь.

Имена въ Бозѣ зешлых святѣйшыхъ патріарховъ нашихъ Константинополскихъ, през которых Россія вѣру въ Христа Сына Божія пріала и до сихъ часъ тримаетъ.

Упокой Господи душя святѣйших патріарховъ:

Святѣйш. патр. Сергіа, а҃.
Св. патр. Ніколая, в҃.
Св. патр. Міхаила, г҃.

Св. патр. Парфеніа, ві҃.
Св. патр. Кирилла, гі҃.
Св. патр. Діонисіа, ді҃.

Св. патр. Іларіона, д҃.
Св. патр. Исидора, є҃.
Св. патр. Іоасафа, ѕ҃.
Св. патр. Марка, з҃.
Св. патр. Еремѣя, и҃.
Св. патр. Ѳеофана, ѳ҃.
Св. патр. Тімоѳея, і҃.
Св. патр. Кирилла, аі҃.
Св. патр. Парфеніа, еі҃.
Св. патр. Меѳодіа, ѕі҃.
Св. патр. Діонисіа, зі҃.
Св. патр. Іакова, иі҃.
Св. патр. Герасима, ѳі҃.
Св. патр. Никона, к҃.
Св. патр. Іоакима, ка҃.
(Архиерея вселен. Климента, ла҃) [1]).

Повѣсть короткая о патріархах, згажаючаяся каждых през лучбу, о першом подъ личбою першею, о другомъ другою, и проч.

а҃. За того Русь наша остатечне окрещенна року ҂а *).

в. Называлъся Хризовергъ.

г. Той костелъ латинскій отлучилъ от Восточныя церкве соборне. Року ҂афд.

д҃. Першій по взятю Константинополя, которое сталося року ҂аѵнв.

Тые чотыри жадной дани туркови не давали, гдыж не вытягалъ по них, ставячися зразу лагодным.

и҃. Той был ту въ Полщи нашой, и фундуши на братства становилъ, за позволенямъ св. памяти короля Стефана року ҂афпѳ.

ѳ. Той патріарха Іеросалимскій, былъ въ Полщи, и Михайла Рогожу отступника зложилъ, а Борецкого Іова посвятилъ на метрополію Кіевскую, за дозволенямъ св. памяти Жигмунта г, короля Пол. року ҂ахка.

і҃. От того Скитская обитель фунъушъ Стаѵропѣгіей отримала, звалъся Лукаріа [2]).

---

[1]) Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ дописано позже.

*) Русь крещена при патріархѣ Николаѣ II Хрисовергѣ, который правилъ Константинопольскою патріархіею съ 984—996 гг.

[2]) Слѣдующій патріархъ, т. е Кириллъ, назывался Лукарій, а не Тимоѳей.

ӑі҃. От того мѣлъ сакру св. памяти Петръ Могила, метрополит Кіевскій, около року ҂ахлв[1]).

в҃і. Пострадалъ от туроковъ около року ҂ахна.

г҃і. От того Креховская обитель Ставропігіонъ маетъ, даный року ҂ахѯд.

д҃і. Названный Скулобрадый.

є҃і. Называемый Гугнивый.

ѕ҃і. От того мѣлъ сакру св. памяти Тукалскій.

з҃і. Называемый Ларискій року ҂ахоа.

к҃. Московскій.

к҃а. Также Московскій почил о Господѣ около року ҂ахѵа.

Имена въ Бозѣ зешлыхъ преосвященныхъ мітрополитовъ и архіепископовъ нашыхъ Кіевскихъ, православныхъ.

Упокой Господи душя преосвящен. митрополитовъ:

Митропол. Іова, Борецкій почи о Господѣ року ҂ахлв.

Митропол. Петра, св. памяти Могила, той посѣтилъ церковь сію року ҂ахла.

Митропол. Сvлвестра, Коссовъ.

Митропол. Діонисіа, Болобанъ.

Митропол. Іосифа, Тукальскій.

Митропол. Антоніа, Винницкій.

Митропол. Гедеона, Святополкъ князь Четвертен(скій) почи о Госпопѣ року ҂ахѵа.

Архіепископа Лазара, Барановичъ, архіепископъ Черниговскій.

Митрополита Досоѳея, Сочавскій преставл. въ Жолкви року ҂ахѵг, декеврія г҃і.

---

[1]) Не около 1632 г., а въ 1633 году 28 апрѣля Петръ Могила былъ посвященъ въ митрополиты въ городѣ Львовѣ, въ братской Успенской церкви епископомъ Львовскимъ Іеремією Тиссаровскимъ въ сослуженіи съ тремя другими епископами: Авраамієм, епископомъ Смоленскимъ, Исаакомъ, епископомъ Перемышльскимъ, и Паисіемъ, епископомъ Холмскимъ.

(Митропол. Інокентія Виницкого

Митропол. Георгия Виницкого

Митропол. Леона Китку, преставися року ҂а҃ѫкн.

Митропол. Аоанасія Шептицкаго, преставися дня 30 новембрія, року 1746) [1].

Упокой Господи душя боголюбивых епископовъ:

епископа (Макарія), той Тучапскій,
епископа (Іоацна), былъ Лопотка (Осталовскій),
епископа (Арсенія) Болобана,
епископа (Гедеона) Болобана друг(аго),
епископа Іеремея, Тисаровскій,
епископа Арсенія, Желиборскій,
епископа Аѳанасія, Желиборскій,
епископа Іеремея, Свистелницкій,
епископа Георгіа, Гошовскій, прав. Премысскій,
епископа Аоанасія Пузыну Луцкаго,
епископа Аѳанасія Шумлянскаго Луцкаго,
епископа Зосима,
(епископа Іосифа Шумлянскаго,
1715 епископа Варлаама Шептицкаго,
1746 преосвященнаго Аѳанасія Шептицкаго, метрополиту и епископа Львовскаго) [1].

Архімандриты:

Елісея Плетенецкаго, Захарію Копистенскаго, Іосифа Тризну, Иннокентія Гизеля, Іоанникіа Галятовскаго, Ѳеофана Креховскаго, (архимандриту Інокентія Lypranowskiego?), архимандриту Георгія Palowskiego, архимандриту Марциана Hołownie) [1].

---

[1]) Что въ скобкахъ, то дописано позже.

Имена годніе св. памяти пресвѣтлых благочестивых царей и наяснѣйших королей Полских, упривѣліовавших и утвердивших привиліа святого храма сего.

Упокой Господи душя пресвѣтлѣйших царей: Іоанна Василевича, Өеодора Ивановича, Димитрія Ивановича, царицу Ірину, царевну Өеодосію, царицу Марөу, Михаила Өеодоровича, Алексія Михайловича, Алексія Алексѣевича, Өеодора Алексѣевича, Іоанна Алексѣевича.

Упокой Господи наяснѣйшаго короля: Стефана, Баторій, Жигмунта, Трегій, Владислава, Четвертый, Михаила, Корибутъ-Вишневецкій, Іоанна Казимира, Іоанна Третего Собеского, (Жигму(н)та Августа, Генрика Густава, Стефана) [1].

Имена годных св. памяти въ Богу яснеосвѣцоныхъ князей Российских, православныхъ ктиторовъ и патроновъ храма сего св. зъ розныхъ домовъ.

Упокой Господи душя въ Богу зешлого князя Василія, Острозскій, Александра, Острозскій—ктиторове; Михаила, Корибутъ-Вишневецкій, Михаила, Корибутовичъ, Ярослава, сынъ Корибутовича, Константина Вишневецкого, Александра—всѣ ктиторѣ и патроны храму сего; Михаила, Екатерину зъ дому княз(ей) Корецкихъ, Кѵріака зъ дому князей Руяцких. [2])

Упокой Господи душу раба Твоего Константія и вся роды его, блаженной памяти Корняктъ--фундаторъ храму св. Трехъ Святителей.

Имена годных св. памяти ихъ милос. воеводовъ и господарей землѣ Молда-Влахійской, ктіторовъ и фундаторовъ св. храма сего, розныхъ домовъ.

Упокой Господи душу раба Твоего Іон Стефана, и вся роды его, а҃; Митрофанну, и вся роды ея, в҃; Іон Михаила, и вся роды

---

[1]) Что въ скобкахъ, то позже дописано. [2]) Не Ружинскихъ-ли?

его, г҃: Θеодору, и вся роды ея, д҃; ІонАлександра, и вся роды его, е҃; Роксандру, и вся роды ея, ѕ; Іон Богдана з҃, Іон Петра и҃; Іонъ Аарона ѳ҃, Марію і҃, Іон Іеремѣю аі҃, Іон Константіна ві҃, Іон Сvмеона гі҃ и вся роды ихъ; Меланію ді҃, Іон Михаила еі҃, Елисавету ѕі҃, Іон Моvсея зі҃, Анну и вся роды ея, иі҃; Іон Мирона ѳі҃, Димитрія и вся роды ея, к҃; Елисаѳу ка҃, Соломію кв҃, Анну кг҃, Θеодосію кд҃ и вся роды, Михаила, и вся роды его, ке҃, Іон Стефана Петричейка кѕ҃.

Воевода а҃, домна его в҃, г҃ звался Молдавичъ, ктиторъ св. храма сего, д҃ домна его, е҃ воевода и господаръ, ктиторъ св. храма сего, ѕ҃ домна его, з҃ воевода, ктиторъ св. храма сего, и҃ братъ его также господаръ Волоскій и ктиторъ св храма, ѳ҃ воевода и ктиторъ св. храма сего, і҃ Могилова мати господаря Волоского, аі҃ Могила воевода и господаръ Волоскій, ктиторъ св. храма сего; ві҃ сынъ его господаръ Волоскій, гі҃ воевода и господаръ землѣ Молдавскои, ді҃ домна его, еі҃ сынъ Сvмеонъ, воевода землѣ Волоской; ѕі҃ домна его, зі҃ Могила воевода и господаръ Волоскій, братъ Петра Могилы, метрополиты Кіевского; иі҃ домна его, ѳі҃ Берновскій воевода и господаръ землѣ Молдавской, ктиторъ св. храма, к҃ родичъ Мироновъ Берновскій, ка҃ матерь его, кв҃ [1]), кг҃ сестры Берновского, кд҃ [1]), ке҃ братъ Мирона Берновского.

Съ Богомъ начинаемъ фундушъ братскій, споряженный въ всемъ от року ҂аф҃пѕ.

Помяни Господи душя рабовъ Своихъ усопшихъ братій, зде въписанныхъ:

Алексея Малечкого
Димитріа Красувского
Іоанна Красувскаго
Мануила Маринетосъ

Θому Бабича
Дороѳея Омеляновича
Константина Корнякта
Луку Грегоровича

[1]) Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Іоанна Козмича
Іоанна Бруханского
Мануила Мазанисту
Луку Василевича
Касіана Захновича
Іоанна Иоанновича
Іосифа Устиніановича
Өедора Петровича
Лаврентіа Лукашевича
Өеодора Сидоровича
Антоніа Романовича
Анна Грекини
Андреа Козлича
Іоанна Андреовича
Міхаила Сумеоновича
Ісаія Истомича
Андреа Димитровича
Антоніа Катакало
Есифа Онофріевича
Татіана Милипская
Александра Стефановичъ
Іоанна Бѣлдагу
Василіа Олексіовича
Стефана Іоановича
Іоанна Іоановича
Павла Василевича
Стефана Өомича
Василіа Еустафіевича
Өеодора Кунашевича
Тимоөеа Касіановича
Пелагію Сеньковую
Іоана Онисковича
Георгіа Константіновича

Георгія Козмича
Іоанна Зинковича
Яніа Афендиковича
Өеодора Івановича
Ніколая Лукашевича
Прокопія Өеодоровича
Еустафіа Михаиловича
Сумеона Міхаиловича
Василіа Міхаиловича
Алексея Лукашевича
Андреа Өеодоровича
Ангелина Домна
Іоанна Іаковль
Матөея Бабича
Алексея Григоровича
Григоріа Стефановича
Михаила Серво
Андріанъ Драмсило
Григоріа Стефановича
Павла Михаиловича
Филипа Өеодоровича
Лукіана Василевича
Прокопіа Григоровича
Алекса Карповича
Өеодора Матөеевича
Григоріа Дмитровича
Іоана Корунка
Василіа Сумеоновича
Іоана Өомина
Прокопа Печифура
Пантеліона Феодоровича
Василіа Поповича
Іоана Голубчика

Андреа Археловича
Михаила Яневича
Василіа Верверовича
Кѵрика Ружинскаго
Іакова Рожинского
Домна Анна Могилянка
Іоана Выговского
Павла Тетера
Ілію Добрянского
Габріеля Лангіша
Романа Стрелецкого
Михаила Альвѣзіа
Іоанна Афендика
Матѳеа Ѳеодоровича
Василіа Леоновича
Стефана Ляшковского
Матоеа Пѣнского
Георгіа Ѳеодоровича
Іоана Григоровича
Яцка Заломовича
Александра Прокоповича
Василіа Комонецкого
Ѳеодосіа Томкевича
Михаила Сліоску
Стефана Звѣркевича
Стефана Красовского
Стефана Лаврішевича
Александера (sic) Балабана
Петра Афендика
Александра Шумлянскаго
Александра Жураковскаго
Петра Афендика
Еѵстафѣя Георгевича

Маноліа Георгевича
Миколая Георгевича
Андреа Вишинского
Алексѣа Береженского
Іона Клоньского
Лаврентіа Древинского.
Адама Кисѣля
Григоріа Лесницкого
Міхаила Восѣчинского
Трофима Карницкого
Марціана Лангіша
Андреа Стрелецкаго
Константіна Мезанету
Павла Лаврішевича
Ѳеодора Злоторука
Андреа Лукіановича
Андреа Стрелецкого
Григоріа Сѵмеоновича
Василіа Григоровича
Мезаракіа Криштофовича
Павла Вороцовского
Павла Прокоповича
Григоріа Сеньковича
Ѳеодора Яневича
Андреа Альвѣзіа
Іоана Ляшковского
Василіа Корендовича
Сѵмеона Лаврішевича
Георгіа Котоніа
Іоанна Мазаракіа
Миколая Димитровича
Миколая Красовъского
Грегория Русиновича

Георгія Папару
Зоту Ісаровича
Іоаникѣя монаха
Іова монаха
Николая Мивъгалевича
Кипріяна Кисилъницкого
Симеона Ставницкого, типографа
Якова Лавришевича
Стефана Яновскаго
Петра Семеновича
Андрея Красовского
Георгія Іляшевича
Марно Анну,
Илкова Русиновича 1750

Димитрія Дейму ҂афмѳ
Михаила Ляшковского

Георгіа Коціого, райцу Львовскаго
Іоанна Соболевскаго, ловчого Подляскаго,

Петра Куртовича
Кѵриака Исаровича
Іоанна Мѣгалевича
Стефана Лавришевича
Іякова Халепѣньского
Романа Яновича.
Георгія Корендовича
Іоана Николаевича
Симеона Стародуба
Георгія Драгановича
Стефана и Марину Дачкову [1])
Николая Мѣгаліевича
Марію и Андрея Балѣцкаго
Іоанна Іеснѣковского, преставился року Божія 1750. дніа 6 misiaca septembria.
Михаила Зарошка и
Феодора Доброволянского [2]), лавниковъ Львовскихъ;
Іоанна Попіеля, ловчого Лятичевского
Василіа Горошка 1776 г., 29 ianuaria

Пречестнѣйшаго отца Антонія Левѣнскаго, оффѣцѣала и препосита катедралнаго и здѣшнаго, 1778 р., 7 apr.;

Григорія Сроковского, писаря гродскаго Львовскаго, 1778 г. 9 x—bris;

Василія Іляшевича, сеніора и войта града Львова, (сконч.) 1779, 7—bris.;

Андрея Діоковскаго, войскового Овруцкого

---

1) ҂афлд. февраля д(ня) 10.

2) На поляхъ противъ этой фамиліи написано: «преставится р. Б. 1760».

Христофора Дейму, кожил. найвишой апеляціи его цесар. корол. милости, (скопч.) ҂аѱпв, іюля є҃ дня;

Алексеа Старжевскаго, райцы Лвовскаго, 1785;

Михаила Горбачевскаго, сундика мѣста Лвова, 1787;

Іакова Арфѣнскаго, писара войтовскаго и регента Лвовскаго, 1787;

Өеодора Лубачевскаго 1788;

Антоніа Дейшу, его корол. милости секретара и почтмагістра Лвовскаго, 1789;

Петра Городискаго, 1790;

Анастасіа Манодарда, 1791;

Василіа Манодарда, котіліар. магистрата Лвовскаго;

Василіа Слѣвѣнскаго, таксатора магистрата Лвовскаго, 1794;

Василіа Беринду—Чайковскаго, 1794;

Григорія Урановича, ассесора фискал., 1795;

Міхаила Слонскаго, вѣцесгеренту грода Лвова, 1795;

Василіа Комарнѣцкаго, ротмитстра войсковаго, 1795;

Луку Бѣлѣнскаго, столнѣка Тарнаскаго, 1796;

іер. Григорія Лунѣкіевича, пароха с. Ніу (?), 1797;

Павла Уртовскаго, калкулитор. нунѣл. коммѣссіи бухалтеріи, 1798;

Гавріила Пѣкевѣча, консіліара магістрату Лвовскаго, 1788;

Өеодора Фѣлѣмоновича, оффѣціала табулюрнаго, 1798;

Іоанна Луцкаго, вѣцесгерента грод. Перемыскаго;

Евстаөіа Вѣтавѣцкаго, адвоката унѣвер. шляхот. судов., 1800;

Іоанна Попіеля, оффѣц. гродского;

Іоанна Манварду, кассіера магистрата Лвовскаго;

Николаа Городискаго,

іер. Іоанна Пясецкаго, архідіакона Галицкой каөедры, пароха Кукозовскаго;

Өеодора Ярошевѣча, гражд. Лвовскаго, 1802,

Евстаөіа Біелявскаго, обывателя Лвовскаго, 1804;

Ніколаа Литвиновича, консил. магистр. Лвовскаго, 1805;

Пречестнѣйшаго іерея Іоанна Гарбачевскаго, крилошанина архикатедральнаго и пароха здешнаго;

Священноіерея Стефана Кархутовича церкви сей градской Лвовской, м҃ѕ лѣтъ служащаго священника сирѣчъ кооператора, мѣсяца мая н҃ (дня), 1821.

Родъ и домъ уроженаго пана Евстафія Бѣлявскаго и жени его въ Дубравскихъ Софіи ҂а҃ѱпз.

Помяни Господи души усоп.: Θеодора, Василія, Анну, іерея Василія, Іоанна, іерея Петра, Григорія, Θеодора, Параскевію, дѣвицу Татіанну, Пелагію, младенца Іоанна, Іоанна, Татіанну, Іоанна, Анастасію, іерея Іоанна, Анну, дѣвицу Θеодосію, дѣвицу Марію, Алексея, Василія, Василія, Анну, Василія, Анну, Софію, Николая, Анну, іерея Іоанна, іерея Антонія, Константина, Θеодора, іерея Григорія, Прокопія, Екатерину, Василія, іерея Θеодора, Марію, младенца Іакова, Марію, Софію, младенца Міхаила, іерея Симеона, Іоанна, Параскевію, Евфросинію, Анастасію, Андрея.

Помяни Господи рабы Своя и рабынѣ: Еустратіа, Марію, Алексіа, Димитріа, Іоанна, Екатерину, Анну, Георгіа, Василіа, Іоанна, Маріанну, Антония, Димитрия, Екатерину, Петра, Христофора, Николая, Θеодора и проч., pana Anastazego Manowaidy.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Гавріила Ланъгиша, обывателя Лвовского, рокъ ҂а҃хкв.

Помяни Господи душа преставлышихся рабовъ Твоихъ: Алексія, Сvмеона, Кирилла, Романа, Василія, Марка, Сvлвестра, Θеодора, Мануила, Θеодора, Григорія, Θеодора, Варθоломея, Филиппа, Марію, Ко(н)стантина, Іоанна, Марію, Анъгелину, Екатерину, Софію, Уліяну, Екатерину, Анастасію, Марію, Агафію, Θеодору, Екатерину, Георгія, Анну, Іоанна, Екатерину, Θеодору, Софію, Софію, Вѣру, инокиню, Іакова, Александра, Варвару дѣвицу, Георгія, Елену, Анну, Саву, Анну, Іоанна, Еvстафія, Константина, Николая, Фев-

ронію, Марка, Анну, Стефана, Николая [1]), Гавріила, [2]) монаха Лаврентія, Евфросиніи дѣвицѣ, Варвары дѣвицѣ, Маркіяна, Анастасіи, Ѳеодосіи інокинѣ, Захарія, [3]) Елену, Пелагію, Ѳеодосія, инокиню Кончдиду, Варвару, [4]) помяни Господи Анну [4]).

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п Стефана Лавришевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іерея Іоанна, инокиню Александру, Екатерину, Ѳеодора, Агафію, Матѳея, Ѳеодора, Марію, Лаврентія, Марію, Лукіяна, Василія, Іоанъна, Марію, Марѳу, Тарасія, Сvмеона, Ѳеодора, Анъдрея, Іакова, Матѳея, Димитрія, Агафію, Сvмеона, Матѳея, Павла, Анну, Іоанна, Василія, Луку, Софію, Николая, Илію, Григорія, Іоанна, Марину, Іоанна, Василія, Софію, Марію, Василія, Софію, Марѳу, Анну Анъдрея, Анну, Павла, Іоанна, Василія, Татіяну, Пелагію, Іоанна, Константія, Василія, Луку, Пелагію, Анну, Георгія, Марію, Іоанна, Тимоѳея, Анну, Андрея, Анастасію, Іоанна, Іоанна, Екатерину, Ѳеодору, Марію, Лукіяна, Анну, Петра, Марію, Параскевію, Марію, Николая, Анастасію, Анастасію, Романа, Ирину, [5]) Пахомія, Анну, Іакова, Анну, Сvмеона, Василія, Пелагію, Марію, Александра, Пелагію, Николая, Варъвару, Варъвару, Пелагію, Анастасію, Никона, Петра, Анну, Екатерину, помяни Господи душу раба Твоего Стефана.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожоного п Александра Балабана-Аѳанасовича, обывателя Лвовского, року Божія ҂ах҃зк, мѣсяца ноѳврія з҃ дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Аѳанасія, Ѳеодору, Василія, Анастасію, Николая, Еvстафія, Фотія,

---

[1]) На поляхъ подлинника написано: «ноеврія кз҃ преставися.»

[2]) На поляхъ подлинника противъ этого имени написано: «преставися року ҂ахкн, апрѣля н҃ дня».

[3]) На поляхъ написано: «Алвѣзого».

[4]) На поляхъ подл. значится: «Лангишеву».

[5]) На поляхъ написано: «Лавришевичевую»

Траичдафалія, іеромонаха Іосифа, Христофора, Варвару, Софію, Өеофанъну, Мануеля, Григорія, Дросія, Григорія, Стефана, Анастасію, Фотія, Христину, Іоанна, Андрея, Evдокію, Марію, Марію, Тимоөея, Авъксентію, Доминикію, Марію, Марію, Іоанна, Анастасію, Луку, Сvмеона, Іоанна, Христину, Агафію, Соломонію, Вароооломея, Агафію, Марію, Василія, Пелагію, Іоанна, Өеодора, Григорія, Марка, Даніила, Марію, Агафію, Марію, Стефана, Григорія, Екатерину, Констанътія, Evдокію, Андрея, Андрея, Іоанна, Екатерину, Өеодору, Николая, Лаврентія, Андрея, Іоанна, Анастасію, Анну, Констанътія, Іоанна, Өеодору, Марію, Марію, Кирилла, Анастасію, Анну, Пелагію, Өеодора, Григорія, Николая, Оринію, Анну, Ксенію, Лазаря, Оринію, Марію, Өеодору, Григорія, Іоанна, Анастасію, Марію, іерея Григорія, Пелагію, Пелагію, іерея Стефана, Григорія, Андрея, инока Климентія, Петра, Ігнатія, Григорія, Іоанна, Александра, Михаила, Іерооея, Анастасію, Іоанна, Пелагію, Іоанна, Марію, Өому, Леонтія, Іоанна, Фетимію, Леонтія, Іоанна, Василія, Анну, Ксенію, Марину, Іоанна, Петра, Василія, Ко(н)станътія, іеромонаха Іакова, Григорія, Іоанна, Марію, Николая, Марію, Сvмеона, Козму, Стефана, Григорія, Марію, Анъдрея, Софію, іерея Маръка, Григорія, Марію, Константина, інока Анъдрея, іерея Василія, Григорія, Анну, Оринію, монаха Василія, Антонія, Иларіона, Evдокію, Филимона, Кондратія, іерея Сvмеона, Іоанна, Уліанну, епископа Іоанна, епископа Іоанна, Анастасію, Өому, Василія, Іоанна, Оринію, Анну, іеромонаха Іакова, іерея Амбросія, Пелагію, Михаила, Христину, Өеодосію, Evдокію, Анъдрея, Алексія, Никиту, Іоанна, Марію, монаха Макарія, іерея Өеодора, Стефана, Марію, Марію, іерея Іоанна, Александра, Татіяну, Петра, Луку, Evфимію, Наталію, Лаврентія, іерея Игнатія, Сvмеона, Екатерину, Бориса, Иліе, Іоанна, Анастасію, Леонтія, Параскевію, Өеодора, Пелагію, Даніила, іерея Макарія, Нестора, іерея Іоанна, іерея Өеодора, іерея Никиту, Іоанна, Сvмеона, Өеодосію, Петра, Луку, Іакова, Марію, Матрону, Ірину, Стефана, Параскевію, Evфросинію, Анну, Уліяну, Михаила, Іоанна, Алексія, Іакова, Софію, Акилину, Өео-

досію, Анастасію, Марію, Леонтія, Марію, Григорія, Іоанна, Агафію, Антонія, Марію, іерея Козму, Татіяну, Прокопія, Констанътія, Анастасію, Іоанна, Пелагію, Агафію, Анъдрея, Ирину, Іоанна, Пелагію, Анъдрея, Іоанна, Ігнатія, Василія, Николая, Луку, Прокопія, Матоея, Іоанна, Михаила, Іоанна, Петра, Павла, Ѳеодора, іерея Ѳеодора, Маръка, іерея Спиридона, іерея Михаила, іерея Савву, Ѳеодора, Павла, Татіяну, Марію, Анну, Григорія, Григорія, Николая, Василія, Василія, Татіяну, Пелагію, Анастасію, Стефана, Константина, Анну, Марію, Іоанна, Ѳеодора, Ѳому, Софію, Стефана, іерея Сѵмеона, Ѳеодора, Мароу, Николая, Григорія, Татіяну, Ѳеодосію, Ѳеодора, Констанътія, Анъдрея,[1]) Анну, Софію, Марію, монаха Михаила, Спиридона, Спиридона, Михаила, Стефана, Екатерину, Михаила, Алексія, Іонна.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Стефана Ляшковъского, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Николая, Анну, Іоанна, Сѵмеона, іеромонаха Васіяна, інока Антонія, Іларіона, Еѵдокію, Марію, Филиппа, Іоанна, Любку, Екатерину, Мароу, Марину, Ѳеодосію, Стефана, Іоанна, Анастасію, Екатерину, Емеліяна, Козму, Деомида, Параскевію, Мануила, Александра, Ѳому, Василису, Агафію, Іоанна, Софію, Николая, Стефана, Іоанна, Ѳеодосію, Гавріила, Елену, Іоанна, младенца Ко(н)станътія, Еѵпраксію, Стефана, Еммануила, Анну дѣвицу, Захарію, Харитину, Ирину, Ѳеодосія, Андрея младенца, Василія, Гавріила, Стефана, Кѵра, Козму, Савву, іеромонаха Ѳеодосія, Прокопія, Костанътія младенца, Марію, монаха Іоанникія, Василису, монаха Іосифа, Анну, Еѵдокію, Марію, Еѵдокію, Василія, помяни Господи Іону, Анну, Сѵмеона, Пелагію, Параскевію, Екатерину, Марію, Анастасію ҂а̃хѵа младенца, Іоанна ҂а̃хѵ, дѣвицу Марію ҂а̃хѵв, Петра ҂а̃хѵа, Анаста-

---

[1]) Балабона.

сію ҂ах҃кв, Андрея, Владимера, Гавріила, Михаила, Анну 1705, Зоту, Іоанна, Елену, Стефана ҂ажкз, дѣвицу Марію 1752.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожоного пана Георгія Котонэго, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Помяни Господи Георгія, помяни Господи Ѳеодора, помяни Господи Николая, помяни Господи Екатерину, помяни Господи Стефана, помяни Господи Алексія, помяни Господи Пелагію, помяни Господи Мелетія, помяни Господи [1]) іеромонаха Алимъпія, іеромонаха Алексія, іерея Стефана, епископа Матоея, іерея Ѳеодора, Андрея, іеромонаха Ѳеодосія, Николая, дѣвицу Варвару, дѣвицу Ефросинію, младенца Іоанна, младенца Іоанна, дѣвицу Софію, Нестора, младенца Димитрія, младенца Стефана, инокиню Алимпіаду, Георгія, младенца Ко(н)стантія, Ко(н)станътія, Ѳеодора, Михаила, инокиню Маѵрикію и младенца Ілію.

Родъ и домъ славетнаго пана Григорія Руссиновича, обывателя Лвовъского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Романа, Агафію, Іоанна, Григорія, Игнатія, Ероѳея, Павла, Василія, Татіяну, инокиню Мароу, Іоанна, Марѳу, Анастасію, Романа, Анастасію, Софронію, Аѳанасія, Михаила, Михаила, Ѳеодора, Анастасію, монаха Даніила, дѣвицу Варвару, Іоанна, Анастасію, Ѳеодора, Анастасію, Стефана, Филиппа, Григорія, Марію, Софію, Марію, Анастасію, Анну, Василія, Георгія, Стефана, Василія, Пелагію, Анастасію, Марію, младенца Василія, Іакова 1750, Анастасію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п Іаанна Афендика, обывателя Лвовъского

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Илію, Авъксентія, Ѳеодору, Іоанна, Пелагію, Анну, Анну, Самуила, Георↄ

[1]) И далѣе, вездѣ поставлено передъ всякимъ именемъ: «помяни Господи».

гія, Марію, Іоанна, Гликерію, Іоанна, Петра, Пелагію, Өеодору, Анастасію, Софію, Анну, Пелагію, [1]), Анастасію [2]). Петра. Помяни Господи душу раби Твоея Маріи, Міхаила, Агафію, Василія іерея.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Василія Леоновича обывателя Львовъского. Року Бож(ія) ҂аха҃и, мѣсяца іануарія ӥі дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Тимоөея, Ирину, Купаша, Марію, Ирину, Феину, Елену, Леонтія, Фенну, Марію, Фенну, Василія, іерея Өеодора, Анастасію, Анну, Іоанна, Григорія, Анну, Василія, Софію, Анну, Іоанна, Романа, Гавріила, Іакова, Іоанна, Христину, Прокопія, Елену, Еvстафія, Екатерину, Софію, Марію, Анну, Өеодора, Василія, іеромонаха Самуила, Ірину, Анну, Софію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Михаила Сліоски, тіпографа, обывателя Львовъского

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: іеромонаха Самуила, священника Варлаама, монаха Ісаію, інокиню Елену, Іоанна, Марію, Луку, Еvстафія, Григорія, Өеодору, Анъдрея, Өеодора, Өеодору, Марію, Стефана младенца, Іакова [3]), Марію, Сvмеона, Александра, помяни Господи душу раба Твоего Михаила [4]), Николая, Варвару, Іакова, Параскевію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Өеодора Яневича, Гречина, обывателя Львовъского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Іоанна, Стояну, Панаіотого, Стояну, Георгія, Еvстафія, Өеодора, Софію,

---

[1]) На поляхъ подлинника значится: „Преставился року ҂ах҃нѕ, мѣсяца октоврія кѳ дня“. [2]) „Преставися ҂аѱ҃а, іануарія д҃і“.

[3]) „Преставися рабъ Божій Іаковъ п. Михаила Сліовки т. л. року ҂ахѯ҃д“.

[4]) „Самъ же Михаилъ Сліовка, тіпографъ Львовскій, преставися року ҂ахѯ҃з“.

Александра, Өеодора, Сѵмеона, Іоанна, Хрістину, Павла, Анну, Еѵдокію, Василія, Леонтія, Григорія, Захарію, Сѵмеона, Іакова, Іоанна, Варвару, Өеодора, Георгія, Марію, Павла, Өеодосія, Варвару, Анну.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Прокопія Өеодоровича, обывателя Лвовъского, року Божія ҂аф҃ѵи.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Павла, Ирину, Іоанна, Поликарію, Өеодора, Іакова, Өому, Никифора, іерея Климентіа, Іоанна, Андрея, Іоанна, Марію, Даміяна, Анастасію, Василису, Григорія, священно-іеромонаха Софронія, Агафію, Мамелхы, Пантелеимона, Іоанна, Пелагію, Марію, Анну, Агафію, Іоанна, Марію, Өеодора, Өеодору, Іоанна, Февронію, Константина, Матөея, Анну, Іакова, Мины, Іоанна, Софронія, Василія, Өеодора, Өеодосію, Еѵстафія, Мартина, Ануфрія, Марію, епископа Антонія, епископа Іоакима, священно-инока Дороөея, Агафію, Луку, Анастасію, Марію, Пелагію, Өеодосію, Марію, Іоанна, Іоанна, Елену, Евгенію, Екатерину, іерея Димитрія, іерея Кипріяна, священно-скѵмника Антонія, священно-скѵмника Корнилія, священно-скѵмника Авраамія, іерея Карпу, іерея Михаила, інокиню Ефросинію, священно-скѵмника Аөанасія, іерея Өеодора, Сѵмеона, Ананіи, Матрону, священно-іеромонаха Сафронія, священно-скѵмника епископа Арсенія, Агафію, Іоанна, Марію, Өеодосію, Андрея, діакона Прокопія, Өеодосію, Василія, Климентія, Іоанна, Еѵстафія, Ануфрія, Февронію, інокиню Наталію, Марію, Өеодора, Варвару, Іоанна, Михаила, Михаила, Іакова, Өеодора, Варвару, Марію, Іоанна, Агафію, Іеремея, Пелагію, Марію, Іакова, Андрея, Іоанна, Михаила, Іоанна, Анастасію, Луку, іерея Іоанна, Анастасію, Матөея, Параскевію, Игнатія, Марію, Андрея, Алексія, Марію, Илію, Іоанна, Екатерину, Григорія, Никиту, Димитрія, Евву, Андрея, Елену, Іоанна, Прокопія, Стефана, Еѵдокію, дѣвицу Анну, Марію дѣвицу, Софію дѣвицу, Андрея, Григорія, Іакова, Екатерину, Елену, Екатерину, Өоодора, священно-іерея Василія, младенца Андрея, мла-

денца Алексія, дѣвицу Марію, Григорія, Θеодора, Алексія, Павла, Александра, Софію, Марію.

Сіе поминаніе славетнаго п. Илии и жены его Софии Яцучинскихъ, обывателей Лвовских

Помяни Господи душа усопших рабовъ: Григорія, Анастасію, Агнѣшку, Агнѣшку, Ренну, младенца Іоанна, Василія, Ксению, младенца Тимоθея, Вѣцѣнтія, Марію, Еѵстафія.

Поминаніе рабовъ Божиих и священныхъ іереовъ и іеромонаховъ:

Пантелеимона, Иоанна, Иустина, Диописия, Петра, Тимофтея, Петра, Екатерину, Татианну, Параскіеву, Ксению, Марию, Василия, Анастасию, Василія, Марію, Семеона, Ілію, Леонтія, Михаила, Анастасию, Георгія, Анну, Николая, Елену, Варвару, Θеодора, Марію, Θеодора, Параскевию, Анну, Марію, Іосафата, Іоанна, Екатерину, Варвару, Марію, Антонина, Θеодосію, Михаила, Марію, Анну, Θеодора іерея, Анастасію, Ілію, рабу Божу Марθу, Марію, іерея Θеодора, Анастасию, іерея Семеона, Анну, Василія, Андрея, Анну, іеромонаха Іустина.

Родъ шляхетнаго Василія Іліяшевича,

Сенѣора, радци Львовскаго магѣстрату, въ братствѣ церкви сея будущаго, рожніе обѣти и повеленя тогожде братства исправляющаго от року ҂аѱин, дня кв, потомъ ҂аѱоа, дня кз ноемвріа списанъ.

Родъ и домъ славетнаго п. Зоты Исаровича, Гречина, обывателя Лвовского, року Божія ҂ахѵѕ, мѣсяца геньваря, дня еі.

Сія имена о Господѣ живущих, о здравіи и спасеніи их: Николая, Іоанна, Зоту, Александра, Софію, Марію.

Сія же имена усопшихъ. Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Иосора, Велета, Панаотія, Ламъдра, Му-

рики, Александра, Іоанна, Василія, Александра, Марію, Михаила, Марію, Стояну, Хрисандру, Діонисія, Георгія, Агафію, Іону, Стефана, Зоту, Ватація, Ана, преосвященного патріарху Пароенія, Іоанна, Марію, Еѵстафія, Николая, Христодулу, іерея Николая, Зоту.

Родъ и домъ славетного пана Петра Сѵмеоновича, обывателя Львовского. Року отъ Рождества Христова ҂ѧ҃ѱ҃ѕ, мѣсяца февруарія, ѕ҃і дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ, помяни Господи: Сѵмеона, Анастасію, Іосифа, Софію, Өому, Петра, Сѵмеона, Марію, Іоанна, Филиппа, Стефана, Григорія, Анну, Іякова, Алексія, Евдокію, Наума, Григорія, Евдокію, Павла, Марію, Агафію, Пелагію, Параскевію, Іоанна, Даміана, Георгія, Сѵмеона, Евдокію, Анастасію, Еѵфимію, Пелагію, Марію, Іоанна, Михаила, Анну, Анну [1]), Гавріила, Петра, Михаила, Марію, младенца Стефана.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Еѵстафія Михайловича, обывателя Львовского, року Бож. ҂а҃фѵн, мѣсяца ноеврія, н҃ дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Леонтія, Марію, Марію, Леонтія, Стефана, Анну, Николая, Еѵстафія, Екатерину, Іоанна, скимницу Аөанасію, Ірину, Іоанна, Өеодосію, Николая, іерея Өеодора, Стефана, Константина, Прокопія, Елену, помяни Господи отроковицъ: Анну, Марію, Софію, Елену, Өеодора, Алексія, Екатерину, Стефана, Ірину, Анну, іеромонаха Самуила, Софію, Павла, Александра, Гавріила.

Родъ и домъ въ Богу зешлаго славетнаго п. Лаврентія Древѣнского, чашника его королев. милости земли Волынское.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іоанна, Өеодора, Василія, Богуша, Екатерину, Василія, Уліяну, Кѵ-

---

[1]) „Сія преставися року ҂а҃ѱлі, мѣсяца апрѣля лі“.

рика, Павла, Венедикта, Татіяну, Софію, Доминитру, Марію, Удотію, Анастасію, Пелагію, Христофора, Александра, Василія, Іоанна, Ко(н)стантина, Өеодору, Удотію, Софію, Ероөея, Самуила, Рафаила, Анну, Григорія, Агафію, інокиню Петронію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго Іоанна Борецкого, [2]) презвитера Воскресенскаго, Кіевскаго, року Божія ҂а҃хѕ҃ї, іюня д҃і.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Григорія, Стефана, іеромонаха Генадія, іеросхимонаха Варсонофія, іеросхимонаха Аөанасія, іеросхимонаха Іоиля, Өеодора, Матөея, Стефана, Михаила, Өеодора, Авраама, Іоанна, Іоанна, Анну, Өеодоры, Өеодоры, Софію, Еѵстафію, Екатерину, Пелагію, Агафію, Анну, Леонтія, Өеодора, Татіяну, Алексія, Анастасію, Филиппа, Агапію, Козму, Георгія, Іоанна, Сѵмеона, Агапію, іерея Іероөея іерея Іакова, Өеодосію, Іакова, іерея Іероөея, Іоанна, Стефана, Андрея, Ірину, іеросхимонаха Гавріила, іерея Алексія, Іеремея, Григорія, Өеодосію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго Василія Боярскаго, презвитера храма Успенія Пресвятыя Богородица въ градѣ Львовѣ.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іерея Ілію, іерея Іоанна, іерея Іоанна, Марію, іерея Василія, Марію, Ірину, іерея Димитрія, Ксенію, іерея Мартина, Пелагію, Анну, Екатерину, Марію, Андрея, Стефана, Петра, Өеофана, Василія, Өеодосію, Марію, Ірину, Агафію, Іоанна, Өеклу, Филиппа, Захарію, Ігнатія, Павла, Өеодору, Пелагію, Марію, Іоанна, Василису, Анну, Анну, Марію, Еѵдокію, Марію, Григорія, Стефана, Григорія, Василія, Пелагію, Өеодору, Василину, іерея Василія, іерея Өеофана, іерея Ігнатія, Өеодосію, Стефана, Іоанна, Анну.

---

[2]) Въ подлинникѣ на поляхъ написано: «Сей-же бѣ митрополитомъ».

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Еѵстафія, Параскевы, Гречина Турнавъского, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Еѵстафія, Өеодора, Димитрія, Стояна, Георгія, Стама, Георгія, Алексія, Еѵгенію, Өеодорона, Георгія, Өеодорапа, Маргариту, Анастасію, Александра, Еѵстафѣя.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго монаха Іоны Вабича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: монаха Іону, монаха Өеофана, Іоанна, Матөея, іерея Петра, Козму, Григорія, Марію, Өеодосію, Анну, Пелагію, Стефана, Григорія, Марію, Өеодосію, Агафію.

Родъ и домъ въ Бозѣ зешлыхъ славетныхъ Сѣнкевича и Губича, обывателей Лвовскихъ:

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Григорія [1]), Марію, Луку, Татіяну, [1]) Елену, Захарія, Агафію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Маноиля Арфановича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Маноиля, Анну, Сѵмеона, Екатерину, Анну, Николая [2]).

Сие поминаніе Петра и Пелагіи Чахурскихъ ҂афпи, іюля зі дня:
Стефана, Екатерину, Петра, Анну, Анастасію, Константина,

---

[1]) На поляхъ написано: «Року ҂ахні».

[2]) Въ подлинникѣ на поляхъ значится: «Геній преставися року ҂ахк, мѣсяца априля ді дня».

Магдалину, Григорія, Василія, Варѳоломея, Іосифа, Еѵву, Іоанна, Іосифа, Варвару, Екатерину, Тересу, Андрея, Аполонію, Софію, Станислава.

Родъ и домъ пресвѣтлѣйшаго и державнѣйшаго господаря, царя Петра Алексѣевича, Самодержца Всероссійскаго, его величества министра велможного господина **Емелияна Игнатіевича Украинъцова року ҂а҃ѱ҃и, мѣсяца марта к҃в дня,** когда его милость былъ ве Львовѣ посломъ и комисаромъ у Речи Посполитои. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ: Иоанна, Георгія, Георгія, монаха Іону, Игнатія, Лукіяна, Михаила убіенного, Иродіона убіенного, Никиту убіенного, Артемія убіенного, Георгія убіенного, Іоанна убіенного, Филиппа убіенного, Іоанна, Іоанна, Стефана, Алексія, Гордія, Александра, Василія, Іоанна, Ѳеодора, Михаила князя, Андрея, Агрипину, Маріи монахини, Таисіи, Зѣновіи, Ксеніи, Матроны, Ірины, Еѵдокіи, Пелагіи дѣвицы, Еѵдокіи, Пелагіи дѣвицы, Анны, княгинѣ Стефаниди, Агрипины, дѣвицы Маріи, Еѵдокіи, Екатерины, Ксеніи, Ѳеодора, Алексія, Іоанна, Іоанъна, Емеліяна, Иустины, Савву, Евъфросиніи, Уліяна и инныхъ сродниковъ ихъ, Емеліяна.

Поминаніе душъ ей мосцѣ панеи Анастасіи Герваровой, родителей и прочіихъ кревныхъ преставльшихся, за̀ которыхъ маетъся служба Божая въ четвертокъ завше отправовати въ церквѣ мѣйской Лвовской, а то ліегація есть на тое, записанная на каменици, Мигаліевичовской названной, зол. 2000 вѣчними часи при церкви тоей-же отцемъ зостаючимъ, дѣетъся тое дня 8 септемврія 1723, помяни Господи рабу Божію Анастасію. Помяни Господи: Маріанъну, Андрея, Иоанна, Николая, Фризину, Константина, Георгія, Ірину, Магдалину, Михаила, Самоила, Елену, Анну, Маріанну, Василія, Маріянну, Анастасію, Фризину, Констанцію, Анастасію, Фризину, Павла, Андрея, Маріанну, Иоанна, Анастасію, Петра, Андрея, Григорія, Іоанна, Маріянну, Стефана, Маріанну, Софію, Варвару.

Помяни Господи души усопшихъ рабовъ Своихъ: Георгія, Лаврентія, іерея Ипатія, іерея Василія, іерея Самуила, іерея Андрея, іерея Стефана, іерея Діонисія, іерея Александра, іерея Іоанна, рабу Божію Агафию, Анастасию, Ксенію, Марію, Марію, младенца Марію, младенца Марію, младенца Петра, Евросинію, Ирину, Пелагію, Іоана, Марію, Григорія, іерея Стефана, іерея Максима, іерея Василія, іеромонаха Амвросія, монаха Іурія,.... скончавшагося раба Божія Кондрата, раба Іоанна, іерея Іоанна, іерея Іакова, іерея Филиппа и прочихъ сродниковъ.

Родъ и домъ ясне вельможной и мосцѣ панѣ Маріи Венуе, инстигаторовой коронной. Помяни Господи душы преставльшихъся рабовъ Твоихъ: Павла, Мѣнаса, Марію, Левтери, Марію, Аѳанасія, Михаила, Магдалину, Константина, Ядвѣгу.

Сіяже имена въ Господѣ живущихъ о здравіи и спасеніи ихъ: Павла, Марію, Архандула и сии уже преставилися, да помянетъ ихъ Богъ во царствіи Своемъ тогожде дому преставльшихся: Михаила и Христофора **Баляссовъ** Помяни Господи души усопшихъ рабъ Своихъ: Гавріила, Анну, Ѳеодора, Марію, Еѵдокию, Іакова, Іоанна, Гавріила, Іоанна, Давида, Пелагію, Іоана, Марію, Ефимію, Татиянну, Еѵдокію, Марію, Конъдрата, Агафію, Ѳеодора, Іакова, Стефана, Ѳеодора, Петра, Агафію, Григорія, Анастасію, Ѳеодора, Семеона, Матъѳея, Козъму, Ѳеодора, Семиона, Леонтия, Стефана, Авъксентія, Меланію, Николая, Григорія, Анну, Марію, дѣвицу Марію, д. Анну, Ерину, Екатерину, іерея Михаила, Семиона, Василія, Марію, Соломію, Аѵксенътія, Козъму, Стефана, Леонтія, Матѳея, Григорія, Петра, Гавріила, д. Анну, д. Марію, Іоанна, д. Еѵфимію, младенца Якова, д. Февронію, м. Ѳеодора, м. Ігнатія, Елену, Еѵдокію, Ѳеодосію, Даніила, Марію, Петра, Ксенію, іермонаха Гавріила. Помяни Господи души усопшихъ рабовъ Своихъ: Іоана, Елену, Марию, Стефана, Іоана, Николая, Николая, Іоанна, Марию, Павла и прочихъ.

[1]) Марію, Василія, Ѳому, Василія, Даніила, Захарію, Гликерію, Параскевію, Евксенътію, Ѳеодосію, Анастасію, Марію, Ірину, Параскевію, Екатерину, Ѳедосію, Ѳедора, Ксенію, Василія, Ирину, Іоанна, Димитрія, Карпу, Іоанна, Луку, Марію, Ѳеодосію, Акилину, Марію, Елену, Марію, Іоанна, Павла, Анну, Февронію, Іоанна, Леонтія, Іоанна, Евфимію, Іоанна, Пелагію, Анну, Стефана, Евфимію, Михаила, Романа, Анну, Романа, Іоанна, Анъдрея, Романа, Анну, Анъдрея. Софію, Николая. Помяни Господи: Анну [2]), Анну. Помяни Господи раба Твоего Анъдрея [3]), Нестора, Коріянну, Алексію, Анну, Гавріила, Евфимію, Матѳея, Іоанна младенца. Помяни Господи душа усопшихъ рабовъ Твоихъ: Николая, Василія, Григорія. Помяни Господи душу раба Твоего: Стефана [4]). Помяни Господи душу рабы Твоея: Софіи. Помяни Господи душу раба Твоего Димитрія.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Михаила Альвѣзія, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іеромонаха Аѳанасія, Евфимію, Іоанна, Пелагію, Іоанна младенца, Параскевію, Екатерину, Марію, Софію, Георгія, Георгія, Агафію, Марію, Василія, Ніколая младенца, Гавріила, Марію. Помяни Господи раба твоего Михаила, Ѳеодосію [5]), Христофору, Калинника [6]), Асприя, Анну, Андрея [6]).

---

[1]) Повидимому начала нѣтъ.

[2]) На поляхъ въ подлинникѣ написано: «Стрелецкую».

[3]) На поляхъ подлинника значится: «Стрелецкого».

[4]) На поляхъ подлинника написано: «Красовского, преставился въ року ҂ѧх.., мѣсяца іюлія, ҃кѳ дня».

[5]) На поляхъ значится: «Стрелецкую».

[6]) На поляхъ написано: «Мазаракія».

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Романа Стрелецкого, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Козъму, Кунаша, Марка, Іоанна, Еѵфимію, Григорія, Іоанна, Іоанна, Леонтія, Андрея, Анну, Іоанна, Пелагію, Анну, Іоанна, Анну, Софію, Іоанна, Ирину, Іоанна, Софію, Анну, Іоанна, Романа, Романа. Помяни Господи рабу Твою Анну [1]).

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Анъдрея Стрелецкого, обывателя Лвовскаго, року ҂ахнг.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Захарію, Марътына, Марію, Ирину, Марътына, Анъдрея, Анъдрея, Елену, Богдана, Марію, Алексія, Гавр'ила, Фетимію, Леонтія, Іоанна, Іакова, Удотію, Константина, Өеодосію, Іоанна, Анну, Ірину, Захарію, Петра, іерея Іакова, Зѣновію, Іоанна, Савву, Григорія, Татіяну, Марію, Өеодора, Марію, Анну, Агафію, Агафію, Агафію, Константина, Өеодора, Стефана, Ігнатія, Филиппа, Ірину, Луку, Кондратія, Марію, Алексія, Константина, Іоанна, Анъдрея, Еѵдокію, Марію, Василія, Марію, Алексія, Макарія, Анастасію, Григорія, Іоанна, Алексія, Ероөея, Өеодосію, Іоанна, Татіяну, Марію, Өеодосію, Акѵлину, Пелагію, іерея Іосифа, Өеодосію, Марію, Агафію, Тимоөея, Еѵдокію, Марію, діакона Андрея, Іакова, Василія, Пелагію, Михаила.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Павла Лавришевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Өеодора, Агафію, Матөея, Өеодора, Марію, Лаврентія, Марію, Лукіяна, Василія, Іоанна, Марію, Марөу, іерея Іоанна, Тарасія, Сѵмеона,

---

[1]) На поляхъ подлинника написано: «Стрелецкую».

Ѳеодора, Анъдрея, Іакова, Матѳея, Димитрія, Агафію, Сѵмеона, Матѳея, Павла, Анну, Іоанна, Василія, Луку, Софію, Николая, Илію, Григорія, Іоанна, Марину, Іоанна, Василія, Софію, Марію, Василія, Софію, Марѳу, Анну, Анъдрея, Анну, Павла, Іоанна, Василія, Татіяну, Пелагію, Іоанна, Константія, Василія, Луку, Пелагію, Анну, Георгія, інокиню Александрію, Тимоѳея, Анну, Анъдрея, Анастасію, помяни Господи Екатерину, Іоанъна, Анастасію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п Хрістофора Мазаракія, обывателя Лвовского, року ҂ахма.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Христофора, іеромонаха Калинника, іеромонаха Христофора, Михаила, Марину, Ѳеодору, Анну, Параскевію, Іоанна [1]), Марію, Анъну, Асприя, Іоанна младенца, Лазаря, Марію, Ѳому, Акѵлину, младенца Іоанна.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожоного пана Стефана Красовского, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Нестора, Кѵорана, Алексія, Георгія, Антимію. Ирину, Анну, Іоанна, Стефана [2]), Софію [3]), Григорія, Матѳея, Ѳеодора, Георгія, Николая, Татияну, іерея Дамаскина, Парѳенія, Матѳея, Екатерину.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Лукіяна Василевича, обывателя Лвовъского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іосифа, Марію, Романа, Ірину, Агафію, Еѵдокію, Варвару, Емеліяна, Анну,

---

[1]) На поляхъ подлинника написано: «Мазаракія».

[2]) На поляхъ подлинника значится: «Сей Стефанъ Несторовичъ нобѣлѣтованъ есть Красовскимъ Преставися року нынѣшнего — ҂ахпѕ, мѣсяца іюля кѳ дня».

[3]) Въ подлинникѣ на поляхъ написано: «Преставися руку ҂ахѵг, мѣсяца октоврія, ні дня».

Анну, Агафію, Конона, Анъдрея, Іосифа, Сімеона, Василія, Ігнатія, Өеодора, Өеодосію, Іоанна, Евдокію, Кирилла, Сѵмеона, Сѵмеона, Анну, Татіяну, Іоанна, Кирилла, Іоанна, Марію, Евдокію, Панкратія, Алексія, Стефана, Григорія, Марію, Сѵмеона, Марію, Ананія, Василису, Марію, Параскевію, Никифора, Евдокію, Іоанна, Емеліяна, Елену, Іоанъна, Агафію, Аөанасія, Агринію, Іоанна, Сѵмеона, Петра, Анастасію, Евфимію, Матрону, Любве, Григорія, Емеліяна, Татіяну, Евфимію, Сѵмеона, Агафію, Трофима, Гавріила, Лаврія, Өому, Гавріила, Матөея, Ігнатія, Ксенію, Өеодора, Павла, Козму, Іоанна, Михаила, Сѵмеона, Анну, Параскевію, Пелагію, Матөея, Анну, Андрея, Петра, Матөея, Марію, Евъстафія, Тимоөея, Сампсона, Ілію, Емеліяна, Евфимія, Макарія, Анну, Анну, Наума, Марію, Павла, Анастасію, Ірину, Домникію, Анну, Стефана, Филиппа, Козму, Іоанна, Агафію темную, Филоөея, Уліану, Василія, Дороөея, Ананію, Анну, Богдана, Агропинію, Моѵсея, Марію, Леонтія, Евстафія, Даніила, Евфимію, Алексія, Пелагію, Агафію, Татіяну, Агафію, Татіяну, Евфимія, Анну, Евтихія, Іоанна, Ефрема, Сѵмеона, Өеодосію, Марію, Леонтія, Өому, Жадану, Матөея, Варвару, Кондратія, Агафію, Анатолію, Василія, Козму, Елену, Анъдрея, Марію, Василису, Анну, Парөенія, Игнатія, Алексія, Дѣхну, Монку, Агафію, Өеодора, Лукіяна, Матрону, Марію, Андрея, Любве, Татіяну, Соломониду, Іосифа, Ірину, Евдокію, Агафію, Марію, Василія, Ирину, Василія, Іоанна, Марію, Пелагію, Пелагію, Михаила, Агафію, Евдокію, Емеліяна, Параскевію, Іоанна, Іакова, Өеодосія, Матөея, Ананія, Онофрія, Марію, Григорія, Пафнотія, Михаила, Марію, Потапія, Михаила, Іоанна, Василису, Марію, Параскевію, Никона, Евдокію, Емеліяна, Романа, Василису, Козъму, Іосифа, Марію, Агафію, Татіяну, Іосифа, Анъдрея, Ісакія, Татіяну, Конона, Любве, Даніила, Өому, Емеліяна, Татіяну, Агафію, Гавріила, Трофима, Анатолію, Ірину, Никифора, Пелагію, Өому, Евфимію, Анну, іерея Григорія, Іосифа, Марію, Матрону, Өеодору, Алексія, Пелагію, Григорія, Евфимію, Гавріила, Сѵмеона, Пелагію, Андрея, Аөанасія, Сѵмеона, Өеодора, Филиппа, Агафію,

Іоанна, Еvфимія, Параскевію, Іоанна, Михаила, Екатерину, Марію, Іоанна, Агафію, Татіяну, Еvѳимія, Домну, Леонтія, Леонтія, Стахія, Алексія, Даніила, Еvфимію, Григорія, Макарія, Іова, Варвару, Стефана, Моvсея, Филиппа, Сvмеона, Павла, Ефрема, Павла, Алексія, Анну, Домъну, Ирину, Лукіяна, Агафію. Помяни Господи: Василія, Евъдокію, Анъну, Софію, Василія, Василису, Василія, Василія, Марѳу, Романа, Іосифа, Савву, Максима, Козму, Феину, Григорія, Михаила, Марію, Григорія, Марію, Пелагію, Параскевію, Елену, Марѳу, Василія, Димитрія, інокиню Марію, Ѳеодора, Димитрія, Анну, Параскевію, Анастасію, Анастасію, Лукіана, Іоанна, Пелагію, Іоанна, Марину, Ѳеодора, Антонія, Никифора, Марію, Василія, Василису, Меланію, Параскевію, Агафію, Анастасію, іерея Панъкратія, Лукіяну, Меланію, Анастасію, Леонтія, Іакова, Іова, Фотинію, Іоанна, Агафію, Стефаниду, Михаила, Анастасію, Анну, Марію, Александра, Анну, Софонію, Анну, Софонію, Варвару, Анастасію, Ѳеодора, Димитрія, Макарія, Марію, Аѳанасія, Марію, Прокопія, Іоанна, Іоанна, Анастасію, Іоанна, Іоанна, Ігнатія, Романа, Агафію, Татіану, Іоанна, Ероѳея, Романа, Михаила, Софронія, Анастасію, Павла, Алексія, Іоанна, Василія, Луку, Григорія, Луку, Андрея, Анастасію дѣвицу.

Родъ и домъ славетнаго п. Кипріяна Кисельницкаго, обывателя Львовъскаго, року ҂ахчг, мѣсяца августа, ꙁ дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Николая, Марію, Іоанна, Петра, Пелагію, Екатерину, Анну, Стефана, Марію, Анастасію, Елену, Анну, Екатерину, Марѳу, Петра, Захарію, Захарію, Ирину, Даніила, Марію, Прокопія, Мартинія, Іоанна, Пелагію, Іосифа, Іоанна, Іоанна, Ѳеодора, Іоанна, Ирину, Романа, Анъдрея, Стефана, Іякова, Константина, Павла, Петра, Павла, Іякова, Тимоѳея, Анъдрея, Екатерину, Анну, Наума, Марѳу, іеромонаха Палладія, Екатерину, Агафію, Григорія, Марію, Екатерину, Козму, Игнатія, Василія младенца, Константина, дѣвицу Анну,

Христину, Іоанна, Ермолая, Анну, Василія, Екатерину, Анастасію, Іякова, Іякова, іеросхимонаха Панкратія, іеромонаха Венедикта,. Гавріила, Іоанъна, Іякова, Луку, Агафію, Николая, Димитрія, Іоанъна, Анъну, іеромонаха Іова, Анъну, Стефана, Киприяна.

Родъ и домъ славетнаго и Александра Зотовича, обывателя Лвовъскаго, року ҂а҃х҃ѵ҃ѕ, марта к҃д.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Зоту, Зоню, Ѳеодору, Николая, Стефана, Іоанъна, Анъну, Анъну, Агафію, Варвару.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Луки Василіевича, обывателя Лвовъскаго.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Романа, Григорія, Марію, Марію, Емеліяна, Гавріила, Агафію, Анъну, Софію, Софію, Василія, Еѵдокію, Іосифа, Савву, Максима, Козму, Михаила, Григорія, Ѳеодосію, Анъну, Іоанъна, Марѳу інокиню, Іоанъна, Іоанъна, Лукіяна, Пелагію, Луку, Анъдрея, Василія, Гавріила, Стефана, Симеона.

Родъ чужоземскій пана Еѵфимія Гречина изъ Халепъ року Божія ҂а҃х҃к, мѣсяца февруарія, к҃ѳ дня

Сія имена о Господѣ живущихъ, о здравіи и спасеніи ихъ: Хадзѣя, Ферджала, Еѵфимія, Насеръла, Гавріила, Марію, Насеръла, Іоанна, Марѳу.

Сія же имена усопшихъ: Ілію, Сеферія, Георгія, Арсенія, Михаила, Анъну.

Родъ и поминаніе іеромонаха Самуила, написася Красуского, року ҂а҃х҃о҃в.

Помяни Господи въ царствіи Своемъ небесномъ душа рабъ Своихъ зде вписанныхъ: іерея Михаила, іерея Васілія, архимандриту

Іоанікія, іеромонаха Варнаву, и рабовъ Твоихъ: Михаила, Агрипіну, Софію, Михаила, іеромонаха Іоанна, Венедикта, іермонаха Іоанна, Еѵфимію, Екатеріну, Стефана, Анастасію, Константина, Анну, Гавріила, Еѵустахія, Анну, Матѳея, Еѵдокію, Іякова, Екатерину, Іосифа, іеромонаха Самуила.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Ивашка Зѣнъковича, обывателя Лвовъскаго, року отъ Рождества Христова ҂афѵн.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евъласія, Іоанъна, Ірину, іерея Луку, Анъдрея, Ѳеодора, Ісидора, Татіяну, Луку, Фетимію, Зѣновія, Тарасія, Василія, Еѵфимія, Ѳеодора, Луку, Екатерину, Марію, Стефана, Василія, Анну, Настасія, Марію, Ілію, Стефана, Еѵстафія, Марію, Василія, Марію, Іакова, Луку, Марію, Василія, Іоанна, Михаила, Пелагію, Матрону, Іакова, Григорія, Іоанна, Тимоѳея, Еѵстафія, Ѳеодора, Николая, Василія, Николая, Константина, Гавріила, Ірину, Марію, Агафію, Анъну, Агафію, Екатерину, Ѳеодосію, Анъну, Ілію, Стефана, Агафію, Анъну, Екатерину, Іакова, Еѵфимію, Константина, Марію, Михаила, Сѵмеона, Марію, Еѵстафія, Стефана, Ігнатія, Марію, Василія, Анастасію, Георгія, Іоанна, Даніила, Лазаря, іерея Анъдрея, Екатерину, Анъну, Анастасію, Іоанна, Екатерину, Николая, Алексія, Іоанна, Екатерину, Марѳу, Романа, Григорія, Игнатія, Іоанна, Павла, Романа, Софронія, Пелагію, Лукіяна, Ѳеодора, Анастасію, Георгія, Екатерину, Марію, Даніила, Анастасію, Василія, Даніила, монаха Ісаію, Павла, Марину, Марину, Василія, Анъну, Евъдокію, Даніила, Іоанна, Даніила, Павла, Екатерину, Іакова, Анъдрея, іеромонаха Ѳеодосія, Павла, Ѳеодора, Анъну, Василія, Іоанъна, Анъну, Павла, Іоанна, іеромонаха Васіяна, Марину, Іоанна, Софію, Іоанна, Екатерину, Марію, Іакова, Іоанна, Евъдокію, Пелагію, Николая, Іакова, Екатерину, Іюстину.

Родъ и домъ въ Богу зешлого п Георгія Өеодоровича Гречина, обывателя Лвовъскаго, року Божія ҂ахмз.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Өеодосія, Стама, Іоанъна, Өеодора, Марію, Іоанъна, Любовъ, Евъдокію, Марію, Анастасію, Агрипину, Филипъна, Георгія, Іоанъна, Марію, Өеодора, Өеодору, Өому, Георгія, Гавріила, Констанътія, Мартиніана, Петра, Анъдрея, Романа, Пелагію, Христину, Анъну, Мануила [1]), Симеона, Марію, Николая, Ксенію, Марію, младенцевъ: Стефана, Іоанъна, Өеодора, Григорія, дѣвицъ: Анъну, Анъну, Елену, Іоанъна, Варвару.

Родъ и домъ въ Богу зешлого п Еѵстратія Павуновича Гречина.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Еѵстратія, Георгія, Леонтія.

Помяни Господи душа рабъ Своихъ: Прокопія, Өеодосію, Петра, Павла, Анъну, Гавріила, Іоанна, Димитрія Іоанна, Ілію, Анъну.

Помяни Господи душа усопшихъ отцевъ и братій нашихъ: іеромонаха Гедеона, іеромонаха Іннокентія, іеромонаха Антонія, іермонаха Гедеона, іерм. Гавріила, іерм. Митрофана, іерм. Севестиана, іермон. Лаврентія, Германа, Самуила, іерм. Ілію, іерм. Онуфрія, іерм. Іннокентія, іермонаховъ: Геннадія, Василія, Іосифа, Венедикта, Севестиана, діакона Аѳанасія, монаха Януарія, іерм. Гавріила, іерм. Діонисія, іерм. Кирилла, іерм. Пафнутія.

Поминаніе въ Богу зешлого славетнаго пана Ивана Чеснѣковского, канфратра и обивателя Лвовскаго, року Божія ҂аѱѯє.

Помяни Господи преставльшихся рабовь Твоихъ: Захария, Евфросинію, Анну, Марту, Ивана, Анастасию, Өеодора, Николая,

[1]) На поляхъ подлинника написано: «Преставися року ҂ахи-го».

Екатерину, Александра, Михаила, Стефана, Василія, Николая, Марину.

Поминаніе Димитрия Семковского.

Помяни Господи вжи преставшихъся рабовъ: Еву, Тимофея, Стефана, Семиона, Василія, Гавріила, Еву, Марию, младенца Андрея, Тимофея, Анну.

Родъ и домъ благороднаго пана Іоанна Бачинскаго, совѣтника магѣстрату Лвовскаго и сенѣора провѣзоріату церкви Лвовской храму Успения Пр. Богородици.

Помяни Господи усопшихъ рабовъ Твоихъ: Өеодора, [1]) Григоріа, Евдокію, Даміана, Іакова, Симеона, Михаила, Марію, Михаила, Агнету, благородный господинъ Іоаннъ Бачинскій преставился дня ӥї мѣсяца августа 1816 року, Францѣшку, Михаила, Анну, Францѣшку † $^{28}/_{3}$ 1881.

Поминаніе усопшихъ рабовъ Божіихъ отъ рода Стратневича, или Мановарди Грека:

Анастасия, Анны, Маріи, Іоанна, Василія, Антонія, Николая, Екатерину, Маріи, Ігнатія, Магдалины, Михаила, Георгія.

Поминаніе усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтелей св. храма сего. Помяни Господи душы преставльшихъся рабовъ Твоихъ священныхъ іереевъ: 1756 **Алексіа Стршельбѣцкаго,** пароха Мѣклашовскаго; 1769 **Григоріа Лѣвецкаго,** пароха Зарудзкаго; 1778 **Антоніа Лѣвеньскаго,** оффіціала Лвовскаго, а пароха здѣшнія церкви гражданскія; 1778 **Іакова Лѣвеньскаго,** 1795 **Іоанна Пясецкаго,** архідіакона каөед. Галицкаго, пароха Кукизовскаго; 1803 **Георгія Трохлѣньскаго,** оффіціала митрополіи Кіевскія,

---

[1]) Въ подлинникѣ на поляхъ значится: «Року Божія ҂ѧ҃ѱ҃ꙗ҃ї, мѣсяца мая».

пароха Збаражскаго; 1797 **Григорія Дунокевича**, пароха Лвовскаго при церкви св. о. Николая; **Іоанна Горбачевского**, крылошанина и пароха здѣшпія церкви гражданскія; **Іоанна Липницкого**, крылошанина и пароха тутейшой церкви Успенской; **Іоанна Каратницкого**, пароха Сенечола въ Скольскомъ, бывшого сотрудника здѣш. церкви; **Петра Лозинского**, пароха Жиравки въ деканатѣ Лвовскомъ, бывшого сотрудника здѣш. церкви; 1875 **Иліи Кассараба**, пароха Подберезецъ въ дек. Лвовскомъ, бывшого сотрудника здѣш. церкви; **Юліяна Сембратовича**, крылошанина и пароха Черновецкого.

Поминаніе усопшыхъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтелей св. храма сего. Помяни Господи душы преставлшыхся рабовъ Твоихъ: 1741 **Іакова Зачкевича**, консула Лвовского; 1758 **Михаила Стрилѣля**, 1778 **Григоріа Сроковскаго**, судію гродзкаго; **Өеодора Стечкевича**, **Михаила Яросевича**, **Павла Шумлянского**, **Александра Крижановского**, **Григорія Левицкого**.

Поминаніе усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ **благодѣтел(ь)ницъ святаго храма сего**. Помяни Господи душы преставльшихся рабынь Твоихъ: 1741 **Анастасіи Зачкевичовой**, 1771 **Варвары изъ Новосел(ь)скихъ Дередингеровой**, 1758 **Өеофілы** изъ **Годзѣмѣрскихъ Стрибельовой** и чада ея, 1756 **Өеодосіи Стршельбѣцкой** изъ Миклашова, 1769 **Ксеніи Левѣцкой** изъ Зарудзьецъ, 1778 **Параскевы Левѣньской**, 1789 **Анны Цьемьержиньской**, **Евдокіи п. б. Старжевской**.

Поминаніе родителей и сродниковъ Екатерины Мѣхалѣковской усопшихъ рабовъ Божіихъ: Григорія, Анастасіи, Іоанна, Венедикта, Георгія, Маріи, Воицѣха, Евдокіи, Өеодора, Іоанна, Анастасіи, Димитриа, Іоанна, Стефана, Іріны, Анны, Татианы, Еѵдокіи, Екатерины.

Родъ и домъ честнія рабы Божія Маріи Комарнѣцкой. Усопшихъ рабовъ Божіихъ: Стефана, Маріи, Іоанна, Анны, Онуфрія, Михаила, Варвари, Георгія.

Львовскій Ставропигіальній архивъ. „Помянникъ братства Успенія Пресвятыя Богородицы“, стр. 1—14, 19—20, 23—38, 41—42, 52, 55, 59, 61—62, 65—68. 71—72, 75—76, 79—80, 83—84, 87—90, 93—94, 97—98, 101—102, 105—196, 109—110, 113—114, 117—119, 123—124, 127—128, 131—132, 135—136, 139, 141—146, 149—150, 153—154, 157—158, 163—164, 167—168, 171—174, 177—179, 184—185, 188.

9. Помянникъ Львовскаго Богоявленскаго братства съ 1717 по 1796 г.

Sey pomianyk [1]) cerkwy swiatoho B(o)hoiawłenyja, ktoby iey mohl oddaty—ty [2]).

Помeникъ сі естъ суботникъ всѣхъ еже о Христѣ брацтва і ктиторовъ церкве святого Богоявленія во Львовѣ на предградіи, рекомомъ Галицъкомъ, року отъ Рожъдества Христова ҂афзі, мѣсяца маръта, дня г҃.

Молитва над коливомъ. Господу помолѣмся, ликъ Господи помилуй. Вся совершиви словомъ Твоимъ Господи, и повелѣви земли всяческая прозябати плоды на веселие и пищу нашу,..... *и такъ далѣе.*

* [3])

Ту жалоба нам по умерълихъ пристойна, а не в черънѣ шатѣ, роскошъ назбитъ гойная, що буди поможетъ, убіорами сѣтовати.

А за нелѣпше нам сердцем о нихъ сѣтовати, ляментуйми, братіе,—по умеръшихъ скромъне и слезы випущаимо въ молитвахъ окромне.

В милостиняхъ и офѣрахъ Бога благаймо!
Того в нас живихъ просятъ, тим их спомагаймо.
По росказаню Апостолъ: память им чинѣмо,
Якъ о братиях и члонкахъ своих поболѣмо.
Гвалтовънии албовѣм ратунокъ имъ належитъ,
Бо и тожъ з насъ з чловѣком грѣхови не подлежитъ.
Помогаймо вѣрънимъ, братіе, и по смерти,
Не усправедливит бо ся всякъ человѣкъ до смерти.
Если еденъ домъ живучихъ грѣхъ проникаетъ,

---

[1]) Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 254.

[2]) Въ началѣ помѣщена ектенія за усопшихъ, которую выпускаемъ.

[3]) * Слѣдуютъ слова, которыя обрѣзаны на половину и потому трудно понять, что они означаютъ.

Щожъ о нас (помислмо собѣ) вѣкъ нашъ гадаетъ?
Именуимо их пред Богомъ с плачемъ волаймо:
Отпусти, Христе, неправость слугъ Твоихъ даръмо!
Ты сам единъ без грѣха, Творче нашъ, помяни!
Претожъ змилуйся и по грѣхомъ их не суди!
Гдижесь грѣхи ихъ на Собѣ знести позволилъ,
Баранку Божій, и смеритися не отмовилъ.
Нынѣ щедротъ Твоихъ от нась не отдаляй,
На просбу Матере Твоея ухъ наклоняй.
Нехай Тя все створеня Твое вѣчне хвалитъ,
Въ Троици единаго Бога хвалитъ.

До ерея:

О іерею! рач той помяникъ скрухою прияти,
А от сердца своего съ жалемъ пред Богом поставляти
Тих, котріе тутъ в тим помянику пописаніе,
Маютъ быти правдиве през причину твою отданіе
В руки Богу монаръсе единому, Котрій всѣм владиетъ,
Той бовѣм будет судити, якъ кому падиетъ.
Прето бы тому запобѣгати, як найпилнѣй треба,
Би и нам ту жиючимъ заплата зеслана была,
Бо за часом мусимся ими с тимъ свѣтомъ пожегнати.
Рачь же, о пречесне, и о нас не препоминати!

Помяни Христе Спасе всѣхъ правовѣрующихъ и во благочесной памяти преставльшихся присно поминаемих ктіторовъ храма сего рабовъ Божіихъ.—Помяни Господи: Іоана, Іоана, Іоана, Іоана, Іоана, Петра, Петра, Θеодора, Θеодора, Прокопѣя, Гавриила, Алексея, Іякова, Даниила, *и такъ далѣе.*

Поминания Христе Спасе всѣхъ правовѣрующихъ и во блаженной памяти преставъшихся присно поминаемых рабовъ Божіих святѣйших патріарховъ, благочестивих царей и царицъ, преосвященнихъ митрополитовъ, благовѣрних великих князей и княгинь, бо-

голюбивих архиепископовъ и епископовъ и вес священический и иноческій чинъ; отецъ и братій наших зде лежащихъ и зде уписаних и по всюду православних християнъ, о нихъ же молимся. Помяни Господи черъноризецъ и черноризицъ бѣльцевъ, пустинниковъ и пустинницъ, ниже въ горах и пещерах за(т)воршихся Христа ради. Помяни Господи на пути безъ года померших, на мори и на рѣкахъ потонувших, от глада и от жажди и наготи скончавъшихся. Помяни Господи и въ темницах заключених и зимъна померших. Помяни Господи заточених въ погания страни иноплемения языки, убиеннѣх от варвар во градех и по улицах измершихъ, смертоносними ранами изможденних, от звѣрьй спѣдених и от коней розбиених. Помяни Господи измершихъ во морѣ дѣди и прадѣди, отецъ и праотецъ, и вся православныя християни во царствіи Своемъ небесномъ.

Помяни Господи преосвещенних архиепископовъ всея Росіи, метрополитовъ: Іони, Іли, Іова, Петра, Сѵливестра, Дионисия, Гедеона, Досиоея, Варлаама, Леона, Аѳанасия, Флориана, Fуlурра.

Помяни Господи боголюбивих епископовъ: Макарія, Гедеона, Еремея, Арсенія, Михаила, Селивестра, Аѳанасія, Антония, Еремея, Іосифа, Варлаама, Аѳанасія.

Помяни Господи священнихъ архимандритовъ: Филарета, Іоны, Евстратия, Анастасия, Іоана, Ѳеодосия, Тарасия, Виктора, Георгія, Інокентія.

Помяни Господи св. ереовъ: Антонія, Симеона, Василія, Ѳеодора, Стефана, Кондрата, Іякова, Глѣба, Стефана, Матоея, Григорія, Алексея, Матфея, Іякова, Симеона, Симеона, Іоанна, Михаила, Василія.

Помяни Господи священноіеромонаховъ: Іоиля, Іезекьиля, Іосифа, Досоѳея, Самоила, Іосифа, Феофилакта; монахинѣ: Ѳеодосіи, Елени; іеромонаховъ: Феофилакта, Іеавни, Іосифа, Еравакии, Дионисия, Юстина, Пахомия, Еѳимия; іеродіякона: Парѳения, Спиридона.

Сіе поминаніе раба Божія ерея Симеона Гавалевича і жени его Анни. [1])

Сіе поминаніе раба Божого Тимоѳея Стефановича и жени его Ѳоодосіи и чадій его Анни, жени Іоана, іерея Бертишовского.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Кузѣкевича Комаренского і жени его Анны і чадъ іхъ: Іоана и Екатеріни.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Полянского, предмещанина Лвовскаго и жени его Маріи и чад ихъ: Іоана и Анны.

Сіе поминаніе раба Божія Симеона Чеха и жени его Екатеріни.

Сие поминаніе славетного раба Божого Іоана і Ѳеодора Мазуркіевѣчовъ р Б. ҂аѱѯе, мѣсяца февруарія дня к҃, которихъ Господи помяни въ царствіи Твоемъ.

Сіе поминаніе славетного пана Кирила Онисковича, предмещанина Лвовскаго, зостаючаго въ братствѣ Богоявленія Господня і жени его Маріи и чадъ ихъ: Іоана и Василія.

Сей упис славетнаго пана Яна Туркевича, предмещанина Лвовскаго и жени его Анны и дщеръ ихъ.

Сей упис славетнаго пана Григорія Гордоступа, предмещанина Лвовского и жени его Маріи и дщери ея Ѳеодори и чада еи Анны.

Сіе поминаніе раба Божия Михаила Савѣцъкого и жени его Анни і чад Екатеріни.

Сей упис славетнаго пана Іоана Корцюка и жени его Екатеріни і чад іхъ Настасіи, предмещанина Лвовского.

Сіе поминаніе раба Божія Ѳеодора Вергуловича і жени его Елены і чад іхъ Іоана.

Сіе поминаніе раба Божого Николая Словѣковского и жени его Параскевии.

Сіе поминаніе Екатерини Строинской, вдови.

---

[1]) Остальныя имена здѣсь и далѣе до конца выпускаемъ.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Θеодоровича Старосѣвского и жены его Маріи, чадъ ихъ: Михаила, Іоанна и Маріи.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Василія Гусятинскаго і жони его Пелагіи списася року Божія ҂аѱнѳ мѣсяца мая.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Димитрия Іляшевіча Грека, обивателя Лвовского, парафіянина Богоявленского и жени его Елени и чад их: Іоана, Антония и Анны.

Сіе поминаніе раба Божія Иякова Бѣльскаго и жени его Пелагіи.

Сіе поминаніе раба Божія Антонія Прокоповича и жени его Маріи и чад его: Катерини, Георгія и Анни.

Płakałem, gdy sie urodził, płacze umiraiąc. Nie day mi Boże płakać, na straszny sąd wstaiąc. Mitry, infuły, berła y korony nie maio żadney odemnie obrony. Czuie, lub drzymie, ale mam klepsydre. Strzeż że godziny, w ktorey życie wyjd(z)ie.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Антония Слоніовского и жени его Анни.

Сіе поминаніе раба Божого Григорія пана Юркіевѣча и жени его Маріи написали р. Божия ҂а҃ѱн.

Сіе поминаніе благороднаго Іякова Гавендовѣча списася р. Б. ҂а҃ѱна, мѣсяца февруария, дня в҃і.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Іоана Юркіевича и жени его Маріи року Божия ҂а҃ѱѯе, мѣсяца февруария ͞ѕі преставившихся.

Сіе поминаніе раба Божія Θеодора и жени его Татияни.

Сіе поминаніе славетнаго пана Павла Бѣлостоцкаго и жени его Пелагіи и чад ихъ: Михаила, Петра, и прочихъ.

Сіе поминаніе славетнаго пана Василия Заинъчковскаго.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Θеодора Слоніовского и жени его Елены.

Сіе поминаніе раба Божія Лащовского Петра и жени его Маріи и чад ихъ: Анни и Іоана.

Сіе поминаніе славетнаго пана Θеодора Кошняковского и жени его Анни.

Сие поминаніе благороднаго раба Божого Тимоθея Жаліевѣча и жени ѐго Еѵдокіи списася року Божия ҂аѱме, мѣсяца февруария к҃г дня.

Сіе поминаніе раба Божія Александра Цивковского и жени его Анни, предмещанина Лвовскаго, и чадъ ихъ.

Jego m(oś)ci pana Kazimirza Kobernickiego konnotacyia wszystkich kolligatow iego y innych familiantow, należących do koligacyi. Jego m(oś)ci pana Jana Mańkowskiego.

Сіе поминаніе раби Божія Маріи Стефановои Паштечички.

Wielmożnego i. m. pana Bartołomeia Swięcickiego y wielmożney i. m. pani Franciszki Swięcickiey Jatbrzykowskiey, quorum huic libro, qui vocatur liber viventium et mortuorum impressa, superique viventium, ut vivant annos longeros, diuturnos, nestoreos ducantque saecula aurea: cum suis filiis filiabusque; quorum nomina specificant hic, w. i. m. pana Szymona Swięcickiego, w. mości panny Maryianny Swięcickiey, w. m. pana Ignacego Swięcickiego, w. m. panny Wiktoryi Swięcickiey, ktorzy niech żyią szczęsliwie za benedykcyią wszechmogącego Boga y Matki Jego Nayswiętszy Maryi Panny y wszystkich swiętych, ducendo quam felicissimos progressusque, aby na nich rosa niebieska spływała przy wszelkich większych co raz a większych honorach y innych fortunnych procederach. Defunctorum autem hic inferius impressa nomina, qui ut videant faciem Dei, gaudeantque cum omnibusque sanctis ejus in coelestis desideriis, nequiescant in pace amen. Hi 1 magnific. ac generoso domino Samuel Swięcickiy pani Małgorzata, Wawrzyniec et alij de nominibus ejusque, requiescant cum Deo in pace.

Сіе поминаніе раби Божия девицы Маріи Реимѣчанки.

Сіе поминаніе раба Божого Михаіла Любачевскаго и жени его Екатерини.

Сіе поминаніе раба Божія Андрея Мелника и жени его Анны.

Сие поминаніе священноіерея Алексея Миклашевскаго и жени его Θеодосіи.

Сие поминаніе раба Божого Іоана Шостака и жени его Маріи и чад его.

Сие поминаніе раба Божия Іоанна Jachimowicza.

Сие поминание раба Божия Іоанна Трудпусіевѣча и жени его Анни р. Б. ҂ѧ҃ѱнд, мѣсяца февруарія ѵі҃.

Сие поминаніе благороднаго раба Божого Іоана Ерленскаго, полку Сидорскаго пѣхотнаго, списася року Божія ҂ѧ҃ѱѯи, мѣсяца октоврия дня к҃ѕ, которихъ помяни Господи.

Сие поминаніе раба Божия Іосифа Барановского и жени его Анни року Божия ҂ѧ҃ѱо, мѣсяца февруарія дня ѯі҃.

Сие поминаніе раба Божого Іоана Кульчицкаго.

Сие поминаніе благороднаго Іякова Трудпусіевѣча і жони его Раіни списася року Божия ҂ѧ҃ѱѯг, мѣсяца февруария дня а҃.

Сіе поминаніе раба Божия Іоана Яхѣмовича и жени его Анни.

Сие поминаніе раба Божого Василия Жукіевѣча и жени его Елени списася року Божия ҂ѧ҃ѱнг, мѣсяца февруария дня ѯ҃.

Сие поминаніе раба Божаго Іоана Карпѣнскаго и жени его Евдокіи Бѣлостоцкой списася р. Б. ҂ѧ҃ѱѯа, в҃і февруарія.

Сие поминаніе славетнаго раба Божаго Симеона Голодвѣча и жени его Маріи списася року Божія ҂ѧ҃ѱнѕ, февруария дня к҃є, сей уписъ ҂ѧѱпѳ отъ Іоана Савраса и жени его.

Сіе поминаніе славетнаго Θеодора Добранскаго и жони его Анни р. Б. ҂ѧ҃ѱѯа, мѣсяца февруария дня к҃ѯ.

Сіе поминаніе славетнаго Георгія Вишловского.

Сие поминаніе славетнаго Θеодора Ярошевича и жени его Екатерины.

Сей уписъ славетного Θеодора Яжиновского и славетной его жени Маріи.

1786. Сіе поминаніе раба Божія славетнаго Томаша Яржиновскаго и жени его.

Сіе поминаніе славетнаго Стефана Михалъкевѣча.

Сіе поминаніе священноіерея Григория Дмѣтрашевѣча прихода Богоявления Господня і жени его Θеодосіи.

Syie pomynanyie rabow Bożyich sławetnych Petra Podlesieckoho y żeny Marii naczat pysatysia roku Bożyia 1796, dnia 25 fewruaryia.

Въ Суботу є҃ недѣлѣ святого вел. поста сій естъ на Похвалу Пресвятой Богородици. Понеже въ честь Богу единому, въ Тройци Святой славимому, съоружися олтаръ въ притворѣ, въ храмѣ тутейшомъ Богоявленія Господня предъ образомъ Пресвятой Богородици отъ полунощной страни, (па которій то престолъ благословеніе ест архіерейское зъ антимѣсомъ подвижнимъ, за стараніемъ слав. п. братства сегожъ храму). Теди день тріумфалній, сиреч отпустній, празднічній собирается въ самую Похвалу Пр. Богородици, то ест въ є҃ суботу св. Четиридесятници. Въ кьторій день почавши отъ сего року ҂а҃ѱпг повсегда бити повинно ради праздника належитое набоженство [1]).

Jan Magurzynski relig. poсckou doznał welykoy łasky, buduczy w chorobi, od Matky Prebłahosłowennoy w cerkwy naszey Bohoiawłenskoy Pochwalnoy Diwy Waryii мѣсяца януария дня к҃д г. Р. 1746.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 254.

---

[1]) Слѣдуетъ перечесленіе, какое служеніе и что именно должно служить, пѣть и читать наканунѣ Похвалы Пр. Богородицы и въ самую Похвалу. Затѣмъ слѣдуетъ актъ крещенія: „Az iерей krestich mładenca - dziwycu"..., которыя выпускаемъ.

10. 1590 года, 12 іюня. Посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго и Галицкаго къ Гедеону Балабану, епископу Львовскому, Галицкому и Каменца Подольскаго, которому показываетъ обиды, нанесенныя имъ братствамъ: Львовскому и Рогатинскому, и увѣщеваетъ воздерживаться впредь отъ всякаго соблазна.

Волею Божю Михайло, архиепископъ митрополіи Киевскии, Галицкии и всея Руси, о Светом Дусе возлюбленный чесный епископе Львовский, Галицкий и Каменца Подолского, отче Гедионе Болобане! выдивитися не можем, иж от... с тамошнего краю як от братства Львовского, так от братства Рогатинского вставичные жалобы на твою милость се зде нам доходят, а то в тои справе, иж твоя милость попу Рогатинскому Старомѣскому, на имя Павлу, тых часовъ недавно минулых, в навечерие крещения Христова, людей братства тамошнего с церкви Божое кгвалтовне выганяти велѣл, и отъ всякого законного порядку их отлучил, также и крещеня дѣтем их вчинити заборонил, который тотъ попъ пытанъ былъ от всего братства Лвовского, с чиего он то росказанья чинил, тот деи попъ повѣдилъ, иж з власного росказанья твоеи милости то онъ чинилъ, што ест мі так ест, тогды то не водле Бога, также особливе братство Рогатинское жаловалос на твою милость, иж деи ты приятеля своего и з слугами своими, наславши на братство тамошнее, одному з них бороду вырвати казалъ, а другому з них учтивому чоловѣку ночъный кгвалтъ от тых же деи посланцовъ твоих вдѣлал тогды, и то, если так ест, не машъ чого жалиты, особливе теж маемо се зде вѣдомост, иж твоя милость чинишъ тамъ змѣну о приношенье церковное иле в день воскресения Господа нашего Іисуса Христа, приводечи людеи, абы на тот день приносы хлѣбы народ хрестиянскій в церковъ Божю для посвеценья носили тогъды, и таковых речеи однои особе твоеи милости не палежит никому справы давати и до того людеи приводити, чому писмо Божое на многих мѣсцах

досыт не помалу таковых речеи забороняеть в церковъ Божю вносити, кгдыж сам Христосъ Збавител нашъ единый зараз заклался и пасхою нам зостал ест, а тых жертвъ идолских для милого Бога не наследуите и православного хрестиянства до того не приводѣте, а што колве(к) чините, тое бы потреба—не самому собою, хиба с порадою и вѣдомостю нас пастыра вашого, также теж донесено намъ вѣдати, иж твоя милость попа от его милости светѣйшого патрыярхы Костентинополского нѣякогос Өедора Крутеня, неблагословеного и от церкви Божое отлучоного, до себе взываючи, ему въ парафѣи Рогатинскои литоргию Божю служити и справы духовные справовати допущаешъ, который многое гонение и соблазну братству тамошнему з себе показуеть, а не толко братству, але шпиталю, шъколам покою не даетъ, которого того попа и мы, бачечи лист патрыяршии неблагословеный, на него выданый, особливый лист нашъ неблагословеный на негож есьмо выдали, в чом в сем, якося вперед поменило, твою милость зъ зверхности пастырства нашого сим листом нашим упоминаемъ, жебы твоя милость большеи того, якъ братству Львовскому, также братству Рогатинскому, никоторое вражды и сверѣпства з себе не показывал, хиба в каждых справах светобливых, побожных з ними пастырски, духовне се там обходил и волностеи их, от светѣйших патрыярховъ им наданых, ни чим не нарушал, также теж и попов неблагословеных, у своволности мешкаючих, им потухи до злого не давал, литоргии Божіе и справъ духовных им справовати не допущал, и мещан теж Рогатинских, в неблагословеню Божом зосталых, в церковъ Божю входити и никоторых справ духовных им вживати твоя бы милость не допущал, а еслиж бы твоя милость на сее впоминанье нашо ничого дбати не хотѣлъ, а мы, если бысмо мѣли болших того докуки с тамошнего краю вживати, тогды вжо, кром похибы, мусимося твоеи милостью, яко з недбалым и непослушным пастырства нашого, так обыити, яко нас писмо Божое и правила светыхъ Апостол и Богоносных отец, также теж и росказанье светѣйшого патрыярхи Костентинополского в том научит твоя милость,

в том я, почувъши во въсем епископъски статечне и богобойне, кромя всякого злословия против кождому, там рачи поступовати, а нас пастыра вашо(го) тым частокротными жалобами большеи того не рачи фрасовати, вед же даст Богь, кгды там, в тот край, прибудем, достаточнѣйшую вѣдомость о всем иле в справах духовных мѣти будем, до которого сего листу нашого впоминалного, до твоеи милости писаного, для лѣпшое певности и печат нашу приложити есмо казали. Писан въ Новагородку лѣта Бож. нарож. тисяча пятсот деветдесятого, мѣсяца июня дванадцатого.

Михайла, митрополит Киевскій и Галицкий, рука власная. Печать Покровы. Михаило Бролницкій, писарь.

Original listu metropolit. Копѣа листу владычего от отца митрополита, упоминальный первый, рок ҂афч-го, мѣсяца июня ві дня.

Изъ Архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, находящагося въ м. Ивницѣ, Волынской губерніи, № XXXVII.

11. 1590 года. Несогласія между братчиками Львовскаго Ставропигіальнаго братства, инсинуаціи предъ епископъ Гедеономъ нѣкоторыхъ изъ братчиковъ и отсюда вражда послѣдняго къ братству.

Rutheni Leopolienses inter se. Coram officio consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati et honesti cives Leopolienses rutheni ritus graeci de observantia fraternitatis Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae per confratrem et prolocutorem suum honestum Ivanum Krasowski denuntiaverunt se contra honestos Chomam pellionem, Iwanum Bildacha, Sienkonem institorem et Ioannum Miniewicz latos, contra quos insinuationem querellae suae porrexerunt inscripto tenoris talis: Tenor insinuationis: Nasy mili a laskawy panowie! Dalıśmy tu przypozwać przed wse sąsiady nase na imię pana Chomę kuśnirza i pana Iwana Bildache, pana Sienka kramarża i pana Iwana Minczewicza, że oni, odstąpiwszy od nas sąsiadów swych i od wszelakiei jednosci, którą powinni jako im mieszczanom należy.—Zapomniawszy tedy powinności swei, czynią pod nami dziwne podstępki, furytuiącz i wydającz grunty nase kościelne, burząc i podwodząc na nas wielkie stany, oica władykę nas(z)ego, donosącz mu powiesci niepewne, kłopotliwe nam i w. m., i nie wiedzielismy do tego czasu skąd takie gniewy niepotrzebne powstaią na nas, i podburzenia takich wielkich stanow panow Streleckiech, odpowiedzi wielkie na niebezpieczeństwo zdrowia naszego przychodzą. Jako o to niedawno zmyslone rzecy tu na ratusu przywodzili przez iego mości oicza władikę nasego na Iwana Krasowskiego, i samis wydawali swiadecstwo nam, iako na człowieka, który sądem w. mości swiętym winien sie bydź nie nalazł i nie iest bezpieczen do tych czasów zdrowia swego od powinnych iego mci oica władiki, zaczym drugi żadny dla potrzeb swych nie może odprawować, nie śmieią się nigdziei na podole okazać. Dziś tedy ci to panowie nasy znowu ponowili uczynków swoich pierwszych w tę niedzielę przesłą, zebrawsy się, sli do iego mci

oica władyki do świętego Jurza i naskarzyli na nas powieści niepewnych i płonnych, z których się iego mość znowu gniewem podniósł i pokoi wsytek uczyniony przez swięthego oicza Jeremiasa, patriarchę Constantinopolskiego, z nami i z oicem władiką powieściami ich omylnemi zrzoczeł, łamaiąc i przeciwiąc decretom i prawom iuż skończonym, i złorzecą na wszystko postanowienie starszych swoich i nie stoiącz w żadny sprawie, w porządku i bracztwie nie są, odsląguęli się czterei ich, ciągnąc za sobą stronę nie małą podzamczan ludzi insego prawa. Dali iego mości oiczu władycze powieści takie, iakoby ieden starsy z bracztwa nasego miał złe słowa podnosić przeciw iego mości i złorzecić na imię oica władyki, czego nigdy nie było, to oni mówią na pana Chomę Babicza i podwiedli oicza władikę na to, że go pozwał do prawa, a oni samiż poczynili się swiadkami na to, chcząc przyprawić niewinnego człowieka o skody i o złe mniemanie u urzędu i u wszystkich ludzi i ż oicem władiką także, i o niebezpieczeństwo zdrowia przyprawiaiącz go.—Ku temu tyż, tam se przed iego mości oicem władiką stoiącz, opowiedzieli się, że chcą, krew nasą przeliwającz, nas zabijać. Prosząc go też, aby to wziął na się, aby nas tym nasiłował, daiącz do czerkwie nasei popów swych, a popa czerkwie nasei aby więzieniem i niebłogosłowienstwem karał, ale tu tak z dawna bywało, iako i w każdei gromadzie się zachowuie, ludzie obieraią popa, a iego mc. oczec władika za żądaniem ich błogosłowi go im, na czo i decret na sądzie od iego mci oicza patriarchy bracztwo otrzymało, i podpisał sze samże oiczec władika na to, aby sami sobie bracztwo popa godnego obierali, a iego mc. oiczecz władika aby go im poswięczeł, albo błogosławieł.—A iżby prawda beła, iż na nas odpowiedali, chcząc krew nase przeliwać, przysłał iego mć. ocziec władyka do wsystkiego bracztwa dwu popów za razem w niedzielę, ieszce oni tam u iego mości beli, oznaimującz i powiedaiącz bracztwu te słowa, że sie na krwie przelanie sąsiedzi wasy gotuią na was, i niemały orsak ludzi z Podzamcza i komorników mieiskich zebrali i sposobili sobie na was i opowiedzili sie prze demną, bo mówili ci popowie w bractwie, posłani będąz od oicza

władiki z pisaniem słów tych, i prosiliśmy, aby beli to pisanie żostawili w bracztwie, ale mówili popi, że nam nie kazał ocziec władika tego pisania zostawiać, ale o to pisanie inse iego mości oicza władiki świadczy, które pisał do iei mci paniei woiewodziny Wołoskiei, która żądała, aby iego mć. oicziec władyka popa nas(z)ego nie trapieł więzieniem, którego na ichże omylne powieści i im k woli więzieniem trapieł, bo ci panowie, zapozwawszy popa nas(z)ego mieiskiego do oicza władiki, tak mówili, że my takowego popa, którego bracztwo obrało, ieśli go w. m. więzieniem bę będzies karał i nie odzenies go od miasta, aby tu nie beł, tedy my zabiiemy go, i oczynieł to iego mc. ocziec władika, że niwczym popa niewinnego im k woli karaniem więzienia, az go uprosiła iei mć. pani woiewodzina Wołoska z więzienia, ale nie błogosławienstwo nań włozeł, że i dziś czerkiew nasa bez chwały Bożei dla nich iest, a do iei mości hospodarowy ociec władika odpisał, gdzie sie sprawa szyrzei obiasnia, prosimy, aby beło czytano.—A o to: wczora przywiedli ci to panowie popa z Podzamcza thego, który, po myśli ich, im poświadczał, zmyslonego gwałtu na Krasowskiego przed w. mci niedawnych czasów. Te wszystkie kłopoty, podstępki, turbaczie ci to panowie czyniącz, o to iest ku skodzie nam ludziom ubogim, i ku niesławie miastu, że się takowi naiduią w mieście, na które pany skarzymy się mci i prosimy o uczynienie sprawiedliwości, bo się boimy, uchowai Panie Beże, aby co umyślili złe uczynić, nie wypełnili swei woliei.—Acz my nie skwapiali się tak długi czas, i nie odnosiliśmy ich do w. mci, rozumieiącz, a za się obaczą od przedsięwziącia swego, ale nie chcieli, prosimy, w. mć. o łaskawą radę i o uczynienie sprawiedliwości.—Ut praefati honesti citati dilationem ad contradicendum praedictae actorum insinuationi ad proximam feriam quartam sibi concedi petierunt, et decreto officii obtinuerunt de iuris forma.— Officium vero nihilominus providendo ne ex his re rixarum, initiis malis, aliqui graviores tumultus et discordiae excurirentur, paxque et securitas atque tranquilitas publica vi daretur, autoritate sua san-

xit interposuitque vadium inter partes praefatas, ne se utrinque vel verborum inhonestate et aliquibus coniurationibus, vel in vitam insidiatione verberibusque impetant et afficiant sub poena centum marcarum, quarum medietas parti lenae medietas officio irremisibiliter per partem laedentem et iure victam solvi debet. Actum ut supra.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta consularia, подъ 1590 г. стр. 270.

---

12. 1608 г. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матерьяльной помощи.

Преосвященнымъ ихъ [1]) милости господиномъ отцем архиепископом и епископом и достоино почестным архимандритом, игуменом, о Христѣ честным протопопом и попом, о Святѣм Дусѣ возлюбленным архидіаконом и діаконом и всему причту святыхъ Божіих церквеи. Ясне велможным их мл. княжатом, паном воеводам, кашталяном и их мл. паном старостам, урожоным паном земяном, шляхетным паном воитом дѣдицким, славетным паном ме-

---

[1]) Эго единственный современный печатный экземпляръ, сохранившійся до настоящаго времени въ архивѣ Б рона И. М. Де Шодуарь въ м. Ивницѣ.

щаном, и опатрънным паном радцам и въсѣм въсточнаго православіа христіаном сыном Сїонским.

Благодати, мира, милости, здравія и всяких помыслных потѣх от всемогущаго въ Троици славимаго Бога брацтво Ставропигіон Успеніе Пресвятыя Б(огородиц)а Лвовское в. м. уприйме мѣти зычитъ.

Розумѣемо тому, иж не без вѣсти есте сут в. м. о том, як от давныхъ лѣтъ утяжени естесмо сутъ зде въ Лвовѣ ярмомъ египетъское неволѣ невыповедимых бѣдъ, споволчанемъ задворных и сеимовых уставичных правъ и утисковъ вшеляких, а праве знищеня и выгнаня от вшелякихъ обходовъ и до самое наменъшое иглы и шилця, чим бы толко человѣкъ живъ быти моглъ, забороняютъ намъ панове народа Полскаго люде уживати. А то набарзѣй за отступленіем старших наших бывших духовных: митрополита и владыков, а лекгуючи и нас за ними в тои же отступленіа образ к послушенству их притягаючи. Которыми то бѣдами южесмы сут змучени и знищени. А иж мы, хотячи тому то злому промысла их пожарови не допустити и на нас бѣдам таковым наити, на собѣ есмы с покорою и над можность нашу по сеи час зносили: промышляючи добрая пред Богом и человѣки, не хотячи всенародное славы и утѣхи христіанское зде угасити: за приводом и праве примусом святѣйших патріархов, и на он час еще всѣх купно будучих, митрополита и епископовъ наших землеи сих Российских, кгдыж они мѣсто и мѣсце способнеишое на то Лвовъ усмотривши и сеимовыми привилеими умоцнивши, усиловали нас на то и над силу нашу двигнути росказали, то есть, церковнаго мурованя прекрасным дѣлом церковным, яко Цару всѣх Христу Богу дом хвалѣ его уробити. Ку тому школу наукъ христіанских кгрецких и словенских, дѣтемъ вашимъ въсѣмъ посполите фундовати, иж бы, піючи въ чужих студницах воды наук иноязыческих, вѣры своеи не отпадали, зачим праве и всенародное згиненіе барзо близко ходит.

Тутеж и друкарню писма греческаго и словенскаго, выкупивши за немалую суму грошеи, двигнулисмы за ласкою Божіею. На которіе тои потребы, иле на он час у початку обетниц для ратунку на то было много, от предних звлаща началнеиших в роде нашом Россійском: але ку скуткови про завист и ненавист от вселукаваго діавола пріити, тѣсенъ пут и жесток барзо. Хоцаи так речем, иж не подано нам руки помощи на все тоѐ праве нѣчого, але и еще зазленя и прешкодъ и от мнящихся быти нашихъ: бѣдъ, гоненіа, удаваня нас зле утръпѣли есмо барзо много, аж мусѣлисмо до обцых людей с тым ся удавати: инож и там датковъ мало, а присловя и вымовов много: чого юж тыж и сам встыд не допущает писати нам. Што за примовки и што за посмовиска относим за то, о Боже?! Нужда и нам съ пророком Исаіемъ рещи: „слыши небо и внуши земле“, що тръпим зде в том то Львовѣ! Умыслъ теды и способъ для остатнего поратованя тых всенародных бѣд и потреб с порады и волѣ их м. преложоных духовных наших ест такій. На што и листы с печатми и подписы рукъ ихъ м. самых даны сут на то, абы внести просбы до всѣхъ посполите людеи ихъ м. пановъ шляхтъ мѣстъ и мѣстечок и селъ навет, просити о всенародное поратованіе на так великіе всего посполитого добра ясные потребы. Поневаж сеимъ близко надходитъ, до котораго неотрочне становитися на суд мусимо, кгдыж справа тая наша на декретѣ его к. м. до сейму станула. Лечъ в стыду и жалости полным будучи с писаніемъ сим удатисмыся до всѣхъ в. м. мусѣли, прикладомъ невѣрныхъ жидовъ въ Львовѣ, невѣрный и каменосердечный твердошииный народ, будучи отверъжены от лица Божіа, ратунок своим отвсюду подали, и вскурали противко отцом езуитомъ, не дали взяти школы собѣ, албо божницѣ своеи жидовскои, въ Львовѣ. Нам теды бовѣм не божницу жидовскую берут, але всенародное христіанское набоженство и волности вышпотити усілуютъ. Кто тое одно бачити хочет, що то ест? и що за собою поносит той затягъ справы тоеи, и што за вѣкъ живемо? и с ким пря и о што? и прошто албо про кого? до скутку справы

пріити не могут, през так многій вѣкъ звлока. А претож мы уповаючи на Бога и на ваше христіанское поратованіе послали есмо до ваших милостей достовѣрных мужей, избравши с посродку нас братію нашу, на имя пана [1]) Просячи унижоне о милостивое баченя и поратованя на такъ важные потребы всѣхъ вас посполитые. Подайте руку помощи з милостивое ласки вашое, или въмѣсто милостынѣ, или у способ позычаный, што Богъ подасть до сердецъ в. м. и тое приимем за певным рукописаніем нашим и постановеніемъ на певный часъ отдати. Толко абы на нас в чом не сходило, о том то всѣмъ в. м. знати даемо. За що и сам Богъ з высокого маестату Своего заплатою будет, и тая посполитая потреба вѣчное памяти вас сподобит, и Богъ ласки, покоя и въсякоя утѣхи да будетъ съ вами. Аминь. Дан въ Львовѣ [1]) дня, року ҂аҳн.

Вашихъ милостей упріиме зычливые брацтво Леополите.

Печать

Изъ архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, находящагося въ мѣстечкѣ Ивницѣ, Волынской губерніи.

---

[1]) Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто.

13. 1613 года, 8 ноября. Посланіе Іереміи Тисаровскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменца Подольскаго, къ Львовскимъ мѣщанамъ и предмѣщанамъ съ увѣщаніемъ жить въ благочестіи, согласіи, взаимной и братской любви и дать денежную помощь на подкрѣпленіе тяжбъ въ королевскомъ судѣ.

Іеремія Тисаровъскій, милостію Божіею епископъ Лвовъскій, Галицкій и Каменца Подолского.

Всѣмъ вобецъ славнымъ паномъ лвовяном такъ мѣщаном, якъ и предмещаном, обуйга передмѣстя, от болшихъ аж и до наименшихъ, котрые едно ест, церкве въсточной, повшехнеи матки своеи, власными сынами сутъ и послушнымися еи найдуют, и ажъ до остатнего духа своего, ничъ противко нюй не выкрочаючи, послушными быти хотят, ласка вамъ въ Духу наймилшие сынове, и милосердя, и покуй, от Господа нашего Іисуса Христа, и благословенство покорности нашеи зо всѣми вами нехай будетъ.

Кгдыж повинност естъ наша пастырская о збавеню вашом завше чулыми быти, и що быся колвекъ ку пожитечному церкви стягало, того быстрым правѣ оком повиннисмо постерѣгати, уходячи, не найтися винными пред Богом, якобы церкви Божой, и вамъ на урядѣ, и острожности нашои, ничъ не сходило: а якъ надто, яко тые, котрых Богъ строжами поставил дому Своего, якобы на яком вынеслом мѣсцу, стоячи въ урядѣ своюм епископюмъ, повиннисмы вшелякие на васъ небезпеченства зо всѣхъ сторон скондъ бы колвекъ на васъ находити мѣли, неоспалым и трезвым окомъ здалека осмотровати, и васъ от нихъ остерѣгати, боячися срокгости личбы и потугу Судѣ вѣкуистого, абы Богъ кръве вашей, або душъ вашихъ, з рукъ наших, не позысковал: поневаж през пророка мовет: „Сыну человѣчій, строжа далем тя дому израільскому, если не остережешъ люду моего: теды оные умрут въ грѣсѣ своюм, а кръве их з рукъ твоих позысковати буду“. И вас знову: „пастухове израильскіи, себе снат пасут, а не овци мои:

млеко зедаете, и волною ся приодѣваете, и тлустое заколюете, а овецъ Моих не пасете, жадного стараня и пилности около них не чините, але ово я противко пастырству таких и позысковати буду овецъ Моихъ з рукъ ихъ“. Теды зе вшеляких мѣръ опатрънными хотячися находити, въ урядѣ пастырства своего, постереглых мы зъгинення душъ ваших, *през зневоленя в волностях, обходувъ и ремеслъ ваших* [1]), без котрых, яко без поживеня, албо власного хлѣба, котрого с працѣ рукъ своих почтиве набываючи, того от стороны противнои, котрая хочет, же бысте не мѣли, а не хотячи го вам непочтиве набывати, а фолкгуючи зас тѣлу, не хотячи го голодом трапити, и без часу уморити, рачии хотячи сторона по вас, а бысте за тым *въ отцевъскуй старожитной вѣрѣ* [1]), котрую вам продкове ваши за найдорожшій клейнот зоставили, подезреными ся стали, и до конца живота своего тои не захowавши, анѣ ей потомкумъ своим, яко найпреднѣйшую отчистую маетност не зоставивши, душѣ свои позаводили, до котрои волности власного хлѣба, от часу юж немалого, нѣ през що закъ далеце: якъ през двѣ рѣчи, а рачеи през едну баръзѣи, пріити не можете. *Една*: *за не поправую живота своего* [1]) христіанъского, бо мовит Богъ през пророка: „если ведлугъ росказаній Моих ходити будете, и приказаня Мое заховаете, и понлъняти его будете: дамъ вамъ вшелякіи достатки“, якъ там въ Левитских книгах мовет, и надзамѣръ; „и будете ести хлѣб вашъ въ сытость, и будете беспечне мешкати въ земли своюй, и дам покуй в земли вашуй, и не будет кто бы вас страшил, або туръбовати мѣл, и жадноѝ воины, противко вас не будет: и везрю на вас, и буду вас благословити, и роскривитеся, и розмножу вас, и утвръжу примѣря Мое з вами, и зъѣсте старые уродзаи, и старые старых, и старые, кгды новые наступят, повержете, то естъ хлѣба на хлѣбъ сбывати вам будет, и не будется бридити вами душа Моа, и похожу въ вас, и буду вам Богом,

---

[1]) Въ подлинникѣ подчеркнуто.

а вы будете людом Моим.“ Знову зас: „если не услухасте Мя в анѣ учините ведлугъ тых приказаній Моих, але спротивитеся имъ, и выкрочет душа ваша, противко судув Моих, абы не чинити всѣх приказаній Моих, и будете противко Мнѣ, Я теж пуйду противко вас, и будете знищени, и праца ваша обернется внѣвецъ, и наведу на вас все злое, и скрушу вас, и положу вам небо якъ желѣзное, и землю вам учиню якъ мѣдяну“. И вычитуючи, якие срокгие шлякги зошлет, потом мовит, „же вас барзо змалѣлых учиню, и спуштошалые кгрунты, и домы вашѣ: поневаж есте вы пошли противко Мнѣ стороною, и Я пойду противко вас, въ запалчивости гнѣву Моего“, мовит Господь Богъ Святый израилевъ: Котрый през тогож пророка на другом мѣсцу до людій мовет: „если будешъ тое и тое приказаня Мое чинити, будешъ на всюм благословеный, и будут благословены въходы, и выстя твои, а если не будешъ волѣ, або приказаня Моего чинити, теды зас будешъ проклят, и прокляти въходы и выстя твои, и все, що колвекъ будешъ чинити, проклято будет, и праца твоя внивечъ.“ Боюся теды, жебы не на нас тое ся выконывало, чого и знаки сут, же нам речи неспоро идут, поневаж далекохмы от волѣ Божеи, и от повинности своей христіанской, а повиннисмы превышшати цнотами оных, до котрых то Богъ пръше мовил, бо кгды и до нас потом Владыка Христос тотже Богъ мовит: „аще не преизбудет правда ваша, пач книжникъ и фарисеи, не внидете въ царство Божіе“: а мы неижбысмы превышшати мѣли, але и барзо противко всего приказаня еvангелъского, оподал стороною ходимо, и без мала не тое ся на нас выплъняет, що Тотже Панъ Збавител наш мовити рачит: „просите и не приемлете, зане злѣ просите“: хотѣлибысмы добро одръжати у Бога, алесмы го не заслужили. Справы нашѣ до того барзо нам на прешкодѣ сутъ. *Другая причина* ест нам в том переказую великую, до не одръжаня чого прагнемо, *немилостъ межи собою*, безъ котрои нич не учинимо, и що колвекъ будто чинити будемо, а въ немилости, теды все неспоро нам пуидет, а на конец и вниве ся оберпет, кгдыж она ест фундаментом въшелякои по-

божности и цнотъ христіанъскихъ: и то ест знак християн добрых и власных, если милост до себе мают, на котруй при вѣрѣ, яко на певном фунъдаментѣ, учнювъ Своих Збавител на доброволную муку, от них отходячи и до Бога Отца на небо въступуючи, зоставити рачил и въ нюи барзѣи, нижли въ иншум приказаню, их утвержал, и Собою Самым скуток тои милости указал, абы единъ за другого горла своего не жаловал: а мы не тылко жебысмы мѣли евангелъскуи милости досыт чинити, але *якую погане мают, спат и такои межи собою нѣ маемо*, дам вам на приклад проклятых и по свѣту розсѣяных Богу мерзких *жидувъ*, якъ они при собѣ стоят, и в речах неподобных, котрым жебы доказати мѣли, опершися з собою дуже, досыт венцъ дают: щося и в мѣстѣ вашум о ихъ синагог з нихъ показало, в такъ барзо головнуи и потужнуи противко них справѣ, же зъ ярма правѣ на их шию тяжкого, през згоду зъ собою вырнули, и волными зостали: *а где згода и милост, там и склад пѣняжный до обороны готове будет*. Що ач колвекъ продком зъ милости то бываетъ, а потом теж и с послушенства, яких таких там рувных собѣ старшихъ своихъ, нехай нас теды принамнѣи прикладъ с поганъ завстыдает, але бым, яко пастыр, зычил до евангелъскои ся повинности мѣти, и оныхъ старых христианъ нановоти за апостолувъ наслѣдовати, котрые такую милость и згоду межи собою мѣли, же всѣхъ душа и сердце едино было, а особливе маетност, якъ едного, такъ другого, без жадного и знаку свару, або противности якои, зарувно была с посполитои ихъ на онъ час складки до купы. А иж такои досконалости ведлугъ оных не можемо, або рачеи не хочемо мѣти: теды, яко ся рекло, принамнѣи з обрыдливых жидув приклад възмѣмо, що заподивно вам нехай не будет, сам бовѣм Богъ през пророка люд Свои въ Хетим до поганъ отсылает, абы ся их статечности присмотрили, и з них приклад взяли, и сталыми в законѣ Божом были. Прето теды покорность наша з милости наймилших в Духу сыновъ отцевски вас напоминает, *навернѣтся до Бога,* през поправу живота своего, обецуючися Ему от того часу, в приказанях

Его ходити, и противко правум и росказаню Его не быти: причом сгоду юж зъ собою мѣйте, за котрою зараз и милост наступит, бо кгдыж яко Златоустый святый мовит: „спроснѣйшеи речи нѣмашъ, якъ тое, що милости межи собою не мѣти, *и що ся называти братіами або братство* и члонками ся мѣновати, а противко себе, якъ звѣрум яким повъставати, певне же спроснѣи межи христіаны быти не может. Але овое заисте ест, котрое до купы вѣрных збирает и милость задержует, що въ едности с собою быти, абовѣм... кролевство, якъ Сынъ Божій мовет: „котрое ся противко себе роздѣлит, остоятися не может“: незличеных дубр маткою ест милост и мистръ досконалои, ведлуг Христа философіи, милост. Кгды будете наймилшіи згоду межи собою мѣти, Богъ будет з вами пребывати, а где Богъ, там и все доброе обфитеся дает. А не тилко отцевски, але и плачевне просимо вас, и до тои милости приводимо для милосердя Божого, мѣйтеся зъ собою въ едности, держѣтеся въкупѣ, и напрод стоимо милости отцевъскои, напоминаемо и просимо, абы кождый ведлугъ преможеня своего, почавъши от богатых аж и до найубожших докупы ся сходячи, *и ведлугъ порядку межи вами пръшого от анътецессора моего, святои памяти кгръ Гедеона епископа*, наданаго и утверженого, звычай соби, яко венцъ бывал хвалы годный, отновивши, до посполитои складки, кождый дал на выправу, на *термѣнъ юж вам близкій, до двору, яко на свою* власную потребу, волности в обестях доступуючи, власне о хлѣб ся ест старати: чого кгды если за ласкавым отцевским напоминанямъ з милости братерской межи собою не учините: теды потомъ владзы от Бога и от церкве нам даннои заживемо, ведлугъ науки апостолъскои, и урядъ свуй поважаючи, и моцъ его, надъ вами яко непослушными показуючи, абысте знали, жехъмы приняли вязати и рѣшити, то ест, кгды ся таковый покажет, котрый бы для нендзного датку до поспулства, згоду братерскую мѣл розрывати, и милости туи противен быти, милост бовѣм то ест, що ся въкупѣ зъ собою ратовати. Тедыхмы листом нашим другим до всѣх священникувъ наших лвовских росказали, абы такового

напомянувъши, потом въ церкви при зебраню всѣхъ оповѣсти, и если бы тръвалъ въ непокорствѣ своюм, тож теперъ знову, также въ церкви, при зебраню всѣхъ, вылучити го с посродку сполечности вѣрных, и под тымже неблагословеніем нашим заказати, абы жадный с таковым не опцовал, пуки аж повинности своеи, с преможеня своего, досыт учинит. А на то если бы и священник таковому въ парафѣи своюи фолкговати мѣл, и показало бы ся тое на него, с таковым теды до приѣзду нашого судъ собѣ з ним въцалѣ заховуемо, що нехай не будет. Покорност наша просит и напоминает, жебы то ся срокго нам потом з вами, яко непослушными, обходити. Рачей братерско ся противко собѣ въ милости ставте, и нас яко пастыра своего в том пошануите: не хотячи ся звѣрхности нашои спротивляти, ведлугъ постановеня о том апостолъского, добреся того научивши, ве вшелякуи учтивости духовных своих мѣти, котрые вас въ сыповъство Божіе отродили, и невымовных дубръ набавили. У котрых владзы ест: смерть и живот, ведлугъ того, що приняли зъ Бога: вязати и рѣшати. А пошанованю духовенства стондъ ся научите, кгды вѣдати будете, що за стан, албо якую годность они на собѣ носят. Игнатій Богоносец до змvрнян въ листѣ пишет: „*иж епископъ образ Божій,*“ то ест особу Христову и Аръхиерея найвышъшого на собѣ носит, и „кто“, повѣдает, „чтит епископа, от Бога таковый почтен будет“. Яко зас знову: „кто его не чтит, отъ Бога муку подыимет“. Поневаж священъство всѣхъ речии добрых и збавенных, людюм причиною ест, и „кто“, мовит, „ему ся спротивляет, не человѣка то бещестит, але Бога Единородного Сына Его, едноистотного зъ Богом Оцем Аръхиерея, Господа нашего Іисуса Христа“. Прето мовит: „старайтеся, яко бысте епископу нѣ в чом ся не спротивили, абысте за тым и Богу покорятися умѣли и так ся буйте епископа, и так росказаня его приимуйте, як Самого Бога, от Котрого посланым естъ: и як на Самого Пана, на Него ся позираите“. Що кгды таковая учтивост не противко нас, але противко станови, котрый на собѣ носимо, от вас походити будет, и росказаню нашему пастырскому мисце у себе дасте,

певне всѣ речи вам за благословенством снадне, и ведлугъ мысли ся поведут, котрого благословенъства наймилшіи, (нежли для непослушенъства срокгости, и карапя церковного) барзѣй собѣ зычте. Затым ласка Божіа, и невымовъное Его милосердя, и молитва, и благословенъство покорности нашеи, зо всѣми вами нехай будетъ. Аминь. Року ҂ахгі, поевріа гі.

Еремея епископ власпою рукою. М. П.

На оборотѣ написано: Jeremiae Tysarowsky, episkop Leop. Admonitio omnibus fidelibus, ut convertantur ad Deum et in vicem inter se charitatem fraternam habeant, et ut collectionem pecuniarum proconservandis suis privilegiis faciant. Scripta die 8 novembris, anno 1613 Leopoli.

Изъ Архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, № XXVIII, находящагося въ м. Ивницѣ.

---

14. 1617 года. Ссоры между братчиками Львовскаго Ставропигіальнаго братства и обращеніе оскорбленнаго къ суду свѣтскому помимо суда братскаго.

Judicium necessarium bannitum Leopoli sabbatho post octavas S(anctissi)mi Corporis Christi, a(nn)o D(omini) 1617 legitime celebratas.

Iwan Kraszowski. Roman Strzelecki. In eo iudicio comparens personaliter honesta Margareta, famati Ivani Kraszowski coniunx et plenipotens eiusdem, per proloquutorem secum firmatum Valentinum Isticowic, denunciavit eidem iudicis famatum Romanum Strzelecki literali citatione tertia ad peremptorium propositionis terminum post binas iudiciorum astitiones atque trinas diligentias contra citatum iri anterioribus judiciis obtentas emanata citatum esse. Cuius citationis tertiac obtulit reversale intercisum manu notarii iudicii eiusdem subscriptum in tenore verborum tali.

Tenor citationis tertiae: Caspar Przydziecki, consul et advocatus ordinarius Leopoliensis, tibi famato Romano Strzeleczki, rutheno civi Leopoliensi, de omnibus generaliter bonis tuis mobilibus ac immobilibus intra et extra iurisditionem civitatis Leopoliensis existentionibus. Denuncio famatum Valentinum Istikowic, ferendarium causarum Leopoliensem una cum honesta Margareta, famati Iwani Kraszowski ruteni civis Leopoliensis coniuge, plenipotente, post actitionem secundi termini super te in iudicio criminali ter bannito sabbatho pridie Dominicae Sanctissimae et Individuae Trinitatis in anno currenti Leopoli proximo praeterito celebrato factam literalem citationem tertiam coram te ratione infrascriptorum extructi sibi petiisse atque obtinuisse. Qua propter officii mei advocatialis authoritate, quo hac in parte fungor mando tibi et praecipio, quatenus in iudicio criminaliter bannita a data in praesentium in quindena, hoc est sabbatho post octavas Sanctissimi Corporis Christi proximo in anno currenti venturo vel in defectu pro hinc celebrationis iudicii in proximiori Leopoli in praetorio

loco iudicionis solito ante meridiem celebrandum ab instantia praefata Margaretha, dicti Iwani Kraszowski coniugis, personaliter a peremptorio comparens. Qua te hac literali citatione tertia per edictum emanata citat ad causam criminalem criminaliter occasione atrocium verborum per te marito suo in grand at senili ipsum existenti datorem suum, etiam ratione evulsionis pillorum e barbara atque maxilla cuiusdem in maiorem despectionem atque ludibrium ipsum nec non ratione concussionis fractionisque sinistri lateris, tum etiam verborum inhonestorum bonum nomen et existimationem ip... laesionem parte marito ipsam circa sui verberationem obiectorum. Ex quibus quidem verberibus idem Ioannes Kraszowski in lecto aegritudinis ad hoc usque tempus decumbit, vitamque ipsius perictilatum prout obductiones officiose atque protestationes in recenti ante facta latius praemissa in se contineret. Quae sibi omnia in termino advenienti uberius deducentur declarabunturque certificanti te, quod sive in termino praefixo comparuerit sive non iudicium id, quod de iure venerit ante decernendum praecedet, contumacia tua in praemissis minime obstante. Et ad exequendum hanc edictalem citationem tertiam soncessi facultatem Bedello iuris, vel ipsum vices obeunti, ut eam in domo mansionis tuae poneret positionemque eiusdem ad notitiam debitam deduci curaret. In cuius rei fidem sigillum officii mei advocatialis Leopoliensis praesentibus est appressum. Datum Leopoli sabbatho pridie Dominicae Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo septemdecimo.

Corificando autem eiusmodi citationem debito iuris ordine praepositam atque exequutam esse, expetebat colationem Bedelli iuris ea de re fieri. Et Bedellus quoque honestus Albertus Kulczek per expressam relationem fecit se citationem praeinsertam in domo mansionis eiusdem Romani Strzelecki tempestative posuisse, atque inhabitationibus domus praefatae ad notitiam deduxisse. Cum autem citatus nec per se nec ullum plenipotentem suum comparuisset supranominatae actricis proloquutor quaesivit in iudicio, an contra

citatum propositionem edere non dębeat, si quidem contra eundem iam tertia citatio in contumaciam ipsam edita et executa est.

Post cuius prolocutoris affectationem famatus Andreas Strzeleczki, frater germanus, citati nomine et ex parte ipsius comparens personaliter, vetando edi propositionem in contumaciam citati sic oretenus intulit idque gratia inferendi legalis impedimenti. Pan Jędrzey, brat pozwanego, jakosz imienem brata swego legale, to iest absentiam ipsius extra regnum, y prosi, aby byli przyjęte, bo ma prawo po sobie i. m. art. 47 ingl. Praeterea si innegotiatione et gerendo victu in eo absens sim, excusare illud me poterit, nam obsequio Dei seu perigrinationi assimilatur. Unde ampliorem huius passus declarationem vide s. s. lib. 2 art. 12 ingl. wedle ktorego proszę conseruari. Do tego citationes contra absentem in regno wydawane są cum praefixione in septimanis, zaczym pozwanemu ad notitiam pozwy przyjsc nie mog by, ani on legale impedimentum mogł zaniesc, zaczym y teraz in termino stanąc. Przychilaiąc się tedy do prawa wzwysz mianowanego y raczei swoich, prosi frater germanus citati legale impedimentum suscipi et causam ad adventum fratris sui suspendi. Et actoris proloquutor Valentinus Istikowic sie oretenus contradicebat. Praxis in eo subselio et usitata, że in tertio termino peremptorio propositiones tam in causis civilibus, iak in aliis zwykli być wydawane. Zaczym actorea pars, przy tey sprawie moczno stoiącz, żąda sądu ninieyszego, aby w. m. sententią swoię ferować raczyła postulatum, iesliby miała bydz propositia criminalna wydana, iakosz wedle prawa słusnie to ma duscz actoream partem. To legale, ktore teraz zanoszą, nie na swym mieyczu, abowiem iusz dekreta sądu w. m. na to zaszły, że miały bydz pozwy listowne wydane in quindena, a to dla tey przyczyny, że iest causa criminalis, ktorey actorea pars na każdym terminie przestrzegała, a przetosz nie wdaiąc się w żadną controversią z teraznieyszym bratem inculpati, gdysz poenae manent penes autores, prosi se iuxta praxim consuetam conservari reiecta in partem affec-

tationem incompetentis personae, a do tego plenipotentiam od tey persony, ktora obraziła, nie ma.

Prolequutor citati Andreas Strzeleczki impugnavit. Brat rodzony citati odpowiada, że tu citatus personaliter w miescie non est, i legale, i (i)mieniem iego zanoszę, tedy actor z propositią zatrzimac się musi, ażeby ad inferendum legale plenipotentiei było potrzeba, tego actor y prawa nie pokazuie, także aby to causa criminalis była, tego pokazac nie może, y owszem in progressu causae iasnie się to pokaże, że causa praesens iest civilis, zaczym poniewasz brat citati in nullo termino nie omieszkał, legale wnosic, y teraz post tertiam citationem ie wnosi, prosi legale suscipi et causam ad reditum suspendi.

Actorea pars reimpugnando. Sprawiedliwość swięta nie ma zwłoki żadney, miecz y propositia ma bydz słusnie podana, iako in causa criminali, a na dowod tego pokazuie, iako brodę, tak sędziwą człowiekowi staremu smiał przytargać. Et cum postularent sententiam iudicii, iudicium sic decrevit. Quando quidem praxis usitata est in hoc subsellio praepositiones in tertio peremptorio termino dum processus in contumaciam perducitur edi, ideo inhaerendo eidem praxi debere actoream partem edere propositionem, actrix itaque obtulit in parato scripto praepositionem suam tenoris eius modi.

Tenor propositionis: Z żalem wielkiem crimanaliter uskarza się despector y obelzenia swego wielkiego sławny pan Iwan Kraszowski, mieszczanin Lwowski, na ten czas chory y z tey choroby sam osobą swą w. m. przyscz nie mogący, przes panią Maruchnę Strzeleczką, małzonką swą i przez plenipolenta swego Walentego Istikowica, przeciwko Romanowi Strzeleckiemu, szwagrowi, albo raczey wychowancowi swemu, bratu małzonki swey rodzonemu, ysz on zapomniawszy boiazni Bożey i miłości bliznięgo swego, nie pamiętaiący na to y prawie (z) dziecinstwa samego przez tego to pana Iwana Kraszowskiego y małzonkę iego w domu ich pospołu y z drugim bratem swym Andrzeiem Strzeleczkim iest wychowany y w dobrych oby-

czaiach, także w nabywaniu żywności około handlu kupieczkiego dobrze wyczwiczony y przez nich na nogi postawiony y, iako mowią, ludzmi na swiat ukazany, miasto oddawania takowego wielkiego dobrodzieystwa, nie maiący żadney od pana Kraszowskiego przyczyny w domu bractwa ruskiei religiei na mieisczu uprziwileowanym tusz przy cirkwi mieiskiei, albo raczey przi cmentarzu cerkiewnym leżącym, kiędy się na to miejsce bracia do congregaciei, albo bracztwa, ludzie zaczni ruskiei religiej zgromadzili y zesli byli, radząc o dobrze pospolitym, to iest namawiaiąc się strony dokonczenia y do budowania czerkwie mieiskiei, jusz dawno zaczętei, we srode Wielką przed Wielgą noczą blisko przeszło, kiedy wszyscy ludzie krzescianscy zwykli miedzy sobą wszelkie gniewy niesnaski iednać y pokoj między sobą a sumieniem swoiem czynić, pusczíwszy tez mimo się y ucciwość powinną, ktora się zwykła oddawac ludziom starym y siedziącym. Consargendo coram sera capite puscił się na tego to pana Iwana Kraszowskiego, człowieka starego w szescidziesiąt y siedm lat y cos więcei będącego prawie, iako na oyca y dobrodzieia swego, iako go czyniąc, qui usationem z dobr rodzicow swych, przed urzędem radzieczkim ten to Roman y z bratem swym Andrzeiem nazywa, naprzod zadawaiąc mu słowa plugawe y obelziwi, nazywaiąc go byc pokilka kroc złodzieiem y zdraicą maiętnosci swey, powrozem onemu, iakoby iakiemu złoczyncy, grożącz y wiele innych słow nieucciwych zadawaiącz, iako saluo honore iudicium w. m. niecznotliwey matki synem go zowiąc, s ktorych słow, gdy ten to pan Iwan Kraszowski, że go niesłusznie potykały, zal się Panie Poze, strofował słownie y pp. bracia go hamowali, tedy ten to Roman Strzyleczki, iusz do konca boiazn Bożą y wstyd ludzki straciwszy, porwał sie ręką na pana Kraszowskiego, oyca y dobrodzieia swego, naprzod skoczył do niego y chwycił go za brodę sędziwą, ktorą trzymaiącz iedną ręką, drugiei zaś ręki piesczią w gębę po kilka krocz oderzył y brodę siwą a sędziwą haniebnie wytargał az do krwie y kolanem w bok lewy uderzył onego tak bardzo, że y ziebro iedno czuie ten to aktor bydz złamane, że y do tych czas

oddychać nie może, s ktorym swym despecktem y obelzeniem wielkiem onego dnia zaswiza ten to pan Kraszowski szedł do urzędu burmistrzowskiego, żądaiąc pomocy y sprawiedliwosci z tego-to Romana Strzeleczkiego, y gdy ten to Roman był przed urząd postawiony, iż iuridici dies y sądy na on czas dla swiąt wielkanocnych były ustali, prosił, aby był do rozprawy wsadzony, a on się wymawiał possesią, a biiąc sie po kilka kroc w piersi, obiecał y submittował się dostacz prawa y nie odiezdzac, ażby się sprawił panu Kraszowskiemu, za ktorą iego obietnicą p. burmistrz uffał mu, a on fidem fregit, że wiechał teraz, tedy pomieniony pan Kraszowski przeciwko temu to Romanowi Strzeleczkiemu, iako contra profugum et confaum facti, żąda uti in criminali actione poenas legum extendi et iuxta qualitatem facti atque circumstantias poena capitis puniri, ut exemplo istius poenae alii a talibus delictis et criminibus deterreantur. A dowodząc prawa, pan Kraszowski zanosi ex actis advocatialibus Leopoliensibus de actu feria quarta post Dominicam Palmarum anno currenti illo... quo tale scelus est perpetratum, obductionem in recenti factam petens eam eo loci legi ac inseri. A ieszcze na większy dowod obelzenia swego podaie pan Kraszowski włosy, z brody wyrwane y wytargane, w papierze zawinione, ktorych ieszcze więcey w ręku u tego to Romana zostało, telko to te włosy są, ktore z suknie zebrano, za co godzien iest karania in legibus opisanego, o co actor, zelzony y zbity, prosi saluam actionem, zachowuiąc sobie o te wszelakie szkody, z tey przyczyny pochodzące, że actor infirmitate, będącz detentus rem familiarem et domesticam, non posset administrare, ktore sobie szacuie na dwa tysiąca złotych plus vel minus, więcz tedy insze krziwdy, quod deinde suo loco et tempore deducturum se offert. Qua propositione capitali lecta et ad acta praesentia suscepta. Cum citatus nec per se vel quempiam plenipotentem suum comparuisset, praenominata actrix quaesivit a iudicio, an citatus in causa pro quo est conventus capitaliter non ruerit. Judicium autem ruisse inculpatum in causa pro quo est conventus capitaliter respondit, saluo legali

impedimento ad quod inferendum literali citatione insuperabundanti quarta citari debet et ad citandum literalem citationem quartam extructi sibi petiit pia et obtinuit.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 29, стр. 614—618.

---

14. 1623 года. Дѣло Львовскаго Ставропигіальнаго братства съ Магистратомъ относительно публичныхъ похоронъ и церковныхъ процессій.

Seniores [1]) Rutenorum. Instigator. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi honoratus Ioannes Dumanski, famulus officij iuratus relationem fecit. Quia ex instantia famati Stanislai Cerasini, civitatis eiusdem instigatoris, nomine et ex parte civitatis publico agentis actoris, famatos seniores ruthenicae nationis, cives Leopolienses, ad officium praesens pro termino praesenti legitime citavit ex quorum numero, cum famati Nicolaus Dobrzanski et Andreas Bildacha ruthenicae nationis comparuissent, praefatus civitatis instigator proposuit contra eosdem ex scripto parato sub verborum tenore tali qui sequitur.

---

[1]) Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 31, стр. 223—224.

Tenor propositionis: Imieniem miasta•wszystkiego, tak urzendow, iako człowieka pospolitego catholików, załosnie sie skarze na pany starsze ruskie, mieszczane y obywatele Lwowskie, ysz pominąwszy oni zwyczaie dawne w tym tu mieyscie strony odprawowania pogrzebow ludzi swey religiey, zachowuiące się mimo dekreta swiątobliwych krolow Polskich między cotholikami y natią Ruską de pompis funebralibus, iako się odprawować maią, zaszłych przeciwko także dekretowi y zakazom urzendowym tutecznym, ważeli się temi czasy pogrzebną procesią, ciało zmarłego ruskiey religiey z miasta, przez wszystek rynek y ulice catholickie Lwowskie s swiecami, s spiewaniem, poobierawszy wszystkie popy w ryzu, wszystkiego pospolstwa, tak z miasta, iako y obojga przedmiescia swey Ruskiey natiey obesławszy, y parą a parą według cechow s swiecami poordynowawszy asz do manasteru za miasto na przedmiescie prowadzić, co wszystko in contemptum dekretow k. i. m. y zakazom urzędowym, tak ze zgorszeniem catholikow wszystkich, a osobliwie i. m. xiędza arcybiskupa, kapituły, zakonnikow y wszystkiego duchowieństwa Lwowskiego, będąc schismatykami prawdziwego kościoła y iednego pasterza nie znaiąc, od posłuszeństwa y iedności iedney apostolskiey rzymskiey odstrychnąwszy i oderwawszy sie, uczynieli. A widząc takową insolentią y vetitum przestąpione, pomienione duchowienstwo nasze ex adytis na kazaniach publice invectiwy czynili na urząd tuteczny, ysz schismatykom takowych pompas funebrales przez wszystko miasto, rynek i ulice przeciwko prawom, dekretom y zwyczaiom miasta tego cum cereis, cantis, ordine, omnibusque in solitis funebralium appartamentis et indumentis dopuscieli, quo nomine tanquam adiuvantes faventes non impetientes incurisse paenas canonum denunciowali. A isz dekreta i. kr. m. y zwyczaie strony odprawowania pogrzebow cadaverum Ruthenicae nationis takowe są, ysz kiedy ktory rusin schismatyk, miedzy catholikami mieszkiący, umrze, tedy ciało iego sive quavis pompa funebrali wynoszą asz na ulice Ruską tam, na ktorej cerkiew iest, przy ktorey chowane ciało być ma. Tam dopiero schodzą sie pro-

cessie, szkoły y popi Ruscy, ubieraią się w ryzy swoie, s spiewaniem, a swiecami processionaliter do grobu niosą y prowadzą in solitis, iako kogo stanie pompis funebralibus, ysz tedy pp. starszy religiey ruski contra decreta mandata vetita usum et antiquitus receptos poważyli sie pompas funebrales modo ordine et ratione praemissis odprawować, aby magistratus civitatis, iako custodes iurium civitatis, y catholici illustrissimo loci ordinario pastori subiecti fidem et officium suum debitum manifestum et planum uczynieli, ad instantiam instigatoris starszy ruscy zapozwani są, prosze, aby de praemissis animadversia na nich była nakazana sententia officij praesentis mediante.

Post praeinsertae propositionis publicam lectionem citati dilationem super proloquutorem repondendum ad proximum obtinuit.

Et instigator primum citationis permevam adstitit.

Rutheni [2]). Instigator. Famati Andreas Bildacha et Nicolaus Dobrzański, ex instantia instigatoris civitatis eiusdem citati, cum assistentia aliorum seniorum ruthenorum personali, nomine totius comunitatis suae ruthenicae satisfaciendo dilationi suae super respondendum decreto anteriori eiusdem officij obtentae in vim responsionis intulerunt. Isz nie wiedzielismy o tey pompie pogrzebowey, ktorą nie my, ale duchowienstwo nasze odprawowało, anizmy rozkazowali żadnego spiewania y publiczney przez rynek processiey, na co gotowismy iurament uczynić. Bo tego sie znamy, ysz na tym pogrzebie bilismy, idąc w tym za duchowienstwem y za religią naszą. Ex adverso instigatore civitatis, quatenus citati directe respondeant, urgente citati dilationem super directe respondendum obtinuerunt.

---

[1]) Тамъ-же, стр. 227.

Rutheni [1]). Instigator. Citati rutheni satisfaciendo dilationi suae super directam responsionem obtentae eam ipsam responsionem directam per proloquutorem suum nobilem Zachariam Siarniczki in scripto parato sub verborum tenore tali produxerunt.

Tenor directae responsionis. Aczkolwiek gotowi by pozwani expurgować się z tego, ut iuris est, iako takowy processiey z pompą funebralną czynić presbyterom swym nie rozkazowali. Ale to dzieło y zawiadowanie samych presbyterów było y iest zawsze: przełożone swe duchowne uczciwym pogrzebem opatrywać; ale nie pp. starszych, ktorzy o pogrzebach sąsiad swoich tilko w bractwie będących zawiadować zwykli. Jednakże aby iuramenta temere non deferantur, horum enim contempta religio Deum ultorem habet. Dla tegosz do przywileiu swego referuią się, et simul ad usum processionandi antiquitus observatum, longissimique temporis praescriptione firmatum, scilicet annorum supra sexaginta. Co oboie sapit vim exceptionis peremptorie, w ktorym przywileiu ad omnes libertates immunitates, mores, ritus et iura eaque cum hominibus catholicae religionis przypuszczeni są in distincta et absque omni exceptione, o czym priwilej sam szerzy w sobie praedicta obmawia, ktorego exemplum podaie się supra A.

Druga. Isz ten priwilej nie tilko a senatoribus regni status secularis otrzymany iest, ale też z pozwoleniem y uchwałą stanow duchownych, bo nato ośm biskupow Polskich podpisało sie.

Trzecia. Gdy by spirituales to porownanie grekow s catholicami rozumieli byc za on czas za iakie praeiudicium ecclesiae aut vituperis catholicorum cedere, pewnie by byli takiego przywileiu xięża biskupi greckiey religiey ludziom nie dawali.

Czwarta. Żadne concilium, żaden synod provincyonalny, koronny, żaden canon koscielny nie odięto tego grecki cerkwi, co o nich z starodawnego zwyczaiu zachowało się, y owszem ritus ipsorum w Rzymie nawet nie improbuie apostolica sedes.

---

[1]) Тамъ-же стр. 230—233.

Piąta. Gdy by grecanici co nowego nad starodawne zwyczaie wymyslali, tedy to potestas secularis mogła iescze proprio motu cohibere. Ale to quod in ecclesia graecanica non mutatur, quare stare prohibetur? iako regula iuris docet. Jesli to przed tem w cerkwi ich zdawna było, w cerkwi ich dotąd zostało. Czemu sie to im bronić ma, co ich iest cerkiewnego.

Szosta. Jeżeli te wolności senatus regni utriusque ordinis mogł absque invidia catholicorum subditorum conferre grekom. Co za praeiudicium w tym religiey catholickiey może bydz? Gdysz tego, co sie panu podobało, poddany naganic nie może. Jesli zas co a scandalo personarum ecclesiasticarum poszło, co graecanicis imputari nequit. Odia enim restringenda sunt favores vero inter cives amplicanda. Quem admodum enim concordia parvae res crescunt, ne discordia magnae dilabuntur.

Siodma. Usus longissimi temporis processionandi millitat pro citatis. Bo od tak wielu lat zwyczaiowi temu vel uno verbo potestas loci ordinariorum et diaecesanorum nie contradicowała nigdy pompis funebralibus graecanicis.

Osma. Sieła canonow iest greckich canonom łacinskim repugnuiączych y zwyczaiow sieła przeciwnych?! A wzdy ich sedes Apostolica nunquam est detestata. Ale owszem consuetudines graecanicarum ecclesiarum saepius emplexa est. Oczym iest osobliwa decretum Innocentij Tertij papae cum olim de clericis coniugatis lit. 3 p. 3, kędy consuetudinem unius regionis invituperium alterius provinciae non redundare disponitur. Ex eo quod consuetudo religionis amplicat prorogatque iuriditionem.

Ostatnia ratio. Isz y constitutionibus regni recentioribus in iuribus ipsorum moribus et ritibus graecanicos zakazano turbować y molestować, ale w pokoiu ich zachować roskazano. Na co osobliwie pamiętać potrzeba, ne iuribus regni ulla contraversio fiat.

Jesli tedy Magistratus et iudicium competens, quos penes summa potestas est, z iakich okolic(z)nosci swych y oycowski miłosci ku poddanym swym religiey grecki pominąwszy, takowe pompas fune-

brales, quem admodum catholicis ita e converso graecanicis, usitatas alicui vitio imputare chcieli.

Tedy citati a tali gravamine salvuią sobie integrum ius provocandi, ktore iesli by im było odcięte, gotowi będą evadere, prout iuris erit. Gdzie by im has exceptionis peremptorias prawo remota appellatione. Concludendo itaque responsionem suam, z tym sie deklaruią, isz przy tym priwileiu mocno stoią. A transactionibus wselakim, privilei ten poprzedzaiącym, penitus et de facto renunciant, poniewasz expresse per posterium privilegium zniosione są. O dekretach żadnych ultimae instantiae w tyi sprawie zas(z)łych citati nie wiedzą y nie wiedzieli. Post praeinsertam responsionem directae instigator civitatis decreta. Alterum quidem Stephani regis de data Piepułomicys feria sexta ante Dominicam Cantate anno 1575. Alterum vero eiusdem praetacti regis de data Leopoli sabbatho ante festum sancti Johannis, anno 1578 allegabat et civitatem circa eorundem, tanquam posteriorum, et circa antiquam consuetudinem et civitatis, usum conservari, citatos tanquam sc(h)ismaticos a catholica religione alienos a funebralibus pompis bublicis in posterum cessare debere declarari ac pro praesenti pompa funebrali in eosdem decreto officij mediante animadversionem decerni petebat. Et officium eo considerato, quod decreta sacrae regiae maiestatis per instigatorem civitatem reproducta prae privilegio per citatos alligato, posteriora civitatis quam diu ie schysmate persistunt, non licere pompas funebrales cum cereis incensis per forum publicum abire, neque cadavera mortuorum suae nationis et ritus hominum cum cantu publice deferre disponunt, quae etiam usu et consuetudine continua in civitate observata vim legis obtinuerunt, quoniam citatos autem interfuisse controversae processioni funebrali prout ex illorum confessione decretis allegatis eosdem contravenisse, atque in contemplum catholicae religionis praetactis funebrales cum cerreis et publico cantu pompas contra usum et iura civitatis peregisse deductum est. Proinde super duobus ex citatis videlicet Nicolao Dobrzanski et Andrea Bildacha, tanquam praetactae legis et civitatis con-

suetudinem transgressoribus, sessionem in praetoris sustinendam atque pro poena sexaginta marcas reponendas decrevit, praesentis, decreti vigore. Quod actorea pars pro iure suscepit. Citati sentientes se gravatos esse, appellationem ad sacram regiam maiestatem interponebant quam ipsis officium tanquam in causa privilegiata bonaque in civitate catholica regiminis atque iuribus romanae ecclesiae contravenientae non admisit.

Protestati sunt citati de gravamine et prosecutione appellationis non admissae reprotestatum est officium, quod nihil temere sed iure mediante in causa praesenti procedat.

Et hic in continenti praefati Nicolaus Dobrzanski et Andreas Bildacha sessionem iniunctam in praetoris vix unam horam sustinuerunt, quam ipsis officium ad certorum concivium itidem ruthenorum relaxavit.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 31, стр. 223—224, 227, 230—233.

---

16. 1644 года, 16 февраля. Предписаніе короля Владислава Четвертаго Львовскимъ властямъ повліять на старшихъ братчиковъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, чтобы они дали отчетъ братству въ расходахъ и приходахъ съ того времени, какъ получили въ свое управленіе имущество братства отъ Романа Стрѣлецкаго.

Inter Strzelecki [1]) et Fraternitatem Ruthenicalem.—Ad officium et acta praesentia consularia Leopoliensia personaliter veniens honestus Martinus Czamberski maiestatis regni consularis ex commonstratione sui authentici eidem officio veneratus in vim suae verae ac fidelis relationis palam libereque recognovit, ac expressam eius modi relationem fecit.—Quia ille ex instantia famati Romani Strzelecki, senioris rutheni, civis Leopoliensis, mandata bina s. r. maiestatis in authentica forma emanata. Utraque manu eiusdem s. r. maiestatis subscripta et segillio regni maioris et minoris cancellariae communita sana, salva ac illesa omnis suspitionis nota vacua, et primum quidem ut pote maioris cancellariae in et ad manus excellentis domini Nicolai Zichinij artium et philosophiae doctoris protunc proconsulis Leopoliensis in officio praesenti residenti. Alterum vero minoris cancellariae in et ad manum famatorum Gabrielis Langis, Michaelis Aluisij, Alexandri Prokopczuk, [2]) Constantini Medzapeta, seniorum confraternitatis ruthenicae in officio praesenti personaliter comparentium reddidit.—Quorum mandatorum s. r. maiestatis tenor est eiusmodi, qui sequit: Tenor mandati primi s. r. maiestatis: Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae, Samogiciae, Liuoniae, Smolensciae, Czernichoviae, nec non Sueccorum, Gothorum Vandalorumque haereditarius rex. Spectabilibus et famatis: proconsuli, consulibus, actue-

[1]) Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, подъ 1640 -45 годами, стр. 251.

[2]) Вѣроятно Прокоповичъ.

cato, scabinis torique magistratui civitatis nostrae Leopoliensis, fideliter nobis dilecti.—Mamy te wiadomości, że starsi bractwa cerkwie titula Beatissimae Virginis Mariae religiey greckiey w mieście naszym Lwowie rachunkow z dodr y dochodow cerkiewnych od kilkunastu lat według opisania praw, temu bractwu nadanych, y powinności swey czynić nie chcą.—Dobra cerkiewne na swoy raczey pożytek, a nie na ozdobę cerkwie obracaią, w niepotrzebne koszty prawne, nie radząc się innych braci, zawodzą się z uymą wielką dochodow cerkiewnych, przez co porządek y ochędostwo w cerkwi niszczeje.—O czym dalismy byli przed tem mandat nasz, ktoremu że się nie we wszystkiem dosyć stało,—dochodzić do nas nie po mału musi.—Dla tego chcemy to mieć po w. mościach, abyście starszych pomienionych bractwa serio napomnieli, żeby oni według praw i powinności swey przed tymi, ktorych communitas tego bractwa onanimi consensu na to wysadzi y obierze, rachunek dostateczny perceptorum et distributorum z dobr cerkiewnych uczynili od tego czasu, od ktorego dochody cerkwie w szafunek y rząd swoy od Romana Strzeleckiego obieli.—A ieżeliby co na rachunkach pozostali y wydatki niesłuszne za priwatnym bez wiadomości y pozwolenia bractwa wszystkiego szafowaniem poczynili, aby de propriis bonis communitati bractwa tego refundant ac restituant. Także xsięgi, klucze y inne wszystkie rzeczy, ktorekolwiek w swoiem zawiadowaniu y szafowaniu mieli, wcale y bez wszelkich zwłok y wymowek in facie totius communitatis bractwa tego oddali pod winą dwochset grzywien. Ktoryby się ważył temu rozkazaniu naszemu sprzeciwić, ktorą panam w. m. de effectu y exequutiey przywodzić będą powinni. Dla łaski naszey dan w Wilnie, dnia XVI miesiąca lutego, roku Panskiego MDCXLIV. Panowania naszego Polskiego XI, Szwedzkiego XII. Vladislaus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Stanislaus LMWRM.

---

17. 1644 года, 16 февраля, 5 іюня. Дѣло Львовскаго Ставропигіальнаго, братства съ бывшимъ старшимъ братчикомъ Романомъ Стрѣлецкимъ, который обвиняетъ старшихъ братчиковъ, взявшихъ на себя управленіе имуществомъ братства, въ томъ, что они въ продолженіи 10 лѣтъ не давали отчета братству и расходовали церковное имущество въ свою пользу.

Tenor mandati secundi sacrae regiae maiestatis: Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae, Samogiciae, Livoniae, Smolensciae, Czerniechoviaeque, nec non Suecorum, Gottorum Vandalorumque rex. Famatis Gabrieli Langisz, Michaeli Aluisi, Alexandro Prokopowicz, Constantino Medzapeta, senioribus fraternitatis ecclesiae Assumptionis Beatissimae Virginis, civitatis Leopoliensis ritus graeci, fideliter nobis dilectis gratiam nostram regiam. Famati fideliter nobis dilecti. Supplikował nam sławetny Roman Strzelecki, swojem i Bractwa wszytkiego imieniem, który, bywszy przez lat kilkanascie bractwa tegoż starszym, za urzędu swego i staraniem swojem pilnym cerkwie z elemosyny domurowawszy, drukarnią funditus zgorzałą de novo restaurowawszy, i pewną summe z niej pożytku przyczyniwszy w roku tysiąc sześcsetnym trzydziestym trzeciem, według prawa i porządku bractwa tego rachunek braciej wszystkiej młodszej uczynieł, summe pieniędzy oddał, i starszeństwo złożył, od którego czasu wier. waszej zostawszy starszemi, nie tylko elekcyjej starszych co rok według prawa nie czynicie, ale owszem dobra cerkiewne pomienione w trudności i koszty wielkie bez rady i wiadomości młodszych wprawiacie, perceptorum et distributorum rachunku czynić nie chcecie, przez co do ostatniej już zguby dobra te przywodzicie. O czym acz i przed tym w roku tysiąc sześćsetnym czterdziestym daliśmy byli mandat nasz do w. w., któremu że się nie wszystkiem dosyć stało, nie pomału to nas obchodzić musi. Przeto roskazujemy w. w., abyście za wzięciem tego mandatu naszego rachunek de novo generalny i zupełny od roku tysiąc sześćsetnego trzydziestego trzeciego percep-

torum et expensorum z poprzedania ksiąg i z innych prowentow wszytkiemu bractwu i przy niem Romanowi Strzeleckiemu uczynili, pieniądze, które się pokażą, księgi, srebra, apparaty ad aerarium ecclesiasticum znieśli i złożyli, klucze bractwu oddali. A jeśli by się w tej mierze szkoda jaka przez swawolne i bez wiadomości braciej szafowanie pokazała, z dóbr swojich własnych refundere macie, nie zasłaniając się żadnemi obronami pod winą arbitrii nostri, którą magistratowi tamecznemu exequi roskazaliśmy, inaczej nie czyniąc dla łaski naszej. Dan w Wilnie, dnia XVI miesiąca lutego, roku Pańskiego MDCXLIV. Panowania naszego Polskiego XI, Szwedzkiego XII roku, Vladislaus rex. Locus sigilli minoris cancellariae regni. Stanislaus Zurawski.

Postque mandata sacrae regiae maiestatis modo quo supra reproducta publice lecta, personaliter comparens famatus Romanus Strzelecki, ruthenus civis Leopoliensis, per famatum Stanislaum Owieczka causarum civilium ferenderium, urgens eosdem seniores supra de nominibus et cognominibus specificatos, adcitatos et personaliter comparentes verum mandatis sac. regiae maiestatis suprascriptis satisfacere velint, nec ne ad responsionem compelli expetebat, quam suam affectationem scripto conceptam exhibuit in tenore tali.

Tenor affectationis: Famatus Romanus Strzelecki, civis Leopoliensis, confrater fraternitatis ruthenicae ad aedes Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis existentis, adcitatis famatis Gabriele Langisz, Alexandro Prokopowicz, Constantino Medzapetha, Michaele Aluisi, tanquam eiusdem fraternitatis ab anno millesimo sexcentesimo tricesimo tertio ad praesentem usque senioribus omniumque summarum capitalium administratoribus proventuum receptatoribus et dispensatoribus in praesentia eorumdem officio consulari tam ipsis ad manus mandatum sacrae regiae maiestatis binis litteris rationē faciendarum rationum et calculorum ex administratione totali faciendarum per maiestatem regni generalem traditis, (non intrando in aliquam minus necessariam controversiam) simplicem ab eis declarationem fieri postulat, videlicet utrum sine quibusvis moris tam

de summis capitalibus, quam de earum fructibus utilitatibus de proventu ex typographia ruthenica, aliisque quovis nomine appellatis et nuncupatis obventionibus ad confraternitatem Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis ruthenicam et ecclesiam eiusdem tituli, quovis modo spectantibus calculos facere velint vel non. In casu vero recusati per eosdem calculi idem affectans pelit, quatenus officium consulare Leopoliense per sac. reg. maias. muneri et oneri sibi imposito respondeat et satisfaciat ad calculosque praefatos citatos faciendos, in instanti absque procrastinatione quavis compellat, defectus qui ex calculo apparuerint iuxta obloquentiam eorundem mandatorum suppleri procuret salvis sibi omnibus beneficiis iuris ad praesens negotium spectantibus et pertinentibus.

Post modum iidem seniores per famatum Albertum Slonczewski, prolocutorem suum agentes, eius modi declarationem fecerunt. Iz my mandat iego kr. mości pana naszego miłościwego cum ea, qua decet et par est, reverentia przyjmujemy, onemu szynić dosyć chcemy, tylko iż położenie w niem, że ad instantiam pana Romana Strzeleckiego imieniem wszystkiego bractwa czyniącego wyprawiony jest. Niech że widzimy communitatem bractwa wszytkiego. A my na instancyą bractwa wszytkiego rachunki gotowiśmy uczynić. A teraz na pana Romana Strzeleckiego protestujemy (się), że on nas niewinnie traducował za dworem i. kr. mości, do szkód i nakładów niepotrzebnych przywodzi. O co salvam actionem cum eodem seorsivam zachowujemy sobie. Suam controversiam et protestationem oretenus factam fusius in scripto parato daturos se submiserunt, prout dederunt tenoris talis.

Tenor controversiae et protestationis: Seniores fraternitatis ruthenicae ad ecclesiam Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis, hic Leopoli intra muros civitatis exsistentis, in personis suis personaliter ut pote famati Gabriel Langisz, Alexander Procopowicz, Constantinus Medzapeta, Michiael Aluisi comparuerunt, et eius modi declarationem ad affectationem famati Romani Strzelecki, rutheni civis Leopoliensis, unius ex dicta fraternitate, factam dederunt. Iż

my mandat i. k. m., jako wierni posłuszni poddani majestatu i. k. m., z wielką uczciwością przyjmujemy, i podług niego we wszystkiem postąpić chcemy, tylko radzibyśmy wprzód widzieli i obaczyli tych confratrów naszych, ex quorum instantia ten mandat jest przez pana Strzeleckiego otrzymany zwłasna, żebyśmy na potym wiedzieli, z kim de traductione sui et calumnia czynić mamy; bo chociaz tu pan Roman Strzelecki stawa i affectatią względem czynienia rarachónków zanosi, tedy ta affektacya jego nie jest ważna, ponieważ od confratrów drugiego żadnego mandatu nie produkuje, ani swych ad officium modernum praesentuje, gdzie oraz przychyliwszy się do protestacyjej, w grodzie Lwowskiem przed kilką niedzielami przez nas przeciwko temuż panu Romanowi zaniesionej, znowu one ponawiamy i jako pierwej, tak i teraz się przeciwko onemu się protestujemy o dwie rzeczy: Pierwsza: że on, trzymając proventa cerkiewne, jako brat i confrater, przez lat circiter czternaście, i dobrami cerkiewnemi podług woli swej dysponując, pożytki sobie snać raczej, a niżeli cerkwi przywodząc i do tych czas rachunku żadnego statecznie nie uczynił i nie oddał, a co większa, sumę pewną z tych proventów pochodzącą przy sobie jakoż jeszcze od roku 1633 hucusque zatrzymał, i one na swój pożytek obrócił, o którą lubo było toties requisitus onej wydać nie chciał, nie chce, przywłaszczając ją sobie za jakąś pracę, około tego bractwa podjętą, gdzie my i wszyscy nasi confratres zechcą go iustis modis et mediis requirować i rachunków się una cum bonis et summis od niego się domagać. Druga: że tenże pan Strzelecki, chcąc się uwolnić od dawania rachunków tudziez i od powrocenia dóbr i sum cerkiewnych seniores sam jeden sine consensu fraternitatis circa ecclesiam civilem specificatam extantis smiał żądać, jakoż i udał majestatowi i. kr. m., jakobyśmy mieli dobra cerkiewne zle administrować i one raczej ad suum privatum usum, a nie ad ecclesiasticum obracać, w czym nàs o nie małą krzywdą w żal nigdy nieutulony przywódł i pzyprawieł, zwłaszcza że to chcemy na każdym miejscu i każdego szasu, komu będzie należało, pokazać, żeśmy nic a nic in suum privatum usum

nie obrócili, lecz owszem pro posse nostro, et ex totis visceribus, jako prawdziwi bracia i promotorowie chwały Boskiej i Matki Jego Bogarodzicy Przenachwalebniejszej wszystkośmy na chwałę Bożą, na dobro kościoła naszego i ozdobę bractwa jego obracali, i żadnyśmy w tym krzywdy nie uczynili, i czegosmy się gotowi i tu na tym świecie i przed ostatniem—Sędzią żywych i zmarłych sprawić. A iż mamy ztąd niemałą obelgę i ujmę dobrej reputacyi naszej dla złego zdania pana Romanowego. Dla tegoż się o to przeciwko niemu protestujemy, ofiarując z owem de his omnibus fure mediante foro loco et tempore competente czynić i postąpić.

In contrarium famatus Romanus Strzelecki protestationem modo quo supra factam et productam per famatum Stanislaum Owieczka reprotestatus est. Quod de iure et aequo non animo iniurandi aut traducendi, sed conditionem meliorem confraternitatis ruthenicae facere volendo mandata sacrae regiae majestatis impetravit. Petens tempus calculorum ponendorum citatis sub poenis vallatis praefigi, quam suam protestationem atque controversiam scripto conceptam daturum se abnuit, prout et dedit tenoris huius.

Tenor reprotestationis et controversiae actoris. Subtilis nimium dominorum seniorum de faciendis et reddendis calculis ex administratione bonisque ecclesiasticis in sua dispositione exsistentibus declaratio. Quasi enim fieri calculos non recusant, faciendos promittunt, promissa tamen ad actum et effectum deduci nullam ob causam prolongari et protrahi curant, comparatio enim ad actum et terminum praesentem aliorum confratrum non est et ex legis et ex vi praxis ususque fraternitatis necessaria. Locus enim faciendorum calculorum est privilegiatus. Circa ecclesiam ruthenicalem tempus dies Dominicus proxime praeteritus circa electionem seniorum confratrum, tempus quidem translapsum et electionis et calculi opera studio dominorum citatorum enitando tandum modo calculos sed locus extat. Quare descendat in locum usitatum, domini seniores confraternitatem ad recipiendos calculos ipsumque instantem obdestinent, et convocent, tempus determinet. Ibi in loco, qui conve-

nient ad recipiendos calculos eosque recipient, illi omnes sunt actores et requirentes dari per dominos seniores calculum, nunc vero eorum comparitio non est necessaria, prout enim ex vi commissi a tota confraternitate habiti solus affectavit a sacra regia majestate mandata precibus suis in rem bonumque ecclesiae promovendum impetravit, solus etiam legitime offere illa..... potest, declarationemque a dominis senioribus de faciendo vel non calculo petere, et quod summam dicam solus etiam potest et calculum audire, communitatis enim negotia, et praecipue hospitalium ecclesiae fraternitatum cuius confratri includenti in eadem communitate scire expedit, et praecipue ad promovendum bonum commune, sed haec omnia aliter dicuntur, non intrando in litem aliquam. Non enim est hic terminus aliquis iudicilialis processus disputativus. Domini consules non sunt iudices, sed tantum modo mandatorum s. r. maiestatis supremi iudicis et domini nostri clementes exequutores ideo satis est petere mandatorum iudicatam exequutionem prout et petit affectans, alias protestatur ratione contraventionis mandato sacrae r. maiestatis salvatque actionem prout de iure cui et contra quem venerit. Quoad vero protestationes contra has solenniter idem affectans protestando protestatur. Et primo quod attinet primam in officio castrensi feria quarta post festa solemnia sacri Paschalis proxima, anno currenti factam, haec facta est se inscio non adcitato neque obdestinato. Extra forum iudicem, actaque competentia in iure vero tales protestationes nihil operantur prout continua praxis iuraque ipsa teste Jodoco Dachmodeno in praxi rerum civilium pag. 208 Num. 9 his formalibus. Quod omnis debita protestatio fieri debeat ad partem praesentem, vel ad absentem, quae ex ea protestatione... posset. Sed tamen prius citatam, quoad praesentem protestationem et haec nihil operatur, videns enim contrarium facile tum ex regestris penes modernos seniores existentibus tempore administrationis moderni affectantis conscriptis et post datam rationem calculumque eisdem senioribus traditis, tum et ex hominibus fide dignis calculo per modernum affectantem dato prae-

sentibus et quod maius fides bona cura, labor amorque boni ecclesiastici summus in hoc moderni affectantis apparuit et apparet, quod septingentis florenorum ad initium sui regiminis administrationisque perceptis affectans modernus, fabricam ecclesiae ex variis elemosynis et labore collectis magno sumptu continuavit, typographiam cum eius omnibus requisitis penitus de novo erexit et praeterea regimen administrationemque ex se deponendo octodecem millia florenorum Poloniae in libris et paratis pecuniis modernis senioribus (recusantibus nunc calculos) ad manus tradidit, aliaque bona opera fraternitati et ecclesiae fecit, ab hoc itaque capitali per affectantem ipsis tradito, tum et regestis ordiri et inchoari calculationem per dominos seniores modernos oportet. Quod vero sui calumniosae hac protestatione famasa traductione sine scitu totius confraternitatis attinet, eo nomine salvat sibi contra omnes protestantes videlicet seniores et Matiam Federowicz criminalem actionem ad poenas contra calumniatores sancitas, hac in praemissit mediante reprotestatione et protestatione cuius coiugendi, meliorandi, immutandi omnimodam sibi reservat facultatem. Postquam contradictionem actoris citati ex scripto impugnant.

Tenor impugnationis: Jest to tak, że mandat i. k. m. opiewa instantią pana Romana Strzeleckiego. Lecz że ten mandat wspomina i bractwo ruskie. Zaczym na instantią jednego pana Romana nie może officium praesens nic a nic nakazywać. Lecz gdy pan Roman stawi tu ad officium praesens tych confratrów swoich, z których by to instantiej ten mandat był wydany, i kiedy tu będą de nomine et cognomine wpisani. Tedy też w te czasy podług declaratiej swej seniores citati nie będą denegować rachunków czynić, jakoż i teraz zaraz gotowi są one expedire, by tylko wiedzieli, którzy się ich namagają albo na nacięzżą, niechaj plenipotentią od onych pan Roman uleguie.

Porro actor reimpugnando scriptum produxit tenoris talis.— Tenor reimpugnationis:—Reimpugnando affectans inhaerendo mandatis s. r. maiestatis eiusque contentis unicum petit ut faciendae

calculationis in loco solito tempus determinet, in quo termino et loco confratres requirentes calculationem a dominis senioribus confratribus certo certius calculationem receptant comprobabunt, ibique qui sint, qui calculum requirant facile a dominis senioribus dignoscentur petens quatenus officium mandato s· r. m. ad se se dato inhaerendo indilate fieri peragique calculos demandet salvis omnibus ad id requisitis iuris necessariis protestando de damnis..... expensis.

Citati vero contra huiusmodi reimpugnationem produxerunt confutationem in haec verba.

Tenor confutationis: Nie circa calculationem, ale circa praesentem affectationem trzeba było omnino tych braci, którzy się rachunków namagają stawić, bo by to już za sicią było, kiedy by ich tam stawiać miał, gdyż tu się trzeba z niemi przed urzędem niniejszym rozeprzyć, a nie tam, zwłaszcza że już tam do gotowej rzeczy przyjdą, a kto wie, co pan Roman za confratrów stawić panu Romanowi przykazało, ponieważ nemo sine expresso mandato alieno nomine quicquam agere potest. Więc tego mandatu, nigdy by był sam jeden pan Roman ex instantia sua nie otrzymał, kiedy by był drugich confratrów w to nie włożył. A gdzie pan Roman alleguie, iz urząd w. jest exequutorem k. w. m. mandatów, tedy się mu ta allegatia tak objaśnia. Jake jest w jednym punkcie w. urząd exequutorem mandatu i. k. m., tak też i w drugim być powinien, praecipue że mandat ten dwie rzeczy w sobie zamyka: Jedna rachunki czynić nakazuje, druga bractwu cerkiewnemu, a nie samemu panu Romanowi Strzeleckiemu. Zaczym officium praesens ucze solum in uno puncto, sed et in alio powinno descendere ad exequutionem ..is praemissis, żądają tego pozwani, aby pan Roman, albo braci tych stawił, którzy się przy tym mandacie opponują i którzy do rachónków należą, albo niechaj od niech mandatum producuie alias petunt id ipsum per sententiam decerni. Item declarando se velle descendere ad calculationem, quae iam est incoepta. Et reasumunt suas protestationes salvantque sibi omnia beneficia iuris. Submitten-

tibus autem partibus sententiae officii huius. Officium consulare Leopoliense tam mandatis s. r. maiestatis modo suprapatenti reproductis cum ea qua decet et par est reverentia, quam etiam et protestatione et reprotestatione instantis et adversae partis susceptis atque praescripto eorundem mandatorum s. r. m. inhorendo taliter sententiavit. Quoniam die Dominico hesterno iuxta morem et consuetudinem confraternitatis ruthaenicae recepta calculatio et electio seniorum eiusdem confraternitatis ruthenicae peragi solet. Mandata quoque s. r. maiestatis calculationem eiusmodi quam primum facere iniungunt, ideo haec eadem mandata sac. regiae maiestatis ad executionem deducendo, quatenus citati calculos eiusmodi iuxta obloquentiam mandatorum s. r. maiestatis in octava inchoent, et sine intermissione sub poenis interpositis perficiant invinxit. Decreti sui praesentis vigore.

Quod actorea pars pro iure suscepit. Citati vero sententes se eodem aggraviari appellationem ad judicia s. r. maiestatis interponebant ex eo, iż żaden ex communitate confraternitatis przy panu Romanie Strzeleckim nie stawa, tylko on sam, a pozwani gotowi communitati bractwu rachunki czynić, nie samemu panu Romanowi. Inhibente autem actore et inadmissibilem esse hanc appellationem uti a nullo gravamine interpositam allegante.—Officium consulare Leopoliense quoniam nullum decretum probatum, sed tantum exequutio mandatorum sac. r. maiestatis iniuncta est. Ab executione autem de iure non appellatur ideo appellationem inadmissibilem esse..... Protestati sunt citati de gravamine et prosequenda sua appellatione tum de calculis vice versa ab actrice excipiendis.—Reprotestatum est officium, quod iure mediante procedat. Postmodum declaraverunt se citati calculatione quam citissime expedire modo tantum famatus Roman Strzelecki confratres in mandato s. r. maiestatis ad attentandum eandem statuerit; idque stando circa appellationem et protestationes nec illius in quavis minima parte derrogando immo salvando.—Actum Leopoli feria quarta ante festa solennia

Sacri Pentecostes proxima. Anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 50, подъ 1644—1645 г.

---

18. 1648 года, февраля м. Форма квитанціи, какую поручило дать Ставропигіальное братство посланнымъ братчикамъ къ Θеофилѣ Собѣйской.

Forma quitu, iako sie daie na odebranie viderkauffu ze Zboisk od cerkwie brackiey mieyskiey Lwowskiey Wniebowzięcia Panny Mariey.

Wiadomo czyniemy tem pisaniem naszym, iż sie nam dos(y)ć stało od iasnie wielmożney iey mości paniey Theophili Sobieskiey, kasztelanki Krakowskiey, w odebraniu dwochseth złotych viderkauffu za rok przeszły tisiączny szescsetny czterdzesty siodmy, cerkwiam naszym nalezne, od summy czterech tisięcy złotych, a że my, iako prowizorowie z bractwa, na ten czas starzy, z odebranych dwuchset złotych iey mości imieniem bractwa quituiemy i dla pewności rękoma swemi z przycisnieniem pieczęci cerkiewney podpisuiem sie w Lwowie februarij 1648. Gabriel Łangisz. Jendrzey Strzelecky.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 410.

---

19. 1656 года, 15 августа. Копія квитанціи, какую дало Львовское Ставропигіальное братство г. Афендиковой и ея сыну Петру.

Copia quitu, iakowy sie dał od panow bracy paniey Afendikowey i p. Piotrowi, synowy, w odebraniu ratney pensiey od summy zł. 2291, gr. 24.

My niżey podpisani zeznawamy imieniem swoim i imieniem panow braciey młodszych, iż odebralismy ot sławetney paniey Glikieney Oxenowiczowny a paniey Janiey Afendikowey, mieszczki Lwowskiey, tak też i od p. Piotra Afendika, syna paniey Afendikowey, za ten rok tisiączny szescsetlny piendziesiąty szosty pensią roczną złotych 160, według contractu w roku 1655 postanowioną i pisaniem między sobą obwarowaną. A że nam dos(y)ć sie stało w odebraniu pensiey pomienioney, tedy imieniem wszystkich pp. bracy, tak pomienioną panią Janią Afendikową, iako i p. Piotra, p. syna, cale quituiemy, i dla lepszey wiary i pewności rękami sie swemi podpisuiemy. Dat w Lwowe 15 augusti, (roku) 1656. Paweł Lawriszewi(cz). Matiasz Feodorowicz m. p.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 411.

20. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ Ѳеофилѣ Собѣйской съ просьбой объ отдачѣ процентовъ за четыре года, слѣдуемыхъ съ Збоискъ.

Jasnie wielmożna, miłosciwa pani Krakowska, nam wielcę miłosciwa p. y dobrodzeyko!

Duchowięstwo nabożęstwa naszego wzaiem y ubodzy mędykowie szpitalow ruskych te tylką iędyną do poratowania wyżywienia y odzenia swego prowisią z fundacyiey Korniaktowskiey maiąc, że ych w niebytnosci w(asz) m(ość) n(am) m(iłosciwa) p(ani) przez cztery lata nie dochodziła, częstym westchnieniem do P(ana) Boga pragneli, aby co prędzey w te kraię w(asz) m(ość) n(am) m(iłosciwą) p(anią) w dobrym zdrowiu przyprowadzic raczyli. Jakoż zaraz po szczęsliwym przyiezdzie w. m. n. m. p. upatrowalismy czasu, a mianowicię tu we Lwowię, niedostatkiem onych pobudzeni, ozwac się w tey mierze z uniżoną suppliką naszą, a że nieprzyszłą, aż teraz przez umyslnie braciey naszych wysłanych, przeto ztąd większą nadzieię mamy, że w. m. n. m. p. cierpliwemu oczekiwaniu bacznoscią nagradzaiąc, zechczesz z miłosciwey łaski swey roskazać takową cztereletnią prowizią oddac, o ktorą pokornie y uniżenie upraszamy, czyniąc to, żebysmy y z omieszkania powinności naszey P(anu) Bogu liczby nie oddawali, zwłaszcza że nam wiedziec o tym podaną. Niemnieyszą ztąd y w. m. n. m. p. w pomyslnosciach swoich odniesiesz pociechę, gdy z oddaney takowey pobożnego fundatora prowiziey ybodzy w zimię y w głodzię po spalonym spitalu zostaiąc, posilenie powziowszy, przez swe modły Pana Boga będą wpraszać, aby długoletnym dobrym zdrowiem y szczęsliwym powodzeniem w. m. n. m. p. raczył błogosławic, będąc y my w. m. n. m. p. tey dobroczynnosci powolnoscią naszą winni zasługować, ktorey się y na ten czas z uniżonemi usługami naszemi zalecamy. Datum w Lwowe, die 4 februar(ii), a(nno) 1656.

Jasnie wielmożney w. m. n. wiel(ce) m(iłosciwey) pany y dob(rodzieyce) uniżony słudzy. Mieszczanie Lwowscy, bractwo religii graeckiey cerkwie sw. Niebowzięcia Panny Maryiey. Jasnie wielmożney iey m. paniey Theophili Daniłowiczownie Sobieskiey, kasztełance Krakowskiey, nam w(ielce) miłos(ciwey) paniey, paniey y dobrodzijcę.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 408—409.

---

21. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ епископу Луцкому, Діонисію Балабану, относительно о Исаіи, принятаго братствомъ въ настоятели церкви, съ извѣщеніемъ что о. Исаія показалъ братству отпускную грамоту отъ него – епископа и особенное письмо къ братству, свидѣтельствующее о его—Исаіи нравственныхъ качествахъ.

Ясне превелебный о Христѣ Господине, отче епископе Луцкій, и пане наш милостивый!

Дѣла добрые всякаго человѣка прославляются, зряще же и мы на житие благоговѣнно сіяющее честнаго отца Исаии, иноческому и священническому чину належащое, единым мнѣніемъ згодне онаго ку услуженію и священнодѣйствію за настоятеля до церкви нашои Успенія Пресвятыя Владычица и присно Дѣвы Маріи приняти изволилисмо, а тым . . . . . . и от превелебности вашей, пана нам велце милостиваго, яко от

своего ему епископа, по правилу святых богоносных отец, показал нам димис ореасъ, или книгу отпусную, и до нас особне писане, свѣдителствующе о пристойном возвапія его пребыванію досконолом и искусном в иночествѣ и священствѣ исправленіи, якоже подобает быти презвитеру, который ижъ чипъ таковый в другую преселяющеся діецезію заховал, а по чину вся благообразна бывают. Претож превелебности вашей, пану нам велце милостивому, подяковавши, иж во всем искуснаго и свѣдомого чипу духовного злецати нам рачишъ презвитера, винни услугами нашими таковую милость и любовъ превелебности вашей завдячовати зостаем, не вонтплячи, ижъ отецъ Исаия за таковым отъ діецезіе и превелебности вашей исходом порядным и достовѣрным залеценям ясне превелебнаго в Богу его милости отца епископа, пана и пастыра нам належащаго, за презенціею нашею до священнодѣйствія престола церкви пашей благословенія архиерейскаго годне сподобитися, абы тым порядком, не за празна, но свойственнаго священника, доколѣ пребудет з нами, мѣти онаго моглисмо. Повѣншовавши при том превелебность вашу, пану нашему велце милостивому, здравія в долгоденствіе и щасливое поводжене, себе самых пилне милости, благословенію и молитвам архиерейским превелебность вашу злецаем и отдаем. Дат д̃ февраля, рок(у) 1657.

Превелебности вашей, пана нам велце милостивого, упрейме найнижшыи слуги, всѣ купно братия братолюбія крестоноснаго церкве Успенія Пресвятыя присно Дѣвы Марія Лвовской.

Ясне превелебному в Бозѣ, его милости отцу Дионигію Балабанови, епископови православному Луцкому, Острозскому etc., архимандритѣ Милецкому, отцу и пану нам велце милостивому.

Львовскій Ставропигіяльный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 399—400.

22. 1657 года, 7 февраля. Рекомендательное и благословенное письмо Діонисія Балабана, епископа Луцкаго и Острожскаго, данное о. Исаіи къ Львовскому Ставропигіальному братству.

Mnie wielce łaskawi, miłosciwi panowie, starsi bractwa Lwowskiego, mnie wielce w Duchu Swiętym prawoslawnie synowie!

Referował mi ustnie żądanie y potrzebe w(asz) mościow m. m. panstwa wielebny oyciec Isaia, że onego raczycie affectować, aby, residuiąc przy cerkwie brackiey w. mościow m. m. panstwa, votis suis ad oras usługiwał przenaswiętsze holo causta (?) z kapłanskich ręku za zbawięne zdrowie sumnien pobożnych w. mościow panstwa y pomyslnych blogosławenstw na tym swiecie felices succesus od Naywyszszego Pana dań święcił y offiarował. Wprawdzie y w moiey diecesyey acz są duchowne tak pobożne subiecta pilnie potrzebne, iednak pragnąc wielkim kształtem zbawienney potrzebie z archiereyskiey uprzeymosci moiey prodesse blo(go)sławie wielebnemu oycu Isay resydowac na tym swiętym mieyscu w. mosciow, iako stan iego kapłansky in officio suo est powinny stawic sie wygodnym, wzaiem żądaiąc przeciw iemuż samemu, iako dobremu zakonnikowi, mnie swiadomemu, przy należney łaski y obserwantiey. Moie na ten czas archiereyskie przesławszy błogosławięstwo cale sie zalecam zwykley w. mosciow m. m. panstwa przyazni.

Z Chorochoryna d(ie) 7 february, anno 1657. W. m. moym mosci panom zyczliwy wsze(lkiego) dobra bogomodlca y rad służę Dionisy Balaban, episkop Łucky y Ostroz(s)ky, archimandrit Milecky.

Mnie wielce łaskawym w Christusie prawosławnym synom, ich mościom panom starszym, bractwa Lwowskiego należy do oddania.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 398.

23. 1657—59 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ монаху Креховскія обители [1]) Феофану съ просьбою пріѣхать во Львовъ и послужить храму Пр. Богородицы.

Превелебный и о Христѣ достоиный господине, отче Феофане!

При ласцѣ Божой и молитвахъ Пречистой и Преблагословенной Дѣвы и Матери Христа Бога нашего упреймую зычливость нашу велеб(ости) вашей освѣдчивши. Якъ неослабѣлая надѣя в памяти нашой цале тквит, так розумѣемъ о ласце и милости велебности вашей противко нас. Ижъ протяго часу жадная оказія з сердца велебности твоей вывѣяти не здолала, дозналисмо бовѣмъ по велебности твоей, ижъ каждую реч на таком фундаментѣ засажовати рачиш, з которого водлугъ словъ Спасителя нашего жадные навалности розхвѣяти не могут, а по Соломону: анѣ огонь выпалити, анѣ рѣки быстрые затопити и вытопити в щиром сердце приятелском любве не могут, маем за то, иж Сам Найвышший, яко твердомъ камени, зраженю железного палцем Духа Святого Своего вырысовати любовъ и глубоко упоити на сердцу велебности твоей противко нам зде и мѣсцу святому рачилъ, повабляетъ нас скорая склонность велебности вашей, которуюс ваша милость непоедно-крот на прозбы нашыи освѣдчати рачил и на тот час утѣкаемся до велебности твоей так за прозбами нашими, яко и з нужною потребою одушевленной церкве Христовы, хтѣт велебность твоя древнюю ко нам и мѣсцу святому любовъ оказати, а на так в той час нужный прозбы наши горячне овде ку нам яко нарыхлей зѣхати и з нами весполъ Пречистои Святои в храмѣ здешнем Львовском послужити, так бовѣмъ скудост духовных мѣсце святое осѣла, иж бы камѣня мовити могло, и то бы до велебности твоей заво-

[1]) Креховскій монастырь построенъ въ началѣ XVII в. схимникомъ Іоилемъ, находится въ Жолкевскомъ уѣздѣ, въ Галицкой Руси

лало, абыс велебность твоя уцтити хотѣл мѣсце святое здешнее послугами своими, в чомъ не вонтпячи, иж велебность твоя, неугашоную любовъ противко нам захованши доздѣй, еще барзѣй розжарити рачишъ, гды нас и прозбы нашѣ горячии, за себе не усторонивши мѣсце святое неотмовное, з послугами своими навѣдити покванишся, за що, цалое сердце наше противко собе захованши, значную нагороду от Пречистой Святой одержати, невонтпливе, рачиш. А мы во всем, чого быс велебность твоя по нас афектовал, субмѣтуемся. При том велебности вашой смотренію Бозкому, а нас молитвам святым чести твоей вручаем. Дат во Львовѣ. В Христѣ велебному, а нам велце милому, его милости господину отцу Ѳеофану, иночествующу в обители святои Креховской подати.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 396.

---

24. 1657 –1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ іеромонаху Варлааму, игумену Креховскаго монастыря, съ просьбою отпустить во Львовъ, въ братскую церковь Успенія Пр. Богородицы, іеромонаха Θеофана.

Превелебному отцу игумену, купноже и всей еже в Христѣ братіи, з ним брѣтающейся, о Господѣ радоватися;

Прозбы нашей през панов братии наших: пана Василя Григоровѣча и пана Леоновича свѣжо в мѣстѣ въ Львовѣ до ушу велебности твоей внесенои, яко и от велеб(ности) твоей ласкаве учиненои обѣтницѣ, упевнени прозбы нашеи до велебности твоей повторяемъ, яко теж и до всего клеру и собору, Духом Святым привелебности твоей в монастыру Креховскомъ собраного, тымже афектомъ прозбы нашѣ вносимъ, поневаж в той гвалтовный и тяжкий а оплаканый час на церков Божію звыслый, который не толко з серца воздыхания, але и з очу неослых слез добывает, вытягаючи по всѣх доволной и належитой ко спасенію людей побожных послуги, розумѣемо, же и з Самого Спасителя Іисуса Христа волею тот афектъ церковный згажается, и был бы такий желѣзного и каменного сердца, кто бы ся над маткою, то ест в части церковею апостолскою, злостовати и уфалити не хотѣлъ, розумѣемо по ласках велебностей ваших, ижъ сердечная любовъ, которая честностей ваших кождого ко спасенію там затягнула и собрала, тогож афекту и милости ку церкви Божей а спасенію тескливых в той страшный час людковъ, овде обрѣтаючихся, па плачливый афектъ и прозбу нашу а барзей на гвалтовную потребу церкве Христовы ужиете, а мѣсцу святому служителми до престолу овдешнего храма Успенія Пресвятыя Богородица неотреченно выгодите, поневаж есмо на сес час на духовных зейшли и оскудѣли, а меновите до волѣ и рады преве(ле)бнѣйшаго его милости отца епископа, пастыра нашего, стосуючися, с ним веспол от господина

отца Өеофана жадаем и горячо просим, о котром цале розумѣемъ, ижъ не толко прозбѣ нашой, але барзѣй церкви Христовой и спасенію людзкому на овдейшом мѣсци послужити не отмовит; великая есть рѣчь спискати себѣ самому спасеніе, але не меншая и уды Христовы окормляти и послугами іерейскими у престола Божого утѣшати и удовляти, за що от Найвышшого и Пресвятой Богородици нагорода, так велебностей ваших, яко и оного певне гойная зготована поткает. А мы здавна противко мѣсцу святому и велебностей ваших, афектъ любовне зачатый освѣдчивши, такъ велебностям вашим, яко и оному, дознавши упрейме, готовыми во всем быти облегуемся. За тым велебностей ваших Господу Богу в опеку Его святую полецивши, самых себе горячим молитвам честей ваших вручаюм. Дат во Лвовѣ.

Превелебности вашой уприйме зичливые и во всем поволные служити братия брацтва церковного Лвовской церкви Успенія Пресвятыя Богородица.

Въ православний свѣтло сіяющий и благочестія цвѣты украшеным господиям и братіи господину отцу іеросхимонаху Варламу, игумену, купно со всею еже о Христѣ братиею в монастыру Креховскомъ подати.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 394—395.

---

25. 1659 года, 8 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ Ѳеофилѣ Даниловичовнѣ Собѣйской съ просьбою сдѣлаться патронкою братства и добродѣтельницею его госпиталя.

Jasnie wielmożna, miłosciwa pani Krakowska, nam wielce miłosciwa pani i dobrodzieiko!

Upewnieni będąc odebrania prowiziey dla ubogich szpitała naszego od w(asz) m)ość) n(am) m(iłosciwey paniey, umyslnie dwoch z pośrodku braci naszych wysyłamy, pokornie i uniżonie w. m. nam wielce m. paniey przez nich upraszaiąc, abys w. m. mi(łosciwa) pani, z osobliwey panskiey swey dobroczynnosci, w tak pobożnym uczynku, miłosciwą łaskę swą oswiądczaiąc, raczyła i nam samym patronką y ubogiemu szpitalowi naszemu szczodrobliwi pomocą przez odesłanie takowey prowisiey zostawać, czego pewni będąc, winni za długoletne i szczęsliwe przy dobrym zdrowiu w. m. nam wielce mił. paniey i dobrodzieiki powodzenie Pana Boga ustawicznie upraszać iestesmy cale.

W. m. nam wielce mł. paniey dobrodzieiki zyczliwemi i uniżonemi sługami, bractwo religiey greckiey Lwowskie. W Lwowie 8 marca, 1659 (roku).

Jasnie wielmożney iey m. paniey Theopfili Danilowiczownie Sobieskiey, kasztelance Krakowskiey, nam w(ielce) mi(łosciwey) paniey dobrodzieike.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 406.

26. 1659 года, 27 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, съ увѣренностью, что онъ освободитъ весь народъ отъ польскаго ярма, слѣдовательно и братство, съ просьбою принять вмѣстѣ съ другими панами на аудіенцію и посылаемыхъ имъ двухъ братчиковъ: Михаила Сліозку и Василія Корендовича, которые устно разскажутъ о притерпѣваемыхъ русскими гоненіяхъ отъ Магистрата, и принять маленькій подарочекъ.

В Богу ясне превелебный, милостивый отче архиепископе, метрополито всея Россіи, пане и пастыру нам велце милостивый!

Яко вѣрные и послушные и во всем поволные в Духу Святом сынове вѣнчуем преосвященству вашему в добром здоровю в незамѣренныя лѣта воздвизати церковь Божию и всѣ станы благочестивые от так долгого пренаслѣдованя апостат нашых. Вѣруем, же за молитвами Преблагословенныя Богородица Дѣвы Сынъ Божій зезволит працами и вшелкѣмъ стараням пречестным нашего милостивого пана на том синодѣ генералном высвободити российскѣ ввес народ За таковымъ теды актомъ упѣкаемся и мы покорне до превелебности пастырскои и благодѣтелства през сполбратию нашу: пана Михаила Сліозку и пана Василія Корендовича з суплѣками нашыми, абыс оным рачыл давати милостивую и ласкавую авдиенцию з ѣхъ милостями превелебными коллекгами и их милостя(ми) паны коммѣсарами милостей вашых. Которые устне ярмо наше и вшелкое стисненя и зневоленя от панов магыстратовых референовати будут превелебности вашой, в чом мы, дознавшы таковои ласкѣ отца и пастыра нашего благодѣтелнаго, до скончания нашего з сукцессорами нашими Господа Бога за щасливое здоровя превелебности вашей просити винни зостаем, пры том самых себе милостивой ласце пастырской и молитвам святым превелебности вашой отдаем. Зе Львова кз марта, 1659 (року).

Превелебности вашой, пана нам велце милостивого, уприйме найнижшые слуги, всѣ купно братия братолюбия крестоносныя церкви Успения Пресвятыя Богородица Ставропигіи фрону патриаршего Львовяне.

Покорне упрошаем гонорарыюм маленкое на сес час рачъ милостивнѣ прыняти.

Ясне превелебному в Богу его милости отцу Діонисію Балабану, малостию Божіею архѣепископу, метрополитѣ Кѣевскому, Галицкому и всея Россіи пастыреви и добродѣеви нашему.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 393 оборотъ.

---

27. 1659 года, 27 ноября. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, относительно согласія и благословенія его на назначеніе братству отца Зосимы Согнѣкявича проповѣдникомъ и священникомъ при братской церкви.

Ясне превелѣбный, в Богу милостивый, отче архѣепископе, метрополито всея Россіи, панеи архипастыре нам велце милостивый!

З оказіи належной навѣжаем доброе здоровя нашего велце милостивого пана, которого зажывати вѣнчаем многа лѣта з гойными радостями, яко вѣрные и во всемъ повольные в Духу Свя-

том сыневе, печалуючы провѣзорством нашым о цекрви Божои и благолѣпію ея мѣти кгодных и побожных духовных для набоженства и амбоны. Залецоным нам есть высоце в Бозѣ велебный господинъ отецъ Зосим Согнѣкявич, за которым петита нашѣ усердные вносим до превелебности нашого милостивого пана, абыс рачыл дати консенсъ, промоцію и благословеніе, яко архипастыр нашъ, до катедры церкви нашеи братскоѣ для наукѣ Божественои так велебности его, яко и нам братству, которого з радостю очекѣваем и зо всею публѣкою благочестивою. Винни зостаем завше отвдячовати и поволностями нашыми на кождое росказаня отслуговати им духовенством нашым, Господа Бога за щасливое долголѣтнее здоровя п(р)евелебности в. м. нашего милостивого пана просити зостаем. А самых себе милости, ласце и молитвам святым превелебности вашей отдаем. В Львовѣ кз҃ ноембра, 1659 (року).

Превелебности вашеи, пана нам велце милостивого, упрейме нанижшые слуги, всѣ купно братія братолюбия крестоносныя церкве Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигія фрону пат(ріаршаго) Константинополского Львовяне.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig 444, л. 391.

28. 1659 года, 27 ноября. Письмо братства къ о. Зосимѣ, котораго братство проситъ прибыть во Львовъ на праздникъ Рождества Христова съ благословенія митрополита и быть ходатаемъ предъ Кіевскимъ митрополитомъ относительно благословенія братства и рекомендовать ему хорошаго дьякона

В Бозѣ велебный милосцѣ отче Зосиме!

Навѣдзеня доброго здоровя вашей милости от пана дидаскала нашего есть нам утѣшно, же щасливе дошло, але еще утѣшнѣй, же и оного взаем от вашей милости, в котором афектъ свой нам пожаданый з ласкѣ и милости декларуешъ, зачым хот отлеглая бытпость вашей милости маючи залецения от розных станов духовныхъ и свѣцкѣхъ о кгодной и побожной честности вашей милости, а особливе и от нашого сполбрата его милости пана Папары. Умыслне высылаем посланца нашего з жондапям нашым згодным для уконтентованя церкве Божія, а особливе катедры, надѣемся, же ваша милость петита нашѣ упреймые миле прыймешъ, и до нас, дастъ Богъ, щасливе а пожондане прыгостишь на свята Рождества Ісус Христова за коштом нашым. Пры тойже оказіи упрашаем о. диякона цвѣчоного, богобойного, о которого у нас потрудно, абы был послушный духовным старшым своим, милый нам есть пунктикъ тот а поважный, абы тен затягъ резиденціи вашей милости был у насъ з промоціи и благословенія от архѣпастыра нашего, ясне преосвященнаго архѣепископа метрополиты, в чом и суплѣку пашу до преосвящества его милости от нас автентичную дирикгуем и залецаем, а ласкѣ приятелской вашей милости жадаем, абых ваша милость за тоеюж оказіею по дорогѣ рачыл быти агентом нашым упреймым и отдавцою листу нашего и одержал так собѣ, яко и нам благословеніе унѣверсалное дале то ласце и милости поважной святобливой ку церкви Божой и ку нам вашей милости вручаем, а скуткови тому дозпаному облѣгуемся завше

быти вдячными. Пры том до щасливого, дастъ Богъ, просвѣту молитвам честным ся вручаем. Дат в Львовѣ кз ноевра, 1659 (року).

Во всем зычливые и поволные братия братства крестоносныя церкве Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигѣя фрону патріар(шаго) Константинополского Лвовяне.

Ясне превелебному в Богу его милости отцу Діонисію Балабану, милостію Божею архіепископу, митрополиту Кіевскому, Галицкому и всея Руси архипастыреви и добродѣеви нашему.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 389—390.

---

29. 1659 года, 23 декабря. Благодарственное письмо Львовскаго братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, за данное имъ благословеніе братству и съ просьбой быть его защитникомъ въ тяжелое время.

Ясне превелебный, в Богу милостивый, отче архѣепископе, метрополито Кіевскій, Галицкѣй и всея Россіи, екзархо святѣйшого апостолского Константинополского фрону, архѣпастыру и благодѣтелю наш велце милостивый!

Велце величаем Пана Найвышшого з утѣхою сердечною, же писаня наше покорное дошло до рукъ превелебного нашого мл. пана през упреймую працу велебнаго въ Богу господина отца Зо-

зииу Сохникевича, которому, яко архѣпастыр и патронъ, нам браству церкви крестоносныя благословилес дати, на прозбы нашѣ покорные консенсъ и благословеніе унѣверсалное на строеніе священных дѣйствъ и наукѣ Божественной церви святои и благочестивым ея, которого, яко святобливого, за промоціею и благодѣтелством превелебности нашого милостивого пана миле и щасливе прывитавшы, офѣруем оному вшелкую усердность, вдячность, яко чулые сынове и провѣзорове церкве Успенія Пресвятыя Богородица. А превелебности нашого милостивого пана купно всѣ братия покорне, умилне, чолобитне за благодѣтел архѣпасторскую дякуем и кланяемся и з духовенством нашым Господа Бога уставичне молити зостаемъ за щасливое доброе здоровя многолѣтное нам велце милостивого превелебнаго пана. З листу отданого нам от превелебности нашей милости велцесмо утѣшни з повоженя доброго здоровя и волѣ нашого милостивого пана, же вглядомъ розных запаловъ, небезпеченствъ теразнѣйшых. обронъ, безнавалностей рач превелебности вашей наш милостивый пан вчесне здоровю своему охороною быти, а нам, яко сыномъ в Духу Святомъ, поволным и послушным обвѣстити, в чом от всего сердца и преможеня нашего убогого готови есмо услужыти и угодити. А пры том милостивым архѣепископским преосвященным молитвамъ ся покорне вручаем въ Львовѣ 23 декевра, 1659 (року).

Превелебности пана велце милостивого упрейме найнижшые слуги купно всѣ братія братолюбия крестоносныя церкве Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигія фрону Константинополского Львовяне.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig 444, стр. 386.

---

30. 1667 года. 21 января. Письмо братства къ митрополиту Кіевскому, Антонію Винницкому, съ просьбою, чтобы онъ написалъ письмо къ Григоровичу относительно продажи дома, обнадеживая его своимъ прибытіемъ во Львовъ, и къ Львовскому старостѣ, прося последняго не позволить никому внести въ книги заявленія относительно продажи дома.

Jasnie przewielebny, m(i)ł(osciwy) oycze archiepiskopie, metropolito Kijowsky, nam wielce m(i)ł(osciwy) panie w Duchu S. archipasterzu!

Żądaniu przw(ielebności) wsz(ey), nam welce miłosciwego pana, pro pensią y zyczliwością naszą secundando wedle przemożenia scisłey między natio naszą osiadłosci, upatrzyliśmy dla przewielebności waszey mość pana stancią, ktora wielie wczesnoscią swoią correspondebit, zrozumiwszy ex re oculis subiecta, posłaniec prze(wielebności) w(a)sz(ey) skuteczną o tym uczynić może relacią, telko racz przewielebność wasz(a) do pana Hrehorowicza iako tey kamienicey proprietarium przysłac, upewniaiąc onego swoią bytnoscią, y i. mc. pana starosty Lwowskiego listownie upraszać, aby ex officio komu inszemu podaiących się ziazdow zapisać nie anticipowano. A że na ten czas po incursiey Ukrainskich(y) Taurickich, lecz wyuzdaney, y nasze vicinia insultami turbuiącey mitiori w pokoiu perfruimur, aurâ wielkemu Bogu chwały, iako Statori et Liberatori nostro, powinne za to, oddaiemy dzięki, Onego..., aby y na wiosne asiaticke Euxini przegrażaiące raczył wszechmocną potentią swoią od nas y wszystkiey christianae gentis pospolitości oddalić machiny, iako Serwatorem omnium pokornie błagaiąc y to swiątobliwym modłom archyereyskim prz. wsz. y za nasze nieudolności in cruentas maiestatowi Boskiemu przynoszącey hostias polecaiąc przy uniżonych usługach naszych, z ktoremi devotissime łasce y błogosławięstwu pasterskiemu prz(ewielebności) w(a)sz(ey) nam wielce miłosciwego pana zalecamy się. We Lwowie 21 ianuary, 1667 (roku).

Przew(ielebności) waszey, nam wielie miłosciwego pana, w Duchu Swiętym archipasterza. Uniżony słudzy bracia bractwa Stawropigion cerkwie Wniebowzięcia Przeczystey Panny Lwowskiego.

Jasnie przwielebnemu iego mości oycu Antoniemu Winnickiemu, archiepiskopowi, metropolicie Kiowskiemu, Halickiemu y wszy(s)tkiey Rossiey, Lwowskiey, Przemyskiey y archimandryey Uniowsky administratorowi nam wielce m(i)ł(osciwemu) panu y w Duchu S(więtym) archipasterzowi.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 227.

---

31. 1676 года, 15 іюля. Постановленіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства относительно проповѣдника, учителя школы и назначенія имъ платы.

З ласки всемогущаго Бога на завтри ден по згодливой елекъцие, в недѣлю рано въ звичайной сессии перъ вота згодливие пп. братия всѣ купно ухвалили для наукѣ духовной, проповѣди слова Божего, на заплату о вѣкъть отцу казнодѣи золотыхъ триста, которы то золотыхъ триста мается отдавати з легации годной велце памяти великого добродѣя и ктитора храма сего, названой Корънятовской, злотыхъ сто. Item де ново на тукюжъ добродѣтелъ ново уфундованую легацию от іего мл. п. Яна Мазаракого злотихъ семъ-

десят, а з каси золотыхъ сто тридцат, жеби ся сумма сполънила звишъ виражена, которая ся кварталами отцу казнодѣю отдавати повинна. З тогожъ теди провенту отецъ казнодѣя маетъ з повинности службъ Божихъ отправити часу своего за добродѣя памяти годнои чотири небожчика его милости Корнякъта.

В тойже сесии здалася речъ потребная панов братиявъ, жеби и школа свой порядокъ мала, такъ до услугѣ церковъной, яко тежъ чвѣченя дѣтеи нищихъ, убогѣхъ обмисляютъ пп. братия, тедижъ такъ на дяка, яко тежъ спѣваковъ и нищихъ доходъ певни дорочний зъ легации годнои памяти небожчика Кунашовича Шагайдачного золотихъ сто шестъдесят, которы то золотих сто шестъдесят пп. братия, на то назначеные для дозору школи, мают роздавати певънихъ часовъ, яко много которои особѣ годъная будет, подлугъ особного ординансу пп. братіи, пп. дозорцом поданого [1].

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 967, стр. 107.

---

[1]) Этотъ отрывокъ въ подлинникѣ зачеркнутъ.

32. 1688 года, 24 іюня. Письмо Скитскаго игумена Іова къ Львовскому братству о невозможности отвѣчать братству за недостаткомъ времени, но скоро пришлетъ людей, которые устно поговорятъ съ братствомъ.

Славетне урожоніе, милостивіе п. братия браства Ставропигиалне при храмѣ Успения Пресвятой Девѣ Маріи Лвовской, а нам велце ласкавие благодѣтелѣ!

Миле одебравши склонную ку святои обители нашеи милостеи ваших прихилност, желаючую з между смиренного собрания нашого капланов до храму Успенія Пресвятои Преблагословенной Девѣ Маріи браства милостей ваших, з чого не мнѣй контентни будучи обще, покорни поклонъ нашъ милостямъ вашимъ нань пресылаем, а же в такъ трудномъ и притрудномъ коло домовихъ работахъ часу не можемъ на особливое желание милостей ваших иначей одписати, толко ижъ не по многихъ днехъ вышлется до Лвова въ инших потребахъ през братию нашу, которимъ злецимо устне и о томъ з милостями вашими розмовитися, за чимъ южъ нынѣ законно належитую поволност нашу, при милостяхъ денних и нощнихъ, милостямъ вашимъ покорне залецивши, в долгофортунни вѣк благодати, со вишше спливающои, упрейме жичимъ. З обители святой Скицкой [1]) кд іюля, ахпи року. Милостямъ вашимъ п. паномъ и благодѣтелем нашим уставичне богомолци и слуги наинишие смеренни іеромомонах Іовъ, игуменъ святія обители общежителныя Скицкия со всею о Христѣ братию обще.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 163.

---

[1]) Скитскій монастырь основанъ Іовомъ Княгиницкимъ въ 1611 году, находился вблизи села Манявы, въ Станиславскомъ уѣздѣ, въ Галицкой Руси, былъ подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, которое помогало ему деньгами и провизіею. Въ 1786 году Скитскій монастырь уничтоженъ, движимое имущество перенесено во Львовъ, въ духовную семинарію, недвижимое — продано, а церковь Преображенія Господня разобрана и перенесена въ м. Надворную.

33. 1699—1701 г. Рескриптъ короля Августа II-го, которымъ приказывается польскимъ властямъ города Львова не препятствовать русскимъ людямъ подавать свои голоса въ разныхъ городскихъ дѣлахъ послѣ поляковъ и армянъ. Судебное дѣло по этому вопросу между поляками и русскими.

Actum Leopoli feria secunda pridie festi Exaltationis Sanctae Crucis anno Domini millesimo septingentesimo.

Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Ciprianus Kisielnicki, Nicolaus Michalewicz et Zota Issarowicz, cives Leopolienses et nationis Ruthenicae civitatis istius seniores, suis et aliorum eiusdem nationis civium nominibus agentes, relatione famuli eiusdem officii obtenta de legitima adcitatione famati Casimiri Dynoborski, apothecarii, civis Leopoliensis et honoratae communitatis eiusdem civitatis regentis, pro anno praesenti electi, eundem ad comparendum acclamari petierunt. Quiquidem citatus cum acclamaretur et compareret.

Actores suprascripti suis et totius nationis Ruthenicae nominibus abtulerunt in praesentia ipsius comparentis sacrae regiae maiestatis rescriptum ratio introcontentorum emanatum, manu sacrae regiae maiestatis subscriptum, et sigillo maioris cancellariae regni communitum, sanum, salvum et illaesum, de data Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, petentes idem rescriptum sacrae regiae maiestatis ad acta praesentia suscipi et se circa illud respectu dandorum in consultationibus publicis notorum et loci conservari. Cuius quidem rescripti sacrae regiae maiestatis tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor rescripti sacrae regiae maiestatis:

Augustus Wtory, z Bożey łaski krol Polski, wielki xiąże Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kiiowski, Wołynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewerski y Czerniechowski, a dziedziczny xiąze Saski y elector. Szlachetnym, sławetnym: burmi-

strowi, woytowi, raycom, ławnikom y wszystkiemu magistratowi, tudziesz regentowi y pospolstwu miasta naszego Lwowa, wiernie nam miłym łaskę naszę krolewską, szlachetni, sławetni, wiernie nam mili. Doniesiono nam przez panow rad naszych, iż natia Ruska miasta naszego Lwowa, a concives wiern. waszych, zaszczycaiąc się prawami, tak od nayiasnieyszych s(więtey) p(amięci) antecessorow naszych nadanymi, iako y od nas samych na blisko przeszłey koronatiey approbowanymi, znaczne od wierności waszych ponoszą aggrawatie, kiedy zamieszkanie wlasnie y zasiedzenie dawne maiąc, wierności miastu nienaruszoney dotrzymuiąc, cięzary y podatki wzaiemnie płacąc, tudziesz wielkie inne ustawy y uchwały wypełniaiąc, iako w rowney powszechności, aequali nie może gaudere activitate; osobliwie w tym punkcie, na ten czas, kiedy nie według zwyczaiu dawnego, nie z mieysca y porządku, zaraz post nationes binas, iako iey competit, vota swoie na konsultacyach y zgromadzeniach wiern. waszych wydawać, de post nationes regens et communitas w tym przed niemi praecedentią bierze, y Ruską natią uposledza, ktora gdy statecznie przy zachowaniu y powagi swoiey stawa wiern. waszych przegrażaniem się niewinnym, y paenami niepotrzebnymi do podpisu uchwał tychże przymuszacie. Co gdy uważamy, że to iest przeciwko wszelkiey słuszności y prawu mianowaney Ruskiey natiey, miec chcemy po wiern. waszych y serio przykazuiemy, aby zaszczycaiąc się powagą swoią na konsultaciach wiern. waszych, ex loco et ordine nationis suae, iako przed tym bywało, po rzymskiey, ormianskiey, vota swoie, zdania y głosy, bez wszelkiey praepedytiey y impedimentu regentis, tudziesz communitatis y wszelkich innych osob wolno y bezpiecznie wydawała. Czego wiern. wasze doyzrzycie dla łaski naszey y pod winami na sprzeciwiaiących się rescriptom naszym. Dan w Warszawie dnia dwadziestego piątego czerwca, roku Pańskiego tysiącnego szescsetnego dziewięcdziesiątego dziewiątego. Panowania naszego roku trzeciego. Augustus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Wacław—

Franciszek Trzcinski, czesnik Rawski p. w. k. sekretarz m(anu) p(ro)p(ria).

Porro citatus honoratus regens ad conferentiam cum honorata communitate dilationem dari sibi postulabat. Officium itaque praesens consulare Leopoliense rescriptum sacrae regiae maiestatis praeinsertum cum ea, qua par est et decet reverentia suscepit, Quod vero spectat eorundem offerentium affectationem, quoniam idem rescriptum sacrae regiae maiestatis ad omnes civitatis istius ordines est emanatum, proinde eandem affectationem ad conferentiam cum aliis civitatis eiusdem ordinibus distulit.

Actum Leopoli feria quarta in crastino festi sancti Matthaei apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo septingentesimo. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi in termino hodierno suprascripti famati Ciprianus Kisielnicki, Nicolaus Michalewicz, Stephanus Laszkowski et Zota Issarawicz personaliter comparentes relationem famuli eiusdem officii de legitima adcitatione famati Casimiri Dynoborski, apothecarii, civis Leopoliensis, ut et tanquam honoratae communitatis civitatis istius regentis pro anno praesenti electi fieri petierunt.

Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi providus Christophorus Bieńkowski, apparitor eiusdem officii, in vim suae verae ac fidelis relationis palam et publice retulit. Se ad instantiam famatorum nationis Ruthenicae seniorum, honoratum Casimirum Dynoborski, uti honoratae communitatis regentem pro die hodierna ad officium praesens adcitasse. Cum vero post pactam eiusmodi relationem idem citatus acclamaretur et compareret.

Actores suprascripti affectaverunt quatenus citatus nomine honoratae communitatis uti regens eiusdem det rationem negotii seu consensus honoratae communitatis occasione rescripti sacrae regiae maiestatis et denegatae sibi actoribus prioritatis votorum in consessu publico per ipsos temere denegat.

Porro honoratus regens intulit, se non posse dare relationem actoribus ab honorata communitate quoniam ad reponendum idem

rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores exportatum, intercessit citatio sacrae regiae maiestatis actoribus opposita, prout in continenti statuit ministerialem regni generalem providum Albertum Gembalski, qui coram eodem officio personaliter stans, in vim suae, verae ac fidelis relationis palam et libere retulit, se ad instantiam famati Casimiri Dynoborski, regentis honoratae communitatis civitatis istius, citationem sacrae regiae maiestatis e maiori cancellaria regni emanatam, sigilloque eiusdem cancellariae communitam, ad manus famati Nicolai Michalewicz, civis, mercatoris Leopoliensis et nationis Ruthenicae eiusdem civitatis senioris, die hodierna tradidisse, prout verificando eandem relationem suam reversale eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis in tenore tali, qui sequitur, reproduxit.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Cherniechoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae, princeps et elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki, Stephano Laszkowski, Nicolao Michalewicz, principalibus nationis Ruthenicae senioribus, totique nationi eiusdem civitatis nostrae Leopoliensis, de personis causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis et iudiciis nostri Assessorialibus regni, Varsaviae, seu ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae regiae, recte in sex septimanis, seu tum, dum et quando causa praesens ex regestro iudicandarum causarum publico ad iudicandum inciderit, legitimeque acclamata fuerit, personaliter legitime ac peremptorie compareatis. Ad instantiam generosi instigatoris regni nostri eiusque delatoris honorati Casimiri Dynoborski, pro anno praesenti, totius communitatis civitatis nostrae Leopoliensis ac omnium ordinum et nationum regentis reponendi actoris. Qui vos citat, seu potius adcitat ad reponendum et restituendum certum rescriptum nostrum sub actu Varsaviae, die vigesima quinta mensis iunii, anno Domini millesimo sexcentesimo no-

nagesimo nono, ad malam cancellariae nostrae informationem per vos ex eadem cancellaria nostra exportatum et illegitime impetratum, praesertim iam causa eadem in iudiciis nostris Assessorialibus, hucusque inter vos et nationem vestram Ruthenicam et honoratum regentem civitatis nostrae Leopoliensis, per vos ex prosecutionibus oppositis indensa pendente, qua stante nihil erat innovandum. Citamini itaque ad videndum et audiendum illud idem rescriptum subreptitie obtentum, reponibile adinveniri, illoque reponibili adinvento, vos in damnis et litis impensis condemnari, in eaque causa, id quod iuris erit, statui et decerni, et ut vos interea iuxta morem antiquum, in consultationibus et votis dandis geratis mandari. Sitis gitur ad praemissa iudicialiter responsuri et terminum attentatum. Datum in cancellaria regni, feria tertia post festum sancti Bartholomaei apostoli, anno Domini millesimo septingentesimo. Locus sigilli moioris cancellariae regni V F T P R S M A S m(anu) p(ro)p(ria).

Et haec est praesens eiusdem ministerialis regni generalis traditae citationis sacrae regiae maiestatis relatio modo praemissa facta.

Tandem honoratus regens post factam eandem ministerialis regni generalis relationem petiit, causam praesentem cum toto ipsius effectu remitti ad iudicia sacrae regiae maiestatis domini nostri clementisimi.

Ex adverso actores seniores nationis Ruthenicae praemissa solenni protestatione contra citatum ratione inordinate et subreptitie exportatae citationis sacrae regiae maiestatis saluando vindicationem paenarum super ipso intulerunt non debere remitti causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores ad acta porrectum in parte in executionem intravit, et enim ex vi rescripti sacrae regiae maiestatis porrecti, remissa eius negotii ad honoratam communitatem stetit, ad eosque cum solum modo in ulteriori executione eiusmodi rescriptum sacrae regiae maiestatis pendeat, idcirco citatum ad dandam relationem stringi petierunt. In contrarium citatus famatus regens intulit, intrat in ullas controversias cum acto-

ribus, verum vigore oppositae citationis sacrae regiae maiestatis petiit causam ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti.

Officium praesens consulare Leopoliense quoniam citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores exportatum ex parte famati regentis honoratae communitatis interposita intercessit, proinde in concurrentia rescriptorum sacrae regiae maiestatis causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis in termino ex eadem citatione provenienti reverenter remisit.

Tandem actores solenniter, tam contra citatum, quam contra totam communitatem, cuius nomine citatus agit, ratione omnium gravaminum, ex denegata prioritate subsequenter post nationem Armenicam dandorum votorum circa honoratam communitatem in consessu publico, nec non in denegatione locorum sibi post nationem Armenicam competentium, tum ratione omnium damnorum, litisque expensis causatarum et causan... ad extremum ratione omnium praeiudiciorum, tam ante hac, quam ad praesens patratorum protestati sunt, saluando eorundem omnium ab iisdem una cum paenis, ubi competierit vindicationem et repetitionem. Jam vero honoratus regens suo et honoratae communitatis nomine de nullitate eiusdem contra se, et eandem honoratam communitatem factae per actores protestationis reprotestatus est, imo contra eandem nationem Ruthenicam de omnibus damnis et litis expensis, tum et ratione desertatae in eadem materia per eosdem a multo tempore causae eidem honoratae communitati institutae, et subsequentibus ex inde damnis et litis expensis protestatus est.

Actores vero de nullitate eiusdem protestationis sunt reprotestati in cuius reifidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impressum.

Nicolaus Ludovicus Abrek, civitatis Leopoliensis notarius m. propria.

M. II.

Ex actis officij consularis Leopoliensis extraditum.

Rescript die 25 iuny 1699, 1701, die 18 iuly pro confratrenitate graeco—ruthenica Leopoliensi.

Actum Leopoli feria secunda ante festum sancti Andreae apostoli proxima anno Domini millesimo septingentesimo primo. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Stephanus Laskowski, Nicolaus Michalewicz, Ciprianus Kisielnicki, suo et nationis suae Ruthenicae nomine agentes, relatione famuli officii praesentis obtenta de legitima adcitacione famati Gregorii Niedzielski, civis aurificis Leopoliensis, pro anno praesenti honoratae communitatis civitatis istius regentis eundem ad personaliter comparendum acclamari postulaverunt. Qui cum acclamaretur et non comparet. Suprafati actores suo et praefatae nationis suae Ruthenicae nomine obtulerunt decretum sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una et praememoratum famatum regentem communitatis civitatis Leopoliensis parte ab altera, in contumaciam ipsius de data Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, proxima die, scilicet decima octava mensis iulii, anno Domini millesimo septingentesimo primo prolatum, sigillo maioris cancellariae regni communitum, tum manu illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowicze Tarlo procancellarii regni subscriptum, sanum, saluum et illaesum, petentes illud ad acta officii praesentis suscipi et publicari. Quod quidem decretum sacrae regiae maiestatis officium ad acta sua suscepit et iisdem inseri ac ingrossari permisit publicarique tali prout sequitur modo mandavit. Tenor decreti sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussie, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czerniechoviae, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis

et singulis, citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum literis citationis nostrae regiae primae famatos Ciprianum Kisielnicki, Stepfanum Laszkowski, Nicolaum Michalewicz, principales nationis Ruthenicae seniores, totamque nationem civitatis nostrae Leopoliensis, de causa infrascripta bonisque eorum generaliter omnibus. Ad instantiam generosi instigatoris regni, eiusque delatoris honorati Casimiri Dynoborski pro anno praeterito totius communitatis civitatis nostrae Leopoliensis ac omnium ordinum et nationum regentis, reponendi actoris, ad reponendum et restituendum certum rescriptum nostrum, sub acta Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, ad malam cancellariae nostrae informationem per eos ex eadem cancellaria nostra exportatum et illegitime impetratum, praesertim iam causa eadem in iudiciis nostris hucusque inter illos et nationem eorum ruthenicam, ac honoratum règentem civitatis nostrae Leopoliensis, per eos ex prosecutionibus oppositis indecisa pendente, qua stante nihil erat innovandum. Ad videndum nimirum et audiendum illud idem rescriptum subreptitie obtendum reponibile ad inveniri, illoque reponibili adinvento, citatos in damnis et litis expensis condemnari, in causaque id quod iuris erit statui et decerni et ut se interea iuxta morem antiquum, in consultationibus et votis dandis gerant mandari, citatione ipsa originali latiore. Qua sic stante citatione nostra prima per honoratum regentem communitatis extraditâ, cum citati moderni seniores nationis Ruthenicae ad publicationem et auscultationem. Rescripti nostri praeinserti honoratum regentem communitatis Leopoliensis ad officium consulare adcitassent, ibidemque oblato rescripto eodem nostro illud ad acta suscipi, et se circa illud respectis dandorum in consultationibus publicis votorum et loci conseruari petissent. In oppositum citatus protunc et modernus actor post concessam sibi dilationem ad conferentiam cum communitate, citationem ad reponendum praefatum rescriptum ad iudicia nostra per se extraditam esse allegasset, remitti causam ad iudicia nostra postulasset. Officium consulare Leopoliense, quoniam citatio nostra ad reponendum rescriptum

nostrum per seniores nationis Ruthenicae exportatum, ex parte regentis honoratae communitatis interposita intercessit. Proinde in concurrentia earundem literarum nostrarum, causam praesentem ad iudicia nostra in termino ex eadem citatione provenienti remiserat processu ipso in praedicto officio consulari Leopoliensi agitato latiori. Quo in termino ex suprascripta citatione nostra prima hic Varsaviae feria tertia post Dominicam Jnvocavit quadragesimalem proxima die scilicet decima quinta mensis februarii anno currenti incidente; veniens personaliter ad cancellariam regni decretorum nostrorum, ibidemque comparens famatus Stephanus Laszkowski, senior nationis Ruthenicae civitatis Leopoliensis suo et totius nationis Ruthenicae eiusdem civitatis nomine declaravit velle se suosque principales, cum parte actorea intraspecificata, ex hac prima citatione non expectata secundaria, in hac causa sibi per praesentem citationem instituta experiri. Quod experimentum taliter est susceptum et inscriptum ac terminus utrique parti, dum causa ex regestro publico acclamaretur conservatus peremptorius. In termino itaque hodierno, tam ex citatione nostra prima et experimento, ut supra inscripto, quam ex remissa ab officio consulari Leopoliensi facta, legitime ad praesens proveniente et hucusque continuato partibus praenominatis, citata quidem parte reponendi rescripti nostri, scilicet famatis senioribus nationis graeco-ruthenicae totaque natione eadem civitatis nostrae Leopoliensis, per nobilem Franciscum Wloszkiewicz, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparente, eundem terminum attentante. Jam vero actorea reponendi parte, ut pote honorato regente, totam communitatem civitatis nostrae Leopoliensis repraesentante voce ministerialis terrarum regni generalis nobilis Thomae Rausz, ad nos et iudicium nostrum acclamata non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem pro termino eodem comparente, imo se contumacem praebente. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris, attenta ministerialis praefati relatione, de acclamatione actoreae partis reponendi ad nos et iudicium nostrum facta in contumaciam ipsius, ad legitimam vero eam-

que iuridicam citatae reponendi partis instantiam et affectationem, eandem actoream partem reponendi in lucro causae istius condemnari permissimus, et in vim lucri obtenti remissa per officium consulare Leopoliense, propter interpositam citationem ad reponendum rescriptum necessaria adinventa partibus ex eadem citatione super legatitate rescripti experiri mandavimus. In experimento vero, cum eadem actorea reponendi pars rursus ad nos iudiciumque nostrum acclamata contumacem se praeberet nos cum consiliariis et iurisperitis nostris, in talem iteratam actoreae partis reponendi contumaciam, eandem in ulteriori lucro causae istius condemnari permissimus, et in vim lucri ulterioris, ex quo rescriptum nostrum sub data Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono gratiose impetratum, sigillo regni maiori communitum, usui et consuetudini antiquae super votis et suffragiis in consultationibus ac sessionibus ordinum civitatis nostrae Leopoliensis est conforme nullamque novitatem in se praesefert. Ideo rescriptum praedictum non esse reponibile adinveniendum duximus, prout adinvenimus, partesque circa illud totaliter conservamus, imo actoream reponendi partem indebite praefatum rescriptum impugnatum, in refusione damnorum, litisque expensarum, quas ad centum quiaquaginta florenos moderamur condemnamus. Et ne regens communitatis pro tempore existens eidem rescripto praesentique decreto nostro sese opponere audeat et praesumat sub paenis in convultores decretorum nostrorum sancitis eidem interdicimus decreti nostri praesentis vigore. Pro cuius executione memoratas partes ad officium consulare Leopoliense in termino dum pars partem ad id legitime adcitaverit peremptorio remittimus, eidemque officio quatenus nullo habito respectu decretum praesens ad executionem absque ullis diffugiis deducat mandamus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, proxima die scilicet decima octava mensis iulii, anno Domini millesimo septingentesimo primo, regni nostri anno quinto. Carolus Tarło,

procancellarius regni m. propria. Relatio illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowicze Tarło, procancellarii regni, locus sigilli maioris cancellariae regni. Mathias Kolinski, decretorum curiae regni notarius m. propria. Correxit Nagrodzki. Tandem post publicationem eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti affectaverunt suprascripti actores, suo et totius suae nationis Rutenicae nomine illud idem decretum sacrae regiae maiestatis in omnibus et singulis eiusdem decreti punctis et contentis in instanti debitae executioni demandari. Et officium praesens consulare Leopoliense quando quidem famatus regens nec per se, nec per plenipotentem suum comparet, proinde quatenus actores ad executionem eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis eundem citatum famatum regentem honoratae communitatis adcitent mandavit. Porro actores in et contra saepefactum famatum regentem communitatis ratione omnium damnorum et litis impensarum protestati sunt.

Actum Leopoli sabbatho ante festum sancti Nicolai, pontificis et confessoris, proximo, anno Domini millesimo septingentesimo primo. In termino hodierno saepefacti actores suo et suprascriptae nationis Ruthenicae nomine in praesentia toties dicti famati regentis honoratae communitatis Leopoliensis affectaverunt instantaneam executionem decreti sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una, et citatum parte ab altera prolati, in termino anteriori per oblatam ad acta officii praesentis porrecti et per officium praesens suscepti sententiari. Jam vero citatus, tam suo, quam totius civitatis Leopoliensis nomine protestando, contra actores, ratione causationis damnorum non mediocrium intulit non posse actores urgere executionem decreti sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum illud idem decretum contumaciale, iam alias exportata et parti actoreae ad manus tradita intercessit, prout id ipsum probando relatione ministerialis regni generalis, statuit eundem ministerialem videlicet providum Dominicum Orlinski. Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi proinde Dominicus Orlinski ministerialis regni generalis, in vim suae verae ac

fidelis relationis palam et libere retulit se ad instantiam famati regentis totiusque communitatis civitatis Leopoliensis citationem sacrae regiae maiestatis, e cancellaria regni maiori emanatam, de data Varsaviae sabbatho postridie festi sancti Martini, pontificis et confessoris, anno Domini millesimo septingentesimo primo emanat, sigillo eiusdem cancellariae regni maiori communitam ad manus famati Cipriani Kisielnicki die hesterna reddidisse. Et verificando eandem suam relationem produxit re versalia eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis, cuius quidem citationis tenor verborum sequitur talis.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vołhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czerniechoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki, Stephano Laszkowski et Micolao Michalewicz, uti et tanquam nationis Ruthenicae civitatis nostrae Leopoliensis senioribus, seu verius toti nationi Ruthenicae Leopoliensis, cuius hic nomina pro expressis censentur, de personis causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandatus, ut coram nobis iudicioque nostro Assessorali Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in sex septimanis, seu tum, dum et quando causa praesens ex regestro publico acclamata ad iudicandum inciderit, personaliter peremptorieque compareatis. Ad instantiam famati Gregoris Niedzielski protunc ordinis quadraginta virorum, totiusque communitatis civitatis Leopoliensis, regentis et totius communitatis et ordinum. Qui vos citant ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum contumaciale Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, anno nunc currenti millesimo septingentesimo primo in causa respectu dandorum in consultationibus publicis votorum et loci prioris instituta in contumaciam sui actorum stantibus eorundem certis legalitatibus, vel si opus fuerit, eius-

dem decreti nullitatibus obtent. Ad videndum nimirum et audiendum memoratum decretum nostrum contumaciale reponibile esse adinveniri, illudque ex rationibus in termino inferendis (cuius executionem praesentibusque ad decisionem nostram suspendimus et in suspenso manere volumus tolli, cassari et annihilari, causam in integrum restitui in eaque id quod iuris et aequitatis ratio dictaverit statui et sententiari. Litis igitur parituri et ad praemissa latius vobis in advenienti termino deducens iudicialiter responsuri. Datum Varsaviae sabbatho postridie festi sancti Martini, pontificis et confessoris, anno Domini millesimo septingentesimo primo. (Locus sigillo maioris cancellariae regni) VFTPRSMRS m. propria.

Et haec est praesens eiusdem ministerialis regni generalis modo praemisso facta relatio.

Tandem post factam eiusmodi relationem isdem famatus regens communitatis suo et totius communitatis civitatis Leopoliensis nomine affectavit in haerendo relationi traditae ad manus famati Cipriani Kisielnicki citationis sacrae regiae maiestatis, causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti. Jam vero actores solenissime contra citatum tam ratione inordinate exportatae citationis, quam omnium damnorum et litis expensarum causatarum et causandarum (quarum omnium salvaverunt sibi ac praecustodiverunt vindicationem) protesti sunt. Reprotestatus est famatus regens de nullitate protestationis..... actores factae petens causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti, imo protestatus est de damnis et litis expensis. Officium praesens consulare Leopoliense eo attento, quod citatus famatus regens honoratae communitatis, ad reponendum sacrae regiae maiestatis decretum per actores in contumaciam obtentum, citationem sacrae regiae maiestatis apponit, proinde acceptata qua par est et decet reverentia eadem sacrae regiae maiestatis citatione causam praesentem, cum toto eius effectu ad iudicia sacrae regiae maiestatis remisit. Tandem actores videlicet natio Ruthenica iterum atque iterum contra citatum ratione omnium damnorum et litis expensarum causatarum et causandarum

protestati sunt. Jam vero famatus regens nomine totius communitatis de nullitate protestationis per actores factae reprotestatus est. In cuius reifidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impraesum.

M. Andreas Abrek Ph. D., civitatis Leopolien. notarius m p. М. П. Ex actis officii consularis Leopolien. extraditum.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 747, 755, тоже и въ Львовскомъ Магистратскомъ архивѣ, фасцикулъ 219, № 28.

---

34. 1700 года, 14 января. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству съ поздравленіемъ новаго года, передачею ключа отъ братской кассы Петру Семіоновичу для выкупа заложенной цѣпи и предложенія, въ случаѣ нужды, передавать братскія требованія въ его домъ, откуда уже извѣстятъ его — Папару, чтобы такимъ образомъ избѣжать лишнихъ церковныхъ расходовъ.

W Batyatyczach 14 ianuary, 1700 (roku).

Mnie wilce mość panowie mości, wielce milosciwi panowie y bracia!

Zyczyłem sobie wielce, ażebym praesentią moią swiąt chwalebnych narodzenia Pańskiego w(asz) m(ościow) panow powienszował, iednak, że mi słabość zdrowia mego nie pozwoliła, listownie tedy

wzaiemnym affektem szczęsliwie oprowadzonych swiąt chwalebnych w(asz) m(ościow) panow winszuię, uprzeymie życząć, ażeby Ten Novonarodzony Pan noweni fortunami y szczęsliwszemi progresami w(asz) m(ościow) panow obdarował. Doszedł mie list dnia wczorayszego od w. mm. panow przez oyca Kornyłyia do mnie, iadącego, ordynowany, gdzie na affectacią w. mm. panow zleciłem listownie synowi memu, ażeby wyiowszy klucz cassalny ze sklepu, oddał go i(ego) mo(ści) panu Piotrowi Semionowiczowi, ażeby zadosyć uczynić ratione wykupna lancucha zastawnego. W czym by zaś ieszcze dalsza mie miała od w. mm. panow zaść necessitas, podana iest zawsze bez kosztu cerkiewnego z kamienicy moiey okazyia tu do mnie, co bym miał do oznaymienia i affektacyi w. mm. panow; a teraz, zwykłemu się w. mm. panow zaleciwszy affektowi, pisze się w. m. miłosciwych panow uprzeymie zyczliwy brat y sługa Jerzy Papara.

Адресъ: Mnie wielce m(iłoś)ciwym panom y braci, ich m(oś)ciom panom bractwa congregacyiey cerkwie Stawropigialney, mieyskiey, Lwowskiey Zasnienia Naswiętszey Panny Marii w. m. miłosciwym panom należy we Lwowie.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, изъ № 988.

---

35 1700 года, 18 іюня. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству относительно пріема въ братскую церковь Успенія Пресвятыя Богородицы рекомендуемаго имъ дьякона.

W Batyatyczach 18 iuny, 1700 (roku).

Mnie wielce m(iłoś)ciwi panowie moi, wielce m(iłoś)ciwi panowie y bracia!

Wiedząć o tym, yż dawno cerkiew Boża potrzebuie duchownych, a mianowicie dyakona dobrego, ktorego bez tak długi czas miec nie może, teraz z okazyi bez wies moię jadący ten ociec dyakon, powiadaiąc sie, yż iest z manastera z Zahorowa, ktory, miesca sobie szukaiąc, prosił mię o instancyią do w. mość panow, za ktorym onę wnosząc, wyrozumiawszy tak w odprawowaniu, iako też y wszelkich procederach onego, iesli by się zdał bydz na tym miescu, łascę go y wszelkiey prowidenciey w. mm. panow y bracy zalecam, gdyz mnie z samego tylko poyrzenia zdało by się onego nie opuszczać, w dalszych circumstancyiach samym w. mościom panom zalecam, y samego siebie zwykłey w. mm. panstwa zalecnoścy się łascę piszę się w. mościow panow zawsze życzliwy brat y uniżony sługa Jerzy Papara.

Адресъ: Mnie wielce miłosciwym panom y braci, ich mościom panom bratstwa Congregacyeiey mieyskiey, Lwowskiey, Stawropigialney ritus graeci, mianowicie m(iłoś)cywym panom należy we Lwowie.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, изъ № 1022.

36. 1700 года, 4 сентября. Письмо А. Красовскаго къ Петру Семеновичу относительно отдачи отчета въ расходахъ церковныхъ суммъ послѣ смерти его брата Николая [1])

Z domu die 4 7—bris, anno 1700.

Mnię wielce mości panię Semianowicz, moy wielce mości panię y bracie!

Że się przez tak długy czas widziec z w(asz) m(ość), m(oim) m(iłosciwym) p(anem), nie mogę, sprawuię to, albo nie łaska iakowa, albo iakowe domowe zabawy nie dopuszczaią z sobą miec ustney conferentiey, y dla tego proszę o pardon m. w. m. pana, iż literatim muszę sie naprzykrzać, a to w tey sprawię, widząc teraz na oko co raz transmutationem status et rera, y choc bym chciał bydz, daby patiens in meo negotio, obawiam sie, aby nie weyszło adagium, czym daley w las, tym więcey drew ex ea, tedy ratione upraszam w. m. m.m. pana, abys sie zniosł z naszemi pany collegami w moim rachunku po (brata)nku rodzonym pozostałym. aby z nimi przerachować, przeyrzec sie dobrze, in ipso negotio uważyć, srusinować, a co cie okaże remanenti z summy purzięszy, iako własnie z naszey substantiey na potrzebę cerkiewną erogowaney, powrocić, żeby nie miec in conscientia, że Kolodzey kradł, ergo Kowala obiesic także y tu, że kto nie ma z cerkiewnego wziąc, a kto ie ma, ut putant, tedy temu nie powrocic, co by to było contra aequitatem et iustitiam. Dla tego upraszam w(asz) m(ość) m(ego) m(iłosciwego) pana, aby z sobą w. m. m. m. panstwo, zszedszy sie in sessione, naradziwszy sie, chcieli e medio sui wysadzić takowych, żeby przeyrzeli w tychże rachunkach gdziekolwiek y kiedy będzie mi nazna-

---

[1]) Николай Красовскій одинъ изъ самыхъ усердныхъ и ревностныхъ братчиковъ Львовскаго братства, умеръ въ 1697 г.

czony, tylko nie w sessiey, ani na cmentarzu, tedy zaraz gotow będę producese regestrz iterato sin...., tedy będę ad abuentum czekac i. m. xędza episcopa, ktoremu clucidowawszy nań, będę upraszał o commissarzow przydanię ad audiendum rachunkow, czego bym nie zyczył, aly pierwszy wstęp iurisdictionis miał ia zasząc, iednąk że, volens nolens, będę musiał udac sie, proszę tedy chocay w. m. m. pan tam nan ich mościow przedłożyć, a mnie cathegoricam dać declarationem, iakowa będzie u w. m. m. panstwa wola, o co upraszaiąc zwykłey braterskiey łasce y przyiazni reccomenduię y iestem w. m. m. m. pana y brata powolny sługa A. Kras sowski.

J. mości m. w. m. paniey y wszytkym ich mościom nayuniżony przesylam (pokłon).

A monsieur, monsieur Piere Semianowicz montrescher frere

Львовскій Ставропигіальный архивъ № 746.

37. 1701 года, 24 февраля Рескриптъ короля Августа II, данный Львовскому Ставропигіальному братству, которымъ предписывается назначеннымъ коммисарамъ по дѣлу между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, чтобы они въ присутствіи своемъ заставили Шумлянскаго взять епископскую каѳедру изъ братской церкви, гдѣ онъ силою ее поставилъ и отнялъ обѣ отъ братства его церкви, опредѣлилъ новыхъ духовныхъ лицъ въ братскія церкви, а старыхъ силою принудилъ принять унію, чтобы коммисари внушили Шумлянскому, что онъ не имѣетъ права принуждать русскихъ и его духовныхъ къ уніи, что братству разрѣшается, какъ прежде, брать себѣ духовныхъ лицъ съ другой епархіи, а тѣхъ, которые теперь у нихъ, разсчитать, что онъ -- король беретъ братство подъ свое покровительство, а на тѣхъ, кто будетъ преслѣдовать братство за то, что оно уніи не приняло, налагаетъ штрафъ въ 10000 гривенъ.

August Wtory, z Bożey łaski krol Polski, wielki xiąze Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmudzki, Kiiowski, Wołhynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewerski, Czerniechowski, dziedziczny xiąze Saski y elector.

Uprzeymie y wiernie nam mili! Przełożono nam iest przez pewnych pp. rad naszych y przez pokorną supplikę od pobożnego bractwa Lwowskiego utriusque status et conditionis tam equestris, quam civilis ordinis ritus graeci, nie w unii będących, ecclesiarum binarum sub titulis: unius Assumptionis in coelum Gloriosissimae Virginis Mariae intra, alterius extra moenia monasterij sancti Onophrii, eremitae, in tutela et patrocinio eiusdem Confraternitatis existentis podaną, a to wzglendem naruszenia praw y przywileiow violataeque securitatis iurium publicorum supertenendam libere religionem suam onym służących, ktore od naiasnieyszych antecessorow naszych nadane y od nas samych na szczęsliwey koronatij naszey, iako wszystkim, tak y im przysięgłę stwierdzone, y teraz, niedawno w Warszawie roku blisko przeszłego, sub tempus senatus consilii, powtornie przez osobliwe diploma confirmowane maią, y

trzymać onym tychże praw iestesmy powinni. A że in contrarium respektuiąc na prawo pospolite et poenas super violatores iurium et privilegiarum nostrum descriptas et oppositas, lekce poważaiąc, wielebny Jożef Szumlanski, władyka Lwowski, ważył się na te prawa y przywyleia targnąc y violenti modo pomienionemu bractwu ecclesiam supranominatam Sthauropigiandam, nie do niego należącą, iako nie w unii będącą, sub tempus festi ss. Petri et Pauli ritus graeci, roku blisko przeszlego tysiąc siedmsetnego, naiachawszy z gminem, odbił y odiął, nadto y kathedre alias formę swą z należytey kathedry swiętego Jura bez prawnie y nienależycie do teyże cerkwi mieyski wprowadził, iakoby chcac iaką nową y nie bywałą sine ullo consensu nostro fundowac sobie iurisdictą, co nad prawa, sobie nadane, uczynił, duchownych alias czercow nowych ponadawał, a dawnieyszym na unią vi podpisać się rozkazał, przeto iz przeciwko prawom y konstituciiom koronnym, przez ktore pokoy y wolność zwykłego nabozenstwa religii greckiey, consequenter, y temu Bractwu iest obwarowana, stał się y dzieie, od ktorego nabożenstwa y religii grecki, w niey zostaiącey, gwałtem odciągani y przymuszoni bydz nie powinni, y pro libertate accedere ad unionem wolno, tedy na fundamencie tychże praw koronnych et ex obligatione pactorum conventorum, chcąc nienaruszenie w pokoiu religionem ritus graeci y przerzeczoną Confraternią przy ich prawach, przywileiach cerkiew y manaster, do nich należący, zachować, umyslnie zlecamy uprzeymie wierność waszą, abys cie, czas sposobny upatrzywszy, do miasta Lwowa ziachali y tamże byle dwoch z uprzeym(ym) y w(iernoscią) waszą, było in praesentia braci tey Confraternii praeviis innotescentijs extradendis, iurisdikcyią swoię kommisarską in loco ecclesiastico zafundowawszy, mocą y władzą, od nas sobie daną, cerkiew mieyską Lwowską intra, una cum manasterio s. Onophrij extra moenia eiusdem civitatis Leopoliensis zostaiące, pobożnemu bractwu, nie w unij będącemu y chcącemu orientalis ecclesiae ritus graeci trzymać się artykułow y porządkow, znowu oddali; a wielebny Jozef Szumlanski, władyka Lwowski, aby do oney więcey się nie intere-

sował y kathedre albo raczey priwatną formę na mieysce tam, gdzie antiquitus oney privilegiatim bydz należy, sprowadził do drukarni, ani żadnych porządkow cale onych się nie interesował, duchownych żadnych, ponieważ się stary swey chcą trzymać religij, nie nadawał, powagą swoią kommisarską postanowili y przykazali, alias in casu venitentice pomienioną kathedre wyprowadzić in instanti z cerkwi tey mieyski przy sobie kazali, przy tey władzy y powadze, ktorą z antecessorow swoich ta Confraternia cerkiew y monaster miec powinni, onych zachowali, ktorych y my zachowuiemy, y gdzie sobie upodobaią według swey religii nie w unii będących czercow z inszey diecesii y episcopii przyiąc, y tych, ktorzy teraz są, odprawic pozwalamy. Securitatem personarum tam equestris, quam civilis status in hac Confraternitate et religione zostaiących waruiemy, onych wszystkich y każdego z osobna w protekcyią naszą krolewską bierzemy, ani żadnym sposobem y protextem oppressij, przenagabania y w handlach przeszkody im czynic dla tego, że unii ne przyięli, pod winami, w prawie opisanemi, et vadia dziesiątka tysięcy grzywien surowo zakazuiemy, y uprzeym wierność w(aszą) to wszy(s)tko, cokolwiek się zdac będzie, do warunku y pokoiu tey Confraternij postanowić non obstantibus quibusvis rescriptis citationibus emanatis et emanandis, ktore pro nullis bydz deklaruiemy, zlecamy. Uczynice to uprzeymie wierność wasza dla łaski naszey. Dan w Warszawie dnia XXIV go miesiąca lutego, roku Pańskiego MDCCI, panowania naszego roku IV. Augustus rex. Jan-Kazimirz Odolski, i. k. mości sekretarz, m. p. M. II.

Commissia do oddania cerkwi y manasteru Konfraternii ritus graeci miasta Lwowa.

На оборотѣ чистаго полулиста: Reskrypt krolewski na oddanie cerkwi bractwu, od nich przez Szumlanskiego odebrany.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 752.

38. 1702 года, марта 5. Письмо проповѣдника и духовника Львовскаго Ставропигіальнаго братства Самуила Красусскаго къ проповѣднику Кіево-Печерской Лавры Силуану Озѣрскому относительно того, что не онъ — Красусскій преслѣдуетъ, а онъ преслѣдуемъ, что вѣруетъ такъ, какъ вѣрилъ и церковь православная велитъ, что во Львовѣ стали давать русскимъ людямъ мѣста и высказываетъ опасеніе, какъ бы вслѣдствіе этого не произошли кровопролитія.

Przewielebny w Bogu mości oycze y luby bracie!

Czytaiąc pismo prze(wielebności) t(woiey), bratersko do mnie ordinowane, cieszę sie z miłego y dobrego zdrowia p(rzewielebności) t(woiey), ktorego y życzę w długi wiek ku pomnożeniu chwały Bożey. Czytam w tymże pismie p(rzewielebności) t(woiey), że iego mość o. metropolita Kiiowski (Barlaam Jasinski sam czytał przy obiedzie ten list) tego iest o mnie mniemania, iakobym ia został iakimśi honytelem, nie dziwuię się: bo y Panu Chrystusowi mowiono: „сей хулитъ“. Gdy bym ia gonił, coś bym przecie ugonił; ale ia nie tylko гонити, но и гонимъ, бѣгати не могу: бо na nogę skaleczałem. Zostaie tedy takim, iakym y przed tym byłem, святой православно-каѳолической вѣры, y iednego słowka nie uymuiąc, ani przydaiąc. Tak wierzę y tak wyznawam, iako церковъ (Никейское symbolum читаетъ. За сіе мы православ(ніе) глаголемъ ему: Богъ да проститъ, помилует и спасет его, а за наступающее, понеже началъ златомъ, а кончилъ блатом, не дякуемъ ему) Сице бо пишетъ: A lubo nam włożono w usta papie, żadnego iednak ieszcze tym nie *udławiono*, y, owszem, coś my byli, byli iako małe dziatki, teraz za pożywaniem tego chleba rosniemy w ludzie, iuż nam y za stołem z ludzmi siadać pozwalaią, y urzędy Rusi rozdaią, czego we Lwowie do tych czas nie było. Prawda, nie szukaliśmy tego y nie spodzialiśmy się, żeby nas tak czczono; ale kiedy tak z nieba dopuszczono,

żeby Русь czczono. Czemuz rusin z polakiem nie ma papy сма ковamu.

Nie day Boże, aby z tey okaziey do rozlania krwie chrzescianskiey przyść miało: bo coż by to za pociecha Rusi była, gdy by się od Rusi ruska krew przelewać miała. Niech te strachi nie idą y na lachi. (Poszły tegoż roku pod Berdyczowem na Wkrainie, pod Białą Cerkwią, w Niemyrowie, gdzie y xiążę Czehoerte scięto etc.) Bo przy suchym dostanie się y supowemu. Więc by w to potrafiać mieli, ktorzy moc y władzą od Boga wzieli y maią, iako by bez rozlania krwie ludzkiey w ludziach zgodę y swiętą iedność uczynić mogli. Wolno prz(ewielebności) twoiey y samemu te pismo moie, iako chciec trutinować, y komu chcieć prezentować. Ja iednak samego siebię w nieodmienney braterskiey iako ni w czym nie odmienney miłości chować, ktorego modłom s(więtym) wruczam się, zostaiąc prze(wielebności) w(aszey) waszego dobra szczero zyczliwy brat y sługa грѣшный іеромон(ахъ) Samuel Krassuski. [1])

We Lwowie marta 5, (roku) 1702.

Библіотека Кіево Софійскаго собора, рукопись подъ № 307, л. 89.

---

[1]) Въ подлинникѣ на поляхъ написано примѣчанїе: „Его бѣднаго удавили Шведы, бо, повѣсивши, били за гроши, и вымучили р҃ червоних, з чего умеръ в лѣто ҂а҃ѱ҃д, когда Лвов добули и кровъ пролили его: вори-ли Шведы“?

39 1702 года, 27 мая. Письмо Почаевскаго игумена Іосифа Саевича къ старшему братчику Петру Семеновичу, братскому книгопродавцу, относительно молчанія послѣдняго и о современныхъ движеніяхъ среди русскаго общества.

Die 27 maii, 1702 (roku) z Poczaiowa.

Mnie wielce mości panie Semianowicz, moy wielce mości panie y osobliwy dobrodzieiu!

Nie dziwuie sie temu, żem credit stracił u w(asz) m(ość) mego pana, czyli też nie moge sie zrozumiec sam, że w. m. m. pan umawiasz we mnie, żem iuż unitem, a mnie sie widzi, iakoby ieszcze dla czego abys lepiey w. m. m. pan zrozumiał y mnie informował, uczyniwszy z dokumentow rewizie, ktore w(asz) m(ość) m(ego) pana z poczty Luckiey posyłam gazety, daley, iako Bog naywyzszy będzie ordynował, wszystko ochotnie przymiemy, tylko iedney uniey отрынемося и въсѣхъ дѣлъ еи и не хочемо еи, choc sie do nas barzo prosi, a cale nie chcemy nad nią comiseratiey pokazac, bo sie nam nie zda na nic. Jubielcasz tu nie zduza, zalizc 69 gurzysto, do tego przez pusz(cz)y nie trafi, niech sie pomiędzy gęstszym ludem po boznieyszym powoli expediuie, a do nas hultaiow nie ma sie czego spieszyc, dziwuie sie barzo, że do tych o. Jasnickiego nie widac, iuż sie y nazbyt gdzies przeswięcił, byle ieszcze y Męczeski między gurami, nie przyioł korony, choc by nam Hania przysłał, sam na to ubolewam ciężko, że sie tak w. m. m. pan temi kreditami ruinuiesz, a po częsci y z moiey okaziey y mnie tez, oprocz Białego Stoku, siła szkody w długach ewanelie, gdy by przez kogo to w. m. m. pan z łaski swey przeszli, bo choc sie nie utrzymali byśmy в благочестии, to przecie musi o tym całe woiewodstwo wiedzieć, co sie zostanie po nas, nie zechcemy porzucić lada iak, але еще надѣемъся на Господа, chocay strachaią, my iuż temu przywykli. Miałem sie czym przysłużyć z domu goscincem, tylko wirzchem

iedzie, raczey sie sam kiedy wyrwe do w. m. pana, albo waszec dobrodzieiu, bądz łaskaw, przeiedz sie do nas. A wine kiedy iakie słuszne prosze y nam oznaymic y samego w. m. pana Bogu oddaie, będąc zawsze w. m. m. pana y dobrodzieia niegodnym Bogamodlcą y naynizszym sługą Jozeph Saiewicz, ihumen m(onastera) Poczaiowskiego.

Jey mości dobrodzieyce moiey naynizszy zasyłam ukłon. Ich mościom domowym wszystkim nizko kłaniam sę. Xiązke prosze kazac oprawic pod marenies w szare nakrapiane szkurke iednemu zakonnikowi. Te gazety prosze nie kożdemu konfidowac, a listy przysłac nazad. Już to my od puł roku z sobo targuiemy, a nie możem do mohoryczu przystąpic, bo na nas ten handel wisi.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, *№ 746.*

---

40. 1704 года, 11 іюня. Іосифъ Шумлянскій, епископъ Львовскій. Галицкій и Каменецъ-Подольскій, подтверждаетъ всѣ права и привилегии Львовскаго Ставропигіальнаго братства и публично кается о несправедливомъ своемъ прежнемъ отношеніи къ помянутому братству.

Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, die lunae decima octava mensis februarij.

Coram officio et actis praesentibus consistorij Leopoliensis, constitutus personaliter, honoratus Jacobus Rusianowicz, vicesenior Confraternitatis Stauropigianae ritus graeci uniti, ad ecclesiam Assumptionis in coelum Beatae Virginis Mariae, intra moenia civitatis Leopoliensis, tenens et habens suis in manibus infrascriptum authenticum instrumentum sanum, salvum, alaesum, omnique vitio, et suspitionis nota carens, manu propria illustrissimi et reverendissimi olim Josephi Szumlanski, episcopi Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis Podoliae, subscriptum et sigillo ejusdem communitum, illud ad omnem meliorem finem et juris effectum, actis praesentibus inseri et ingrossari postulavit. Quod, cum acta publica nemini sunt deneganda, obtinuit. Cujus quidem instrumenti tenor de verbo ad verbum sequitur et est ejus modi:

Jozef Szumlanski, episkop Lwowski, Halicki, Kamienca Podolskiego, metropoliey Kijowskiey administrator, archimandryta Pieczarski. Wszem w obec y każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć będzie należało, wiadomo czynię, y secuturae ninieyszym pismem podaię posteritati. Nic chwalebnieyszego, nic świątobliwszego, niesmiertelney pamięci nic godnieyszego, nic skutecznieyszego sądziłem zawsze, sądzę, y każdy sądzić może, iako sarta tectaque tueri prawa, ktore są inventio quaedam, et donum Dei, wolności, y swobody, y prerogatywy, sub quibus movemur, w należytey starodawnych antecessorow naszych torem mieć konserwacyi, y ieżeli ob obstacula nie można augere, przynaymniey gotowe defendere, ne

cadant, sama to lex naturae, y wrodzona w kożdym, wyciąga aequanimitas et conscientia. To iest basis et fundamentum wszelkiego dobra pospolitego, przez to Naywyzszemu Panu, per Quem reges regnant, principes imperant et potentes decernunt justitiam, niesmiertelna incessabili cultu idzie chwała, honor y veneratio, przez to wiara, religio a zatym chwała Boża augmentum bierze, ztąd miłość inter vicinos et confratres propagatur et crescit, ztąd dobro pospolite krzewi się, nec unquam titubat. To iest wszelkiey rzeczy pospolitey vinculum, to wolności fundamentum, to życia ludzkiego solatium, przez to salus populi, wszelkie dobro pospolite in integro zostaie, tam humana societas et publica tranquillitas conservatur, gdzie prawa, privilegia, decreta observantur et manutenentur. Przez życie moię, zawsze ab ipsis episkopiey initijs, to miałem in votis et alto desiderio pragnąłem, iako chwały Bożey pomnożenie, swiątnic Panskich osobliwą ozdobę y zaszczyt, aby wszędzie niesmiertelna Wielkiego Boga, Matki Jego Przenayswiętszey chwała w nabożenstwie zawsze iasniała y codziennie augmentum brała; tak aby prawa wszelkie, wolności, immunitates et privilegia monastyrom, bractwom y wszelkim swiętym mieyscom od nayiasnieyszych krolow y xiążąt nadane, pia legata, et ordinatas ecclesiarum haereditates sacrorumque fundationes caetuum et inditas eorundem na większą Boga chwałę, immunitates konserwować omni studio et conatu starałem się y nieraz to samym skutkiem pokazałem, iakoż y teraz pokazuię y pismem tym wszelkie prawa, privilegia, decreta, praerogativas et immunitates szlachetnemu bractwu Stauropigianu cerkwie mieyskiey Lwowskiey, pod tytułem Usnienia Przenayswiętszey Panny będącey, na cały kray Rossyjski iasnieiącey, od nayiasnieyszych krolow y innych ab origine służące, in omnibus conditionibus, punctis beneficijsque universis przymuię, approbuię, konfirmuię y ratyfikuię, w niczym ex officio meo do ich porządku y artykułow, im służących, należyć, ani quovis modo, titulo et praetextu interessować się, owszem onych przy nichże cale y nienaruszonie ex integro zawsze zachowywać deklaruię et spondeo. I lubo coś przed

tym in contrarium respectem drukowania xiąg pod tytułem wystawienia formy albo kathedry w pomienioney cerkwi brackiey, czynienia rachunkow z prowentow cerkiewnych, przymowania duchownych zakonnikow do teyże cerkwi y drugiey swiętego Onophrego, tu we Lwowie na przedmiesciu Krakowskim w ichże opiece będącey, attentavi, bo bardziey malignas antitheos zayrżawszy zgodzie, seminavit Zizaniam et discordiam, iako ieszcze bardziey na ten czas ignarus takowych ichże praw, niesłusznie czyniłem. Teraz zaś dobrze w tychże prawach, mnie produkowanych, przeyzrzawszy się, oraz ich pobożność y przykładne koło dobra cerkwie Bożey cum gloria Dei staranie zważywszy, to rewokuię, ani przeciwko tymże ich prawom, dekretom, przywileiom, quovis praetextu et iure powstawać, mowić in eversionem et convulsionem, uchoway Boże, onych, co czynić, owszem one omni meliori modo utrzymywać, drukowania xiąg słowienskim y ruskim dialektem w drukarni ich brackiey żadnym sposobem onym nie zabraniać, ani zakazywać, ani tych xiąg do korrekty, albo censury swoiey pociągać (ktore sub titulo eodem, pod iakim zwyczaynie drukowali, teraz y potym podług praw, przywileiow y dekretow ich wolno im one drukować). Także formy albo kathedry w cerkwi ich pomienioney brackiey (będąc zdawna s. Irzego we Lwowie zafundowana kathedralna y teraz iasnieie) wystawiać, pretendować, rachunkow od nich nie wymagać, ani duchownych zakonnikow do teyże cerkwie ich brackiey y drugiey monastyru s. Onofrego we Lwowie, na przedmiesciu w ichże opiece będącey, przyimować, iakich oni sobie vigore iuris patronatus Confraternitati suae servientis obiorą y upodobaią, nie zabraniać, y innych nie zabraniać deklaruię, y episkopskim słowem, fide et honore do tego wszy(s)tkiego nie interessować się przyrzekam y ubowiązuie się zachowywać ich całe y nienaruszenie we wszystkich ich prawach, przywileiach, dekretach, exemptach y porządkach braterskich, iakoż władzą moią y powagą pasterską et praesentium robore zachowuię in perpetuum. Co trzymam, że y następcy moi—przyszli episkopowie Lwowscy ex ipsa iustitia et con-

scientia uczynią y trzymać firmissime będą, weyzrzawszy w samą szłuszność, prawa, przywileia, dekreta przeyzrzawszy, wziąwszy w reflexią y należycie to zważyszy, iż naprzod żadnych skryptow y xiąg nowych, ktore by korrekty y censury potrzebowały, z drukarni swoiey nie wydaią, tylko zdawna juxta Orientalis ecclesiae graecae ritum korrygowane y approbowane xięgi słowienskim dialektem, iakich cerkiew używa, drukuią, maiąc na to prawa, przywileia, dekreta, od nayiasnieyszych panow naszych od tak wielu lat nadane y approbowane. Druga, rachunki między sobą podług porządku swego brackiego zachowuiąc się, z tychże xiąg dochodow y rozchodow nie na co inszego, tylko na ozdobą chwały Bozkiey y cerkwiy pemienionych, tudziez na sustencyą duchownych, szkoły, monastyru s. Onofrego, szpitalu ubogich i inne potrzeby cerkiewne obracaiących się (iako w oczach wszystkich ta pobożność y porządek nieustaiący iasnieie) czynią, nie zechcąc tychże praw, przywileiow, wolności, dekretow, onym służących, convellere y naruszać, owszem przykładem moim y dawnieyszych episkopow one in integro manutenebunt, et in omnibus punctis ac conditionibus cale y nienaruszenie ultra quodvis impedimentum obserwować y konserwować będą, ex zelo et conscientia sua, pamiętaiąc na słowa Samego Zbawiciela naszego, „ne prydoch rozoryty, no ispołnyty“ [1]), tymże trybem postępuią et adimplebunt legem, na ktorey a tot seculis ufundowane y rozkrzewione bractwo pomienione coraz większe bierze incrementa, a ztąd chwała Boża augmentatur, iako też formy albo kathedry tamże w cerkwie ich brackiey, ktorą ia był na czas dla iedney pod czas nabożenstwa stania wygody postawił, pretendować, uchoway Boże, nie zechcą, y żadną miarą przeciwko dawnym funduszom y zwyczaiom nie mogą, ponieważ z pierwszego przywileiu odradzaiącey się episkopiy Lwowskiey, longa annorum intercapedine post decessum xiążąt Ruskich, absque locio ordinario wakuiącey ma-

---

[1]) Слова, помѣщенныя въ кавычкахъ, въ № 757 написаны русскою транскрипціей.

nifeste elicitur, że nie przy inszey we Lwowie, tylko przy cerkwi świętego Irzego, męczenika Chrystusowego, solium episcopale, to iest kathedra rezydencyi et exercendae jurisdictionis spiritualium synedrion, iako in monte Sion zakonu et Sacrorum dispensandae gratiae in signum excelsum mieysce nasze dane [1]) „hora Bożaia, hora tucznaia, hora [1]), na ktorey Bogu mieszkać przez ofiary swiete podobało, podług tegoż Psałmisty s. wyprowadził ie na gurę Swoią swiętą y dał mieszkanie ich gorę, ktorę ugruntował na wieki, ktorą szczepiła prawica Bozka. A iako wszelkie thoreumata pisma swiętego swiadczą, iż ecclesia aequiparatur ad montes, haec enim est domus Domini altissima et maxime conspicua; toż y prorok Esaias mowi: „et erit novissimis diebus praeparatus, mons domus Domini in vertice montium“, to iest apostolorum, prophetarum, ktorych apostolos in montibus elegit, docuit y onym sławę Swoią pokazał, paść owce swoie zlecił, wiązać y rozgrzeszać dał władzę. Tak też y ta cerkiew kathedralna swiętego Irzego, uprzewileiowaniem nad inne w dyecezyi swoiey przodkuiąc, ma zlecenia swego excellentiam, ktora synow swoich splendore illustrat, dyrekcyą y dozorstwem Magni sacrorum Praesidis tanquam in Olympo pomienioney kathedry rezyduiąc praelucentis, y na coż potrzeba zacnieyszey, godnieyszey nad te a tot saeculis uprzywileiowaną, solennizowaną kathedrę, sit ergo mons hic, sicut mons Sion, non commoveatur in aeternum [1]) osnowanya ieho na horach swiatych, [1]) elegit Dominus Syon, elegit eam in habitationem sibi, to odpocznienie moie na wieki wiekow, tu mieszkać będę; bo ie sobie obrał, mieszkali antecedanei, mieszkać będą y succedanei tanquam in Petra fundati firma, nie przenosząc kathedry. Jakoż nie rozumiem by naymniey ex sola iustitia et conscientia następcow moich przyszłych episkopow Lwowskich, aby mieli co in contrarium attentare czynić et evertere pomienione prawa, dekreta, a tot saeculis solennizowane et in suo esse

---

[1]) Что въ цыфрахъ, то въ № 757 написано русской транскрипцiею.

ab antecedaneis conserwowane, w czym, iako mogę, conscientias ich mosciow stimulo conscientiae meae obliguię y obowiązuję. To zaś wszystko wyżey opisano, non praesentis tantum aevi, sed posteritatis memoriam potrzebuiące, na wieczną pamiątkę tym pismem wyrażam et immortalitati konsekruię, ręką własną dla lepszey wiary y pamięci przy zwykłey pieczęci podpisuiąc. Te in supplementum moie pasterskie témuż szlachetnemu Stauropigium bractwu daię napomnienie y błogosławienstwo, aby pobożnością, dobrym przykładem, cura et studio koło dobra cerkwie Bożey na większą chwałę Panny Przenayswiętszey, sub cuius nomine et titulo militant, tym bardziey praeluceant alijs, tanquam foces ardentes, w dobrym porządku y nieustaiącym chwały Bożey pomnożeniu w wiekopomny czasy aby to sacrum capitolium dilecti sodalitij, iako fundamenta provehendi cultus Divini ac promovendae religionis et ecclesiae powziąwszy, uberius in sua propagatione germinare, iako na[1]) zemli błazi[1]) et producere fructus ozdoby y pociechi swoiey, co wszystkim patet, zaczeło, tak day Boże, aby ad maiorem Dei gloriam in suis incrementis żyźne na wieki pomnażało w[1]) hradi swoiem[1]) messes, duszo zbawienne, czego pastersko życzę. W kathedrze moiey, y rezydencyi episkopskiey, Lwowskiey, przy cerkwi swiętego Jerzego, męczenika Chrystusowego, dnia iedynastego miesiąca czerwca veteris styli, roku Pańskiego tysiąc siedmset czwartego. Joseph Szumlanski, episkop Lwowski. (Locus sigilli).

Post quarundem literarum ingrossationem, suprascriptus offerens, originale ipsum ad se recepit et de recepto, sibique restituto, cancellariam praesentem quietavit, quietatque per praesentes. Praesentibus cancellariae scribis.

Ex protocollo actorum consistorij Leopoliensis extractum et sigillo illustrissimi et reverendissimi domini Hieronymi—Mathiae Jełowicki, Dei et Apostolicae sedis gratia episcopi Pellensis, Suf-

---

[1]) Что между цыфрами, то въ № 757 написано русской транскрипціей

fraganei, praepositi vicarij in spiritualibus et officialis generalis Leopoliensis, regentis cancellariae magni ducatus Lithuaniae, canonici Cracoviensis communitatum et extraditum.

L. S.

Andreas Makowski, apostolicus et..... curiae archiepiscopalis atque... Leopoliensis notarius.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 758. Тоже самое, но безъ засвидѣтельствованія и печати Еловицкаго, находимъ и подъ № 757.

41. 1707 года, 28 февраля. Грамота царя Петра Великаго, данная Львовскому Ставропигіальному братству на свободную продажу книгъ въ Украинѣ и сборъ пожертвованій на украшеніе храма.

Божиею поспѣшествующею милостию, мы пресвѣтлѣйшій и державнѣйшій великій государь, царь и великій князь Петръ Алексѣевичъ, самодержецъ Всероссійскій, и прочая, и прочая. Обявляемъ чрез сие воискъ нашихъ генерал—фелтьмаршалу, и генераломъ, и протчимъ команду имѣющимъ, а Малоросійскихъ нашихъ войскъ гетману, и наказнымъ у него регементарем, також высокимъ и нижнимъ офицеромъ, и рядовымъ: дабы посланныхъ изо Олвова (sic) от братства храма Успения Пресвятые Богородицы, когда пошлютца на Украину въ наши царского величества Малоросійские городы два или три человѣка с церковными на продажу книгами и ради собрания милостыни для украшения того храма и ихъ с тѣми книгами до Малоросійскихъ городовъ чрез тѣ мѣста, егда имъ случитца ѣхать, гдѣ войска наши обретаютца, пропущать безъ задержания, не чиня имъ в пути их озлобления; а какъ они приѣдутъ въ Малоросійские городи и вышереченному гетману и наказнымъ у него региментарем о бытіи их в Малоросійскихъ городѣхъ и об отпускѣ ихъ по прежнему за рубежъ до Лвова велѣть учинить по нашему царского величества указу и по своем разсмотрению. Данъ в главномъ нашим стану, у Жолковѣ, за нашею царского величества печатью, февраля 28-го дня, 1707 года.

М. П.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 760, тутъ же и копія.

42. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго, къ нунцію Николаю Спинолѣ, съ превозношеніемъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ указаніемъ его благотворной дѣятельности, его правъ и о согласіи принять унію.

Excellentissime, illustrissime et reverendissime domine, domine et benefactor amplissime!

Et hoc literali cambio meam filialem, eamque tributariam excellentisimae dominationi vestrae animo cordeque sterno demissionem, hoc eorundem unicum summens solatium delitiumque supremum, hic in regno Poloniae sanctissimae sedis apostolicae, adorare numen, excellentissimam dominationem vestram eiusque benefico, literatim, saltim, dum mihi iam maiora non licent, perfrui reddere, in concussa fide autumans hoc idem vicarium numen, prout antea sic et ad praesens nomenque eccellentiss. dominationis vestrae in desideriis ubique sibi propitiam esse, non privatum desiderium (nam mea ad huc recondo) sed publicam ecclesiae nostrae bonam, populi salutem, integritatem s. unionis, quo magis amplicari in populo et seruari (prout haec omni voto et desiderio curavi) etiam secutura aetate possit; propono excellentiss. dominationi vestrae, uti supremo s. apostolicae sedis in regno nostro vicario. Confraternitas ritus graeco—uniti per orbem clara Leopoliensis, binarum ecclesiarum Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae intra et s. Onofrii, eremi, extra moenia civitatis sitarum, fundatores et a primaeva fundatione promotores, tutores, protectores et patroni, Sthauropigii titulo, quondam a patriarcha Constantinopol(iense) insigniti, privillegiis, libertatibus serenissimorum regnum dotati, pro domo et gloria Dei desudantes, decus et ornamentum ecclesiae promoventes, inter alios excellentes et maiores, totque dexterrimis pro bono ecclesiae et nationis suae gestis et actionibus clari, ...que ac gloriosi, quorum tutela sudore et opera decus ecclesiae cum gloria Dei augetur et crescit, s. uni-

onem glorioso et laudabili exemplo libere acceptarunt, professionem praestiterunt, et per-inde non minorem post se populi partem traxerunt, eandem firmissime et constanter tenent, tenerique curant. Ante s. unionem in disunione, hoc vel maxime iure quondam a patriarcha Constantinopol. habito gaudebant ne ius, iurisdictionem et dependentiam in actionibus a loci ordinario episcopo habeant, sed ex nomine Sthauropigij ad ius et iurisdictionem soliusmet patriarchae spectent, solique illi ex omnibus ecclesiae et suis respondeant actionibus, et semper a loci ordinario hoc servabatur, nunc vero post eiuratum schisma et liberum ad s. unionem accessam, et eam eiurarant, nec esse volunt dependentiam, sed simili libertatis et immunitatis stella ab eo, quem ad praesens summum caput agnoscunt, cooperiri, curant, recurrant supplices ad excell. dominationem vestram, quatenus id amplissima sede, promotione eius obtineant, et quod ante hac ius praemissum et iurisdictionem a patriarcha nunc ab ipso sanctissimo pontifice habeant, solique iurisdictioni papali in omnibus subsint, quod hactenus ipsis et ego servavi, manu tenui, scriptis approbavi et ad praesens ad praemissa accedo, meamque ad excellen. dominationem vestram apiscopalem interpono auctoritem, consensum, supplicemque libellum, quatenus de plenitudine gratiae et potestatis suae, hanc suam velit eis, in promovendo negotio hoc, praestare gratiam, quatenus per scriptum a summo pontifice hoc exaratum ius habeant, prout luculentius explicabit praemissa reverendissimus dominus Trembety, praefectus collegii pontificij, intimus in eius desideriis patronus, ego solum modo, obnixe ex postulo effectum praemissorum, nihil per id derogabitur, antiqua ipsis indita renovabuntur et solidabuntur iura, eoque magis feruentior in populo exardescet propagandae et conservandae etiam per secuturam aetatem, animus et stimulus, adtraheturque vulgus, quo maior in praemissis excellentissimae dominationis vestrae facilitas et sanctissimae sedis apparebit gratia, firmabitur per id ipsum, in animis tam nobilissimae Confraternitatis (quae non postremam populi trahit partem) sanctissimae unionis ratio, ambitus, etiam in posteris et ze-

lus, interim ego dum eas pro praemissa Confraternitate nullipietate secunda, instantiales ad excellentissimam dominationem vestram effundo preces, id autumo, quod ex gratia et promotione eius sortiantur petita effectum, cum ea protestatione et professione, manebo semper et maneo, quod sum excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae domini, domini, patroni et benefactoris mei amplissimi, humillimus servus et devotus exorator Josephus Szumlanski, e(piscopus) L(eopoliensis), H(alicensis), K(aminecensis), a(dministrator) m(etropoliae) Kiiovensis), a(rchimandrita) P(eczaroicnsis).

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 763.

---

43. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго къ приближенному нунція съ извѣщеніемъ о принятіи братствомъ уніи и надеждою объ оставленіи его при всѣхъ его правахъ.

Copia litterarum ad illustrissimum dominum auditorem Gurlem (?) s. Nuntiaturae.

Et hoc cambio praemissa solenni obsequiorum meorum illustrissimae dominationi vestrae manifestatione, repono, cum submissa et filiali veneratione, in sinum eius proposita, iam a me nobilissima Confraternitas Sthauropigiana ecclesiae Leopoliensis civitatis graeco—uniti Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae iusta et iuribus consona, desideria per reverendum praestantissimum Trambetij, praefectum collegii pontific. Leopol., procul dubio explicato, eam unicam ab illustrissima dominatione vestra

praestolor beatitudinem et obnixe exportulo, quatenus eadem desideria illius Confraternitatis felicem quantocius peculiari gratia, protectione et promotione illustrissimae dominationis vestrae sortiantur effectum, non derogabit per id quidquam iuribus, ecclesiae et episcoporum, imo antiqua eorum sarta erunt, et eo feruentior in eis manutenendae et conservandae s. unionis erit ambitus, ego vero pro eis modi illustrissimae dominationi vestrae in persona mei affectu et respectu, semper eas fundam protestationes. Benedic anima mea domino, et omnia quae intra me sunt nomini sancto eius. Voloque esse inseparabiliter excellentissimae, illustrimae ac reverendisimae dominationis vestrae domini, domini, patroni et benefectoris amplissimi humillimus servus et devotus exorator Joseph Szumlanski.

Te obadwa listy minori sigillo zapieczętowane smułką.

На другомъ полулисть: Copia litterarum ab illustrissimo domino Josepho Szumlansky, episcopo rutheno Leopoliensi unito, ad illustrissimum, excellentissimum et reverendissimum dominum Nicolaum Spinola, archiepiscopum Thebanum, Nuntium Apostolicum protunc in Polonia, cui serio recomendat Confraternitatem Stauropigianem, scriptarum Leopoli die 2 martij, anno 1708. Ponitur hic sub № 1.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 763, тоже самое и подъ № 764, только помѣчено 9 maji и: „Scripsit has epistolas manu propria reverendissimus P. Stephanus Trembetti, praefectus colleg. pontif. Leopol“.

---

44. 1708 года, 22 августа. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ нунцію Николаю Спинолѣ о томъ, что Іосифъ Шумлянскій, епископъ Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, долженъ отъ многихъ лѣтъ братству 1500 злотыхъ, которые братство пожертвовало свящ. конгрегаціи на основаніе общежитія (семинаріи) для русскихъ людей при „congregatio de propoganda fide", а такъ какъ домъ не былъ купленъ, то братство проситъ нунція, чтобы онъ написалъ письмо къ старостѣ и воеводѣ Белзскому и епископу Перемышльскому, Георгію Винницкому, чтобы они похлопотали о возвратѣ этихъ денегъ братству.

Excellentissime, illustrissime et reverendissime domine, domine patrone coll-me et benefactor amplissime!

Benignitas, qua excellentissima, illustrissima et reverendissima dominatione vestra dignita fuit, humillimas supplicationes nostras suscipere et apud Sanctissimum Christi vicarium easdem promovere, nobisque omnibus altissimum suum patrocinium appromittere et impertiri, sicut nos in aeternum devinctos constituit ita ad nova implorandа beneficia et gratias ab eadem excellentissima, illustrissima et reverendissima dominatione vestra cum spei certitudine praebet animi incitamentum. Tanquam filii obedientiae ad excellentissimam, illustrissimam et reverendissimam dominationem vestram humiliter recurrimus, ad hoc ut sicuti sub eiusdem sanctae sedis apostolicae protectione vivimus, ita eiusdem beneficas, gratias experiri possimus, debebat illustrissimus episcopus Szumlanski piae memoriae Confraternitati nostrae Sthauropigianae Leopoliensis mille quingentos florenos polonicales a multis annis, et haec summa fundata erat in lapidea, quam sacra congregatio de propoganda fide emit pro seminario erigendo in beneficum Roxolanae nationis, recepit praedictus illustrissimus piae memoriae a sacra congregatione totam summam iuxta taxam factam in venditione (e)iusdem domus nobisque semper solutionem debitam appromisit: sed cum haec nunquam sit secuta, nullaque pariter in testamento (quod non solum circa hanc, sed

etiam circa multas alias contigit) huius summae facta sit mentio post sera facta ipsius, rogamus proinde humillime excellentissimam, illustrissimam et reverendissimam dominationem vestram, ut dignetur ex sua gratia ordinare aliquam epistolam tam illustrisimo palatino Belzensi supremo exercituum duci et primario executori testamenti, quam illustrissimo et reverendissimo episcopo Premislensi Winnicki moderno ad praesens, huius vacantis episcopatus administratori ad hoc ut successoribus praedicti illustriss. Leopolien. serio demandare dignentur, praedictae summae spectantis ad Confraternitatem exsolutionem. Erit nobis haec gratia particularis effectus eiusdem maximae clementiae aliis vero firmissimum argumentum protectionis excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae, sub qua vivere gloriamur et rogamus dum profundissimo cultu et veneratione sumus excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationi vestrae.

Humillimi, devinctissimi et obligatissimi servi et exoratores confratres ecclesiae Leopoliensis et seniores nationis ritus graeci uniti. Leopoli 22 augusti, 1708 (anno).

На оборотѣ: Copia della litera scripta dalla confraternita Rutena a mensr. nutio Spinola circa lisioriai 1500. Alli 22 aug. 1708.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 766.

---

45. 1712 года. 1 сентября. Письмо нунція Одескальки, архіепископа Медіоланскаго, къ братству о принятіи имъ православнаго проповѣдника, котораго оно или должно прогнать или заставить публично принять унію, съ напоминаніемъ, что хотя Ставропигія уже четыре года почиваетъ на материнскомъ лонѣ Римской церкви, но онъ—архіепископъ не видитъ въ своей канцеляріи никакихъ отчетовъ въ доходахъ братства, для ревизіи и просмотра которыхъ онъ пришлетъ кого либо изъ своихъ людей.

Praestantissimi Domini!

Maximo sane dolore me affecit id, quod nuper ad me allatum est, vestras scilicet dominationes recepisse ac concionatorem ordinarium constituisse monachum quendam basilianum, qui apertissime schismaticus esse dynoscitur. Cum autem vehementer cupiam, ut dominationes vestrae, quae ex speciali sacrae sedis apostolicae gratia eidem immediate subiectae sunt nullis erroribus illaquerentur, atque in via veniaris evangelicae permaneant, pro eo singulari affectu, quo propterea ipsas amplector, hortandas, ac monendas esse duxi, ut eundem religiosum aut dimittant, aut ad catholicae fidei professionem in alicuius ac prudentis viri manibus emittendam, quam deinde ad me transmittere poterunt, obstingant. Id etiam non mediocriter me ansit, quod etsi aliqui elapsi sint anni, ex quibus Confraternitas ista dominationum vestrarum in immediatam apostolicae sedis clientelam amanrissime ascita est, tamen cum diligenter indagaverim eos, qui ad excipiendas rationes administrationis deputari de more debuissent, nihil de super audivi, neque in regestris cancellariae huius aliquem, cui hoc munies demandatum esset, inveni, cum tamen necesse admodum sit, ut statis temporibus nonnulli deputentur, a quibus supradae rationes reddantur, et vicissim recipiantur, ne filii huius saeculi diligentiores ac prudentiores filiis lucis, quales dominationes vestrae sunt, inveniantur. Quam

ob rem ut hac pariter in re dominationes vestrae, quae aretrori sanctae Romanae ecclesiae vinculo coniunctae sunt, uniformem eiusdem morem servare velint, impense hortor paterneque moneo et eisdem meorum officiorum promptitudine semper paratam officio ecclessiarumque omnium benedictionum plenitudinem sanctae unionis stabilimentum et venerabilis ipsius Confraternitatis acgmentum a summo bonorum omnium largitore Deo apprecor praestantissimarum dominationum virorum.

Varsaviae prima septembris, 1712 (anno).

Officiosissimus ad omnia B. archiepiscopus Odescalki.

На оборотѣ второго листа написано: Benedictus Odescalki nuntius archiep. Mediol.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, связка XVII.

46. 1712 года, 21 сентября. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ нунцію Одескальки, архіепископу Медіоланскому, относительно того, чтобы братство представило своего проповѣдника Виталія Яндзинскаго префекту Ѳеотиновъ, Стефану Тромбетти, передъ которымъ Яндзинскій и произнесъ-бы свое исповѣданіе, на что и прилагается записка, что братство готово согласиться на ревизію относительно благолѣпія и порядка въ храмѣ, чистоты въ алтарѣ, ризницѣ, правильности богослуженія, что же касается имущества и счетовъ, то никакой ревизіи братство подлежать не должно, такъ какъ на этомъ основаніи братство приняло унію, имѣетъ королевскіе привилегіи въ томъ, что члены братства не только ктиторы и попечители церкви, но и старшіе изъ народа Русскаго, обязаны защищать права цѣлой націи; доходы же имѣютъ отъ собственнаго капитала и промысла и отчетъ въ нихъ отдаютъ только старшіе братчики полному собранію, а потому просятъ разъ навсегда освободить ихъ отъ притязаній въ этомъ отношеніи.

Illustrissime, excellentissime et reverendissime domine, domine, patrone col. et benefactor amplissime!

Humillime veniam petimus, quod huc-usque, sicut nostrum erat, debitum excellentiae vestrae homaggium et venerationem, tanquam superiori immediato, protectori et benefactori nostro non redidimus: miseriae et calamitates istorum temporum, quibus opprimimur simul cum omnibus aliis, fuerunt causa istius nostrae retardationis, cui supplemus ad praesens, dum cum omni cultu et propendissima submissione sacras excellentiae vestrae deosculamur manus.

Recepimus, cum ea qua par est reverentia, mandata excellentiae vestrae, et ad confundendos delatores contra nos, Confraternitatem nostram et concionatorem ipsius; citra omnem difficultatem, libentissime, et sine ulla dilatione deduximus ipsum ad reverendissimum praefectum coll. pontificij Leopolien. Stephanum Trombetti, qui illius fidei professionem in suis manibus recepit, prout istius actus, cui nos quoque interfuimus, documentum authenticum in suis

epistolis excell. vestrae benefactori nostro, ipsemet transmittere appromisit.

Quod vero attinet visitationem destinandam ad nostram confraternitatem. Duo hic puncta consideramus: primum quod respicit decorem ecclesiae Dei, illunditiem sacrorum altarium, conservationem suppellectilium ecclesiae, bonum ordinem ceremoniarum ipsius, prout decet et opportet observari ad existentibus in unione cum sancta Romana ecclesia, extra quam nullus saluari potest, et sa hoc non solum paratissimi sumus parere mandati excell. vestrae, quin immo, cum haec omnia respiciant spiritualem ordinem et potestatem, nos quoque humillime rogamus excell. vestram, puatenus dignetur, si ita visum fuerit, destinare sua gratia et aucthoritate apostolica praedictum reverendum patrem praefectum cum alio ex pp. missionarijs eiusque ordinis, quia obsit gloriari non veremur licet post tam grandem per postilitatem suecorum desolationem nostram ruginati imo, imo gratum habebimus: speramus enim pro certo, quod non inveniet aliquid mali de nobis, cum labore manuum nostrarum, incremento et conservationi dictae Confraternitatis, unanimi consensu studeamus, non vero destructioni.

Quod vero attinet administrationem bonorum, liceat nobis humillime exponere excellentiae vestrae, quomodo haec Confraternitas nostra cuius nos collatores, provisores et tutores sumus, ab initio suae errectionis a centenis annis numquam fuit visitata nec a patriarchis, nec ab episcopis, nec a quocumque alio, iuxta serenissimorum regum privylegia et diplomata quibus firmata manet; sed inter nos ipsos in praesentia fratrum calculatio semper fieri solita; praeterea nullas villas aut certos proventus habet; deinde cum simus nos etiam seniores non tantum Confraternitatis, sed etiam totius nationis Roxolanae, tenemur iuxta errectionem istius Confraternitatis impendere, pro defensione iurium (iura et privilegia omnia in manibus nostris habemus et ea conservare in suo esse omnino tenemur) et privilegiorum et immanitatem et delibertatem ipsius et alaborare semper in iudicijs contra competito res tam coram serenissimo rege, quam

in alijs tribunalibus. Qua propter cum accesserimus ad unionem sanctam cum nostris istis privilegijs serenissimorum regum et aliunde in hac materia numquam instituta fuerit visitatio, cum nihil certi possideamus ideo, humillime petimus excellentiam vestram. quatenus dignetur hac in parte benigne nobiscum dispensare et tanto magis quia veremur hoc initio unionis sanctae ne plusquam debite apprehendant aliqui graeci, qui hic semper permanent et alii confratres minores videndo hanc novam et insuetam visitationem.

Caeterum, ut excellentia vestra proptitudinem obedientiae nostrae erga sanctam sedem apostolicam, in cuius immediata subiectione et protectione vivere gloriamur et mori volumus, recognoscat. Appromittimus, quod occasione qua venturi sumus Varsaviam tempore comitiorum generalium ad implorandam protectionem excellentiae vestrae pro defensione iurium et privilegiorum nostrorum, praesentabimus eidem excellentiae vestrae cum nostris libris et regestris omnem sollicitudinem, curam, sudores et labores nostros, quos impendimus in beneficium et conservationem dictae nostrae Confraternitatis et totius nationis ad maiorem Dei gloriam et dum hoc interim humillime petimus conservari sub protectione apostolica excelentiae vestrae, cum propendissimo osculo sacrarum manuum eiusque sistimur ad pedes ac eius excellentiae vestrae humillimi, devinctissimi et olligatissimi(?) servi et exoratores indigni. Leopoli 21 7 bris, 1712.

На оборотѣ полулиста: Excellentissimo, illustrissimo domino, domino benedicto Odescalchi, archiepiscopo Mediolanensi, Nuntio Apostolico cum facultatibus legati de latere ad serenissimum regem Augustum Secundum totamque ser. Poloniam, nec non magnum ducem Lithuan. domino, domino patrono celendissimo et benefactori munipicentissimo. Varsaviae.

Въ это письмо вложена слѣдующаго содержанія записка: Modus subscriptionis potest esse sequens. Et quia huic actui praesentes adfuimus, fideique professionem ab Adm. Sv. Vitalio Jandzinski ord. d. b. ill. supra nominato emissam, vidimus et audivimus-

ita testamur et in fidem manu propria subscribimus in eaque capella pontificia anno et die, ut supra. Stephanus Tr(ombetti) Petrus Tr(ombetti).

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 774.

---

47. 1713 года, 16 сентября. Грамота короля Августа II-го, въ силу которой русскіе могутъ занимать всѣ должности въ магистратѣ, быть въ числѣ 40 мужей, платить подати наравнѣ съ поляками, заниматься всякаго рода торговлею, ремеслами и искусствами, быть аптекарями и хирургами, пользоваться одинаковыми правами и вольностями съ поляками. На нарушителей данныхъ правъ налагается штрафъ въ 1000 венгерскихъ золотыхъ или вѣчное изгнаніе.

Agustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae etc. etc.

Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis. Citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum litteris citationis nostrae regiae nobiles et spectabiles magistratum et communitatem civitatis nostrae Leopoliensis de personis causa infrascripta bonisque eorum generaliter omnibus ad instantiam generosi instigatoris regni eiusque delatorum famatorum seniorum totiusque nationis Ruthenicae civitatis Leopoliensis actorum. Idque revificatoriae ad paratos terminos tam ex adcitatione per honoratum regenteno omnium ordinum et nationum pro reponendo decreto nostro contumaciale ab actoribus super ipso obtento extradita, quam ex remissione ab officio consulari Leopoliensi ad nos facta, in quocun-

que iuris gradu dependendi ratione certi rescripti nostri ad citatos pro parte actorum exportati ac actorum circa iura, privilegia immunitatesque conservationis et videndam et audiendam causam eandem in terminis in quibus indecisa stetit constitui, actores circa iura, privilegia, tam serenissimorum antecessorum nostrorum, quam nostra, tum dictum rescriptum conservari, executionem eiusden rescripti nostri decreto contumaciali super honorato regente obtento approbati iniungi actores iuribus, quibus citati gaudent, gaudere debere declarari, tum pro convulsione iurium actoribus servientium citatos puniri, in damnisque et litis expensis condemnari, citatione ipsa originali eiusque relatione coram actis castrensibus capitanealibus Leopoliensibus feria puinta ipso die festi s. Priscae, virginis et martyris, anno currenti, recognita praemissa latius in se enarrantia. Quo in termino ex eadem citatione seu adcitatione hic Varsaviae feria sexta ante Dominicam Laetare quadragesimalem proxima, die scilicet vigesima quarta mensis martii, anno currenti incidente, partibus actorea generoso instigatore regni eiusque delatoribus famatis Stefano Laskowski et aliis senioribus totaque Confraternitate nationis Ruthenicae romano-unitae Lepoliensi per famatos: Stefanum Laskowski, Simonem Hrebionka et Damianum Kostewicz, ruthenos cives Leopolienses, personaliter suis et aliorum nominibus, una cum nobili Sebastiano Rybczyński, defensore causae citata, vero nobilibus et spectabilibus: proconsule, consulibus totoque magistratu ac communitate civitatis nostrae Leopoliensis per nobilem Michaelem Nagrodzki, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparentem, eundem terminum attentantem, et actorea ex citatione sua praeponente contentaque illius decerni petente. Jam vero plenipotente citatorum dilationem ad monimenta sibi concedi supplicante. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris petitam ad monimenta dilationem citatae parti ad quattuor septimas concessimus et terminum conservavimus peremptorium. In termino itaque hodierno ex eadem dilatione ad monimenta concessa conservato legitime adpraesens proveniente et hucusque continuato partibus prae-

nominatis et actorea generoso instigatore regni eiusque delatoribus famatis senioribus totaque Confraternitate Leopoliensi ritus graeci romano-uniti per nobilem Sebestianum Rybczyński, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparentibus eundem terminum attentantibus. Jam vero citata nobili et spectabili magistratu totaque communitate Leopoliensi voce ministerialis terrarum regni generalis nobilis Joannis Drobnicki ad nos iudiciumque nostrum acclamat, non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem coram nobis iudicioque nostro comparentem immo se contumacem praebentem. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris attenta praefati ministerialis relatione de acclamatione citatae partis ad nos, iudicium nostrum facta in contumaciam illius ad legitimam vero eamque iuridicam actoreae partis instantiam et affectationem eandem citatam partem non comparentem in . . . . causae istius condemnari permisimus, et in vim lucri quoniam actores moderni, qui ad unionem sanctae Romanae ecclesiae accesserunt, in iuribus, praerogativis, libertatibus et immunitatibus sunt Polonis civibus Leopoliensibus iuxta diplomata et privilegia serenissimorum antecessorum nostrorum per nos approbata sunt parificati, ad gerenda munia et officia civilia per susceptionem iuris civilis capaces redditi, idcirco eosdem actores totamque nationem Ruthenicam circa sua iura, privilegia, diplomata et rescripta ipsis servientia conservamus et manutenemus. Executionem eorumdem iurium ipsis servientium fieri debere decernimus et in vim executionis, quatenus nobilis et spectabilis magistratus et ordines tataque communitatis civitatis Leopoliensis actores famatos seniores et alias quascunque nationis Ruthenicae personas possessionatas nunc et in futurum Leopoli manentes incolas ad ius civile demum ad munia et officia, tam quadraginta viratus, quam et scabinatus, nec non consulatus Leopoliensis iuxta capacitatem personarum possessionatarum, primis post publicationem decreti praesentis vacantiis admittant, eligant et installent, omnesque et singulos nationis Ruthenicae cives cum Polonis civibus pari praerogativo et libertate civili gaudere permittant, neque

eosdem cives nationis Ruthenicae aliquibus exquisitis modis per odium nationis aut religionis illorum iam unitae aggravare contributionibusque plus iusto et aequo inoverare audeaunt, immo tamquam bonae famae viros omni amore et honore prosequantur in mercaturis et artificiis exercendis non impediant ad contubernia et confraternitates quascunque ut pote mercatores ad mercatorialem, alias vero artis pottentes ad alias artes ut pote apathecariam, chirurgicam, aurifabrilem, pictoriam, cerevisiae et medonis aliorumque liquorum trenificum, fennificum sartorum, lanionum, murariorum, et quorumcumque aliorum contuberniorum Leopoli existentium, prout quis in arte sua indignerit ipsos admittant, eandemque mercaturam panni (sic) sericiferri et aromatum ac aliarum mércium exercere fornices et institas aperire non impediant in totoque privilegia eiusdem nationis Ruthenicae observent, iisdem citatis demandamus, idque sub poena mille aureorum hungaricalium pro qualibet contraventione actoribus solvenda et sub ipsa poena bannitionis perpetuae, quam iam ex nunc super ipsis decernimus, ministerialem regni generalem ad publicandam addimus, et terminum publicandae in iudiciis nostris Assessorialibus absque quavis adcitatione conservamus peremptorium. Damna quoque et litis expensas simplici assertione liquidandas eidem parti actoreae adiudicamus et ad refusionem eorundem damnorum citatam partem condemnamus; decreti nostri praesentis vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae sabbatho post festum Exaltationis S. Crucis proximo die scilicet decima sexta mensis septembris, anno Domini millesimo septingentesimo decimo tertio, regni vero nostri decimo septimo anno. Relatio illustrissimi et excellentissimi domini Joannis, comitis in Stupow Szembek, suppremi cancellarii regni, Lowczensis, Grandentinensis capitanei.

Львовскій Магистратскій архивъ, фасцикулъ 219, № 30.

УКАЗАТЕЛЬ

личныхъ и географическихъ именъ, встрѣчающихся въ настоящихъ т.т. XI и XII-мъ части I-ой Архива Юго-Западной Россіи.

I. УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХЪ ИМЕНЪ *).

А.

---

*) При составленіи указателя приняты слѣдующія сокращенія: архіеп.—архіепископъ, архим.—архимандритъ, бр.—братчикъ и братство, воев.—воевода, дв.—дворянинъ, еп.—епископъ, иг.—игуменъ. іером.—іеромонахъ, кан.—каноникъ, каш.—каштелянъ, кор.—король и королевскій, Львов.—Львовскій, митр.—митрополитъ. м.—монастырь, мѣщ.—мѣщанинъ, предмѣщ.—предмѣщанинъ, обыв.—обыватель, Онуфр.—Онуфріевскій, прихож.—прихожанинъ, свящ.—священникъ, секр.—секретарь, Ставроп.—Ставропигіальный, ст.—староста, подст.—подстароста, уч.—учитель, х.—хорунжій, ц.—церковь, шлях.—шляхтичъ.

В.

Д.

Е.

Ж.

З.

И.

I.

К.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

Щ.

Ю.

Я.

Ө.

II. Указатель географическихъ именъ*).

А.

Б.

---

*) При составленіи указателя приняты слѣдующія сокращенія: г.—городъ, губ.—губернія, д.—деревня, з.—земля, м.—мѣстечко, р.—рѣка, с.—село, стр.—страна, у.—уѣздъ и уѣздный.

В.

Г.

Д.

Е.

Ж.

З.

И.

І.

К.

Л.

М.

Н.

О.

П.

Р.

С.

Т.

У.

Ф.

Х.

Ц.

Ч.

Ш.

Щ.

Я.

Оглавленіе.

стр.

ЗАМѢЧЕННЫЯ ОПЕЧАТКИ И НЕОБХОДИМЫЯ ПОПРАВКИ:

СТР.	СТРОКА:	НАПЕЧАТАНО:	ДОЛЖНО БЫТЬ:
3	3 сверху	братства	братства въ
6	9	Іяковлъ	Іяковль
18	4	не снаю	не знаю
29	8	prodano	przedano
29	11	февруария	февруария
30	8	Апостолъ-толкованіе	Апостолъ-толковани
30	30, 33	пергамини	паргамини
31	13	monastira	monastera
31	15, 16	пергамини	паргамини
31	21	в̃	
31	23	Жития	житие
32	2	Чтения писания	Чтение писание.
32	14—15	isagoge	isagogae
32	16	Cornelii	Corneli
32	16—17	Petri Fonsecae	Petri Fonsecaei
33	8	syntaxiarum	syntaxios
33	15	Didaci	Didacus
33	17	arubsku	arabsky
33	26	poesice	poetice
33	29	de casse	de cassini
33	31	Arici	Attici
33	32	Charidum	Choridum.
34	13	bratcwa	bractwa
34	25	Homerailadis	Homeroiladis
35	2	epigrammatorum	epigrammatum
35	6	Demostenis	Demosthenis
35	13	niżeij	niży
35	16	ztocisty	złocisty
37	12	słołowych	stołowych

48	6 снизу	kowneru	kownek
54	6	Hanieniezka	Hanienieczka
68	20 сверху	сóтьоршему	сотворшему
73	21	що колвекъ	щоколвекъ
75	10	що колвекъ	щоколвекъ
92	28	҂ахѯи	҂а҃хѯи (1668).
93	1	о них	оних
93	4, 6	҂а҃хѯи	҂а҃хѯи (1668)
94	13	Григоровитъ	Григоровичъ
103	30—32	*за исключеніемъ слѣдующихъ*: Семіона Ендреевича, Стефана Захаріевича, Андрея Томасовича и Павла Өеодоровича, этихъ лицъ не должно быть здѣсь, какъ упоминаемыхъ на стр. 102	
104	6 снизу	кромѣ Игната Ивановича, который упом. въ 1657 г. впервые, выше на 4 стр. сверху должно относить къ 1686 г.	
106	8 сверху	Василій Кривоносъ	не долженъ быть здѣсь, какъ упомин. на стр. 89, 20 строка сверху.
108	10	застали	зостали
116	21	większcy	większey
118	20	ną	nią
122	9, 16	҂а҃ѱи	҂а҃ѱи (1708)
123	24	rz ndu	rządu
128	6 снизу	од (с)тупил	од(с)тупил
136	19 сверху	внනялисмо	винялисмо
136	2 снизу	о	от
148	10	prowirorow	prowizorow
158	4	uszynili	uczynili
158	3	reczy	rzeczy
165	8	błogosławią ojciec	błogosławią, ojciec
168	1 сверху	dać:	dać,
168	15	neyjaśnieyzego	nayiaśnieyszego
168	22	recru descendo	recrudescendo
171	5 снизу	Kisielnickiy imci	Kisielnicki y imci
172	25 сверху	Krystyneli	krystynek

172, 173	28, 19	αχε	ϝαχε
173	24	ichmościow	ich mościow
175	3	nie	nic
175	11	bractwie, przysięgą	bractwie przysięgą
176	4 снизу	prowizorow im	prowizorow, im
189	1	ego	iego
195	11 сверху	Habrockiego	Nawrockiego
208	31	Szkuty	szkuty
219	15	преосвіатѣйших, метрополитов боголюбивых	преосвіатѣйших митрополитов, боголюбивых
219	16	а бы	абы
221	22	Larszkowsky,	Laszkowsky.
235	17	Uczunił	Uczynił
236	23	Prawe	Prawie
237	7	Że	Ze
243	19	Krassowskiem	Krassowskiemu
246	16	turbati	turbatii
247	18	zwyczaiu także	zwyczaiu, także
247	18	dawne	dane
253	13	y	w
254	13	szaroki	szeroki
260	19	od gr. 2 czyni	od iedney gr. 2, czyni
269	21	excutione	executione
270	23, 31	na Fryor z Fryoru	na fryor, z fryoru
273	5	1738	1638 (?)
274	2	Frior	frior
277	8	g.	s.
289	26	takie sposobie nie maią	takie sposobic maią
290	25	y onere	y onerem
292	5 снизу	convenie natia	convenie, natia
293	28 сверху	propignore	pro pignore
298	27	Mohilowska	Mohilanska
299	8	sosudochranitelniey	sosudochranitelnicy
300	24	nomine	nemine
301	8	y teraz, idem	y teraz idem
302	9	niewinnych miasta Lwowa wzięciem	niewinnych, miasta Lwowa wzięciem,
302	11	naprzod: talarow	naprzod talarow
302	22	salwowała). Dziesięc	salwowała dziesięc
304	5 снизу	Mohilowska	Mohilanska
305	4 сверху	zarażesmy	zaraz esmy
321	4	Gorzałka	gorzałka
323	18	Gontow 1 12 kop,	Gontow 112 kop,
331	23	Kuiawskiemu, 2 czerwone	Kuiawskiemu 2 czerwone
339	17	prymano	prymato

342	10		изъ	съ
365	2	снизу примѣчаніе	conig	consig
373	23	сверху	Sthawnicki	Stawnicki
378	7	снизу	Seniawy	Sieniawy
379	14	сверху	z. 282. die 7	z. 282; die 7
389	12		zkączy	skączy
397	1	снизу	drukorzowi.	drukarzowi.
419	3	сверху	żagnych	żadnych
420	7	снизу	zł.	gr.
424	2	сверху	quartum	quantum
429	1–2	снизу	wydrnkować	wydrukować
430	14	сверху	quocunqne	quocunquse
438	3		Hedvigii	Hedvigiae
441	11		testiminijs	testimonijs
441	19		ziąszkę	xiąszkę
443	13		pieniężey	pieniędzy . . . .
447	7		F	f.
447	5		maiestatis, donary	maiestatis donatarii,
448	3	сверху	petens illud suscipi	petens illud legi, suscipi
448	12		quamvis pecuniarices	quasvis pecuniarias
448	12		ubicunque	ubivis
448	16		Rempublicam iure	Rempublicam merita, iure
448	21		impossessionem	in possessionem
448	22		quovis	quosvis
448	23		intereat praesentim	interest praesertim
448	25		consistant	consistunt
448	26		danatary nostri vel	donatarii nostri, vel
448	27		mandatary bona	mandatarii, bona
448	29		patiantur. Pro	potiatur. pro
448	31		mensi iuly	mensis iulii
449	7		immabilia	immobilia
449	9		urisfidelium	iurisfidelium
453	5		perenissimorum	serenissimorum
455	27		rythenico	ruthenico
455	28		praeveniens	proveniens
456	8		pracinfertas	praeinsertas
456	14		cauta	causa
456	27		remiserat, partibus	remiserat partibusque terminum conservaverat peremptorium. In termino itaque hodierno, ex eadem remissa, legitime ad praesens provenient, et hucusque continuato,

456	3 снизу	mediantem	mediante
456	2	actor quidem	actorea quidem
645—457	1 сверху	postulant emque	postulante seque
457	4	de ducentesimo	de data Varsaviae die decim quinta mensis octobris, anno millesimo quingentesimo
457	5	serenissimo	serenissimi
457	6	mensis, mensis novembris	mensis novembris
457	13	consularijs	cousuliarijs
457	15	vesis	visis
457	16	remisse	remissa
457	17	factum	facta
457	20	et	ex
457	26	neque	nempe
458	5	prosit	possit
458	6—7	privationem	privatione
458	12	prohibita	praehibitae
458	16	paratu	parata
458	19	compotatum	computandum
458	21	Domna extremum	Domna ad extremum
459	2	Caryinensis	Corsunensis
4617	7	seorsinis	seorsivis
470	1	1821	1881
480	4	ї і	г̃ і
481	20	Милинская	Малинская
484	21	Стефановичъ	Стафановича
481	29	Ѳомина	Ѳомича
487	11	Апастасія	Анастасія
492	26	Іаанна	Іоанна
520	2	Галицкому Гедеону	Галицкому, Гедеону
520	3	показываетъ обиды	указываетъ на обиды
520	5	соблазна	соблазна православныхъ
523	7 снизу	nasego	naszego
532	2 сверху	Мяв	Мя
512	12	confaum	confratrum
543	6	14	15.
550	15	illesa	illaesa
550—551	27—1	actuecato	advocato
551	1	torique	totique
551	22	xsięgi,	xięgi,
554	16	szynić	czynić
576—577	1 снизу и 1 сверху	Зозину	Зосиму
596	3 сверху	noweni	nowemi
623	10	королевскіе	королевскія

Замѣченныя опечатки и необходимыя поправки въ статьѣ:

томы:	стр.	строка:	напечатано:	должно быть.
XI	18	16	вожженными	возженными
XI	19	11 сверху	по видимому	повидимому
XI	35	6	Боже	о Боже
XI	35	8	даю вамъ да	даю вамъ: да
XI	35	17	еще	сице
XI	36	2	таже и намъ и намъ	таже и намъ
XI	49	2	зажженными	зазженными
XI	54	5	зажженными	зазженными
XI	76	17	ея	ихъ
XI	96	27	тѣхъ	тѣ
XI	48	2 снизу	компрометтировать	компроментировать
XII	7	1 сверху	Молдавскимъ	Молдавскимъ:
XII	7	17	служили	служило
XII	65	1 снизу	приводиъL	приводитъ
XII	76	3 сверху	(1616)	(1619)